

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze, rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Ing. Kateřiny Hayes a přísedících Bc. Markéty Boudové a Jiřího Mitošinky v hlavním líčení konaném dne 30. září 2022 v Praze

takto:

Obžalovaní:

1) P. V.

narozen xxx v xxx, konzultant v bankovníctví, trvale bytem xxx, pro doručování datová schránka, fakticky bytem xxx, Švýcarsko,

2) Mgr. V. U.

narozen xxx v xxx, advokát, trvale bytem xxx,

3) Z. B.

narozen xxx ve xxx, trvale bytem xxx, fakticky bytem a pro účely doručování xxx,
spolupracující obviněný dle § 178a trestního řádu,

4) S. T.

narozena xxx ve Xxx, rozená D., účetní, trvale bytem xxx,

5) A. K.

narozena xxx v xxx, Slovenská republika, státní příslušnice České republiky, rozená N., trvale bytem xxx,

6) M. B.

narozena xxx v xxx, rozená Š., trvale bytem xxx,

jsou vinni, že

1) obžalovaní P. V. a Mgr. V. U.

v úmyslu obohatit se, po předchozí vzájemné dohodě, vylákali od poškozené M. P., narozené xxx, občanky Italské republiky, xxx, Italská republika (dále jen „poškozená P.“), částku ve výši 3.178.303,16 €,

když nejprve obžalovaný P. V. jako ředitel privátního bankovníctví Raiffeisenbank a.s., IČ 49240901, sídlem Hvězdova 1716/2b, 140 78 Praha 4 (dále jen „Raiffeisenbank“), s poškozenou P. v průběhu září 2014 korespondenčně sjednal založení jejích bankovních účtů u Raiffeisenbank a připravil pokyny k převodu veškerých jejích aktiv z HSBC Private Bank Suisse na tyto účty, který se následně postupně realizoval bezhotovostními převody finančních prostředků a likvidací cenných papírů,

zatímco obžalovaný Mgr. V. U. jako advokát, pod legendou nákupu společnosti pro svého klienta, pro účely následného odčerpání finančních prostředků poškozené P., prostřednictvím společnosti Parker & Hil Inc., sídlem Dover, Delaware, USA, zastoupené P. K., narozeným xxx, zajistil převod 99 % podílu v offshorové společnosti HAUZ INTERNATIONAL LIMITED, IČ 2025566, sídlem 31/F, Chinachem Century Tower, 178 Gloucester Road, Wanchai, Hongkong (dále jen „HAUZ“) nejprve dne 13. 1. 2015 na obžalovaného P.V. a následně dne 12. 2. 2015 na sebe, čímž se stal jejím jediným skutečným vlastníkem,

a obžalovaný P. V. dvakrát osobně navštívil poškozenou P. v jejím bydlišti v San Benedetto del Tronto, a to nejprve dne 29. 1. 2015, kdy se seznámil s jejími osobními poměry, a následně dne 18. 2. 2015, kdy však cíleně na schůzku přišel dříve, aby s poškozenou jednal o samotě, přičemž využil jejího vysokého věku, zdravotního stavu a skutečnosti, že poškozená pro jazykovou bariéru nemůže porozumět obsahu podepisovaných listin, a nechal jí podepsat mimo jiné i nevyplněné formuláře zahraničních platebních příkazů,

a následně dne 16. 3. 2015 obžalovaný Mgr. V. U. jako skutečný vlastník společnosti HAUZ, současně zplnomocněný k zastupování společnosti v plném rozsahu, založil bankovní účet společnosti HAUZ u ABC Banking Corporation LTD, sídlem v Port Louis, Republika Mauricius (dále jen „ABC“) IBAN: XXX, jehož byl jediným disponentem,

a poté, co byla většina finančních prostředků poškozené P. převedena ze švýcarské HSBC Private Bank Suisse na její účty v Raiffeisenbank, obžalovaný P. V. do poškozenou dříve podepsaných zahraničních platebních příkazů dílem sám doplnil a dílem nechal doplnit údaje k provedení plateb z účtů poškozené P. u Raiffeisenbank na účet společnosti HAUZ IBAN: XXX u banky ABC, ovládaný obžalovaným Mgr. V. U., a tyto zadal příslušným pracovníkům v Raiffeisenbank ke zpracování, a na jejich základě byla z účtu poškozené P. v Raiffeisenbank č. xxx/5500 bez jejího vědomí a souhlasu dne 17. 4. 2015 na účet společnosti HAUZ odeslána nejprve platba ve výši 2.885.000 €, a po připsání zbylých finančních prostředků poškozené P. pocházejících z jejích aktiv u HSBC Private Bank Suisse na její účty

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

v Raiffeisenbank pak byla stejně odčerpána zbývající částka dalšími dvěma platbami ze dne 24. 6. 2015, a to z účtu č. xxx/5500 částka 257.103,16 € a z účtu č. xxx/5500 částka 36.200 €, tedy oba obžalovaní, zneužívají svých odborných znalostí a povolání, společně výše popsáním jednáním způsobili poškozené P. škodu v celkové výši **3.178.303,16 €** (dle kurzu ČNB k 24. 6. 2015 při 27,205 Kč/€ odpovídající částce **86.465.737 Kč**),

tedy:

obžalovaní P. V. a Mgr. V. U.

pod bodem 1) společným jednáním sebe obohatili tím, že uvedli někoho v omyl a způsobili tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu,

2) obžalovaní Z. B., S. T., A. K. a M. B., spolu s odděleně stíhaným B. G., jehož vina nebyla dosud zákonným způsobem prokázána,

s vědomím, že se jedná o finanční prostředky získané trestným činem, a v úmyslu zastřít jejich původ, poté, co se veškeré finanční prostředky pocházející z účtu poškozené P. u Raiffeisenbank ke dni 26. 6. 2015 soustředily na účtu IBAN: XXX společnosti HAUZ v bance ABC na Mauriciu,

zprostředkoval **obžalovaný Z. B.** na žádost obžalovaného Mgr. V. U. k zastření původu těchto trestnou činností získaných finančních prostředků uzavření čtyř smluv na nákup nemovitostí v Dubaji mezi společností HAUZ a společností Inauri Trading DMCC, sídlem Dubaj, SAE (dále jen „Inauri“), zastoupenou A. F., narozeným xxx,

načež obžalovaný Mgr. V. U. jako jediný disponent účtu společnosti HAUZ IBAN: XXX z tohoto poté dne 27. 8. 2015 odeslal jednak platbu ve výši 374.800 € na účet Petera K. a jednak čtyřmi platbami jako úhradu kupní ceny za nemovitosti celkem 2.723.650 € na účet společnosti Inauri IBAN: XXX, vedený u Emirates NBD, sídlem Dubaj, SAE,

avšak následně obžalovaný Mgr. V. U. pověřil obžalovaného Z. B. vyjednáváním podmínek odstoupení od všech čtyř kupních smluv a převzetím vrácené kupní ceny v hotovosti,

a obžalovaný Z. B. tak dne 7. 10. 2015 převzal v Dubaji od společnosti Inauri, zastoupené A. F., v hotovosti **10.975.946,31 AED** jako ekvivalent 2.655.550,12 € (dle kurzu ČNB k 7. 10. 2015 při 6,549 Kč/AED odpovídající částce **71.881.472 Kč**), které dne 8. 10. 2015 vložil na svůj bankovní účet vedený u Noor Bank Dubai, SAE, a následně provedl jejich bezhotovostní konverzi na euro a poté tyto v celkové výši nejméně 2.505.825 € dle pokynů obžalovaného Mgr. V. U. postupně bezhotovostně převedl ze svého účtu IBAN XXX, vedeného u Noor Bank Dubai, SAE, na bankovní účty různých obchodních společností vedené u bank v České republice a ve Slovenské republice, a to dílem přímo a dílem přes svůj účet vedený u Slovenské sporiteľny, a.s., a dílem předal obžalovanému Mgr. V. U. v hotovosti, kdy tyto prostředky byly připsány na účty příjemců těchto plateb následovně:

- 229.980 € dne 16. 11. 2015 na účet Logistic Service Group SK s.r.o., IBAN XXX, vedený u Fio banky, a.s.,
- 269.967,38 € dne 16. 11. 2015 na účet Automotive Service Parts SK s.r.o., IBAN XXX, vedený u Fio banky, a.s.,
- 199.980 € dne 16. 11. 2015 na účet DATATECHNIK s.r.o., IBAN XXX, vedený u Fio banky, a.s.,

- 399.980 € dne 7. 12. 2015 na účet Automotive Service Parts SK s.r.o., IBAN XXX vedený u Fio banky, a.s.,
- a na bankovní účet obžalovaného Z. B. IBAN XXX, vedený u Slovenské sporiteľny, a.s.:
- tři platby ve výši 4.975 €, 4.975 € a 5.975 € dne 19. 10. 2015,
- 5.975 € dne 20. 10. 2015,
- 5.975 € dne 21. 10. 2015,
- 6.000 € dne 23. 10. 2015,
- tři platby každá ve výši 6.000 € dne 26. 10. 2015,
- 6.000 € dne 27. 10. 2015,
- 6.000 € dne 28. 10. 2015,
- dvě platby ve výši 499.975 € a 6.000 € dne 29. 10. 2015,
- 549.975 € dne 2. 11. 2015,
- tři platby každá ve výši 6.000 € dne 14. 12. 2015,
- 6.000 € dne 15. 12. 2015,
- 6.000 € dne 16. 12. 2015, a
- 6.000 € dne 17. 12. 2015,

a následně tyto prostředky ze svého slovenského účtu IBAN XXX, vedeného u Slovenské sporiteľny, a.s., odeslal následujícími platbami:

- 43.000 € dne 26. 10. 2015 na účet Automotive Service Parts SK s.r.o., IBAN XXX, vedený u Fio banky, a.s.,
- 170.000 € dne 29. 10. 2015 na účet Automotive Service Parts SK s.r.o., IBAN XXX vedený u Slovenské sporiteľny, a.s.,
- 130.000 € dne 29. 10. 2015 na účet Automotive Service Parts SK s.r.o., IBAN XXX vedený u Slovenské sporiteľny, a.s.,
- 50.000 € dne 29. 10. 2015 na účet Logistic Service Group SK s.r.o., IBAN XXX vedený u Slovenské sporiteľny, a.s.,
- 150.000 € dne 30. 10. 2015 na účet REALITY COMPANY, spol. s.r.o., IBAN XXX, vedený u Československé obchodní banky, a.s.,
- 150.000 € dne 2. 11. 2015 na účet Logistic Service Group SK s.r.o., IBAN XXX, vedený u Slovenské sporiteľny, a.s.,
- 170.000 € dne 3. 11. 2015 na účet Automotive Service Parts SK s.r.o., IBAN XXX, vedený u Fio banky, a.s.,
- 80.000 € dne 4. 11. 2015 na účet Lampada task group s.r.o., IBAN XXX, vedený u Sberbank CZ, a.s.,
- 90.000 € dne 4. 11. 2015 na účet Automotive Service Parts s.r.o., IBAN XXX, vedený u Slovenské sporiteľny, a.s., a
- 70.000 € dne 7. 11. 2015 na účet spol. Lampada task group s.r.o., IBAN XXX, vedený u Sberbank CZ, a.s.,

a částku nejméně 250.000 € předal blíže nezjištěného dne obžalovanému Mgr. V.u U. v hotovosti,

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

a obžalované **S. T.**, **A. K.** a **M. B.**, jako disponentky předmětných účtů jmenovaných obchodních společností, pak tyto z trestné činnosti pocházející finanční prostředky, přijaté z bankovních účtů obžalovaného Z. B. v celkové výši nejméně **1.900.927,38 €** (dle kurzu ČNB k 21. 12. 2015 při 27,025 Kč/€ odpovídající částce **51.372.562 Kč**), v úmyslu zastřít jejich původ, níže uvedeným způsobem dále bezhotovostně převáděly či nechaly převádět na další subjekty, aniž by těmto platbám odpovídalo jakékoli reálné protiplnění vyplývající z ekonomické činnosti těchto obchodních společností, čímž tyto prostředky postupně cíleně soustředily na účtu REALITY COMPANY, spol. s r. o., IBAN XXX, vedeném u Československé obchodní banky, a.s., aby z tohoto byly vybrány v hotovosti,

a k zastření těchto transakcí bylo ryze formálně a v rozporu se skutečností sepsáno celkem šest smluv o půjčce na celkovou částku 1.303.000 € mezi obžalovaným Z. B. a Automotive Service Parts s.r.o., resp. Automotive Service Parts SK s.r.o., obě zastoupeny obžalovanou Alicou K. jako jednatelkou, a to konkrétně smlouvy o půjčce pro Automotive Service Parts SK s.r.o. ze dne 26. 10. 2015 na 300 000 €, z téhož dne 26. 10. 2015 na 43 000 €, ze dne 2. 11. 2015 na 170 000 €, ze dne 13. 11. 2015 na 300 000 € a ze dne 4. 12. 2015 na 400 000 €, a dále smlouva o půjčce pro Automotive Service Parts s.r.o. ze dne 2. 11. 2015 na 90 000 €, přičemž:

obžalovaná A. K. jako jednatelka Automotive Service Parts SK s.r.o., IČ 46512845, sídlem Vlčkova 51, Bratislava, nyní Koceľova 21, Bratislava (dále jen „ASP SK“), a disponentka účtu této společnosti IBAN XXX, vedeného u Fio banky, a.s., odeslala z tohoto účtu následující platby:

- 43.000 € dne 2. 11. 2015 na účet Logistic Service Group SK s.r.o., IBAN XXX, vedený Fio banky, a.s.,
- 82.278,89 € dne 4. 11. 2015 na účet Automotive Service Parts s.r.o., IBAN XXX, vedený u MONETA Money Bank, a.s.,
- 88.000 € dne 5. 11. 2015 na účet Automotive Service Parts s.r.o., IBAN XXX, vedený u MONETA Money Bank, a.s.,
- 1.600 € dne 16. 11. 2015 na účet Logistic Service Group SE, IBAN XXX, vedený u Fio banky, a.s.,
- 110.180,79 € dne 16. 11. 2015 na účet Logistic Service Group SE, IBAN XXX, vedený u MONETA Money Bank, a.s.,
- 158.390 € dne 18. 11. 2015 na účet Logistic Service Group SE, IBAN XXX, vedený u MONETA Money Bank, a.s.,
- 53.855,11 € dne 8. 12. 2015 na účet Logistic Service Group SK s.r.o., IBAN XXX, vedený u Fio banky, a.s.,
- 28.988 € dne 8. 12. 2015 na účet Logistic Service Group SE, IBAN XXX, vedený u Fio banky, a.s.,
- 214.076,40 € dne 8. 12. 2015 na účet Automotive Service Parts s.r.o., IBAN XXX, vedený u Fio banky, a.s.,
- 16.400 € dne 17. 12. 2015 na účet Logistic Service Group SE, IBAN XXX, vedený u Fio banky, a.s.,
- 40.000 € dne 18. 12. 2015 na účet Logistic Service Group SK s.r.o., IBAN XXX, vedený u Fio banky, a.s.,
- 41.000 € dne 18. 12. 2015 na účet PM Project Development s.r.o., IBAN XXX, vedený u Fio banky, a.s.,

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

obžalovaná A. K. dále jako jednatelka Automotive Service Parts s.r.o., IČ 24211672, sídlem Pražská 810/16, Praha 10, nyní Revoluční 1082/8, Praha 1 (dále jen „ASP“), a disponentka účtu této společnosti IBAN XXX, vedeného u Fio banky, a.s., odeslala z tohoto účtu platbu ve výši 214.050 € dne 8. 12. 2015 na účet spol. ASP, IBAN XXX, vedený u Moneta Money Bank, jehož byla rovněž disponentkou, a z něhož odeslala na účet Logistic Service Group SE, IBAN XXX, vedený u MONETA Money Bank, a.s., čtyři platby ve výši 72.000 €, 90.000 €, 50.000 € a 65.000 € dne 6. 11. 2015, platbu ve výši 174.500 € dne 9. 11. 2015, a platbu ve výši 214.050 € dne 10. 12. 2018,

obžalovaná S. T. a **obžalovaná A. K.**, obě jako disponentky účtu ASP SK, IBAN XXX, vedeného u Slovenské sporiteľny, a.s., odeslaly z účtů této společnosti následující platby:

- 100.000 € dne 2. 11. 2015 na účet Logistic Service Group SK s.r.o., IBAN XXX, vedený u Slovenské sporiteľny, a.s.,
- 8.326,39 € dne 3. 11. 2015 na účet Car Parts Logistic, s.r.o., č. xxx/2010, vedený u Fio banky, a.s.,
- 82.867,91 € dne 3. 11. 2015 na účet Automotive Service Parts s.r.o., IBAN XXX, vedený u MONETA Money Bank, a.s.,
- 109 € a 108.891 €, obě dne 4. 11. 2015 na účet Automotive Service Parts s.r.o., IBAN XXX, vedený u MONETA Money Bank, a.s.,

jakož i obě jako disponentky účtu ASP, IBAN XXX, vedeného u Slovenské sporiteľny, a.s., odeslaly z účtu této společnosti platbu ve výši 90.000 € dne 4. 11. 2015 na účet Automotive Service Parts s.r.o., IBAN XXX vedený u MONETA Money Bank, a.s.,

obžalovaná S. T. jako disponentka účtu Logistic Service Group SK s.r.o., IČ 47157470, sídlem Vlčkova 51, Bratislava, nyní Koceľova 21, Bratislava (dále jen „LSG SK“) IBAN XXX, vedeného u Slovenské sporiteľny, a.s., odeslala z účtu této společnosti následující platby:

- tři platby ve výši 100.000 €, 48.000 € a 115.517 € dne 2. 11. 2015 na účet Logistic Service Group SE, IBAN XXX, vedený u MONETA Money Bank, a.s.,
- 31.699,41 € dne 3. 11. 2015 na účet Car Parts Logistic, s.r.o., č. xxx/2010, vedený u Fio banky, a.s.,
- 2.000 € dne 4. 11. 2015 na účet Logistic Service Group SE, IBAN XXX, vedený u MONETA Money Bank, a.s.,

a dále jako disponentka účtu Car Parts Logistic s.r.o., nyní LAKO MEDIA GROUP s.r.o., IČ 03151603, sídlem Národní 973/41, Praha 1, nyní Pražská 810/16, Praha 10 (dále jen „CPL“), č. xxx/2010, vedeného u Fio banky, a.s., odeslala z účtu této společnosti platbu ve výši 40.000 € dne 4. 11. 2015 na účet Logistic Service Group SE, IBAN XXX, vedený u MONETA Money Bank, a.s.,

a dále jako disponentka účtu Logistic Service Group SE, IČ 29279836, sídlem Dlouhá 730/35, Praha 1, nyní Žirovická 2389/1a, Praha 10 (dále jen „LSG“), IBAN XXX, vedeného u MONETA Money Bank, a.s., na který byly finanční prostředky původně zaslané obžalovaným B. postupně z dalších do účelového řetězce plateb zapojených účtů soustředěny, odeslala z účtu této společnosti na účet REALITY COMPANY, spol. s r. o., IBAN XXX vedený u Československé obchodní banky, a.s.:

- dvě platby ve výši 50.000 € a 53.580 € dne 5. 11. 2015,
- 55.012 € dne 6. 11. 2015,

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

- 55.810 € dne 9. 11. 2015,
- 158.600 € dne 10. 11. 2015,
- 180.600 € dne 11. 11. 2015,
- 138.100 € dne 12. 11. 2015,
- 304.080 € dne 18. 11. 2015,
- 158.100 € dne 20. 11. 2015,
- 46. 000 € dne 27. 11. 2015,
- 26.120 € dne 1. 12. 2015,
- 274.880 € dne 10. 12. 2015,
- 2.995 € dne 21. 12. 2015,

obžalovaná M. B. jako jednatelka Lampada task group s.r.o., IČ 02321696, sídlem Chudenická 1059/30, Praha 10 (dále jen „Lampada“), a současně jediná disponentka účtu této společnosti IBAN XXX, vedeného u Sberbank CZ, a.s., vědoma si, že tato společnost nevykonává žádnou činnost, která by opodstatňovala přijímání či odesílání níže uvedených finančních prostředků, poskytla obžalované S. T. veškeré údaje nutné k provedení platby a umožnila jí, aby poté, co byly na tento účet připsány finanční prostředky z účtu obžalovaného Z. B., IBAN XXX, v celkové výši **150.000 €** (dle kurzu ČNB k 30. 11. 2015 při 27,03 Kč/€ odpovídající částce **4.054.500 Kč**), odeslala z účtu společnosti Lampada dne 30. 11. 2015 na účet REALITY COMPANYY, spol. s r. o., IBAN XXX, vedený u Československé obchodní banky, a.s., platbu 149.972,87 €,

přičemž **odděleně stíhaný B. G.**, jehož vina nebyla dosud zákonným způsobem prokázána a jehož řízení je vedeno u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 63 T 9/2022, jako jediný disponent účtu č. xxx/0300 společnosti REALITY COMPANYY, spol. s r. o., IČ 49680951, sídlem Limuzská 8/2110, Praha 10 (dále jen „REALITY COMPANYY“), vedeného u Československé obchodní banky, a.s., ve dnech 5. 11. 2015 až 29. 12. 2015 z tohoto účtu veškeré výše uvedené prostředky, pocházející z trestné činnosti na poškozené P., postupně vybral v hotovosti až do celkové výše nejméně 1.803.849,87 €, a dále s nimi naložil blíže nezjištěným způsobem,

tedy:

obžalovaní Z. B., S. T. a A. K.

pod bodem 2) společným jednáním zastírali původ věci, která byla získána trestným činem spáchaným na území České republiky a v cizině, spáchal takový čin jako člen organizované skupiny a ve vztahu k věci v hodnotě velkého rozsahu a pocházející ze zvlášť závažného zločinu

obžalovaná M. B.

pod bodem 2) společným jednáním jinému umožnila, aby zastíral původ věci, která byla získána trestným činem spáchaným na území České republiky a v cizině

čímž spáchali

obžalovaní P. V. a Mgr. V. U.

pod bodem 1) zvláště závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, ve znění účinném od 1. 10. 2020, ve spolupachatelství podle § 23 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, ve znění účinném od 1. 10. 2020

obžalovaný Z. B., S. T. a A. K.

pod bodem 2) zločin legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1 alinea 1 písm. a), odst. 3 písm. a), b), odst. 4 písm. c) zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, ve znění účinném do 31. 1. 2019, ve spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku

obžalovaná M. B.

pod bodem 2) zločin legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1 písm. a) alinea 2 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, ve znění účinném do 31. 1. 2019, ve spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku

a odsuzují se

obžalovaný P. V.

podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku k trestu **odnětí svobody v trvání 6 (šesti) roků**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku a § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku k **peněžitému trestu ve výměře 625 (šest set dvacet pět) denních sazeb, když denní sazba činí 40.000 Kč (čtyřicet tisíc korun českých)**, tedy celkem 25.000.000 Kč.

Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest **zákazu činnosti spočívající ve výkonu povolání v bankovníctví na dobu 10 (deseti) let**.

obžalovaný Mgr. V. U.

podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku k trestu **odnětí svobody v trvání 6 (šesti) roků**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku a § 68 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku k **peněžitému trestu ve výměře 625 (šest set dvacet pět) denních sazeb, když denní sazba činí 16.000 Kč (šestnáct tisíc korun českých)**, tedy celkem 10.000.000 Kč.

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest **zákazu činnosti spočívající ve výkonu advokacie na dobu 10 (deseti) let**.

obžalovaný Z. B.

podle § 216 odst. 4 trestního zákoníku, ve znění účinném do 31. 1. 2019, za užití § 58 odst. 4 trestního zákoníku k trestu **odnětí svobody v trvání 2 (dvou) roků**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu **podmíněně odkládá** a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví **zkušební doba v trvání 4 (čtyř) roků**.

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

obžalovaná S. T.

za tento zločin a za sbíhající se zločin poškození věřitele dle § 222 odst. 1 písm. a), odst. 4 písm. a) trestního zákoníku ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku, za který byla odsouzena rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 15. 12. 2020, sp. zn. 43 T 41/2020, který nabyl právní moci ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze sp. zn. 5 To 111/2021 dne 16. 6. 2021,

podle § 222 odst. 4 trestního zákoníku, ve znění účinném do 31. 1. 2019, za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu **odnětí svobody v trvání 4 (čtyř) roků.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaná pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalované dále ukládá trest **zákazu činnosti spočívající ve výkonu povolání účetní na dobu 6 (šesti) let.**

To vše za současného zrušení výroku o trestu uloženém obžalované S. T. z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 15. 12. 2020, sp. zn. 43 T 41/2020, který nabyl právní moci ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze sp. zn. 5 To 111/2021 dne 16. 6. 2021, jakož i všech dalších rozhodnutí na tento výrok obsahově navazujících, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

obžalovaná A. K.

podle § 216 odst. 4 trestního zákoníku, ve znění účinném do 31. 1. 2019, k trestu **odnětí svobody v trvání 3 (tři) roků.**

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu **podmíněně odkládá** a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví **zkušební doba v trvání 5 (pěti) roků.**

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalované dále ukládá trest **zákazu činnosti spočívající ve výkonu činnosti statutárního orgánu nebo člena statutárního orgánu obchodní společnosti či družstva, kontrolního orgánu nebo člena kontrolního orgánu obchodní společnosti či družstva, funkce prokuristy včetně jejich zastupování na základě zvláštní plné moci na dobu 6 (šest) let.**

obžalovaná M. B.

podle § 216 odst. 1 trestního zákoníku, ve znění účinném do 31. 1. 2019, k trestu **odnětí svobody v trvání 1 (jednoho) roku.**

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu **podmíněně odkládá** a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví **zkušební doba v trvání 2 (dvou) roků.**

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalované dále ukládá trest **zákazu činnosti spočívající ve výkonu činnosti statutárního orgánu nebo člena statutárního orgánu obchodní společnosti či družstva, kontrolního orgánu nebo člena kontrolního orgánu obchodní společnosti či družstva, funkce prokuristy včetně jejich zastupování na základě zvláštní plné moci na dobu 3 (tři) roky.**

Podle § 228 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního řádu jsou **obžalovaní P. V. a Mgr. V. U. povinni společně a nerozdílně zaplatit poškozeným:**

- 1) **M. P.**, narozena xxx, občance Italské republiky, trvale bytem xxx, Italská republika, dle § 2894 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, (dále jen o. z.) na náhradě

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

škody 1.144.189,16 € (jeden milion jedno sto čtyřicet čtyři tisíc jedno sto osmdesát devět euro šestnáct centů), včetně **úroku z prodlení ve výši 8,5 % ročně od 3. 9. 2021 do zaplacení.**

- 2) **Raiffeisenbank a.s.**, IČ 49240901, sídlem Hvězdova 1716/2b, 140 78 Praha 4 dle § 2894 odst. 1 o. z. na náhradu škody **2.034.114 €** (dva miliony třicet čtyři tisíc jedno sto čtrnáct euro), včetně **úroku z prodlení ve výši 8,5 % ročně od 3. 9. 2021 do zaplacení.**

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozené:

- 1) M. P., narozena xxx, občanka Italské republiky, trvale bytem xxx, Italská republika, a
- 2) Raiffeisenbank a.s., IČ 49240901, sídlem Hvězdova 1716/2b, 140 78 Praha 4

se zbytkem svého nároku na náhradu škody odkazují na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění

1. Na podkladě dokazování, provedeného v hlavním líčení v rozsahu dle § 2 odst. 5 tr. řádu, soud podle svého vnitřního přesvědčení, založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu, hodnotil provedené důkazy jednotlivě, v jejich vzájemných souvislostech, i jako celek ve smyslu § 2 odst. 6 tr. řádu, a dospěl ke skutkovým a právním závěrům popsáním ve výrokové části tohoto rozsudku.

1. Výpovědi obžalovaných

1.1. Obž. P. V.

2. Obžalovaný P. V., nar. xxx svou vinu popřel. Vypověděl, že paní P. nikterak nepoškodil, naopak ji chránil a nyní se cítí sám být poškozen jejím jednáním. Paní P. nezná a nemá nic společného se spol. HAUZ. Z obžalovaných zná pouze pana U.. Raiffeisenbank pochybila svou nečinností, a proto se účelově staví do role poškozené kvůli strachu z civilně-právní žaloby a má zájem na jeho odsouzení.
3. Ke své osobě uvedl, že od 18 let žije v cizině, kde získal tři univerzitní diplomy, hovoří česky, německy, anglicky, italsky a rusky. Od 22 let radil velkým bankám, v roce 2007 stavěl privátní banku v Luganu, kde žil, naučil se italsky, seznámil se s privátními bankéři a nezávislími správci aktiv, koupil si v Luganu byt, který v roce 2014-2015 rekonstruoval, proto tam byl často. Posledních 18 let žije ve Švýcarsku, je ženatý, v roce 2021 se mu narodilo dítě. Podává světová příjmová i majetková přiznání, všechny příjmy měl vždy ze zaměstnaneckého poměru a tyto od roku 2009 investuje do nemovitostí. Jeho byt v Luganu má hodnotu asi 25 mil. Kč, hypotéka na něm je asi 11,5 mil. Kč, tento pronajímá. V ČR vlastní čtyři domy, jejichž hodnotu po odečtení hypoték odhaduje na 130 mil. Kč. Jeden dům získal darem od rodičů, tři další koupil na hypotéku, součet jistin hypoték je asi 68 mil. Kč, jen v ČR splácí na hypotečních úvěrech 380 tis. Kč měsíčně, z toho cca 180 tis. Kč ze své mzdy a 200 tis. Kč z příjmů z pronájmu. Po úhradě hypoték mu měsíčně zbývá na živobytí čistý příjem asi 180 – 190 tis. Kč. V roce 2014 měl mzdu asi 19 milionů korun ročně, tedy 1,6 mil. Kč měsíčně. Kvůli odchodu z bankovního sektoru v důsledku projednávané kauzy jeho příjmy klesly na 10-15%, nyní je zaměstnán u spol. KORN FERRY jako konzultant a head hunter lidí na manažerské pozice bank a pojišťoven. Aby byl nadále schopen dostat svým závazkům, vzal si úvěr, na který splácel úroky 80 tis. Kč měsíčně, následně bezúročnou půjčku od zaměstnavatele ve výši asi 45 mil. Kč. Nemá žádný majetek sporného původu.

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

4. S panem U. se obžalovaný seznámil z iniciativy pana U. přes pana B. v létě 2014, následně spolupracoval s advokátní koncipientkou paní S., která za AK U. řešila všechny jeho nemovitostní kauzy, tj. koupě tří domů i velkou kauzu s FINEP, kdy obžalovaný vykupoval od deseti spoluvlastníků pozemky v Xxx pro pana F., který koupil financoval. Obžalovaný byl i správcem svěřenského fondu pana F. v násobně větších hodnotách majetku, nedává tedy logicky smysl, proč by podváděl paní P.. Konečně obžalovanému AK U. krátce radili ohledně ukončení pracovního poměru v Raiffeisenbank. Z toho všeho však osobně pan U. dělal jen offshore strukturu na výkup Xxx. Dále obžalovaný poukázal na skutečnost, že panu U. za poskytnuté právní služby zaplatil na základě předloženého vyúčtování, které však žádné úkony ve vztahu ke spol. HAUZ neobsahovalo a ani po něm nikdy pan U. úhradu jakýchkoli služeb v souvislosti se spol. HAUZ nepožadoval.
5. Obžalovaný v letech 2012-2013 jednal s různými developery, zejména FINEP, kteří měli zájem o pozemek v Xxx, jehož spolujednatel byl i obžalovaný. Obžalovaný chtěl vykoupit celý pozemek tak, aby mu ostatní spoluvlastníci cenu ze závisti nezvyšovali. Proto se majitelem pozemku neměl stát obžalovaný, ale za tím účelem založená offshore struktura. Pan F. měl obchod financovat. Dohodli se, že obžalovaný pro pana F. vše zařídí „na klíč“, pan F. poskytne peníze, vykoupí se celý pozemek a pak ho prodají FINEPu. S FINEPem bylo podepsané memorandum na 3 mil. €, následně byla s obcí uzavřena smlouva o spolupráci. Pan U. ale dlouho s požadovanou offshore strukturou nepřicházel a v lednu 2015 už to působilo problémem při jednání s FINEPem, obžalovaný a pan F. ztráceli kredibilitu. Na poslední chvíli pak pan U. po dlouhém jednání v advokátní kanceláři obžalovanému řekl: „hele tak tady mi ještě podepiš jenom tady tu strukturu, rychle jako šup šup!“, a obžalovaný mu tam podepsal nějaký papír, o kterém pan U. říkal, že to je hongkongská struktura. Obžalovaný to neuměl vyhodnotit, pan F. investoval vždycky přes struktury na Marshallových ostrovech, přes které mu paní Z. spravuje portfolia i ve Švýcarsku. Obžalovaný se tedy potřeboval dohodnout s panem F. a poradit se s panem F., jestli to daňově funguje tak, jak má. Všichni ale hongkongskou strukturu odmítli. I paní S. obžalovanému řekla, že hongkongská struktura nedává smysl. Obžalovaný tedy sdělil panu U., že to pan F. odmítl, ale nikdy od něj nedostal potvrzení o skartaci tohoto jednoho dokumentu, který mu podepsal, a přitom neví, co přesně to bylo. Zpětně dovozuje, že tato listina zjevně nebyla dostatečná k tomu, aby na něj pan U. zvládnul přepsat tu strukturu, šlo pravděpodobně o firmu HAUZ, kterou se pan U. snažil nejprve na obžalovaného, a později na pana Č., napsat. Následně panem U. dodaná offshore struktura Red Sun neměla nic společného s financemi paní P., byla založená pro výkup pozemků v Xxx, ke kterému jejím prostřednictvím skutečně v roce 2015 došlo. Pozemky vykoupila MAHIDRION REAL a.s., která se vložila do Red Sun. Red Sun měla být smluvní stranou při prodeji MAHIDRION REAL developerovi FINEP. Paní Z. k tomu otevírala účty v Morgan Stanley na asset management výnosů z prodeje MAHIDRION REAL. Tak to bylo i avizováno do Morgan Stanley, kde byla jako původ peněz uvedena nemovitostní transakce v ČR. Red Sun tedy nijak nesouvisí s projednávanou věcí, se spol. HAUZ ani s paní P.. K plánovanému prodeji MAHIDRION REAL, resp. jí vlastněných pozemků, FINEPu ale nedošlo, protože se pan F. rozhodl, že si vše převede na sebe. Stal se statutárem v MAHIDRION REAL a držel strukturu Red Sun, kde měl zainvestované peníze. Pan F. se rozhodl pozemky prodat až po změně územního rozhodnutí, navrhl tedy, že se s obžalovaným srovnají mezi sebou, a po 5 letech se pozemky vyvedou ze struktury Red Sun. Předmětné pozemky v Xxx nakonec od spol. MAHIDRION asi před rokem koupili rodiče obžalovaného V., který však jejich koupě sám plně financoval, dohodl si s panem F. splátkový kalendář a uhradil mu celou zapůjčenou částku, tedy asi 21 či 25 mil. Kč.
6. Ke genezi projednávané věci obžalovaný uvedl, že do Raiffeisenbank přišel v dubnu 2010 budovat a vést privátní banku. Byl pod obrovským tlakem, 50% jeho mzdy záviselo na výsledku. Privátní bankovníctví mělo přijímat i offshore klienty, proto obžalovaný najal pana N., forezního experta na rozkrývání offshore struktur, se kterým vybudovali compliance jako kontrolní orgán banky. V privátním bankovníctví muselo compliance schválit každého klienta, než mu byly otevřeny účty, následně provádělo monitoring transakcí, hlášení na FAÚ atd. Obžalovaný budoval

mimo jiné i italskou klientelu. V dané době začaly švýcarské banky vytlačovat klienty s vklady pod 10 mil. € a vznikla příležitost tyto získat. Peníze ze švýcarských bank nemohli klienti z EU převést jinam, než na účet vedený v EU na své vlastní jméno, což se týkalo i paní P.. Paní D. D. obžalovaného kontaktovala s tím, že má klientku, která chce své portfolio v řádu jednotek milionů přesunout do ČR. Za paní P. měl jednat D. R., který má univerzální plnou moc, avšak HSBC tuto pro dispozice s účty paní P. neuznala. D. D. uvedla, že je s R. i s klientkou v kontaktu, telefonovala s ní, má klientčino zdravotní osvědčení. Odkázala obžalovaného na bankéře klientky v HSBC, pana S. R., který obžalovaného následně kontaktoval, a v září 2014 se spolu sešli v HSBC v Luganu. R. na obžalovaném vyzvídal, zda lze z ČR převést peníze do offshoru, což vysvětloval tím, že paní P. by část peněz potřebovala, neboť k penězům dlouho neměla přístup. Obžalovaný říkal, že to není problém, klienti Raiffeisenbank mají zdarma výběry z účtů z bankomatů po celém světě, ale že to musí mít nějaký smysl, proč by si vůbec u Raiffeisenbank v ČR otvíral účet Ital. Na druhé schůzce R. říkal, že bude v HSBC končit a stane se nezávislým správcem aktiv, má zájem o spolupráci s Raiffeisenbank. Ptal se na možnosti zahraničních investic a podmínky otevření účtu. Až na další schůzce dal R. obžalovanému jméno paní P.. Převod financí paní P. do ČR zdůvodňoval tím, že družka pana R. byla Češka. Ptal se i na kontakty na právníky a daňáře, a zjišťoval, jestli obžalovaný zná pana U.. Na další schůzce pan R. poskytl bližší informace o klientce, kopii jejího OP, kterou potom obžalovaný dostal od pana R., resp. od paní P. na první schůzce, a říkal, že paní P. má byt v Praze, ale nebývá tam často. Tuto pražskou adresu paní P. obžalovaný v danou dobu neproěřoval, nebyl ani žádný důvod pochybovat o zdravotním stavu paní P., informace od D. D. i R. byla, že paní má zájem investovat, je v dobrém zdravotním stavu, má zájem o Prahu.

7. Ke korespondenčnímu otevření účtu paní P. v Raiffeisenbank došlo poté, co obžalovaný ve dnech 10.-16. prostřednictvím SMS (založené ve spise) obdržel od pana R. národně klientky a instrukce k otevření jejích účtů a směřování veškeré komunikace panu R., který v Itálii vše zařídí. Ani na tomto nebylo nic divného, je to standardní postup, jak nezávislí správci aktiv fungují. Obžalovaný poté na žádost pana R. připravil dopis do HSBC s pokynem k převodu portfolio paní P. do Raiffeisenbank. Související dokumentaci k podpisu připravil bankéř Ž., podřízený pana R.. To vše proběhlo v září 2014. Přípravovaly se smlouvy, klientka se propisovala do systému, tedy v bance se do tohoto procesu zapojila řada lidí. Podklady k otevření účtu se pak odeslaly paní P. prostřednictvím DHL. Obžalovaný zdůraznil, že na paní P. by Raiffeisenbank vydělala 600 tis. Kč ročně, byla tedy zajímavý klient.
8. Následně se dokumentace k otevření účtů podepsaná klientkou P. vrátila do Raiffeisenbank poštou od pana R.. Na jejím základě se otevřely účty, na které sice bylo možné přijmout platbu, ale nebylo možné s prostředky na účtech dále nakládat, dokud nedojde k ověření klientky. Převod prostředků z HSBC na účty klientky u Raiffeisenbank začal v říjnu až listopadu 2014. S panem N. se tedy obžalovaný dohodl, že je třeba klientku osobně vidět a že ji tedy navštíví. Obžalovaný zdůraznil, že paní P. přišla do Raiffeisenbank standartním procesem, včetně toho, že prošla schválením compliance, které proběhlo bez účasti obžalovaného jen mezi bankéřem R. a vedoucím compliance panem N.. V té době přišel obžalovanému dopis datovaný 24. 9. 2014 (založený ve spise), že paní P. chce investovat do nějakých projektů, nebylo to úplně konkrétní, ale byl to první náznak nějaké změny. Obžalovaný se v průběhu realizace převodu portfolio paní P. ze Švýcarska do Prahy, která trvala 6-9 měsíců, pravidelně scházel v Luganu s R., který naléhal, že klientka na peníze spěchá, že on je správcem jejích aktiv, on že bude rozhodovat o volbě investic, a uklidňoval obžalovaného, že peníze zůstanou v Raiffeisenbank. R. tedy zjevně lhal, aby obžalovaný nezastavil otvírání účtů a převod portfolio. Do té doby totiž pan R. i paní D. D. uváděli, že klientka má zájem investovat v Čechách, a najednou si pan R. zjišťuje, jestli lze peníze převést ven, a klientka požaduje, aby banka byla připravena na investici v zahraničí. V reakci na to tedy měl obžalovaný tušení, že peníze paní P. mohou bankou jen projít, proto začal připravovat nabídky asset managementu na správu peněz paní P. v Raiffeisenbank, aby peníze v bance udržel. Obžalovaný zdůraznil, že by neotvíral účty klientky, kdyby věděl, že peníze jen protečou. Věřil, že alespoň část zůstane v Raiffeisenbank.

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

Pro privátní bankovníctví byli zajímaví klienti nad 10 mil. Kč, čili i kdyby zůstala jen třetina peněz paní P., dávalo to smysl. Obžalovaný měl všechny informace zprostředkované přes R., s Dantem R. mluvil do té doby jen jednou přes space phone pana R. na první schůzce, proto potřeboval vše potvrdit s klientkou, bez jejího souhlasu nemohl ani R. dávat informace o klientce. Pan R. v říjnu či listopadu 2014 odešel z HSBC a předal klientku P. bankéři S. L.. Poté fungoval jako nezávislý správce aktiv v Luganu, kde byl obžalovaný tři dny v týdnu, spolupráce s ním tedy dávala smysl, obžalovaný doufal, že R. do banky přivede i jiné klienty.

9. V lednu 2015 přišla SMS první instrukce od pana R. (založena ve spisu), že se budou peníze převádět zčásti zpět do Švýcarska. V té době probíhal převod portfolia a obžalovaný byl v kontaktu s klientkou pouze korespondenčně. Pan R. v říjnu, listopadu 2014 avizoval, že paní P. neměla dlouhou dobu k penězům přístup, bude potřebovat část peněz, něco vybrat hotově, proto obžalovaný nabízel kreditní kartu, ale nemyslel si, že by tyto peníze převáděli do hotovosti. To se dozvěděl až zpětně od advokáta Z.. Převod peněz zpět do Švýcarska obžalovaného zarazil a ptal se tedy pana R., co Solventa SA nabízí lepšího než Raiffeisenbank. Až zpětně zjistil, že Solventa byla „pračka na peníze“, transport peněz do Itálie.
10. Obžalovaný se tedy již od své první schůzky s paní P. zaměřil na udržení jejího portfolia v bance, zapojil oddělení asset managementu, snažil se zjistit zájem klientky. Protože se věci měnily a R. dával nové instrukce, bylo důležité se s klientkou setkat. První schůzku dohodnul pan R. přes pana R. na 29. 1. 2015 u klientky doma v San Benedetto. Dokumentaci k podpisu pro paní P., včetně platebních příkazů ve prospěch spol. Solventa SA, připravoval bankéř R., klientka dostala od všeho jeden výtisk pro sebe. Obžalovaný jel za klientkou přes Lugano, kde se 28. 1. 2015 setkal s R., který pokyn k převedení peněz na Solventu zrušil s tím, že paní P. změnila názor, a dal obžalovanému instrukci peníze převést do nějaké lichtenštejnské banky. Obžalovaný mu tedy ve snaze získat jeho podporu ještě před schůzkou s paní P. prezentoval nabídku asset managementu od Raiffeisenbank. Společně vypsali do platebních příkazů lichtenštejnskou firmu a pan R. obžalovaného nadále ujišťoval, že z banky bude převedena jen malá část peněz. Následující den ráno se obžalovaný setkal s paní P. v jejím bytě v přítomnosti pana R.. Veškerá komunikace s paní P. i panem R. vždy probíhala v italštině. Obžalovaný předal paní P. kalendář Prahy a přizval ji ke stolu, kde seděli s panem R.. V bytě byla v době setkání s paní P. přítomna i její pečovatelka paní I.. Diskuze probíhala v italštině, ve které obžalovaný nedokázal jít do veliké hloubky. Pan R. diskuzi dominoval, předkládal obžalovanému dokumenty ke zdravotnímu stavu paní P., její občanský průkaz. Paní P. se do debaty na běžná témata ráda zapojila, ale jak šlo o finance, odkazovala se na pana R. s tím, že má její plnou moc, že mu plně důvěřuje a že on rozhodne, jak se její peníze budou investovat. Obžalovaný oběma prezentoval a předal nabídku asset managementu od Raiffeisenbank. Pan R. podrobně kontroloval instrukci od R., měl stejný papír, nějaký kus e-mailu. Obžalovaný se ptal, jak tedy hodlají investovat, a pan R. mu na to předal dokument datovaný téhož dne 29. 1. 2015 (založen ve spise), kde říkají, že budou investovat 8 mil. €. Tento krátce probrali na místě a poté blíže na následujícím obědě, na kterém však byl obžalovaný již jen s panem R.. Jelikož se v dokumentu hovořilo o investici 8 mil. €, zatímco v rámci převodu portfolia paní P. do Raiffeisenbank se vždy hovořilo jen o 3 mil. €, tak obžalovaný předpokládal, že se jedná o platební kalendář, kde se Raiffeisenbank týká jen ta první platba 3 mil. €, nikoli již následující dvě platby po 2,5 mil. €. Po opakovaném zdůraznění, že Raiffeisenbank ověření zdravotního stavu klientky nepožadovala, že to pro ně na rozdíl od švýcarských bank vůbec nebylo téma, obžalovaný spontánně uvedl: „Samozřejmě, že důvod, proč jsem za klientkou jel, bylo vyhodnotit její zdraví“, kdy zdůraznil, že k tomuto nebyl nijak školen a neměl jak si lékařskou zprávu předloženou panem R. ověřit. Po schůzce u paní P. šel obžalovaný s panem R. na oběd, kde mu R. řekl, že budou účty v Praze zavírat a peníze převedou pryč, což bylo v přímém rozporu s tím, co tvrdil R.. Takže paní P. legitimovala kredibilitu pana R., R. ověřil to, co obžalovanému nadiktoval pan R. večer předtím, a R. nadto říkal, že budou vše investovat v zahraničí. Obžalovaný se ptal, k čemu je tedy ta malá platba do Lichtenštejnska, kterou podepsali, a pan R. říkal, že potřebují peníze na provoz farmy, protože byly

nějakou dobu blokováno. Cestou zpět do Lugana volal obžalovanému pan R. s tím, že udělenou instrukci budou opět rušit, že se klientka rozhodla jinak. Bezprostředně poté mu na osobní schůzce v Luganu R. potvrdil, že hodlají investovat všechny peníze, a v ČR žádné nezůstanou.

11. Než došlo na druhou schůzku s paní P., měl obžalovaný dva týdny na přípravu nabídky správy peněz tak, aby alespoň část udržel v bance. Současně doufal, že pokud peníze odejdou všechny, tak alespoň bude spokojený R. a přivede bance jiné klienty, když se zatím zdál jako kredibilní a fér člověk. (V rozporu s tím však obžalovaný v jiné části své výpovědi uvedl: „v moment, kdy mi předložil pan R., že ty peníze chtějí investovat jinde, tak jsem přestával věřit R.u“). V mezičase stále probíhal převod portfolia do Prahy, bankéři připravovali nabídky na udržení peněz v Raiffeisenbank a současně dokumentaci pro zavření účtů. Obžalovaný nadto požádal o externí nabídku asset managementu paní Z. z Verdi Capital a o nabídku investice do nemovitostí za užití skryté struktury pana F., protože z informací od pánů R. a R. v kombinaci s předaným dopisem vyplynulo, že paní P. chce investovat do nemovitostí v Emirátech, a když obžalovaný nabízel nemovitostní fondy, pan R. řekl, že si paní nepřeje to mít psané na své jméno. Současně měl F. posoudit všechny nabídky z daňového hlediska, sešli se i s V. H., partnerem firmy APOGEO, která pro tento účel doporučila standartní kyperskou strukturu v rámci EU, vlastník paní P., účty v Praze, investice do nemovitostí. S lidmi z PWC a APOGEO dali dohromady strukturu, včetně bankovních účtů v Praze, kde by peníze spravovala Raiffeisenbank. Obžalovaný se obával, že tento offshore koncept nebude schopen paní P. sám vysvětlit, proto žádal pana F. i paní Z., aby s ním jeli za paní P. s možností získat výhodného klienta, ale oba odmítli. R. přišel s požadavkem, aby obžalovaný znovu jel do San Benedetto, protože se budou uzavírat účty a převádět peníze. Obžalovaný tedy s touto nabídkou jel na druhou schůzku za paní P., čímž udělal pro udržení peněz v Raiffeisenbank maximum. Ve stejném období kulminovalo jednání ohledně pozemku v Xxx s FINEP, řešili offshore strukturu na výkup pozemku s panem U. a paní S..
12. K tomu obžalovaného oslovil S. L. s tím, že klientku P. nezná, není s ní v kontaktu, přičemž nastal problém s převodem nějakých cenných papírů. Připravili tedy společně dokument (založen ve spise), který obžalovaný rovněž vezl na druhou schůzku k paní P., a ta ho zde podepsala. Obžalovaný opět žádal pana R. předem o instrukce, kam se budou peníze převádět, aby mohl pan R. připravit příkazy k převodům. R. odmítl jet za paní P. s obžalovaným, protože už se vědělo, že se budou zavírat účty, tak v tom obžalovaného nechal. Pan R. však připravil převody, platební příkazy, a to ve verzi dle požadavků pana R. a ve verzi struktury připravené APOGEO. I druhou schůzku s obžalovaným sjednal přes pana R. pan R., a to na 18. 2. 2015. Veškeré tyto dokumenty připravené pro paní P. obžalovaný nejprve projednal v Luganu na večeri s panem R., který opět oznámil, že je změna, že se peníze budou převádět na spol. HAUZ, a předal k tomu obžalovanému instrukci na vytištěném e-mailu, kde však ke spol. HAUZ nebyly žádné další údaje. R. řekl, že bankovní údaje bude mít k dispozici R. a že bude mít i potvrzení, že chtějí peníze převést právě na HAUZ. Ani jedna sada příkazů k převodu, jak tyto připravil pan R., se tedy nevyužila, obžalovaný s panem R. na místě do prázdných předtisků vyplňovali tři nové platební příkazy ve prospěch spol. HAUZ uvedením názvu spol. HAUZ a adresy, další se mělo vyplnit dle údajů od pana R.. Pan R. či jeho bankéři tedy do těchto příkazů až později doplňovali částky a pan R. dva z nich spolu s obžalovaným i podepsal.
13. Obžalovaný 17. 2. 2015 odjel do San Benedetto, kde přespal, a 18. 2. 2015 ráno mu těsně před plánovanou schůzkou s panem R. a paní P. volal R. s tím, že R. je nemocný, ale že schůzka platí, že obžalovaný všechno vyřeší s paní P.. Obžalovaný tedy přišel v dohodnutý čas k domu paní P., zazvonil, paní ho pustila dál, sedli si ke stolu a začali diskutovat, jak dál. Paní P. byla malinko zaskočená, že tam není R., a bylo jí zjevně trapné, že obžalovaný vážil dlouhou cestu. Obžalovaný tedy paní P. ukázal investiční nabídky a ptal se jí na instrukci od pana R. na převody ve prospěch firmy HAUZ. Paní P. měla na stole připravený jen jeden šanon, ve kterém byly marketingové materiály, právní dokumenty a nějaký obchodní plán, bylo to nesrozumitelné, nebyly tam potřebné údaje k platbě na spol. HAUZ. Paní P. tomu zjevně ani sama nemohla rozumět, nechtěla se tomu

věnovat. Proto jí obžalovaný investici na spol. HAUZ rozmlouval a nabízel vlastní možnosti asset managementu. Dohodli se, že to musí vyhodnotit pan R., na kterého se ve všech finančních věcech odkazovala, nechtěla se k dotazům obžalovaného na tyto otázky vůbec vyjadřovat.

14. Aby obžalovaný nemusel jezdit za klientkou potřetí, podepsali společně veškerou dokumentaci, platební příkazy pro interní převody i tři platební příkazy ve prospěch spol. HAUZ, do kterých společně na místě již nic nedoplňovali, neboť nebylo dle čeho, paní P. je tedy jen podepsala, byť na těchto nebyly uvedeny ani částky ani číslo účtu příjemce. Obžalovaný ale takto mohl ověřit její podpis. Všechny tyto dokumenty spolu prošli jeden po druhém tak, jak je připravil bankéř Ž., a obžalovaný vysvětloval jejich obsah, neboť byly všechny pouze v češtině, Raiffeisenbank tyto dokumenty v italštině neměla. Paní P. vše podepsala, jednalo se odhadem o 6-7 podpisů, a pak si podepsané listiny založila, aby si je mohla zkontrolovat s panem R., všechny u ní zůstaly, obžalovaný si žádnou listinu s podpisem paní P. neodvezl. Jednalo se o jednotky dokumentů, příkazy k interním převodům na sběrné účty v rámci Raiffeisenbank, tři příkazy k převodu, dokument HSBC a smlouvu o ukončení vztahu s klientem. Dohodli se, že pan R. obžalovanému zavolá a dokumenty spolu v klidu projdou po telefonu. Na odchodu obžalovaný viděl paní I., která akorát přicházela do bytu k paní P.. V dané době se však stále portfolio převádělo ze Švýcarska do Prahy, stále nebyly peníze na účtu v Raiffeisenbank, nebyl tedy důvod spěchat. Obžalovaný odjel na dovolenou. Následně si okolo 20. 2. 2015 telefonoval s panem R., který mu na dotazy na investiční záměry paní P. nechtěl odpovídat, chtěl jen projít dokumenty, které obžalovaný zanechal u paní P. a měl je pro tento účel u sebe jen nafocené v iPadu. I panu R. tedy obžalovaný opět vysvětloval obsah jednotlivých listin, které byly v češtině.
15. Originály listin podepsané paní P. při druhé schůzce přišly do Raiffeisenbank následně poštou, obžalovaný je našel na svém stole v bance po návratu z dovolené, tedy asi 30. 3. 2015. Byla to složka podepsaných papírů, které nebyly nijak změněné oproti tomu, jak je obžalovaný na schůzce u paní P. zanechal. Platební příkazy byly rovněž beze změny, ačkoli obžalovaný paní P. vysvětloval, jak je má vyplnit. Byl u nich ale přiložen dokument, který určoval banku příjemce, tedy ABC bank, a číslo účtu spol. HAUZ. Obžalovaný tyto informace tedy sám vyplnil do tří platebních příkazů na společnost HAUZ, které paní P. již dříve podepsala, a poslal je paní P. poštou přes podatelnu Raiffeisenbank zpět do Itálie ke kontrole, i s tím přiloženým dokumentem. R. pak na schůzce v Luganu 3. 4. 2015 zuřil, že obžalovaný zasláním platebních příkazů zpět do Itálie věc jen protahuje. Platební příkazy pak přišly z Itálie zpět do Raiffeisenbank v týdnu od 7. 4. 2015, opět přímo obžalovanému na stůl. Obžalovaný je předal panu R. a pak „to žilo vlastním životem“. Obžalovaný zdůraznil, že pak už nedával panu R. žádný pokyn k zaplacení, ani neurčoval, jaké částky převést. Pan R. byl v kontaktu s panem L., přes BackOffice dělali clearing cenných papírů. Pan R. avizoval, že nějaká větší částka přijde, že ji vyplní do jednoho z platebních příkazů a odešlou tak, jak žádali pan R. a pan R.. Platební příkazy i dokumentaci k uzavření účtů k tomu měl. Složku paní P., ve které byly vloženy všechny její dokumenty, měli pan R. nebo obžalovaný v šuplíku. Obžalovaný dále zdůraznil, že v době, kdy peníze z Raiffeisenbank odcházely, byl on sám dokonce mimo Evropu, odlétal 16. 4. 2015, tedy nekontroloval, jak proběhne zpracování těchto platebních příkazů. Na platebních příkazech obžalovaný nevyplňoval převáděné částky, to dělali bankéři, obžalovaný dokonce první platební příkaz na největší částku ani nepodepsal. Podpisy dalších pracovníků banky se na příkazech doplňovaly následně v bance. Přestože před následnými dvěma platbami na účet spol. HAUZ již přišly dopisy pana I. a obžalovaný vyzýval banku, ať zmrazí účet, tyto dva platební příkazy osobně podepsal, protože mu compliance jako kontrolní orgán oprávněný platbu zastavit řeklo, že není důvod to zadržovat. Svým podpisem tedy obžalovaný stvrdil, že platební příkazy jsou v pořádku, což znamená, že je před ním paní P. podepsala, jsou správně vyplněné. Obžalovaný však zdůraznil, že toto nebyla jeho běžná agenda, blíže toto znali privátní bankéři. Obžalovaný klienty především akvíroval, účastnil se s nimi společenských akcí, na klíčových schůzkách případně doprovázel privátní bankéře, ale běžnou správou klientů (sepisování

listin, vyplňování formulářů, ověřování podpisů) nedělal. Běžné věci ve vztahu s klientem vyřizoval jen u paní P. a u několika málo dalších klientů.

16. Obžalovaný se vrátil do Prahy 27. 4. 2015. Do Švýcarska jel až na víkend 2. - 3. 5. 2015, kdy už ho R. naháněl a ptal se, kdy peníze odešlou. Obžalovaný mu nemohl kvůli bankovnímu tajemství říct, zda peníze už přišly ze Švýcarska a zda už byly odeslány, ale opakoval, že to není chyba Raiffeisenbank. Pan R. se rozčílil, že jsou v Raiffeisenbank neschopní, a obžalovanému řekl, ať to všechno předají panu U., což je jejich právník a že už to budou řešit právní cestou. Obžalovaný přitom věděl, že peníze odešly z Raiffeisenbank v pátek 17. 4. 2015, čili už měly být v cílové bance připsány. Obžalovaného šokovalo, že o nich tedy R. neví. Jenže až následně zjistil, že platba byla v ABC Banking připsána až 6. 5. 2015. R. se naštvál a najal na obžalovaného právníka I., kterého začal brífovat a on začal psát do banky. Obžalovaný měl z dopisů pana I. strach, že ho někdo napálil, že to poškodí jeho reputaci a skončí jako bankéř, jak se skutečně později i nastalo. Dne 13. 5. 2015 přišel ombudsmanovi Raiffeisenbank R. první e-mail s dopisem advokáta I., adresovaný obžalovanému, ve kterém žádal dokumenty s tím, že paní P. žádné nemá, což byla lež. Obžalovaný, ombudsman R. a vedoucí compliance N. se kvůli dopisu advokáta I. sešli, přičemž pan N. obžalovaného uklidňoval, že takových dopisů chodí hodně, a hodnotil to jako nevěrohodné, nechtěl ani odpovídat. Obžalovaný s panem R. em připravili odpověď, kterou zaslali přímo paní P., že dokumenty pošlou buď na žádost přímo paní P. nebo jí zmocněného právníka, který se prokáže apostilovanou plnou mocí. Druhý dopis přišel 16. 6. 2015 s textem, že Raiffeisenbank poškodila klientku, a obžalovaný odpověděl opět ve stejném duchu přímo paní P., do přílohy dal první dopis, jak je uvedeno i v textu. R. ani I. se tedy z těchto dvou dopisů, které obžalovaný poslal paní P., nemohli dozvědět, že peníze odešly na Mauritius, neboť přílohou žádného z nich nebyl výpis z účtu paní P., který byl vystaven až 25. 6. 2015.
17. Jelikož jednání advokáta I. ohrožovalo reputaci obžalovaného v bankovníctví, začal tláčit na compliance, chtěl jet za klientkou, aby se věc vyjasnila, 20. 8. 2015 eskaloval věc generálnímu řediteli (email založen ve spise), chtěl vše nahlásit polici a dal Z. do zástavy svůj byt v Luganu, aby si udržel pověst aspoň ve Švýcarsku. N. ho ale uklidňoval, že takových pokusů obohatit se na bance je spousta, udání na členy představenstva chodí pravidelně. Dohodli se tedy, že se to případně nahlásí na FAÚ. Generální ředitel obžalovanému cestu za klientkou zakázal a pověřil tím compliance, které teprve po pěti měsících najalo forenzního vyšetřovatele B. z Ernst & Young, aby alespoň klientce zatelefonoval, což se nepodařilo, hovořil s R.. Jakmile začal advokát I. rozporovat postup banky, navrhol obžalovaný nejen cestu za klientkou, ale především zmrazení jejích účtů. N. to odmítl s tím, že velká část peněz už stejně odešla a navíc to vypadá kredibilně, protože paní převody avizovala. Přes výše uvedené tedy odešla i druhá a třetí platba a uzavřely se účty paní P.. Oddělení compliance tyto převody nahlásilo na FAÚ až 3 měsíce poté, ačkoli mělo všechny informace v reálném čase, již v době převodů se vedlo vnitřní šetření, a přesto banka nezasáhla. Obžalovaný tedy zdůraznil, že klientka P. nebyla v Raiffeisenbank v žádném režimu utajení, všechny kroky diskutoval s compliance, na případu se osobně podíleli N., Ž., R., jejich bankéři, BackOffice, daňáři, obžalovaný se kauzou chlubil na představenstvu, zapojil i externí dodavatele PWC, APOGEO a Verdi Capital. Obžalovaný vše s paní P. konfirmoval, a to i nad rámec jejího zadání, dle kterého měl vše řešit jen s panem R.. Kdyby chtěl klientku podvést, šlo to udělat naprosto diskrétně převodem hotovosti, většina peněz by se takto dala převést během jednoho týdne, a nedávalo by smysl to dělat v měsíce trvajícím procesu, navíc s expertem na rozkrývání offshorových struktur N. v zádech. Banka svou nečinností pochybila a dnes to navlíkli s advokátkou poškozené Traini tak, aby byl obžalovaný odsouzený a oni se na jeho majetku zahojili. Obžalovaný rovněž podotkl, že kdyby převáděl peníze na účet, který by kontroloval, jak je mu kladeno za vinu, tak by věděl, že tento účet ještě neexistuje.
18. Dále obžalovaný zdůraznil, že paní P. byla v době, kdy s ním podepisovala dokumenty a vyplňovala platební příkazy, zdravotně v pořádku. Obžalovaný zdůraznil, že v březnu 2014 Dr. G. vystavil na žádost paní P. s panem R. kvůli nakládání s majetkem lékařské osvědčení o jejím zdravotním stavu.

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

Následně paní P. v dubnu 2014 udělila formou notářského zápisu neomezenou plnou moc panu R.. V září 2014 paní P. korespondovala s Raiffeisenbank ohledně otevření účtů, avizovala investice, poslala písemné prohlášení do HSBC, dala písemný pokyn k převodu portfolia. V lednu a v únoru 2015 dala pokyny k převodu za účelem investice do Emirátů. Poškozená nebyla ani při osobních schůzkách s obžalovaným dezorientovaná, při druhé schůzce obžalovaného přes interkom pustila sama do domu, poznala ho, pozvala do bytu a probírali spolu investice. Dne 27. 7. 2015 dva zaměstnanci notáře Z. ho ověřují plnou moc paní P., čili zjevně musela být v pořádku. Až v listopadu 2015 je paní I. znepokojena zhoršením zdravotního stavu paní P. v poslední době a 27. 11. 2015 prohlašuje Dr. G., že došlo k mentálnímu zhoršení stavu paní P..

19. Obžalovaný dále zdůraznil, že se jako ředitel privátního bankovníctví o portfolio klientů nestaral, klienty akvíroval, ale neměl je ve správě, vždy je předával privátním bankéřům, v případě paní P. to byli Ž. a jeho nadřízený R.. K dotazu, proč tedy v případě paní P. osobně vykonával běžnou práci bankéře, obžalovaný uvedl, že se klientku od počátku snažil předat privátnímu bankéři, ale nejprve byla přidělena bankéři Ž., který neuměl anglicky, pak ji převzal jeho nadřízený pan R., ale za klientkou odmítal jet. Bankéř Ž. byl v privátním bankovníctví krátce, měl xxx xxx, prostě se v tom necítil, přestože mu pan N. vysvětloval, že je vše v pohodě, otevírání účtů na dálku je standardní a schválené compliance. R. s klientkou P. prošel client acceptance committee, což je výbor, který schvaluje klienty do banky před otevřením jejich účtů. Kvůli objektivitě u této schůzky obžalovaný nebyl přítomen. R. koordinoval všechny bankovní dokumenty, které paní P. podepisovala, a zpracovával platební příkazy, které částečně vyplňoval obžalovaný a částečně (převáděné částky atd.) pan R., který je i spolupodepisoval a zpracovával. Obžalovaný potřeboval ověřit klientku, aby se účty mohly aktivovat, a proto za klientkou osobně do Itálie jel. Bankéř R. z rodinných důvodů jet odmítl, a přestože obžalovaný byl jeho nadřízený, příkazovat mu to nechtěl. Pan M., provozní CEO, který obžalovaného v době jeho nepřítomnosti vůči zaměstnancům zastupoval, potvrdil, že privátní bankéři jsou líní jezdit, nejsou zvyklí jezdit mimo ČR, ale že do Itálie on by taky nejel, je to daleko. Obdobný problém byl s panem R., který byl jako nezávislý správce aktiv svěřen panu R.. Obžalovaný ho vyzýval, ať s ním jede za klientkou, že mu představí cestou pana R., ale on to odmítl.
20. Tvrzení obžaloby, že obžalovaný podstrčil paní P. k podpisu platební příkazy na HAUZ, dle obžalovaného pochází pouze od pana R. a pana R., a oba lžou. U pana R. se prokázalo, že to je i zloděj, který byl do své smrti stíhán pro trestnou činnost vůči paní P., našly se u něj 3 mil. € v hotovosti, a pan R. pro ně pral peníze a koordinoval najaté advokáty. Teprve od těchto dvou se panem R. najatí advokáti I., C. a Z. dozvěděli tento nepravdivý příběh a začali konstruovat kauzu, přičemž jediný pan Z. se s paní P. skutečně setkal a nevycházel pouze z informací od pana R..
21. Poté, co odešla první platba na HAUZ a obžalovaný vyzýval compliance k řešení situace, ho pan R. začal vydírat. V červnu 2015 obžalovaný konfrontoval pana U. i pana R.. Pan U. odmítl situaci jakkoli řešit a bylo mu zjevně velmi nepříjemné, že obžalovaný o jeho zapojení do projednávané věci ví. Začal se chovat jako mafián, obžalovaný před schůzkou s ním musel nechávat mobil na recepci, pan U. pouštěl v zasedací místnosti hudbu, venku mluvil se zakrytými ústy, psal z různých aplikací, které samy mažou vzkazy apod. Obžalovaný v této době ještě nevěděl, že pan U. je skutečný vlastník (UBO) firmy HAUZ, to se dozvěděl až později od pana N.. Když obžalovaný panu U. hrozil oznámením na policii, tak mu pan U. ukázal smlouvu mezi panem Č. a paní P. a tvrdil, že paní P. vstoupila do smluvního vztahu, že je vše v pořádku, tak ať se obžalovaný věci více nevěnuje, a přestal s ním komunikovat. Později, když si na obžalovaného pan U. zavolał své kumpány, tak mu i mobil promazal. Pan U. začínal být agresivní, obžalovaný z něj měl strach a zmínil to i paní S., která sama řekla, že z AK U. odejde, že to vnímá. Obžalovaný se svěřil i panu N., který se s ním snad jednou sešel a dál to neřešil.
22. Obžalovaný tedy kontaktoval pana R., aby mu vysvětlil, co se děje, ale on obžalovanému nic nesdělil, jen mu nabízel prázdné papíry podepsané paní P. za peníze z prodeje jeho bytu v Luganu, začal jej vydírat, tvrdil, že od pana U. nedostal slíbenou provizi 240-300 tis. € pro sebe a 100 tis. €

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

pro pana I. Toto částečně proběhlo i před Waltrem Z.. Skutečnost, že se tyto papíry podepsané paní P. následně našly u pana T., prokazuje úzké vazby mezi pány R., R. a U., který je v úzkém kontaktu s panem T.. Alternativně pan R. obžalovaného nabádal, aby odcizil v bance originály instrukcí podepsaných paní P., aby mohl následně na bance vysoudit náhradu škody za neoprávněné a klientkou neautorizované platební příkazy. Obžalovaný o těchto skutečnostech opakovaně informoval compliance banky, sám je ale nebral vážně. Napsal však v září 2015 dopis panu R., nejbližší osobě a zmocněnci paní P., ve kterém ho informoval, že jej pan R. vydírá, I. na něj útočí v bance atd. Obžalovaný v té době netušil, že pan R. paní P. okrádá. Avizoval mu současně svou návštěvu, aby věci probrali osobně. Obžalovaný tedy pana R. navštívil u něj doma v Itálii, kde mu pan R. pouze řekl, aby paní P. nekontaktoval, aby nadále jednal s panem R.. Na otázky obžalovaného ohledně dokumentů předkládaných panem R. vůbec nereagoval. Obžalovaný vyloučil, že by se snažil pana R. podplatit, pouze mu říkal, ať přestanou toto dělat nebo půjde na policii. Poté, co dostal v Raiffeisenbank v listopadu 2015 výpověď, napsal v italštině dopis paní P., ve kterém jí všechno vysvětloval, stejně jako panu R.. Během měsíce až dvou mu přišel na soukromou adresu domů do Lugana dopis od paní P. a pana R. (založený ve spise).

23. Obecně veškerá komunikace ve věci paní P. chodila do banky, na soukromou adresu obžalovaného přišly jen tři dopisy. První byl dopis adresovaný HSBC podepsaný paní P. (založen ve spise), který připravoval obžalovaný v roce 2014, a na jehož základě HSBC převáděla peníze do Raiffeisenbank. Na tomto dopise je vidět příchozí razítko do HSBC v Curychu z října 2014. Tento dopis poslal obžalovanému poštou na jeho domácí adresu pan R. v rámci Lugana. Druhý dopis je již zmíněný dopis od paní P. a pana R., který obsahoval notářsky ověřené prohlášení adresované obžalovanému, že obžalovaný ani banka nepochybili, k němuž průvodčí dopis byl adresovaný Raiffeisenbank, opět ve smyslu, že nepochybili a že peníze jsou k dispozici. Přes text dopisu, že nikdo nepochybil a peníze jsou, si obžalovaný nemyslí, že tomu tak bylo, protože ty peníze zjevně paní P. neměla. Text dopisu si vykládá tak, že paní P. tímto prostě sděluje, že nebyla poškozená obžalovaným. Policie tvrdí, že ověřovací doložka na tomto dokumentu je falešná, nicméně obžalovaný má za prokázané, že toto prohlášení připravila advokátka C. a podpisy zařizoval pan R., který falšoval i jiné dokumenty, mj. závět' paní P.. Dále obžalovaný zdůraznil, že toto prohlášení vzniklo dříve, než byl paní P. dne 17. 10. 2016 ustanoven opatrovník. Třetí dopis přišel až v roce 2017, a obžalovaný jeho obsahu nechce přikládat jakoukoli váhu, neboť od konce roku 2015 byla paní P. mentálně nezpůsobilá. Ale tento dopis dokazuje, že obžalovanému chodila korespondence do Lugana.
24. V březnu 2016 obžalovaného kontaktoval advokát Z. s tím, že paní P. chybí peníze, a chtěl znát roli R., R. a Č. (de facto U.). Stejně jako ostatní advokáti paní P. byl i pan Z. najat a koordinován panem R., který jednal velmi úzce s panem R., který paní P. roky okrádal, zfalšoval plnou moc, udělal se univerzálním dědicem a našly se u něj 3 mil. €. Paní P. skončila spoluprací s advokátem I. a nastoupil Z.. Pan Z., resp. jeho kancelář notářsky ověřovala obě plné moci od paní P. pro advokáta I. i samotného Z.. Pana Z. byl však první, kdo se situací zabýval, a proto s ním obžalovaný spolupracoval a poskytoval mu vyžádané informace, najal na jeho popud právníky v Hongkongu, na Seychelských ostrovech, na Mauritiu a v Itálii, aby se zjistilo, že obžalovaný není s projednávanými penězi paní P., spol. HAUZ ani s jejím účtem v ABC Banking nijak spojený. Systém offshorových společností, registrátoři, nominee ředitelé nejsou regulováni, nominee shareholderi jako Vanessa P. figurují v tisíci firmách, a bydlí v zemích, které nevydávají, jako jsou Seychely. Takovou společnost na někoho převést je poměrně snadné a celkově nepřehledné. Pan Z. zkoumal vztah R. – R., ale zmiňoval i Č.. Toto jméno obžalovaný už znal od pana U., který mu ukazoval smlouvu mezi P. a Č.. Dohodli se, že vše bude řídit pan Z., včetně postupu vůči panu U.. Pan Z. obžalovaného úkoloval, aby udržel komunikaci s panem U., aby peníze vrátili. Z. U. psal, ale U. odmítal reagovat a vyhýbal se i obžalovanému. Obžalovaný dobrovolně zastavil ve prospěch paní P. na 2 roky svůj byt v Luganu, šlo o jeho reputaci ve Švýcarsku.
25. Když byl obžalovaný předvolán 10. 5. 2016 k podání vysvětlení na policii, tak ho pan U. najednou kontaktoval. Tvrdil, že se chce sejt a věci probrat, což obžalovaný bral jako příležitost a pan Z.

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

ho ke schůzce vyzýval. Obžalovaný přišel k panu U. do kanceláře na Národní třídu, ale pan U. se tam nechtěl bavit, odvezl tedy obžalovaného autem mlčky někam za Prahu do jakéhosi hostince, kde čekalo asi 15 jeho kumpánů, kteří hlídali okolí. Obžalovaný vstoupil do místnosti, kde byli asi čtyři, prošacovali ho, svlékli, vzali ho do místnosti, kde byli další čtyři, a tam mu začali výrazně domlouvat. Pan U. mu v tu chvíli řekl: „tito lidi zahrabávají lidi“. Obžalovaný zde strávil asi hodinu, bál se o život. Jeden stál za obžalovaným a držel ho na židli, naproti seděl „kulturista“, o kterém si obžalovaný myslel, že je to pan Č., protože v tom celém měl být zapojený pan Č., a až později se dle fotografie hledaných osob PCR ukázalo, že to byl pan T. starší. Snažili se obžalovaného přesvědčit, aby se v té věci už neangažoval, ptali se na advokáta Z., ukazovali obžalovanému různé dokumenty, chtěli, aby přepisoval, psal, podepisoval, obžalovaný se zhroutil. Pak pan U. určil kulturistu (T.st.), že s obžalovaným bude nadále komunikovat pouze jeho prostřednictvím. Obžalovaný incident následně nahlásil vyšetřovateli v projednávané věci, vypovídal o tom u státní zástupkyně, ale nikdo to neřešil. Obžalovaný pana T. po projednání incidentu ještě několikrát kontaktoval, protože musel, požadoval to pan Z., což bylo nepříjemné. V této době už pan U. žádnou právní pomoc obžalovanému neposkytoval. Obžalovaný si na popud pana Z., ve snaze udržet s panem U. kontakt, přesto vymýšlel různé zástupné důvody pro schůzky, jako předání výpisy z účtu pro MAHINDRION REAL, které chodily do advokátní kanceláře. Proběhly ještě asi dvě schůzky s panem U. a s panem T., ale vždy byly stejné, je zajímal Z., proč se v tom angažuje. Obžalovaného vždy kontaktovali SMS z neznámého čísla, na kterém nikdo nebral telefon, vždy se jakoby jednalo o prodej nebo koupi nějaké nemovitosti, vyjadřovali se kódově, ale z SMS, kterou obžalovaný koordinoval schůzku pana U. a Z. (založena ve spise), je dle přesvědčení obžalovaného vidět provázanost na setkání, i když se jednalo o tzv. koupi bytu. Souvisí to časově s příjezdem, kdy byl advokát Z. v květnu 2016 v Praze a měl se s panem U. sejít, ale U. schůzku na poslední chvíli odmítl. Obžalovaný se pak s panem Z. sešel v Luganu v jeho kanceláři, kde mu Z. ukázal kopii pasu pana Č., kterou mu prý dala přímo paní P.. Měla to být osoba, se kterou paní P. vedla v roce 2013 jednání, která jí vysvětlila a koordinovala s R., jak se její peníze budou formou nemovitostní transakce převádět do Itálie v hotovosti. Na kopii tohoto pasu se jménem Č. byla však fotografie pana U.. Obžalovaný na žádost pana Z. i nadále kontaktoval pana T., ale dlouho nebyla odpověď, hráli o čas, a když ke schůzce došlo, znovu obžalovaného svlékli a prošacovali. Pan U. na těchto schůzkách později připustil, že peníze mají, ale nevrátí. Obžalovaný se s panem U. naposledy setkal 18. 5. 2017 uprostřed parkoviště na Brumlovce. Schůzku inicioval pan U., že má pro obžalovaného výpisy z účtu z MAHINDRION, které k němu chodily, tyto mu předal a odešel. Tentýž večer se setkali zcela náhodně znovu v restauraci Monarch v Husově ulici na padesátinách společného známého. Pan Z. obžalovanému řekl, že ho státní zástupce spojuje se spol. HAUZ, a obžalovaný to již nevydržel, chtěl po panu U. vysvětlení, a proto ho konfrontoval přímo a velmi nahlas křičel, jak je možné, že je HAUZ spojovaný s obžalovaným a pan U. řekl, že to není možné. Byli u toho pan B., paní Z. a P. B..

26. K dotazu, proč obžalovaný nikdy nepodal trestní oznámení, když se cítí podveden ze strany paní P. a pánů R., I. a U., jakož i napaden a vydírán ze strany pana U. a dalších s ním jednajících osob, obžalovaný uvedl, že nejdřív mu bránila banka, rozmlouvali mu to. Když z banky odešel, vrátil se do Švýcarska, neměl zkušenost s trestním právem, neznal svého současného obhájce. Přišel advokát Z., kterému to popsal a který pro něj byl autoritou i v tom, že to někdo řeší, jako policie, někdo nezávislý, kdo konečně řeší tu kauzu. Když začal být sám policií vyslýchán, od počátku to uváděl. Měl velký strach z pana T., bál se ho jakkoli popsat, či identifikovat. Říkal o něm mimo záznam kpt. P., popisoval jeho pronikavé modré oči.
27. K dotazu, zda obžalovaný komunikoval s Raiffeisenbank v rámci prověřování věci paní P. po stížnostech advokáta I. otevřeně, nebo zda měl nějaký důvod některé skutečnosti neuvádět, obžalovaný uvedl, že se za to stydí, poukázal na nekomfortní situaci, když se ho pan S. a druhý vyšetřovatel z banky na věc ptali, jejich aroganci. Obžalovaný připustil, že neřekl, že posílal dokumenty zpět paní P. ke kontrole, ale tvrdil jim, že všechno podepsala na místě, vše bylo v

pořádku a že přišly poštou do banky. Obžalovaný nechtěl jet potřetí do San Benedetto, přišlo mu to v pořádku, udělal maximum formou verifikace s klientkou tím, že dokumenty poslal přímo jí, konfirmací přímo s ní a ne s R..

28. K dotazu, zda obžalovaný někdy poskytoval panu U. kopie svých osobních dokladů, obžalovaný uvedl, že neví. Žádná vyúčtování od poskytovatelů služeb či dodavatelů energií panu U. však rozhodně neposkytoval, ale mohly se do jeho moci dostat, když ho pan T. a spol. prohledávali, obžalovaný měl u sebe tašku s věcmi, kde měl pas a občanku, tuto nechali v místnosti, kde ho svlékli a odvedli dál, čili asi disponovali ledasčím. K dotazu, zda obžalovaný poskytoval panu U. jakékoli listiny ve vztahu ke kauze paní P., původu peněz ze Švýcarska, převodu do Raiffeisenbank nebo dále na účty HAUZ, obžalovaný uvedl, že při popsaném incidentu s panem T. v hostinci za Prahou mu pan U. vzal nějaký šanon s dokumenty z tašky a promazal mu mobil. Jaké dokumenty v šanonu byly, obžalovaný neví, bylo to poté, co byl na podání vysvětlení v Krakovské, měl tam všechny dokumenty přípravy. K dotazu, proč nikterak neřešil odcizení těchto dokumentů, obžalovaný uvedl, že mu to bylo jedno, byly to kopie nějakých spíše běžných dokumentů v té kauze: ověřené kopie originálů dokumentů pro výslechy, prohlášení, dopisy, které dostal od paní P. dříve atd.
29. Obž. V. se k věci sám vyjádřil a odpovídal na dotazy soudu a státní zástupkyně, jak shrnuto výše, na dotazy poškozených či ostatních obžalovaných a jejich obhájců odmítl odpovídat. K výpovědi obž. V. se vyjádřil toliko obž. U., který uvedl, že obž. V. lže. Trvá na své výpovědi, že společnost HAUZ postavil jako advokát pro svého klienta obž. V., a veškeré dokumenty, včetně čísel účtů a přístupů k nim, mu předal, čímž pro něj kauza skončila.
30. Před skončením dokazování pak obž. V. požádal o doplnění svého výslechu, kdy se vyjádřil zejména k provedeným důkazům a shrnul svou skutkovou verzi. Ohradil se proti výpovědi obž. U., kterou označil za arogantní a urážlivou, založenou na překrucování skutečností a na účelově nepravdivých tvrzeních, která pocházejí, stejně jako v případě zmocněnkyně poškozené P. i svědků C., I. a R., dle jeho přesvědčení pouze od pana R..

1.2. Obž. V. U.

31. Obžalovaný V. U., nar. xxx svou vinu popřel. Zdůraznil, že v advokacii působí od roku 2001, dosud nebyl nikdy trestán, vyšetřován policií ČR ani postihován advokátní komorou. Poukázal na své povinnosti mlčenlivosti (*pozn.: obž. V., obž. B. i sv. Ch. vyslovené obž. U. jako svého advokáta zprostiti povinnosti mlčenlivosti*), za které se nechce schovávat. Vypověděl, že pana V. poznal v roce 2014 na doporučení svého známého pana B. jako ředitele privátního bankovníctví Raiffeisenbank, byl to tedy pro advokátní kancelář zajímavý klient, který vlastnil i řadu nemovitostí. Pan V. advokátní kancelář obžalovaného do Raiffeisenbank dostat neuměl, nicméně jim zadal práci zejména v nemovitostech na projektech Ladronka, Ořechovka a Hanspaulka, následně na větším projektu developerské výstavby v Xxx, kterou řešil s advokátní koncipientkou Alenou S. (právní otázky výstavby Xxx, územního rozhodnutí, strukturu držby a jeho následný prodej). Pan V. v té době aktivně jednal s několika developery (FINEP a další), kteří o pozemky měli zájem, až bude územní rozhodnutí a pozemky zasít'ovány. Proto, když pan V. přišel s další kauzou, neviděl obžalovaný žádný důvod ji nepřijmout. Pan V. poptával pro svou klientku z Itálie, která měla zájem investovat do nemovitostí, offshorovou společnost k držbě majetku. Obžalovaný tedy kontaktoval pana P. K., vlastníka společnosti Parker & Hill, která se specializuje na offshorové struktury, a po konzultaci s ním navrhl panu V. strukturu v Hongkongu, on souhlasil. Pan K. poslal obžalovanému nabídku na tuto společnost 13. 1. 2015, včetně podkladů k založení společnosti nebo převodu, jakož i k účtům v ABC bance. Pan V. tyto podklady v lednu 2015 podepsal, předal obžalovanému kopii svého cestovního pasu a tzv. utility billu, a obžalovaný všechny tyto listiny podepsané v originále postoupil panu K.. Následně přišel pan V. s tím, že společnost HAUZ musí být držena jinou osobou než jím osobně, protože interní předpisy Raiffeisenbank neumožňují, aby on jako ředitel

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

privátního bankovníctví dělal přímé obchody s klientkou banky. Pan V. tedy obžalovaného požádal, aby skartoval dokumenty, které mu k tomu dříve podepsal a přislíbil, že dodá jinou osobu, která pro něj jako skutečného vlastníka bude společnost HAUZ jako tzv. nominee shareholder a nominee director držet. Obžalovaný požádal pana K., aby ten proces na pana V. zastavil. Pan V. však žádnou osobu ani do několika týdnů neurčil a pan K. tlačil na dokončení registrace, tak obžalovaný udělal ústupek a na žádost pana V. nechal na dočasnou dobu společnost HAUZ registrovat na svou osobu. Nebylo to nic neobvyklého, i společnost MAHINDRION REAL, která dodnes dělá projekt Xxx, i společnost Red Sun, která byla vlastníkem společnosti MAHINDRION REAL, obžalovaný původně kupoval na své jméno a následně převáděl na pana V. nebo na pana F.. Následně tedy obžalovaný požádal pana K., aby HAUZ INTERNATIONAL přeregistroval na něj. Dohledal email od pana K. z 15. 2. 2015, že očekává dokumenty na jméno obžalovaného a zároveň píše, že očekává potvrzení, že ty dokumenty na pana V. byly zrušeny. Pan K. požadoval další dokumenty k založení účtu v bance, a to doložení smluvních vztahů mezi paní P. a společností HAUZ a původu finančních prostředků, které na účty přijdou. Obžalovaný o tyto požádal pana V., který mu dal výpisy z účtů paní P. a investment agreement, což byla smlouva v angličtině, dle které paní P. chce investovat do nemovitostí 8 mil. euro. Tyto dokumenty prostřednictvím pana K. předložili ABC bance, která účet otevřela. Tyto dokumenty byly z pohledu obžalovaného i banky dostačující a zcela věrohodné. Poté, co byla registrace HAUZ na jméno obžalovaného dokončena, předal obžalovaný panu V. veškeré podklady ke společnosti HAUZ, vč. čísla jejích účtů, přístupy k nim a kontakt na bankěře, jen o tomto bohužel neseřpsal předávací protokol. Nutno zohlednit, že pan V. byl bankéř s vynikající reputací, kterou potvrdila i paní Z., manažerka společnosti Verdi Capital. Jednalo se v porovnání s ostatními kauzami pana V. o relativně malou záležitost, které obžalovaný nepřikládal takový význam. Pan V. s advokátní kanceláří již nějakou dobu spolupracoval, vše fungovalo bezvadně a předávací protokoly nikdy nedělali. Následně mu pan V. sdělil, že společnost HAUZ bude dále držena na pana Č., který už v ČR působí, a domluvil obžalovanému s panem Č. schůzku. Obžalovaný se s panem Č. viděl jednou v životě, sešli se velmi krátce buď u obžalovaného v kanceláři nebo v kavárně na rohu u kanceláře. Pan Č. je Makedonec, hovořil česky, ale špatně. Obžalovanému se bohužel nepodařilo dohledat, kdy ke schůzce došlo. Obžalovaný panu Č. řekl, jaké dokumenty od něj potřebuje, tedy především kopii pasu, utility bill a podpisy na dokumenty, které mu za tím účelem předal, a pan Č. říkal: „ano, zařídím“. Vyžádané dokumenty za několik dnů buď obžalovanému donesl pan Č. na recepci, nebo mu je přinesl pan V.. Takto obžalovaný obdržel i kopii pasu pana Č., která mu zůstala kvůli AML pro advokátní komoru. Obžalovaný pak požádal pana K., aby připravil přeregistraci společnosti na pana Č.. Následně v únoru či březnu 2015 obžalovaný veškerou dokumentaci ke spol. HAUZ (veškeré doklady z ABC bank, zejm. bankovní kartu, dokumenty k elektronickému bankovníctví – uživatelské jméno a heslo) předal panu V.. V té době byl jednatelem společnosti HAUZ i disponentem jejího účtu stále osobně obžalovaný. Pan V. tehdy obžalovanému řekl, že by přeregistraci na pana Č. rád udělal přes své kontakty ze společnosti APOGEO nebo PWC, se kterými spolupracuje, a že si to udělá sám. Tímto tedy pro obžalovaného kauza HAUZ skončila. Pan V. byl spokojen a další právní služby v této věci nepožadoval. Po celou dobu zprostředkování nákupu spol. HAUZ neměl obžalovaný žádnou pochybnost o tom, že jde o legální obchod. Svému významnému klientovi jako advokát zprostředkoval nákup offshorové společnosti pro držení investičního pozemku. O úmyslech a podvodném charakteru jednání pana V. vůči paní P. nevěděl a vůbec nic tomu nenasvědčovalo. Až v průběhu vyšetřování se obžalovaný dozvěděl, že pan V. přeregistraci vůbec neudělal a společnost HAUZ zůstala registrována na obžalovaného ještě řadu měsíců po tom, co kompletní dokumentaci k ní předal panu V..

32. Ve vztahu ke skutečnostem uvedeným v obžalobě pak obžalovaný uvedl, že rozhodně nepodepisoval smlouvy mezi Inauri Trading a HAUZ. Není pravdou, že pan V. se společností HAUZ neměl nic společného. Obžalovaný poukázal na kompletní dokumentaci k založení účtu podepsanou panem V., stejně jako organogram společnosti HAUZ, jak tyto založil do spisu. Není pravda, že by na pana V. vylákal podpisy na těchto listinách podvodem nebo v časové tísní. Pan

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

V. mu k těmto předal i kopii svého pasu, výpis ze svého účtu a fakturu za plyn či za elektřinu, tedy dobře věděl, proč k obžalovanému jde a co bude podepisovat. Poté, co obžalovaný začal být v roce 2016 vyšetřován, kontaktoval pana V. s tím, že potřebuje zprostit mlčenlivosti od pana Č.. Pan V. mu dal adresu pana Č. v ČR, Xxx, xxx, kontaktovat se ho však nepodařilo ani tam ani na Xxx, Makedonská republika. Obžalovaný nikdy nepůsobil jako advokát paní P., pana R. nebo pana R., tyto osoby nezná, nikdy je neviděl, nikdy s nimi nebyl v kontaktu. Nezná ani paní D. D. či další italské svědky. Neexistovala žádná dohoda mezi obžalovaným a panem V. o jakémkoli podvodu na paní P., o detailech jednání pana V. vůči paní P. neměl obžalovaný ani povědomost.

33. Ze společnosti HAUZ obžalovaný nikdy žádné platby neposílal, ani se na takovém jednání nepodílel. Nebyl jediný, kdo mohl s účtem HAUZ nakládat, přístupy k účtům měl minimálně pan V., kterému je předal, dále paní Vanessa P. jako nominee shareholder a nominee director, a mohl mít kdokoli další, komu pan V. přístupy dal. Peníze byly odeslány dle obžaloby z Bratislavy dne 27. 8. 2015 na účty Inauri Trading a Peter K.. Obžalovaný byl 27. 8. 2015 s rodinou v xxx a poté na chatě na xxx. Dne 24. 9. 2015 byly odeslány peníze na účty ST vodní realizace, v tu dobu byl obžalovaný v kanceláři a měl jednání, což může doložit firemním kalendářem a interním softwarovým systémem. Dne 2. 10. 2015, kdy byly odeslány peníze na účty E. I., byl obžalovaný opět v kanceláři a pracoval na smlouvách pro klienta. Je tedy vyloučeno, aby se kterýkoli z těchto dnů vzdálil do Bratislavy a tam z hotelu odesílal prostředky. Navíc dle obžaloby poslal celkem asi 3 600 000 €, což je výrazně více, než chybí paní P.. Nikdy nedával panu B. žádné instrukce k posílání peněz. Pana B. mu představil společný známý pan T. jako obchodníka, který umí investice do zlata a nemovitostí, především ve Spojených arabských emirátech. Při osobním setkání pan B. skutečně působil, jako že se v té věci vyzná. Proto ho doporučil panu V., když někoho takového sháněl. Pan B. obžalovanému překvapivě řekl, že pana V. zná historicky z nějaké kauzy a že jej zkontaktuje. Tím to pro obžalovaného bylo vyřízené. Panu B. kancelář obžalovaného poskytovala právní služby ohledně jeho nemovitostí. Dle názoru obžalovaného nelze považovat za věrohodné tvrzení pana B. jako osoby opakovaně odsouzené a stíhané, nadto nepodložené jediným důkazem. Pan B. domluvil obchod ve Spojených arabských emirátech, následně dal sám pokyn ke stornování obchodu, peníze z obchodu si nechal vyplatit hotově, což je zcela nestandardní, poté je vložil na svůj vlastní účet a následně odeslal na jiné účty na úhradu svých závazků a část peněz si ponechal. Obžalovaný zdůraznil, že žádnou ze společností, na které peníze šly, nezná, s výjimkou společnosti Trigova (později Car Parts Logistic), o jejímž zapojení se však dozvěděl až z obžaloby, a byl překvapen. V roce 2015 společnost Trigova prodal jako ready made společnost panu K. a dále s ní neměl nic společného. Nezná společnost ST vodní realizace ani paní Eleny I.. Pan B. několikrát ve své výpovědi konstatuje, že na MMA zápasech zjistil, že to je celé podvod a že lituje, že ho do toho obžalovaný zatáhl. Obžalovaný však poukázal na to, že v srpnu 2017 po zatčení pana B. v Dominikánské republice, kam uprchnul před nástupem výkonu trestu, ho kolegové obžalovaného pomáhali na objednávku jeho ženy Šárky B.ové lokalizovat a poskytovali mu první právní pomoc, následně to přebral nějaký advokát.
34. Dále obžalovaný odmítl, že by panu V. kradl telefony, že by jej násilím odvázel za Prahu či ho s dalšími osobami vydíral. Poukázal na to, že pan V. žádné takové jednání nenahlásil policii a služby advokátní kanceláře obžalovaného (např. právní poradenství při ukončení jeho pracovního poměru v Raiffeisenbank nebo projekt Xxx, který trval do října 2016) využíval i poté, co se údajně dozvěděl o tom, že ho obžalovaný podvedl v kauze P., po krádeži mobilního telefonu a i poté, co ho údajně odvezl za Prahu a vyhrožoval mu s nějakými kulturisty.
35. Pan V. nikdy v obchodním rejstříku u společnosti HAUZ registrován nebyl, prvním registrovaným byl obžalovaný. K dotazu, jak mělo dle představ obžalovaného dojít převzetí kontroly panem V. nad společností HAUZ a nad jejím účtem, obžalovaný uvedl, že předpokládal, že pan V., jak si tam dal pana Č., tak už jsou dohodnutí a bude to fungovat tak, že pan Č. pro něj tu společnost bude držet a operovat podle jeho pokynů. Obžalovaný tam dál neměl figurovat. Na rozdíl od českého obchodního rejstříku mají tyto země tzv. registrátora, který registrace může dělat, což byl právě pan

K., se kterým obžalovaný spolupracuje dlouhé roky. Přeregistrace je v zásadě jednoduchá. Obžalovaný se s panem Č. potkal, řekl mu, co od něj potřebuje za dokumenty, především pas, doklad, že někde bydlí, že odebírá elektřinu či plyn, a podpisy na listinách, které jsou obdobou našeho návrhu na obchodní rejstřík. Tyto dokumenty poté dal panu V., aby si to přeregistroval přes APOGEO nebo PWC. V bance to pak už jde samo, pokud by měl doklad o tom, že je jednatel, tak se může sám přeregistrovat v bance. K dotazu, jak obžalovaný hodnotil situaci, když pan V. jako bankéř zakládal na sebe společnost, na kterou měly být převedeny prostředky klientky banky, které chtěla investovat, a pan V. současně sdělil, že se tím dostává do konfliktu zájmů, obžalovaný uvedl, že mu to přišlo logické. Pan V. mu říkal, že se s paní osobně domluvil, že z toho bude mít profit, když jí investice zprostředkuje za lepší peníze než banka. Peníze se pošlou společnosti HAUZ, která je investuje, nakoupí nemovitosti, buď je zhodnotí, nebo nezhodnotí, následně je prodá a výtěžek se rozdělí.

36. K dotazu na převod Red Sun Property obžalovaný uvedl, že byla původně založena na obžalovaného a následně to bylo převáděno na pana F., což zajišťoval obžalovaný. Pan V. si to objednal, ale protože nechtěl, aby se o jeho investicích do nemovitostí vědělo, tak preferoval, aby na začátku měl jinou osobu. Red Sun se dělala, protože pan V. tvrdil, že FINEP koupí pozemky v Xxx a pokud by to vlastnil pan V. na MAHIDRION, tak by z obdržené kupní ceny 100 mil. Kč zaplatil 15% daň z příjmů. Když se to udělalo přes Marshallovy ostrovy, které pan V. chtěl, tak tam se daň z příjmu neplatí, to tehdy zjišťoval pan K..
37. Odměnu advokáta za práci související se spol. HAUZ obžalovaný dosud uhrazenou nemá, pan V. nechtěl vystavit fakturu na své jméno, aby s HAUZ nebyl spojený, a říkal, že to uhradí pan Č., což se nestalo. Obžalovaný platbu několikrát urgoval u pana V., který tvrdil, že to uhradí spolu s akcí Xxx, a nakonec po říjnu 2016 od AK U. odešel a neuhradil ani poslední práce na Xxx ani HAUZ. K dotazu, proč tedy panu V. poskytoval nadále právní služby, když mu neplatil, obžalovaný uvedl, že průběžně platil menší částky, u kauzy Xxx byli dohodnuti, že AK U. bude mít podíl na výsledku, až se podaří zdevelopovat a prodat za 90 milionů, což je výhodnější, přičemž dodal, že s panem V. ještě v roce 2015 měli velmi dobré vztahy.
38. Kde jsou originály dokumentů, které k založení spol. HAUZ a jejího bankovního účtu pro obžalovaného podepisoval pan V., obžalovaný neví, originály byly potřeba pro registraci, proto je předal panu K.. Pak už tyto listiny nikdy neviděl, nepožadoval je ani zpět, s panem K. spolupracuje dlouhé roky a nikdy nebyl žádný problém, pan K. dokumenty vracel zpět obžalovanému jen, pokud to klient výslovně chtěl.
39. K dotazu na rozpor mezi zprávou České advokátní komory o výsledku šetření k žádosti FAÚ dle AML, ze které vyplývá, že obžalovaný jako svého klienta ve věci HAUZ, pro kterého společnost zakládal, uvedl Grigorije Č., a v postavení obžalovaného vypovídá, že HAUZ zakládal pro pana V., obžalovaný uvedl, že byl Komorou tázán, kdo je vlastníkem HAUZ, a on v té době věřil, že to je pan Č.. Domníval se, že se jedná o interní šetření Raiffeisenbank ve vztahu k obchodování s klienty banky, kterého se pan V. bál, a snažil se pana V. chránit před nějakým postihem, ať už pracovní-právním nebo jiným. Nehodlal tím páchat žádnou trestnou činnost. Obžalovaný k tomu dohledal, že se asi 2 měsíce předtím dne 8. 9. 2015 sešel s panem S. a s panem N. z compliance Raiffeisenbank, kteří se ho právě na tuto věc ptali, a pan V. mu následně potvrdil, že je kvůli tomu v bance interní šetření. Po konfrontování se skutečností, že ze zprávy ČAK na č. l. 342 vyplývá, že obžalovaný sdělil, že jej o založení společnosti požádal klient Grigorij Č., nejedná se tedy o označení aktuálního vlastníka společnosti, ale o označení osoby, na jejíž účet obžalovaný jednal a ke které zjišťoval osobní údaje dle AML, obžalovaný uvedl: „neuvedl jsem zcela pravdivé informace“. K dotazu dále uvedl, že nikdy jindy panu Č. žádné jiné služby neposkytoval, AK U. agendu řízení o pobytu cizinců nedělá. Pokud pan Č. tvrdí, že za obžalovaným chodil na Národní v roce 2010, tak to není možné, protože obžalovaný na Národní přesídlil v září 2012. Obžalovaný dlouhodobě užívá telefonní číslo xxx, nikdy žádné jiné neměl.

40. Z obžalovaných dále zná paní T.. Xxx jako právní kancelář hledala pro Xxx Accounting účetní. V roce 2013/2014 mu byla doporučena panem T., poté jako účetní krátce dodávala služby společnosti Xxx Accounting, ale došlo k neshodám mezi klienty a paní T. a spolupráce skončila. Jméno paní K. slyšel kdysi od paní T., ale nikdy ji neviděl, měla to být personalistka. Ostatní obžalované ani A. F. nezná, jméno G. někde slyšel. Neví o tom, že by se pan V. znal kromě pana B. s někým z obžalovaných nebo s panem T..
41. K osobě M. T. , věk cca 50 let, uvedl, že to je jeho známý, nikoli však kamarád ani klient, občas pro něj něco dělali, ale jeho právní věci dělal JUDr. Rozehnal. Vyjma toho, že obžalovaného seznámil s panem B., si není vědom, že by měl s projednávanou věcí něco společného. K obž. B. tvrzeným setkáním mezi obžalovaným, M. T. a panem B. na společenských akcích, MMA zápasech apod. došlo jen jednou, zda se na této schůzce probíraly nějaké okolnosti spolupráce s panem V., něco kolem projednávané věci, si obžalovaný nepamatuje. Společnost BEZ H2O s.r.o. mu nic neříká. Potvrdil ale, že pan T. měl kanceláře v Čestlicích. Pokud pan T. nebo společnost BEZ H2O měli v držení listiny se vztahem k projednávané věci, tak rozhodně ne od obžalovaného. Pan T. byl v kontaktu s panem B. a pan B. byl v kontaktu s panem V.. Obžalovaný sám žádné dokumenty ve vztahu k projednávané věci panu T. nepředával.
42. Pana W. Z. obžalovaný nezná, pouze 2. 11. 2016 od něj dostal email, kde jej pan Z. jako zástupce paní M. P. žádal o informace o společnosti HAUZ, avšak obžalovaný mu s ohledem na povinnost mlčenlivosti (ve vztahu ke klientovi panu V.) poskytnout nemohl, o čemž jej obratem informoval. Rozhodně neměl s panem Z. sjednanou žádnou schůzku. Paní Vanessu P. osobně rovněž nezná, tato je nominee shareholder a nominee director v některých společnostech, které obžalovaný pro klienty zprostředkovával. Když klient řekl, chci tam ředitele, tak pan K. určil, že to bude Vanessa, která napodepisovala plné moci.
43. Obž. U. se spontánně vyjádřil a odpovídal výhradně na dotazy senátu, zatímco na dotazy státní zástupkyně, poškozených či spoluobžalovaných a jejich obhájců odpovídat odmítl. K výpovědi obž. U. se podrobně vyjádřil obž. V., který uvedl, že obž. U. absurdně překrucuje mnohé skutečnosti, přesně popsal toliko kauzu Xxx, na které však pracovala především paní S., a dál už zcela lže. Obž. V. popřel, že by obž. U. řekl o své klientce P. a že by po něm chtěl založit offshorovou společnost. Žádné dokumenty ke společnosti HAUZ mu obž. U. nepředal a předat nemohl, byly později nalezeny NCOZ u pana T.. Kopii jeho cestovního pasu a faktury PRE z ledna 2015 měl obž. U. k dispozici pro účely založení offshorové společnosti Red Sun Property na výkup pozemku v Xxx, nemohl tyto užít při zakládání HAUZ o rok dříve. Obž. U. popírá, že by zadával jakékoli platby za společnost HAUZ, avšak přístupové údaje k internetovému bankovníctví přišly na jeho domácí adresu a obž. B. potvrdil, že obž. U. na účet HAUZ vstupoval. Dále poukázal na skutečnost, že spojení obž. U. s pošk. P. prokazuje její advokát, pan Z., který v roce 2016 posílal kopii cestovního pasu pana Ch. s fotografií obž. U. různým institucím.
44. Obžalovaný U. pak po proběhlém dokazování požádal o doplnění své výpovědi, kdy dílem zopakoval výše uvedené, shrnul svůj pohled na provedené dokazování a dále doplnil, že nevěděl o tom, že společnost HAUZ byla založena již v roce 2014, když ji v lednu 2015 poptával u pana K., byl přesvědčen, že se jedná o novou společnost, jinak by o ní neměl zájem. Svědky D.a ani M. nezná. Obžalovaný popírá, že by věděl o pohledávce za společností HAUZ ve výši 370 tis. €, jak tvrdí svědek K.. S panem K. o této skutečnosti nikdy nemluvil ani tuto neplatil. Spolupráce s panem K. byla založena na absolutní důvěře. Advokátní kancelář obžalovaného pro své klienty zakládá společnosti, bylo to tak i u TRIGOVA s.r.o., později Car Parts Logistic s.r.o., kterou obžalovaný prodal panu K. ještě před tím, než začaly chodit peníze z HAUZ na tuto společnost. U. Partners byla založena až 28. 8. 2012 a na domě na Národní 41 je cedule Xxx, nikoli jméno obžalovaného. Obžalovaný zdůraznil, že netuší, jak se dokumentace společnosti HAUZ mohla dostat k panu T., a že nevěděl, že tam je. Tuto dokumentaci jako celek mohl mít jen pan V., neboť je tam řada interních listin banky, ke kterým se nemohl dostat nikdo jiný z obžalovaných, ani pan T.. Stejně jako řada listin podepsaných paní P., se kterou byl ve styku opět pouze pan V..

45. Obžalovaný dále odmítl, že by měl jakékoli jiné příjmy či majetky, než pocházející z jeho podnikání v advokacii. Společnosti H1 Charters a Dog West zakládal pro klienta, kterému také následně předal jak kreditní karty, tak veškerou dokumentaci, což dokládá předávací protokol. Nikdy s prostředky těchto společností nenakládal. Ani v Číně ani v Hongkongu nikdy nebyl. Vlastní byt, který mu byl zajištěn v trestním řízení a na který splácí od roku 2010 hypotéku, ze které zbývá doplatit 5 mil. Kč. Dědictví po otci užil ke spotřebě rodiny a na investici do advokátní kanceláře. Vede normální život, nemá drahé koníčky ani auta a nejezdí na drahé dovolené. Žije ve společné domácnosti se svou přítelkyní, která je rovněž advokátka, oběma se profesně daří. Panu V. zajistili nemovitosti za 160 mil. Pan B. má vilu v Teplicích a syna na soukromé škole v Německu. A obžalovaný má hypotéku na bytě. Nebylo prokázáno, že by se na projednávané věci jakkoli obohatil.
46. Společnost Xxx - Tax and Accounting založil obžalovaný s panem K., se kterým spolupracovali a chtěli klientům advokátní kanceláře poskytovat i účetní a daňové služby. Proto v té době začali spolupracovat s paní T., která tam byla dočasně jako odpovědný zástupce. Kvůli stížnostem klientů se s paní T. rozešli a v roce 2017-2018 se obžalovaný s panem K. dohodli na ukončení tohoto společného projektu.
47. Vyúčtování služeb za založení společnosti HAUZ obžalovaný panu V. nevystavoval na jeho výslovnou žádost. Stejně to bylo i u vyúčtování za Red Sun Property, ačkoli i tuto společnost obžalovaný zakládal pro pana V.. K dotazu, kdo hradil služby na projektu Red Sun, obžalovaný uvedl, že neví. Současně však obžalovaný uvedl, že našel a předkládá korespondenci s výzvou od pana K. na uhrazení poplatku za Red Sun, kterou nechal 26. 5. 2016 přefakturovat panu V..
48. Výpověď pana B. obžalovaný označil za lživou. Nikdy mu nenabídl ovlivnění odvolacího řízení v jeho trestní věci, takové věci nedělá, na Vrchním soudě nikoho nezná a jeho kancelář se vůbec nevěnuje trestnímu právu. Rovněž není pravda, že by mu pan B. někdy předal jakoukoli částku v hotovosti. Proč by mu pan B. předával peníze z trestné činnosti poté, co mu údajně obžalovaný nezařídil slibovaný úspěch v odvolacím řízení. Pan B. využíval služeb Xxx až do srpna 2017, kdy po jeho zatčení v Dominikánské republice ho na žádost manželky hledali a zajišťovali jeho vrácení do ČR. Obžalovaný popřel, že by panu B. dával někdy jakékoli instrukce ve vztahu ke kauze paní P., převodům peněz či jiné věci. Dále obžalovaný poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu, sp. zn. 10 Afs 206/2020 ze dne 20. 1. 2021, který se týká páčání podvodů na DPH při obchodování s drahými kovy a v dané věci figuruje jak pan B. za nějaké jiné společnosti, tak společnost Inauri. Dále poukázal na dřívější odsouzení pana B. v kauze fotovoltaická elektrárna Litvínov, kde shledává shodný způsob provedení jako v projednávané věci, kdy u obou na počátku stojí pak V. a pak B.. Obžalovaný nezná ani pana I. ani paní I. či společnost BENDLÍTE. Neví, proč by za ni HAUZ měl platit nějaké peníze, byť se tak stalo. Obžalovaný tyto peníze rozhodně neplatil, neposílal, ani s ním nejednal.
49. Ve spise je seznam UBO společnosti HAUZ, kde se pro obžalovaného překvapivě objevuje mezi ním a panem Ch. paní Š. K., kterou obžalovaný nezná, nezná ani právníka V., netuší, jak a proč ji někdo do té společnosti dával. Podpis na dokumentu, kterým měl být údajně převeden podíl ve společnosti HAUZ z obžalovaného na paní K., není podpisem obžalovaného. Dokumenty k HAUZ, které předala paní P., potvrzují výpověď obžalovaného, tedy linii V. – U. – Ch., s nějakým intermezem paní J..
50. K dotazu obžalovaný uvedl, že neví o žádném vztahu mezi panem V. a panem T.. K dotazu na vztah obžalovaného k panu T. tento v rozporu se svou první výpovědí před soudem uvedl, že byli přátelé, znají se od roku 2013-2014. Pan T. pro Xxx žádné činnosti nikdy nezajišťoval. Obžalovaný se pana T. nikdy neptal, jak se u něj vzaly dokumenty ke společnosti HAUZ. Poslední 2-3 roky není obžalovaný s panem T. v kontaktu.
51. K dotazu, jak se obžalovaný dostal k e-mailu z 1. 10. 2018 pro pana Boule od pana H., tento uvedl, že ho dostal od jedné osoby, když si ztěžoval na postup pana H.. Odmítl ji identifikovat s tím, že

nechce nikomu přidělovat starosti. V dalším jednání dne pak obžalovaný svou výpověď doplnil tím, že mu tento email poskytl pan K.. Zdůraznil, že advokátní kancelář Xxx má dobré reference a řadu charitativních projektů. Na dotazy spoluobžalovaných a jejich obhájců opět odmítl odpovídat.

1.3. Obž. Z. B.

52. Obž. Z. B. se k jednání, které je mu obžalobou kladeno za vinu, doznal. Vyjádřil lítost nad tím, že se do činnosti Mgr. U. zapojil. K věci uvedl, že se v letech před projednávanou událostí věnoval obchodu se zlatem a převozy komodit (nafty, zlata, diamantů) ze středního Východu do Afriky. Hovoří dobře rusky a domluví se anglicky. Měl obchodní kontakty hlavně v Dubaji, která funguje jako neutrální zóna na středním Východě, kde se obchoduje se vším, obchody nemusí být „úplně čisté“. S M. T. (věk cca 50 let) se obžalovaný znal obchodně, pan T. byl činný v autodílech v Čechách a na Slovensku, spolupracovali spolu na některých věcech. Nebyli ale blízcí známí, seznámili se asi rok před projednávanou událostí. Pan T. se zabýval i podvody s DPH a jinými věcmi, vymáháním pohledávek, dovozem zboží z Ukrajiny, měl legální i nelegální činnost.
53. V létě 2015 pan T. obžalovaného oslovil s tím, že by potřeboval pro svého známého rychle vyřídit nějaký obchod v Dubaji. Pár dní poté na osobní schůzce někdy v červnu či červenci 2015 mu pan T. představil Mgr. U.. Z důvodu bezpečnosti ze strany Mgr. U. schůzka probíhala při procházce v průhonickém parku. Mgr. U. obžalovanému sdělil, že potřebuje vyřídit v Dubaji realitní obchod, disponuje částkou přes 3 miliony euro, kterou potřebuje proinvestovat, jinak by ji musel vrátit. Jeho hlavní požadavek byl, aby to bylo vyřízeno velmi rychle, protože peníze měl už nějakou dobu na účtu společnosti a investoři, kteří ji poskytli, začínali být nervózní. Nabídku obžalovaného na investice do komodit odmítl s tím, že daná společnost má předmět podnikání realitní činnost a investoři peníze poskytli na nákup nemovitostí. Obžalovaný tedy navrhl, že využije svých kontaktů v Dubaji a zjistí možnosti. Jediný požadavek ze strany Mgr. U. byla rychlost. Pan T. do této komunikace v Průhonících nezasahoval, zjevně o daném obchodu do té doby nic nevěděl, veškeré informace sděloval Mgr. U..
54. Po informačních schůzkách o možnostech investic do nemovitostí v Dubaji tedy obžalovaný zaslal Mgr. U. souhrnnou zprávu na jím určený anonymní e-mail, což nebyl ani e-mail advokátní kanceláře ani emailová adresa jakkoli spojená se jménem Mgr. U.. Obdobně konspirativně byla dohodnuta komunikace s Mgr. U. přes messengery s automatickým mazáním zpráv. Následovalo několik schůzek s Mgr. U., některé proběhly v zasedací místnosti AK U. na Národní třídě i za účasti pana T., některé byly ve veřejných prostorách na rušných místech, protože Mgr. U. měl strach z odposlechu, byl v tomto paranoidní. Mgr. U. byl v této době advokátem pana T., ale současně fungovali i jako společníci. Pan T. byl tedy zainteresovaný i na projednávané věci, proto se některých schůzek účastnil, s Mgr. U. spolu realizovali obchody v řádu desítek milionů, a toto byl jeden z nich.
55. Při jedné z těchto schůzek Mgr. U. specifikoval, že chce koupit již dokončené novostavby s potencionálně velkým výnosem a možností rychlého prodeje. K tomu předložil výpisy společnosti HAUZ, ke které vysvětlil, že je to klasická offshorová struktura, kterou zakládal přes zprostředkovatele, který do společnosti dodal nominee ředitelku paní Vanessu P., ale de facto společnost ovládá Mgr. U., který je i jediným příjemcem jejich výnosů. Požadoval, aby smlouvy na koupi nemovitostí byly sepsány podle standardů v Dubaji. Svou solventnost prokázal tím, že na svém notebooku otevřel internetové bankovníctví ABC bank Mauritius, přihlásil se k účtu společnosti HAUZ se sídlem v Hongkongu a ukázal obžalovanému zůstatek účtu přes 3 100 000 €. Obžalovanému Mgr. U. současně s doklady, výpisy z obchodního rejstříku a dalšími listinami společnosti HAUZ předal i plnou moc pro obžalovaného na zastupování společnosti HAUZ podepsanou její nominální ředitelkou paní Vanessou P., kterou obžalovaný následně použil při převzetí peněz od pana F.. Již v přípravném řízení obžalovaný založil do spisu kopii investiční

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

smlouvy mezi společnostmi HAUZ a Mariassuntou P. z 19. 1. 2015, kterou obdržel od obžalovaného U. (č. l. 2394-2399).

56. Protože se obchod posunul k realizaci, vyplatil Mgr. U. obžalovanému zálohu v rádech tisíců euro na letenky, jídlo a další režijní náklady, a byla domluvena provize „za bezpečný převoz a ochranu peněz“ ve výši 2,5 % z celkové investované částky, kterou měl Mgr. U. obžalovanému vyplatit poté, co budou nemovitosti převedeny na společnost HAUZ. Veškerá tato ujednání byla výhradně ústní. Proti výplatě provize by se pak dílem započítávala odměna za právní služby, neboť ve stejné době Mgr. U. pro obžalovaného dělal několik drobných právních úkonů (sepisování listin), a zastupoval manželku obžalovaného v obchodní věci. Zbývající část provize po tomto zápočtu pak měla být vyplacena obžalovanému hotově Mgr. U., což se však nikdy nestalo. Mgr. U. tak obžalovanému dluží 50-60 tisíc euro, tedy 1,5 mil. Kč. Jelikož byl obžalovaný od konce února 2016 kvůli uloženému trestu mimo ČR a následně po svém zatčení tři roky ve výkonu trestu, dluh nevymáhal.
57. Po této schůzce se obžalovaný v Dubaji sešel s panem F., vlastníkem společnosti Inauri a zprostředkovatelem obchodu. Znali se z obchodů se zlatem, ale dosud spolu neobchodovali. Sděлил mu podmínky kupujícího a předal doklady společnosti HAUZ, aby nechal vypracovat smlouvy. Za několik dnů dostal od pana F. USB flashku, na které byly nabídky nemovitostí, smlouvy, kontakt na zprostředkovatele a čísla účtů pro převod kupní ceny. Tuto flashku následně v Praze předal Mgr. U.. Podmínkou koupě nemovitosti v Dubaji bylo, že se 100% kupní ceny musí složit předem. Mgr. U. s tím neměl problém, pro něho bylo nejdůležitější, aby prostředky odešly co nejrychleji z bankovního účtu společnosti HAUZ na Mauritiu.
58. Mgr. U. poté smlouvy podepsal a poslal je emailem panu F. do Dubaje. Později obžalovanému oběma stranami podepsané smlouvy předal pan F., takže není pochyb o tom, že komunikace mezi Mgr. U. a panem F. proběhla. Následně byla kupní cena uhrazena převodem finančních prostředků do Dubaje. Asi po 14 dnech Mgr. U. kontaktoval obžalovaného s tím, že by chtěl od smluv o koupi nemovitostí odstoupit a uhrazenou kupní cenu vrátit v hotovosti. Ptal se, jaké to bude mít pro něj důsledky. Obžalovaný tedy zjistil u zprostředkovatele pana F., že odstoupení od smlouvy je možné, jen bude účtováno smluvní penále. Vyplacení částky v hotovosti nebyl pro dubajskou stranu problém, v arabském světě jsou milionové platby v hotovosti běžné. Tehdy se obžalovaný s Mgr. U. sešel u pana T. v jeho kanceláři, kterou měl v rámci prostor společností ASP a LSG v Průhoncích. Řešily zde odstoupení od smlouvy, vybrání peněz a zajištění jejich předání. Pan F. poté předjednal výběr v dubajské bance. Příprava takové částky v eurech měla trvat asi 14 dnů, proto byl výběr předjednaný na 6. 10. 2015. Obžalovaný tedy přiletěl předemětného dne ráno do Dubaje a šel s panem F. do banky, ale z neznámého důvodu nebylo možné plánovaný výběr uskutečnit a přesunul se na 7. 10. 2015, kdy nadto banka mohla částku vyplatit pouze v amerických dolarech nebo dirhamech. Obžalovaný tedy uvedené přes Messenger konzultoval s Mgr. U., který rozhodl, že chce prostředky vyplatit v dirhamech, což bylo zhruba 11,5 mil. dirhamů (ekvivalent 2,6 milionu euro). Jednalo se o vrácenou kupní cenu nemovitostí poníženu o provizi pana F.. Při výběru peněz 7. 10. 2015 dal pan F. obžalovanému podepsat smlouvu o převzetí finančních prostředků, kterou obžalovaný omylem podepsal na straně Inauri, svůj podpis proto přeškrtl a podepsal znovu na straně HAUZ. Obžalovaného doprovázeli dva členové jeho ochranky, kteří však o věci nebyli informováni, zajišťovali pouze bezpečnost. Původní dohoda byla, že 6. 10. 2015 odpoledne si Mgr. U. osobně převezme vybranou hotovost od obžalovaného na letišti v Dubaji, ale když se výběr o den odložil, neměl obžalovaný přes opakované dotazy od Mgr. U. určeno, jak s prostředky naložit a jak mu je předat. Aby tedy zajistil bezpečnost takto vysoké částky, založil obžalovaný následující den na své jméno účet číslo: xxx u dubajské Noor Bank, a všechny finanční prostředky ve výši cca 11,5 milionů dirhamů na tento vložil.
59. Mgr. U. pak v rozporu s původním ujednáním řekl, že si hotovost nepřeveze v Dubaji, ale chtěl, aby mu ji obžalovaný přivezl do ČR. To obžalovaný odmítl. Zhruba po 10 až 14 dnech pak Mgr. U. předal obžalovanému čísla účtů a další údaje nutné k převodu s tím, že na tyto účty mají být prostředky převedeny. Jednalo se o účty českých společností a jejich poboček na Slovensku, např.

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

ASP a ASP SK, vedené u českých a slovenských bank Sberbank, Fio a další. Ještě se řešilo, zda peníze posílat v dirhamech nebo je v rámci Noor Bank konvertovat na euro. Mgr. U. řekl, že akceptuje poplatek banky za konverzi, který byl asi 1,2 %. V rámci účtu obžalovaného u Noor Bank se tak dirhamy konvertovaly na euro a následně se převáděla eura, a to dílem přímo na Mgr. U. určené účty a dílem na tyto přes slovenský účet obžalovaného, jak popsáno v obžalobě. Bylo to z důvodu urychlení převodu, protože převod 1,5 milionu euro z vlastního dubajského účtu na vlastní slovenský účet a následné převody z tohoto byly jednodušší, zatímco při převodu na účty určených společností přímo z Dubaje musel obžalovaný ke každé platbě vyplňovat formulář a platbu zdůvodňovat. Některé příkazy k převodu finančních prostředků z účtu obžalovaného u Noor Bank na účty společností LSG, ASP a DATATECHNIK obžalovaný dohledal a v kopii založil do spisu (č.l. 2410-2412). Převody trvaly delší dobu, byla to velká částka, která se nedala odeslat najednou, musela tam být nějaká posloupnost, aby v Dubaji platbu nezablokovali a neprověřovali kvůli praní špinavých peněz. V rámci formuláře k platbám byla jako důvod převodu uváděna faktura nebo půjčka. Převody byly udělány trochu „na vodě“. Kdyby tu částku zablokovali, musely by se dokládat nějaké faktury nebo smlouvy o půjčkách, musely by se vytvořit ex post, ale nedošlo na to. Dále obžalovaný ze svého dubajského účtu odeslal na úschovní účet AK Mgr. U. částku 250.000 €. To byl účet, který s projednávanou věcí nesouvisí, ten se vztahoval k převodu nemovitosti mezi slovenskou společností Atleroni s.r.o. a anglickou společností RAVETON HOLDING LTD (*pozn. soud: obžalovaný tuto následně doložil, viz č. l. 5730-5737; k této transakci dále výpis z účtu úschov, jehož majitelem je Xxx, advokátní kancelář viz č. l. 5815, 5944*), ve které figurovala manželka obžalovaného. Protože obžalovaný z peněz z projednávané věci společnosti HAUZ zaslal částku 250.000 € Mgr. U. na tento jiný účel, předal Mgr. U. následně 250.000 € ještě na podzim 2015 v hotovosti. Na konci roku 2015 obžalovaný na žádost Mgr. U. v jeho advokátní kanceláři podepsal smlouvy o půjčce se společnostmi ASP a ASP SK (jejichž kopii obžalovaný založil do spisu na č. l. 2401-2406), protože mu Mgr. U. řekl, že tyto společnosti mají finanční kontrolu a musí doložit důvod přijatých plateb. Smlouvy mu k podpisu předložil Mgr. U. a protistranou již byly v tu dobu podepsané. Na č. l. 2400 je obžalovaným pro orgány činné v trestním řízení po jeho propuštění z výkonu trestu vyhotovený přehled částek, které byly v rámci projednávané věci odeslány z účtu obžalovaného, a ručně dopsaný je převod peněz do úschovy Mgr. U. v popsané jiné věci dne 4. 1. 2016. Následně mezi obžalovaným a Mgr. U. proběhlo standardně vyúčtování nákladů, konverze, provize, částek převedených bezhotovostně a zbývající částku řádově ve statisících euro vyplatil obžalovaný v hotovosti v eurech Mgr. U. v jeho kanceláři. Zmíněné vyúčtování ani další doklady obžalovaný nemá k dispozici, vše měl ve svém počítači, ale o tento přišel při svém zatčení v Dominikánské republice v rámci realizace mezinárodního zatykače a dodání do výkonu trestu.

60. V říjnu 2015 byl obžalovaný u Krajského soudu v Ústí nad Labem odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 5 let. V té době probíhala projednávaná transakce, převáděly se peníze z Dubaje. Mgr. U. obžalovanému nabídl, že je schopen za úplatu ovlivnit výsledek řízení u odvolacího soudu, za zprošťující výrok požadoval 5 milionů Kč, za podmíněný trest 2,5 milionu Kč, přičemž 50% částky bylo k úhradě předem. Mgr. U. říkal, že to musí být rychle, než spis přijde z Ústí nad Labem na soud do Prahy. V té době byla majetková situace obžalovaného velmi dobrá, v zahraničí měl majetek v řádu milionů €. Obžalovaný tedy předal Mgr. U. zálohu 1.250.000 Kč za zařízení podmíněného trestu, ale nestalo se tak a peníze mu vráceny nebyly. Z uloženého pětiletého trestu vykonal 3 roky, pak byl podmíněně propuštěn. Mgr. U. obžalovaného jako advokát nikdy nezastupoval, k uvedenému plnou moc nepotřeboval a dle přesvědčení obžalovaného tedy nedisponuje vůči němu žádnými informacemi, které by podléhaly advokátnímu tajemství. Z opatrnosti jej však povinnosti mlčenlivosti advokáta zprostil.
61. Do doby, než chtěl Mgr. U. odstoupit od smlouvy s požadavkem na výběr peněz v hotovosti, vypadal obchod legálně. Nadto obžalovaný viděl, že finanční prostředky ležely několik měsíců na bankovním účtu HAUZ, aniž by je zablokovala banka, ani nebyla regulátorem zablokována

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

následná transakce do Dubaje z pohledu praní špinavých peněz. Později byl však při společenském kontaktu ke konci roku 2015 až počátkem roku 2016 na MMA zápasech přítomen, když se Mgr. U. a pan T. bavili jako společníci o tom, že finanční prostředky byly převedeny od někoho z Itálie na nákup nemovitostí a Mgr. U. se snažil osobně v Itálii dohodnout nějaké narovnání s italskou stranou v objemu zhruba milionu euro, aby italská strana nedávala trestní oznámení nebo netlačila na vyšetřování. Bylo explicitně řešeno, že si buď vezmou milion anebo nedostanou nic. V tu dobu byly předmětné peníze v trezoru Mgr. U., tak to bylo alespoň na těchto schůzkách řečeno. Mgr. U. a pan T. řešili ještě nějakých 400 000 €, které tam nejsou, ale 80% té částky tam dle jejich sdělení bylo. Na jedné z posledních schůzek Mgr. U. řekl, že Italové na návrh nepřistoupili. Dále bylo řečeno, že Mgr. U. nebo pan T. disponují blanco papíry podepsanými italskou stranou, a v případě, kdy by vznikl nějaký problém, a vyšetřování se ubíralo směrem k Mgr. U., tak chtěli napsat potvrzení, že od nich celou částku převzal pan Č., jehož doklady disponovali. Podle vyjádření pana T. byl pan Č. nedohledatelný. V tu chvíli už bylo jasné, že to byl od začátku připravený podvod. Následně však obžalovaný připustil, že pokud projednávaný obchod zprostředkoval pan T., bylo od začátku jasné, že je nelegální. Když byl požádán o zprostředkování koupě nemovitosti, nevěděl sice, z jaké trestné činnosti peníze pocházejí, ale bylo mu jasné, že nejsou legální.

62. Toto se potvrdilo i později v druhé polovině roku 2016, když obžalovaného po jeho zatčení několikrát navštívila ve věznici na Ruzyni advokátka Mgr. Adéla G., družka Mgr. U., která opakovaně naznačila, že Mgr. U. má k dispozici blanco papíry podepsané italskou stranou, a že by bylo nejvhodnější, aby se udělala smlouva o narovnání. Ty blanco podepsané papíry by se použily na potvrzení, že obžalovaný v Dubaji převzal peníze v hotovosti a předal je paní P. nebo nějakému zástupci. Toto se dělo za situace, kdy vyšetřovací orgány ještě nevěděly o existenci účtu obžalovaného v Dubaji, jelikož obžalovaný v projednávané věci vypovídal až následně po svém propuštění z výkonu trestu. Mgr. G. se obžalovaného opětovně na těchto návštěvách ptala, jak se na tento návrh dívá. Je zřejmé, že se to stalo na popud Mgr. U., který za ním sám s ohledem na propojení v této kauze do věznice přijít nemohl. Obžalovaný to odmítl, protože by tím deklaroval, že si peníze nechal on, což nebyla pravda. Obžalovaný v plném rozsahu zprostil povinnosti mlčenlivosti advokátku Mgr. G., které udělil plnou moc poté, co za ním po jeho vydání do ČR přišla na návštěvu do věznice v Ruzyni, aby návštěva mohla proběhnout.
63. Bankovní účty různých společností, na které odešly předmětné finanční prostředky, jsou spojeny s Mgr. U. a s panem T., což dokládá i vyšetřování daňových podvodů páchaných přes společnosti ASP a LSG, kde měly být při domovních prohlídkách provedených NCOZ u pana T. výše zmíněné dokumenty nalezeny. S nikým jiným než panem T. a Mgr. U. o projednávané věci nejednal, vyjma osob v Dubaji (zejména pana F.). K osobě obž. V. pak obž. B. vypověděl, že se s ním setkal v roce 2009-2010 v obchodním centru na Arkádách u centrály Raiffeisenbank kvůli financování solární elektrárny v Litvínově, na kterou měla Raiffeisenbank poskytnout úvěr. Po změně legislativy se však projekt přesunul do Raiffeisen leasing, změnil se systém vyplácení, obžalovaný nebyl schopen elektrárnu dostavět a byl v té souvislosti odsouzen Krajským soudem v Ústí nad Labem. Ostatní obžalované nezná.
64. V současné době obžalovaný provozuje restauraci, má příjem 30 000 Kč měsíčně čistého, závazky nemá, žije s manželkou a desetiletým synem, žádný majetek nevlastní, o svá aktiva v zahraničí v důsledku svého zadržení a uvěznění přišel.
65. K výpovědi obž. B. uvedl obž. U., že ji odmítá jako kompletní lež, nerozumí důvodům.
66. Obž. B. pak svou výpověď doplnil sdělením ke svému účtu u Noor Bank v Dubaji, kam vycestoval, aby k výzvě soudu získal výpis z účtu za projednávané období, ve snaze maximálně přispět k objasnění věci. Noor Bank však již v Dubaji není, převzala jí Dubajská islámská banka, jejíž pracovník obžalovanému sdělil, že výpis lze získat jen od Centrální banky SAE v Abu Dhabi, na kterou tedy obžalovaný zaslal požadavek na výpis, ale dosud bez odpovědi.

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

67. Před skončením dokazování pak obž. B. svou výpověď doplnil v reakci na proběhlé dokazování, kdy potvrdil, že vše v přípravném řízení i před soudem uvedl podle pravdy a na své výpovědi trvá. Kauza fotovoltaické elektrárny, pro kterou byl v minulosti odsouzen, s projednávanou věcí jakkoli nesouvisí. S obž. V. se setkal pouze jednou v životě, když byl pan V. osloven jako jeden z mnoha osob ohledně možností financování elektrárny. O existenci důkazních prostředků relevantních pro projednávanou věc v držení pana T. se obžalovaný dozvěděl od svých tehdejších advokátů Dufka a Holubové, které mu zajišťoval Mgr. U.. Pokud je tvrzeno, že syn obžalovaného studuje na soukromé škole v Německu a obžalovaný toto nákladné studium hradí, tak to rovněž není pravda, synovi obžalovaného je xxx let a od první třídy je na základní škole v ČR.

1.4. Obž. S. T.

68. Obžalovaná S. T., rozená D., nar. xxx, svou vinu popřela. Na svou obhajobu uvedla, že v objemu činností, které v projednávané době prováděla, nemohla poznat, že se jedná o výnosy z trestné činnosti. Pokud platby provedla, provedla je s vědomím, že jsou to úhrady za zboží, v účetním systému k nim byly spárovány příslušné faktury. Stejně tak vytvářela daňová přiznání na základě dokladů, které do účetního systému zakládaly účetní těchto společností, těmto důvěřovala. Jediná věc, která je v obžalobě dobře popsána, je kdo měl jaké přístupy k bankovním účtům. Není pravda, že transakce neměly žádné ekonomické opodstatnění, společnosti fungovaly, měly milionové obraty. Všechny platby, které obžalovaná provedla, měly návaznost na daňové doklady za zboží, které byly hrazeny a nepřesahovaly svou výší běžné transakce. Obžalovaná připustila, že je stíhána i ve dvou jiných trestních věcech, v podstatě kvůli tomu samému, ve věci NCOZ byla 6 měsíců ve vazbě a ve věci Obvodního soudu pro Prahu 9 již byla odsouzena, přestože žádnou trestnou činnost nepáchala.
69. V projednávaném období roku 2015 pracovala na základě smluv o spolupráci v různém rozsahu jako účetní pro 5 společností na Slovensku a asi 30 společností v ČR, včetně LSG SK, ASP SK, LSG, ASP, CPL a Lampada. Nebylo ani neobvyklé, že měla přístup k účtům těchto společností. Nikdy však nevybírala z účtu žádné z výše uvedených společností peníze v hotovosti, k tomu neměla oprávnění, pokud měla zřízený přístup, tak pouze k internetovému bankovníctví. Spol. LSG nakupovala převážně náhradní díly na automobily, měla velký sklad a tyto díly prodávala různým společnostem, mimo jiné i LSG SK, ASP SK, ASP, CPL a Lampada. Tyto společnosti proto spolupracovaly, jedna měla sklady a zboží, druhá měla auta, zaměstnance, kteří zboží rozváželi, vyjma Lampada měly všechny stejné místo podnikání a z tohoto byly řízeny, zde byl i obrovský sklad se zbožím. Nebylo však žádné personální spojení mezi společnostmi, šlo o ten sklad. Resp. následně obžalovaná upřesnila, že personální propojení nebylo na úrovni jednatele, ale na úrovni zaměstnanců ano. Převody mezi různými účty téže společnosti byly zcela běžné kvůli měnové konverzi i kvůli tomu, že převody mezi bankami trvaly dva dny. I slovenské firmy měly sklady a administrativní prostory v ČR, jen prodávaly na Slovenku, kde byla jen nějaká kancelář. Ve stejném objektu měla svou kancelář i sama obžalovaná a spol. Support economic services, a odsud tak obžalovaná vykonávala svou činnost i pro další společnosti, kterým účtovala. Jmenované společnosti se několikrát společně stěhovaly, v roce 2015 sídlily buď v Průhonících nebo na Praze 10, pak se přestěhovaly na Pražskou.
70. Ke společnosti LSG má obžalovaná k dispozici zálohu účetnictví, takže se mohla podívat, že měla v roce 2015 asi 60 zaměstnanců. Takový rozsah účetní práce není možné zvládnout v jedné osobě. Společnost měla účetní oddělení, které účtovalo všechny doklady. Obžalovaná měla se společností uzavřenu smlouvu pouze na zpracování daňových přiznání a na základě plné moci společnost zastupovala v řízení s orgány státní správy a měla přístupy na účty, takže i prováděla platby. Nikdy nevybírala peníze z účtu společnosti v hotovosti a neměla k tomu ani oprávnění. LSG založil Martin K. asi 2010-2011, pak tam působil pan M., a následně tam působil až do doby, kdy obžalovaná spolupráci s touto společností skončila, pan U.. Účetní oddělení ASP se podílelo i na

organizaci LSG, protože personálně byly společnosti propojené, zaměstnanci LSG fungovali pro ASP a ASP fungoval pro LSG tím, že tam byl propojení sklad, auta, řidiči, takže to všechno bylo namixované dohromady. Všechny tyto společnosti měly sídlo i kanceláře v jedné velké budově. Ladislav K. byl určitě zaměstnán v nějaké z těch společností, takže fungoval pro všechny. LSG SK bylo něco podobného, byla jakoby dceřinkou té české společnosti, tudíž co platí pro LSG, platí stejně pro LSG SK, v obou obžalovaná fungovala stejným způsobem. Jednatelkou LSG SK byla paní U., společnost vznikla až za jeho působení.

71. ASP měla v tuto dobu asi 30 zaměstnanců a 15-20 obchodních zástupců na živnostenský list. Stejně to bylo i na Slovensku. Takže opět velký rozsah práce a obžalovaná nebyla v žádném případě schopna fungovat jako jediná účetní, i když paní K. byla její dobrá známá. Společnost měla účetní oddělení, kde bylo asi 6 účetních, které účtovaly všechny doklady a platby a obžalovaná po dohodě s paní K. nebo tak, jak byl běžný postup, prováděla některé úhrady, zpracovávala daňové příznání k DPH, komunikovala s úřady. Totéž platí pro Slovensko, ASP a ASP SK byly propojené, fungovaly jako jedna, akorát měly jiné sídlo, ale osoby, které se staraly o jejich chod, byly stejné. ASP nakupovala převážně od společnosti LSG. K dotazu, kdo byl statutárem a kdo fakticky vedl ASP, obžalovaná uvedla, že paní K.. Není možné, aby se na vedení společnosti nepodílela. Paní K. do společnosti docházela každý den, byla tam 8 hodin i déle, neměla problém s vedením společnosti, byla to ženská plná života a kamarádka obžalované, se kterou se zná od svých 22 let, kdy spolu pracovaly ve společnosti KOH-I-NOOR. Pak se dlouho neviděly, potkaly se v roce 2012, kdy obžalovaná pracovala pro pana K. ve spol. Náš Servis Group. Pan K. měl i další společnosti, kde potřeboval účetní, takže paní K., která tehdy hledala práci, domluvila schůzku s panem K.. Paní K. tam začala pracovat jako účetní a obžalovaná externě zpracovávala daňová příznání. Obžalovaná sama nechtěla být účetní v jedné společnosti, líbilo se jí pracovat u více společností. Paní K. pracovala i ve společnosti LSG. Pak pan K. založil společnost ASP, a poté, co z ní odešla dosavadní jednatelka, nabídnul paní K., zda by neměla zájem o tuto funkci, protože byla u vzniku té společnosti, věděla, jak to funguje, byla organizačně schopná a ze svých předchozích zaměstnání měla spoustu zkušeností, takže byla schopna společnost řídit. Nebylo to tak, jak uvádí paní K.. Obžalovaná ji pouze nakontaktovala na pana K., ale ostatní už si zařizovala paní K. sama. Rozhodně nebyla bílým koněm, byla právoplatnou jednatelkou, která společnost řídila a prováděla za ní i platby. Obžalovaná nepopírá, že i ona sama prováděla platby z účtu ASP, ale vždy na své přístupy elektronického bankovníctví a vždy po dohodě s paní K.. K jednotlivým v obžalobě uvedeným platbám se nedokáže vyjádřit, za dané období tam proběhlo 3000 položek na všech firmách, na všech účtech, v průměru 50 plateb na den, nelze si to pamatovat. Na přístupy paní K. si ale platby prováděla paní K. sama.
72. Společnost CPL byla menší firma, ve které fungoval syn paní K., který společnost řídil a prováděl veškeré úhrady. Obžalovaná měla přístupy na účet a některé platby také prováděla. Účetnictví společnosti CPL vedla paní K., obžalovaná pouze zpracovávala daňové příznání, ostatní si dělal pan K. sám nebo mu s tím pomáhala matka. Obchod si obstarával pan K..
73. Jediná výjimka byla v případě spol. Lampada, kdy přístup do internetového bankovníctví měla pouze paní B., ale přesto platby prováděla obžalovaná, protože spolupráce byla v počátku, účet byl čerstvě zřízen a s paní B. byly domluveny, že bude platby provádět obžalovaná, protože paní B. prožívala velmi těžké období, přítel jí chtěl sebrat dítě a nebyla toho psychicky schopna, nebyla schopna vůbec fungovat. Paní B. je dlouholetá kamarádka obžalované, v roce 1998 spolu pracovaly ve spol. Kenvelo, obžalovaná jako účetní a paní B. jako asistentka manažera. Každá poté pracovaly jinde, byly kamarádky, a pak se paní B. rozhodla, že by chtěla v něčem podnikat. Zkušenosti na to měla, v Xxx měla na starost pohyb zásob, takže přišla do kontaktu se zbožím, o obchodování tedy povědomost měla. Obžalovaná měla kontakt, už neví na koho, že mohla koupit nějakou ready made společnost, na které by si to mohla paní B. vyzkoušet. Společnost byla nová, dosud nevyvíjela žádnou činnost. K dotazu, v jakém oboru chtěla paní B. podnikat, obžalovaná uvedla, že v té době mohl podnikat, kdo chtěl a s čím chtěl. Žádná specializace pro ni tam nebyla. Nabízelo se, že když

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

má obžalovaná spojení na nějaké společnosti, zná lidi, kteří prodávají náhradní díly na automobily, že tahle komodita může přijít v úvahu. Paní B. neměla účetní, takže jí obžalovaná byla k dispozici. Žádné peníze jí za to paní B. neplatila, učila ji na oplátku anglicky. K dotazu na předmět podnikání společnosti Lampada obžalovaná uvedla, že si to nepamatuje, byly to služby a nějaké zboží. Obžalovaná na základě smlouvy s paní B. vedla pro spol. Lampada kompletně účetnictví a prováděla platby, ke kterým však bezpečnostní kód chodil na mobilní telefon paní B., a ta ho tedy obžalované musela k dokončení platby sdělit. K dotazu, proč tedy platbu nezadala paní B. sama, obžalovaná uvedla, že na tom byla psychicky špatně, byla letargická a bylo jí všechno jedno, obžalovaná byla ráda, že ji přiměla vůbec k nějaké činnosti. Ve spol. Lampada nikdo jiný nepracoval, paní B. si vykonávala vše sama, pokud se něco vykonávalo. Následně však v rozporu s tímto obžalovaná uvedla, že tam možná měl nějakou smlouvu pan K., a že odesílal daňové příznání a další věci, které byly potřeba.

74. K dotazu na M. T. obžalovaná uvedla, že to je její bývalý manžel, se kterým má dospělého syna, takže se zřejmě stýkali i v roce 2015, kdy byl snad zaměstnán u jedné z těch společností, pro kterou obžalovaná účtovala, a to v LSG, ale na jaké pozici tam pracoval, si obžalovaná již nepamatuje. Zda měl M. T. nějakou účast či roli ve společnosti Lampada, si obžalovaná nevzpomíná, domnívá se, že se s paní B. nezná, protože se od roku 2002 s manželem nestýkala a s paní B. se tedy seznámila, až když byla rozvedená. Zda vyjma LSG byl externě pan T. spolupracoval i s jinými v obžalobě uvedenými společnostmi, si obžalovaná nevzpomíná. Jaké má pan T. vzdělání či specializaci, si obžalovaná rovněž nevzpomíná.
75. Obžalovaná dále uvedla, že ji v obžalobě zaujala platba z 16. 10. 2015 ve výši 105.507 € (ekvivalent 2 857 129,56 Kč, zaúčtováno v Pohodě, v CZK), která přišla z ASP SK na účet ASP do Čech, u níž obžaloba mylně uvádí, že byla odeslána panu G., což není pravda. Ta platba dle záznamů obžalované odešla zpět na Slovensko nějakému dodavateli. Byly za ni hrazeny přijaté nebo vystavené faktury. V této výši byly uhrazeny pohledávky, které měla ASP za ASP SK z vystavených faktur za zboží a dále byla částka dne 19. 10. 2015 odeslána na účet LSG, jako úhrada níže uvedených faktur, za dodané zboží ve výši 105.510 €, ekvivalent 2.857.738,35 Kč, což bylo zaúčtováno výdajovým interním dokladem č. 3. A dále tam bylo 6 faktur, které byly hrazeny. Všechno byly faktury za zboží, které jsou uvedeny v příznání k DPH, byly řádně zdaněny, bylo z nich odvedeno DPH. Z těchto faktur, pokud byly ve vztahu ke Slovenské republice, byl udělán i Intrastat, který vykazuje, které zboží bylo dodáno. Kontrolní hlášení v dané době ještě neexistovalo.
76. Z. B. obžalovaná nezná. Zda měla ASP SK ve svém portfoliu nějaké cizí zdroje, zda měla úvěry, si obžalovaná nepamatuje, pokud to tak bylo, je to v účetnictví, účetní stav odpovídal skutečnému. Pana V. také nezná. S panem U., krátce spolupracovala v roce 2016. Když měla kanceláře na Praze 1 u Náměstí Republiky, pan U. k ní přišel a říkal, že má spoustu klientů, kteří by potřebovali vést účetnictví, jestli by se toho nechtěla ujmout. Obžalovaná se divila, „co ten chlap tady dělá, vůbec ho neznám a tohle mi tady nabízí, a tím to skončilo“. Následně se někde potkali, pan U. nabídnul obžalované kancelář na Národní třídě a některé své klienty, že jim obžalovaná povede účetnictví. Spolupráce trvala jen krátce, protože si klienti na obžalovanou začali stěžovat, že po nich chce nesmysly, takže se s panem U. rozloučili, asi ke konci roku se odstěhovala z kanceláře na Národní a od té doby se neviděli, až u soudu. K dotazu, zda pan U. zná pana T., bývalého manžela obžalované, tato uvedla, že si myslí, že ano, protože to vyplynulo z konverzace s panem U., když s ním spolupracovala, bavila se s ním o různých věcech, vždy však jen pracovní.
77. Společnost REALITY COMPANY, kterou zastupoval B. G., spolupracovala se všemi společnostmi uvedenými v obžalobě. Obžalovaná se s panem G. poznala, když pracovala ve společnosti Náš servis Group, jejíž jednatel pan K. s ním uzavřel smlouvu o provádění inkasa. Jak se společností prolínaly, spolupracovaly, tak pan G. působení obžalované provázel. Rovněž všechny výše uvedené společnosti měly s panem G. uzavřenu smlouvu o inkasu, což znamená, že se mu posílaly peníze, některé platby z účtu, a on je za 1 % provizi vypořádával s obchodními

partnery daných společností. Protože probíhalo velké množství plateb, tak to bylo pro všechny společnosti ulehčení práce, samozřejmě i pro obžalovanou, pokud měla zaplatit 20ti dodavatelům, tak odeslala panu G. jednu větší platbu a podklad, co komu se má vypořádat, a on to vypořádal. Pokud byly nějaké problémy s některým obchodním partnerem, tak tyto rovněž narovnával pan G..

78. S Martinem K. obžalovaná spolupracovala od roku 2012, a to ve stejném rozsahu účetních služeb, jako u výše uvedených společností. Blíže se k jeho osobě odmítla vyjadřovat.
79. Obžalovaná k dotazu dále uvedla, že v projednávaném období užívala pracovní email společnosti Support economic Services xxx, a to i k soukromým účelům. V této době užívala a dodnes užívá telefonní číslo 606 887 215, dříve nepochybně užívala i další, na které si nevzpomíná. K dotazu, proč užívala v projednávané době i další čísla, uvedla, že jí zřejmě byly přiděleny z nějaké společnosti, se kterou spolupracovala.
80. Ke své osobě uvedla, že od svých 20 let pracuje jako účetní. Bydlí v pronajatém bytě a stejně jako v projednávané době je i nadále zaměstnána ve spol. Support economic services, ve které je i společníkem. Vyplácí si minimální mzdu 15.200 Kč a dále má dohodu o provedení práce na 10.000 Kč.
81. Před uzavřením dokazování pak obž. T. požádala o doplnění svého výsledku, kdy dne 15. 8. 2022 zopakovala svou obhajobu, že v obžalobě uvedené společnosti mezi sebou skutečně obchodovaly a vyjádřila se k jednotlivým platbám. Poukázala na to, že se jednalo o hromadné úhrady, které jsou běžnou záležitostí, kdy se pošle jedna částka, která obsahuje úhradu několika dokladů. Takže je na bankovním výpise vidět odeslaná částka, ale v účetním systému je vidět, že touto bylo hrazeno několik faktur.

1.5. Obž. A. K.

82. Obžalovaná A. K., nar. xxx odmítla v hlavním líčení vypovídat. Za splnění zákonných podmínek byla tedy přečtena její výpověď z přípravného řízení, kdy 19. 8. 2020 vypověděla, že se v roce 2013 zhoršil její zdravotní stav natolik, že jí psychiatricka doporučila ukončit pracovní poměr a poslala jí do pracovní neschopnosti. V té době se obžalovaná setkala s paní T., bývalou kolegyní ze zaměstnání, která jí nabídla práci fakturantky a slíbila, že vše bude probíhat v klidu, obžalovaná si může brát volno dle potřeby atd. Obžalovaná tedy během dvou měsíců ukončila pracovní neschopnost a nastoupila do společnosti LSG, pro kterou paní T. dělala účetnictví. Někdy na přelomu roku 2013/2014 jí paní T. nabídla pozici jednatelky společnosti ASP. Obžalovaná nabídku přijala, její syn ukončil techniku a zajímal se o auta, tudíž spoléhala na jeho případnou odbornou pomoc. Společnost fungovala na základě objednávkového systému. Paní T. dělala ve společnosti účetní stejně jako dříve a řídila práci fakturantek. Poté otevřeli společnost se stejným předmětem podnikání na Slovensku, kde byli rovněž obchodní zástupci a call centrum jako v Praze. Účetní obou společností dělala paní T.. Podnikání na Slovensku se ukončilo asi po půl roce, protože z hlediska vývoje automobilového průmyslu nemělo cenu v tomto oboru podnikat. Přístup k účtu společnosti ASP SK měla paní T.. Obžalovaná s účtem společnosti vůbec nepracovala, nezvládala práci s tokenem k přístupu do elektronického bankovníctví. ASP SK měla jít do útlumu a měla se prodat. Obžalovaná tedy s touto společností dále nic nedělala a veškeré její výstupy řešila paní T.. Pražská ASP byla v běhu 24 hodin denně, obžalovaná nezvládala stres a musela být doma v klidu, proto nebyla stoprocentně v práci. Musel jí tedy někdo zastupovat, aby i v době její nepřítomnosti probíhaly platby. Proto obžalovaná poskytla přístupy k firemním účtům, například i paní T., která vystupovala jako finanční ředitelka ASP na základě externí smlouvy. Obžalovaná měla na starosti režijní faktury a vše ostatní řešila paní T. s fakturantkami. Obžalovaná zdravotně svou úlohu nezvládala, chtěla činnost ve firmě ukončit, což trvalo dlouho, nakonec byla opět v pracovní neschopnosti. Žádné smlouvy o půjčkách s panem B. obžalovaná nepodepsala, pana B. nezná a

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

nikdy ho neviděla. Dále obžalovaná odmítla odpovídat na dotazy. Ke své osobě uvedla, že má střední vzdělání s maturitou a čistý měsíční příjem 30 tis. Kč, 2 dospělé děti.

1.6. Obž. M. B.

83. Obžalovaná M. B., nar. xxx spontánně vypověděla, že si svoji společnost založila v únoru 2015 a prodala v listopadu 2015. Jelikož byla samoživitelka na mateřské, potřebovala zajistit svým dvěma synům normální život, proto se rozhodla podnikat. Otec mladšího syna, kterému v té době mu bylo xxx roku, chtěl obžalovanou opustit a syna si vzít do své péče. Obžalované se moc nedařilo, psychicky se jí nevedlo, na společnost neměla moc čas, ale měla velmi dobrou přítelkyni, kterou znala od roku 2007 z bývalého zaměstnání, která jí přislíbila, že jí bude na základě smlouvy zajišťovat ekonomické a účetní záležitosti. Obžalované se začal hroutit osobní život, a na společnost neměla čas ani sílu, proto ji měla tak krátce. U opatrovnického soudu jí bylo v říjnu 2015 sděleno, že jestliže neprokáže slušný výdělek, syn jí bude odebrán a svěřen otci. Rychle si proto našla vhodné zaměstnání s dostatečným příjmem v Xxx, kam nastoupila na trvalý poměr dne 1. 11. 2015. Syn začal od září chodit do školky, tudíž mohla chodit denně do práce. Jelikož věděla, že společnost nebude schopna nadále vést, ani na ni nebude mít při zaměstnání čas, tak ji prodala. O platbě, která byla provedena a přijata, nic neví, dozvěděla se o ní až z obvinění.
84. K dotazům pak doplnila, že hovoří o společnosti „Lampada Group, s.r.o.“, k doplňujícímu dotazu, zda zná společnost Lampada task group, s.r.o., uvedla, že si není jistá. Má ekonomicko-obchodní střední vzdělání. Před svým angažmá ve společnosti Lampada byla na druhé mateřské, v minulosti pracovala 2006-2009 v Xxx jako asistentka finančního ředitele a jednatele. Předtím pracovala 2004-2006 jako asistentka na stavebním oddělení elektroinstalace v xxx. Náplň její práce bylo řízení denní činnosti nadřízeného, zastupování ho na schůzkách, hodně překládala, tlumočila, cestovali i po ambasádách, stavební záležitosti řešili v týmu, s ředitelem se účastnila schůzek se subdodavateli. Do ROSS Holding se vrátila i po první mateřské a pracovala tam do roku 2012. Po druhé mateřské se do práce nevracela, přivydělávala si na dohody o práci jako tlumočnice, překladatelka, vyučovala angličtinu, finančně jí pomáhala rodina i bývalý manžel, otec prvního syna. Rodinná krize s druhým partnerem a otcem mladšího syna trvala už od synova narození a vyvrcholila na jeho narozeniny xxx.
85. K dotazu, kde se za popisované situace zrodil nápad být statutárem obchodní společnosti, když obžalovaná dle vlastních slov byla na mateřské dovolené, měla finanční nouzi, přivydělávala si tlumočením, pomáhali jí příbuzní, a v minulosti byla vždy zaměstnána na pozici asistentky vedení společnosti, obžalovaná uvedla, že jí to přišlo jako dobré východisko, že bude doma, nějaký den v týdnu odjede do Prahy vyřídit záležitosti nebo jednání. K dotazu, v jakém oboru chtěla podnikat a kde se vzala společnost Lampada, obžalovaná uvedla, že ji koupila přes právníka z Prahy, ale jestli společnost do té doby vykazovala nějakou obchodní činnost nebo zda ji koupila jako založenou, dosud nepodnikající, si nevybavuje. Předmětem podnikání spol. Lampada byl nákup a prodej zboží a také reklamní záležitosti, ke kterým se ale obžalovaná vůbec nedostala. K dotazu, za jakým cílem si pořizovala společnost Lampada, obžalovaná uvedla, že chtěla podnikat, kupovat zboží, přidat nějakou marži a pak ho prodat. Mělo se jednat o autodíly, protože v té době znala pár lidí, kteří se tím živili, ale na jejich jména si nevzpomíná. Po sdělení, že její tvrzení nevyznívá důvěryhodně, necht' soudu vysvětlí, jak svou akutní finanční krizi chtěla řešit podnikáním v jí do té doby neznámém oboru, obžalovaná uvedla, že také chtěla, aby se předmětem činnosti stalo tlumočnictví a překlady, ale jestli toto měla spol. Lampada v obchodním rejstříku zapsáno jako předmět činnosti, si nevybavuje. K dotazu, zda v rozhodnutí koupit spol. Lampada hrála nějakou roli paní T., obžalovaná uvedla, že si nepamatuje. Zda měla paní T. v dané době nějaké angažmá ve vztahu k náhradním autodílům, si nevybavuje, je to možné. Nepamatuje si ani, kde zjistila kontakt na osobu, která jí společnost prodala, kolik za společnost zaplatila či jaký měla vstupní kapitál na provoz společnosti. K dotazu, kdo byli její obchodní partneři, uvedla, že nikdo, resp. určitě tam

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

někdo byl, ale nepamatuje si to. K dotazu, v jakém objemu realizovala obchod, uvedla, že se k ničemu nedostala, protože řešila svou životní situaci. Nevybavuje si, zda společnost Lampada za doby jejího jednání vyvíjela nějakou obchodní činnost, zda nakoupila či prodala nějaké zboží, zda měla nějaké zaměstnance ani jaký zisk obžalovaná sama ze své činnosti ve spol. Lampada měla. K dotazu, jakou činnost obžalovaná v rámci dohody o práci, kterou se spol. Lampada dle vlastního tvrzení sama měla, vykonávala, uvedla, že se měla o společnost starat, shánět obchodníky, se kterými by pak uzavírala smlouvy ohledně nákupu, prodeje zboží, ale pak se vše převrátilo vzhůru nohama. Sháněla takto hned v únoru a březnu, měla různé kontakty, jak se pohybovala dříve u ROSS Holdingu a v Xxx, jména si nepamatuje, oslovovala je. K dotazu, zda ROSS Holding nebo Kenvelo obchodovaly s autodíly, obžalovaná uvedla, že ne, ale „v každé společnosti je transport, který zajišťuje chod té společnosti, jakoby vozový park a ti mají dále kontakty ohledně autodílů“. Představa obžalované byla, že spol. Lampada dokáže rychle sehnat autodíly a tyto uskladnit, protože hodně společností nemá místo, tak si myslela, že by byla schopná to i dovést rychle. K dotazu, zda spol. Lampada za tím účelem disponovala nějakými nemovitostmi, obžalovaná uvedla, že zatím ničím. K dotazu na sídlo uvedla, že to byla jen poštovní schránka, jestli si dobře pamatuje, tak na Chudenické. K dotazu, s kým měla sjednanou nájemní smlouvu na sídlo společnosti, uvedla, že si nepamatuje, jaké byly náklady na sídlo společnosti, si rovněž nepamatuje, stejně jako neví, zda činila nějaké právní úkony jako statutár společnosti, které by osvědčovala do sbírky listin, na koho společnost převedla, kdo jí pomohl zařídit převod společnosti, za kolik jí prodala, ani jaký byl základní kapitál společnosti (snad 100tis. Kč). Spol. Lampada měla bankovní účet, jak uvedeno v obžalobě, tedy u Sberbank asi, obžalovaná ho sama zakládala, asi někde v Praze. K účtu bylo zřízeno internetové bankovníctví, které obžalovaná ihned předala své účetní paní T., tedy předala jí své přihlašovací údaje, protože tomuto oboru nerozuměla a požádala ji, jestli by to mohla vést. Paní T. měla i firemní telefonní číslo, na které chodily SMS k ověření platby. Sama obžalovaná tedy přístup k účtu neměla, paní T. plně důvěřovala. K dotazu, co měla paní T. pro spol. Lampada konkrétně dělat, obžalovaná uvedla „ekonomické poradenství, účetnictví, měla přístupy k účtu, měla provádět platby, měla kontrolovat faktury a tyto záležitosti“. Obžalovaná paní T. žádný pokyn k tomu, aby provedla jakoukoli bezhotovostní transakci, aby převedla peníze z účtu spol. Lampada, nedávala a ani sama žádnou neprovedla. Zda existovala nějaká obchodní transakce, na základě které by společnost Lampada vznikla povinnost uhradit nějakou částku, si obžalovaná nepamatuje, nemyslí si. Neví, zda zná další společnosti uvedené v obžalobě, vyjma REALITY COMPANY, ta jí něco říká, ale není si jistá, nic k ní uvádět nechce. Z obžalovaných zná vyjma paní T. jen paní K. a pana G.. S panem G., resp. s jeho společností (název si nepamatuje) měla spol. Lampada inkasní smlouvu, cílem bylo zjednodušit platby, jak konkrétně si nepamatuje, princip spolupráce vysvětlit nedovede, není si jistá, jak byla sjednána odměna za tuto činnost pro společnost pana G.. Zda pan G. někdy spol. Lampada nějaké služby poskytl, si nepamatuje. S panem G. se setkala jen jednou při podpisu smlouvy někde v Praze, místo si nepamatuje. K dotazu, zda měla sjednáno nějaké právní poradenství, když uzavírala za společnost smlouvy, obžalovaná uvedla, že si už nevybavuje, ale pan G., nějak o něm slyšela, byl doporučen asi paní T., která s ním spolupracovala. K dotazu, z čeho obžalovaná usoudila, že spol. Lampada potřebuje smlouvu o inkasní činnosti se společností pana G., když nerealizovala dosud žádné zakázky, obžalovaná uvedla, že to bylo do budoucna, chtěla mít vždy věci v pořádku, tak by to mohlo fungovat, jako inkaso, nepamatuje si, nedokáže to blíže vysvětlit. Paní Alicu K. potkala v Praze asi jednou nebo dvakrát, byla jí představena na firmě, na jejíž jméno si také nevzpomíná, když jela za paní T. do kanceláře řešit nějaké obchodní záležitosti, tak se potkaly na chodbě, byla jí paní T. představena.

1.7. Obž. B. G.

86. Obžalovaný (nyní již odděleně trestně stíhaný) B. G., nar. xxx, odmítl v hlavním líčení vypovídat. Byla tedy čtena jeho výpověď z přípravného řízení, kdy 21. 7. 2020 svou vinu popřel. Vypověděl, že mezi ním a panem U. nedošlo k žádné dohodě. Prováděl pouze inkaso na základě příkazní

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

smlouvy pro LSG, k čemuž předložil kopii příkazní smlouvy mezi REALITY COMPANY a LSG z 1. 4.2013, přehled elektronických příkazů k inkasu a přehled inkasa za měsíce říjen až prosinec 2015, i elektronické příkazy. Inkasní činnost provádí na základě inkasních smluv od roku 2008 pro různé subjekty za stálou provizi 1 % z inkasované částky. Inkasa probíhala poukázáním na účet nebo předáním hotovosti, přičemž veškerou hotovost od něj přebíral Zdeněk U., kterému patřila LSG. Obžalovaný neznal původ peněz, byť ve smlouvě měl podmínku, že se jedná pouze o obchodní činnost. Alici K. zná jako jednatelku ASP, přijímal od ní inkasa, několikrát se viděli osobně, měla kanceláře na adrese Pražská 16. Se S. T. ho seznámil Ing. Michal N. a K. ve firmě Náš Servis Praha. Na pokyn pana K. obžalovanému zaslala inkasní listiny, fungovala jako účetní. Miladu B., Z. B. ani P.V. nezná. S Mgr. U. se setkal jako s právním zástupcem Karla P., když připravil notářský zápis, že jeho klient Karel P. uznal obžalovanému pohledávku. Dále se jednou sešli v kanceláři Mgr. U. na Národní třídě, kdy mu Mgr. U. nabídl vymáhání, popřípadě odkup pohledávek, ale k dohodě nedošlo. Obžalovaný žádné pohledávky neinkasoval, pouze jednal dle příkazní smlouvy, tedy na svoje účty společnosti REALITY COMPANY po elektronickém avízu obdržel platbu a současně příkaz, jak s touto platbou naložit. Část peněz se převáděla na účty dalších společností po odečtení provize 1 %. Smyslem této činnosti bylo urychlení plateb, jejichž důvod ani právní titul však obžalovaný neznal. K dotazu, proč částku 1.800.000 € vybral v hotovosti, obžalovaný uvedl, že takto dostal pokyn v elektronickém příkazu od zástupců společnosti LSG, ale nemyslí si, že vše bylo v hotovosti. Za společnost LSG inkasoval platby a současně za ni platby prováděl, a to i na účty společností, pro které rovněž dělal inkasní služby. Společnost Lampada obžalovaný nezná, ale podle přehledu, které si dělal, jí převáděl v prosinci 2015 dvě platby. Je možné, že pro ni platby i přijímal. Platby zasílal na základě příkazu LSG, kdy částky konvertoval z korun českých na eura. Účel plateb v prosinci 2015 na účet společnosti Lampada mu znám není, ale ví, že v poznámce byla uvedena „platba za Logistik Service Group SK“. Ke spolupráci se společností LSG došlo tak, že obžalovaný začal v roce 2012 spolupracovat s panem K. ve společnosti Náš Servis Praha na vymáhání pohledávek, pro zprůhlednění transakcí uzavřeli příkazní smlouvu na inkaso plateb a převod části platby dodavatelům. Obžalovaný tedy dostával elektronické příkazy a na jejich základě část peněz vybíral a předával zástupci společnosti nebo převáděl na jím určené účty částky dodavatelům. V tomto se pokračovalo i po odchodu pana K. ze společnosti LSG. Ke své osobě uvedl, že je OSVČ, má střenání vzdělání, je nemajetný, čistý měsíční příjem 20.000 Kč.

2. Výpovědi svědků

2.1. Sv. A. N.

87. Svědek A. N. vypověděl, že od r. 2010 do r. 2016 pracoval v Raiffeisenbank v ČR jako vedoucí oddělení Compliance and Security, zodpovídal se přímo členům představenstva, konkrétně generálnímu řediteli. Ve stejné době byl P. V. vedoucí oddělení privátního bankovníctví, rovněž přímo odpovědný členům představenstva, a pro svědka byl tedy jedním z klíčových interních partnerů, protože privátní bankovníctví je více rizikové ve vztahu k praní špinavých peněz, měli tedy pravidelný pracovní kontakt. Každý nový klient banky se musel prověřit z hlediska KYC – „poznej svého klienta“. P. V. byl přítom, když se tento proces kontroly klientů v bance zaváděl. Poté bylo jeho úkolem jako ředitele privátního bankovníctví věci řešit koncepčně a vykonávat manažerský dohled, aby jeho podřízení klienty předkládali ke schválení na oddělení Compliance, ale nebyl osobně zapojený do konkrétních transakcí s jednotlivými klienty. Pro schválení klienta připravoval podklady vždy příslušný privátní bankéř, který založil papírovou složku klienta, do které nashromáždil potřebné informace o klientovi a případně doklady k nim, a oddělení Compliance tyto klienty na základě předložené složky schvalovalo. Základním hlediskem pro schvalování byl zákon proti praní špinavých peněz, tedy původ finančních prostředků atd. Obchodní stránka věci, objem, perspektiva do budoucnosti atd. nebyly při schvalování ze strany

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

Compliance zkoumány. Banka ale přijímala prostředky v privátním bankovníctví primárně na dlouhodobou správu, kdyby se tedy zjistilo, že záměrem klienta je jen dočasná úložka v bance, mohlo by to mít známky praní špinavých peněz, otevření účtů takového klienta by Compliance pravděpodobně neschválilo. Kdyby to takový záměr zjistil až následně při ověření klienta, měl být účet zmražen a nebylo by možno na něj přijmout peníze, nebo by se podezřelá platba hlásila FAÚ. Jelikož bylo privátní bankovníctví vysoce rizikové, vyžadovala banka vždy osobní kontakt bankéře s klientem a jeho identifikaci, ať už se tak stalo na pobočce nebo jinde, privátní bankéři běžně chodili za klienty domů či jinam. K takovému ověření klienta mělo vždy dojít před přijetím prostředků na účet klienta, do té doby byl jeho účet sice otevřený, ale „mrtvý“. Veškerá data ke klientům privátní bankéři vkládali vedle papírové složky i do elektronické evidence klientů Siebel, kde jsou také zachyceny údaje o každé schůzce s klientem, předložených dokumentech apod. Případné další relevantní dokumenty se v případě klientů privátního bankovníctví ukládaly do jejich papírové složky, kterou měl u sebe daný privátní bankéř.

88. Svědek si vyjma paní P. nepamatuje žádný případ, kdy by pan V. sám plnil úkoly privátního bankéře, tedy osobně zajišťoval styk s klientem. Pokud k tomu došlo, tak v jednotkách případů a svědek se to vůbec nemusel dozvědět, protože formálně byl každý klient privátního bankovníctví přidělen nějakému privátnímu bankéři. K detailům kauzy paní P. svědek pro časový odstup odkázal na dokumentaci vedenou oddělením Compliance v předmětné době, kde se vše zaznamenávalo. V současnosti si vybavuje již jen tolik, že P. V. byl ten, který přišel s možností získání paní P., poté s ní měl přímý kontakt, sám ji navštívil v Itálii, ač formálně měl případ zastřešovat jeho podřízený privátní bankéř D. Ž., který si byl touto kauzou velmi nejistý, protože klientku nikdy neviděl a na Compliance nosil dokumenty, které on sám nezískal, s klientkou nebyl vůbec v kontaktu. Svědek pana Ž. uklidňoval, že tyto dokumenty od paní P. získá pan V.. Z počátku se klientka jevila jako standardní, 80 letá Italka z polnohospodářské oblasti ve středu Itálie, která měla svoje peníze 30 let uložené ve švýcarské bance a chtěla je převést a dlouhodobě uložit v Raiffeisenbank v ČR, přičemž se dle všeho jednalo o zdroje prověřené ve Švýcarsku. Svědek se však domnívá, že ke schválení klientky P. ze strany Compliance nikdy nedošlo, byť byla ke schválení předložená, ale v její složce chyběly nějaké věci, které měly bankéři doplnit, čímž se schvalování za strany Compliance protáhlo a v mezích už přišly na její účet peníze, což však svědek zjistil až následně, zřejmě když dostal dopis od advokáta I..
89. Následně se děly věci, které byly nestandardní. Přišel dopis od právníka Ettore I. ze Švýcarska, který Compliance prověřovalo. Byly pochybnosti, zda je tento dopis důvěryhodný, proto řešili, zda účet zmrazit či nikoli, prostředky z účtu paní P. začaly odcházet, proto věc předložili na FAÚ a dále postupovali dle instrukce FAÚ. Následně přicházely další dopisy od právníků a objevovaly se nekonzistentnosti ve vyjádřeních pana V. k této věci, tak Compliance i představenstvo zvýšili obezřetnost. Překvapivé pro banku bylo již to, že peníze obratem odešly a v bance nezůstaly. Nebylo jednoznačné, jestli prostředky paní P. přišly do banky v dobré víře nebo zda bylo dopředu jasné, že měly hned odejít. Byly tam situace, že pan V. navštívil někoho ve Švýcarsku a bavil se s ním o věci paní P.. Banka požadovala, ať se pan V. té kauze nevěnuje, a on přesto za paní P. do Itálie jel. Svědek jel s kolegou z banky v rámci prověřování této kauzy později i do Švýcarska, kde se v Luganu setkali s advokátem I.. Veškeré skutečnosti zjištěné v rámci tohoto interního šetření ze strany banky byly dokumentovány a svědek na ně odkazuje, schůzka však nebyla příliš přínosná. Oddělení Compliance mělo databázi operačních rizik IMDB (incident management database), do které měl přístup jen vybraný okruh lidí, ve které se evidovaly všechny incidenty. Každou takovou událost měl na starost jeden pracovník oddělení Compliance jako vyšetřovatel. Všechny dokumenty, které tento vyšetřovatel ke kauze z jakéhokoliv zdroje informací obdržel, naskenoval a uložil spolu se svou časovou zprávou do systému IMDB. Je tak zcela jednoznačně zachyceno, kdo, kdy a co ve věci zaevidoval. Při vyšetřování se objevovala kontroverzní tvrzení. Pan V. tvrdil, že paní P. nehovořila anglicky, že se s ní bavil v italštině, ale bylo sporné, zda vůbec byla paní svéprávná. Všechny tyto informace měl svědek zprostředkované od pana V., který jediný paní P.

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

navštívil. Ukazovalo se, že kvalita klienta není tak vysoká, jak si na začátku mysleli. S panem V. proběhlo v rámci prověřování věci několik rozhovorů, kterých se účastnili vždy alespoň dva pracovníci oddělení Compliance, a jejich obsah se dokumentoval v zápisech a vkládal do IMDB. Tvrzení pana V. se měnila, což zvyšovalo nejistotu v celé situaci, zejména s ohledem na vysoké postavení pan V. v bance, který byl klíčovým manažerem odpovědným přímo představenstvu, důvěryhodná osoba, svědek s ním měl pětiletý pracovní vztah, nebyl tedy zprvu důvod zpochybňovat jeho integritu. Proto se primárně jen ověřovaly skutečnosti tvrzené panem I., vůči kterým panovala v začátku spíše nedůvěra, ale postupně se čím dál více ukazovalo, že něco není v pořádku, a proto se spustilo interní šetření. Pan V. měnil své postoje a svá tvrzení, vše je zachyceno v IMDB, svědek dnes již nedokáže být konkrétnější. Pan V. navrhoval, aby s ním někdo z Compliance za klientkou jel, ale to bylo vyloučeno, Compliance nesmělo mít nikdy fyzicky kontakt s klientem, to byla podstata druhé úrovně obrany. Určitě se pátralo po tom, kam peníze odešly, byl to nějaký offshore, vycházelo se z veřejně dostupných zdrojů a čekalo, co zjistí FAÚ. Šetření ukázalo, že pan V. jednal neadekvátně ke své pozici, ale svědek z banky odešel asi 3 měsíce poté, co tato kauza v bance kulminovala, konečný výsledek tedy nezná.

90. Obžalovaný V. k výpovědi svědka uvedl, že nebyl nikým informován o výhradách pana Ž. ke kauze paní P., nemohl je tedy řešit. Následně však uvedl, že na společné schůzce v přítomnosti obžalovaného pan N. pana Ž. uklidňoval, že může postupovat dále, takže obžalovaný nezaregistroval pochybení v procesu, který už byl nastaven, což znamená otevřít účty, převádět portfolio atd.

2.2. Sv. T. M.

91. Svědek T. M. vypověděl, že v předmětné době pracoval v Raiffeisenbank jako vedoucí provozu privátního bankovníctví Friedrich Wilhelm Raiffeisen. Jeho přímým nadřízeným byl po dobu 3 až 4 let pan V.. Centrála Raiffeisen byla v Praze na Hvězdoslavově a pobočka privátního bankovníctví byla z druhé strany Na Pankráci. Svědek neměl na starost klienty banky, zajišťoval výhradně provozní záležitosti. Se jménem poškozené P. se setkal poprvé až při výslechu na policii. K evidenci jednotlivých klientů privátního bankovníctví uvedl, že byla založena na zásadě KYC „poznej svého zákazníka“, dle které byli jednotliví privátní bankéři zodpovědní za vstup klienta do privátního bankovníctví, byli povinni znát jeho identitu, původ a původ jeho majetku, jakož i veškeré další dostupné informace ke klientovi. Klientské složky vedli privátní bankéři sami ve spolupráci se svým přímým nadřízeným, a tyto poté předkládali komisi Compliance, před kterou museli i klienta obhájit. Svědek se těchto schůzek nikdy neúčastnil, slyšel však od kolegů, že pan N. byl velice přísný co do prokázání původu majetku. Základní informace ke klientovi se vedly i v elektronickém klientském systému Siebel. S klienty privátního bankovníctví bankéři komunikovali telefonicky, emailem, nebo před podatelnu Raiffeisenbank obyčejnou i doporučenou poštou či přes kurýry. Výpisy z účtů se s ohledem na ochranu soukromí klientům obvykle poštou neposílaly, ale shromažďovaly se v bance a klienti si je vyzvedávali, do zahraničí se ale na žádost klienta zasílaly. O tom, že by bankéři přijímali poštu od klientů na své soukromé adrese, svědek neví, bylo by to nestandardní. S klienty osobně jednali privátní bankéři, každý měl portfolio asi 80 až 90 klientů, o které se staral. Zahraniční klientelu měli na starosti jazykově vybavení bankéři, tlumočníci se neužívali. Ke složitějším jednáním mohli přibrat i svého nadřízeného, někoho z oddělení asset managementu, eventuálně i pana V.. Pan V. své vlastní klienty neměl, nebyl pečujícím bankéřem, ale díky svým zahraničním zkušenostem mohl prostředkovat informace o potencionálních klientech. Cizojazyčné dokumenty banka pro klienty neměla, určitě ne ve všech jazycích. Zahraniční klienti, kteří i žili v zahraničí, tvořili jen promile klientů privátního bankovníctví. Jak se s těmito pracovalo, svědek neví, toto neřešil. Nikdy v zahraničí za klientem nebyl a nepamatuje si, že by o to byl někdy žádán, není ani důvod, proč by tomu tak bylo. U platebních příkazů nad určitý limit byla nastavena kontrola čtyř očí, tedy vedle příslušného privátního bankéře se musel připodepsat i další pracovník banky, nemusel být ale přítomen schůzky s klientem, šlo o kontrolu správnosti

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

údajů příkazu, zejména osobní údaje, číslo účtu, podpis a částku, kterou si autorizovali s klientem. Svědek neví o tom, že by privátní bankéři měli od klientů k dispozici bíanco podepsané platební příkazy, které by na jejich pokyn vyplňovali.

2.3. Sv. D. Ž.

92. Svědek D. Ž. vypověděl, že v Raiffeisenbank pracuje od roku 2006 dodnes. Od roku 2013 pracoval jako privátní bankéř v jednom ze tří týmů privátního bankovníctví. Jeho přímým nadřízeným byl ředitel týmu P. R.. Pan V. byl ředitelem celého privátního bankovníctví. Někdy v létě 2014 oslovil svědka pan V., aby připravil dokumentaci pro budoucí klientku paní P., která měla do banky ze zahraničí převádět svá aktiva z HSBC v hodnotě 2 až 3 milionů euro, převážně cenné papíry. K tomuto svědek obdržel informace o klientce, které však nebyly kompletní, vyžadoval od pana V. jejich doplnění a dodání dokladu totožnosti. Poté mohla být připravena dokumentace k otevření účtu, kterou z většiny připravovali servisní bankéři. Stále však chybělo ověření klienta a proces „Client Acceptance Committee“ (CAC), v rámci kterého mělo dojít k poznání klienta, jeho majetkové situace atd. Svědek o proces CAC v případě klientky P. pana V. výslovně požádal, ale bylo mu řečeno, že se to projedná následně. Na žádost pana V. tedy svědek připravil podklady k otevření účtu a budoucímu převodu cenných papírů do banky, a k těmto vytiskl na pokyn pana V. i dopis v italštině, který mu pan V. zaslal. Svědek italsky nemluví, neví, co bylo obsahem. Svědek situaci okolo péče o klientku P. vnímal jako nestandardní, protože se s ní jako její privátní bankéř nesetkal, do té doby vždy sám ověřoval své klienty a jednal s nimi osobně. Měl proto nepříjemný pocit, několikrát se to snažil řešit i s panem V., kterého opakovaně žádal, aby byla paní P. přidělena jinému privátnímu bankéři. To se nakonec po několika měsících i stalo, svědek dále ve věci činný nebyl a neví tedy nic o tom, jak bylo s prostředky paní P. po jejich převodu do Raiffeisenbank naloženo.
93. Svědek dále vysvětlil, že pokud pracovníci banky připravují dokumentaci pro klienta privátního bankovníctví, tak tuto automaticky i podepisují. Tak je zřejmé, kdo dokumenty připravil. Následně je poptán klient, aby tyto dokumenty podepsal v přítomnosti svého privátního bankéře, který jeho podpisy ověří. V případě klientky P. pan V. řekl, že se má jednat o převod majetku movité klientky, který nashromáždila za celý život, a že její identifikaci provede a její podpis ověří on sám. Pan V. přitom nebyl pečujícím bankéřem u žádného jiného klienta, tuto práci s klientem měli vždy na starosti privátní bankéři. Pan V. se mohl s klienty setkávat a jednat s nimi, ale pak vždy úkoloval daného privátního bankéře, který o klienta pečoval, co má pro klienta připravit apod. Jako primární pečující bankéř pan V. žádnému klientovi nikdy přiřazen nebyl a svědek neví o tom, že by úkoly pečujícího bankéře vyjma výše popsané situace někdy osobně plnil, tedy že by ověřoval klienta, zajišťoval jeho podpisy atd. Pan V. svědkovi sdělil, že peníze paní P. by měly nějakou dobu zůstat v Raiffeisenbank. Privátní bankovníctví je založeno na dlouhodobé správě majetku klientů. Pokud by měly prostředky klienta bankou pouze „protéct“, bylo by to nestandardní, muselo by se to hlásit oddělení Compliance. Svědek však takovou situaci vyjma případu paní P. nezažil, a v době, kdy k tomu došlo, již nebyl privátním bankéřem paní P., tudíž to nemusel řešit. Informace k paní P. zpočátku vypadaly bezproblémově, ale následně svědka zarazila větší zainteresovanost pana V., kterou svědek do té doby nezažil. Neustále se svědka dotazoval na stav věci, zda už přišly prostředky z HSBC atd. Dále svědek popsal standardní proces přijímání nového klienta privátního bankovníctví, při kterém příslušný privátní bankéř vyplnil v předtisku požadované údaje o klientovi a tyto údaje předložil některému pracovníkovi oddělení Compliance, který klienta buď schválil, nebo měl výhrady a požadoval doplnění informací. Kdo tento formulář vyplňoval v případě paní P., svědek neví, on to nebyl a ani se neúčastnil takového projednání klientky P. s Compliance, proto stále požadoval alespoň krátkou schůzku, aby se ujistil, že o klientce Compliance vůbec ví, že se takto nestandardně postupuje. Na jeho několikerou žádost pan V. zvedl telefon a sjednal obratem schůzku, na které se oba sešli s panem N., ředitelem Compliance, a jakkoli to bylo pro svědka jednání ve složitém složení, neboť i pan V. i pan N. byli vysoce postavení v hierarchii banky

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

a svědek se tak nemohl standardně vyjádřit, alespoň Compliance informoval, že veškerý kontakt s klientkou zajišťuje jen pan V.. Přesto však nadále usiloval o to, aby byl klientky P. zproštěn.

94. Svědek popřel, že by mu někdo kdykoli nabídl nebo po něm požadoval, aby se účastnil cesty za klientkou P.. Potvrdil, že pan V. měl pravomoc mu to nakázat, ale to se nestalo. K dotazu, jak by jako její privátní bankéř do budoucna komunikoval s paní P., když nemluví italsky, svědek uvedl, že to se neřešilo. Poté se již na věci paní P. nepodílel, neví, kdo od něj klientku převzal. Někdy v roce 2015 byla pak kancelář pana V. zapečetována a svědek byl následně na klientku P. dotazován oddělením Compliance.

2.4. Sv. P. R.

95. Svědek Ing. P. R. vypověděl, že v Raiffeisenbank pracuje v privátním bankovníctví od roku 2007 dodnes. Od roku 2011, kdy do banky přišel pan V., byl svědek vedoucím obchodního oddělení privátních bankéřů a pan V. byl jako ředitel privátního bankovníctví jeho přímým nadřízeným. Klientku P. akvíroval pan V., jako její privátní bankéř byl zpočátku veden pan Ž., člen svědkova týmu. Pan Ž. se však necítil komfortně, protože klientku nikdy neviděl. Proto pan V. rozhodl, že nadále bude jejím privátním bankéřem svědek a záležitosti paní P. od té doby řešili jen spolu. V té době již byly účty paní P. u Raiffeisenbank otevřené, vyprodávaly se cenné papíry a následně se její finanční prostředky převáděly z Raiffeisenbank do zahraničí. Pan V. řekl, že za klientkou pojedou osobně, potřebné s ní vyřídí, přiveze to zpět a v bance se to následně zpracuje. Rovněž komunikace se švýcarskou bankou byla výlučně v rukou pana V., bankéři převody majetku paní P. jen exekvovaly. Takto proběhla příprava odprodeje cenných papírů i následně převodní příkazy hotovosti. Převodní příkazy i pokyny k odprodeji cenných papírů připravili servisní bankéři, pan V. s nimi odjel, přijel s tím, že je to podepsané, a bankéři to dali na zpracování. Pan V. byl jako šéf privátního bankovníctví v kontaktu s klienty, tito však byli vždycky přiřazeni do portfolia některého privátního bankéře, a pokud se pan V. s nějakým klientem setkal a na něčem se domluvili, tak tyto pokyny zadával nebo nechal zadávat do systému, připravoval smlouvy apod. vždy příslušný privátní bankéř. Že by se s klientkou P. měl osobně setkat svědek, nebylo nikdy diskutováno ani nikým navrhováno. Pan V. vždycky říkal, že to zařídí sám, že tam jezdí a že se s klientkou i domluví. Žádný z privátních bankéřů italsky nemluvil. Svědek s ohledem na tvrzení pana V. neměl potřebu se do zahraničí za klientkou vydávat. Kdyby mu však pan V. řekl, že tam má jet, tak by za ní jel.
96. Jelikož svědek klientku P. převzal v době, kdy už měla účty v Raiffeisenbank založené, neověřoval její totožnost ani původ prostředků, neboť toto se řeší v rámci akceptační komise při přijímání potenciálních klientů do privátního bankovníctví. Navíc klientka byla staršího věku, nepřeváděla se hotovost, ale převážně cenné papíry, nebyl tedy důvod v tomto okamžiku něco prověřovat. Svědek tedy v podstatě jen vykonával věci, které byly s klientkou dohodnuty v zahraničí panem V.. Již v té době, když mu byla klientka svěřena, se hovořilo o tom, že se cenné papíry prodávají, protože klientka potřebuje hotovost na nějakou další investici, snad do nemovitostí. Vědělo se tedy, že peníze měly z Raiffeisenbank obratem odejít. Svědek si není vědom žádného jednání o tom, jak finanční prostředky klientky P. v Raiffeisenbank udržet, ani že by pro tento účel připravovali nějakou nabídku. Jaké informace však doputovaly ke klientce nebo jestli nějakou nabídku dostala, svědek neví. Komunikace s klientkou probíhala osobně mezi panem V. a paní P., pan V. klientku navštěvoval v rámci svých cest do Švýcarska. Pan V. svědka informoval minimálně o 2 až 3 takových schůzkách. Svědek pro tyto schůzky připravoval panu V. podklady, protože pan V. ze své pozice ani neměl přístup do systémů pro zpracování smluv. Proto i pokyn k odprodeji cenných papírů, které už byly převedeny do Raiffeisenbank, připravoval svědek. Stejně tak svědek následně připravoval platební příkazy na převod hotovosti, které se buď vyplňovaly na základě instrukcí, které pan V. měl od paní P., nebo se panu V. předávaly bianco a on je s klientkou vyplňoval přímo. Platební příkazy byly tři, protože cenné papíry se vyprodávaly v různém čase. Jakmile byla na účtu klientky připravená určitá hotovost, tak se na tyto prostředky využil jeden platební příkaz, odeslaly

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

se, a pak se čekalo, až se odprodá další cenný papír a následně docházelo k dalším převodům. Jeden cenný papír byl málo likvidní, čekalo se na jeho ocenění, které je jen jednou za tři měsíce, a to byl i důvod, proč peníze paní P. z banky neodešly v jedné velké platbě, ale ve více platbách. Na žádnou změnu v platebních příkazech, že by se předělávaly z důvodu změny vůle klientky či jakéhokoli jiného důvodu, si svědek nevzpomíná. Po převodu prostředků mělo dojít k zavření účtů paní P. v Raiffeisenbank.

97. V projednávané době let 2014 a 2015 komunikovali privátní bankéři se svými klienty telefonicky, emailem a osobně. Mnohem častěji se v té době ještě užívaly papírové příkazy k platbě, proto jezdili bankéři běžně za klienty domů, nebo kam bylo třeba, a dokumentaci jim předávali osobně. Využíváno bylo poštovních i kurýrních služeb. Určitě však nebylo obvyklé, aby byla pošta zasílána na soukromou adresu bankéře. Platební příkazy se podepisovaly tak, že privátní bankéř šel za svým klientem, klient s ním podepsal papírový platební příkaz, bankéř se k tomu připodepsal a následně příkaz přivezl do banky a některého kolegu požádal, aby se mu připodepsal jako druhý, aby příkaz mohl nechat zpracovat. Tento druhý připodepisující se kolega již fakticky nic nekontroloval, protože podpis klienta měl ověřit bankéř, který s klientem příkaz podepisoval. V případě paní P. připravili bankéři papírové platební příkazy a pan V. odjel do zahraničí za klientkou, ona je podepsala, pan V. se na ně podepsal a svědek se následně připodepsal, když pan V. tyto přivezl zpět do ČR. Příkaz poté privátní bankéři předali na pobočku ke zpracování, kde to servisní bankéři orazítkovali a zprocesovali. Na č. l. 789 svědek označil příkaz k vnitrobankovní úhradě v cizí měně s tím, že jeho účelem byla tolíko konverze z libry na eura mezi účty klientky u Raiffeisenbank. Na č. l. 792 svědek označil zahraniční platební příkaz na převod z eurového investičního účtu paní P. u Raiffeisenbank na účet na Mauriciu, na kterém vlevo dole v bílém rámečku poznal podpis P.V., a vedle něj vpravo svůj podpis. Tento příkaz podepisovali spolu, to je případ, kdy pan V. přivezl platební příkaz, kde byla podepsaná klientka, tedy pan V. si klientku ověřil, a svědek se v rámci výše popsaného procesu jen připodepsal jako druhý bankéř, aby bylo možno příkaz zpracovat. Kdo tento platební příkaz vyplnil, svědek neví, písmo nepoznává, není jeho, svědek na tomto vyplnil pouze částku 257.103,16 € se splatností 24. 6. 2015. Totéž platí obdobně o platebním příkazu na č. l. 793, kde svědek vyplnil jen částku 36.200 € s datem splatnosti 24. 6. 2015 a na platebním příkazu na č. l. 794, kde svědek vyplnil částku 2.885.000 € s datem splatnosti 17. 4. 2015. Na platebním příkazu na č. l. 794 svědek podepsán není, žádný podpis neodpovídá ani podpisu pana V.. Je možné, že tento platební příkaz někdo na Back Office zkontroloval podle naskenovaného podpisového vzoru klientky, a pak to zpracoval. Částky na platební příkazy svědek vyplňoval dle toho, jaká částka byla k převodu v dané době k dispozici, ale nepamatuje si, jestli nejdřív vyplnil částku a následně pan V. příkaz odvezl, doplnil do něj zbytek náležitostí a zajistil podpis klientky, nebo jestli naopak svědek doplňoval částku, když už byl příkaz klientkou podepsán. Pokud je na platebním příkazu ručně napsáno „S8775“, zřejmě to napsal někdo ze zpracování plateb v Back Office oddělení, význam jejich kódů svědek nezná.
98. Obžalovaný V. k výpovědi svědka R. mimo jiné uvedl, že platební příkaz datovaný 17. 4., na kterém pan R. vyplnil částku přes 2 mil. €, nemohl s panem R. vyplňovat a dávat ke zpracování, protože v ten den v bance nebyl.

2.5. Sv. T. S.

99. Svědek T. S. vypověděl, že k projednávané věci se dostal, když v Raiffeisenbank pracoval v letech 2011 až 2017 na oddělení Compliance and Security jako Fraud and Risk Management specialista, náplní jeho práce bylo i vyšetřování podezření na podvod. Interní šetření začalo clientskou stížností, že klientce P. zmizelo z účtu cca 100 mil. Kč někam na offshore. Banka přes mezinárodní spolupráci zjišťovala, komu patří účet, na který peníze klientky odešly, a konečným vlastníkem (UBO) měl snad být pan V., který byl ředitelem privátního bankovníctví. Účet s klientkou zakládal pan V., který se k tomu opakovaně vyjadřoval, postupně vyplývaly rozpory, ukázalo se, že některá

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

tvrzení pan V. byla nepravdivá, byl nějaký problém s platebními příkazy a vůbec ve vztahu ke klientce, u níž se ukázalo, že byla nesvéprávná, nebyla schopná ani založení účtu. Blíže si svědek již nepamatuje. O těchto pohovorech byly vyhotovovány zápisy, které se spolu s veškerými dalšími materiály k prověřování věci vkládaly do databáze projednávaných incidentů IMDB. Svědek byl spolu s panem N. i ve Švýcarsku na jednání s právním zástupcem klientky, rovněž se sešli s panem U.. Svědek po předložení listin na č. l. 87-94 potvrdil, že tyto sepsal, vyplývá to i z toho, že tam je uveden jako autor.

2.6. Sv. Č. O.

100. Svědek Č. O. vypověděl, že pan V. byl jeho přímý nadřízený v Raiffeisenbank, neboť vedle privátního bankovníctví vedl i divizi Management support, která sestávala z oddělení lidských zdrojů, marketingu a právě útvaru Legal and regulatory, který vedl svědek, a který řešil soulad fungování banky se všemi předpisy. S agendou jednotlivých klientů privátního bankovníctví svědek do styku nepřišel, o kauze paní P. se dozvěděl na konci roku 2015 jako člen Výboru pro řízení operačních rizik od tehdejšího ředitele Compliance pana N., který zde informoval o možném soudním sporu s právníkem klientky.

2.7. Sv. F. Š.

101. Svědek F. Š. vypověděl, že byl v předmětné době v Raiffeisenbank ředitelem oddělení lidských zdrojů, pan V. byl zpočátku krátce svědkovým nadřízeným a později se stal ředitelem privátního bankovníctví, oba tedy působili na úrovni vedení představenstvo -1. O klientce banky paní P. svědek nic neví, neměl přístup k informacím o klientech banky. Na pokyn generálního ředitele Raiffeisenbank pan V. jednal s panem V. o ukončení pracovního poměru. S důvody ukončení pracovního poměru však svědek seznámen nebyl. Pamatuje si, že pana V. vyzýval ke komunikaci s bankou, která v podstatě neprobíhala, k odevzdání pracovních pomůcek, přičemž dohledal, že k ukončení pracovního poměru došlo ke konci listopadu 2015.

2.8. Sv. Jana H. a K. K.

102. Svědkyně Jana H. a K. K., pracovnice podatelny Raiffeisenbank, se vyjádřily ke způsobu evidence pošty v projednávané době. Obě shodně popsaly, že příchozí i odchozí pošta se v Raiffeisenbank evidovala jen v případě cenných psaní, doporučených a kurýrních zásilek. Obyčejné dopisy banka nijak neevidovala. Pro mezinárodní zásilky banka užívala Českou poštu nebo DHL. V jakém režimu bude konkrétní zásilka z banky odeslána, určoval ten pracovník banky, který zásilku nechal posílat. Jména M. P. ani D. R. svědkyně neznají.

2.9. Sv. A. T.

103. Svědkyně JUDr. A.T., rozená S. vypověděla, že od srpna 2014 do června 2016 pracovala jako advokátní koncipientka v advokátní kanceláři pana U.. Pan V. byl klientem pana U.. Svědkyně pro něj zpracovávala nejprve kolem Vánoc 2014 koupi domu na Xxx, následně i nákup dalších nemovitostí a výkup pozemku v Xxx, kde byl pan V. jedním ze spoluvlastníků a chtěl vykoupit podíly ostatních spoluvlastníků a potom jako výhradní vlastník rozvíjet developerský projekt. Investorem měl být přímo pan V., nebylo vůbec řečeno, že by to mělo být nějak jinak. Probíhala tedy jednání s ostatními spoluvlastníky i s obcí. K dotazu na Ing. A. F. svědkyně uvedla, že jej zná, pracovala pro něj v letech 1998 až 2000. Na jedné ze schůzek ohledně projektu Xxx pan V. říkal, že by byl rád, kdyby do projektu jako jeden z investorů developerského projektu vstoupil jeho známý, kamarád, pan F.. Svědkyni není známo, že by v advokátní kanceláři pana U. byly řešeny i

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

jiné kauzy pana V., než tyto nemovitostní, o kterých hovořila výše. S panem V. se scházela v zasedací místnosti advokátní kanceláře, někdy tam přišel i pan U. jako majitel, někdy spolu jednali bez její přítomnosti. K dotazu, zda advokátní kancelář Xxx pro pana V. někdy řešila otázku zřízení offshorových struktur, svědkyně uvedla, že ve vztahu k pozemku v Xxx se řešilo, že nebude ideální toto vlastnit na fyzickou osobu, ale lepší bude pozemek vložit do již založené obchodní společnosti, která se za tím účelem koupila, a potom se připravovala jakási offshorová smlouva, ale toto nebyla oblast, ve které se svědkyně orientovala. Vztah mezi panem U. a panem V. začal jako čistě formální, později si začali tykat, ale jak daleko se jejich vztah posunul, svědkyně neví. Pan V. byl určité klientem kanceláře Xxx ještě k 30. 6. 2016, když svědkyně odcházela, ale tehdy už to asi mezi nimi nefungovalo, protože pan U. říkal, že pokud by si svědkyně chtěla pana V. s sebou odvést jako svého klienta do svého nového působiště, tak že proti tomu nemá námitek. V Xxx se k evidenci poskytnutých právních služeb užíval elektronický systém Single Case, kam se zapisovaly uskutečněné schůzky a práce na dané kauze.

2.10. Sv. D. B.

104. Svědek D. B. vypověděl, že z obžalovaných zná pouze pana V., se kterým před 23 lety pracoval v jedné firmě, když začínal v poradenství. A. N. je svědkův bývalý kolega ze společnosti Deloitte. V roce 2015 svědek pracoval ve společnosti Ernst & Young Audit jako partner, ale nepamatuje si, že by se jmenovanými na něčem v té době spolupracoval. Po předložení emailu na čl. 1. 94 svědek uvedl, že si na tento nepamatuje, ale dle textu a vzhledu se zřejmě jedná o e-mail, kterým dne 15. 10. 2015 přeposílal informace od svého spolupracovníka panu N. do Raiffeisenbank. Jméno paní P. ani D. R. svědkovi nic neříká, rozhodně s nimi nemluvil ani telefonicky, možná některý z jeho spolupracovníků, ale bohužel nelze určit, kdo to byl. Nevybavuje si, že by někdo z kolegů mluvil italsky, mohly užít zprostředkovatele nebo tlumočnicka nebo to mohli vyřizovat přes nějakou z poboček Ernst & Young v Itálii. Forenzní oddělení Ernst & Young se zabývalo forenzními šetřeními, v rámci nichž byly prováděny i takzvané background check, to znamená sbírání informací o společnostech, lidech apod. z veřejných zdrojů. Svědek jako partner projekty dozoroval, je tedy možné, že z tohoto důvodu výstup panu N. přeposílal, ale informace v něm obsažené nesbíral, sám italsky rovněž nemluví.

2.11.Sv. V. H.

105. Svědek V. H. vypověděl, že od roku 2006 pracuje v poradenské firmě SMART Office & Companies, s.r.o., která patří do poradenské skupiny APOGEO Group, která se mimo jiné zabývá i zakládáním a správou společností v mnoha zemích, včetně ČR. Současně je i prokuristou a jedním z akcionářů tohoto holdingu. V únoru či březnu 2015 svědka oslovil kamarád Zenon F., který v té době pracoval v poradenské skupině takzvané velké čtyřky v PricewaterhouseCoopers s tím, že zná nějakého pana V., který je na vedoucí pozici v privátní bance Rudolf Wilhelm Raiffeisen, kde má klientku, která by mohla být zajímavá na správu majetku, protože v té době měla řada italských fyzických osob administrativní obtíže s bankovními účty ve Švýcarsku, švýcarské banky chtěly bankovní vztahy s těmito klienty ukončit. Pan V. se tedy jevil jako někdo, kdo má kontakty na movité fyzické osoby. Svědek se s panem V. setkal v budově PricewaterhouseCoopers za přítomnosti pana F., ujasnili si všechny potřebné náležitosti, které by identifikovaly aktiva klienta. Pan V. působil jako bankéř erudovaně, ale o zahraničních společnostech toho věděl velmi málo, a svědek mu většinu schůzky vysvětloval, jakým způsobem vlastně funguje trh s takzvanými ready made společnostmi, jejich následná správa, jak fungují notáři v zahraničí, jak ztotožňují klienty a jaké jsou daňové povinnosti korporací v celé řadě takzvaných offshorových lokalit, kde se daň z příjmu de facto neplatí.

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

106. Ve vztahu k paní P. svědek z informací od pana V. pochopil, že paní je poměrně v letech a dost ho tak překvapilo, že se diskuze táhla po dobu měsíců, zatímco v běžných případech se taková věc řeší během několika dnů nebo týdnů. Svědek se primárně zajímal o to, jaký má klientka investiční záměr a představu. Aniž by si dnes pamatoval na detaily, je si jist, že pro paní P. navrhoval strukturu, která obsahovala kyperskou a seychelskou společnost, protože dle zadání byla paní P. Italka, měla relativně vyšší objem finančních prostředků ve Švýcarsku a žila snad na statku, který vlastnila, měla blízko k venkovu, hospodaření, farmaření. Za těchto okolností se jevilo jako optimální její prostředky udržet v Evropské unii, aby byly připraveny na nákup nějakého aktiva s konzervativním dlouhodobým výnosem, typicky nemovitost, dům, farma. Pouze panu V. nabízel, že má řadu předzaložených společností v České republice, v Kyperské republice, na Seychelách, kde se dle potřeby změny jména nebo statutární orgány, někdy ani to ne, a tyto společnosti obvykle mají zajištěn úplný servis, tedy vedení účetnictví, otevřené bankovní účty, atd. Na realizaci tohoto záměru však nedošlo.
107. S odstupem dvou až tří let se pak svědkovi spolupracující notář pan Nicolas Boule ze Seychel zmínil o panu V., panu U., paní P.. Zeptal se svědka, jestli zná pana V. a pana U. a jestli v souvislosti s jejich jmény má nějakou základní identifikaci a jestli jsou jeho klienty, že to vypadá, že pan V. nebo pan U. někde založili nějakou společnost, která se má asi dát dohromady v nějakém projektu. Měla tam figurovat i manželka pana Boule, paní P., a příbuzný pana Nicolase Boule, pan Christian B.. Pan Boule se svědka ptal, jestli pan V. opravdu chtěl nějakou společnost založit a držet. Paní P. poskytuje služby nominálního ředitelství v desítkách společností, jakákoli takováto kauza je z pohledu reputace potenciálním rizikem mimo jiné i pro celou řadu klientů svědka. Svědka to celé nemile překvapilo a přišlo mu to velmi podivné, proto předal panu Boule kontakt na pana V., nechť se s ním spojí. Žádný doklad o tom, že by mělo dojít ke zneužití identity pana V. nebo pana U. svědek nikdy neviděl, dál to neřešil. Jméno pana U. slyšel jen od pana Boule, pak si hledal, zda to je advokát, zda zakládá zahraniční společnosti, prostě zda pan V. nešel ke konkurenci. Jelikož svědek panu V. na několika setkáních vysvětloval zahraniční struktury v naději, že spolu udělají nějaký obchod, nechtěl nyní uvěřit, že by ho pan V. obešel a na základě informací od svědka se ve věci paní P. obrátil přímo na notáře pana Boule a začal dělat cosi na vlastní pěst. Navíc by to svědek vnímal jako extrémní konflikt zájmů a pan V. se jevil jako velmi solidní a nadto sám uváděl, že nemá znalosti k tomu, aby zakládal a spravoval zahraniční společnosti, že je potřeba, aby ve věci paní P. bylo vše stoprocentně legitimní, že tam není prostor pro jakékoliv selhání. Proto svědka napadlo, že s největší pravděpodobností asi někdo někde vyfotil jeho občanku, viděl, jak se podepisuje a na jeho jméno někde založil nějakou firmu.

2.12. Sv. Kateřina Z.

108. Dále byla vyslechnuta svědkyně Kateřina Z., která uvedla, že z obžalovaných zná pana V. a pana U., oba obchodně. S panem V. spolupracovala na společných klientech v době, kdy byl ředitelem privátního bankovníctví Raiffeisenbank, protože svědkyně se věnuje investičnímu managementu v rámci svých firem obchodní značky Verdi, česká společnost je Verdi Capital s.r.o. Pana U. zná jako advokáta, využívala jeho právní služby při zakládání firem, právní poradenství při nákupu nemovitostí apod. V roce 2015 pan V. zmínil paní P. jako potenciální klientku jak privátní banky Raiffeisen FWR, tak i Verdi Capital, a svědkyni požádal o indikativní nabídku správy jejího majetku v hodnotě asi 2 – 3 mil. €. Obchod se neuskutečnil, což není nic neobvyklého, realizuje se tak 10% indikativních nabídek. Svědkyně se s paní P. nikdy nesetkala, měla jen tuto informaci od pana V.. Je však pravdou, že pan V. navrhoval, aby s ním svědkyně jela za paní P. a nabídku jí odprezentovala, ale nedošlo na to. Svědkyně ale ví, že za klientkou jezdil pan V. a aktivně s klientkou asset management řešil. Začátkem roku 2015 oslovil svědkyni jeden z jejích klientů pan Antonín F. jako investor ohledně potenciální správy majetku při možném exitu z nemovitostní transakce v Xxx, která byla zastřešena offshorovou strukturou Red Sun Property na Marshallových ostrovech, jejímž ředitelem byl pan U.. Celou strukturu navrhoval pan Zenon F. z PWC. Pan F.

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

byl investorem na koupi pozemků, které měl následně prodat strategickému investorovi FINEP poté, co nemovitosti konsoliduje. Z prodeje pozemků utržené prostředky měly činit 3 mil. €, což byl současně investiční rámec, o který se měla svědkyně následně starat. Proto svědkyně ve spolupráci s ředitelem Red Sun Property panem U. otevřela účet pro tuto offshorovou strukturu v bance Morgan Stanley, a čekala, jestli se to zrealizuje nebo ne. Ke vztahu pana V. a U. svědkyně uvedla, že má za to, že byl obchodní, pan U. poskytoval panu V. jako investorovi právní služby. Svědkyně neví o tom, že by se pan U. nějak podílel na kauze paní P., v této kauze zpracovala jen indikativní nabídku, která se nerealizovala, více ji neřešila.

109. Obžalovaný V. k výpovědi svědkyně uvedl, že akce Xxx byla jeho soukromá kauza, která neměla s Raiffeisenbank nic společného, jen se časově překrývala. Prostředky paní P. byly v dubnu až červnu 2015 převedeny na Mauricius, ale už v březnu existoval účet v Morgan Stanley, který založila paní Z., a nic by tedy obžalovanému nebránilo převést prostředky paní P. do Morgan Stanley, kdyby tento účet skutečně sloužil k páčání projednávané trestné činnosti. Znovu také zopakoval, že prostředky, pro které byl účet v Morgan Stanley zakládán, byly ostatně již v rámci procesu poznání klienta KYC označeny jako nemovitostní transakce v České republice.

2.13. Sv. A. F.

110. Svědek Ing. A. F., Csc., k věci uvedl, že obž. V. zná asi od roku 2011 jako ředitele privátního bankovníctví Raiffeisenbank, ve které měl svědek účet. Obž. V. byl rovněž správcem jednoho ze dvou svěřenských fondů, ve kterém je vložen majetek svědkovi rodiny a firmy. Někdy v roce 2014, 2015 přišel obž. V. s tím, že má možnost vykoupit pozemky v Xxx, ale nemá na to peníze. Dohodli se, že svědek bude obchod financovat, vykoupí se všechny pozemky od drobných vlastníků a následně se to celé i se stavebním povolením prodá FINEPu k výstavbě rodinných domů. Svědek na výkup pozemků poskytl obž. V. na počátku roku 2015 převodem půjčku 21 mil. Kč, za kterou mu obž. V. ručil a byla úročena 3 % a později 5 %. Následně po prodeji pozemků FINEPu měl mít svědek poloviční podíl na zisku nebo se prostřednictvím svých stavebních firem i účastnit výstavby rodinných domů. Úkolem obž. V. bylo celou věc zrealizovat po administrativní i obchodní stránce. Pozemky se vykupovaly do majetku spol. MAHIDRION, která spadala do struktury pod spol. Red Sun, sídlem na Marshallových ostrovech, s tím, že potom by se FINEPu prodal obchodní podíl v MAHIDRIONu. Obž. V. jednal s FINEPem o prodeji pozemků ale ještě v roce 2016, táhlo se to, svědek chtěl mít větší jistotu, proto na něj byl převeden podíl ve spol. Red Sun, která vlastnila spol. MAHIDRION. Za tím účelem se svědek sešel s obž. U., který byl zástupcem spol. Red Sun, a který na svědka převedl podíl ve spol. Red Sun jako záruku. Setkali se tedy jednou při podpisu potřebných listin v kanceláři obž. U.. Když se věc dále táhla a FINEP začal zpochybňovat cenu a řešit územní rozhodnutí, chtěl svědek půjčku vrátit. Obž. V. mu půjčku splatil i s úroky a svědek se jej následně ptal, kam má převést ty pozemky, na což mu obž. V. řekl: „Na moji rodinu“, bylo to snad na matku či otce. Svědek se rovněž na radu právníků vzdal funkce statutára ve spol. Red Sun. K dotazu, zda popsáná struktura Red Sun byla vytvářena pro tuto transakci s nemovitostmi v Xxx nebo plnila i jiné úkoly, svědek uvedl, že se domnívá, že to bylo jen pro tento účel, ale neví, kdo ji zakládal. K dotazu, proč se nestal novým vlastníkem vykoupěných pozemků přímo obž. V., svědek uvedl, že tam měl obž. V. nějaký pozemek, a ti ostatní vlastníci by mu údajně cenu zvyšovali, když by to kupoval přímo, proto potřeboval nějakou třetí osobu, což byla spol. MAHIDRION. K dotazu svědek uvedl, že zná Kateřinu Z., je jednatelkou nebo majitelkou společnosti Verdi a spravuje svědkovi některé finanční prostředky na kapitálových trzích. Zda měla něco společného s touto transakcí, neví.

2.14. Sv. M. B.

111. Svědek M. B. vypověděl, že z obžalovaných zná P.V. a V. U.. P.V. zná asi od roku 2002, pracovali spolu v McKinsey. Vráťu U. zná asi od roku 2010, kdy se jeli spolu podívat na Temelín, jak funguje elektrárna, protože se bavili o transakci SIGMA Lutín, ve které Vráťův otec pracoval a viděl, že je potenciálně možnost tu firmu koupit. S P. i s Vráťou se svědek znal i společensky a někdy v roce 2014 je seznámil. Vráťu bral jako šikovného právníka, jeho právní kancelář svědka zastupovala. S P. se vídal v Raiffeisenbank, protože svědek pomáhal tehdejšímu řediteli D. s implementací core banking systému. Svědek tedy navrhl oběma na počátku roku 2014 schůzku, několikrát to nevyšlo, tak se seznámili někdy na jaře nebo v létě 2014 na společném obědě. Zda spolu poté P. a Vráťa spolupracovali či se vídali, svědek neví, jednou mu jen Vráťa říkal, že pracují na nějaké věci, možná to bylo s realitami.

2.15. Sv. P. B.

112. Svědek P. B. vypověděl, že z obžalovaných zná jen P.V., jsou kamarádi, potkávali se spolu i na společenských akcích, mimo jiné i na oslavě 50. narozenin společného kamaráda v květnu 2017 v restauraci Monarch. Na této oslavě zahlédl P.V. rozčileného, což se nestává často, ale nebyl blízko a nevěděl tak, o co šlo. Až s delším odstupem, když svědek chválil svou advokátku, že ho zachránila, P. V. řekl, že ho jeho advokát nějak zvlášť nezachránil a že proto se tenkrát na té oslavě utrhнул.
113. Obžalovaný U. k výpovědi svědka uvedl, že je zajímavé, že ani svědkyně Z. ani svědek B. se k této oslavě ve své výpovědi nevyjadřovali a teď zpětně se objevuje někdo, kdo si to najednou pamatuje.

2.16. Sv. Franco G.

114. Svědek Franco G. vypověděl, že byl po dobu několika let až do 1. 2. 2016, kdy odešel do důchodu, ošetřujícím psychiatrem paní M. P.. Chodila na konzultace pravidelně asi dvakrát ročně v doprovodu své asistentky a pana R., léčila se xxx. Ke zdravotnímu stavu paní P. po mentální stránce svědek uvedl, že byla lucidní, při vědomí. Byla to ale již stará dáma a při správě majetku jí pomáhali dva pánové, kterým důvěřovala a světila jim veškerou činnost. Jedním z nich byl D. R., druhého svědek osobně neznal, řekla mu o něm sama paní P.. Svědek nazná podrobnosti, pouze ví, že paní P. měla majetek, nemovitosti, o které se tito správci v jejím zájmu starali. Role asistentky byla dělat paní P. společnost a podněcovat ji k nějakým činnostem, protože paní P. měla kvůli xxx problémy dělat některé věci. Své asistentce rovněž plně důvěřovala. K dotazu na mentální kapacitu paní P. v období od roku 2014 do počátku roku 2016 ve vztahu k majetkovým záležitostem, podepisování listin, seznamování se s psanými texty a sdělovanými skutečnostmi ve vztahu k finančním transakcím a rozhodování o možnosti investic a schopnosti vést na takové téma komunikaci, svědek uvedl, že měla docela dobré vnímání, ale svědek toto nedokáže posoudit, protože paní P. se takovými věcmi nezabývala, na to měla právě dva správce, kterým důvěřovala a kteří jí spravovali majetek. Byla to osmdesátiletá paní, tedy již nějaké obtíže měla, neměla lucidní myšlení jako třicetiletý člověk. Během návštěv u svědka se ale takové věci neřešili, spíše se řešilo, jak má paní P. trávit den, nikoli majetkové otázky. Pan R. brával cestou ke svědkovi paní P. do známé restaurace v San Benedetto, aby ji uklidnil a ujistil, že se nemá bát svého stavu.
115. K předložené lékařské zprávě ze 17. 3. 2014 na č. l. 691 svědek uvedl, že tuto vystavil na žádost paní P., aby mohla dát plnou moc panu R., který měl provést nějaké kroky ohledně správy jejího majetku. K předloženému potvrzení z 21. 4. 2016 na č. l. 1099 svědek uvedl, že si na toto nepamatuje, ale ví, že jej vyslyšela finanční stR.. Nicméně pokud je zde uvedeno, že naposledy vyšetřoval paní P. dne 27. 11. 2015, tak toto odpovídá. Pokud se týká konstatovaného zhoršení mentálního stavu paní P., tak nelze říci, zda k němu došlo v řádech několika měsíců či skokově, obojí je u osmdesátiletého pacienta možné. Lékařská dokumentace k paní P. neexistuje, neboť byla soukromou pacientkou svědka a on si k ní vedl jen vlastní poznámky, které již nemá. Svědek se

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

tedy nedokáže vyjádřit k mentálnímu stavu paní P. v období ledna až února 2015, zda byla schopná projednání obchodních záležitostí, porozumět sdělovanému ve věci manipulací s majetkem, nebo zda se již v tomto období u ní projeví nějaké znaky dezorientace, neschopnosti chápat, jak uvedeno ve zprávě z 27. 11. 2015, neboť vždy sledoval faktory pouze ve vztahu k jejímu dennímu režimu, nikdy nehodnotil její schopnost porozumět věcem, nikdy s ní nemluvil o obchodních či finančních záležitostech. Paní P. pověřovala všemi těmito záležitostmi své správce. Během návštěv paní P. věděla, kdo je svědek, věděla, proč ho navštěvuje, popisovala své symptomy. Konzultace se omezovaly pouze na tato témata.

116. Obžalovaný V. k výpovědi svědka G. uvedl, že potvrdil jeho výpověď, že se paní P. nezajímala o investice, potvrdil Dante R. jako správce jejího majetku, kterému důvěřovala, i jiné správce majetku, na které poukázal i W. Z. ve svém přípisu. Luštila křížovky, hrála karty, obžalovaného poznala, pustila bytu a diskutovala s ním, mluvila s notáři, jednala s HSBC. Obžalovaný neměl pochybnost o jejím zdravotním stavu, i proto opakovaně vyzýval banku k cestě za ní.

2.17. Sv. Luciano B.

117. Svědek Luciano B. vypověděl, že paní P. zná od roku 1974, byl správcem podniků jejích a její matky. D. R., vrstevník paní P., byl v té době správcem majetku strýce paní P.. V roce 1990 strýc zemřel a pan R. se stal zaměstnancem paní P.. Od roku 2004 paní P. přestávala zvládat vést sama účetnictví. V roce 2007 paní P. přestala vycházet z domu a byla velmi nervózní, svědek ji odvezl k psychiatrovi Dr. Angelleri v Ankoně, kam ji následně vozil na kontroly až do doby, kdy pan R. v roce 2009 sebral svědkovi veškerou moc a paní P. nechal vyšetřovat u Dr. G. v San Benedetto. V době, kdy se už nezvládala soustředit, udělila paní P. generální plnou moc panu R.. Došlo k tomu po prodeji kousku pozemku v Castignanu, protože paní P. nechápala, co se prodávalo, tak jí R. řekl: „musíme tady udělat plnou moc, jinak to už nebude možné spravovat“. A od té doby to všechno vzniklo. R. se o ni staral, hezky se k ní choval, uměl se jí vmluvit, a vše řídil. Od té chvíle se svědkovi nepracovalo dobře, neboť se ho R. snažil od paní P. izolovat a převzal moc. Přesto si svědek s paní P. denně telefonoval.
118. K dotazu na zdravotní stav paní P. v roce 2014 svědek uvedl, že byla už v roce 2013 velmi zmatená, její stav se postupně zhoršoval již od roku 2007-2008. Svědek pro ni jezdil dvakrát týdně a vozil ji do zemědělského podniku, který pro ni řídil, aby jí trochu rozptýlil, hovořili o ekonomické výhodnosti některých typů pěstované zeleniny, ale paní P. nebyla schopna se soustředit déle než 20 vteřin, nebyla pozorná a nedokázala sledovat, co jí svědek říkal, na což reagovala tím, že se snažila změnit téma nebo se chtěla vrátit domů. V té době nebyla již schopna řešit své finanční záležitosti, o tyto se staral D. R., vodil ji do banky a dělal za ní veškeré operace. Že by byla schopna pochopit koncept zahraniční investice nebo převodu finančních prostředků do offshorových společností, svědek naprosto vylučuje.
119. Finanční situace paní P. v této době byla dobrá, měla velký majetek, který byl ziskový, podniky, které řídil svědek, žádné problémy neměly, neví tedy nic o tom, že by paní P. potřebovala příliv dalších finančních prostředků pro sebe nebo pro své podniky. Přesto se dozvěděl, že pan R. prodal některé pozemky paní P. i zemědělský podnik MonteF. dell'Asso, aniž by k tomu byl důvod. Až následně svědek zjistil, že prodej sloužil k zakrytí nějakého manka. Paní P. měla v Itálii velký ziskový majetek, asi 350 ha pozemků, domy, vilu, 6 bytů v Římě. V období asi 10 měsíců v roce 2015 bránil D. R. svědkovi v osobním setkání s paní P., a to i přestože svědek vždy ke konci měsíce uzavíral v podniku účty a musel vyplácet dělníky. Dříve to fungovalo tak, že se svědek sešel s paní P., přinesl jí účetní závěrku měsíce, ona si vše zkontrolovala a podepsala svědkovi šek. Od roku 2008 to však byl již D. R., který vše kontroloval, pak před svědkem vyplnil šek a paní P. řekl: „podepiš to tady“. Když se paní P. někdy ptala, co to je, R. jí odpověděl jen: „podepiš, podepiš“ a ona podepsala, věřila mu. Paní P. byla velice konzervativní, nechtěla prodávat rodinný majetek, byl opatrná, vždy se podepisovala těsně pod text a učila to tak i svědka, aby prý tam nemohl nikdo nic

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

dopsat. Po předložení nevyplněné směnky vlastní, na níž je vyplněn pouze podpis pošk. P. v kolonce výstavce (č. l. 73 příl. sv. 26) byl svědek šokován tím, že to vypadá, že by podpis mohl být paní P., ale je na bílém papíře, ačkoli ona vše podepisovala hned pod textem a vždy chtěla, aby jí svědek vše nejprve přečetl. Listinu v českém jazyce by proto v době, kdy na tom byla v pořádku s hlavou, rozhodně nepodepsala.

120. K ilustraci mentální ho stavu paní P. svědek uvedl, že v období roku 2015, když se s ní nemohl vidat osobně, spolu hovořili jednou po telefonu. Paní P. jej žádala o pomoc, protože nevěděla, co dělal R.. Po 45 minutách hovoru se svědka najednou zeptala, jak se jmenuje, přitom ho zná od narození. I číslo na svědka dala paní její pečovatelka Teresa I., protože paní nebyla schopná ho ani najít.
121. Na přelomu let 2015/2016 se svědek pokusil mluvit o situaci s paní P., která byla zmatená, odpovídala na vše jen: „ó Bože, ó Bože, ó Bože“. Když se jí ptal, proč prodala podnik MonteF. dell'Asso, říkala, že to neprodala a pak zavolala panu R. Dante a ptala se ho: „co se stalo, co jsem podepsala, podepsala jsem něco?“, a když jí to R. potvrdil, byl jí řekl, že prodala jen malou část, tak byla vykořeněná, ukončila telefonát, klesly jí ruce na stůl a byla nešťastná. Svědek pochopil, že je něco špatně a obrátil se na finanční policii.
122. Paní P. nikdy neříkala, že by se jí v období 2014-2016 ztratily nějaké peníze, ale když přišla v dubnu 2016 finanční policie k ní domů, tak ji tam svědek viděl a říkala, že už nemá žádné peníze. Svědek se jí snažil uklidnit, říkal, že je všechno v pořádku. Ona byla zmatená, říkala: „už nemáme peníze“. Svědek vytáhnul z kapsy bankovku 50 €, aby ji uklidnil, že peníze mají, a ona měla radost a strašně děkovala. Když se stal jejím opatrovníkem, byla paní P. v dobrém fyzickém stavu, ale byla jí diagnostikována nevratná xxx xxxx či xxx xxx, od té doby se její duševní stav dále zhoršuje.
123. Následně byl svědek vyslechnut finanční policií i ohledně probíhajícího trestního stíhání v ČR, čímž se dozvěděl o projednávané věci, ale nikoho z obžalovaných nezná. Paní P. již v té době nebyla schopná se k věci vyjádřit. Následně soud v Ascoli Piceno jmenoval svědka opatrovníkem paní P.. O zahraničním majetku paní P. svědek dříve nevěděl, o penězích se spolu nebavili, o její účty se staral D. R.. Jak chce naložit se svým majetkem pro případ smrti, svědkovi nikdy nesdělila, ale požádala ho, aby se o ni staral, až bude stará.
124. Paní P. měla nedokončené vysokoškolské vzdělání v oboru architektura. Mluvila pouze italsky, neměla počítač a neuměla s ním zacházet, email určitě neužívala, psací stroj neužívala roky. V období let 2014 – 2016 už dopisy nepsala, vše jí nosil D. R.. K dotazu, zda měla nějaký vztah k ČR, svědek uvedl, že nikoli, ale všiml si u ní českého kalendáře a ptal se: „Ty tady máš kalendář Prahy?“ a ona říkala: „nevím, nevím“. O tom, že by jí navštívil nějaký Čech nebo nějaký bankéř, se rozhodně nezmínila. K dotazu, zda paní P. v období 2014-2015 cestovala mimo Itálii či v rámci Itálie na delší cesty, svědek uvedl, že určitě ne, byl v kontaktu s její ošetřovatelkou paní I., určitě by o tom věděl. Navíc paní P. necestovala, vždy říkala, že odjet znamená umřít. K předložené listině Quietanza Liberatoria na č. l. 6024-6028 svědek vyloučil, že by paní P. byla schopna v březnu 2016 obsah tohoto dokumentu pochopit, byla hodně zmatená, i pokud se nejednalo o základní věci. K omluvnému dopisu od D. R. a paní P. pro P.V. z 27. 5. 2017 na č. l. 6901 svědek uvedl, že mu stačí vidět datum, protože v roce 2017 paní nepodepsala a neodeslala nic. Nadto podpis svým vyhotovením neodpovídá podpisu paní P..
125. S advokátem Ettore I. svědek nikdy nekomunikoval, dozvěděl se o něm zpětně z nějakých dokladů, až když se stal opatrovníkem. S advokátkou Cecilíí C. jednala pouze advokátka Michel Traini, kterou svědek najal, když se stal opatrovníkem, aby mu pomáhala se správou věcí paní P.. S advokátem W. Z. se svědek viděl jednou na jednání u soudu v Ascoli Piceno, kde byla projednávána žaloba, že advokát Z. dostal asi 25 tis. € na základě plné moci, na které byl falešný podpis paní P.. Nedávno padlo rozhodnutí, paní P. spor vyhrála. V Itálii probíhalo i několik dalších soudních řízení, jednak ve věci trestního stíhání D. R. kvůli 3 mil. € a dále civilní spory na obranu paní P.. Když se svědek stal opatrovníkem paní P., zjistil řadu nesrovnalostí, např. z účtu paní P.

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

odcházely platby na pojistné, dle kterých měly děti pana R. obdržet v případě smrti paní P. asi 800 tis. €, nebo platba za bezpečnostní schránku na jméno D. R., apod.

126. K výsledku svědka B. uvedl obž. V., že potvrdil vztah paní P. a pana R., který zneužíval její důvěry. Nicméně svědkovo vyjádření o zdravotním stavu paní P. je v přímém rozporu s výpovědí pečovatelky I., doktora G. a jeho lékařských zpráv, Prisca D. D. i advokátů C. a Z..

2.18. Sv. Teresa I.

127. Svědkyně Teresa I. vypověděla, že byla od začátku roku 2008 do října roku 2016 pečovatelkou paní M. P., chodila k ní denně tři hodiny dopoledne a tři hodiny odpoledne, pomáhala jí s vařením, s oblékáním, starala se o domácnost, doprovázela ji na procházky, na poštu apod. Jednou na pokyn pana R. doprovázela paní P. na úřad, kde nechala vyhotovit ověřenou kopii jejího občanského průkazu. Několikrát doprovázela paní P. i k notáři v San Benedetto, když paní prodávala nějaké pozemky, ale uvnitř byla paní P. s panem R., svědkyně čekala venku. O obchodních a finančních záležitostech paní P. se svědkyní nikdy nemluvila, o těchto věcech hovořila pouze se svým správcem D. R. a svědkyně toho nebyla přítomna. Pro hotovost si paní P. dříve chodila do banky a později se o to staral D. R.. E-mail paní P. nepoužívala, počítač neměla. Svědkyně neví o tom, že by paní P. mluvila jiným jazykem než italsky. Paní P. měla nedokončené vysokoškolské vzdělání, snad v oboru architektura. Jediný, s kým se paní P. pravidelně vídala a komu důvěřovala, byl pan R., říkala o něm, že je její rodina. Návštěvy k paní P. nechodili, párkrát přišla jen dcera pana R. a dvakrát přišel pán z Prahy. Poprvé přišel k paní P. v lednu 2015 společně s panem R., seděli všichni tři spolu v obývacím pokoji a hovořili asi 30 minut za zavřenými dveřmi. Obsah hovoru svědkyně neslyšela, paní P. jí k tomu ani následně nic neříkala, ale pan R. snad říkal, že ten pán má paní P. v budoucnu přinést nějaké peníze. Pán přivezl paní P. darem kalendář Prahy. Svědkyně neví o tom, že by jinak po této schůzce paní P. zbyly jakékoli dokumenty. Podruhé svědkyně potkala pána z Prahy, když akorát z bytu od paní P. odcházel. Bylo určitě před koncem února 2015, než se zhoršil stav paní P.. V předvečer tohoto setkání volal svědkyni pan R. a řekl, že zítra ráno přijede k paní P. pán z Prahy, zda by tedy před tou schůzkou svědkyně pomohla paní P., aby se nasnídala a oblékla. Snad i říkal, že přijede, aby paní podepsala nějaké dokumenty. Ale ten pán z Prahy přišel na schůzku k paní P. dříve, než byla sjednána, takže když svědkyně ráno dle dohody přišla pomoci paní P., tak on už odcházel. Nabídla mu ve dveřích kávu, ale on jen řekl: „OK, OK“ a odešel. Žádné listiny, dokumenty ani jiné věci na místě pro paní P. ten pán nenechal, tím si je svědkyně jistá. Právě protože na stole nic neleželo, ptala se hned paní P., jestli podepsala nějaký dokument, a ona řekla, že ano, že během té schůzky něco podepsala, ale ten pán z Prahy jí žádný dokument na místě nenechal. Svědkyně hned volala panu R., že ten pán již odchází, což pana R. překvapilo. Zda se ještě v souvislosti s těmito schůzkami s pánem z Prahy vyřizovali nějaké další záležitosti, svědkyně neví, neboť neví, co bylo předmětem schůzky. Později v roce 2015 pak paní P. ještě navštívil nějaký pár, mluvili plynule italsky jako rodilí mluvčí, pan R. řekl, že to je funkcionář banky. To už bylo v období, kdy se stav paní zhoršoval. K dotazu na zahraniční poštu svědkyně uvedla, že jednou přišel pan R. s obálkou, která měla být odeslána snad do švýcarské nebo české banky, svědkyně si není jistá. Je možné, že se v letech 2014 a 2015 ještě něco do zahraničí posílalo, ale svědkyně si již blíže nepamatuje.
128. Ke zdravotnímu stavu paní P. svědkyně uvedla, že v roce 2014 byla paní P. ještě soběstačná, dokázala vnímat a chápat, ale všechny její záležitosti za ni již v té době vyřizoval správce. Na konci února 2015 prodělala paní P. střevní virózu, několik dní ležela, a od té doby se její stav podstatně zhoršil a potřebovala už asistenci 24 hodin denně, proto se u ní začaly střídát 3 pečovatelky po 8 hodinách. Zpočátku se jednalo o zhoršení fyzického stavu, ale postupně se přidávalo i mentální zhoršení, kdy nerozeznávala a měla problémy vnímat realitu. Svědkyně ji vzala na prohlídku k doktoru G.. V březnu 2016 už byl její stav špatný, měla výpadky paměti, nepamatovala si věci a obličeje, ale měla i lucidní momenty, měnilo se to, někdy lidi poznávala, někdy nepoznávala.

129. Ze jmen obžalovaných svědkyně zná pouze jméno P. V., dozvěděla se ho od finanční stR., která svědkyni v minulosti k projednávání věci vyslyšala, měl by to být ten pán z Prahy. O osobách Georgi Č., S. R., Prisca D. D., Cecilia C., Ettore I., W. Z. svědkyně nic neví, tato jména nikdy neslyšela. Paní P. měla advokáta v Římě, který se staral o pronájmy jejích bytů. Na předložených fotografiích (č. l. 4983-4993 a 3967: sv. M. T. st., M. T. ml., obž. V., obž. U., obž. B., sv. Ch.) svědkyně nikoho nepoznala. Zdůraznila, že pána z Prahy viděla pár minut před sedmi lety. Svědkyně u paní P. nikdy neviděla kopii průkazu totožnosti jiné osoby. Po předložení prohlášení o zproštění odpovědnosti pana V. ze strany M. P. na č. l. 417-418 přílohového sv. NCOZ č. 27, (shodně v kopii na č. l. 4330-4331) svědkyně uvedla, že tuto listinu nikdy neviděla. Na úřad v Grottammare paní P. nikdy nedoprovázela, doprovázela ji jen na úřad v San Benedetto. Někdy na úřady paní P. doprovázel také její druhý správce, nynější opatrovník pan Luciano B.. Pan R. přestal být správcem majetku paní P. zhruba v dubnu 2016, když přišla finanční stR. a dotazovala se ohledně peněz v Praze.
130. Obžalovaný V. k výpovědi svědkyně I. uvedl, že z této vyplývá, že potíže v mentálním zdraví paní P. byly až od poloviny roku 2015. Kdyby ji tedy zaměstnanci Raiffeisenbank navštívili v době, kdy je k tomu vyzýval, tak byla ještě mentálně v pořádku. Pan R. večer před druhou schůzkou obžalovaného s paní P. svědkyni tuto ohlásil s tím, a že bude podepisovat dokumenty. Poté však tvrdil, že obžalovaný vylákal podpisy bez jeho vědomí, což převzali pan R., pan I. a paní C. v trestním oznámení. Svědkyně potvrdila, že paní P. důvěřovala Dante R., řešila s ním majetkové věci. Potvrdila dále, že v letech 2014 – 2015 odcházela pošta dvakrát až třikrát do zahraničí. Pokud naopak svědkyně tvrdí, že po druhé schůzce nezůstaly u paní P. žádné dokumenty, tak to není pravda, obžalovaný trvá na své výpovědi, kterou potvrzují dokumenty nalezené u pana T..

2.19. Sv. S. R.

131. Svědek S. R. vypověděl, že byl zaměstnán jako bankovní poradce v HSBC ve švýcarském Luganu, kde měl na starosti účty paní P., která zde měla obligace, akcie a fondy. S paní P. ani s jejím zmocněncem D. R. se nikdy osobně nesetkal, vždy ohledně jejích účtů jednal pouze s panem R. a jen telefonicky, což pan R. vysvětlil tím, že paní P. byla velmi stará, trpěla xxx xxx, byla jen stěží schopná mluvit po telefonu, a proto nemohla sama tyto otázky řešit. Pan D. R. měl v HSBC založenu plnou moc k účtům, jejich správě a správě celého majetku paní P.. S paní P. svědek nikdy nemluvil, ani telefonicky. V roce 2014 HSBC opouštěla Lugano a svou klientelu převáděla do LGT Bank. Jelikož majetek paní P. nebyl řádně deklarovaný v Itálii, nebylo ho možno do LGT Bank převést. Proto byly její účty přesunuty do HSBC v Curychu, kde se jimi zabývala Prisca D. D., právnička banky. Paní D. D. oznámila panu R., že peníze musí být v Itálii řádně deklarované, jinak nemohou ve Švýcarsku zůstat. Radila mu, ať využije daňové amnestie, peníze v Itálii deklaruje a zaplatí z nich daň. Pan R. ale nechtěl, tudíž musely být převedeny ze Švýcarska pryč. Jako nedeklarované nemohly být převedeny do Itálie, protože by to paní P. způsobilo problémy, platila by velké daně, hrozila pokuta a případně i trestní stíhání. Proto mu paní D. D. nabídla dvě zahraniční banky, kam mohl prostředky převést. Pan R. zvolil Raiffeisenbank a paní D. D. mu dala kontakt na pana V., se kterým dříve spolupracovala. Protože pan R. nemluvil anglicky, požádal svědka, aby kontaktoval pana V. a zjistil, zda lze prostředky do Raiffeisenbank převést a zda může pan V. jet do Ascoli, aby se tam setkal s paní P. a panem R..
132. Úmyslem pana R. bylo prostředky paní P. převést do Itálie v hotovosti, aniž by je deklaroval, a tam je investovat do podniku paní P.. Tyto hotovostní převody měl zajišťovat právě svědek postupně v částkách 300 – 400 tis. € přes různé švýcarské společnosti, které se prevozem peněz do Itálie dlouhodobě zabývají, jejich odměna za přepravu peněz obvykle činí 3 – 5 %. Italský občan nemůže přejít hranice mezi Švýcarskem a Itálií s hotovostí přes 10 tis. €. Proto měly být prostředky převedeny ze Švýcarska, kde nemohly zůstat, nejprve do Raiffeisenbank v Praze, odkud by je pan

- R. postupně vybíral, převážel do Lugana, a z Lugana by jejich převoz do Itálie zajistili uvedené společnosti.
133. Svědek tedy vysvětlil panu V., že peníze nejsou v Itálii deklarovány, a že by z nich občas potřebovali v Itálii obdržet 300 – 400 tis. €. Pan V. vše potvrdil a následně se v Itálii skutečně s paní P. a panem R. setkal. V Itálii byl za nimi dvakrát a pak ještě jednou za panem R.. V říjnu 2014 přivezl pan V. k paní P. domů dokumenty k otevření účtu v Raiffeisenbank a nechal je paní podepsat. Pan R. pak vzal pana V. na oběd. Poté svědkovi pan R. volal, že na něj pan V. udělal dobrý dojem. Znovu se pak viděli zhruba v prosinci 2014, kdy podepsali dokumentaci k převodu prostředků z HSBC v Curychu do Raiffeisenbank v Praze. Měli údajně řešit i převod prvních 400 tis. €. Převod prostředků do Raiffeisenbank trval několik měsíců. Po nějaké době volal svědkovi pan R., že se nemůže spojit s panem V., že neví, zda převod proběhl v pořádku a že potřebuje nějaké peníze v Itálii. Na žádost pana R. tedy svědek v dubnu 2015 kontaktoval pana V., který potvrdil, že převody do Raiffeisenbank proběhly v pořádku. Svědek ho vyzval, ať kontaktuje pana R., který chtěl do Itálie dostat prvních 300 – 400 tis. €. Pan V. řekl, že panu R. zavolá. Ale nic se nedělo, ani do června pan R. neměl žádné zprávy, pan V. se s ním nespojil, tak pan R. opět volal svědkovi, zda by mohl kontaktovat pana V.. Pan V. pak už ale nebyl vůbec kontaktní, proto svědek poradil panu R., ať najme advokáta a jeho prostřednictvím se obrátí na Raiffeisenbank. Svědek doporučil advokáta Ettore I. z Lugana, neboť italského advokáta si zvolit nemohl, protože peníze nebyly v Itálii deklarovány. Advokát I. dostal plnou moc od paní P. a pak kontaktoval Raiffeisenbank v Praze a žádal informace k účtům, neboť paní P. neměla k těmto již několik měsíců žádné informace. Banka odpověděla nikoli advokátu I., ale přímo paní P., že s advokátem nemůže jednat, pokud nepředloží apostilovanou plnou moc. Pan R. dopis banky poslal svědkovi a on ho předal advokátu I.. Advokát I. znovu kontaktoval Raiffeisenbank Praha i centrálu ve Vídni a banka opět odpověděla paní P., tentokrát jí však poslala bankovní výpis z účtu, ale jen v češtině. Pan R. je starší člověk a výpisu nerozuměl, tak ho opět přeposlal svědkovi, který z něj ihned zjistil, že peníze paní P. zmizely, byly převedeny do banky na Mauritiu. Informoval pana R. a výpis předal advokátu I., který napsal do Raiffeisenbank, že klientka nedala k tomuto převodu na Mauritius pokyn. Paní P. bylo 87 let a nebyl žádný důvod, aby převáděla své peníze na Mauritius. Raiffeisenbank požádala o schůzku s advokátem I., sešli se v Luganu. Zde se advokát I. dozvěděl, že pan V. byl z banky propuštěn.
134. O třetí návštěvě pana V. v Itálii se svědek opět dozvěděl od pana R., který svědkovi volal, že pan V. přijel k němu domů v 7 hod. ráno a řekl mu, ať si dává pozor, protože ty peníze nebyly deklarovány a že by mohl mít problémy s finančním úřadem v Itálii. Svědek o tom informoval advokáta I., který řekl, že by bývalo bylo lepší, kdyby paní P. peníze v Itálii deklarovala a předešlo by se takovému vydírání ze strany pana V.. Na jeho radu paní P. peníze v Itálii tedy následně deklarovala a uhradila související pokutu, poté najala advokáta k podání trestního oznámení v Itálii a současně hledala českého advokáta k podání trestního oznámení v ČR. Advokát I. žádné kontakty v ČR neměl, proto se věci na doporučení svědka ujal jiný advokát v Luganu, W. Z., který také dostal plnou moc od paní P.. Z. kontaktoval advokátku C. v Itálii, aby podali trestní oznámení, a současně pana V., se kterým se několikrát setkal a snažil se ho přesvědčit, ať peníze vrátí, než budou podána trestní oznámení v Itálii a v Praze. Pan V. někdy tvrdil, že je ochoten peníze vrátit, a jindy tvrdil, že peníze nevzal on, ale jeho kamarád - advokát, svá tvrzení pořád měnil. Několikrát bylo sjednáno, že pan V. advokátu Z. peníze předá, ale nikdy na to nedošlo. Advokát Z. pochopil, že pan V. hraje jen o čas, aby mohl nechat peníze paní P. zmizet, tak se rozhodl podat trestní oznámení jak v ČR, tak v Itálii. Od advokáta Z. se svědek rovněž dozvěděl, že pan V. má byt v Luganu, který se Z. snažil zablokovat, aby ho pan V. nemohl prodat. Proto podepsali právo koupě.
135. Svědek se osobně s panem V. setkal jednou spolu s advokátem Z. v baru v Luganu. Snažili se ho přesvědčit, aby peníze vrátil, pan V. řekl, že peníze nevzal on, ale jeho kamarád, který je i jeho advokát, a že se s ním tedy musí domluvit, a dá vědět. K dotazu svědek jednoznačně vyloučil, že by panu V. předával jakékoli instrukce k převodu finančních prostředků paní P. z účtu u

Raiffeisenbank v Praze na jiné účty. Dle informací od pana R. byl pan V. v Itálii třikrát, přičemž svědek pomáhal sjednat pouze první schůzku u paní P.. O žádných změnách v organizaci těchto schůzek nic neví, vyjma smluvení té první se na nich nijak nepodílel. K dotazu, proč se svědek zabýval finančními prostředky paní P. i poté, co už nebyl jejím bankéřem, svědek uvedl, že to bylo na žádost pana R., který se na svědka i poté obracel. Žádnou odměnu za toto neobdržel, měl však přislíbeno, že pokud peníze přijdou do Itálie, pan R. mu za to něco dá, částka nebyla specifikována, ale provize obvykle činí 1-2 %. Od advokátů I. i Z. svědek dostával k věci informace, protože s nimi má přátelský vztah. Advokátka C. svědka kontaktovala s tím, že je pověřená paní P. pro trestní řízení v Itálii, a chtěla vědět celou historii věci, aby mohla podat trestní oznámení.

136. Z předložených fotografií osob (č. l. 4985-4993: sv. M. T. st., obž. V., obž. U., obž. B.) svědek zná pouze pana V., kterého označil na č. l. 4987 – 4988. K emailové komunikaci z 30. 6. 2015 na č. l. 4437 svědek uvedl, že s panem V. řešil prodej jeho bytu. Když se setkali v baru v Luganu, řekl pan V., že by ten byt chtěl prodat, tak mu spolu s advokátem Z. nabídli, že mu pomohou najít kupce, byt byl u jezera, mohly z něj být peníze pro paní P.. Je možné, že se pak setkal s panem V. ještě jednou v LGT Bank, když se objevil nějaký kupec, ale cena nebyla dobrá, k prodeji nedošlo. K emailové zprávě z 29. 6. 2015 na č. l. 808 svědek uvedl, že si již nepamatuje, čeho se týkala, ani že by se s panem V. ještě sešel. K emailové zprávě z 13. 2. 2015 na č. l. 4432 svědek uvedl, že se jednalo o plánované převody peněz paní P. přes Lugano do Itálie. S ohledem na věk pana R. se předpokládalo, že nebude peníze vždy vybírat osobně v Praze, ale někdy se převodou bezhotovostně právě na zde uvedený účet najaté společnosti ve Švýcarsku, která je pak dopraví hotově do Itálie. Jedna taková společnost je zmíněna ve zprávě na č. l. 1xxx – Solventa SA. Ke konverzaci ohledně zasílání dokumentace pošk. P. na č. l. 1821 – 1827 svědek uvedl, že si již přesně nepamatuje, možná byl účet v Raiffeisenbank původně zřízen distančně, dokumenty k tomu byly zasílány poštou na adresu pana R., a proto bylo třeba označit, kde to má paní P. podepsat, ale pak tam pan V. jel, protože k otevření účtu potřebovala banka klientku vidět osobně.
137. Obžalovaný V. po výpovědi svědka R. zopakoval svou obhajobu, že pan R. zjevně koordinoval všechny advokáty a spolu s panem R. jim dával veškeré informace, ačkoli se sám s paní P. nikdy nesetkal a v době dokončení převodu peněz do Raiffeisenbank už nebyl jejím bankéřem, ale soukromým investičním poradcem. Obžalovaný zdůraznil, že toto nevěděl, naopak předpokládal, že je pan R. v kontaktu s paní P.. Nicméně obžalovaný veškeré pokyny konfirmoval přímo s paní P., nikoli s panem R. či R.. Dále obžalovaný popřel, že by měl informaci o tom, že peníze paní P. nejsou v Itálii řádně deklarovány, naopak pracoval s informací od paní D. D., že využili daňové amnestie, že peníze přijdou „čisté“. Kdyby tomu tak nebylo, nemohlo být řešením peníze převádět do ČR, protože banky si vyměňovaly informace a Italové by se o nich dozvěděli. Rovněž nebylo reálné, aby pan R. či paní P., postupně vybírali 300 – 400 tis. € z jejího účtu, s tím by Raiffeisenbank nesouhlasila. Dále poukázal na novinový článek, dle kterého management společnosti Solventa zadržela švýcarská policie. Obžalovaný má za prokázané, že pan R. věděl o převodech peněz paní P. na HAUZ od pana R. či pana U., což nemohl přiznat, tak vymyslel legendu, že se o těchto dozvěděl z dopisů od obžalovaného, datovaných 20. 5. a 16. 6., jejichž přílohou byl výpis z účtu, což nemůže být pravda, protože v té době výpisy z banky Raiffeisenbank neexistovaly. Obžalovaný považuje svědka za nevěrohodného.

2.20. Sv. Prisca D. D.

138. Svědkyně Prisca D. D. vypověděla, že v roce 2014 pracovala na právním oddělení švýcarské banky HSBC. P.V. poznala pracovně v roce 1989, následně byli přátelé a zůstali v pravidelném kontaktu. Paní P. byla do roku 2014 dlouholetou klientkou HSBC, měla zde prostředky, které zdědila v 80. letech. Zhruba v březnu 2014 svědkyně na žádost kolegy telefonicky kontaktovala paní P. za účelem obnovení kontaktu s klientkou, kdy pouze ověřila její osobní a kontaktní údaje. Hovořily spolu italsky, ničeho zvláštního si svědkyně nevšimla. Podruhé svědkyně s paní P. telefonicky hovořila

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

asi v květnu či červnu 2014, paní P. se zajímala, jak může uzavřít účty u HSBC a kam může peníze převést, byla zvažována jiná švýcarská banka nebo převod do Itálie či do jiné země EU. Z jakého důvodu se paní P. rozhodla uzavřít své účty u HSBC, si svědkyně nepamatuje, neví ani, jak paní P. chtěla s těmito prostředky dále nakládat či zda měla nějaké zkušenosti s investicemi. Svědkyni není známo, že by byla paní P. čímkoli omezena v tom, jak se svými prostředky bude nakládat, či že by jí něco bránilo tyto převést do Itálie či jinam. Jako správce majetku zmiňovala paní P. pana R.. Do té doby paní P. žádné převody nežadávala, pouze vybírala hotovost. Svědkyni není známo nic o tom, že by paní P. měla v HSBC majetek v hodnotě 8 mil. €. Dále byla svědkyně v říjnu či listopadu 2014 přítomna, když bankovní poradce v HSBC kontaktoval paní P., aby potvrdila platební příkazy k uzavření všech svých účtů u HSBC a převodu prostředků do Raiffeisenbank v ČR, které do banky zaslala písemně. Paní P. tyto potvrdila. Ke zdravotnímu stavu paní P. byla v její složce v HSBC interní poznámka, že je trošku zmatená, ale současně měla banka s ohledem na věk klientky k dispozici lékařskou zprávu, dle které byla paní P. schopna činit rozhodnutí. S panem D. R. svědkyně telefonovala pouze jednou, a to asi v roce 2013, neboť pan R. požadoval informace o kontu paní P., když chtěl prodat nějaký její pozemek. Pan R. měl sice plnou moc k prodeji pozemku, ale nikoli bankovní plnou moc, proto mu žádné údaje k účtu paní P. nebyly sděleny. S. R. byl zákaznický poradce HSBC a měl paní P. na starosti, a to nejméně ještě počátkem roku 2014, později byla paní P. přidělena jinému poradci, ale pan R. mu radil. Pan R. ukončil svou činnost v HSBC koncem roku 2014, když došlo k prodeji HSBC Lugano bance LGT. Když její bankovní poradce pan R. říkal, že paní P. chce své prostředky převést do Raiffeisenbank v ČR, řekla svědkyně panu R., že tam zná P.V.. Pan V. ale ve věci paní P. nijak činný nebyl. Osoby Ettore I. ani W. Z. svědkyně nezná. Od advokátky Cecilia C. dostala dopis. K dotazu na případné kontakty zmíněných osob na Českou republiku svědkyně uvedla, že S. R. měl českou přítelkyni, o žádném vztahu paní P. nebo pana R. k ČR svědkyně neví. Jméno Gjorgji Ch. svědkyně nezná.

2.21. Sv. Ettore I.

139. Svědek Ettore I. vypověděl, že je advokátem v Ticinu a od dubna do listopadu 2015 zastupoval paní P., se kterou se nikdy nesešel, ani s ní nemluvil, měl od ní plnou moc z 24. 4. 2015 (viz č. I. 32). O věci jednal s jejím generálním zmocněncem D. R. poté, co ho kontaktoval S. R. z banky HSBC v Luganu. Pan R. svědkovi sdělil, že paní P. na tom není dobře z pohledu duševního zdraví. Pan R. sám byl vrstevníkem paní P., mluvil jen italsky. Pan R. svědkovi vysvětlil, že paní P. měla dlouhou dobu významný účet u HSBC. V roce 2014 se ratifikací daňových smluv komplikovala situace s Itálií. Proto pracovníce banky Prisca D. D. a S. R. poradili paní P., aby si otevřela účet v Raiffeisenbank v Praze, protože znali pana V., který pracoval v Curychu. Tak se paní P. v roce 2014 seznámila s panem P. V., otevřela účet v Raiffeisenbank v Praze a převedla tam všechna svá aktiva z HSBC. Od dubna 2015 se však paní P., její jednatel D. R. ani pan R. nemohli spojit s panem V., proto angažovali svědka, který měl mandát na jednání s Raiffeisenbank. Svědek v květnu 2015 poslal do Raiffeisenbank doporučené dopisy a žádal zaslání výpisů z účtu. Pan R. svědkovi řekl, že pan V. přijel do San Benedetto del Tronto, aby nechal podepsat paní P. všechny dokumenty k otevření účtu. Paní P. měla fotokopii těchto dokumentů, ale neměla úřední dokumenty. Pan R. svědkovi sdělil, že paní P. nemá dokumentaci z banky, protože tato nebyla podepsána od V. a pracovníků banky, tak pan V. na osobní schůzce řekl, že si ji odveze a pak klientce listiny pošle. Proto svědek žádal banku o veškeré dokumenty, protože se pan R. obával, že účet nebyl dokonce nikdy otevřen. Kolik listin paní P. při svých dvou schůzkách s panem V. podepsala, nevěděl ani pan R.. Svědek chtěl, aby banka předložila i příkazy k převodu prostředků z Raiffeisenbank, neboť tyto neodpovídaly vůli paní P., která chtěla mít prostředky uložené v Praze. Pokud tedy paní P. tyto podepsala, pak musely být prázdné. Banka požadovala apostilovanou plnou moc, svědek o tuto tedy požádal pana R.. Následně mu poštou přišla druhá plná moc od paní P. datovaná 27. 7. 2015 (viz č. I. 39), včetně ověření podpisu a apostily od notáře W. Z.. V květnu či červnu 2015 poslala banka přímo paní P. svědkem opakovaně požadovaný výpis z účtu, který svědkovi přeposlal pan

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

R.. Z výpisu vyplynulo, že všechna její aktiva byla převedena na offshorovou společnost na Mauritius. Pan R. řekl, že paní P. převod svých peněz z Raiffeisenbank neautorizovala, neznala ani onu offshorovou společnost. Dle sdělení pana R. chtěla nechat peníze v Raiffeisenbank, protože ČR neměla dohody o předávání bankovních údajů s Itálií, a právě z tohoto důvodu převedla svůj kapitál z banky HSBC Lugano do banky v Praze, kde měly zůstat. K dotazu na text dopisu svědka adresovaného Raiffeisenbank dne 13. 5. 2015 (viz č. l. 31), ve kterém uvádí, že ani paní P. ani pan R. jako její generální zástupce nedokázali kontaktovat pana V., kterému adresovali i některé žádosti o bankovní převod, které nebyly splněny, svědek uvedl, že mu pan R. řekl, že potřebovali nějaké malé částky, ale převody neproběhly, bližší detaily svědek nezná. Pan R. řekl, že panu V. velice důvěřovali, a když pak zmizel a nedovolali se mu ani na mobilní telefon, byli velmi znepokojeni. Měli na něj kontakt na mobilní telefon, pracovní email a adresu do banky. O tom, že by se pokoušeli kontaktovat pana V. i ve Švýcarsku na jeho švýcarských kontaktních údajích nebo že by znali jeho soukromou adresu ve Švýcarsku, svědek nic neví. Pan R. svědkovi dále řekl, že měl schůzku s panem V., na které mu pan V. nabídl 1 mil. €, když přestane žádat informace po bance a vytvářet problémy, v opačném případě že vše udá na italský finanční úřad.

140. Svědek se následně v září 2015 setkal s pracovníky Raiffeisenbank v Luganu, a tito mu řekli, že příkazy k převodu peněz z Raiffeisenbank na Mauritius byly paní P. řádně podepsány. Pokud je v zápisu banky o této schůzce uvedeno, že ověřování plné moci klientky P. proběhlo tak, že notář jel za klientkou do Itálie a pak druhý den vyhotovil ověření v Luganu, jedná se o nedorozumění, takto to svědek neřekl, pouze sdělil, že ověřovací doložka zní, že podpis byl připojen. Jak přesně notář Z. podpis ověřil, svědek neví, ale podává se, že pravděpodobně notář Z. znal paní P. osobně a pak mohl s paní P. podpis ověřit jen telefonicky. Ověřovací doložka v daném případě totiž nezní, že byl podpis připojen v notářově přítomnosti a před jeho zrakem, jak by tomu bylo, kdyby paní P. podepsala před notářem, ale je uvedeno pouze, že byl notáři prohlášen za připojený. Svědek sám je také notář, ale protože klientku neznal, nemohl takto její podpis ověřit. Pokud se týká zmínky o tom, že svědek nechtěl, aby se pracovníci banky setkali s paní P., šlo o to, že svědek sám jednal jen s generálním zmocněncem paní P., panem R., který mu řekl, že paní P. je značně nervózní. Proto svědek pracovníkům banky řekl, necht' se nejprve spojí s panem R., nikoli s paní P.. Svědek se v rámci svého mandátu od paní P. především snažil zjistit, kdo byl skutečný vlastník té společnosti, na kterou byly peníze paní P. z Raiffeisenbank převedeny, ale banka to nevěděla. To také psal v dopise z 28. 7. 2015 (č. l. 35), když pracovníky banky žádal, necht' se zeptají pana V., kdo je skutečným vlastníkem společnosti HAUZ. Svědek poté panu R. navrhnul, aby se spojili s nějakým advokátem přímo v Praze, ale toho se již svědek neúčastnil, protože mu byl mandát v listopadu 2015 odvolán, telefonicky mu to sdělil pan R. jako generální zmocněnec paní P..
141. Dne 23. 10. 2015 byl svědek kontaktován účetním Dr. Noro, který pro paní P. připravoval v Itálii proces „voluntary disclosure“ k využití daňové amnestie. Bylo třeba uhradit v Itálii dlužnou daň a deklarovat, kolik prostředků paní P. v zahraničí drží. Odměnu za právní služby svědkovi hradil pan R.. Svědek se nikdy s panem V. nesetkal. S italskou advokátkou paní P. – s paní Cecilia C. byl svědek v kontaktu, dohledal email z 5. 11. 2015, kde jí nabízí součinnost pro potřeby podání trestního oznámení u státního zastupitelství v Ascoli.
142. Obžalovaný V. po výpovědi svědka I. zopakoval svou obhajobu, vymezil se vůči jeho postavení a zdůraznil, že neexistuje důkaz toho, že by s paní P., panem R. či R. obžalovaný po nějakou dobu nekomunikoval. Je nesmysl, aby obžalovaný někoho vydíral při existenci daňové amnestie a výměny bankovních informací mezi ČR a Itálií.

2.22. Sv. W. Z.

143. Svědek W. Z. vypověděl, že ho na jaře 2015 kontaktoval S. R., zda by převzal od kolegy I. klientku P., a následně ho spojil s Dante R., zástupcem paní P.. R. a R. svědka požádali, aby šel proti Raiffeisenbank a proti obž. V., a aby našel advokáta v Praze, který by případně mohl podat trestní

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

oznámení v ČR. Následně svědek několikrát po telefonu hovořil s Dante R. i s paní P. ohledně jejich peněz v HSBC, které byly původně uloženy v Luganu, ale protože se paní P. nechtěla podřídit mezinárodním normám o výměně bankovních informací, byly její peníze převedeny do centrály HSBC v Curychu. Následný převod těchto 3 mil. € ze Švýcarska do České republiky a poté do daňového ráje na Mauritius měl sloužit k tomu, aby se tyto peníze dostaly v hotovosti do Itálie k P. a R., což se však nestalo. Aby svědek mohl podat trestní oznámení, potřeboval speciální plnou moc, proto jel za paní P., která mu docela zmateně vysvětlila, co se v předchozích měsících stalo, tedy že k ní přišel jistý pan C., který se představil jako finanční poradce, a nabídl paní P. pomoc při převodu kapitálu, který byl nejprve v HSBC, potom u Raiffeisenbank, do hotovosti.

144. K dotazu svědek uvedl, že nemá k dispozici advokátní spis ani vyúčtování úkonů právní pomoci, ze kterých by bylo zřejmé, kdy k jednotlivým úkonům ve věci klientky P. došlo, což zdůvodnil tím, že kontakty s panem R. byly po telefonu nebo se sešli na kávu, a to zhruba v dubnu či květnu 2015. Paní P. udělila svědkovi plnou moc ke svému zastoupení v červenci 2015, a to zprostředkovaně přes Pierre T. a Jannette F., vlastníky svěřenecké společnosti Financial Vision z Ticina, která se zabývá investicemi a správou majetku. Právě s Financial Vision již před tím pan R. mluvil o paní P. jako o potenciální klientce. Během července nebo srpna jeli T. a F. do San Benedetto del Tronto na dovolenou a na návrh pana R. při té příležitosti navštívili paní P., aby ji získali jako budoucí klientku pro správu cenných papírů. K dotazu, jaký majetek měla Financial Vision pro paní P. potenciálně spravovat ve formě cenných papírů, když svědek uvedl, že paní P. chtěla svůj majetek ze Švýcarska převést v hotovosti k sobě domů, svědek uvedl, že toto neví. Tyto osoby dříve neznal, seznámil ho s nimi pan R.. Svědek jen využil jejich cesty, aby si sám ušetřil cestu. Svědek po nich tedy poslal plnou moc paní P. k podpisu. Doplnil však, že si s paní P. telefonoval již před tím. Současně s podpisem plné moci pro svědka paní P. podepsala i plnou moc pro advokáta Ettore I., na které její podpis následně svědek ověřil, aby tuto uznala banka. K dotazu, proč svědek jako nový právní zástupce paní P. nekontaktoval Raiffeisenbank s adekvátně ověřenou a apostilovanou plnou mocí od paní P. osobně, proč ověřoval plnou moc pro advokáta I., který měl dle tvrzení svědka činnost ukončit, protože nemluvil anglicky, svědek uvedl, že advokát I. měl kontakty s bankou. Svědek sám také později banku zkontaktoval, ale to už nedávala žádné informace, protože podala trestní oznámení, jak se svědek dozvěděl od pana I.. K dotazu, zda svědek Raiffeisenbank poskytl ověřenou a apostilovanou plnou moc, kterou banka dříve požadovala po jeho předchůdci, panu I., svědek uvedl, že banku kontaktoval na počátku roku 2016 emailem k rukám pana R.a, kde žádal kontakt na pana V.. Svědek sám měl od klientky P. pouze jednu „obyčejnou“ plnou moc, bez legalizace či apostily.
145. Osobně se svědek s paní P. setkal pouze jednou, a to až následně koncem srpna či začátkem září 2015 v jejím bytě v San Benedetto del Tronto, kde byla přítomna i její ošetřovatelka. Schůzku zorganizoval prostřednictvím pana R., který se jí však neúčastnil. Na této jediné osobní schůzce, která trvala méně než hodinu, paní P. svědkovi sdělila, že poté, co se rozhodli přesunout kapitál mimo Švýcarsko, jí pan R. představil pana C. jako poradce, který navrhl, jak peníze dostat v hotovosti do San Benedetto del Tronto. Paní P. chtěla své peníze převést v hotovosti z HSBC do Raiffeisenbank a poté na Mauritius a odtud do Itálie, protože je nechtěla zdanit, nechtěla, aby se o nich vědělo. Měla za tento převod zaplatit poplatek ve výši asi 10% převáděné částky. Paní P. tedy svědkovi při osobním setkání řekla, že schválila převod svých peněz z Raiffeisenbank na Mauritius, což bylo v rozporu s tím, co svědkovi dříve řekli R. a R.. Bližší podrobnosti této transakce však paní P. neznala, celý proces vymysleli D. R. a pan C.. Paní P. uvedla, že se s panem C. sešla třikrát až čtyřikrát, a to před rokem 2014.
146. Naplánovaný postup byl takový, že nejdříve byl otevřen účet v Raiffeisenbank v Praze, paní P. musela podepsat příslušné formuláře pro otevření účtu a autorizovat převod aktiv z HSBC do Raiffeisenbank a totéž pak pro převod peněz z Raiffeisenbank na Mauritius. Aby to mohla udělat, jel za ní pan V. pro podpis kvůli převodu. Při druhé schůzce nabízel pan V. paní P. investice, aby její peníze zůstaly v Raiffeisenbank. Pan D. R. ale instruoval paní P., aby panu V. řekla, že chce

investovat do nemovitostí, aby banka platby nezablokovala. Paní P. podepsala příkaz a pan D. R. ho vyplnil a poslal do banky. Obě návštěvy pana V. u paní P. organizoval D. R., té druhé se ale nezúčastnil, protože na poslední chvíli nepřišel. Listiny, které paní P. s panem V. na těchto schůzkách řešila, měl údajně u sebe pan R., svědek je nikdy neviděl.

147. S paní P. svědek vyjma uvedené osobní návštěvy jednal celkem třikrát až čtyřikrát telefonicky, a to v období od jara do podzimu 2015, později už s paní P. nebylo lehké komunikovat, byla to stará paní. Zpětně se svědek dozvěděl, že měla Alzheimerovu chorobu, možná to už v té době začalo. S panem R. se svědek osobně nikdy nesetkal, jednal s ním jen telefonicky. Klientku P. svědek zastupoval od jara 2015 do podzimu 2016.
148. K dotazu, jak proběhlo ověření podpisu paní P. na plné moci pro advokáta I., když paní P. tuto nepodepsala před svědkem, tento uvedl, že švýcarský zákon mu umožňuje ověřit podpis po telefonu. K dotazu, zda je to možné i u osoby, kterou jako notář nikdy neviděl, svědek uvedl, že se s paní P. v květnu či červnu 2015, tedy asi měsíc až dva před ověřením plné moci, spojil přes videohovor, o jehož zajištění požádal Dante R.. Spojení proběhlo snad od syna paní P.. Totožnost paní P. ověřil dle kopie jejího osobního dokladu, kterou obdržel prostřednictvím D. R..
149. Po předložení dopisu adresovaného Raiffeisenbank z 22. 7. 2016 na č. l. 1858 svědek potvrdil, že tento bance zaslal. K dotazu na rozpor, kdy v předloženém dopise uvádí, že pan C. je advokát, zatímco v hlavním líčení vypověděl, že pan C. byl finanční poradce, svědek vypověděl, že terminologie není důležitá, paní P. řekla, že to je poradce a vzhledem na strukturu, kterou nastínil, bylo jasné, že to je finanční poradce.
150. Začátkem roku 2016 svědka kontaktovala italská advokátka C., která byla pověřena panem D. R., aby podala trestní oznámení v Itálii. Následně svědkovi zaslala kopii žádosti o mezinárodní právní pomoc adresovanou na státní zastupitelství Ascoli Piceno v projednávané věci, ze které svědek získal jasnější informace. Od pana R. svědek získal švýcarské telefonní číslo pana V. a následně se s ním koncem února 2016 sešel. Pan V. tvrdil, že převody byly autorizované od klientky, ale že byl přesto propuštěný z banky. Pan V. poté uzavřel právo koupě ke svému bytu v Luganu na dobu dvou let (tedy do 30. 12. 2018) ve prospěch svědkovi sekretářky. Tím byl jeho byt zablokován, pan V. ho nemohl někomu prodat a utéct s penězi. Případný prodej bytu by po odečtu hypoték, které na něm vázly, přinesl zhruba půl milionu franků. K dotazu, proč bylo kupní právo sjednáno ve prospěch svědkovi sekretářky a jak toto mělo zvýhodnit paní P., svědek uvedl, že bylo sjednáno ve prospěch osoby, kterou svědek znal, a nemovitost se nemohla se prodat. K dotazu, proč nebylo předkupní právo sjednáno ve prospěch paní P., svědek uvedl, že v té době už bylo obtížné s paní P. mluvit po telefonu a toto bylo uděláno potenciálně v jejím zájmu. K dotazu, od koho svědek dostal pokyn ke sjednání kupního práva, svědek uvedl, že od obž. V.. K dotazu, zda byla sjednána nějaká smlouva ve vztahu ke sjednanému kupnímu právu mezi svědkem, resp. jeho sekretářkou na straně jedné a paní P. na straně druhé, svědek uvedl, že nikoliv. Sjednané kupní právo skončilo uplynutím doby dvou let, na kterou bylo sjednáno. K dotazu, proč nebylo sjednáno zástavní právo, svědek uvedl, že nemovitost byla zastavená ve prospěch banky. V případě potřeby je možné postoupit kupní právo případnému kupujícímu, dojde k prodeji té nemovitosti a tím se to vyrovná. Svědek dále k dotazu uvedl, že byla sjednána kupní cena bytu pro případ realizace kupního práva dle předmětné smlouvy, a to 1 100 000 CHF.
151. Dále obž. V. spontánně složil do advokátní úschovy svědka po zřízení kupního práva ještě v roce 2016 částku 400 000 CHF jako záruku na případné škody. K dotazu na podmínky výplaty peněz z úschovy svědek uvedl, že žádné sjednání nebyly, že svědek nemůže s těmito jakkoli nakládat, muselo by je zabavit státní zastupitelství, což se nestalo, proto tyto peníze posléze vrátil zpět obž. V.. Peníze do advokátní úschovy svědka přišly z účtu spol. Galbisio AG, na který je pak svědek následně i vrátil. K dotazu, kdo svědkovi uhradil odměnu za sjednání advokátní úschovy, svědek uvedl, že nikdo. „Řekněme, že to bylo zahrnuto v tom mandátu, co jsem měl od paní P., ne že jsem dostal peníze za každou operaci.“ K dotazu, zda o složení této částky informoval svědek svou

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

- klientku P., svědek uvedl, že ano, ale následně to sám popřel, když k dotazu upřesnil, že se tak mělo stát telefonicky přibližně v červnu 2016, ale nebylo už s ní možno mluvit, nebyla schopná mluvit.
152. Svědek popřel, že by někdy poskytoval právní služby obž. V., poskytl mu pouze kontakty na Mauriciu a v Hongkongu, aby mohl ověřit, kdo je skutečným vlastníkem HAUZ. K dotazu, proč tak svědek činil, uvedl, že chtěl zjistit, kdo byl skutečným příjemcem celé operace. V souladu s listinami založenými ve spise svědek potvrdil, že k tomuto došlo až v druhé polovině roku 2017, kdy již klientku P. svědek nezastupoval.
153. K dotazu na majetkové poměry paní P. svědek uvedl, že od pana R. věděl o převodu projednávaných 3 mil. €, původně tam mělo být uloženo 8 mil. €, které byly postupně vybírané až do doby, než to zastavila banka kvůli mezinárodním daňovým dohodám. Dále má paní P. zemědělský podnik, více hektarů pozemků, nemovitosti. Byla to osoba, která měla dost peněz, byla na dobré společenské úrovni.
154. K dotazu, jakou roli v té věci hrál pan C., svědek uvedl, že vymyslel a vytvořil strukturu, jak dovést peníze v hotovosti do Itálie - založení společnosti HAUZ, ze které byly peníze převedeny ještě na další společnosti, ze kterých by se vybraly v hotovosti a dovezly do Itálie, kde by je paní P. předal pan C.. To se ale nestalo. K panu C.ovi svědek dále uvedl, že se následně v létě 2016 dozvěděl, že se ve skutečnosti jednalo o obž. U., kterého rovněž v jednacím síni označil. Na osobní schůzce obdržel od paní P. kopii cestovního pasu pana C. (shodně na č. l. 1939). Má za to, že ji pořídil pan R., neboť se jednalo o velkou částku, tak aby měli zdokumentovanou osobu, které ji svěří. Svědek má za to, že k tomuto transferu měl zřejmě smluvní dokumentaci pan R., ale svědek tuto nikdy neviděl.
155. K dotazu, jak svědek zjistil, že pan C. je ve skutečnosti pan U., svědek uvedl, že hledal adresu kanceláře, když jel na schůzku s panem U. do Prahy. Na webových stránkách právní kanceláře si dohledal foto advokáta U. a zjistil, že je to stejná osoba, jako je na pasu pana C.. K dotazu, proč si svědek již před tímto zjištěním domlouval schůzku s panem U., svědek uvedl, že figuroval v žádosti o právní pomoc, předtím o něm nikdy nikdo nemluvil. Když se následně na pana U. zeptal pan V., byl tento velice překvapený, že je to osoba na dokladu pana C.. Řekl, že advokát U. jej zastupuje v osobních věcech, nic jiného k němu nesdělil, jen se snažil zorganizovat schůzku svědka s panem U.. K dotazu, proč svědek ukazoval obž. V. kopii pasu pana C., kterou měl od své klientky, svědek uvedl, že v té době pan V. ještě nebyl obviněný, a tak se s ním o těchto věcech konfrontoval. K dotazu, zda svědek někomu sdělil svůj poznatek, že klientku P. měl poškodit český advokát U., svědek uvedl, že nikoliv, protože to nemohl s jistotou prohlásit. Tento svůj poznatek nesdělil ani italské advokátce paní Traini ani finanční policii v Ascoli Piceno. Svědek s obž. U. komunikoval e-maily, ale on mu odmítl cokoli sdělit s odkazem na advokátní povinnost mlčenlivosti. Poté s ním měl mít schůzku v Praze, ale byla zrušena. Důvodem zamýšlené schůzky svědka s advokátem U. byla snaha pochopit, kam zmizely peníze, a snažit si je vymoci. Pan V. řekl, že zorganizoval schůzku s advokátem U., tak svědek přijel do Prahy, ale advokát U. na schůzku nepřišel. Svědek nedokázal vysvětlit, proč na schůzku z Lugana do Prahy jel, když mu již před tím na jeho emaily advokát U. sdělil, že mu nemůže nic sdělit, protože je vázán povinností mlčenlivosti. K dotazu, ve vztahu k jakému klientovi advokát U. odmítl poskytnout informaci s odkazem na profesionální povinnost mlčenlivosti, svědek uvedl, že předpokládal, že to bylo ohledně paní P., protože se ptal na věc paní P.. K dotazu, zda se tedy následně svědek pokoušel od své klientky P. zajistit zproštění mlčenlivosti jmenovaného advokáta, svědek uvedl, že mu přišlo dost divné, že tam bylo profesní tajemství, protože oba zastupovali jednu klientku. K dotazu, proč toto svědek neověřil u své klientky paní P., svědek uvedl, že v roce 2016 bylo velmi obtížné hovořit s paní P., navíc chvíli po tom na podzim 2016 byl svědkovi odvolán mandát k zastupování paní P., když jí byl ustanoven opatrovník. K dotazu, zda svědek ve věci paní P. kontaktoval nějakého právníka v Praze, tento uvedl, že jen telefonoval advokátu Mario Vogelovi, ale žádnou činnost nevyvíjeli, protože v Praze již řízení začalo.

156. Paní Traini následně podala žalobu na svědka s tvrzením, že mu paní P. plnou moc neudělila a tudíž od ní neprávem inkasoval platbu na náklady spojené s poskytováním právních služeb ve výši 25 tis. €. Svědek nesouhlasí s tím, že by plná moc, kterou mu paní P. udělila, nebyla platná, protože „tam byly dvě osoby, které se tam sešly, nebyly příbuzné“. Ve věci byl vyhlášen prvoinstanční rozsudek, který přiznal paní P. právo na vrácení peněz od svědka. K dotazu svědek uvedl, že s paní P. měl sjednánu odměnu hodinově za jednotlivé úkony právní pomoci, ale na tu nedošlo, platba 25 tis. €, o kterou požádal paní C., byla záloha na výdaje. Svědek nedokázal vysvětlit, proč o zálohu na své výdaje žádal italskou právní zástupkyni C., a nikoli přímo svou klientku paní P., se kterou byl dle vlastního tvrzení ve styku. K plné moci na č. l. 6127 svědek potvrdil, že se jedná o plnou moc, kterou mu udělila paní P. a která se současně stala předmětem znaleckého zkoumání v civilním soudním sporu vedeném v Itálii mezi paní P. a svědkem. Ručně psaný text, kde je uveden předmět mandátu, jakož i místo a datum podpisu, vyplnil svědek, je to jeho rukopis. K dotazu, zda byl tento text doplněn na listinu předtím, než plnou moc paní P. podepsala, nebo až následně, svědek uvedl, že si nepamatuje, ale domnívá se, že předtím. K dotazu na mandát, jak je tento v plné moci vymezen, tedy k podání trestního oznámení a postupu proti panu V., v rozporu s výpovědí svědka, který uvedl, že měl od paní P. mandát k objasnění, kdo paní P. sebral peníze a jejich získání zpět, svědek uvedl, že na počátku mu S. R. a D. R. řekli, že ty peníze ukradl pan V., že ty platební příkazy byly nějak pozměněné panem V., takže peníze šly někam jinam, než měly jít, proto se musí podat trestní oznámení proti panu V.. Po osobní schůzce s paní P. svědek pochopil, že peníze šly na Mauritius tak, jak si to klientka přála, na základě jejích instrukcí. Ale plná moc zůstala původní. K dotazu, zda svědek dostal následně od klientky P. nové pokyny, aby postupoval jiným způsobem, zejména ve světle toho, že svědek začal spolupracovat s osobou, kterou klientka označila jako toho, který jí způsobil škodu a vůči kterému má využít veškeré právní kroky, svědek uvedl, že paní P. nedávala přesné příkazy, jenom chtěla, aby se ty peníze vymohly, protože to pro ni byla velká ztráta. K dotazu, zda měla paní P. či pan R. kontakt na pana C., svědek uvedl, že si myslí, že ano. K dotazu, zda tedy pana C. svědek kontaktoval, svědek uvedl, že kontaktoval pana U..
157. K dotazu, od kdy svědek jako advokát poskytoval právní služby paní P., kdy převzal její právní zastoupení, svědek uvedl, že formálně od července 2015, ale již před tím s ní hovořil telefonicky. Mezi udělením plné moci a osobním setkáním s klientkou pouze získával informace, žádné konkrétní kroky nečinil. K dotazu, proč tedy posílal plnou moc k podpisu přes pracovníky Financial Vision, a proč si nenechal plnou moc podepsat až při osobním setkání s paní P., svědek uvedl, že si původně nemyslel, že bude potřeba za klientkou jet, ale později se ukázalo, že ten případ vůbec nebyl jasný. Protože na něj D. R. a S. R. tlačili, aby podal trestní oznámení, ale k tomu musel mít pokyn přímo od klientky. K dotazu, od koho svědek dostával pokyny v kauze klientky P., svědek uvedl, že ze začátku od paní P., taky od pana R. a D. R., ale pak svědek zjistil, že tyto byly protichůdné, tak začal sbírat vlastní informace. Následně mu byl odebrán mandát. K dotazu, kdo svědkovi dával pokyny a s kým konzultoval další postup ve věci paní P. od podzimu 2015, kdy svědek uvedl, že s klientkou již nebylo snadné hovořit, svědek uvedl, že komunikoval s panem D. R. a S. R., pak se setkal s panem V.. K dotazu, koho svědek informoval o svém poznatku, že pachatelem ztráty peněz paní P. nebude zřejmě pan V., nýbrž pan C., popř. další osoby jednající v návaznosti na jím vymyšlenou strukturu převodu peněz paní P. přes offshore v hotovosti do Itálie, svědek uvedl, že k tomuto dospěl po osobní schůzce s paní P. v září 2015. Paní C. sdělil, že pan V. jednal v souladu s pokynem paní P. a že pan R. s panem C.em vymysleli systém převodu jejích peněz přes Mauritius do Itálie. Ona to vzala na vědomí, nicméně podala následně dle pokynu pana R. trestní oznámení v Ascoli Piceno. K dotazu, proč svědek i následně na konci dubna 2016 řešil s paní C. podání trestního oznámení v České republice (jak vyplývá z e-mailu z 25. 4. 2016 v 11:46 hod., který je odeslán z e-mailové schránky xxx na Studio Legale C.), svědek uvedl, že bylo podáno trestní oznámení v Itálii a pan R. a D. R. pořád trvali na tom, aby bylo podáno trestní oznámení i v České republice.

158. K dotazu na jednotlivé úkony právní služby, které svědek poskytl klientce P., tento uvedl, že to byly především různé schůzky s klientkou, konverzace s panem S. R., D. R., paní P., komunikace s bankou, komunikace s panem U., s kolegyní C., s advokátkou Traini, zpracování textu - osvobozující prohlášení („quietanza liberatoria“) a založení kupního práva. K dotazu, jak svědek mohl konzultaci s paní Traini účtovat jako úkon právní pomoci paní P., když tato zastupovala paní P. až v době, kdy již svědkům mandát skončil, svědek uvedl, že to nebylo poradenství, ale výměna e-mailů a dopisů. K dotazu, proč svědek v době po únoru 2016, kdy svou plnou moc od paní P. bez vyplnění předmětu mandátu a bez vyplnění data, poslal Raiffeisenbank, následně do této plné moci vlastní rukou doplnil text, že má činit kroky proti panu V., když mu dle jeho slov klientka řekla pravý opak, tedy že ji pan V. jakkoliv nepodvedl, ani nepoškodil, svědek uvedl, že to bylo na základě informací, které mu dali pánové R. a R..
159. K předloženému emailu ze dne 13. 3. 2016 (č. l. 1151) kolegyni C., v jehož příloze je soubor „Quietanza liberatoria P.“, svědek uvedl, že jej napsal, protože mu paní P. potvrdila, že převody autorizovala, ale již bylo podáno trestní oznámení na pana V., tak se svědek snažil zabránit případnému trestnímu oznámení ze strany pana V. na paní P.. Svědkovi pak byl k vysvětlení předestřen rozpor mezi dvěma emailovými zprávami, kdy 13. 3. 2016 advokátce C. zasílá osvobozující prohlášení („quietanza liberatoria“) pro pana V., a následně 25. 4. 2016 píše, že žádá o informaci o dalším vývoji, aby mohl rozhodnout o podání trestního oznámení v Praze, a to zejména za situace, kdy uvedl, že měl už v půlce března obavy z odvetných právních kroků od pana V.. Svědek zmateně odkazoval na pana R. a paní C. a uvedl, že neměl všechny informace. K dotazu, kdo dal svědkovi pokyn k tomu, aby připravil zmiňované osvobozující prohlášení pana V., svědek uvedl, že to byla jeho iniciativa. K dotazu, zda k sepsání této listiny dostal pokyn od klientky P., svědek uvedl, že jí informoval, že pan V. přišel o práci a utrpěl velkou škodu na reputaci a paní P. to bylo velmi líto. Koncem roku 2015, v říjnu či listopadu, proto paní P. svědkovi řekla, aby se snažil situaci vyřešit. K dotazu, proč tedy svědek tyto kroky činil až více než čtyři měsíce poté, svědek uvedl, že otázka nebyla vůbec jednoduchá, na jedné straně byli ti, co říkali, že se má podat to trestní oznámení, na druhé straně zase ne. K dotazu, zda svědek diskutoval obsah připravené listiny - prohlášení o zbavení odpovědnosti pan V. s klientkou paní P., tento uvedl, že nikoli, což zdůvodnil tím, že by za ní musel dojet do Ascoli Piceno, protože po telefonu už se s ní nedalo jasným způsobem komunikovat. Zda s obsahem této listiny byla klientka P. seznámena, svědek neví, on ji poslal jen advokátce C.. K dotazu, proč toto prohlášení svědek nezaslal své klientce paní P. svědek uvedl, že to poslal advokátce C., která byla taky advokátkou paní P., tak jí klientce měla předložit ona. Dále se o osud tohoto dokumentu, který sám sepsal, svědek nezajímal. Pak už se s tímto dokumentem svědek nesetkal, až po dlouhé době se od obhájce obžalovaného V. dozvěděl, že mu toto prohlášení přišlo podepsané. Svědkovi není známo, že by jeho klientka paní P. ve stejné době kontaktovala přímo Raiffeisenbank s jakýmkoli prohlášením ve vztahu k panu V..
160. K dotazu, proč svědek spolupracoval ve věci zastupování své klientky P. s obž. V., když podle jeho zjištění obž. V. o věci neměl nic vědět, protože měl být sám podveden, když mu mělo být účelově sděleno, že paní P. chce investovat do nemovitostí v zahraničí, aby Raiffeisenbank nepojala podezření a platbu nezablokovala, a když převod peněz na účet spol. HAUZ měl být v souladu s vůlí paní P., která touto cestou ve spolupráci s panem C. chtěla získat své peníze v hotovosti do Itálie, a nadto, proč za této situace s obž. V. sdílel informace, včetně informací od své klientky paní P., včetně kopie cestovního pasu pana C., proč mu poskytoval podporu při hledání informací po světě atd., když svědkova klientka označila obž. V. za osobu, proti které měl dle textu udělené plné moci činit právní kroky, svědek uvedl, že jej v roce 2017 kontaktoval advokát obžalovaného V. a dával svědkovi otázky. Již předtím svědek s obž. V. jednal, protože se snažil sbírat informace a pochopit, co se stalo. Svědek popřel, že by mu obž. V. sdělil, že by se někoho bál, nebo že by někdo vůči němu uplatňoval nějaké nelegální kroky.
161. Svědek potvrdil, že poslal e-mail ze dne 2. 11. 2016 v 12:37 hod. Mgr. U.. K dotazu, proč se panu U. v tomto e-mailu představuje jako advokát paní P. řešící její problém s penězi v Raiffeisenbank

ve vztahu ke společnosti HAUZ, když tvrdí, že s ním měl mít již v létě 2016 schůzku, tedy veškeré tyto rámcové informace již měly být panu U. známy, svědek uvedl, že se mu nepodařilo se s ním setkat, tak pokračoval v e-mailech a snažil se získat nějaké informace. S obžalovaným V. se svědek osobně setkal asi šestkrát či sedmkrát, a to ohledně předkupního práva, úschovy, museli projednat více dokumentů. Vyjma jedné příležitosti, kdy se účastnil schůzky i S. R., se scházeli sami. Pan R. se navázal do pana V., že ukradl ty peníze, že je musí vrátit nebo se něco stane. Pan V. se obhájoval se tím, že on ty peníze nevezal, že udělal to, co mu bylo řečeno, že má udělat. Žádnou jinou osobu, která by peníze zcizila, neoznačil.

2.23. Sv. Cecilia C.

162. Svědkyně Cecilia C. vypověděla, že ji 17. 10. 2015 kontaktoval S. R. s tím, že je ředitelem LGT Bank v Luganu, dříve byl zaměstnancem banky HSBC v Luganu. Týkalo se to zpronevěry peněz paní P., které byly zaslány z banky HSBC na účty v Raiffeisenbank, odkud zmizely. R. mluvil o advokátovi I., který se sešel s pracovníky Raiffeisenbank a který trval na tom, že paní P. platební příkazy nepodepsala, resp. že pokud je podepsala, tak nepochopila, co podepisuje. Řekl, že byla podána i stížnost na státní zastupitelství v Ascoli Piceno, že účty v Raiffeisenbank byly otevřeny neoprávněně. Avizoval, že svědkyni navštíví zmocněnec paní P., pan R.. Paní P. jako poškozená následně udělila svědkyni jako advokátce plnou moc pro zastupování v trestním řízení v Itálii. Osobně s paní P. však svědkyně nikdy nemluvila. Vše připravil a vysvětlil pan D. R., generální zmocněnec paní P., se kterým se svědkyně setkala několikrát. R. svědkyni řekl, že pan V. přijel do Itálie, kde se měl setkat s panem R., aby probrali tyto účty, ale nic nebylo zatím rozhodnuto. Místo toho se pan V. setkal sám přímo s paní P.. R. ho viděl od ní už jen odcházet a nedokázal to zastavit. K tomuto pan R. svědkyni předal dokumentaci k otevření účtu v Raiffeisenbank v českém jazyce, kde byly podpisy pouze pracovníků banky, nikoli paní P.. Chtěl vědět, zda HSBC potvrdila, že převody byly autorizované. R. k tomu svědkyni řekl, že měl ve správě účty paní M. P. v HSBC a paní Prisca D. D. potvrdila, že převody z HSBC byly klientkou autorizované. R. věděl, že záležitostmi Raiffeisenbank se zabýval advokát I.. Chtěl ale podat trestní oznámení i v Itálii a rovněž prostřednictvím jiného advokáta v České republice. Svědkyně tedy na základě informací od pana R. připravila trestní oznámení a svou plnou moc na zastupování paní P., které před ní paní P. osobně podepsala a svědkyně její podpis ověřila. Svědkyně však s paní P. nemluvila, protože pan R. vše připravil. Veškeré informace měla svědkyně zprostředkované od pana R., který řekl, že jsou s paní P. domluveni, že ona s tím souhlasí. V roce 2016 tedy svědkyně zaslala do centrály Raiffeisenbank žádost o navrácení zpronevěřených peněz z účtu M. P. a podala trestní oznámení na P.V.. Když byla paní P. předvolána k podání výpovědi před soudce pro předběžné vyšetřování, zastupoval svědkyni při úkonu v substituci její otec, který již nežije. Pan R. byl v kontaktu s panem R. a svědkyni následně sdělil, že pan V. má byt, který by bylo možno užít na náhradu škody. Advokát Z. se na svědkyni obrátil s tím, že hledá advokáta v Praze, který by podal trestní oznámení v ČR, a že na to potřebuje zálohu. Svědkyně žádost předala panu R. a ten Z. poslal 25 tis. €. Buď R. nebo Z. následně svědkyni sdělili, že se chtějí s panem V. dohodnout, ale mělo se jednat o navrácení podstatně nižší částky, než byla zpronevěřena. Svědkyně s tím nesouhlasila, ale s paní P. to neprojednala.
163. K předloženému prohlášení o zproštění odpovědnosti pana V. ze strany M. P. na č. l. 417 přílohového sv. NCOZ č. 27 svědkyně uvedla, že na tomto se rozhodně nepodílela. Jestli něco takového připravoval advokát Z., zda to případně svědkyni i poslal či zda tuto listinu svědkyně v minulosti viděla, si nepamatuje. Pamatuje si pouze, že jí pan R. řekl, že se Z. chce domluvit s V.. O návštěvě pana V. v Itálii věděla svědkyně pouze od pana R., měl se s ním potkat jednou na oběd a pak ho viděl, jak odchází z bydlíště paní P., utíká pryč. Jestli si svědkyně dobře pamatuje, mělo to být před říjnem 2014. V září či říjnu 2015 pak měl pan V. vyhrožovat panu R. fyzickým násilím, pokud nestáhne trestní oznámení. Pan R. o tom řekl svědkyni s tím, že proto chce, aby bylo trestní oznámení podáno. K předložené e-mailové komunikaci z 13. 3. 2016 na č. l. 1151 svědkyně uvedla,

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

že si již nepamatuje, co bylo předmětem tohoto emailu, ani co bylo přílohou či zda se to týkalo návrhu Z.ho ohledně dohody s panem V.. Rozhodně ale přílohu nedávala podepsat paní P. ani panu R. ani nikomu jinému.

164. Obžalovaný V. po výpovědi svědkyně C. zpochybnil, zda svědkyně skutečně měla řádně udělenou plnou moc a mohla paní P. zastupovat, jakož zejména její jednání za paní P. poté, co se zdravotní stav paní P. zhoršil a nebyla schopna výsledku vyžádaného českými orgány činnými v trestním řízení. Dále má obžalovaný za to, že emailová komunikace dokládá, že paní C. zajišťovala ověřené podpisy na dokumentu zproštění odpovědnosti ze strany paní P. a pana R., jakkoli to ve svém výsledku popřela.

2.24. Sv. F.11a F.

165. Svědkyně F.11a F. vypověděla, že je od roku 1995 ředitelkou oddělení matriky Městského úřadu v Grottammare. K předložené listině na č. l. 418 přílohového sv. NCOZ č. 27 (v kopii na č. l. 4331) svědkyně uvedla, že je to formulář „prohlášení nahrazující obecně známou skutečnost“, který je dostupný na internetu, úřad ho užívá k ověření prohlášení takovýchto skutečností. Tato listina se neužívá k ověření pravosti podpisu. Tato konkrétní listina však není podepsána prohlašovatelem, jehož podpis by měl být napravo od data u slova „Il dichiarante“, tedy prohlašovatel. Zde však žádný podpis není. Podpis ověřující osoby dole na listině u slova „Il pubblico ufficiale“ není podpisem svědkyně a dle vzhledu ani žádného jiného úředníka z kanceláře úřadu. Pokud má být listina ověřena pracovníkem úřadu, musí být na každé takové ověřované listině vylepen kolek v hodnotě 16 €. K předložené listině na č. l. 419 přílohového sv. NCOZ č. 27, v kopii na č. l. 4332) svědkyně uvádí, že zde je vylepen kolek správné hodnoty, byť na nezvyklém místě, má být vpravo nahoře. Závěrem svědkyně uvedla, že se z jejího pohledu jedná o padělané listiny, neboť pokud se prohlašovatel na listinu nepodepíše, nepodepíše se na listinu ani úředník, proto se dle jejího názoru jedná i o padělaný podpis úředníka. Osoby M. P., D. R. ani Teresa I. svědkyně nezná.

2.25. Sv. Saula R..

166. Svědkyně Saula R. vypověděla, že na Městském úřadu v Grottammare nikdy nepracovala. Do listopadu 2015 pracovala na Městském úřadu v San Benedetto del Tronto. K předložené listině na č. l. 418 přílohového sv. NCOZ č. 27 (v kopii na č. l. 4331) svědkyně uvedla, že na této není její podpis. Podpis samotný vizuálně vykazuje odlišnosti a není podpisem svědkyně, a nadto svědkyně nikdy nepracovala na úřadu v Grottammare. Předložený formulář se skutečně na úřadu v San Benedetto del Tronto užíval, ale nikoli k ověřování podpisu. Rovněž je vyloučeno, aby se úředník na listinu podepsal, pokud tato není podepsána prohlašovatelem. K předložené listině na č. l. 419 přílohového sv. NCOZ č. 27, v kopii na č. l. 4332) svědkyně uvádí, že kolek je vylepen na nesprávném místě, patří nahoru. Nemělo by se rovněž nikdy stát, jak je tomu na této listině, že na kolku je uvedeno datum 31. 3. 2016 a listina měla být dle textu ověřena v Grottammare 23. 3. 2016, tedy kolek by byl pozdějšího data než datum ověření, neboť kolek na listinu vylepuje úředník při ověření. K předložené listině na č. l. 685 svědkyně uvádí, že se jedná o ověření shody kopie občanského průkazu s originálem vyhotovené 24. 6. 2014, podpis úředníka na této listině je skutečně podpisem svědkyně a razítko San Benedetto del Tronto je rovněž autentické. Teresa I. byla dle vyplněného razítka osobou, která originál občanského průkazu paní P. k vyhotovení ověřené kopie na úřadě předložila. Osoby M. P., D. R. ani Teresa I. svědkyně nezná.
167. Obžalovaný V. k výsledku svědkyně uvedl, že předmětné „prohlášení nahrazující obecně známou skutečnost“ obdržel na svoji soukromou adresu v Luganu v polovině dubna 2016 od Dante R.. Když tento dokument předkládal bance, věřil, že je pravý, i proto, že tento dokument připravili advokáti C. a Z., jak vyplývá z e-mailu z 13. 3. 2016 na č. l. 1144.

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

2.26. Sv. Aleš F.

168. Svědek Aleš F. vypověděl, že po předchozích zkušenostech v Dubaji založil v roce 2013 společnost Inauri, která obchodovala s komoditami, ale zabývala se i investicemi do nemovitostí. V Dubaji se v roce 2014 seznámil s panem B., který měl mandát k jednání od společnosti HAUZ, která měla zájem investovat do nemovitostí v Dubaji určitou sumu peněz. Svědek tedy sestavil portfolio čtyř různých nemovitostí v součtu odpovídající požadované částce. Pan B. potvrdil, že se to investorům líbí a proto byla transakce připravena k realizaci. Komunikovali spolu většinou osobně v Dubaji, ale i telefonicky, přes sociální sítě a emailem. Emailovou adresu, ze které pan B. komunikoval, si svědek nepamatuje, ale domnívá se, že v adrese bylo slovo „hauz“. V Dubaji je standard, že klient posílá peníze předem a až potom se dělá samotný nákup nemovitosti. Peníze byly zaplacený v eurech na firemní účet Inauri v Emirates NBD. Svědek komunikoval s panem B., aby mu potvrdil, že má přes registrované realitní agenty zařídit koupi vybraných nemovitostí. Následně pan B. oznámil, že klient si záměr rozmyslel, prokázal se svědkovi mandátem, že je jednatel a svědek mu peníze ponížené o svou provizi dle smlouvy vrátil. To byla v Dubaji zcela běžná praxe. Šli spolu do banky, kam svědek výběr předem nahlásil, a poté byly peníze panu B. vyplaceny v hotovosti v dirhamech. Vrácení původní eurové platby v dirhamech byl zřejmě požadavek kupující, protože výběr takovéto částky v hotovosti by v Dubaji nebyl problém ani v eurech, hotovostní transakce jsou tam běžné. Pan B. jejich převzetí potvrdil. V roce 2016 svědek svou činnost v Dubaji ukončil a žádné dokumenty k projednávané věci k dispozici již nemá, odkázal na listiny č. l. 122 a násled., které do spisu založil. Na č. l. 127 je výpis z účtu Inauri u Emirates NBD, na č. l. 129 - 132 smlouvy na zprostředkování koupě čtyř vybraných nemovitostí, které připravoval svědek, kde je v čl. 19 každé této smlouvy vždy uveden popis dané nemovitosti. K uzavření smlouvy došlo e-mailem, svědek určitě vypracoval i originál smlouvy, který asi dal osobně panu B.. Na č. l. 137 je potvrzení o vyplacení hotovosti panu B., které pan B. omylem podepsal u Inauri, pak to škrtnul a podepsal se u HAUZ. K tomuto svědkovi doložil kopii svého cestovního pasu na č. l. 128. Vybraná částka v hotovosti byla asi 10 mil. dirhamů, v jakých bankovkách to bylo vypláceno, svědek neví. S panem B. byl na místě nějaký pán, jeho roli svědek nezná. K dotazu, zda by bylo možné takovouto částku v dirhamech z Dubaje vyvézt do zahraničí v hotovosti, svědek uvedl, že ano, realitní transakce se často dělaly v hotovosti.

2.27. Sv. Peter K.

169. Svědek Peter K. vypověděl, že Mgr. U. z Xxx je asi od roku 2011-2013 jeho právník a rovněž spolu mají obchodní vztahy, v minulosti Mgr. U. svědkovi přivedl několik klientů, pro které svědek jako OSVČ nebo jako zástupce společností Tetragrammaton a Parker & Hill zřizoval české a zahraniční ready-made společnosti. Mohlo to být v 3 – 5 případech, na žádné bližší skutečnosti k těmto si však svědek nepamatuje, protože nabízí zakládání společností asi ve 20 jurisdikcích světa a osobně či přes uvedené společnosti, které svědek v ČR zastupuje, má pod správou asi 20 tisíc zahraničních společností. Na společnost HAUZ si svědek pamatuje jen proto, že k ní byl opakovaně vyslýchán. Zprostředkoval její prodej panu V. na žádost Mgr. U.. Bývalé akcionáře HAUZ při prodeji zastupovala nějaká zahraniční registrační agentura. Akcie a skutečné vlastnictví společnosti HAUZ se převáděly na pana V. přes advokátní kancelář Mgr. U.. Svědek v této věci jednal výhradně s Mgr. U., který mu dodal i všechny potřebné dokumenty (kopii cestovního pasu pana V., jeho fakturu za energie a listiny k převodu pro obchodní rejstřík podepsané panem V. jako kupujícím - převod obchodních podílů, nahlášení se jako skutečný vlastník, jmenování jednatele nebo ředitele společnosti). Koupi hongkongské ready-made společnosti svědek v dané době zprostředkoval obvykle za 5 pracovních dní, že by to bylo v případě společnosti HAUZ jinak, nebo že by byly nějaké problémy s dodáním potřebných dokumentů, si nepamatuje. Listiny k převodu připravovala některá registrační agentura v Hongkongu. Svědek tyto následně obdržel od Mgr. U. již podepsané jménem pana V. a převod společnosti HAUZ na pana V. dokončil. Pan V. se stal 100 % skutečným vlastníkem HAUZ. Kdo byl nominálním ředitelem HAUZ si svědek nevzpomíná, má za to, že

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

tento se při převodu neměnil. Bývaly to obvykle osoby z Hongkongu, Londýna, Belize, Seychel či Mauriciu. Zda byl využit i nominee (pověřený) akcionář, si svědek rovněž nevzpomíná. Odměnu za zprostředkování koupě společnosti HAUZ pro pana V. svědkovi uhradil zřejmě Mgr. U., jedná se o tabulkovou cenu dle ceníku, zhruba 3 000 €. (Následně svědek k výzvě soudu doložil fakturu vystavenou spol. Parker & Hill dne 19. 1. 2015 odběrateli Xxx, advokátní kancelář, s.r.o. k úhradě částky 3.900 € za převod společnosti v Hongkongu, servis nominálního akcionáře a ředitele a formulář ke zřízení účtu u ABC banky – viz č. l. 5875; dále potvrzení o přijetí platby výpisem z účtu spol. Parker & Hill u slovenské ČSOB, kdy částka 3 900 € byla uhrazena dne 30. 1. 2015 z účtu advokátní kanceláře Xxx, viz č. l. 5877). Posléze svědek na žádost Mgr. U. zprostředkoval převod společnosti HAUZ z pana V. na Mgr. U.. Pak se tedy 100 % skutečným vlastníkem HAUZ stal Mgr. U.. Veškeré podklady svědkovi i k tomuto převodu opět dodal Mgr. U.. Kdo uhradil svědkovi odměnu za tento druhý převod společnosti HAUZ, si svědek již nepamatuje. (Následně po výzvě k dohledání a předložení dokladů o této platbě svědek soudu sdělil, že odměna za tuto změnu skutečného vlastníka, tj. UBO, nebyla zvlášť hrazena, neboť úhradou výše doložené faktury byly na základě objednávky klienta uhrazeny prostřednictvím Parker & Hill služby registrační agentury Northwestern Management Services Ltd., spočívající v poskytnutí nominálního společníka a ředitele na jeden rok předem a na tyto nemá vliv převod UBO). Dále byl plánován ještě další převod HAUZ na nového vlastníka, ale kdo jím měl být, ani zda k tomu skutečně došlo, si svědek nevzpomíná. (Následně svědek k výzvě soudu doložil fakturu vystavenou spol. Parker & Hill dne 22. 5. 2015 odběrateli Xxx, advokátní kancelář, s.r.o. k úhradě částky 2.060 € za změnu UBO - viz č. l. 5876, ke které uvedl, že tato obsahuje pouze platbu za služby Parker & Hill, nikoli již poplatek registrační agentury, který nebyl účtován z důvodů shora uvedených; dále potvrzení o přijetí platby výpisem z účtu spol. Parker & Hill u slovenské ČSOB, dle kterého byla uhrazena dne 11. 6. 2015 z účtu advokátní kanceláře Xxx - viz č. l. 5878).

170. Ke společnosti Nano Tech Trade Limited, sídlem Gibraltar (dále jen „Nano Tech“) svědek uvedl, že byl v minulosti jejím ředitelem, časově to již nedokáže zařadit. Společnost se zabývala obchodováním jednak s nano št'ávy a jednak s pohledávkami. Zaměstnance žádné neměla, jednal za ni buď svědek, nebo jeden ze spoluředitelů, jehož jméno si nepamatuje, byl na Gibraltaru. Společnost ST vodní realizace svědek nezná. Zda měla společnost Nano Tech obchodní vztahy s některou z výše jmenovaných společností (zejména HAUZ či ST vodní realizace), si již nepamatuje, vše uváděl a dokládal na policii při podání vysvětlení, na které se odvolává. Svědek může k těmto společnostem uvést dnes jen tolik, že on sám jako fyzická osoba na internetovém trhu s pohledávkami koupil pohledávku za společností HAUZ v řádech stovek tisíců €. Od koho tuto pohledávku koupil, si nepamatuje, bylo to uvedeno na rubopisu. Kdy k tomu došlo, resp. zda to bylo před tím, než zprostředkoval koupi HAUZ pro pana V. či potom, si svědek rovněž nepamatuje. Domnívá se však, že o úhradě této pohledávky jednal s Mgr. U.. Pohledávka byla společností HAUZ uhrazena, a to převodem na svědkův soukromý účet. K dotazu, z jakého důvodu byla z účtu společnosti HAUZ vedeného u banky ABC zaslána na bankovní účet svědka platba 374.800 €, svědek uvedl, že se jednalo o výplatu pohledávky. K platbě 4.000 € ze dne 24. 5. 2016 se nedokázal vyjádřit. Jedná se o platbu na jeho soukromý účet, nepodařilo se mu k ní dohledat žádnou fakturu, neví, co to může být za transakci. K předložené faktuře na č. l. 151 svědek uvedl, že se jedná o fakturu od společnosti HAUZ pro společnost Nano Tech za zprostředkování pronájmu skladů na Slovensku, kterou svědek založil v přípravném řízení do spisu, nyní si k tomu již více nevybavuje. S kým ze společnosti HAUZ v té věci jednal, si také již nevybavuje. K dotazu na důvod platby ve výši 29.884,62 €, která byla na účet společnosti HAUZ připsána dne 24. 9. 2015 z účtu společnosti Nano Tech, svědek uvedl, že se zřejmě vztahuje k faktuře na č. l. 151.
171. Pana V. ani ostatní obžalované svědek nezná. K dotazu na paní Vanessu P. svědek uvedl, že jí osobně nezná a v období 2014 – 2015 ani nevěděl, kdo to je. Následně se dozvěděl, že to je manželka jeho obchodního partnera na Seychelách. Pokud zákazník požadoval zajištění služeb nominálního ředitele, zajišťoval to svědek přes příslušnou registrační agenturu, roční poplatek za

nominee servis činí okolo 500 € a tento si hradí daná společnost, pro kterou jsou služby vykonávány. Jak to bylo u společnosti HAUZ, si svědek nevzpomíná. Bankovní účet společnosti HAUZ svědek nezakládal, neboť banky jednají jediné s ředitelem nebo se skutečným vlastníkem společnosti, který vždy při zřizování služeb nominálního ředitele automaticky od ředitele dostává plnou moc k jednání za společnost. V praxi tedy bankovní účet zakládá skutečný vlastník nebo akcionář společnosti. Banka s jinou osobou o založení účtu nikdy jednat nebude.

172. Svědek dále potvrdil svou výpověď z přípravného řízení, jejíž část (č. l. 2045) dole mu byla k vysvětlení rozporu čtena, kde svědek k platbám na svůj účet z účtu spol. HAUZ a k dotazu, z jakého důvodu byly směnky ST vodní realizace hrazeny z účtu spol. HAUZ, a s kým v té věci jednal, uvedl, že se jednalo o výplatu pohledávky, kterou svědek nabyt. Zda šlo o úhradu směnek, si již nepamatuje, ale všeobecně ohledně spol. HAUZ i ohledně této platby jednal s Mgr. U., který byl v té době majitelem a zmocněncem spol. HAUZ.
173. Obžalovaný U. k výpovědi svědka K. uvedl, že rozhodně odmítá, že by hradil pohledávku 375.000 €, o této pohledávce ani jejím původu nic neví. Chtěl pro klienta společnost, která je čistá a funkční, nemohl nikdy žádnému klientovi zprostředkovat koupi jakkoli zadlužené společnosti, to by v oboru skončil.

2.28. Sv. Arman M.

174. Svědek Arman M. vypověděl, že nikoho z obžalovaných nezná. Společnost HAUZ byla založena 2014-2015 přes agenta Petera K. pro účely obchodu s domácími potřebami mezi Čínou a Dubají. Svědek byl spolu s Grigorem D. jejím jednatelem a společníkem. Obchodovala asi 3-4 měsíce, pak činnost ukončila a Peter K. zařídil její prodej, ale kdo byl kupující, svědek neví. Podepsal nějaké papíry, dostal za to směšné peníze a byl rád, že se o to nemusí dále starat. O tom, že by měla společnost nějaké neuhrazené závazky, a to např. vůči panu K. ve výši 370 tis. €, svědek nic neví, nikdy o tom s panem K. nemluvil. Paní Vanessu P. ani pana F. svědek nezná. Společnost nebyla angažována v žádné jiné obchodní společnosti. Po předložení výpisu z obchodního rejstříku a listin založených ve sbírce ke společnosti Leasing Pravda s.r.o. svědek uvedl, že neví o tom, že by jejím společníkem byla HAUZ. Pokud je v rejstříku založena plná moc, na základě které měl svědek za HAUZ v této souvislosti jednat, tak si vzpomíná, pan D. tu nebyl, tak to musel řešit svědek, ale o co se jednalo, už neví. K dotazu, proč HAUZ vstupovala do Leasing Pravda s.r.o., když měla jen krátce neúspěšně podnikat v dovozu zboží mezi Čínou a Dubají, svědek uvedl, že se chtěli rozšiřovat, nevyšlo to. Společnost HAUZ měla účet pouze v ČR u České spořitelny.

2.29. Sv. Grigor D.

175. Svědek Grigor D. vypověděl, že nikoho z obžalovaných nezná. Společnost HAUZ svědek založil prostřednictvím zprostředkovatelské společnosti, kterou zastupoval pan K., a to pro účely dovozu stavebního materiálu z Číny do ČR. Svědek poptával společnost se sídlem v Hongkongu, protože zboží pro něj měla jako broker vyhledávat v Číně a do ČR dopravovat společnost General Trading sídlem v Dubaji. HAUZ nakoupila nějaké vzorky, o které však v ČR nebyl zájem, proto asi po roce svědek společnost HAUZ opět předal panu K., aby ji uzavřel, její činnost ukončil, nikoli proto, aby ji prodal. Společnost HAUZ neměla v době ukončení své činnosti žádný majetek ani žádné dluhy, měla účet výhradně v ČR u ČSOB či České spořitelny, a to s nulovým zůstatkem. Společnost HAUZ provozoval výhradně svědek, pro případ, že by nebyl v ČR přítomen, zplnomocnil Armana M., který měl dispoziční práva i k bankovnímu účtu společnosti a prováděl za ni veškeré platby. Žádný nominální servis sjednán nebyl, společnost nevydala akcie, Vanessu P. svědek nezná. Společnost HAUZ nebyla společníkem v žádné české obchodní společnosti. Ve společnosti Leasing Pravda s.r.o. je svědek společníkem, neví o žádném spojení mezi touto a HAUZ.

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

2.30. Sv. Š. J.

176. Svědkyně Š. J., rozená K. vypověděla, že nikoho z obžalovaných ani společnost HAUZ nezná. Vždy byla zaměstnána jako ošetřovatelka, nikdy nepodnikala ani nebyla jakkoli angažována v žádné české či zahraniční obchodní společnosti. Nezná ani nikoho z osob, které figurují v projednávané věci. Pokud bylo svědkyni předestřeno, že dle obchodního rejstříku byla společníkem BlueWay Property s.r.o., uvedla, že společnost nikdy nevlastnila. K dotazu uvedla, že zná Michala V., protože její matka u něj uklízela. Bylo jí řečeno, že je právník. Když svědkyně chodila na střední školu, asi v letech 2017 až 2019 uklízela v domě jeho rodičů a starala se o jeho maminku, která měla diabetes. V té době pan V. svědkyni nabídl, že si může přivydělat 5 000 Kč, když vyhotoví ověřený podpis. O co konkrétně jde, pan V. svědkyni neřekl, stále to zamlouval, že je to jen podpis na poště. Svědkyně se radila se svou matkou, která jí řekla, že to je v pořádku. Svědkyně pak skutečně v přítomnosti pana V. na poště poblíž jeho kanceláře u I. P. Pavlova podepsala asi 2 až 3 listiny v angličtině, kterým nerozuměla, a poté jednu plnou moc, ta byla jediná v češtině. Na poštu na Chodov svědkyně chodila, neboť bydlela v blízkosti, ale pro pana V. tam nic neověřovala. K podpisu plné moci pro pana Michala V. z 19. 3. 2015, jak založena ve sbírce listin obchodního rejstříku ve vztahu ke společnosti BlueWay Property s.r.o. svědkyně uvedla, že se určitě nejedná o její podpis, tuto listinu nepodepsala, u svého podpisu vždy dělá kličku, která zde zjevně chybí. Své osobní doklady půjčovala pouze své matce. K dotazu na podpis na rozhodnutí jediného společníka BlueWay Property s.r.o. uvedla, že toto by mohla říct, že je její podpis, ale nedokáže si vysvětlit, jak je to možné, protože určitě podepisovala všechny listiny v angličtině, nerozuměla obsahu, nikdy by nepodepsala, že chce být vlastníkem nějaké společnosti. K anglicky psané listině „Nominee Directorship Agreement“ na č. l. 7627 – 7628 svědkyně uvedla, že sice podepisovala nějakou takovou anglickou smlouvu, ale tento podpis opět postrádá kličku, určitě se nejedná o její podpis. Obdobně se pak vyjádřila k podpisu na anglicky psané listině „Nominee Shareholder Agreement“ č. l. 7632 – 7633.

2.31. Sv. Michal V.

177. Svědek Michal V. vypověděl, že nikoho z obžalovaných ani společnost HAUZ nezná. Od roku 2012 byl koncipientem u JUDr. Hany V., své matky. Při zachování advokátní povinnosti mlčenlivosti může říci, že paní Štefánii K. zná, protože její matka u nich uklízela v kanceláři a doma u svědkovy babičky a Štefánie přišla párkrát uklízet s ní. Žádný přivýdělek vyjma úklidu jí nikdy nenabízel, rozhodně po ní nepožadoval, aby mu za úplatu podepsala nějaké listiny. Jednou pro ni zakládal společnost nebo zajišťoval převod společnosti, ale že by ho k tomu zplnomocnila jako advokáta nebo koncipienta, to ne. Žádnou smlouvu o poskytování právních služeb s ní neměl. Po předložení plné moci na č. l. 7701, kde je svědek dne 19. 3. 2015 zplnomocněn paní K. k zastoupení při úkonech spojených se založením společnosti BlueWay Property s.r.o., nikoli však jako advokát, ale jako obecný zmocněnec, svědek uvedl, že takto psal všechny plné moci. Petera K. svědek zná, asi před 5 lety s ním spolupracoval, pro některé svědkovy klienty zakládal zahraniční společnosti, celkem asi 10-20 společností. Blíže si svědek nepamatuje, zakládá stovky společností.

2.32. Sv. Vladimír Š.

178. Svědek Vladimír Š. vypověděl, že nikoho z obžalovaných ani společnost HAUZ nezná. Se společností Black Stone Investment Inc. měla zájem navázat spolupráci svědkova GOF s.r.o. v letech 2014-2015 v souvislosti s dodáváním technologií do republiky Kazachstán, zda na to došlo, si nepamatuje. Čím se Black Stone Investment Inc. zabývala nebo kdo ji zastupoval, neví, je však možné, že měl přístup k jejímu bankovnímu účtu, protože nikoho zde v ČR neměli. Blíže si nepamatuje. Zda zasílal někdy nějaké prostředky z bankovního účtu společnosti Black Stone Investment Inc. na účet spol. HAUZ u ABC banky si nepamatuje. Pokud byl dotázán na platbu

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

40 €, jak vyplývá z výpisu účtu společnosti HAUZ, tak uvedl, že takto nízkou částku si nemůže pamatovat, ale určitě tam byl důvod. Platby z účtu společnosti Black Stone Investment Inc. se prováděly přes internetové bankovníctví, občas bylo něco „na pokyn těch lidí“, k nimž nedokáže nic uvést. Petera K. svědek zná, pomáhal mu hledat partnery na export.

2.33. Sv. Václav B.

179. Svědek Václav B. vypověděl, že nikoho z obžalovaných nezná. Nepoznal ani žádnou z osob, jak mu tyto byly předloženy na barevných fotografiích (č. l. 4983 a násl.: sv. M. T. st., M. T. ml., obž. V., obž. U., obž. B.). Nikdy nebyl společníkem, statutárem ani vedoucím pracovníkem žádné obchodní společnosti. Pracuje 10 let jako popelář, předtím dělal řidiče u pekáren. O společnosti ST vodní realizace a.s. nic neví. Při výslechu na policii v jiné věci se prvně dozvěděl, že je na něj psaná nějaká firma. Následně zjistil, že má na sebe vedeno asi 7 až 8 firem. Po přečtení názvů společností, ve kterých je svědek dle obchodního rejstříku v angažmá, tento uvedl, že žádnou nezná. K dotazu na možný původ zneužití osobních údajů svědek uvedl, že v roce 2014 či 2015 sháněl peníze na pronájem bytu, ale protože měl exekuce, úvěr nedostal. Proto dostal přes známé kontakt na nějakého Václava, se kterým se následně sešel na Václavském náměstí v kavárně, dal mu své osobní údaje, možná mu něco podepisoval, ale peníze ani od něj nedostal. Pak z toho měl akorát běhání na policii. Společnost HAUZ ani Nano Tech svědek nezná. Petera K. svědek zná ve spojitosti s řízením u soudu v Rakovníku, kde se řešilo, že svědkova tehdejší přítelkyně Eva K. podepsala směnky za 30 mil. Kč ve spojení se společností Schnell Transport a tato firma měla být nějak propojená s jinou firmou, která byla psaná na svědka. S přítelkyní byli oba u soudu jako svědci. Do Rakovníka na podpis smének přítelkyni tehdy vzal právě pan Peter K.. Za podpis smének měla paní K. dostat 50 tis. Kč, kvůli tomu se tehdy svědek setkal s P. K., protože měl pro ni peníze vyzvednout, ale K. ho poslal za tím později obžalovaným u soudu v Rakovníku, který mu ale nic nedal. Svědek následně na internetu vyhledal a předložil soudu fotografii Petera K..

2.34. Sv. Gjorgji Ch.

180. Svědek Gjorgji Ch. (dle užití transkripce do latinky dříve jako Č.), státní občan Republiky Severní Makedonie, v hlavním líčení při svém výslechu prostřednictvím videokonference vypověděl, že z obžalovaných nikoho osobně nezná, zná toliko jméno V. U.. Do Prahy přijel v roce 2007 za prací, byl zaměstnán jako stavební dělník. Dne 2. 10. 2010 mu byl na Václavském náměstí odcizen cestovní pas, což nahlásil policii, a na vyslanectví mu byl vystaven dočasný cestovní pas jako výjezdní doklad. V té době již bydlel na adrese xxx. Náhradní cestovní doklad mu byl vydán 14. 10. 2010 a ČR měl opustit do 13. 11. 2010. Když se však již s novým cestovním pasem v roce 2011 svědek vrátil zpět do ČR, měl zdravotní potíže, podstoupil v ČR operaci, byl na nemocenské a poté již nemohl vykonávat práci stavebního dělníka. Jeho dosavadní zaměstnavatel mu přesto ponechal pracovní povolení, dokud si svědek sám nevyřídí nové. Od známých svědek zjistil, že advokát V. U. vyřizuje víza, pracovní povolení. Nemyslel si, že když je pan U. advokát, že může dojít k podvodům. Osobně se s ním však svědek nikdy nesetkal, protože pan U. funguje přes prostředníky. Přes prostředníka skutečně svědkovi za 1.000 € vyřídil pracovní povolení. Prostředník se představil jako M. T., vážil asi 90-100 kg, stáří 45-47 let, šedé vlasy, a tvrdil, že je zástupcem advokáta U.. S prostředníkem se svědek setkal třikrát v hospodě U Kotvy na Praze 1, venku byla atrapa kotvy. Bylo to v blízkosti advokátní kanceláře JUDr. V. U. pod Václavským náměstím, poblíž kanceláře VZP, což mu prostředník z ulice ukazoval. Při druhém setkání svědek předal prostředníkovi svůj cestovní pas a při třetím setkání, které se událo s odstupem 1 až 2 týdnů, prostředník přinesl svědkovi k podpisu 3 papíry v češtině. Svědek česky číst neumí, hovoří jen srbsky a makedonsky, s prostředníkem se dorozumíval přes Bosňance, který mu tlumočil. Svědek musel listiny podepsat, aby od prostředníka dostal zpět svůj pas. Ještě se ujist'oval, zda nepodepsal něco „blbýho“, aby s tím nebyly problémy, ale prostředník ho ujist'oval, že to je třeba pro policii.

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

Prostředník potom šel na poštu podpis ověřit. Svědek byl rád, že má pracovní povolení, a o tom, co se z toho pak vyvinulo, nic neví. Společnosti HAUZ ani Inauri nezná, stejně jako osoby Vanessa P. či Aleš F.. K osobám na fotografiích (č. l. 4985-4993: sv. M. T. st., obž. V., obž. U., obž. B.) svědek uvedl, že tyto rovněž nezná. Domů do Makedonie se vrátil v srpnu 2012, protože mu končilo v ČR vízum a neměl již peníze na vyřízení nového. Svědek předložil i kopie zmíněných cestovních dokladů, které si vyhotovoval, neboť v těchto měl vízum a povolení k pobytu.

181. K dotazu svědek uvedl, že nikdy nebyl jednatelem nebo společníkem žádné obchodní společnosti v ČR ani jinde. Vždy se živil jen manuální prací, v ČR pracoval jako stavební dělník a v Makedonii pracuje jako pomocný skladník, nikdy nepodnikal. Ke skutečnosti, že dle obchodního rejstříku je svědek v angažmá ve dvou obchodních společnostech v ČR, svědek uvedl, že toto slyší poprvé. Společnost BENDOL, s.r.o. nezná. Po předložení listin této společnosti založených ve sbírce listin obchodního rejstříku svědek uvedl, že toto není jeho podpis. Pokud je smlouva datována 17. 12. 2010, tak v této době byl v Makedonii, vyplývá to z razítek v jeho cestovním pasu. Nový pas mu byl vydán 15. 12. 2010 a bez tohoto se nemohl dostat zpět do ČR. Svědek dále uvedl, že nikdy vědomě neudělil plnou moc advokátu V.u U., ale pokud se tak stalo některou z podepsaných listin, tak ho zprošťuje povinností mlčenlivosti v plném rozsahu, chce, aby pravda vyšla najevo, nic neprovedl. Dále soud od dožádaného soudu Severní Makedonie obdržel prohlášení sv. Č. ze dne 3. 12. 2021 (podpis notářsky ověřen), ve kterém uvádí, že si po skončení výslechu vzpomněl, že byl v ČR ještě v 10. nebo 11. měsíci roku 2012, přičemž se potkal s M.em T., který ho požádal, zda by mu za tu dřívější pomoc s pracovním vízem svědek na oplátku nepodepsal nějaké dokumenty. Svědek mu vyhověl, nevěděl, co podepisuje, ale tehdy panu T. důvěřoval. Když tedy soud při výslechu svědkovi překládal jeho podpis, byl zmaten, že tyto dokumenty byly relevantní pro toto řízení a chvíli mu trvalo, než si vzpomněl, že tyto podepsal. Proto svou výpověď doplnil tímto prohlášením.

2.35. Sv. Z. U.

182. Svědek Z. U. vypověděl, že byl vedoucím a členem představenstva LSG, která prodávala autodíly. Svědek neví, zda společnost založil, nebo zda ji založil někdo jiný. Kolik mělo představenstvo členů, zda byl popřípadě svědek jediným členem představenstva, svědek rovněž neví. K dotazu, zda měl svědek nějakou majetkovou účast v LSG nebo držel akcie společnosti, svědek uvedl, že žádný majetek nemá, akcie asi držel, ale byly to akcie té společnosti, nikoli svědka, on nikdy nic neměl. Zda to vůbec byla akciová společnost, rovněž neví, kdo držel její akcie, také neví. O tom, že by v lednu 2013 držel 5% akcií a dalších 95% koupil a zaplatil za ně zbožím v hodnotě 9,3 mil. Kč, jak vyplývá ze zápisu z valné hromady z 22. 1. 2013, svědek nic neví, nedisponoval takovými prostředky a nevlastnil ani žádný skladový systém v hodnotě 9 mil. Kč, který by v únoru 2015 vložil do společnosti jako nepeněžitý vklad. Michala H. nezná, nepamatuje si, že by na něj v roce 2017 převedl akcie společnosti. K dotazu, kdo v LSG rozhodoval o zásadních otázkách společnosti v době, kdy byl svědek jejím „vedoucím“, jak to popsal, svědek uvedl, že když tam přišel, tak už tam nějací rozhodovali, byl tam Martin K. a nějací starší, původní zaměstnanci. K dotazu na své postavení v hierarchii společnosti svědek uvedl, že hierarchii společnosti neznal, jeho úkolem bylo shánění zákazníků, tedy odběratelů autodílů, proto objížděl autoservisy, v sídle společnosti nepracoval. Měl plat 17 tis. Kč a k dispozici služební auto a telefon. Kdo mu tyto předal, kdo s ním sjednával podmínky práce ve firmě, neví, pan K. o výši svědkovi jeho mzdy určitě nerozhodoval, ale kdo to byl, svědek neví. Když něco potřeboval, šel za panem K., který se v autodílech nejvíce vyznal. K dotazu, kdo byl svědkovým nadřízeným, kdo mu zadával úkoly a komu svědek předával získané zakázky, svědek uvedl, že neví, předával to někomu na účtárně. Svědek neví o tom, že by sám jako vedoucí někoho ve společnosti řídil. K dotazu na postavení Martina K. svědek uvedl, že byl „také vedoucí“, svědek ho považoval za svého nadřízeného. K bankovním účtům společnosti svědek přístup neměl a s finančními prostředky společnosti nikdy nenakládal a v bance za ni nikdy nejednal, s financemi společnosti nic společného nikdy neměl. Zda měl někdy za úkol přenést

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

nějaké peníze, neví, je to možné, nepamatuje si. Jméno Michal M. svědek nezná. M. T. je bývalý manžel účetní T., dělal v LSG skladníka. K dotazu, zda měl svědek v LSG ještě jiné nadřízené, než pana K., svědek uvedl, že pan T. mu radil, ale spíše byl u pana K.. K dotazu, zda za LSG svědek podepisoval nějaké listiny, uvedl, že určitě „něco podepisoval“, ale neví co, asi tomu nerozuměl, k podpisu to dostal asi v účtárně. K dotazu, zda ve stejných prostorách jako LSG vykonávaly činnost i jiné společnosti, svědek uvedl, že asi ne, nevešly by se tam, to byl sklad a v prvním patře kanceláře. K dotazu, proč svědek v roce 2017 ukončil svou činnost jako předseda představenstva LSG, uvedl, že firma nefungovala, asi nebyly zakázky, neví. K dotazu, zda měl svědek přehled o výsledcích činnosti společnosti LSG, uvedl, že se vždy snažili o nějaký úsporný režim, takže se asi moc nedařilo, ale výsledky hospodaření neznal. Asi po roce jeho působení ve společnosti se počet lidí, kteří tam pracovali, snížil z asi 30-50 na polovinu. K dotazu, kdo zásadní otázky ve společnosti řešil, svědek uvedl, že neví, o úsporách slyšel od paní K..

183. S. T. byla mzdová účetní LSG, zda byla ve společnosti zaměstnaná či zda zpracovávala účetnictví společnosti, si nepamatuje, viděl se s ní v sídle LSG v Letňanech asi 1-2x. A. K. byla rovněž účetní LSG, vídal se s ní 1-2x měsíčně rovněž v kancelářích LSG. Syna paní K., Ladislava K., viděl, když byl v práci za paní K., ale pracovní s ním nic neměl a neví o tom, že by pan K. měl něco společného s LSG. B. G. viděl v hospodě, svědek od něj chtěl něco poradit, ale už neví, co. Bylo to až poté, co svědek skončil v LSG. Určitě od něj nepřebíral žádné finanční prostředky. Mgr. U. svědek zná od vidění, to byl právník, kterému nesl na recepci v ulici pod Václavským náměstím dole směrem doleva asi 3x nějakou poštu. Co to bylo za listiny nebo kdo je svědkovi dal, aby je doručil Mgr. U., si již nepamatuje.
184. Ve společnosti Lampada svědek také doručoval poštu, někam poblíž obchodního domu Kotva. Kdo mu dal poštu k doručení, neví. Zda byl svědek ve vedení této společnosti, neví, jak se k této společnosti dostal, také ne. Na vysvětlenou svědek dodal, že má od malíčka tu vlastnost, že si skoro nic nepamatuje. Dnes už neví, co je pravda a co lež. Pamatuje si jen, že doručoval poštu, ale proč tam byl, si nepamatuje. Vzděláním je elektromechanik, ale v oboru nikdy nepracoval. Kdysi podnikal, skončil a pak se snažil podnikat znovu a připadalo mu, že to bude něco jako podnikání, když bude prodávat autodíly.
185. Obžalované V., B., Miladu B. ani Petera K. nezná ani podle jména. Společnosti REALITY COMPANY ani CPL svědek nezná, u společností ASP a ASP SK uvedl, že je nezná, ale je možné, že to byl dodavatel nebo zákazník LSG. O společnosti LSG SK svědek pouze ví, že existovala.

2.36. Sv. Martin K.

186. Svědek Martin K. vypověděl, že z obžalovaných zná od roku 2010 S.u T. (která mu byla původně přestavena jako D., až v roce 2013 viděl její občanský průkaz a zjistil, že se jmenuje T.), od roku 2011 zná B. G. a přes paní T. následně poznal i Alici K.. Svědek byl jednatelem ve společnostech Náš servis Group s.r.o. a Náš servis Praha s.r.o., ve kterých byla paní T. hlavní účetní, a pan G. s nimi spolupracoval externě za společnost e-pohledávky s.r.o. Paní K. následně převzala funkci v provázané firmě ASP, která byla dále provázána s firmou LSG, které obě svědek zakládal v rámci obchodu s náhradními díly na vozidla. Obě měly následně i slovenské verze. Paní T. byla hlavní účetní ve společnosti LSG a dohlížela i na fungování účetního oddělení firmě ASP, kde fungovala paní K. jako jednatelka, ale paní T. byla stále hlavní účetní a prováděla kontroly. Bývalý manžel paní T., pan M. T., do společnosti LSG vstoupil, protože bylo třeba navýšit skladové zásoby a k tomu bylo třeba kapitál. Dohoda byla, že pan T. odkoupí 50 % podíl a do společnosti vloží 1 mil. €. V té souvislosti došlo i k výměně předsedy představenstva LSG, kterým se místo dosavadního Michala M., svědkova synovce, na návrh pana T. stal Zdeněk U., který byl fakticky osobním řidičem pana T., do chodu LSG nijak nezasahoval, plnil pouze pokyny pana T.. M. T. v rozporu s dohodou o vkladu ale v průběhu roku 2013 vložil do LSG pouze 5 mil. Kč, ačkoli převzal 100 % akcií společnosti a tím i kontrolu nad celou společností a na jaře 2014 svědka ze

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

společnosti vytěsnil úplně, svědek odstoupil z pozice jednatele Náš servis Group s.r.o., a ačkoli byl nadále jednatelem Náš servis Praha s.r.o., zamezil mu pan T. osobně fyzicky vstup do objektu těchto společností. Do února 2014 tedy veškerý chod všech čtyř jmenovaných společností řídil svědek, jednal s obchodními partnery i se zaměstnanci, řídil logistiku, vše koordinoval, jediné, co neřídil, bylo účetní oddělení, které řídila paní T., a až zpětně se svědek dozvěděl, že bez jeho vědomí vyváděla ze společnosti peníze. Následně po jeho odchodu se na řízení přímo podílel pan T., což svědek věděl od svých bývalých spolupracovníků. Paní T. nadále řídila účetní oddělení, kde pracovalo asi 6 lidí, fungovalo pro všechny společnosti propojeně, platby probíhaly po odsouhlasení paní T.. Paní K. přišla jako jednatelka do ASP na doporučení paní D. (T.), neboť bylo kvůli možnosti využití faktoringu nutno personálně oddělit jednotlivé společnosti. Svědek řídil společnost po obchodní stránce, paní K. se starala o chod účetního oddělení a paní T. na ní dohlížela, kontrolovala měsíční výkazy, jako hlavní účetní kontrolovala celý tok ve všech firmách, včetně ASP. Paní T. sice nebyla zaměstnanec, ale měla přístup do účetnictví, firmy užívaly jednotný systém, který byl navzájem provázaný. Dispoziční práva k bankovnímu účtu LSG měla Lucie K., která plnila pokyny paní T.. Spolupráce s panem G. začala na doporučení pana T. nebo paní T., když měla Náš servis Praha problém s úhradou vystavené faktury od některého z odběratelů. Stačilo oznámit, že pohledávka bude postoupena společnosti e-pohledávky, a byla uhrazena, k vymáhání, které skutečně firma e-pohledávky převzala, došlo asi ve dvou případech. Stejně to fungovalo i v ASP. O žádné jiné roli pana G. ani o převodech peněz ze společnosti Náš servis Group přes slovenské firmy zpět do Náš servis Praha, které prováděl pan G., svědek nevěděl a dozvěděl se to až zpětně, je to předmětem jiné trestní věci.

2.37. Sv. Mgr. J. S.

187. Svědek Mgr. J. S. vypověděl, že byl zaměstnán ve společnosti LSG v letech 2013 až 2015 jako pracovník určený pro styk s bankou. Přijal ho tehdejší obchodní ředitel Martin K., aby pomohl vybudovat obchodní síť. Ekonomickou ředitelkou a hlavní účetní byla S. D., o které se svědek až následně dozvěděl, že se jmenuje T.. Paní D. rovněž disponovala účtem společnosti. Když pan K. ze společnosti odešel, vedl ji po obchodní stránce Zdeněk U., který se stal i jejím majitelem. ASP byla servisní společnost, která rozvážela autodíly do servisů po ČR. Svědek i v této následně pracoval. Jednatelkou a majitelkou byla A. K., která společnost po obchodní stránce řídila. Její syn měl na starosti nákupní oddělení. S M. T. se v těchto společnostech nesetkal.

2.38. Sv. Ing. D. M.

188. Svědkyně Ing. D. M. vypověděla, že do října 2019 pracovala v Moneta Money Bank. K jednání o úvěru se společností LSG vypověděla, že za LSG určitě nejednal majitel pan U., kterého však viděla až na konci, ale jeho jméno se vyplňovalo již do úvěrového návrhu. Že za společnost nejedná majitel, ale finanční nebo obchodní ředitel, není nic neobvyklého. Za LSG jednal pán, snad obchodní ředitel, jehož jméno si svědkyně nevybaví. Při druhém jednání jednala za LSG žena, blondýnka, která snad byla účetní nebo finanční ředitelka LSG. To už bylo v době, kdy banka pojala podezření na karuselové obchody. Mělo se jednat o úvěr na zásoby na náhradní díly pro společnost LSG. Protože banka chtěla vidět zásoby, tak na jednání přišla paní finanční ředitelka. Pan U., opálený pán, byl na tomto jednání také, ale moc nemluvil, byl tam takový „jako medvěd“. Naopak obchodní ředitel na tomto jednání nebyl. Za LSG se na tomto jednání vyjadřovala finanční ředitelka. Časově svědkyně tato jednání odhadla na rok 2018.

2.39. Sv. Ing. E. I.

189. Svědkyně Ing. E. I. vypověděla, že nikoho z obžalovaných nezná. Částka 370 000 € přišla na její osobní účet v Tatrabanke jako úhrada kupní ceny za prodej bytu v centru Bratislavy, který prodala

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

nějaké zahraniční firmě, blíže si již nepamatuje. Zda na základě kupní smlouvy a uhrazení kupní ceny v plné výši došlo k převodu bytu na kupujícího a zaevidování jeho vlastnického práva v katastru nemovitostí, svědkyně neví, protože tyto věci měl na starosti její manžel, který jí s prodejem pomáhal. Zda je tedy svědkyně nadále majitelkou bytu, neví, prodala ho, peníze přišly, dál to neřešila. K předloženému rozhodnutí Okresního úřadu v Bratislavě na č. l. 1601-1602 o přerušení řízení o návrhu na vklad do katastru nemovitostí, za současné výzvy účastníkům k odstranění řady vad podání, mj. chybějícího podpisu kupujícího, nedostatečného označení nemovitostí a dalších, svědkyně uvedla, že se o to staral manžel. Stejně se svědkyně vyjádřila k rozhodnutí o zastavení řízení poté, co účastníci vyčtené vady ve stanovené lhůtě neodstranili. Zda se tedy novým majitelem bytu stala společnost BENDLITE LIMITED nebo je i nadále jeho majitelkou svědkyně, rovněž neví. Peníze za prodej bytu spotřebovali jako rodina na běžný chod domácnosti. Ke skutečnosti, že z výpisů účtu u Tatrabanky plyne, že po přijetí platby ve výši 370 000 € z účtu společnosti HAUZ na účet svědkyně bylo odesláno několik plateb v řádu desítek tisíc euro na účty manžela svědkyně, tato uvedla, že se jednalo o peníze za prodej bytu, zřejmě je manžel potřeboval na nějakou investici, mají společné finance, blíže už si nepamatuje. K dotazu, proč byla tedy platba označena jako půjčka, svědkyně opět uvedla, že neví, peníze manželovi nepůjčovala, asi to tam tak prostě napsala. Společnost HAUZ svědkyně nezná. Na okolnosti uzavření kupní smlouvy na prodej bytu se společností BENDLITE LIMITED si svědkyně vůbec nepamatuje, vše zařizoval její manžel. Po představení kupní smlouvy na č. l. 1606 svědkyně uvedla, že u paní notářky ve Stupavě nebyla, neví přesně, ale podpis vypadá jako její. Svědkyně se nedokázala vyjádřit ani k dalším otázkám, jako např. zda vlastní či vlastnila i jiné nemovitosti, než předmětný byt. Po mateřské dovolené se svědkyně již do práce nevracela, finance zajišťuje manžel, zatímco se svědkyně stará o rodinné záležitosti. Jejich finanční poměry jsou dlouhodobě stejné. Čím se živí její manžel, rovněž nedokáže uvést, je podnikatel, má více firem, neumí vysvětlit, čím se zabývají, nedokáže vyjmenovat žádné jeho obchodní partnery, někteří jsou jeho kamarádi, nedokáže se vyjádřit. Manželé jsou 18 let. Osoby Peter K., Aleš F. ani M. T. svědkyně nezná.

2.40. Sv. T. I.

190. Svědek T. I. vypověděl, že obžalované nezná, může pouze potvrdit, že manželce přišly peníze na účet za prodej bytu v Bratislavě. Nejedná se o jedinou nemovitost ve vlastnictví manželky, měla podíly na několika bytech, rodinném domě, pozemcích, něco z toho prodala, jiné stále vlastní. S praktickými záležitostmi ohledně nemovitostí svědek manželce obvykle pomáhá. Na předmětný prodej bytu si svědek již nepamatuje, neví, jak došlo k nalezení kupujícího, ale byla to nějaká zahraniční společnost, svědek jednal v zastoupení manželky za prodávajícího, kdo jednal za kupujícího, si již nepamatuje. G. M. nezná. Ani po předložení kupní smlouvy z 21. 9. 2015 na č. l. 1605-1606 si nedokázal nic vybavit, nemovitostí prodával více. Proč došlo k časové prodlevě mezi uzavřením kupní smlouvy dne 21. 9. 2015 a podáním návrhu na vklad vlastnického práva do katastru nemovitostí až dne 23. 2. 2016, svědek neví, je to běžná praxe. K výzvě k odstranění vad podání na katastr nemovitostí si rovněž nic nevybavuje. K dotazu, zda manželka byt prodala, uvedl, že kupní smlouvu podepsala, tuto si vzali kupující, takže má za to, že byt byl prodán. Jestli katastrální úřad řízení přerušil, tak bylo záležitostí kupujícího, aby reagoval. Je sice pravdou, že manželka je nadále majitelkou bytu a současně přijala úhradu kupní ceny za jeho prodej, ale kupující má v ruce kupní smlouvu a může se vlastnictví kdykoli domáhat, tudíž je byt prodán. Zda byl byt předán kupujícímu, si nepamatuje. K dotazům svědek dále připustil, že se o byt dále stará, má do něj přístup, zabezpečuje opravy, komunikuje s ostatními vlastníky bytů v domě, občas v bytě něco uskladní nebo tam někdo chvíli bydlí. K dotazu, zda manželka po prodeji bytu k tomuto bytu zřídila zástavní právo, si nepamatuje, nelze to vyloučit. Ing. Petera B. zná, je to advokát v Bratislavě, se kterým řešil nějaké věci. Zda má tento od roku 2021 zřízeno zástavní právo k předmětnému bytu, si nepamatuje.

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

191. Zda byl svědek po podpisu kupní smlouvy v kontaktu s kupujícím, si nepamatuje. Proč úhrada kupní ceny přišla z účtu společnosti HAUZ a nikoli kupujícího, tedy BENDLITE LIMITED, svědek neví. Utržené peníze užili s manželkou v rodině na běžnou spotřebu, na menší investici, nakládali s nimi svědek i jeho manželka. K dotazu, proč manželka dle výpisu z účtu celou kupní cenu postupně několika platbami přeposlala na jeho účty, svědek uvedl, že to bylo běžné financování domácnosti, nepamatuje si. Svědek i jeho manželka mají vysokoškolské vzdělání, manželka vystudovala ekonomii.
192. Svědek podniká v řadě oborů, např. v oblasti vzdělávání dospělých, fotovoltaické elektrárny, marketing, developerské výstavby a další. K dotazu, zda zná osoby Peter K., spol. Inauri, M. T., svědek uvedl, že neví, nepamatuje si. Společnost NLB 1, s.r.o. zná, je to jeho společnost, která v roce 2014-2015 začala s přípravou na výrobu polystyrenových výlisků, zatím nevyrábí. Se společností HAUZ sídlem v Hongkongu určitě nikdy žádný obchodní styk neměla. Pokud byl svědek konfrontován se zjištěním, že z účtu společnosti HAUZ byla v listopadu 2015 provedena platba na účet společnosti NLB1, nedokázal toto vysvětlit.

2.41. Sv. M. Č.

193. Svědkyně kpt. Ing. M. Č., která jako policejní komisařka věc v přípravném řízení zpracovávala, byla vyslechnuta toliko k okolnostem sepsání úředního záznamu o podaném vysvětlení svědkem Pavlem K. ze dne 3. 12. 2015 na č. l. 138 – 158 a původu listin ve spisovém přehledu označených jako jeho přílohy. K těmto uvedla, že část založil svědek při podání vysvětlení a část donesl následně, jen svědkyně o tomto zřejmě zapoměla vyhotovit úřední záznam, ale pokud je zařadila jako přílohy vysvětlení svědka, přinesl je dodatečně, jak byl vyzván. Zda tyto listiny přinesl pan K. osobně a zda je předával přímo svědkyni či přes sekretariát, si již nepamatuje.

2.42. Svědci, kteří nevypovídali

194. **Svědek M. T.** odmítl vypovídat, neboť by si svou výpověď mohl způsobit nebezpečí trestního stíhání.
195. **Svědek L.K.** odmítl vypovídat, neboť obžalovaná A. K. je jeho matka.
196. **Svědkyně A. G.** odmítla vypovídat, neboť obžalovaný Mgr. V. U. je její druh a mají spolu dvě děti.

3. Listinné a věcné důkazy

197. Soud dále v hlavním líčení k důkazu předkládal i větší množství listinných důkazů, z nichž většina je v různých cizích jazycích. Jelikož byl soudu spis státní zástupkyní předložen spolu s obžalobou bez soudních překladů těchto k důkazu navrhovaných listin do českého jazyka, byly překlady soudem vyžádány a státní zástupkyní dodány následně, vyhotovené však poněkud nestandardním způsobem jako souhrnné překlady celého svazku kopií těchto listin, jak vidno ve svazcích 17a, 17b a 19 spisu. Některé překlady dodány nebyly, proto byly následně zadány soudem a nacházejí se v dalších soudních svazcích spisu. Pro přehlednost a usnadnění orientace ve spisu jsou proto níže listiny, u nichž je překlad vyhotoven tímto nestandardním způsobem, citovány s uvedením čísla listu, na kterém se nachází předmětná listina, a dále čísla listu jejího překladu. Soud však striktně dbal zásady, že soudní řízení se vede v českém jazyce, a veškeré provedené důkazy, ze kterých při svém rozhodování vycházel, jsou opatřeny soudním překladem do českého jazyka.

3.1. Vztah poškozené P. a Raiffeisenbank

198. Na začátku projednávané věci stojí trestní oznámení podané Ministerstvem financí – Finančním analytickým útvarům (dále jen „FAÚ“) na P.V. dne 2. 11. 2015. Jeho přílohou jsou obžalovaným

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

V. a některými svědky zmiňovaná oznámení podezřelého obchodu zasláné Raiffeisenbank dne 29. 5. 2015 na FAÚ (č. l. 8-16), ve kterém Raiffeisenbank shrnuje informace k účtům pošk. P. a uvádí, že z jejího účtu č. xxx/5500 byla dne 17. 4. 2015 provedena platba ve výši 2 885 000 € na účet společnosti HAUZ, IBAN: XXX vedený u banky ABC na ostrově Mauricius. Raiffeisenbank hodnotí v tomto podání transakci jako podezřelou s ohledem na věk pošk. P., objem transakce a dopis od advokáta Ettore I. ze dne 13. 5. 2015. Přílohou je kopie swiftové zprávy o odeslání uvedené platby a souhrnné výpisy pohybů na účtech pošk. P.. Dne 23. 9. 2015 Raiffeisenbank oznamuje FAÚ druhý podezřelý obchod (č. l. 17-29) ve vztahu k dalším dvěma platbám z účtu pošk. P. ze dne 24. 6. 2015, a sice z účtu č. xxx/5500 ve výši 257 103,16 € a dále z účtu č. xxx/5500 ve výši 36 200 €, obě na shodný výše citovaný účet společnosti HAUZ u banky ABC na Mauriciu. Přílohou k oznámení je SWIFT komunikace mezi Raiffeisenbank a bankou ABC (č. l. 24-25), ze které zejména plyne, že účet spol. HAUZ u banky ABC byl založen dne 16. 3. 2015 a konečným vlastníkem tohoto účtu („ultimate beneficiary owner“ nebo zkráceně „UBO“) je obž. V. U.. Raiffeisenbank upozornila na zjištěné napojení obž. U. na obž. V., které doložila příloženou emailovou zprávou zaslánou dne 12. 4. 2015 obž. U. na pracovní email obž. V. P..xxx s předmětem „Verdi“, ve kterém se obž. U. ptá: „OK? Můžu podepsat?“, jehož přílohou je návrh smlouvy o poskytování investičního poradenství mezi společnostmi Verdi Capital s.r.o., zastoupenou jednatelkou Kateřinou Z., a společností Red Sun Property Ltd., u níž je jako zástupce v podpisové doložce uveden obž. U.. Smlouva měla být dle znění návrhu uzavřena v dubnu 2015 a jejím předmětem mělo být spravování prostředků ve výši 3 000 000 €, které mají být v dubnu 2015 převedeny na účet banky Morgan Stanley AG ve Švýcarsku.

199. Raiffeisenbank následně orgánům činným v trestním řízení poskytla dostupné interní materiály včetně originálů smluvní dokumentace s klientkou P., jejich pokynů a souvisejících listin, jakož i korespondenci s pošk. P., s jejím generálním zmocněncem D. R. a s jejím právním zástupcem, švýcarským advokátem Ettore I.. Tato dokumentace obsahuje zejména následující listiny, které jsou uvedeny chronologicky, a v případě, že tyto listiny byly nalezeny i při prohlídce jiných prostor a pozemků provedené NCOZ PČR v trestní věci vedené proti obž. M. T., S. T., B.u G., Zdeňku U. a dalším, č. j. NCOZ-6866/TČ-2018-417802, toho času projednávané u Městského soudu v Praze pod sp. zn.: 49 T 14/2021, a to v prostorách kanceláří společnosti BEZ H2O s.r.o., IČO 042 60 562, sídlem Národní 973/41, Praha 1 (shodně s AK Xxx), která se konala dne 31. 7. 2018 v kancelářích společnosti v Čestlicích, Obchodní 107, kterou užíval i sv. M. T., jsou tyto pro přehlednost a stručnost s ohledem na jejich četnost označeny symbolem a zkratkou „▲ nalezen při PJPP BEZ H2O“:
200. Kopie lékařské zprávy od sv. Dott. Franco G. ke zdravotnímu stavu pošk. P. z 17. 3. 2014 (č. l. 691, překlad č. l. 4158, ▲ shodně *nalezen při PJPP BEZ H2O - č. l. 165, příl. sv. 26*), dle které se pošk. P. léčí pro potíže xxxvního typu, nyní kompenzována, psychiatrické vyšetření prokazuje její dostatečné poznávací schopnosti: orientaci, vědomí, pozornost, paměť, schopnosti vnímání, běh a obsahy myšlení. „Aktuálně je schopna hodnotit svoji činnost a vyjádřit svoji vlastní vůli“. Vydáno na žádost pošk. P..
201. Pokyn zasláný obž. V. na emailovou adresu sv. D.a Ž. (č. l. 680) k založení účtů pro pošk. P. z 24. 9. 2014, ve kterém je vedle osobních údajů klientky P. a její adresy v San Benedetto del Tronto v Itálii uvedena i „adresa xxx“, dále pokyny: „veškerá korespondence – nechat v bance“, „Všude do smlouvy označ lepičkou, kde podepsat“, vše poslat na adresu D. R. prostřednictvím DHL, připravit obálku, kterou klientka uvedenou dokumentaci zašle zpátky na jméno obž. V. a adresu Raiffeisenbank v Praze. Dále pokyn připravit dopis adresovaný HSBC Private Bank Suisse SA k rukám Priska D. D. a žádost o převod všech prostředků na účet do Raiffeisenbank a uzavření účtů v HSBC. Tento dopis adresovaný HSBC Zürich v angličtině (č. l. 687, překlad na č. l. 7084) je datován 29. 9. 2014, a byl bankou předložen v konečné verzi, tedy i s podpisem pošk. P. a razítkem podatelny HSBC, přičemž jeho obsahem je pokyn k převodu všech prostředků pošk. P. do Raiffeisenbank Praha, v případě potřeby kontaktu uvádí spojení na obž. V., Head of Private

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

Banking, mobilní tel. 724 341 071. Obsahově podobný dopis poskytl Raiffeisenbank s datem 18. 2. 2015 (č. l. 788, ▲ shodně nalezen při PJPP BEZ H2O - č. l. 152, příl. sv. 26).

202. Složka klientky P. u Raiffeisenbank dále obsahuje dopis ze stejného dne, tedy 24. 9. 2014, od obž. V. pro pošk. P. v italštině bez podpisu (v kopii č. l. 795, překlad 4158), ve kterém se obž. V. představuje jako zodpovědná osoba Private Banking Raiffeisenbank v ČR, a zasílá pošk. P. dokumentaci potřebnou k otevření účtu u Raiffeisenbank v Praze a současně pro uzavření účtu v HSBC a dopis s pokynem pro HSBC k převedení prostředků. Žádá, aby pošk. P. příloženou dokumentaci podepsala a zaslala prostřednictvím příložené obálky zpět (obž. V. do Raiffeisenbank). Sděluje, že po převodu prostředků do ČR budou i nadále v písemném kontaktu prostřednictvím pana R. ohledně potvrzení transakce a případných dalších investičních transakcí. Tento dopis zaslal obž. V. dne 24. 9. 2014 emailem sv. Ž. s žádostí o vytisknutí dopisu na hlavičkový papír Friedrich Wilhelm Raiffeisen (č. l. 194-195).
203. Kopii dopisu od pošk. P. pro obž. V. opět z 24. 9. 2014 v angličtině (č. l. 787, překlad č. l. 4542), ve kterém pošk. P. sděluje obž. V. jako svému privátnímu bankéři, že se rozhodla investovat část peněz do několika nemovitostních projektů v zahraničí. Zvažuje nabídku na projekty v různých zemích a stále se nerozhodla, které jí budou nejlépe vyhovovat. Žádá, aby byly připraveny finanční prostředky k odeslání s tím, že jejich výši brzy upřesní. ▲ nalezen shodně při PJPP BEZ H2O ve dvou kopiích (č. l. 95 a 192, příl. sv. 26).
204. Smlouva o poskytování bankovních služeb dle textu podepsaná v Praze dne 24. 9. 2014 klientkou P. a pracovníky banky D. Ž. a Janou K., opatřena razítkem Raiffeisenbank č. 17 (v kopii č. l. 681-684), v níž je uveden email klienta: xxx. ▲ Kopie nalezena při PJPP BEZ H2O (č. l. 185-186, příl. sv. 26).
205. Dva podpisové vzory pošk. P. (v kopii č. l. 689-690) bez data vyhotovení, dole na straně pod tabulkou s podpisovým vzorem je propisovací tužkou ručně dopsaná poznámka „SCAN“ a nečitelný podpis s datem 9. 10. 14, který je vizuálně shodný s podpisy na jiných listinách banky u jména bankérky Martiny Novotné. ▲ Kopie této listiny byla nalezena při PJPP BEZ H2O (č. l. 187, příl. sv. 26).
206. Ověřená barevná kopie občanského průkazu Italské republiky č. 4197316AA na jméno pošk. P., včetně ověřovací doložky Městského úřadu v San Benedetto del Tronto ze dne 24. 6. 2014, vystavené pro I. Teresa, nar. xxx v Grottammare, totožnost ověřena dle občanského průkazu č. xxx, včetně vylepeného kolku z 21. 6. 2014 (v kopii č. l. 686). ▲ Kopie této listiny byla nalezena při PJPP BEZ H2O (č. l. 188, příl. sv. 26), jakož i ▲ při domovní prohlídce v bydlíšti sv. T. (č. l. 8830).
207. Kopie ověřené barevné kopie občanského průkazu Italské republiky na jméno pošk. P., včetně ověřovací doložky Městského úřadu v San Benedetto del Tronto ze dne 24. 6. 2014, vystavené pro I. Teresa, nar. xxx v Grottammare, a kolku z 21. 6. 2014, pouze s doplněním originálu razítek souhlasu s pořízením kopie od pošk. P. s datem 29. 1. 2015 a jejím podpisem a ověřovacím razítkem „kopie souhlasí s originálem“, kde u jména ověřil je podpis obž. V. (v kopii č. l. 685). ▲ Kopie této listiny byla nalezena při PJPP BEZ H2O (č. l. 193, příl. sv. 26).
208. Kopie ověřené barevné kopie občanského průkazu Italské republiky na jméno pošk. P., včetně ověřovací doložky Městského úřadu v San Benedetto del Tronto ze dne 29. 5. 2014, vystavené pro I. Teresa, nar. xxxv Grottammare, a kolku z 29. 5. 2014. Kopii této listiny zaslal sv. Z. přílohou ke svému prvnímu emailu Raiffeisenbank ze dne 22. 2. 2016 (č. l. 803-807).
209. Smlouva o obstarání obchodů s investičními nástroji s klientkou P. včetně příloh (v kopii č. l. 694-759). Nahoře na první straně smlouvy je uprostřed opět propisovací tužkou ručně vepsané klientské číslo „193 119 kl. č.“ a pod ním vylepen štítek s čárovým kódem. Smlouva byla dle textu podepsána v Itálii 26. 9. 2014, přičemž za Raiffeisenbank jsou podepsáni sv. D. Ž. a Jana K., připojeno razítko Raiffeisenbank č. 17, jako klient podepsána pošk. P. a její podpis ověřen obž. V. téhož dne. Podpis pošk. P. je i na několika přílohách, a to s uvedením stejného data 26. 9. 2014. ▲ identická kopie této

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

smlouvy a jejich příloh 1A, 1B byla nalezena při PJPP BEZ H2O, a to včetně interních poznámek banky, tedy ručně vepsaného „193 119 k.l. č.“ a čárového kódu (č. l. 166-170, příl. sv. 26).

210. Pět smluv o zřízení a vedení investičního účtu klientky P. ze dne 26. 9. 2014, a to účtů č. 6812188624 v CZK, č. xxx v EUR, č. xxx v USD, č. 6812188675 v CHF a č. xxx v GBP, a současně ke každé této smlouvě podpisový vzor (v kopii č. l. 760-779). Všechny tyto smlouvy jsou za Raiffeisenbank podepsány sv. D. Ž. a servisní bankéřkou Janou K., připojeno razítko Raiffeisenbank č. 17, jako klient podepsána pošk. P. a její podpis ověřen obž. V. téhož dne jak na smlouvě samotné, tak na podpisovém vzoru. V textu všech smluv je rovněž provedena oprava původně tištěného textu, kdy je zaběleno a ručně přepsáno datum platnosti průkazu totožnosti na 9. 8. 2024. ▲ *Kopie všech těchto smluv a přiložených podpisových vzorů ve vyhotovení identickém s originály poskytnutými Raiffeisenbank byla nalezena při PJPP BEZ H2O č. l. 175-184, příl. sv. 26).*
211. Dohoda o zasílání konfirmací emailem na adresu xxxx z 26. 9. 2014, za Raiffeisenbank podepsána v Itálii 26. 9. 2014 sv. D. Ž. a servisní bankéřkou Janou K., připojeno razítko Raiffeisenbank č. 17, jako klient podepsána pošk. P. a její podpis ověřen obž. V. (v kopii č. l. 780). ▲ *Kopie této dohody nalezena při PJPP BEZ H2O (č. l. 174, příl. sv. 26).*
212. Vyhodnocení investičního dotazníku a investiční dotazník klientky P. s jejím podpisem datovaným 26. 9. 2014 (v kopii na č. l. 781-184) za Raiffeisenbank podepsána v Itálii 26. 9. 2014 sv. D. Ž. a Martinou Novotnou. ▲ *Kopie této dohody nalezena při PJPP BEZ H2O (č. l. 170 druhá strana – 173, příl. sv. 26).*
213. Plná moc udělená klientkou P. pro Raiffeisenbank z 26.9.2014 k jednání s Centrálním depozitářem cenných papírů a.s. (v kopii na č.l. 785). ▲ *Kopie této dohody nalezena při PJPP BEZ H2O (č. l. 173 druhá strana, příl. sv. 26).*
214. Kopie dopisu pošk. P. v angličtině (vytištěný text s ručně vepsaným podpisem M. P.), dle textu adresovaného obž. V. dne 29. 1. 2015 (č. l. 786, překlad č. l. 4542 druhá strana), ve kterém pošk. P. uvádí, že již dříve avizovala své rozhodnutí investovat nějaké peníze do realitních projektů v zahraničí. Učinila tedy rozhodnutí a vybrala několik nemovitostních projektů ve Spojených arabských emirátech, kde hodlá přes mezinárodní investiční společnost investovat celkem 8 000 000 €. První platba ve výši 3 000 000 € má být realizována do konce února 2015, druhá platba ve výši 2 500 000 € má být realizována do konce března 2015 a poslední platba ve výši 2 500 000 EUR má být realizována do konce dubna 2015. Přesná data budou specifikována v investiční smlouvě, která je v jednání. Necht' jsou tedy prostředky paní P. připraveny k odeslání dle schématu výše. ▲ *Kopie tohoto dopisu nalezena při PJPP BEZ H2O ve dvou shodných vyhotoveních (č. l. 94 a 191, příl. sv. 26).*
215. Kopie pokynu k obstarání investičních nástrojů ze dne 31. 3. 2015 s platností do 7. 4. 2015 (č. l. 693).
216. Tři příkazy k vnitrobankovní úhradě v cizí měně (GBP, USD a EUR) s datem vystavení 15. 4. 2015 a podpisy pošk. P. (č. l. 789-791), z nichž pouze jeden je na originál tiskopisu Raiffeisenbank s jejím barevným logem a včetně razítka podatelny (č. l. 971). ▲ *Kopie originál tiskopisu z č. l. 791 včetně všech podpisů a razítka banky nalezena při PJPP BEZ H2O (č. l. 195 druhá strana, příl. sv. 26).*
217. Ručně vyplněný zahraniční platební příkaz na platbu z investičního účtu č. xxx/5500 v EUR pošk. P. u Raiffeisenbank na účet společnosti HAUZ, IBAN: XXX vedený u banky ABC na ostrově Mauricius (č. l. 794) s datem vystavení příkazu 16. 4. 2015 na částku 2 885 000 €, jehož přijetí banka potvrdila 17. 4. 2015, dle sdělení Raiffeisenbank (č. l. 675) byl tento platební příkaz dodán oddělením Private banking, za které je podepsána servisní bankéřka Caldová, na oddělení HO Treasury and Investment Support, kde byly zkontrolovány podpisové vzory a disponibilní balance a za toto oddělení připojily podpis Ilona Ž. a Barbora S., následně odesláno ke zpracování oddělení Payment and Execution Back Office v Olomouci. Příkaz je vyplněn ručně, a to zcela zjevně jiným písmem v části, kde je vyplněn příjemce platby a jeho bankovní spojení na straně jedné, a v části,

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

kde je vyplněno číslo účtu plátce a odesílaná částka a datum vystavení a splatnosti. V horní části je pak nad rámečkem tiskopisu banky ručně dopsáno: „BEZ POPL. ZA PAPIROVÝ PŘÍKAZ“. ▲ *Kopie tohoto příkazu byla nalezena při PJPP BEZ H2O (č. l. 196, příl. sv. 26), včetně všech podpisů pracovníků a razítka banky a včetně ručně dopsané poznámky: „BEZ POPL. ...“.*

218. Dne 13. 5. 2015 zasílá advokát Ettore I. do Raiffeisenbank k rukám obž. V. a druhého pracovníka banky Salvatore B. jak prostřednictvím e-mailové zprávy, tak v originále poštou (v kopii č. l. 31-32, překlad č. l. 4152, sv. 17b) v italštině žádost o informace k bankovnímu účtu pošk. P. (výpis z účtu, kopii dokumentace k založení účtu a příkazu k bankovnímu převodu), kdy tuto žádost zdůvodňuje tím, že obž. V. založil pro pošk. P. v září 2014 účet v Raiffeisenbank, na který nechala pošk. P. pokynem z 29. 9. 2014 převést veškeré své fondy z HSBC Private Bank Suisse SA. Od uvedené doby se ani pošk. P. ani jejímu generálnímu zmocněnci D. R. nepodařilo spojit s obž. V., kterému byly adresovány i některé žádosti o bankovní převod, které nebyly splněny. Pošk. P. proto nemůže svými penězi řádně disponovat. Dopis byl dle textu zaslán na vědomí i pošk. P.. Přílohou podání advokáta I. je kopie dopisu pošk. P. v angličtině pro HSBC Private Bank Suisse SA k rukám Prisca D. D. z 29. 9. 2014 (č. l. 32, překlad č. l. 4512, sv. 19), kterým HSBC ukládá převést veškeré její prostředky do České republiky na účet č. 907-6001977 vedený u Raiffeisenbank a uzavření účtů v HSBC. Druhou přílohou je kopie plné moci udělené pošk. P. advokátu Ettore I., datovaná 24. 4. 2015 (č. l. 32 druhá strana, překlad č. l. 4153, sv. 17b). Salvatore B. zaslal obž. V. téhož dne 13. 5. 2015 shrnutí obsahu uvedené zprávy od advokáta I. v angličtině. ▲ *Kopie podání sv. I., včetně obou příloh, jakož i emailová zpráva od Salvatore B. pro obž. V. s jeho překladem z italštiny do angličtiny, byly nalezeny při PJPP BEZ H2O (v kopii č. l. 4383 druhá strana - 4386).*
219. Dopis obž. V. pro pošk. P. z 21. 5. 2015 na hlavičkovém papíře Raiffeisenbank v angličtině (jakož i na bílém papíře, v kopii č. l. 796, překlad čl. 4514), ve kterém obž. V. potvrzuje přijetí emailu z 13. 5. 2015 a následně i originálu podání od advokáta I. 18. 5. 2015. Uvádí však, že tento považuje za velice podezřelý a vzneseným požadavkům na zaslání všech dokumentů k účtům pošk. P. nemůže vyhovět, neboť nedostal od pošk. P. žádné maily, dopisy a nemá žádné nepřijaté hovory, naopak se jí snažil v posledních dnech neúspěšně kontaktovat. Současně obž. V. konstatuje, že požadavek advokáta I. odporuje instrukci pošk. P. nechávat veškerou dokumentaci k účtu přímo v bance a nikam ji nezasílat, a konečně že doposud pošk. P. banku kontaktovala přímo osobně nebo písemně ze své adresy v San Benedetto del Tronto. Necht' se pošk. P. v případě zájmu obrátí na obž. V. buď osobně nebo písemně podáním s apostilou nebo prostřednictvím zmocněnce, v daném případě však spolu s plnou mocí sepsanou ideálně v angličtině a opatřenou apostilou. *Koncept tohoto dopisu byl při znaleckém zkoumání nalezen v pracovním počítači obž. V. v Raiffeisenbank (č. l. 822-824). ▲ Kopie tohoto dopisu byla nalezena při PJPP BEZ H2O (ve verzi na bílém papíru č. l. 157, příl. sv. 26).*
220. Dne 9. 6. 2015 zasílá advokát I. na adresu Raiffeisenbank druhý dopis, a to v italštině i angličtině (kopie na č. l. 34, překlad na č. l. 4512 druhá strana - 4513, sv. 19), ve kterém opakuje své požadavky a žádá odpověď na svůj dopis z 13. 5. 2015 nejpozději do 19. 6. 2015.
221. Kopie dopisu obž. V. pro pošk. P. z 16. 6. 2015 (č. l. 800, překlad č. l. 7096) opět v angličtině na hlavičkovém papíře Raiffeisenbank a včetně podpisu obž. V., ve kterém sděluje, že dostal od advokáta I. dne 12. 6. 2015 další dopis, kde opět požaduje poslání všech dokumentů k účtům pošk. P., čemuž nelze vyhovět, necht' se klientka obrátí na banku osobně nebo písemně podáním s apostilou. Pokud chce pošk. P. udělit plnou moc třetí osobě, je nutno tak učinit písemně ideálně v angličtině a tuto opatřit apostilou. ▲ *Kopie tohoto dopisu byla nalezena při PJPP BEZ H2O (č. l. 158, příl. sv. 26), ale nikoli na hlavičkovém papíře Raiffeisenbank, a bez podpisu obž. V., a dále v obsahově stejné verzi, avšak s jinou grafickou úpravou – řádkováním (č. l. 149, příl. sv. 26).*
222. Dva ručně vyplněné zahraniční platební příkazy na platby z účtu pošk. P. u Raiffeisenbank společnosti HAUZ, IBAN: XXX vedený u banky ABC na ostrově Mauricius (č. l. 792-793), a to:

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

- z účtu č. xxx/5500 v EUR s datem vystavení příkazu 23. 6. 2015 na částku 36.200 €, jehož přijetí banka potvrdila 24. 6. 2015, dle sdělení Raiffeisenbank (č. l. 675) byl tento platební příkaz podepsán obž. P. V. a sv. Pavlem R., platba byla zadána požadavkem ke zpracování servisní bankéřkou Janou C., následně zpracovalo oddělení Payment and Execution Back Office v Olomouci. Příkaz je vyplněn ručně, a to zcela zjevně jiným písmem v části, kde je vyplněno číslo účtu plátce, příjemce platby a jeho bankovní spojení na straně jedné, a v části, kde je vyplněna odesílaná částka a datum vystavení a splatnosti. ▲ *Kopie této listiny byla nalezena při PJPP BEZ H2O (č. l. 194, příl. sv. 26), včetně všech podpisů pracovníků a razítka banky.*
 - z investičního účtu č. xxx/5500 v EUR s datem vystavení příkazu 23. 6. 2015 na částku 257 103,16 €, jehož přijetí banka potvrdila 24. 6. 2015, dle sdělení Raiffeisenbank (č. l. 675) byl tento platební příkaz odeslán v souladu se změnou metodiky přímo oddělením Private banking na oddělení Payment and Execution Back Office v Olomouci. Za banku jsou podepsáni obž. V. a sv. P. R.. Příkaz je vyplněn ručně, a to zcela zjevně jiným písmem v části, kde je vyplněno číslo účtu plátce, příjemce platby a jeho bankovní spojení na straně jedné, a v části, kde je vyplněna odesílaná částka a datum vystavení a splatnosti. ▲ *Kopie této listiny byla nalezena při PJPP BEZ H2O (č. l. 195, příl. sv. 26), včetně všech podpisů pracovníků a razítka banky.*
223. Dohoda o zániku závazku mezi bankou a klientkou P. k účtu xxx/5500, datovaná v Praze 24. 6. 2015, s pokynem na převod zůstatku bezhotovostně na účet (ručně doplněno) XXX (tedy na účet společnosti HAUZ vedený u banky ABC na Mauritiu), dle textu za banku podepsaná obž. V., sv. Pavlem R., a Janou K. spolu s razítkem Raiffeisenbank č. 17, a za klienta pošk. P.. Nahoře na listině je uprostřed propisovací tužkou ručně vepsané č. „493-449“, tedy číslo, které se objevuje takto ručně dopsané i na jiných smluvních dokumentech spolu se zkratkou „kl. č.“ a toto je přeškrtnuté tužkou (v kopii č. l. 688). ▲ *Stejná listina byla nalezena při PJPP BEZ H2O ve dvou verzích: Jednak kopie této listiny s identickými znaky a podpisy obž. V., sv. R. a pošk. P., avšak bez razítka Raiffeisenbank, podpisu Jany K. a ručně psané číselné poznámky při horním okraji (č. l. 190, příl. sv. 26), které tam zjevně byly doplněny až po vyhotovení této kopie. Při PJPP BEZ H2O byla však nalezena i kopie zcela jiné verze téže listiny (č. l. 120, příl. sv. 26), opět se tedy jedná o zánik závazku k účtu pošk. P. xxx/5500, avšak není vyplněno datum, ke kterému má být závazek ukončen, ani datum a místo podpisu, přestože na listině je na místě klienta podpis P., avšak nejsou zde žádné podpisy oprávněných osob za Raiffeisenbank. Rozdílný je i obsah, neboť dle této dohody mají být prostředky z účtu převedeny bezhotovostně ve prospěch účtu xxx/5800, tedy na evropský účet spol. Bokasion Trade Limited u JČT BANKA, a.s. (viz níže).*
224. Listina s názvem „ukončení smluvních vztahů“, kterou pošk. P. vypovídá smlouvy o obstarání obchodů s investičními nástroji a ruší všech pět svých investičních účtů v různých měnách a žádá o převod celého zůstatku na účet (ručně doplněno) XXX u ABC Banking Corporation LTD, Mauritius. Za Raiffeisenbank podpisy obž. V. a sv. Pavla R., datovány v Praze dne 24. 6. 2015, zatímco u podpisu pošk. P. je uvedeno v San Benedetto, avšak datum nevyplněno. Ručně nahoře na listině dopsáno klientské číslo „193119“. ▲ *Kopie této listiny byla nalezena při PJPP BEZ H2O (č. l. 189, příl. sv. 26), avšak včetně doplněného podpisu Jany K. u razítka Raiffeisenbank, který na kopii předložené soudu samotnou Raiffeisenbank ve složce klientky P. není.*
225. Dne 28. 7. 2015 je datován již třetí dopis sv. I. pro Raiffeisenbank (v kopii č. l. 35-37, překlad na č. l. 4513 druhá strana - 4514), tentokrát v angličtině, adresovaný v originále poštou k rukám generálního ředitele I. V., předem na vědomí zaslán i na emailové adresy xxx a xxx (v kopii na č. l. 35-37, překlad na č. l. 4513 druhá strana - 4514). Sv. I. v tomto uvádí, že obž. V. poskytl pošk. P. konečně výpis z jejího účtu u Raiffeisenbank, ze kterého vyplývá, že dne 17. 4. 2015 a 24. 6. 2015 bylo odesláno celkem 3 142 103 € z účtu pošk. P. na účet společnosti HAUZ na Mauritius. Pošk. P. neautorizovala tento převod, nevěděla ani o existenci společnosti HAUZ. Advokát I. uvádí, že se pošk. P. velice pravděpodobně stala obětí trestného činu a žádá okamžité zablokování těchto

transakcí a navrácení prostředků paní P.. Necht' se Raiffeisenbank dotáže svého zaměstnance obž. V., kdo je skutečným vlastníkem společnosti HAUZ a poskytne vysvětlení výše uvedených transakcí. Přílohou dopisu sv. I. je dopis od obž. V. pro pošk. P. z 21. 5. 2015 na hlavičkovém papíře Raiffeisenbank, a kopie výpisu účtu pošk. P. č. xxx/5500 vystaveného dne 25. 6. 2015, na kterém jsou uvedeny obě předmětné zahraniční platby z tohoto účtu poškozené na účet HAUZ v bance ABC na Mauritiu, z nichž první ve výši 2.885.000 € byla z účtu odepsána 17. 4. 2015 a druhá ve výši 257.103,16 € dne 24. 6. 2015. ▲ *Kopie tohoto dopisu byla nalezena při PJPP BEZ H2O (č. l. 154, příl. sv. 26).*

226. První odpověď Raiffeisenbank zasláná P. R. em advokátu I. dne 31. 7. 2015 (v kopii č. l. 797, překlad č. l. 7087) je v angličtině a jménem CEO I. V. potvrzuje přijetí dopisu z 28. 7. 2014, pro zodpovězení otázek v tomto uvedených však od advokáta I. požaduje zaslání plné moci od pošk. P. s ověřením podpisu a apostilou. ▲ *Kopie tohoto dopisu byla nalezena při PJPP BEZ H2O (č. l. 153, příl. sv. 26).*
227. Čtvrtý dopis sv. I. zasláný v angličtině poštou Raiffeisenbank k rukám P. a R. a předem na vědomí i na emailové adresy xxx a xxx ze dne 20. 8. 2015 s přílohami (č. l. 38-39, překlad na č. l. 4514 druhá strana-4515, sv. 19; č. l. 4153 druhá strana), obsahuje v příloze originál plné moci pošk. P. pro sv. I. ze dne 27. 7. 2015 v San Benedetto del Tronto, jejíž podpis je ověřen notářem Waltrem Z. dne 28. 7. 2015 v Luganu, Švýcarská federace, s ověřovací doložkou, dle které notář ověřil pravost podpisu paní M. P., která tento prohlásila za vlastní, jejíž totožnost byla ověřena platným občanským průkazem Italské republiky číslo xxx“. Dále je připojena apostila dle Haagské dohody ze dne 19. 8. 2015. Sv. I. tedy s ohledem na přílohu trvá na neprodleném zaslání již opakovaně požadovaných dokumentů a opakuje, že pošk. P. nikdy platby na účet spol. HAUZ neschválila. Dále uvádí, že zaměstnanec Raiffeisenbank obž. V. nechal pošk. P. při svých návštěvách v San Benedetto del Tronto podepsat řadu listin, aniž by jí zanechal jejich kopie.
228. Následuje komunikace mezi P. R. em z Raiffeisenbank a sv. I. ohledně sjednání osobní schůzky k projednání otázek namítaných pošk. P. (č. l. 40, překlad na č. l. 4515 druhá strana-4516; č. l. 798-799, překlad č. l. 7090, 7093) z období 24. 8. 2015 – 4. 9. 2015 ohledně sjednání osobní schůzky s pracovníky banky v Luganu, která je následně dojednána prostřednictvím emailové komunikace mezi sv. N. a sv. I. (č. l. 42-43, překlad na č. l. 7074-7076) na 18. 9. 2015.
229. Dne 2. 10. 2015 zasílá sv. I. poslední dopis do Raiffeisenbank k rukám P. R. (v kopii na č. l. 41, překlad na č. l. 4516 druhá strana), ve kterém si stěžuje, že na osobní schůzce s pracovníky banky dne 18. 9. 2015 nedošlo k předání slibovaných relevantních dokumentů ani informací a oznamuje záměr uvědomit o věci příslušné orgány v České republice.
230. Dne 14. 1. 2016 byly z pošty v obci Offida, v provincii Ascoli Piceno odeslány dva doporučené dopisy stejného obsahu, a to jeden k rukám obž. V. na adresu sídla Raiffeisenbank v Praze, a druhý na vědomí přímo Raiffeisenbank. Oba přijala podatelna Raiffeisenbank dne 21. 1. 2016. Dopis je psán ve dvou jazykových vyhotoveních, v angličtině a v italštině (kopie na č. l. 801, 802, překlad na č. l. 4159, *kopie těchto dopisů včetně podacích listků předložila sv. C., viz níže*). Jedná se o dopis adresovaný obž. V., který je na vědomí dle textu zasílán Raiffeisenbank Praha a Raiffeisenbank Vídeň. Dopis není datován a je v obou jazykových mutacích podepsán D. R. a M. P.. V textu je pak uvedeno, že dopis sepsal D. R., jako generální zmocněnec současně přítomné a podepsané pošk. P.. D. R. žádá o informace ohledně účtu, který byl převeden ze švýcarské banky do Prahy. K tomuto převodu došlo na základě listin vyhotovených v češtině, které byly pošk. P. zaslány 24. 9. 2014, a které tato bez váhání podepsala, aniž by rozuměla jejich obsahu ani zmocnění. Je zřejmé, že obž. V. přesvědčil pošk. P., že tento převod je správný, když k získání souhlasu zneužil jejího vysokého věku. Pan R. následně tyto dokumenty na výslovný pokyn paní P. zaslal zpět do Prahy na adresu obž. V. dne 26. 9. 2014. Ačkoli bylo tvrzeno, že o dalším vývoji bude paní P. informována prostřednictvím pana R., nic takového se nestalo, obž. V. je neinformoval ani o uzavření účtů v HSBC, ani o převodu prostředků do Raiffeisenbank v Praze, ani o jejich uložení na několik různých účtů a

následných převodech či investicích do offshorových společností a zahraničních bank. Od svého advokáta I. z Lugana pošk. P. zjistila, že jí byly v Raiffeisenbank otevřeny různé účty a že tyto byly k 24. 6. 2015 uzavřeny a veškeré prostředky byly převedeny na účet společnosti HAUZ, sídlem zřejmě na ostrově Mauritius. Výše uvedená nejistota ohledně pohybů prostředků paní P. jí znemožnila vrácení těchto prostředků zpět do Itálie, kde tak nemohla využít daňových výhod, nabízených italskou vládou. Sv. R. tedy obž. V. vyzývá, aby pošk. P. neprodleně vrátil veškeré prostředky, které mu neprozřetelně svěřila, aby mohla požádat o jejich navrácení do Itálie, jak už 16. 9. 2015 učinila prostřednictvím advokáta Noro. V opačném případě bude sv. R. nucen podat trestní oznámení.

231. Dne 7. 7. 2016 pak zaslala advokátka C. na adresu Raiffeisenbank dopis, kterým informuje o podání trestního oznámení v Itálii na obž. V..
232. Kopie plné moci od pošk. P. pro advokáta Z. bez uvedení data či specifikace věci, pro kterou je plná moc vystavena (č. l. 804, ▲ *kopie nalezena při PJPP BEZ H2O – č. l. 416, příl. sv. 27*), kterou Raiffeisenbank obdržela jako přílohu emailu od sv. Z. z 22. 2. 2016 (č. l. 806, překlad č. l. 7100), ve kterém uvádí, že zastupuje paní P. ve Švýcarsku, a pokouší se kontaktovat poradce paní P., pana V., ale neúspěšně. Rovněž je přiložena kopie občanského průkazu pošk. P. a výpis z jejího účtu u Raiffeisenbank z 25. 6. 2015.
233. Raiffeisenbank dále předložila k důkazu emailovou zprávu (č. l. 325-338), kterou zaslal obž. V. na pracovní email A.a N. dne 1. 8. 2016 s předmětem „neprofesionalni chovani Xxx“, ve kterém obž. V. píše o „březnovém prohlášení paní P. a jejího pověřeného zástupce pana R. adresovaném bance“, kde se mu omlouvají a prohlašují, že banka ani on nepochybil, a ve světle tohoto se ohrazuje proti postupu banky. Tento email má tři přílohy ve formátu pdf, pojmenované dopis P., prohlášení P. („Dichiara P.“) a prohlášení R., vše z 23. 3. 2016. Raiffeisenbank tuto zprávu od obž. V. opatřila soudním překladem a postoupila orgánům činným v trestním řízení spolu se svým vyjádřením, že tyto dokumenty obdržela pouze touto emailovou zprávou od obž. V. z adresy xxx, nikoli dříve, nikoli od pošk. P. a nikoli poštou, přestože dle textu je dopis paní P. datován již 22. 3. 2016 a je adresován bance do jejího sídla k rukám pana A.a H. (*pozn.: správně „N.“*). Raiffeisenbank tyto dokumenty v příloze shledala nevěrohodnými. Jedná se o následující:
- V dopise datovaném v San Benedetto del Tronto dne 22. 3. 2016 sděluje M. P. bance, potažmo A. N., že si v mezidobí znovu přezkoumala rozhodné skutečnosti v „případu V.“ a že po pochopení podstaty případu již nemá žádných námitek. Vše vzešlo z přílišné horlivosti jejího bývalého právního zástupce. Omlouvá se tedy za způsobené potíže a prohlašuje, že činnosti banky nadále plně důvěřuje, zejména: převody byly provedeny v souladu se zadanými příkazy, pan V. a Raiffeisenbank jednali vždy korektně a v souladu s vydanými pokyny, paní P. nevznikla žádná škoda, kterou by mohli pan V. nebo Raiffeisenbank způsobit. ▲ *ověřená kopie tohoto dopisu vyhotovená 1. 8. 2016 nalezena při PJPP BEZ H2O (č. l. 415, příl. sv. 27)*.
 - Listina nadepsaná „DICHARA“ (tj. v překladu „prohlašuje, že“) je prohlášení M. P., že „pana P.V., narozeného dne xxx, trvale bytem v Praze, Česká republika zbavuje jakékoli civilní a trestní odpovědnosti za shora uvedené skutečnosti, osobně se této osobě omlouvá za způsobené potíže a dále uznává, že se v daném případě vždy chovala profesionálně.“ Dále je v množném čísle uvedeno: „S touto osobou jsme v každém případě ochotni nadále spolupracovat.“ Text pokračuje opět ve 3. osobě jednotného čísla: „Prohlašuje na svou čest, že odvolala jakékoli pověření právního zástupce pro podnikání civilních a trestních kroků proti uvedené osobě a pražské bance Raiffeisen.“ Na následující straně je pak připojen formulář 07B: „Prohlášení nahrazující obecně známou skutečnost“ s odkazem na výnos prezidenta Italské republiky. Dle vyplněných údajů tímto níže podepsaná M. P. (*pozn. soudu: na této listině níže však u slova „prohlašovatel“ ani jinde podpis paní P. ani jiného prohlašovatele není*) prohlašuje, že připojila svůj podpis na druhé straně dokladu. Datováno v Grottammare,

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

23. 3. 2016. V části formuláře vymezené pro vyplnění veřejným činitelem je pak vyplněno, že ověření podpisu provedl Městský úřad v Grottammare dne 23. 3. 2016, před nímž byl shora uvedený podpis (*pozn. soudu: který na listině není*) připojen po předchozím ověření totožnosti prohlašovatele prostřednictvím platného občanského průkazu.

- Obdobná listina začínající slovy „současně generální zmocněnce paní M. P., pan D. R., trvale bytem xxx Itálie nadepsaná „DICHIAARA“ (tj. v překladu „prohlašuje, že“) je prohlášení D. R. shodného textu jako uvedeno výše v prohlášení na jméno P.. Na následující straně je pak opět připojen formulář 07B: „Prohlášení nahrazující obecně známou skutečnost“ s vyplněnými osobními údaji na jméno D. R., jinak shodně jako v případě popsaném výše (*pozn.: tj. ani na této listině není u slova „prohlašovatel“ ani jinde podpis pana R. ani jiného prohlašovatele*), navíc je zde však vylepen kolek s datem 31. 3. 2016 v hodnotě 16 €. V hlavním líčení pak obž. V. soudu prezentoval, že drží originál těchto listin, do spisu založeny barevné kopie (č. l. 6024-6028). Zde je jako první ze svazku listin však místo dopisu z 22. 3. 2016, který byl prezentován bance, umístěna listina, která má zřejmě těmto předcházet, a to opakovaně zmiňovaná „Quietanza Liberatoria – P. V., Praga“ (č. l. 6024, překlad č. l. 8929.). Jedná se o jednu stranu tištěného textu s nadpisem „POTVRZENÍ O ZPROŠTĚNÍ – P. V., Praha“, v jejímž záhlaví je uvedena poškozená P., následuje nadpis „Premisy“ a pod tímto je uvedeno několik odstavců, jejichž obsahem je: že je majitelem bankovního vkladu č. xxx v Raiffeisenbank v Praze; že účet byl zrušen na základě jejích instrukcí bankovnímu poradci panu P. V. v San Benedetto del Tronto, aby byly uložené prostředky převedeny na zahraniční účet, přičemž tyto instrukce byly částečně zaslány přímo klientkou jako odesílatelem poštou bankovnímu poradci; že účet mezitím zanikl; že po nějaké době vzhledem k nedostatku zkušeností a neprofesionálním radám svého bývalého právního poradce, které vzhledem k jejímu pokročilému věku a chatrnému zdraví vyvolávaly určité rozpaky, požádala banku o příslušné podklady a dokumentaci; že v důsledku nereagování banky vzniklo podezření, že došlo k neoprávněnému jednání, což vedlo k požadavku na vrácení finančních prostředků, a proto se obrátila na právníka, aby podal trestní oznámení; poté, co kontaktovala pana P.V., svého poradce v Raiffeisenbank, se vše vysvětlilo, čili: převody byly provedeny v souladu s vydanými příkazy, pan V. a Raiffeisenbank vždy jednali správně a podle daných pokynů, že neutrpěla žádnou škodu, a to ani ze strany pana V., ani Raiffeisenbank, a peníze jsou k dispozici. Pod tímto textem není uvedeno žádné jméno a na listině se nikde nenachází podpis. ▲ *ověřená kopie celého tohoto svazku listin – „quietanza“ + 2x „dichiara“ s ověřovací doložkou byla nalezena při PJPP BEZ H2O (č. l. 417-419, příl. sv. 27).*

234. Znaleckým zkoumáním Ing. Jana Zemana z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika byl na disku pracovního počítače obž. V. v Raiffeisenbank ve vztahu k pošk. P. nalezen toliko soubor s názvem „P. reply.doc“ vytvořený dne 19. 5. 2015 (č. l. 822-824). S ohledem na časovou souslednost událostí se podává, že tento soubor byl konceptem dopisu ze dne 21. 5. 2015, který poskytla Raiffeisenbank v přípravném řízení, a který je součástí trestního spisu na č. l. 796. Dále bylo na disku vyhledáváno slovo „U.“, kdy bylo nalezeno více souborů, zejména konceptů smluv, vše v souvislosti s výkupem nemovitostí v Xxx a spol. Mahindrion.
235. Soud činil kroky ke zjištění rozsahu komunikace mezi Raiffeisenbank, resp. obž. V. na straně jedné, a pošk. P., resp. jejím zmocněncem D. R., na straně druhé. Ze sdělení Raiffeisenbank (č. l. 5285-5287, 5481-5482) v souladu s výpověďmi slyšených pracovních podatelny banky však vyplynulo, že je evidována pouze doporučená pošta a pošta zasílaná do zahraničí přes jiné dopravce než Českou poštu. Za celé dotazované období od 1. 1. 2014 do 30. 6. 2015 tak byla dohledána pouze jedna odchozí zásilka, a to ze dne 24. 9. 2014, jejímž odesílatelem byl za Raiffeisenbank obž. V. a adresátem pan D. R., doručována přes DHL, a dále jedna příchozí zásilka doručená přes poštovního doručovatele, a to ze dne 2. 10. 2014, jejímž odesílatelem byl D. R. a příjemcem P. V..

Jelikož banka dále sdělila, že k přepravě zahraničních zásilek byla užívána DHL Express (Czech Republic) s.r.o., byla i tato soudem k zájmovým zásilkám dotázána, avšak bezvýsledně (č. l. 5011).

3.2. Interní šetření Raiffeisenbank

236. Raiffeisenbank dále poskytla informace z průběhu interního šetření projednávané věci (vytištěny č. l. 82-94), zejména skutečnosti sdělené obž. V. a sv. I. při rozhovorech s pracovníky oddělení Fraud Risk Management, jak dokládají i přiložené „vyšetřovacími plány“, kdy se jedná o zápisy vytvořené v interním systému IMDB (Incident Management Database), ve kterém byly tyto pracovníky uvedeného oddělení Raiffeisenbank průběžně monitorovány a protokolovány. Každý tento zápis je opatřen mimo jiné i časovým razítkem o datu a čase vložení záznamu a osoby s přístupovými právy do IMDB, která tento vytvořila.
237. **V rámci rozhovoru dne 19. 8. 2015** (č. l. 87-88) obž. V. pracovníkům oddělení Fraud Risk Management Raiffeisenbank (zastoupené sv. T. S. a T. D.) sdělil, že Italové mají bankovní účty ve Švýcarsku. Obž. V. byl kontaktován tehdejším bankéřem paní P. v HSBC, sv. Stefanem R., který mu sdělil, že HSBC nechce dále pošk. P. jako klientku z důvodu nedostatečných zůstatků na účtu a že klientka P. má zájem o bankovní služby v ČR. Veškerá počáteční komunikace probíhala prostřednictvím telefonních hovorů a SMS mezi obž. V. a sv. R., e-mail nevyužívali. Obž. V. prý sv. R. u sdělil, že nemá zájem o klientku v případě, že by peníze přes účty u Raiffeisenbank pouze protekly, a že proto potenciální klienti musí mít nějakou vazbu na ČR, tedy zde mít alespoň pobyt atd. Adresu paní P. v ČR obdržel obž. V. od sv. R. přes SMS. Obž. V. dále tvrdí, že měl z HSBC dobrozdání ohledně zdravotního stavu pošk. P.. Slyšel, že prý existuje i zdravotní posudek, který má potvrzovat, že klientka je „OK“, ale nikdy jej neviděl.
238. Prisku D. D. z odd. Compliance HSBC, které pošk. P. adresovala žádost o převod veškerých svých prostředků z účtu HSBC („...transfer all my money“...), obž. V. osobně nezná, ale párkrát už s ní něco řešil. Před svou první cestou za pošk. P. se obž. V. dověděl, že sv. R. nikdy pošk. P. ani jejího zmocněnce Dante R. neviděl. K dopisu z 24. 9. 2014 (č. l. 44, překlad č. l. 4542) obž. V. uvedl, že to bylo v rozporu s tím, co mu tvrdil sv. R., ale na druhou stranu co tvrdila pošk. P., bylo vždy konzistentní. Resp. později mu došlo, že pošk. P. od počátku tvrdila, že bude chtít peníze převést pryč, ale obž. V. se domníval, že ji buď přesvědčí k investování v ČR nebo k ponechání alespoň části prostředků v Raiffeisenbank.
239. Dle obž. V. byl sv. R. nervózní, když obž. V. požadoval osobní schůzku s klientkou. Nakonec ji sv. R. dohodl a měl v plánu se jí také zúčastnit, nakonec z toho ustoupil a obž. V. jel sám. Dne 29. 1. 2015 se uskutečnila první schůzka mezi pošk. P. a obž. V. za účelem ověření klientky a podpisu platebních příkazů, a to v bytě na adrese via De Gasperi 51, kde byl přítomen D. R., přítel pošk. P., a posluhovačka. D. R. vedl většinu hovoru, protože na tom byl lépe, i když je podobně starý. Pošk. P. seděla stranou v křesle a měla sluneční brýle. Obž. V. se snažil hovořit hlavně s ní, aby zjistil, zda je „OK“. Hovořili italsky, obž. V. „trochu umí“, oni jiným jazykem neumí. D. R. obž. V. ukázal generální plnou moc od pošk. P., dle které ji mohl zastupovat ve všech věcech týkajících se jejího podnikání, ale nikoli při jednání s bankou. Obž. V. sdělil, že na schůzce u kopie dokladu pošk. P., kterou dostal poštou podepsanou od klientky s ostatními dokumenty k založení účtu, které se klientce posílaly (*pozn. soudu: zmiňovaný dokument je součástí složky klientky vydané Raiffeisenbank a v kopii na č. l. 685*) dopodepsal, že ověřil totožnost klientky, všechno ostatní už na kopii bylo. Když mu bylo předestřeno, že u kopie dokladu je „notářské ověření“ a jméno na notářské doložce neshoduje, vyjádřil se obž. V. ve smyslu, že to je divné a že to je podvod. Na schůzku s sebou obž. V. přivezl blanko platební příkazy k podepsání klientkou, jaké konkrétně listiny to byly, neví, dal na doporučení bankéřů, se kterými věc konzultoval. Na cestu tedy vyrazil s blanko platebními příkazy, které pak vyplnil ještě před schůzkou s pošk. P. na večeri se sv. R., který mu nadiktoval číslo účtu a banku příjemce, přičemž obž. V. tyto vyplnil do platebních příkazů vlastní rukou. Tyto údaje následně ověřoval na schůzce s pošk. P. a Dante R., tyto kontroloval

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

hlavně D. R.. Dále prý podepisovali „spoustu papírů“, vzpomenout si dokázal jen na platební příkaz a možná smlouvy o investičním účtu. Ani poté, co byl pracovníky oddělení Fraud Risk Management konfrontován se skutečností, že tyto byly podepsány již v září 2014, si na žádné další podepisované listiny nevzpomněl. Příkazů mělo být více proto, že peníze z HSBC přicházely postupně. Jako důkaz mentální kondice klientky obž. V. spontánně uvedl, že při podepisování dokumentů uvedla něco jako: „Ježíš, to je ale papírů na podepisování“.

240. Večer po schůzce s klientkou pak obž. V. údajně volal sv. R., že se spletl v tom, kam se ty peníze mají převádět a ať tedy obž. V. podepsané příkazy skartuje. Obž. V. toto následně asi 31. 1. 2015 telefonicky konzultoval s Dante R., který toto potvrdil a řekl, ať příkazy skartuje, což obž. V. následně učinil. S. R. skončil v HSBC asi v lednu 2015. K dopisu od pošk. P. z 29. 1. 2015 (č. l. 44 druhá strana, překlad č. l. 4542 druhá strana) obž. V. uvedl, že tento asi dostal potom poštou. Asi musel pošk. P. říct, že jej takto potřebuje. Sv. R. po něm chtěl, aby mu poslal blanko příkazy, že zařídí jejich podpis.
241. Dne 18. 2. 2015 se uskutečnila druhá schůzka obž. V. s pošk. P.. Před ní obž. V. opět povečeřel se sv. R., který mu řekl, že už vědí, kam to poslat, jako novou destinaci udal společnost HAUZ. Obž. V. již předtím hovořil s Dante R., ale protože umí italsky jen málo, po telefonu mu skoro vůbec nerozuměl. Příkazy opět vyplnili se sv. R. společně u večere, bylo jich několik, 1 až 3, přesně neví, poradil se o potřebném počtu s bankéřem. Na následné schůzce byla pošk. P. sama, což obž. V. avizoval sv. R. předem s tím, že D. R. se nedostaví, má chřipku. Obž. V. chtěl po pošk. P., aby zkontrolovala vyplněné příkazy, ale paní neměla údaje nikde napsané, nebyl tam R., proto je nezkontrolovala, ale pouze podepsala. Podepsali i uzavření účtu a asi i pokyn k obstarání/koupi investičních nástrojů, který byl nutný k prodeji. Platební příkazy obž. V. nechal na místě, aby je mohli zkontrolovat později. Obž. V. tyto platební příkazy úmyslně vyplnil vlastní rukou, aby si mohl následně ověřit, až mu přijdou poštou, že se jedná o stejné příkazy.
242. Obž. V. k dotazu pracovníků banky sdělil, že neví, kdo stojí za společností HAUZ. Poté, co mu bylo sděleno, že je to obž. U., tak obž. V. k jeho osobě uvedl, že ho zná, ale o tomto nevěděl. Obž. U. pro obž. V. vyřizoval na podzim 2014 právní záležitosti ohledně soukromého nákupu nemovitosti od více vlastníků, resp. mu na to dal k dispozici paní S.. Po úspěšném dokončení transakce si spolu od ledna 2015 začali tykat, znají se ale pouze pracovně. Jediné, jak ho napadá, že se k tomu mohl obž. U. dostat, je, že poté, co mu byl doporučen jako dobrý právník, jej i sám dále doporučoval, mimo jiné i nezávislému finančnímu poradci z Luganu panu B.
243. **V rámci druhého rozhovoru dne 25. 8. 2015** (č. l. 89) obž. V. oddělení Fraud Risk Management (zastoupené sv. S. a T. D.) k předestřenému dopisu od sv. I. ze dne 20. 8. 2015 sdělil, že mu tento ukazoval sv. R. na mobilu v Luganu a sdělil mu k tomu, že sv. I. je neapolský právník, který má teď svůj „velký kšeft“, má incentiv 30 % a dostal „desítku“ a bude se snažit z banky dostat peníze. I. poslal tento dopis v kopii R., protože nyní jdou proti Raiffeisenbank společně. Obž. V. poukazoval na plnou moc a její ověření apostilou s tím, že klientka P. nevypadala, že by zvládla cestu do kantonu Ticino. Obž. V. dále sdělil, že má od sv. R. informaci, že právník I. nikdy pošk. P. neviděl. Obž. V. se domnívá, že advokát I. „vydírá“ banku, po které bude chtít peníze, proto neatakuje obž. V. jako fyzickou osobu, ale přímo Raiffeisenbank. Dle jeho názoru kolem „staré bohaté klientky krouží dravci, kteří chtějí její peníze“. Za právníkem I. vidí obž. V. akci Dante R., který třeba „měl dědit?, nedědil?“. Dále se obž. V. ohradil, že interní vyšetřování je bankou vedeno špatně, moc se zaměřují na něj, chtějí ho dostat do vězení. Sdělil sv. S. a T. D., ať se jedou podívat na klientku sami, v jaké mentální/zdravotní kondici je. Nabídl, že to klidně zařídí. S. R. mu o víkendu v Luganu říkal, že paní P. byla 10 dní mimo domov, ale zase se vrátí. Sdělil, že mu je z celé věci špatně, že dal sv. R. u o víkendu pěstí, pak mu hradil čištění zakrváceného koberce, na cestě od něj ve stresu naboural své auto. Obž. V. byl dotázán na časový nesoulad mezi založením účtu pro HAUZ na Mauritiu a tvrzeným vyplněním platebních příkazů obž. V. u paní P.. K tomuto se nevyjádřil, požádal o čas do pondělí, že to vysvětlí. Zmínil možnou chybu v datech evidovaných bankou. V rámci rozhovoru byl obž. V. požádán, aby poskytl originál dokumentace, originál příkazů, dále soupis svého majetku

a dluhů, telefonní čísla na sv. R. a sv. R. a konečně tvrzený e-mail, ve kterém banka HSBC sděluje, že pošk. P. je „ok“, o kterém v předešlém rozhovoru mluvil. Obž. V. slíbil dokumenty dodat, zároveň si vzpomněl, že od HSBC ujištění ohledně stavu klientky nedostal e-mailem, ale pouze v rámci telefonátu. Slíbil, že obstará „certifikát, že klientka byla ok“. Dále byl požádán o zprostředkování schůzky s obž. U., pokud tento může uvést něco ke společnosti HAUZ.

244. **Při třetím rozhovoru dne 31. 8. 2015** (č. l. 90) obž. V. oddělení Fraud Risk Management (zastoupené sv. S. a sv. N.m) sdělil, že mu teď sv. R. řekl, že „je blbej, že ten HAUZ nešel od něj“, po čemž si obž. V. prý vzpomněl, že mu vlastně platební příkazy podepsané klientkou na HAUZ přišly osobně od klientky poštou. Na svou soukromou adresu dostal od pošk. P. dopis - papír, na kterém byly údaje, kam převést ty peníze – údaje o HAUZ, - číslo účtu, adresa, ..., vypadalo to jako papír odněkud z banky. Doma se pokusí tento dohledat. Obž. V. pak na základě těchto instrukcí vyplnil platební příkazy – napsal tam údaje o HAUZ (číslo účtu, adresa, ...) a poslal to zpět obyčejnou poštou pošk. P.. Následně, když na účet v Raiffeisenbank přišly peníze z HSBC, tak dal klientce vědět přes sv. R. nebo přes Dante R.. Poté přišel obyčejnou poštou na jeho osobní adresu domů podepsaný platební příkaz klientkou. Neví přesně, zda přišly všechny tři podepsané příkazy najednou nebo zda chodily postupně. Pošk. P. prý nechtěla komunikovat přes banku, proto si to nechal posílat domů a z domova s ní komunikoval. Svou soukromou adresu klientce předal při osobní schůzce. Příkazy, které podepisoval na osobních schůzkách s klientkou, byly na jiné firmy a tyto se nepoužily. Na příkazy zasílané poštou si předtím nevzpomněl. Obž. V. dále sdělil, že má informaci od Stefana R., že se teď k pošk. P. nikdo nedostane, není jí dobře. Obž. V. dále sdělil, že vše vykonstroval sv. R. a řídí právníka. Pošk. P. ani D. R. prý nic nehledají. Sv. R. vydírá obž. V., aby z banky ukradl dokumentaci ke klientce P.. K osobě S. R. dále obž. V. sdělil, že měl bratra, který kradl, a přítelkyni z Teplic, která ho pomlouvala u banky, on teď sám dělá, co se naučil. Obž. V. uvedl, že pošk. P. veškerou dokumentaci k účtu dostala, posílal to tam dvakrát, a když s ní podepisoval dokumenty na osobní schůzce, tak jí tam jedno pare nechával.
245. **Dne 14. 9. 2015** (č. l. 91) obž. V. předal sv. N. své švýcarské daňové přiznání a sdělil, že nemá jinou firmu, než Galbisio AG. Uvažoval o založení společnosti (SPV) na odkup podílů na pozemku od ostatních spoluvlastníků, z něhož vlastní jen část, tak, aby o tom nevěděli ostatní spoluvlastníci. Jeho otec na sebe má několik s.r.o. (SPV) kvůli developerským projektům. Dále sdělil, že cca 14 dní před tímto rozhovorem jel za Dante R., který byl „ok“, nebyl už tak vřelý, jako dříve. Dále je v zápisu v IMDB z tohoto dne uvedena poznámka, že v daňovém přiznání je byt obž. V. v Luganu oceněn na cca 760.000 CHF. Je zde vložen i řetězec emailových zpráv, ve kterých obž. V. na adresu sv. N. dále k vlastněným vozidlům uvádí, že vlastní 5 let staré Volvo XC60, které poskytl k užívání svým rodičům, dále vozidlo Porsche 911, r.v. 2006, které kvůli daňové optimalizaci převedl do firmy, ve které je 100 % vlastníkem, ale příští rok si ho převede zpět na sebe, a dále své matce teď koupil Mini Cooper Countryman, který je psán na matku, placen hotově, vše proběhlo přes účty Raiffeisenbank (z vrácené dividendy ze Švýcarska).
246. **Dne 18. 9. 2015 proběhla schůzka** sv. I. se sv. N. a sv. S. v Luganu za přítomnosti překladatele (č. l. 92). Sv. I. sdělil, že pošk. P. chce zpět své peníze, že ji obž. V. při osobní návštěvě nechal podepsat spoustu dokumentů, mezi nimi i platební příkazy k platbám na Mauritius pro společnost HAUZ, o které pošk. P. nic neví. Jde o podvod, protože obž. V. podpisy na platebních příkazech na pošk. P. vylákal. Klientka P. k tomuto nemá dokumentaci, protože dokumenty nebyly podepsané od obž. V. a ještě nějaké další osoby, proto obž. V. klientce řekl, že je vezme domů a pak jí je pošle. Sv. I. potvrdil, že HSBC zavřela pošk. P. účty a že sv. R. byl její bankovní poradce, který navrhl převod peněz do ČR, protože znal obž. V.. Blížší vysvětlení toho, proč měly být prostředky převedeny do ČR, nedokázal poskytnout, ale uvedl, že prostředky byly „ok“. Na jaře se pošk. P. a D. R. měli neúspěšně shánět po V., nevěděli, co se s penězi děje. Obž. V. byl nekontaktní. Proto D. R. volal do banky, ale jelikož umí jen italsky, dal mu kontakt na Salvatore B., kterému tak poslal sv. I. první ze série svých dopisů. O transferu peněz na Mauritius vědí až z dopisu, který přišel pošk. P., a jehož přílohou byl výpis z účtu. Dále sv. I. řekl, že má od Dante R. informaci, že

se s ním obž. V. asi před třemi týdny setkal v Itálii v Castignano a nabízel mu 1 mil. € za to, aby „přestali dělat problémy“ a vyhrožoval, že jinak je nahlásí na finanční úřad. Obž. V. prý zjevně nevěděl, že 1. 1. 2015 proběhlo v Itálii tzv. „voluntary disclosure“ (*pozn. soudu: forma daňové amnestie, kdy z veřejně dostupných zdrojů plyne, že dodatečné příznání a zdanění prostředků vedlo k odpuštění penále a jiných trestů*). Při pohovoru s pracovníky banky tyto skutečnosti sv. I. ověřoval u Dante R., kterému volal. K dotazu pracovníků banky svědek sdělil, že pošk. P. je „legally competent“, tedy způsobilá k právním úkonům. Ověřování plné moci notářem (*pozn. soudu: sv. W. Z., viz č. l. 38-39*) mělo proběhnout tak, že notář navštívil klientku v Itálii a ověření vyhotovil druhý den v Luganu. Na koci záznamu je poznámka, že sv. I. nechtěl, aby pracovníci banky viděli klientku.

247. **V rámci následného rozhovoru dne 23. 9. 2015** (č. l. 93) obž. V. oddělení Fraud Risk Management (zastoupené sv. S. a sv. N.) zopakoval, že před třemi týdny navštívil Dante R.. Ten měl být přátelský, ale opatrný a uhýbavý. Odmítl, že by R. vyhrožoval či mu nabízel peníze. Ptal se ho na ony 3 mil. €, ale Dante odpovídal vyhýbavě, obž. V. mu také vše nerozuměl. Návštěvu nebral jako porušení zákazu ředitele V. komunikovat s pošk. P.. K dotazu, zda našel instrukce k převodům prostředků na účet společnosti HAUZ, které mu dle jeho tvrzení měla pošk. P. zaslat poštou na jeho soukromou adresu, obž. V. uvedl, že to nehledal. K vyšetřovacímu plánu je přiložen email od generálního ředitele a předsedy představenstva Raiffeisenbank I. V. ze dne 20. 8. 2015, ve kterém obž. V. sděluje, že dle jeho názoru by do Itálie neměl jezdit obž. V., ale nechat jet pracovníky oddělení Compliance, protože v tomto případě je mnoho nejasností a chtěl by, aby se více angažovali. Obž. V. téhož dne odpovídá: „ok, v případě potřeby jsem k dispozici“.
248. Dále je v IMDB vložen **záznam o rozhovoru s klientem ze dne 29. 10. 2015**, ve kterém je kopie emailové zprávy dílem v anglickém jazyce (č. l. 94, překlad č. l. 708), ve které D. B. ze společnosti Ernst & Young, s.r.o. sděluje sv. N. informace o kontaktování pošk. P. a Dante R.. Uvádí, že pošk. P. se nepodařilo telefonicky kontaktovat, protože sdělené telefonní číslo již není aktivní. Bylo hovořeno s Dante R., který potvrdil, že je generálním zmocněncem pošk. P., jakož i že k jednání s Raiffeisenbank je za pošk. P. zmocněn advokát I. Paní P. v současné době nelze telefonicky kontaktovat, neboť je „paralyzovaná“ (*příp. „otupělá“*) stejně, jako byla v době podepisování daných dokumentů (i když ne z právního hlediska). Žije v San Benedetto del Tronto se třemi ošetřovatelkami. S obž. V. se osobně setkal dvakrát: Jednou před rokem/rokem a půl, kdy spolu v Itálii poobědvali. Dále před „deseti, dvaceti, dvaceti pěti“ dny, kdy obž. V. přišel k němu domů v 7 ráno, že prý pro něj má zásilku k doručení. R. uvedl, že po něm obž. V. při tomto setkání požadoval, aby odvolali mandát pro sv. I., jinak prý na ně obž. V. zavolá italskou finanční policii. Peníze mu však nenabízel. Asi měsíc až dva po prvním setkání s R. obž. V. navštívil pošk. P. v jejím domě a nechal ji podepsat veškerou dokumentaci. R. u toho nebyl a tyto dokumenty neviděl. Obž. V. se domluví italsky, byť nikoli plyně, ale navzájem se dorozuměli. Mauricijskou společnost D. R. nezná. Peníze převedené do ČR měly být užity na investování do nemovitostí. Obž. V. je dle něj „špatný člověk“ a nechce s ním mít nic společného.
249. Obž. V. dále založil výtisky obrazovky mobilního telefonu, na nichž je komunikace s osobou „SANDA“ bez označení data (č. l. 1831), ve které se F. Š. opakovaně dožaduje reakce od obž. V. s tím, že obžalovaný už zřejmě četl emaily, že je potřeba komunikovat, v opačném případě bude banka nucena postupovat dle formálních pravidel. V další zprávě obž. V. z pozice HR ředitele informuje o zrušení jeho pozice a vyzývá ho k vrácení všech pracovních pomůcek a zakazuje mu komunikovat s klienty nebo zaměstnanci banky v pracovních záležitostech, avšak opětovně vyzývá ke komunikaci s generálním ředitelem V. nebo s F. Š.. Z výpisu účtu obž. V. u Raiffeisenbank (č. l. 1835) vyplývá, že mu bylo dne 8. 12. 2015 vyplaceno odstupné 5 840 318 Kč.

3.3. „Zprošťující“ listiny

250. Obž. V. založil do spisu kopii dopisu od sv. Z. pro neurčené adresáty ze dne 22. 7. 2016 (č. l. 1858, překlad č. l. 7228); *pozn. soudu: tento dopis v dokumentaci Raiffeisenbank obsažen není, ▲ ověřená kopie této*

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

listiny však byla nalezena při PJPP BEZ H2O (č. l. 414, příl. sv. 27). V tomto dopise je uvedeno, že klientka advokáta a notáře Z., paní P., jejíž plná moc je přiložena, je majitelem cca 3 milionů € na účtu u HSBC, kde byly tyto prostředky po nějakou dobu zablokovány. Její bývalý právní poradce, který paní P. provázel procesem odblokování peněz v HSBC, doporučil právníka Giorgji C., nar. xxx, kopie jeho cestovního pasu je přiložena, kterému paní P. na jeho návrh udělila mandát k zřízení investiční struktury a převedení peněz na offshore účet. Proto paní P. dala pokyn k převodu peněz ze Švýcarska přes Českou republiku na investiční účet na Mauritius, odkud je měl na starosti pan C.. Pan C. se ale stal nekontaktním a peníze nikdy nedorazily na konečné místo určení na offshore účet, jak se pan C. s paní P. dohodli. Paní P. nemá dále o pohybu peněz žádné informace a obává se, že byly odcizeny. Ve snaze získat peníze zpět a přimět banky ke spolupráci tak bývalý právní zástupce paní P. obvinil Raiffeisenbank a její zaměstnance z protiprávního jednání v naději, že tak na svůj případ upozorní. Bohužel Raiffeisenbank ani přesto s paní P. nespolupracovala. K tomuto advokát Z. dodává, že paní P. již zbavila Raiffeisenbank i obč. V. všech obvinění a odpovědnosti v této věci. Závěrem dopisu tedy žádá o informace k pohybu peněz z Mauritiu a kontakty na pana C., o kterém se domnívají, že peníze ukradl. Přílohou je kopie plné moci od pošk. P. pro advokáta Z. bez data vystavení či specifikace věci, pro kterou je udělena (č. l. 1859, překlad 6897).

251. Dále obč. V. založil do spisu kopii omluvného dopisu od pošk. P. a D. R. ze dne 27. 5. 2017, který je adresován obč. V. na adresu Via Cortivo 14b, Lugano (č. l. 1940, 7728a, překlad 6900). Dle textu tento sepsal D. R. podle diktátu pošk. P., která nemůže psát. V textu se dále uvádí, že pošk. P. přišla o mnoho peněz a proto jim bylo doporučeno, že by je mohli získat zpět, kdyby bylo prokázáno pochybení banky. Z toho důvodu obč. V. jako poradci banky přisoudili nesprávně chybu, když tvrdili, že chybně podepsali dokumenty. Ve skutečnosti pošk. P. podepsala pokyny, které obč. V. je zaslali poštou, a on pak správně zajistil odeslání plateb firmě HAUZ z Mauritiu, aby pak získali konečné vyplacení v hotovosti. Podvedeni byli těmi, kdo jim poradili, aby podepsali smlouvu s touto firmou a následně se při odeslání peněz do Dubaje se těchto neoprávněně zmocnili. Stále tak doufají, že od těchto získají peníze zpět. Obč. V. k tomuto dopisu uvedl, že má k dispozici jeho originál, do spisu založil dopisní obálku, kterou tento dle vlastních slov obdržel.
252. K tomuto dopisu se vztahuje trestní oznámení/žaloba (č. l. 3961-3962, překlad č. l. 6903-6905) podané opatrovníkem pošk. P. sv. Luciano B. dne 23. 8. 2018 na neznámého pachatele ke Státnímu zastupitelství při soudu v Ascoli Piceno. V podání opatrovník uvádí, že se od zmocněnkyně pošk. P. v ČR, JUDr. F., dozvěděl, že v trestním spise je založen výše uvedený dopis. K tomuto opatrovník uvádí, že pošk. P. nemohla uvedený dopis dne 27. 5. 2017 podepsat, protože jí je 89 let a má zdravotní problémy takového charakteru, že dne 11. 7. 2016 došlo ke spěšnému provizornímu jmenování opatrovníka nařízením opatrovníckého soudu, a od té doby je pošk. P. v neustálé péči, ve dne v noci. Pan R. jí nemohl dne 27. 5. 2017 navštívit, neměl přístup do její nemovitosti, nemohl jí tedy nechat tento dopis podepsat. Nadto pošk. P. nebyla s ohledem na svůj zdravotní stav schopná vůbec připojit svůj čitelný podpis ani pochopit význam takového prohlášení. Proto jí byl již v listopadu 2016 ustanoven opatrovník, přičemž každý úkon mimořádné správy majetku pošk. P. (kterým je zjevně i zproštění odpovědnosti obč. V. ve vztahu k částce přes 3 mil. €) musí být předem schválen opatrovníckým soudem a podepsán spolu s opatrovníkem. Podpis na uvedené listině tedy nemůže být pravým podpisem pošk. P..
253. Obč. V. dále předložil výtisky obrazovky mobilního telefonu (č. l. 1821-1827, překlad č. l. 7240-7246), na nichž je komunikace s osobou označenou „R.“, ve které mu v období měsíce září (bez označení roku) R. zasílá osobní údaje k pošk. P., adresu jejího fiskálního poradce Dante R. a další údaje s tím, že žádá, aby byly připravené dokumenty zaslány s označením míst, kde má klientka podepsat. Dále komunikace z ledna (bez označení roku), kdy R. posílá údaje o bankovním účtu spol. Solventa SA u Hinduja Bank (Switzerland) Ltd., Lugano. V pracovní mailové schránce obč. V. byla zajištěna zpráva ze dne 30. 6. 2015 (č. l. 808, překlad č. l. 7104), ve které obžalovaný odpovídá na zprávu Stefana R. s tím, že se podivuje nad jeho emailovou adresou a žádá, aby mu R.

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

potvrdil ze své pracovní adresy v LGT, že je to skutečně on. Končí slovy, že se myslí, že (s. R.) má hodně co vysvětlovat.

254. Konečně obž. V. předložil výtisky obrazovky mobilního telefonu, na nichž je komunikace v aplikaci WhatsApp s osobou „Vrata Xxx“ z 9. 5. 2016, ve které píše: „Vrát' o, vím, že už to neřešíš, ale prosím – dnes je dle dohody v Praze můj CH právník na prodej toho bytu a má s sebou kompletní dokumentaci, ale kupec se mi od minulé středy neozývá. Minulou středu psal, že vše OK, já byt čt-ne jak jsem avizoval pryč, píšu mu a nic. Potřebujeme s tím kupujícím schůzku, jinak sem jel můj právník zbytečně. Prosím, pomoz mi.“ Na což „Vrata Xxx“ odpovídá za 20 minut: „Čau, podle mých info s tím počítají. Ještě jim zavolám.“ a obž. reaguje: „jsme k dispozici kdykoliv během dneška a přizpůsobíme se. Právník bydlí ve Four Season, ...“ Obž. V. se k této komunikaci v hlavním líčení vyjádřil tak, že tato značí příjezd advokáta Z.ho a že obž. U. s ním komunikoval pouze, pokud šlo o nemovitosti, takže musel psát, jako kdyby se jednalo o prodej bytu.
255. Dále obž. V. soudu předložil přílohu k faktuře - položkové vyúčtování právních služeb, které mu poskytoval obž. U. jako advokát v období 1. 1. 2014 – 14. 6. 2016 (č. l. 5433-5436). Z tohoto je zřejmé, že bylo fakturováno celkem 158,7 hodin za úkony na projektu Xxx v období 17. 6. 2015 - 3. 6. 2016 a související výdaje za kolky, správní poplatky, překlady apod. za období od 15. 12. 2014 do 2. 5. 2016, a dále 4,2 hodiny za úkony vztahující se k ukončení pracovního poměru obž. V. u Raiffeisenbank v období 3. 11. 2015 – 12. 11. 2015. Následně založil do spisu ještě dvě faktury od Xxx (č. l. 6323-6324), a to ze dne 14. 3. 2016 na částku 43 862,50 Kč, kdy dle přílohy se jedná o právní služby na projektu Ladronka poskytnuté v období 6. 5. 2015 až 9. 12. 2015, a druhou z téhož dne na částku 12 100 Kč, ve které je jako předmět plnění uvedeno právní poradenství k nemovitosti Hanspaulka s datem uskutečnění zdanitelného plnění 29. 2. 2016. Dále obž. V. předložil seznam pořízených kopií předávaných dokumentů k akcím Xxx, MAHIDRION REAL a.s., Red Sun Property Ltd., xxx (č. l. 6329-6333).

3.4. Mezinárodní právní pomoc - Itálie

256. V rámci mezinárodní právní pomoci byly od Soudu v Ascoli Piceno získány lékařské zprávy ke zdravotnímu stavu pošk. P., a to potvrzení ze dne 21. 4. 2016 (č. l. 1099, překlad č. l. 4156) vystavené Dr. Franco G., ve kterém tento uvádí, že pošk. P. vyšetřil dne 27. 11. 2015 a shledal její mentální stav jako zhoršený s výpadky paměti, vnímání, logického myšlení. Pozornost a koncentrace jsou labilní. Ve zprávě ze dne 23. 4. 2016 (č. l. 1101, překlad č. l. 4156) lékaře Dr. E. S. je toliko stručně uvedeno, že dle záznamů v klinické kartě pacienta má pošk. P. xxx xxx. Dne 17. 10. 2016 byl rozhodnutím opatrovnického soudu v Ascoli Piceno sp. zn. 596/16 AS poškozené P. ustanoven opatrovník sv. Luciano B., (č. l. 3839-3844), neboť se nachází ve stavu, kdy nemůže uplatňovat své zájmy a zejména spravovat svůj majetek.
257. V rámci mezinárodní právní pomoci informoval Soud v Ascoli Piceno dne 21. 2. 2017 (č. l. 1216-1217, překlad č. l. 4159 druhá strana – 4160 druhá strana; č. l. 1233, překlad na č. l. 4180 druhá strana-4181 druhá strana) orgány činné v trestním řízení, že sv. Dante R. nelze pro jeho mentální zdravotní stav vyslechnout. Dále přípis obsahuje sdělení, že D. R. byl obžalován v Itálii z trestného činu zpronevěry, kterého se měl dopustit na pošk. P., mezi jinými i výběry z jejich účtů ve švýcarské bance HSBC v Luganu v roce 2010. Z rozhodnutí státního zástupce Státního zastupitelství při Soudu v Ascoli Piceno (č. l. 3662d-3662t) vyplývá, že dne 9. 7. 2018 bylo ukončeno přípravné řízení ve věci trestního stíhání Dante R. a jeho dětí Antonelly R. a Mariana R. pro jednání spáchané v období od 1. 1. 2013 do 9. 6. 2016, kdy se měli neoprávněně obohacovat na úkor pošk. P., které zpronevěřili celkem 2.196.788,75 € pocházející z prodeje nemovitého majetku pošk. P. a z vypořádání vkladů produktů a obchodních podílů dvou zemědělských podniků patřících pošk. P., když si D. R. příslušné částky nechal zasílat na účty své nebo na účty svých dětí. Z popisu skutku je dále zjevné, že finanční prostředky pošk. P. byly zpronevěřeny z jejich účtů u Banca dell'Adriatico, pobočka v Grottammare či v San Benedetto del Tronto, popř. prostřednictvím

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

šeků. Dne 11. 7. 2018 vydal jmenovaný státní zástupce žádost, aby soud nařídil odložení řízení proti P. u V., neboť ze spisu vyplývá, že se přímo neúčastnil popsané majetkové trestné činnosti Dante R. vůči pošk. P.. Řízení je nyní ve fázi hlavního líčení, přičemž však pokračuje pouze vůči Antonelle R. a Marianu R., neboť D. R. zemřel (č. l. 6645-6663, 6704 – 6705, 7560-7561). Italské justiční orgány poskytly v rámci mezinárodní právní pomoci v projednávané věci kopie listin zajištěné v rámci tamního trestního řízení, mezi nimiž je i dokumentace k založení účtů pošk. P. u Raiffeisenbank (zejména smlouva o poskytování bankovních a dalších služeb, smlouvy o zřízení a vedení běžných investičních účtů, související podpisové vzory, a další listiny – tedy listiny, které v originále, tedy již s vyplněním všech údajů a podpisů stran předložila v projednávané trestní věci zdejšímu soudu Raiffeisenbank, a které jsou datovány v září 2014), u nichž však ve verzi poskytnuté italskými justičními orgány není nikde vyplněn podpis pošk. P. (nicméně na některých je označeno „lepítkem“, kde má pošk. P. listinu podepsat – viz pokyn obž. V. v tomto smyslu na č. l. 680), místo a datum podpisu není vyplněno ani u jedné ze smluvních stran, za Raiffeisenbank jsou však na listinách připojeny podpisy Jany K. a D. a Ž.. Jedná se tedy o listiny vztahující se k počátku smluvního vztahu mezi pošk. P. a Raiffeisenbank ze září 2014. Není zde však žádná listina ve vztahu k Raiffeisenbank z doby pozdější, vyjma čtyř výpisů z účtu pošk. P. u Raiffeisenbank ze dne 25. 6. 2015. Ve vztahu k účtu č. xxx/5500 vedeném v EUR jsou na tomto zejména zaznamenány četné příchozí platby za cenné papíry z období od 9. 1. 2015 do 19. 6. 2015, jakož i tři příchozí platby z jiných účtů pošk. P. vedených u Raiffeisenbank, avšak všechny na tomto účtu pošk. P. soustředěné prostředky jsou následně odčerpány dvěma odchozími platbami do zahraničí na účet společnosti HAUZ INTERNATIONAL LIMITED IBAN: XXX ve výši 2.885.000 € dne 17. 4. 2015, přičemž po této platbě přichází na účet pošk. P. poslední platba za cenné papíry ve výši 256.622,94 € dne 19. 6. 2015 a tato je obratem odčerpána druhou zahraniční platbou na účet společnosti HAUZ dne 24. 6. 2015 ve výši 257.103,16 €, čímž je zůstatek účtu nulový. Obdobně na účtu č. xxx/5500 vedeném v USD jsou příchozí platby za cenné papíry za období od 6. 2. 2015 do 8. 4. 2015, přičemž prostředky jsou odčerpány v plné výši jejich převodem na eurový účet ve výši 242.423 USD, s konverzí na 227.051,61 €, čímž je zůstatek účtu nulový. Ve výpisu z účtu č. xxx/5500 vedeném v GBP jsou jen dvě příchozí platby za cenné papíry z 2. 4. 2015, které jsou v plné výši odčerpány jejich převodem na eurový účet dne 16. 4. 2015 ve výši 63.154 GBP, s konverzí na 87.811,46 €, čímž je zůstatek účtu nulový. Ve výpisu k účtu vedenému v CHF nejsou žádné pohyby (č. l. 6783-6866).

258. K původu finančních prostředků pošk. P. na bankovních účtech ve Švýcarsku byla cestou mezinárodní právní pomoci získána ručně psaná závěť v italštině ze dne 3. 7. 1967 (č. l. 1166, 1168-1170, překlad č. l. 4168 druhá strana), ze které ve spojení s textem podání pošk. P. ke Státnímu zastupitelství v Ascoli Piceno (č. l. 1159-1163, překlad 4175 druhá strana a násl.) vyplývá, že zůstavitel Valentino D. S. zanechává vše, co vlastní v bance HSBC, své neteři, pošk. Mariassuntě P..
259. K otázce daňové amnestie byla cestou mezinárodní právní pomoci získána kopie dopisu Dr. Stefana N. adresovaného Dante R. ve věci „voluntary disclosure“ (dobrovolné prohlášení v rámci italské daňové amnestie) ze dne 9. 9. 2015 včetně zálohové faktury za sepsání podání ze dne 22. 10. 2015 (č. l. 1181-1182, 1188-1191, překlad na 6867-6881), a především přílohy, v níž je uvedena výše majetku pošk. P. ve Švýcarsku v bance HSBC v letech 2009 až 2013, přičemž jeho hodnota ke dni 31. 12. 2009 činila 4.071.955 €, v následujících dvou letech se snižovala o cca 500.000 € ročně, ke konci roku 2012 činila 2.741.160 € a k 31. 12. 2013 částku 2.828.324 €. Kde ni 8. 7. 2015 byl vztah s HSBC uzavřen. Finanční úřad, Provinční ředitelství v Ascoli Piceno, potvrdil, že postup „voluntary disclosure“, aktivovaný ze strany daňového poplatníka M. P. dne 9. 11. 2015, byl řádně proveden pomocí vkladů dlužných částek dne 14. 11. 2016 (č. l. 6698, překlad 6702).

3.5. Právní zastoupení pošk. P. v zahraničí

260. Rozsah oprávnění D. R., nar. xxx, bytem xxx, jednat za pošk. P. vyplývá z generální plné moci ze dne 15. 4. 2014 (č. l. 1120-1123, překlad č. l. 4169), ▲ *shodně nalezena při PJPB BEZ H2O (č. l. 155-156, příl. sv. 26)*, vyhotovené formou notářského zápisu v San Benedetto del Tronto, kterou ho pošk. P. zmocňuje ke správě veškerého svého majetku a dalším úkonům (včetně např. výslovně uvedeného oprávnění uzavírat smlouvy, otevírat a zavírat běžné bankovní účty, vyžadovat šeky i v rámci povoleného debetu, vybírat ze spořicíh účtů, zastupovat před jakýmkoliv administrativním orgánem či před soudem, jmenovat a odvolávat advokáty, podávat trestní oznámení).
261. Z emailové komunikace založené do spisu sv. C. (č. l. 1144-1153, překlad zachycen v protokolu o hlavním líčení na č. l. 6046-6069) se podává, že dne 17. 11. 2015 tato byla italská advokátka kontaktována sv. R., který jí dle předchozí telefonické dohody zasílá kontaktní údaje na pošk. P., jejího zmocněnce Dante R. a švýcarského advokáta Ettore I., přičemž uvádí, že paní P. je zčásti invalidní a kvůli vysokému věku není již příliš bystrá. Dne 10. 2. 2016 pak zasílá kontakt na švýcarského advokáta W. Z.. Následně se vzájemně informují o postupu ve věci. Dne 19. 2. 2016 informuje sv. C. kolegu Z., že mu brzy zašle trestní oznámení, které podala na italském státním zastupitelství. Dne 13. 3. 2016 zasílá sv. Z. email kolegyni C., v jehož příloze je soubor „Quietanza liberatoria P.“, kdy v textu emailu uvádí, že s odvoláním na telefonický hovor posílá koncept potvrzení o zproštění závazků, který vypracoval. Dne 25. 3. 2016 informuje advokátka C. sv. R., že podala trestní oznámení v Ascoli Piceno a avizuje, že budou i nadále koordinovat další kroky. Dne 8. 4. 2016 posílá advokátka C. kopii trestního oznámení podaného na obž. V. na státním zastupitelství v Ascoli Piceno dne 24. 3. 2016 kolegovi Z. a sděluje, že čeká na jeho další rozhodnutí. Dne 11. 4. 2016 píše sv. R. sv. C., že se téhož dne setkal se sv. Z.m, který mu oznámil, že obdržel kopii trestního oznámení podaného v Ascoli Piceno. Sv. R. prosí, aby se sv. C. zkoordinovala s advokátem Z. ohledně zablokování bytu obž. V. v Luganu, a aby mu rovněž navrhla podat trestní oznámení na obž. V. v Praze. Sv. C. obratem potvrzuje, že se s kolegou Z.m obratem spojí. Dne 13. 4. 2016 sv. R. naléhá na sv. C., aby se co nejdříve spojila se s advokátem Z.. Má obavy, že byt prodá, je třeba včas provést jeho blokaci a podat trestní oznámení na obž. V. i ve Švýcarsku. Dodává, že je snad možné poskytnout sv. Z. nějaké peníze na výdaje. Dne 25. 4. 2016 potvrzuje sv. Z. kolegyni C. přijetí jejího emailu spolu s trestním oznámením, které podala v Ascoli Piceno, a žádá ji o aktuální informace o stavu jednání, aby mohl rozhodnout, zda podat trestní oznámení rovněž na státním zastupitelství v Praze. Z e-mailu, který psala sv. C. advokátce Michel Traini dne 2. 12. 2016 vyplývá, že sv. C. byla příloženým mailem ze dne 12. 7. 2016 od Elisy C. v zastoupení sv. Z. informována o tom, že sv. Z. nechal zablokovat majetek obž. V. s pomocí kupního práva.
262. Obsah sjednaného práva koupě vyplývá z notářského zápisu sepsaného v Luganu notářem W. Z. dne 30. 6. 2016 (č. l. 1851-1857, překlad č. l. 6882-6888). Mezi obž. V. jako postupitelem a Elisou C., nar. xxx, italské státní příslušnosti, osobou notáři známou, jako příjemcem, byla uzavřena smlouva o založení práva koupě na jednotky č. xxx v obci Lugano Castagnola, jejichž vlastníkem je obž. V., a které jsou zatíženy hypotékami v celkové uvedené výši 750.000 CHF. Obž. V. tím ve prospěch Elisy C. zakládá a jmenovaná si od něj kupuje kupní právo k těmto jednotkám za cenu 1.100.000 CHF, z níž 5.000 CHF bylo zaplaceno obž. V. před podpisem této smlouvy, a „1.095.000 CHF bude muset být zaplaceno v okamžiku výkonu práva koupě a platba přijata v souladu se záležitostmi stranám známou“ a Elisa C. se v případě realizace práva koupě zavazuje rovněž splatit hypoteční úvěr u banky UBS Zürich. Pokud nebude právo koupě realizováno, zůstane již zaplacená částka 5.000 CHF obž. V. jako pokuta za odstoupení. Právo koupě je uzavřeno jako převoditelné a poskytnuto do 30. 12. 2018 s možností prodloužení písemnou dohodou stran. Až do provedení přepisu vlastnictví v návaznosti na výkon práva koupě se obž. V. zavazuje nezastavit, nezatížit nebo jinak disponovat s předmětem smlouvy. Náklady této smlouvy, jejího zápisu do katastru nemovitostí, ke kterému strany pověřují sepisujícího notáře, jako i jiné s tím spojené náklady, jdou k tíži Elisy C.. K těmto nemovitostem ve vlastnictví obžalovaného V.

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

se vztahuje výpis z katastru nemovitostí kantonu Ticino ze dne 13. 10. 2016 (č. l. 6/1231-1232 + překlad 4179 druhá strana -4180 druhá strana).

263. Obž. V. k této smlouvě uvedl, že sám informoval pana Z., že tento byt v Luganu vlastní a dal mu ho do zástavy v případě, že by z jeho strany došlo k nějakému pochybení, byla prokázána škoda. Bylo mu to vysvětleno tak, že je to zástava, obžalovaný byt prodat nechtěl, i když se to jeví, jako že má právo ho koupit, ale vlastně je to předkupní právo. Je to konstrukt, který zvolil pan Z. jako jednoduchou blokaci v katastru, že obžalovaný nemůže prodat jinému, než právě jemu. Elisa C. je asistentka v právní kanceláři pana Z..
264. Sv. C. dále předložila trestní oznámení pošk. P. na obž. V. ze dne 26. 2. 2016 (č. l. 1159-1163, překlad č. l. 4175 druhá strana-4179), které bylo podepsáno pošk. P. i sv. C. a podáno na Státní prokuraturu při soudu v Ascoli Piceno dne 24. 3. 2016 (č. l. 1291-1295). V tomto prohlášení stojí, že obž. V. navštívil pošk. P., nechal ji podepsat bankovní dokumentaci v cizím jazyce a ona mu ji následně nechala 26. 9. 2014 zaslat. Až později zjistila z výpisů, které za ni vyžádal advokát I., že z jejích účtů v Raiffeisenbank odešla částka 3.150.000 € na účet společnosti HAUZ. Žádá, aby daná věc byla vyšetřena ve Švýcarsku a České republice.
265. Sv. C. vydala i kopii dopisu Dante R. a pošk. P. adresovaného obž. V. a Raiffeisenbank v italštině a angličtině (č. l. 1196-1200, *shodný s dopisem, který poskytla Raiffeisenbank - č. l. 801-802*), a to i s ofocenými mezinárodními doručenkami (č. l. 1192-1193), dle nichž byl dopis odeslán 20. 1. 2016. Z těchto je zřejmé, že shodný dopis byl rozeslán do pražského sídla Raiffeisenbank i do její centrály ve Vídni, jakož i obž. V., a to výhradně na adresu Raiffeisenbank, Hvězdova 1716/2b, Praha 4, nikoli na žádnou jeho soukromou adresu. Jeho obsah je podrobně shrnut výše v odst. 230, v podstatném lze shrnout, že poškozená a její zmocněnec se ohrazují proti jednání obžalovaného V., cítí se podvedeni a žádají vrácení peněz.
266. Sv. Z. byl soudem vyzván, aby předložil seznam jednotlivých úkonů právních služeb, které jako advokát či notář poskytl své klientce pošk. P.. Soudu byla následně prostřednictvím švýcarských justičních orgánů doručena svědkem předložená listina (č. l. 8588, překlad č. l. 8579), která je nadepsaná seznam služeb a obsahuje seznam 11 položek bez přesného časového zařazení s tím, že „začátek mandátu červenec 2015 - konec mandátu červenec 2017“, rozsah a charakter jednotlivých poskytnutých služeb je specifikován následovně: „Setkání (včetně cesty) s MSP více než 4-5 telefonických hovorů s MSP; Několik hovorů (telefonáty a schůzky) s SR, DR; Komunikace s Raiffeisenbank Praha – email Roegner; Komunikace s VU – email VU; Komunikace s dalšími právníky, včetně CC, EI a Trainy (z emailů zaslaných CC je zřejmé, že mezi CC, WZ a SR probíhaly rozhovory); Schůzky s PV (asi sedm); Příprava textu uvolňující stvrzenky (quietanza liberatoria); Příprava a sestavení notářského zápisu pro přípravu práva koupě na majetek PV v Luganu; Cesta do Prahy na schůzku s VU; Kontrola plné moci pro EI; Přijetí peněžních prostředků uložených jako záruka ze strany PV“. Dále sv. Z. předložil 6 oznámení o transakcích na běžném účtu advokátní a notářské kanceláře Z. u banky CREDIT SUISSE SA (č. l. 8589-8594, překlad č. l. 8580-8585), a to o dvou příchozích platbách z účtu spol. GALBISIO AG v celkové výši 400.000 CHF, a to ve výši 130.000 CHF dne 17. 3. 2017 a ve výši 270.000 CHF dne 23. 3. 2017, a následně o čtyřech odchozích platbách v celkové výši 400.000 CHF ve prospěch účtu spol. GALBISIO AG, tedy platbách vždy ve výši 100 000 CHF, a to dne 31. 7. 2018 s označením platby „vrácení depozita“, a následně dne 6. 11. 2018, dne 15. 11. 2018 a dne 7. 12. 2018, ve všech třech případech s označením platby „vrácení depozita záruky P.“.
267. Sv. B. k výzvě soudu předložil rozsudek italského Obecného soudu v Ascoli Piceno - občanskoprávního oddělení, sp. zn. R.G. 2387/2017 ze dne 7. 2. 2022 (č. l. 7959-7966), kterým bylo ve sporu mezi žalobcem Lucianem B. jako opatrovníkem M. P. proti žalovanému W. Z. rozhodnuto, že plná moc udělená advokátovi W. Z. v San Benedetto del Tronto dne 27. 7. 2015 není opatřena pravým podpisem paní M. P., paní P. tedy neudělila advokátu Z. plnou moc ke svému zastupování. V tomto směru soud vycházel ze znaleckého posudku z oboru písmoznaectví

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

a svědectví Di Lorenza a I., z nichž vyplývá, že v dané době (27. 7. 2015) byla paní P. již v takovém stavu zmatku, že zcela jistě nebyla schopna porozumět obsahu podepsaných dokumentů ani rozpoznat osoby, které pro ni pracovaly, a rozhodně si nebyla vědoma podvodu, který byl spáchán v souvislosti s částkami zpronevěřenými z jejího účtu ani pokusu jejího správce R. o jejich vymáhání. Paní P. nikdy advokátu Z. profesní pověření ke svému zastupování neudělila, a advokát Z. jí žádné neposkytl, v její prospěch žádné právní úkony nevykonával, proto částku 25.000 € získal neoprávněně, bez jakéhokoli protiplnění, když paní P. neměla žádný prospěch z profesní činnosti advokáta Z.. Byla prokázána absolutní neúčelnost činnosti vykovávané advokátem Z. ve smyslu zastupování zájmů paní P.. V tomto kontextu je rozebíráno jak sjednané právo koupě na nemovitost obž. V. v Luganu, které nemohlo zajistit paní P. žádnou výhodu při vymáhání její pohledávky, tak absence jakéhokoli úkonu advokáta Z. ve věci trestního stíhání vedeného v dané věci v ČR či jinde. Přestože obdržel platbu za zastupování poškozené P. v adhezním řízení v trestní věci vedené proti obž. V. v ČR, tak žádný takový úkon nevykonal, k tomuto došlo až o rok později, kdy nárok na náhradu škody uplatnila až advokátka JUDr. Fráňová, schválená opatrovnický soudem. Proto bylo rozhodnuto, že advokát W. Z. musí zaplatit opatrovníkovi paní P. 25.000 € s úroky od 19. 5. 2016, kdy byla tato částka bankovním převodem v jeho prospěch uhrazena.

3.6. HAUZ

268. Z listin z **obchodního rejstříku Hongkongu** (č. l. 1885-1936, překlad č. l. 7166-7216; č. l. 2274-2275, překlad č. l. 7289-7290) vyplývá následující: Registrační formulář společnosti HAUZ INERNATIONAL LIMITED, sídlem Hongkong, byl podán 13. 1. 2014 elektronicky. Jediným zakládajícím členem společnosti byla Vanessa Marie-Antoine P., bytem Seychely. Tajemníkem společnosti v době založení byla spol. Northwestern Management Services Limited, sídlem Hongkong. První ředitelkou a jednatelkou byla opět výše uvedená Vanessa P.. Společnost HAUZ byla registrována v obchodním rejstříku Hongkongu dne 13. 1. 2014. Dle výroční zprávy k 13. 1. 2016 zůstávají tyto údaje beze změny. Ke změně obou orgánů dochází dle oznámení o odstoupení tajemníka/ředitele spol. HAUZ paní Vanessy P. a spol. Northwestern Management Services Limited ke dni 14. 1. 2017. Dle výpisu z obchodního rejstříku Hongkongu z 5. 2. 2019 byla společnost HAUZ zrušena výmazem z obchodního rejstříku ke dni 24. 8. 2018. Ve sbírce listin byly v souladu s výše uvedeným založeny toliko zakladatelské listiny k 13. 1. 2014, následně výroční zpráva z ledna 2015 a z ledna 2016, a poté oznámení o odstoupení tajemníka a ředitele společnosti ze 17. 1. 2017 a informační listiny související se zrušením společnosti z května, resp. srpna 2018.
269. K dalším listinám založeným obž. V. ve vztahu k jeho pátrání v zahraničí soud odkazuje na č. l. 3641-3658, kdy z jejich obsahu je patrné, že se prostřednictvím k tomu zplnomocněných zahraničních subjektů obrací na hongkongský obchodní rejstřík, kdy však úvodem svého podání zdůrazňuje, že se stal obětí podvodu, byla zneužita jeho identita a se spol. HAUZ nemá nic společného. Následně žádá o informace k této společnosti a svému případnému angažmá v ní. S ohledem na úvod dopisu, kde zdůrazňuje, že není a nikdy nebyl osobou jakkoli se společností spjatou, v podstatě zajišťuje, že mu žádné údaje sděleny nebudou. Současně je žádost o informace koncipována tak, že má být odpovídáno jen v případě, že takové informace budou zjištěny a poskytovány, kdy vzniká dojem, že žádná odpověď je důkazem neexistence jakéhokoli propojení mezi obžalovaným a spol. HAUZ, ač tuto vypovídací hodnotu nemá.
270. Ze sdělení **České advokátní komory** (dále jen „ČAK“) ze dne 10. 12. 2015 (č. l. 66) vyplývají výsledky šetření ohledně společnosti HAUZ a jejího spojení s advokátem Mgr. V. U.. Obž. U. ČAK sdělil, že společnost HAUZ zakládal jako „ready-made“ společnost, tedy ji založil svým jménem, založil k ní účet a poté vše odevzdal klientovi, jehož identifikoval jako Gjorgji C., nar. xxx, občana Makedonie, v ČR bytem Xxx, Xxx. Disponentem účtu této společnosti byl advokát U. pouze po dobu jejího založení, v současné době ve společnosti nikterak nefiguruje. Není mu nic známo o transakcích na účtu, vyjma první transakce, o které se nechal od klienta informovat z důvodu svých

povinností dle zákona č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu. V rámci této transakce se společnost HAUZ zavázala pro pošk. P. zajistit nákup nemovitostí a pošk. P. se zavázala za tyto nemovitosti zaplatit. O dojednání této smlouvy ani o jejím splnění není Mgr. U. nic známo. V době, kdy Mgr. U. společnost předával klientovi, byla za ni oprávněna jednat pouze ředitelka Vanessa Marie Antoine P.. Mgr. U. byl v této souvislosti kontaktován vedoucím odboru vnitřní bezpečnosti Raiffeisenbank Alexandrem N., kterému s ohledem na povinnost mlčenlivosti nemohl žádné informace poskytnout. Na přímou otázku, zda se v daném případě jedná o nějaký trestný čin či jinou skutečnost podléhající hlášení dle zákona č. 253/2008 Sb. pan N. Mgr. U. pouze sdělil, že Raiffeisenbank dostala nějaké dopisy ze Švýcarska, ale že celá kauza vypadá velmi nedůvěryhodně.

271. Dle druhé zprávy ČAK ze dne 8. 11. 2016 o provedeném šetření (č. l. 342-343) advokát Mgr. U. kontrolní radě ČAK sdělil, že identifikoval svého klienta Grigorije Č., narozeného xxx, ve Xxx, trvalý pobyt xxx, na základě předloženého cestovního pasu č. xxx, jehož kopií Mgr. U. stále disponuje a tuto předložil. Klient Grigorij Č. měl advokáta U. požádat o založení HAUZ na jejich první schůzce. Datum schůzky advokát pro téměř dvouletý časový odstup již nedohledal. Na konkrétní okolnosti podpisu smlouvy si advokát nevzpomíná. Žádné další služby nebyly klientu Č. ze strany advokáta Mgr. U. poskytnuty, byť klient avizoval založení dalších společností, tak k dalšímu kontaktu z jeho strany již nedošlo a v současné době je klient nekontaktní. Platbu za poskytnuté služby přislíbil klient uhradit v hotovosti u advokáta v kanceláři, tato není dosud uhrazena. Na urgence klient nereaguje. Příložená je kopie cestovního pasu č. xxx na jméno Gjorgji C., vystaveného v roce 2007 s platností do roku 2017. (*pozn. soudu: tento byl nablášen jako ztracený sv. Č. dne 4. 10. 2010*).
272. Na základě mezinárodní právní pomoci byly z ostrova Mauricius (č. l. 2178-2272) opatřeny doklady vztahující se k založení **bankovního účtu společnosti HAUZ** IBAN: XXX u banky ABC Banking Corporation LTD. Z přípisu banky ze dne 7. 3. 2018 a jeho příloh (č. l. 2178-2207, překlad č. l. 2211-2272) vyplývá, že účet byl založen dne 16. 3. 2015 obž. U., který je i nadále jediným disponentem účtu a má jako jediný podpisová práva k účtu. Platební karta byla vydána rovněž na jméno obž. U.. GSM a internet bankovníctví bylo zřízeno, avšak logy přístupů do internetového bankovníctví, časy spojení, IP adresy ani telefonní čísla, ze kterých bylo k účtu přistupováno, nejsou k dispozici. Ze smluvní dokumentace k založení účtu poskytnuté bankou ABC je zřejmé, že účet společnosti HAUZ zakládal obž. U.. Na formuláři k založení účtu ze dne 6. 3. 2015 a všech souvisejících dokumentech, např. podpisovém vzoru ředitele (č. l. 2183-2187, překlad na č. l. 2246-2253) a dalších jsou uvedeny jeho kontaktní údaje, zejména tel. č. 00420 xxx. Jako email uveden: xxx. Listiny jsou obž. U. podepsány a označují jej i jako UBO, tedy skutečného vlastníka spol. HAUZ. Jediným disponentem účtu je obž. U. (nikoli tedy Vanessa P., která v listinách figuruje toliko jako ředitelka a držitelka 1 % akcií). Obž. U. se zavazuje oznámit bance změny ve vedení či vlastnictví společnosti, jakož i že účet nebude užíván třetí stranou. Dle formuláře k založení účtu mají prostředky na účtu pocházet od individuálních investorů a mít původ v ČR, Itálii a Švýcarsku a očekávaný objem příchozích prostředků jsou měsíčně 3 miliony EUR. Dle rozpisu podílů obž. U. drží jakožto UBO 99 % a ředitelka Vanessa P. 1 % akcií.
273. Dále byla bankou ABC poskytnuta dokumentace ke společnosti HAUZ, jak jí tato byla při zřízení účtu doložena (č. l. 2188-2203, překlad na č. l. 2254-2266). Z potvrzení o založení se v souladu s údaji zjištěnými z obchodního rejstříku Hongkongu podává, že společnost byla založena 13. 1. 2014 a dle rejstříku ředitelů byla od počátku ředitelkou Vanessa P.. Příložená je i kopie seychelského občanského průkazu Vanessy Marie-Antoine P. s ověřovací doložkou ze dne 21. 1. 2015, kopie seychelského občanského průkazu Vanessy Marie-Antoine B. (doklad na nové jméno platný od 29. 12. 2016, dříve P.) s ověřovací doložkou ze dne 12. 4. 2017 a faktura pro Vanessu P. od společnosti Cable & Wireless s ověřovací doložkou ze dne 21. 1. 2015. Banka ABC rovněž poskytla kopii faktury vystavené obž. U. od společnosti Pražská Energetika a.s., která je

opatřena tlumočnickou doložkou a čestným prohlášením Mgr. Aleny G. o autenticitě kopie. Obdobně je přiložena i kopie cestovního pasu obž. U. č. 39675335.

274. Obž. U. založil do spisu dopisy adresované bance ABC v roce 2018 s žádostí o informace (č. l. 1957, překlad č. l. 7269), jakož i kopie formulářů ABC k založení účtu (č. l. 2023-2034, překlad č. l. 7259 – 7267) datované 19. 1. 2015, ve kterých jsou vyplněny údaje společnosti HAUZ, avšak na rozdíl od dokladů zaslaných bankou v rámci mezinárodní justiční spolupráce, jak popsány výše, je zde jako disponent účtu a skutečný vlastník (UBO) uveden obž. V., s kontaktní adresou xxx, jako ředitel a akcionář držící akcie pro skutečného vlastníka P.V. je uvedena Vanessa P.. K tomuto je na místě uvést, že žádné tyto dokumenty předložené obž. U. neobsahují známky toho, že by byly předloženy dotčené bance, naopak jsou v rozporu s tím, jaké informace poskytla sama banka.
275. Obž. B. založil do spisu investiční smlouvu mezi HAUZ INTERNATIONAL LIMITED, zastoupenou Vanessou P., ředitelkou, a pošk. P. ze dne 19. 1. 2015 (č. l. 2394-2399, překlad 7280-7285; *v originále nalezena ▲ při PJPP BEZ H2O - č. l. 42-47, příl. sv. 26*), kterou dle vlastní výpovědi obdržel od obž. U.. V textu smlouvy je uvedeno, že spol. HAUZ byla založena za účelem dalšího rozvoje a nákupu nemovitostních projektů po celém světě. Paní P. si přeje provést investici ve výši 8.000.000 € do spol. HAUZ za účelem umožnění takového podnikání. Smluvní strany se dohodly na konkrétních projektech v Dubaji a/nebo Abu Dhabí, které bude paní P. financovat. Paní P. neobdrží výměnou za investici žádný podíl ve spol. HAUZ a není jisté, že kdykoli v budoucnu dojde ke splacení investované částky. Výměnou za investici obdrží paní P. zisk z podnikání spol. HAUZ v dohodnuté výši. Paní P. se zavazuje investovat ve třech platbách na bankovní účet spol. HAUZ, a to 3.000.000 € do 28. 3. 2015, dále 2.500.000 € do 30. 4. 2015 a konečně 2.500.000 € do 30. 5. 2015, pro případ prodlení se zavazuje uhradit spol. HAUZ úrok z prodlení ve výši 0,5 % z celé investiční částky 8.000.000 € za každý den prodlení, čímž není dotčeno právo na náhradu škody. Spol. HAUZ vyplatí paní P. ke konci každého investičního období 60 % podíl z čistého zisku, bude-li dosažen, v případě prodlení se zavazuje zaplatit úrok ve výši 5 % ročně z dlužné částky. První investiční období začíná 1. 1. 2018 a končí 31. 12. 2028. Veškerá oznámení dle smlouvy musí být učiněna v angličtině. Obdobně nevýhodná pro pošk. P. jsou i smluvní ujednání o odstoupení od smlouvy a odstupném. Dle čl. 8.3 smlouvy může spol. HAUZ od smlouvy odstoupit neprodleně jakmile pošk. P. poruší jakýkoliv svůj závazek z této smlouvy, a v tomto případě náleží spol. HAUZ odstupné ve výši 3.000.000 €. V podpisové doložce nejsou uvedena data podpisu, jsou zde však podpisy obou stran. Nutno však dodat, že podpisové doložky jsou na zvláštním listu papíru samostatně, odděleny od jakéhokoli textu smlouvy, a zatímco předcházející strany 1 až 5 textu smlouvy jsou číslovány, na této straně dole žádné číslo stránky uvedeno není. Listy nejsou nijak spojené a jeví se tak býti pravděpodobné, že byla ke smlouvě přidána následně, aniž by byla součástí smlouvy. tedy aniž by byl dokument v této podobě podepsán. U podpisů stran není vyplněno místo ani datum podpisu.
276. Když dokazování v hlavním líčení špelo ke konci, přišla odpověď na **mezinárodní právní pomoc ze Seychelské republiky** (č. l. 7565-7656), která byla vyžádána již v přípravném řízení, a která obsahuje čestné prohlášení svědkyně **Vanessy Marie-Antoine B.** (rozené P.), podané Státnímu zastupitelství Seychelské republiky ve věci spol. HAUZ a P.V. dne 8. 11. 2021. V tomto sv. Vanessa B. uvádí, že společnost HAUZ byla založena a zapsána na žádost jednoho ze zástupců spol. Northwestern Management Services Ltd v Hongkongu, a to spol. Parker & Hill z České republiky. Současně byly požadovány nominee služby, proto spol. Northwestern Management Services Ltd jmenovala pověřenou ředitelkou a akcionářkou spol. HAUZ svědkyni, která se jejich poskytováním zabývá. K tomuto svědkyně přiložila kopie dokumentů společnosti, jak byly tyto podány při jejím vzniku do rejstříku společností v Hongkongu (příloha A = č. l. 7597-7608). V lednu 2014 bylo o registraci společnosti a nominee služby žádáno pro klienta pana GrI. D.a, který však vlastnictví nepřevzal, nevyužíval nominee služeb svědkyně ani společnost HAUZ samotnou. Proto byla společnost HAUZ prodána jiné osobě, přičemž v krátké době došlo k několika změnám vlastníků. Svědkyně toto doložila kopií rejstříku skutečných majitelů společnosti (příloha B = č. l. 7612) a

kopíemi smluv o nominee službách s jednotlivými majiteli a doklady o převodech vlastnictví z jednoho na druhého (příloha C = č. l. 7613-7638). Tajemníkem společnosti, který poskytoval služby spojené se založením společnosti a sekretářské služby, je spol. Northwestern Management Services Ltd, sídlem v Hongkongu. Svědkyni je znám pouze jeden bankovní účet spol. HAUZ, a to u banky ABC na Mauriciu. Tento byl založen na základě dokumentů, které svědkyně rovněž doložila (příloha D = č. l. 7639-7648), kdy v době založení účtu byl jeho jediným disponentem Mgr. V. U.. K dotazu na obchodní aktivity a zaměstnance spol. HAUZ svědkyně uvedla, že dle jejích informací je společnost registrována pro účely holdingu, ale nikdy nebyla aktivní. Když byla prodána novému majiteli P. V., měla být použita jako nástroj pro investice do nemovitostí. Řízením aktivit společnosti byl pověřen klient, kterému byla udělena plná moc ke správě záležitostí společnosti. Jiné plné moci, než jsou přiloženy, svědkyně nevydala (příloha E = č. l. 7649-7656). Účetnictví vede vedení společnosti, ale dle pokynu klienta byla společnost neaktivní, proto v roce 2018 podala v Hongkongu nulové daňové přiznání. Žádné další účetní záznamy, činnosti ani plnění ze strany spol. HAUZ nejsou svědkyni známy. K dotazu, zda existují další ředitelé a/nebo osoby oprávněné jednat jménem spol. HUAZ, svědkyně odkázala na seznam plných mocí v příloze E.

277. K dotazu na zájmové osoby svědkyně uvedla, že osoby M. P., Z. B., Aleš F. ani E. I. nezná. Petera K. zná prostřednictvím spol. Parker & Hill, která je od roku 2012 klientem a partnerem společností AAA International Services Ltd a Northwestern Management Services Ltd. Spolupracuje s ním při poskytování služeb v oblasti zakládání a správy společností, včetně nominee služeb. P. V. se dle záznamů stal dne 13. 1. 2015 novým majitelem a skutečným vlastníkem spol. HAUZ, za kterou jednala jako jeho pověřená ředitelka a akcionářka nadále svědkyně. Poté došlo dne 12. 2. 2015 k převodu jeho podílu a práv skutečného majitele na Mgr. V. U., který jím byl do 22. 5. 2015. O společnostech Nano Tech, ST vodní realizace ani Inauri nemá svědkyně žádné záznamy, neobchoduje s nimi ani je nezná. Neví o žádných smlouvách, které by s těmito měly být spol. HAUZ uzavřeny. Majitelem účtu spol. HAUZ u ABC je dle záznamů obž. U.. Svědkyně neví nic o žádných transakcích na tomto účtu.
278. Svědkyně P. jako přílohu soudu poskytla (vše v kopii) vedle listin ve vztahu k založení spol. HAUZ k 13. 1. 2014 s potvrzením o uhrazení poplatku 250 HKD za registraci do 12. 1. 2015, kopii akcie, dále výroční zprávu spol. HAUZ ze 14. 1. 2015, kterou za spol. HAUZ podala jako její tajemník spol. Northwestern Management Services Ltd (č. l. 7597 a násl., překlad 7196 a násl.), dle přiložené účtenky dne 20. 1. 2015 za poplatek 105 HKD. Ve výroční zprávě jsou uvedeny pouze základní údaje o akciích, sídle, tajemníkovi a řediteli (Vanessa P.). Významnější je však rejstřík skutečných majitelů (č. l. 7602, překlad 7604), ve kterém je v záhlaví zjevně omylem uveden název jiné společnosti, avšak registrační číslo, datum vzniku spol. a sídlo jsou údaje spol. HAUZ. Jedná se o tabulkový záznam všech osob, které byly dle evidence sv. P. jako ředitelky společnosti HAUZ jejími skutečnými vlastníky (UBO), přičemž tito se postupně vystřídali v čase, každý z nich měl 100 % podíl ve spol., přičemž za všechny z nich držela akcie (tj. jedinou akcií spol. HAUZ v hodnotě 1 USD) Vanessa P. jako pověřený akcionář. Prvním vlastníkem byl v prvním roce od založení spol. HAUZ, tedy od 13. 1. 2014 do 13. 1. 2015 Grigor D., nar. xxx, arménské národnosti. Druhým byl obž. V. od 13. 1. 2015 do 12. 2. 2015. Třetím byl obž. U. od 12. 2. 2015 do 22. 5. 2015. Čtvrtou byla Stefanie K., nar. xxx, české národnosti, bytem xxx, a to od 22. 5. 2015 do 15. 7. 2015. Jako pátý v pořadí je uveden Gjorgji C., nar. xxx, makedonské národnosti, bytem xxx, a to od 15. 7. 2015 až do zrušení společnosti.
279. V souvislosti s tímto založila sv. P. smlouvu o výkonu funkce pověřeného akcionáře mezi ní a obž. V. z 13. 1. 2015 (č. l. 7613-7614, překlad 7448-7449), smlouvu o výkonu funkce pověřeného ředitele mezi ní a obž. V. z 13. 1. 2015 (č. l. 7615-7617, překlad obsahově totožné listiny na jméno obž. U. č. l. 7303-7305). Prohlášení pověřeného akcionáře - Vanessy P. z 13. 1. 2015 (č. l. 7622, překlad č. l. 7623), která prohlašuje, že je držitelkou jedné akcie na jméno v hodnotě 1 USD spol. HAUZ, a to jako pověřený akcionář pro obž. V.. Plná moc k jednání za spol. HAUZ udělená dne 13. 1. 2015 Vanessou P., ředitelkou, obž. V. vč. apostily (č. l. 7649-7650, překlad obsahově totožné

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

- listiny na jméno obž. U. č. l. 7333-7336), související rozhodnutí ředitele spol. HAUZ Vanessy P. o udělení plné moci obž. V. z 13. 1. 2015 (č. l. 7651, překlad č. l. 7652). Pokyn skutečného majitele spol. HAUZ ze dne 12. 2. 2015 (č. l. 7629, překlad č. l. 7630), adresovaný ředitelce společnosti Vanesse P., kterým obž. V. jako skutečný majitel spol. HAUZ, prohlašuje, že převádí 100 % svých práv na obž. U. a současně dává pokyn k přípravě prohlášení pověřeného akcionáře ve prospěch obž. U..
280. Prohlášení pověřeného akcionáře - Vanessy P. z 12. 2. 2015 vč. přiložené kopie akcie (č. l. 7618, překlad č. l. 7328; *v originále zajištěno ▲ při PJPP BEZ H2O, č. l. 66-67 příl. sv. 26*), která prohlašuje, že je držitelkou jedné akcie na jméno v hodnotě 1 USD spol. HAUZ, a to jako pověřený akcionář pro obž. U.. Smlouva o výkonu funkce pověřeného ředitele spol. HAUZ ze dne 12. 2. 2015 (č. l. 7916-7920, *v originále ve dvou paré avšak bez podpisu obž. U. zajištěno ▲ při PJPP BEZ H2O, č. l. 61-63 příl. sv. 26*, překlad č. l. 7310-7312) mezi sv. P. a obž. U. jako skutečným vlastníkem. Smlouva o výkonu funkce pověřeného akcionáře mezi sv. P. a obž. U. z 12. 2. 2015 (č. l. 7621, *v originále ve dvou paré avšak bez podpisu obž. U. zajištěno ▲ při PJPP BEZ H2O, č. l. 64-65 příl. sv. 26*, překlad č. l. 7316-7317). Plná moc k jednání za spol. HAUZ udělená dne 15. 2. 2015 na dobu jednoho roku Vanessou P., ředitelkou, obž. U. vč. apostily (č. l. 7654-7655, *originál této plné moci vč. apostily nalezen ▲ při PJPP BEZ H2O, č. l. 68-69 příl. sv. 26*, překlad č. l. 7333-7336), související rozhodnutí ředitele spol. HAUZ Vanessy P. o udělení plné moci obž. U. z 15. 2. 2015 (č. l. 7651, překlad obsahově shodné listiny na jméno obž. V. č. l. 7652). Pokyn skutečného majitele spol. HAUZ ze dne 22. 5. 2015 (č. l. 7625, překlad obsahově shodné listiny s jinými jmény č. l. 7630), adresovaný ředitelce společnosti Vanesse P., kterým obž. U. jako skutečný majitel spol. HAUZ, prohlašuje, že převádí 100 % svých práv na Stefanii K. a současně dává pokyn k přípravě prohlášení pověřeného akcionáře ve prospěch Stefanie K..
281. Prohlášení pověřeného akcionáře - Vanessy P. z 22. 5. 2015 (č. l. 7626, překlad obsahově shodné listiny s jinými jmény), která prohlašuje, že je držitelkou jedné akcie na jméno v hodnotě 1 USD spol. HAUZ, a to jako pověřený akcionář pro obž. Štefanii K.. Smlouva o výkonu funkce pověřeného ředitele spol. HAUZ ze dne 22. 5. 2015 (č. l. 7627-7628, překlad obsahově shodné listiny s jinými jmény č. l. 7310-7312) mezi sv. P. a Stephanii K. jako skutečným vlastníkem. Smlouva o výkonu funkce pověřeného akcionáře mezi sv. P. a Stephanii K. z 22. 5. 2015 (č. l. 7632, překlad obsahově shodné listiny s jinými jmény č. l. 7316-7317). Pokyn skutečného majitele spol. HAUZ ze dne 15. 7. 2015 (č. l. 7634, překlad obsahově shodné listiny s jinými jmény č. l. 7630), adresovaný ředitelce společnosti Vanesse P., kterým Stephanie K. jako skutečný majitel spol. HAUZ, prohlašuje, že převádí 100 % svých práv na Gjorgji C. a současně dává pokyn k přípravě prohlášení pověřeného akcionáře ve prospěch Gjorgji C., nar. xxx, cestovní pas č. xxx, vystavený 19. 1. 2007.
282. Prohlášení pověřeného akcionáře - Vanessy P. z 15. 7. 2015 (č. l. 7635, překlad obsahově shodné listiny s jinými jmény), která prohlašuje, že je držitelkou jedné akcie na jméno v hodnotě 1 USD spol. HAUZ, a to jako pověřený akcionář pro Gjorgji C.. Smlouva o výkonu funkce pověřeného akcionáře mezi sv. P. a Gjorgji C. z 15. 7. 2015 (č. l. 7636, překlad obsahově shodné listiny s jinými jmény č. l. 7316-7317). Smlouva o výkonu funkce pověřeného ředitele spol. HAUZ ze dne 15. 7. 2015 (č. l. 7637-7638, překlad obsahově shodné listiny s jinými jmény č. l. 7310-7312) mezi sv. P. a Gjorgji C. em jako skutečným vlastníkem.
283. Žádost o zřízení účtu pro spol. HAUZ v měně EUR u ABC Banking Corporation (č. l. 7639, překlad shodného formuláře s vyplněním shodných údajů vyjma jiného jméno UBO č. l. 7490) z 6. 3. 2015, kde jsou vyplněny údaje spol. HAUZ, včetně emailové adresy: xxx, tel. č. 00420 xxx. Jako počáteční kapitálová investice je uvedeno 150.000 €, jako jejich zdroj jsou uvedeny finanční prostředky od individuálního investora, původ Švýcarsko, Itálie, ČR. Očekávaný roční vklad/obrat 8-10 mil. €, očekávané roční výdaje 3-7 mil. €, očekávaná celková částka příchozích plateb měsíčně 3 mil. €, očekávaný úhrn odchozích plateb 100.000 € až 1 mil. € měsíčně. Země působnosti SAE, předmět podnikání – investice do nemovitostí. Jako kontaktní osoba je uveden obž. U. v pozici

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

podnikatel/advokát, tel. č. a email jsou shodné jako shora. Jako představitelé spol. HAUZ jsou uvedeni obž. U. jako 99 % akcionář a skutečný majitel (ultimate beneficial owner) a současně jediný oprávněný signatář. Jako druhá je uvedena Vanessa P. jako 1 % akcionář a ředitel společnosti. Jako oprávněný signatář podepsal žádost o zřízení účtu obž. U..

284. Jmenování ABC Banking Corporation jako bankéře spol. HAUZ z 6. 3. 2015 (č. l. 7640-7641, překlad shodného formuláře s vyplněním shodných údajů vyjma jiného jména UBO č. l. 7492-7493), kde je uveden obž. U. - skutečný majitel (UBO) spol. HAUZ, jako jediná osoba oprávněná podepisovat šeky, obchodovatelné cenné papíry, listiny, a jakékoli další nástroje/instrukce jménem HAUZ vůči ABC bance, připojen je jeho podpisový vzor z téhož dne. Formulář „odškodnění za emailové a faxové zprávy“, kde je jako kontaktní adresa uvedena opět xxx, podepsáno obž. U. dne 6. 3. 2015 (č. l. 7642, překlad shodného formuláře s vyplněním shodných údajů vyjma jiného jména UBO č. l. 7494). Žádost o vydání debetní karty k účtu spol. HAUZ z 6. 3. 2015 (č. l. 7643, překlad shodného formuláře s vyplněním shodných údajů vyjma jiného držitele karty č. l. 7497) na jméno obž. U., bytem xxx, email a tel. č. jako shora, podpis opět obž. U.. Žádost o zřízení internetového bankovníctví k účtu spol. HAUZ (č. l. 7644, překlad shodného formuláře s vyplněním shodných údajů vyjma jiné oprávněné osoby č. l. 7489), kde jako jediná oprávněná osoba, a to s neomezenými přístupovými právy, je uveden obž. U., email: xxx. Na jméno obž. U. pak zní i oprávnění k autorizaci jakýchkoli plateb provedených online za HAUZ až do výše 3.000.000 € (č. l. 7645, překlad shodného formuláře s vyplněním shodných údajů vyjma jiné oprávněné osoby č. l. 7495).
285. Ke společnosti **Lowtax Consult Ltd.**, sídlem Mahé, Seychely, IČ 115512, bylo Úřadem pro finanční služby Seychely k dotazu položenému státní zástupkyní v přípravném řízení sděleno, že tato byla v Rejstříku mezinárodních obchodních společností (IBCs) zapsána dne 15. 11. 2012 a vymazána z důvodu neplacení dne 1. 1. 2017. Společnost zastupovala AAA International Services Ltd., jako jediný člen/akcionář a ředitel byla evidována G. M., bytem xxx, xxx, jako skutečný vlastník vyl od 15. 11. 2012 evidován slovenský občan Emil H., bytem v Xxx.
286. V návaznosti na nové skutečnosti vyplývající z listinných důkazů získaných v rámci mezinárodní právní pomoci ze Seychel byl v řízení před soudem ověřen údaj o osobních údajích, kdy Ministerstvo vnitra ČR potvrdilo, že cestovní pas č. xxx byl vydán dne 20. 2. 2015 s platností do 20. 2. 2025 Štefánii J., roz. K., nar. xxx, jeho platnost skončila xxx z důvodu změny příjmení po sňatku. Tato byla následně k věci vyslechnuta, jak shrnuto výše.
287. Obž. U. poté založil do spisu (č. l. 8003-8061) svou emailovou komunikaci se sv. K. ohledně společnosti HAUZ ze 13. a 19. 1. 2015, 15. 2. 2015 (která byla dle záhlaví vytištěna již v srpnu 2021, avšak soudu předložena až po obdržení výše popsané právní pomoci ze Seychel v květnu 2022). Předmětem prvního emailu je „HK spolocnost“, přílohou má být dle textu emailové zprávy 6 dokumentů, obžalovaný však připojil pouze jeden, a to stanovky společnosti s vyznačeným datem podání 13. 1. 2014 (č. l. 8004 a násl., shodně do spisu založil již v přípravném řízení obž. V. č. l. 1892 a násl., překlad č. l. 7175). Předmět druhého emailu ze dne 19. 1. 2015 je „podpisat“ a přílohou jsou dle textu 4 soubory, nelze určit jaké. Obžalovaný k textu emailu připojil listiny ve vztahu ke spol. HAUZ adresované bance ABC datované 15. 1. 2015, na nichž je ručně dopsáno datum 19. 1. 2015 u podpisové doložky, která zní na jméno skutečného vlastníka spol. HAUZ P.V., listiny však nejsou podepsány. Jedná se přitom o identické listiny, které byly zajištěny ▲ *při PJPP BEZ H2O*, a to obchodní údaje spol. HAUZ (č. l. 8031, 4323 druhá strana, překlad č. l. 7498), písemný závazek k používání internetu (č. l. 8032, 8034, 4324 druhá strana, 4325, překlad č. l. 7500) a organigram (č. l. 8033, 4324, překlad č. l. 7499), pouze s tím rozdílem, že ve verzi nalezené ▲ *při PJPP BEZ H2O* jsou tyto dokumenty vč. podpisu na jméno P. V.. Přílohou třetího emailu z 25. 2. 2015 je dle textu 8 souborů, nelze určit jakých, obžalovaný přiložil 3 listiny, a to opět listiny, které byly zajištěny i ▲ *při PJPP BEZ H2O*, *a to v originále*, konkrétně prohlášení pověřeného akcionáře s připojenou kopií akcie spol. HAUZ (č. l. 5054, č. l. 66 příl. sv. 26, překlad č. l. 7267), dohoda o jmenování ředitele mezi Vanessou P. jako ředitelkou HAUZ a obž. U. jako skutečným

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

vlastníkem (č. l. 8059; č. l. 61 příl. sv. 26). Dále obžalovaný založil, stejně jako již dříve v přípravném řízení, kopie formulářů banky ABC vyplněné jménem spol. HAUZ, kde je jako disponent uveden obž. V., a k těmto i fotokopii výpisu z bankovního účtu obž. V. č. xxx vedeného u Raiffeisenbank za období prosince 2014 (č. l. 2021-2022, č. l. 80150-8051). Listina, která byla předlohou pro tuto fotokopii, na které tedy byly fixou začerněny výše transakcí provedených na účtu, byla nalezena ▲ *při PJPP BEZ H2O (č. l. 23-24 příl. sv. 26)*.

288. Ve vztahu k Red Sun Property předložil obž. U. svůj email s pokynem k přefakturaci nákladů na založení společnosti na obž. V. z 26. 5. 2016 (č. l. 8070-8072). Obž. U. dále založil do spisu investiční smlouvu mezi spol. HAUZ a pošk. P. ze dne 19. 1. 2015 (č. l. 8073-8078) tedy shodnou listinu, kterou již 3. 12. 2019 založil při svém výslechu obž. B. (viz č. l. 2394-2399, překlad č. l. 7280-7285), a která byla nalezena i ▲ *při PJPP BEZ H2O (č. l. 42 – 47 příl. sv. 26)*, a to zřejmě v originále, a k důkazu byla v hlavním líčení již dříve provedena.
289. V návaznosti na skutečnosti uváděné sv. D. byly soudem vyžádány bankovní informace k účtu spol. HAUZ od České spořitelny a.s. (č. l. 8254-8366). Z těchto vyplývá, že účty spol. HAUZ byly založeny dne 22. 5. 2014. Jediným disponentem účtů byl až do jejich zrušení v květnu 2017 sv. M., který také za společnost bankou jednal. Při založení účtu byla vedle kopie cestovního pasu sv. M. doložena apostilovaná plná moc pro Armana M. z 23. 1. 2014 udělená mu Vanessou P., ředitelkou spol. HAUZ, a výpis z obchodního rejstříku spol. HAUZ, která byla založena 13. 1. 2014 a zapsána do obchodního rejstříku dne 23. 1. 2014. Zakládajícím členem byla sv. P., tajemníkem spol. Northwestern Management Services Limited. Z výpisů z účtu společnosti za období od 22. 5. 2014 do 31. 5. 2015 vedeného v měně € je zřejmé, že na účtu jsou pohyby toliko v měsíci červnu 2014, kdy přichází platby od advokátní kanceláře Šíp, Kadlec, Paikrová s.r.o., a to ve třech platbách celkem 1.505.553 €, které jsou následně interně konvertovány na USD jejich převodem na účet spol. HAUZ vedený v USD, ze kterého jsou v témže měsíci v několika platbách odesílány na účet AVR General Trading LLC AL QUSAIŠ jako zálohová platba za nákup zboží.

3.7. Red Sun Property Ltd.

290. Z listin poskytnutých v rámci mezinárodní právní pomoci od švýcarských justičních orgánů (č. l. 1385-1388, překlad č. l. 4192-4194, č. l. 7111; č. l. 1401-1589, překlad č. l. 4651-4834) vyplývá, že spol. Red Sun Property Ltd. byla založena 3. 3. 2015 se sídlem na Marshallových ostrovech. Její bankovní účet č. 051-xxx u banky Morgan Stanley AG byl založen dne 11. 6. 2015 a uzavřen na základě ukončení obchodní činnosti banky dne 27. 11. 2015. Po dobu existence účtu na tento nebyla převedena žádná aktiva. Z žádosti o vedení podnikového účtu (č. l. 1401-1404, překlad na č. l. 4651-4652), která je datována k 30. 3. 2015, a bance byla doručena 27. 4. 2015, bylo zjištěno, že ve vztahu k bance Morgan Stanley vystupoval za společnost Red Sun Property Ltd. obž. U., který tyto listiny za Red Sun Property Ltd. podepsal a který je na této žádosti uveden jako jediný akcionář, skutečný vlastník aktiv na účtu, jediná kontaktní osoba pro styk s bankou a zároveň jediná osoba s dispozičními právy k účtu. Jako referenční subjekt je uvedena společnost Verdi Capital s.r.o., které byla zároveň 30. 3. 2015 udělena společností Red Sun Property Ltd. omezená plná moc jakožto externímu správci aktiv, podepsaná obž. U. (č. l. 1452-1453, překlad na č. l. 4694). K listinám je přiložena kopie pasu obž. U. (č. l. 1459), plná moc k zastupování společnosti Red Sun Property Ltd. pro obž. U. z 3. 3. 2015 (č. l. 1578-1579, překlad na č. l. 4828 druhá strana-4829), rozhodnutí jediného ředitele - paní G. M. o emisi akcií, které se vydávají na jméno obž. U. (č. l. 1584, překlad č. l. 4831 druhá strana). Jako ředitelka Red Sun Property Ltd. je označena G. Odette Rona M. (č. l. 1464-1485, překlad na č. l. 4715 druhá strana-4727), avšak i u ní je jako kontaktní uvedeno telefonní číslo obž. U.. Z uvedených listin i z kopie pasu (č. l. 1462) se podává, že se jedná o občanku Seychel. Odhadovaná výše prostředků k investování u Morgan Stanley je 3.000.000 €, tyto budou poukázány bankovním převodem z banky ABC Banking Corporation LTD na Mauriciu (č. l. 1476-1477, překlad č. l. 4721 druhá strana - 4722) a jako zdroj těchto

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

prostředků je uvedena investiční činnost obž. U., jeho plat a nemovitosti, resp. dle detailnějšího popisu příjmy z právní praxe akcionáře, tedy obž. U., kdy následuje popis činnosti advokátní kanceláře s tím, že odhadovaná celková čistá hodnota pochází z jeho soukromého jmění a jeho platu a bonusů jakožto společníka VDNU a řídicího společníka Xxx (č. l. 1474, překlad na č. l. 4720 druhá strana; č. l. 1499, překlad 4756 druhá strana; č. l. 1505, překlad č. l. 4759). Ve schválení klienta v rámci posouzení z hlediska prověrky „poznej svého klienta“ KYC a legislativy proti legalizaci výnosů z trestné činnosti „AML“ je uvedeno, že bylo schváleno oddělením compliance, a to včetně přísunu prostředků z Mauritiu, země registrace Marshallovy ostrovy, ředitelky občanky Seychel. Účet u Morgan Stanley AG bude financovaný bezhotovostním převodem z ABC Banking Corporation Ltd., Mauritiu (č. l. 1497, překlad č. l. 4755; č. l. 1505, překlad č. l. 4759).

3.8. Gjorgji Ch.

291. Ze sdělení cizinecké policie ze dne 15. 11. 2016 (č. l. 432-433) bylo zjištěno, že Gjorgji Ch. (dříve jako Č.) nar. dne xxx, r. č. xxx, občan Makedonie, měl povolen na území ČR přechodný dlouhodobý pobyt za účelem výkonu manažer – účast v právnické osobě do 27. 8. 2011. Poslední hlášená adresa pobytu od 18. 5. 2009 do 30. 9. 2011 na adrese xxx u ubytovatelky Jany M. K osobě Č. (Ch.) byl evidován cestovní pas č. xxx vydaný dne 19. 1. 2007 na jméno Č. státem Makedonie, platný do 19. 1. 2017, jehož ztráta byla nahlášena dne 4. 10. 2010. Dle potvrzení o hlášení ztráty dokladu vystaveného Inspektorátem cizinecké policie Praha dne 4. 10. 2010 nahlásil Gjorgji Č. ztrátu svého cestovního pasu č. xxx na Václavském náměstí v Praze dne 2. 10. 2010. Následně cizinecká policie eviduje náhradní cestovní doklad na jméno Ch. č. xxx platný od 14. 10. do 13. 11. 2010 a poté cestovní pas na jméno Ch. č. XXX platný od 13. 12. 2010 do 13. 12. 2020. Tyto údaje jsou potvrzeny i sdělením Ministerstva vnitra ČR, Odborem azylové a migrační politiky dne 22. 11. 2016 (č. l. 435), dle kterého byl dlouhodobý pobyt ukončen ke dni 27. 8. 2011 uplynutím doby.
292. Další šetření k osobě Č./Ch. proběhla na základě mezinárodní právní pomoci od Makedonie (č. l. 561-616, překlady na č. l. 4102-4147). Z dokumentů, které poskytla makedonská strana, vyplývá, že Gjorgji Ch. pracoval v letech 2012 až 2016 v Makedonii ve Star Dojran, kde vykonával různé manuální práce jako údržba pláže, hlídač apod. na základě krátkodobých dohod o pracovní činnosti (konkrétně za období 9-11/2012; 3/2013-12/2014, 6-12/2015; 1-3 a 6-8/2016). V roce 2012 byl takto zaměstnán od 17. 9. do 15. 11. 2012, v roce 2013 byl takto zaměstnán od 16. 3. 2013 až do konce roku 2014. V roce 2015 byl takto zaměstnán od 1. 6. 2015 do 6. 3. 2016. V přehledu registrovaných údajů Fondu důchodového a invalidního pojištění Makedonie k osobě sv. Ch. jsou uvedeny údaje za období 1985 až 2016, dle kterých byl tento v zaměstnaneckém poměru do roku 2006 a následně evidován až od roku 2015 na základě smlouvy o dílo. Ve výpisu z účtu č. xxx vedeného na jméno Ch. Gjorgji u Eurostandard Bank za období 7/2014 až 7/2016 nejsou patrné žádné platby, u kterých by byla zjevná jakákoli souvislost s projednávanou věcí, tedy které by na základě výše či načasování mohly souviset se společností HAUZ, potažmo jakoukoliv podnikatelskou činností v Makedonii či mimo ni. Pohyby na účtu jsou pravidelné a odpovídají výše uvedené pracovní činnosti sv. Ch.. K osobním dokladům sv. Ch. makedonská strana poskytla kopii cestovního pasu č. xxx vydaného dne 19. 1. 2007 na jméno Gjorgji Č. státem Makedonie, s platností do 19. 1. 2017; dále kopii náhradního cestovního dokladu na jméno Gjorgji Ch. č. 100167 platnou od 19. 11. 2010 do 18. 12. 2010 vydanou Ambasadou Makedonie v Praze dne 19. 11. 2010 (č. l. 598); dále kopii cestovního pasu na jméno Gjorgji Ch. č. XXX vystaveného 13. 12. 2010 s platností do 13. 12. 2020 a v něm vlepeného povolení pobytu v ČR ze dne 9. 2. 2011 s platností do 27. 8. 2011 s přihlášením k pobytu na adrese xxx. Sv. Ch. dále předložil fakturu Zdravotnické záchranné služby hl. m. Prahy za výjezd ze dne 13. 6. 2011 a rozhodnutí Úřadu práce hl. m. Prahy o povolení zaměstnání ze dne 13. 3. 2007 (č. l. 600), ve kterém je uvedeno zařazení na pracovní místo zedníka u zaměstnavatele J + H stavební firma s.r.o.

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

293. Ze zpráv České správy sociálního zabezpečení (č. l. 5585, 5588) vyplývá, že Gjorgji Ch., nar. xxx, byly vypláceny dávky nemocenského pojištění za období 27. 1. – 31. 3. 2009. Byl evidován jako zaměstnanec u J+H stavební firma s.r.o. od 7. 4. 2008 do 7. 5. 2009.
294. Obž. V. v trestním řízení předložil špatně čitelnou kopii cestovního pasu (č. l. 1939), kterou měl získat od advokáta W. Z.. Z údajů, které jsou čitelné, je patrné, že se jedná o makedonský pas osoby jménem Gjorgji Ch.. Zřetelně číselný kód na spodní straně dokumentu pod fotkou je shodný s kódem na cestovním pasu č. xxx, který byl nahlášen jako ztracený sv. Č. dne 4. 10. 2010. Na fotce je i přes nízkou kvalitu fotokopie patrné, že je na ní vyobrazen muž s plnovousem a brýlemi, který je vzezřením odlišný od sv. Č.. Obž. U. založil do spisu kopii obrazovky vyhledavače obrázků Google (č. l. 2020), kde se mezi prvními výsledky objevují jeho fotografie (obž. U.), které by mohly být předlohou fotografie přidané na pas sv. Č..
295. Z výpisu obchodního rejstříku a sbírky listin soud dále zjistil, že sv. Gjorgji Ch. figuruje ve třech obchodních společnostech. Od 3. 8. 2009 zapsán jako jeden z 13 současně zapsaných jednatelů spol. BERU COMPANY s.r.o., IČ: 289 41 845. Dále figuruje i ve spol. Bendol, s.r.o., IČ: 271 26 307, a to od 3. 9. 2010 jako jednatel, a od 26. 1. 2011 i jako 100 % společník. Smlouvy o převodu obchodního podílu jím byly podepsány dne 17. 12. 2010. Konečně byl od 12. 2. 2013 do 10. 10. 2018 zapsán jako jednatel a 100 % společník spol. MARTOSTAV s.r.o., IČ 279 18 114.

3.9. Důkazy zajištěné ve věci sp. zn.: 49 T 14/2021

296. Soud měl k dispozici i některé důkazy zajištěné v již zmíněném přípravném řízení vedeném PČR NCOZ Olomouc v jiné trestní věci, a to pod č. j.: NCOZ-6866/TČ – 2018-417802-F 5918 (usnesení o zahájení trestního stíhání č. l. 3874-3908), aktuálně u Městského soudu v Praze pod sp. zn.: 49 T 14/2021, proti obžalovaným M. T., S. T., B. G., Z. U. a dalším pro zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, zločin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1, alinea druhá tr. zákoníku a zločin legalizace výnosů z trestné činnosti dle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 4 písm. a), b), c) tr. zákoníku, všechny ve spolupachatelství, kterých se měli dopustit v období od března 2017 do dubna 2018, ve které mezi v řetězci zapojenými společnostmi figurují mimo jiné i BEZ H2O s.r.o., Precorp 4 s.r.o., DORALIA GROUP s.r.o., jakož i Lampada či LSG.

Listiny zajištěné v kancelářích BEZ H2O s.r.o. užívaných sv. M. T.

297. Předně se jedná o listiny zajištěné dne 31. 7. 2018 při prohlídce jiných prostor a pozemků v prostorách společnosti BEZ H2O s.r.o. (dříve Precorp 5 s.r.o., jejímž jednatelem a společníkem byl do února 2016 obž. U.), IČO 042 60 562, sídlem Národní 973/41, Praha 1 (shodně se sídlem AK Xxx), která byla provedena v prostorách kanceláří této společnosti na adrese Obchodní 107, 251 01 Čestlice, které užíval i sv. M. T. (dále jen „PJPP BEZ H2O“). Předmětné listiny byly nalezeny v této kanceláři v trezoru, který zpřístupnil sv. M. T., když se na místo dostavil a vydal klíč od trezoru, kterým byl tento následně odemknut. Mnohé z těchto listin byly citovány výše, neboť se jedná o kopie či originály listin, které byly zajištěny od různých zdrojů i v projednávané věci, a pro objasnění věci je pak klíčová souvislost původu těchto listin. Pro přehlednost jsou v textu výše citovány s označením „▲při PJPP BEZ H2O“ (k tomuto viz příkaz k domovní prohlídce, protokol o provedení domovní prohlídky, protokol o rozpečetování věcí –č. l. 3859-3874). Níže jsou tak uvedeny ty listiny, které byly zajištěny při PJPP BEZ H2O, mají relevanci pro projednávanou trestní věc, a nebyly dosud výše citovány. Úvodem je na místě zmínit, že je zde i řada listin osobní povahy, která dokládá, že se skutečně jedná o dokumenty sv. T., když jsou zde se zájmovými listinami smíšený i účtenky za hotelové pokoje na jméno sv. T., originál směnky na řad M. T. a další, všechny navíc společně uloženy v trezoru, od kterého měl klíče právě M. T..
298. Klíčovou je vytištěná listina, na které je položkový výčet údajů a částek, který obsahuje i přístupové údaje a hesla a zcela explicitně se váže ke spol. HAUZ (č. l. 170, příl. sv. 27, shodně č. l. 6,

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

příl.sv. 26). Jsou zde uvedeny údaje k účtu spol. HAUZ u banky ABC a dále rozpočet částky 3.200.000,-. Z této jsou odečteny platby ve výši 549.000, 870.000, 930.000 a 374.800, tedy částky přesně odpovídající čtyřem provedeným platbám z účtu spol. HAUZ v ABC bance na účet spol. Inauri dne 27. 8. 2015, v celkové výši 2.723.800 €. Pod tímto výčtem je uvedena položka „zůstatek 80.000“, která je zvýrazněna. Následují položky konverze euro/dol 162.000,- výměna a změna kurzu +-50.000, tedy celkem 212.000, provize 5 % 160.000 a náklady 372.000,-. Na konci je uvedena emailová adresa xxx a heslo: Xxx.

299. Na tuto listinu navazuje vytištěná tabulka s ručně vepsanými poznámkami (č. l. 169, příl. sv. 27), kde je rozpočítávána výchozí částka 2.726.600 €, nad kterou je ručně doplněna a zvýrazněna částka 2.600.000. Z této jsou odečteny náklady v celkové výši 336.350,01 €, které se skládají z položek: konverze EUR-AED 3 % ve výši 81.709,50 €, výběr hotovost v AED 0,75 % ve výši 19.814,55 €, vklad na účet 0,50 % ve výši 13.209,70 €, konverze AED-EUR 3 % ve výši 78.861,92 €, poplatek 0,25 % ve výši 6 571,83 €, a provize 5 %“ ve výši 136.182,50 € /2. Náklady tedy činí dle tabulky celkem 12,50 % a zbývá částka 2.387.299,99 €. Dále je zde vytištěn text: „vyúčtovat P.“, k němuž je ručně dopsán otazník, a nad tím je rukou dopsán text: „10 % I.“. Otazník je dopsán i u částek za konverzi a provizi, kde je navíc k vytištěným 5 % ručně dopsáno „4,5 %“. Následuje výčet blíže neoznačených položek, které však přesně odpovídají platbám provedeným obž. B. na účty dalších subjektů, jak uvedeno ve výroku, a to jak přímo z jeho dubajského účtu, tak z jeho slovenského účtu. Navíc je zde jedna platba ve výši 150.000 €, která měla dle umístění v tabulce odejít rovněž z dubajského účtu obž. B., která nebyla v projednávané věci zdokumentována. Tato tabulka je zde ještě v mírně upravené verzi, s některými jinými částkami (č. l. 2, příl. sv. 26), zjevně se tedy jedná o plánované rozpočítání částky v různých verzích. Příložen je list s rozpočítáním částek mezi P, M a Z (č. l. 1, příl. sv. 26), ručně psané poznámky s uvedením částek k jednotlivým společnostem Lampada, ASP, LSG, Data (č. l. 3, příl. sv. 26) a zejména barevně vytištěný výpis z internetového bankovníctví z účtu spol. HAUZ u banky ABC IBAN XXX ze dne 29. 2. 2016 (č. l. 4-5, příl. sv. 26), který se v této podobě nikde jinde ve spisovém materiálu nevyskytuje, nejedná se o kopii výpisu z účtu v podobě, jak byl získán od Mauricijských orgánů k žádosti o právní pomoc. Musel tedy pocházet od disponenta účtu, který měl k internetovému bankovníctví přístup, a tímto byl pouze obžalovaný U.. Tento výpis je zde ještě jednou v černobílé kopii, kde jsou zvýrazněny čtyři odchozí platby na účet Inauri a ručně dopsán jejich součet 2.723.800 € (č. l. 8-9, příl. sv. 26). Všechny tyto platby jsou zapracovány do další tabulky, ze které je zřejmé, že jsou všechny odesílány postupně na účet REALITY COMPANYY, a figurují zde i částky zasílané z účtu spol. DATATECHNIK na účty dalších společností – coraHB a E-jastra (č. l. 19, příl. sv. 26).
300. Ve vztahu k platbám, které byly převzaty do výše uvedených tabulek, je podstatná i skutečnost, že byly nalezeny i další výpisy z účtu, které zájmové platby dokládají, a to výpis ze slovenského účtu obž. B. za období říjen až listopad 2015, kde jsou zvýrazněny platby spol. LSG SK, ASP, ASP SK, Lampada a REALITY COMPANYY (č. l. 10-16, příl. sv. 26). Dále je zde výpis účtu spol. Lampada vytištěný z internetového bankovníctví Sberbank dne 10. 2. 2016, na němž jsou zvýrazněny dvě příchozí platby ze slovenského účtu obž. B. (č. l. 17, příl. sv. 26), výpis z účtu spol. DATATECHNIK s.r.o. vytištěný z internetového bankovníctví Fio banka dne 10. 2. 2016, na němž je zvýrazněna příchozí platba z dubajského účtu obž. B. (č. l. 18, příl. sv. 26)
301. Dále byla nalezena sada listin (č. l. 397-413, příl. sv. 27; překlad 7489-7500) na formulářích banky ABC k účtu spol. HAUZ, kdy se jedná o stejné formuláře a jejich přílohy, jako byly získány v rámci mezinárodní právní pomoci z Mauritiu, avšak s jinými vyplněnými údaji, tedy nikoli na jméno obž. U., ale na jméno obž. V., avšak veškeré další údaje zůstávají beze změny, a to včetně emailové adresy xxx a kontaktního telefonního čísla mobilního telefonu, které je osobním číslem obž. U., nikoli V., a telefonního čísla pevné linky pro komunikaci faxem, které je telefonním číslem advokátní kanceláře Xxx. Tyto listiny jsou podepsány obžalovaným V. (jedná se o 14 podpisů), který to nespornuje, avšak uvádí, že na něm tyto podpisy vylákal obžalovaný U. podvodně v rámci vyřizování kauzy Xxx. Veškeré tyto listiny jsou barevné kopie a některé z nich nesou datum

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

19. 1. 2015, jiné jsou bez vyplnění data. Příložená je kopie pasu obž. V. s přípisem obž. U. (avšak bez jeho podpisu), který jako advokát dne 15. 1. 2014 osvědčuje, že se jedná o kopii pravého dokladu totožnosti (č. l. 70-71, příl. sv. 26). Dále je zde výpis z účtu obž. V. u Raiffeisenbank za prosinec 2014 se začerněnými údaji o částkách (shodná listina jako založil do trestního spisu obž. U. v přípravném řízení viz č. l. 2021), přičemž se našla i předloha této listiny, tedy výpis z účtu obž. V. u Raiffeisenbank za prosinec 2014, na kterém jsou černým fixem začerněny částky jednotlivých transakcí (č. l. 23-24, příl. sv. 26). Dále byla nalezena kopie faktury obž. V. za odběr zemního plynu od Pražská plynárenská a.s. vystavená 6. 1. 2015 za odběrné místo Xxx xxx/8, Praha 5, kde byla spotřeba nulová, opět s přípisem obž. U. (bez podpisu), který jako advokát dne 15. 1. 2014 pro účely otevření účtu osvědčuje, že se jedná o kopii pravého dokladu totožnosti (č. l. 72, příl. sv. 26). Zde se jedná zjevně o chybu v datu, neboť faktura je staršího data než potvrzení o její autenticitě, přičemž jak vyplývá z dalších důkazů, tyto listiny byly potřebné pro otevření účtu u banky, který byl pro spol. HAUZ zřizován na počátku roku 2015, nikoli 2014. Z dokladů získaných z mezinárodní právní pomoci z Mauritiu i z emailové komunikace sv. K. s obž. U. z 13. - 15. 1. 2015 s předmětem HAUZ – zřízení účtu u ABC (č. l. 98, 113, příl. sv. 26) je spolu s dalšími důkazy jednoznačně prokázáno, že založení účtu spol. HAUZ se řešilo a realizovalo v lednu 2015. Na č. l. 99-109 příl. sv. 26 jsou pak nevyplněné formuláře ABC banky potřebné k otevření účtu. Na č. l. 160 příl. sv. 26 je potvrzení o otevření účtu spol. HAUZ u ABC banky z 16. 3. 2015.
302. V kancelářích BEZ H2O ale byla nalezena platební karta k účtu spol. HAUZ u ABC banky s platností 5/2015 - 5/2020, jejímž držitelem je V. U., a to včetně originálu doprovodného dopisu datovaného dne 11. 5. 2015, a obálky s PIN, která byla zaslaná na adresu obž. U. xxx.
303. Dále byla nalezena vytištěná emailová zpráva z emailové schránky příjemce „P. V. <xxx>“ (což je kontaktní emailová adresa udávaná na všech podkladech k bankovnímu účtu spol. HAUZ u ABC banky, a to jak těch poskytnutých bankou na jméno obžalovaného U., tak těch nalezených pouze v kopiích při PJPP BEZ H2O, které znějí na jméno obžalovaného V.) ze dne 29. 7. 2015 od odesílatele „Ng, Stephanie (MU – Ebene) <xxx>“, jehož přílohou je zpráva ke stavu účtu spol. HAUZ u ABC Banking ke dni 30. 6. 2015, kde je potvrzen zůstatek ve výši 3.178.092,27 € (č. l. 55-56, příl. sv. 26, překlad č. l. 7294-7295).
304. Jak už bylo zmíněno výše, při PJPP BEZ H2O byl nalezen originál investiční smlouvy mezi spol. HAUZ, zastoupenou Vanessou P., ředitelkou, a pošk. P. ze dne 19. 1. 2015 (č. l. 42-47, příl. sv. 26, překlad 7280-7285), jejíž kopii založil do trestního spisu v projednávané věci již v přípravném řízení obž. B. s tím, že tuto obdržel od obž. U.. List, který tvoří poslední stranu smlouvy a obsahuje pouze podpisové doložky stran, nadto pojmenované velice neutrálně „smluvní strana 1“ a „smluvní strana 2“, bez uvedení místa a data podpisu či identifikace osoby jednající za smluvní stranu 2, toliko s uvedením jména pošk. P. jako osoby podepisující za smluvní stranu 1, nad kterým je její podpis, byly ale nalezeny ještě ve dvou vyhotoveních, každé s podpisem pošk. P.. Je zřejmé, že takto byly vyhotoveny univerzálně použitelné podpisové doložky, které bylo možno připojit k jakékoli listině dle potřeby osob, které si takto účelově podpis pošk. P. pro futuro opatřily (č. l. 96-97, příl. sv. 26). Při PJPP BEZ H2O byl ale nalezen i originál několika dopisů od pošk. P., které na tuto smlouvu zjevně obsahově navazují (č. l. 75-77, příl. sv. 26, překlad 7343). Jedná se o dopis ve shodném znění ve dvou různých vyhotoveních, z nichž jeden je datovaný 15. 4. 2015 a druhý 15. 6. 2015, oba psané v angličtině (přičemž bylo prokázáno, že ani pošk. P. ani její zmocněnec D. R. anglicky neuměli), kterým sděluje, že nebyla schopná uhradit včas druhou splátku 2.500.000 €, situace jí to neumožňuje, připojen podpis M. P.. Dle výše uvedené investiční smlouvy měla pošk. P. tuto druhou splátku ve výši 2.500.000 € uhradit do 30. 4. 2015. Dále je zde dopis z 20. 7. 2015, který pošk. P. žádá ještě o dva týdny času.
305. Dále byly při PJPP BEZ H2O nalezeny bankovní informace k majetku pošk. P., které nejsou smluvní dokumentací, ale obsahují podrobné informace o jejím majetku, a to jak u švýcarské HSBC, tak později u Raiffeisenbank (č. l. 124-135, příl. sv. 26). Jedná se o kompletní podrobný přehled

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

stavu jejích aktiv k 26. 11. 2014 u HSBC a následně o obdobné doklady Raiffeisenbank, a to konsolidovaný přehled klienta P. k 23. 1. 2015 vytvořený sv. R., a podrobnější konsolidovaný přehled jejích aktiv k 29. 3. 2015 vystavený privátním bankéřem Pavlem R., dle kterého je celková hodnota jejích produktů 85.868.564 Kč. Tento dokument obsahuje i přehled všech jejích běžných účtů a jejich stavu, jakož i přehled portfolia KOM.

306. Při PJPP BEZ H2O byly zajištěny i tři listiny nadepsané „příkazy k prodeji cenných papírů“ na předtisku Raiffeisenbank, které však fakticky obsahují blanko směnky podepsané jménem poškozené. Jako prodávající je v záhlaví uvedena pošk. P. a pod tímto textem je směnka vlastní bez protestu, nevyplněná, podepsaná však v kolonce výstavce „M. P.“, přičemž za Raiffeisenbank je v podpisové doložce uveden P. V., není zde však podepsán (č. l. 57-59, příl. sv. 26). Dále byly nalezeny dvě směnky vlastní bez protestu bez jakéhokoli vyplněného textu vyjma podpisu na jméno pošk. P. v kolonce výstavce (č. l. 73-74, příl. sv. 26). Dále čtyři pokyny s obstarání prodeje investičních nástrojů adresované Raiffeisenbank její klientkou pošk. P., kterou jsou rovněž podepsané, jedná se o čtyři originály, bez uvedení data podpisu (č. l. 116-119, příl. sv. 26). Následuje dohoda o zániku závazku k účtu č. xxx/5500 mezi pošk. P. a Raiffeisenbank, opět bez vyplnění některých údajů, bez uvedení data podpisu, pouze podepsaná pošk. P., avšak s pokynem na převod zůstatku na účet xxx/5800, což je účet spol. Bokasion Trade Limited u J&T BANKA, a.s. (viz č. l. 138-143, příl. sv. 26). Ve složce pošk. P. zapůjčené Raiffeisenbank se nachází takováto listina rovněž v originále, ale s jiným obsahem, kdy se rovněž jedná o zánik závazku k účtu pošk. P. č. xxx/5500, ale tato listina je datovaná v Praze 24. 6. 2015, a obsahuje pokyn na převod zůstatku na účet spol. HAUZ (shodně pak v kopii č. l. 688). Obdobně byl při PJPP BEZ H2O nalezen originál listiny „ukončení smluvních vztahů“, kterou pošk. P. žádá o zrušení všech svých investičních účtů u Raiffeisenbank a převedení celého zůstatku na účet spol. Bokasion Trade Limited u J&T BANKA, a.s., opět bez data, avšak s podpisem pošk. P. (č. l. 121, příl. sv. 26). I tato listina se nachází v dokumentaci Raiffeisenbank, opět však v jiném znění, tedy s pokynem na převod celého zůstatku na účet spol. HAUZ. Následují dva zahraniční platební příkazy na formuláři Raiffeisenbank, v nichž jsou vyplněné údaje k převodu peněz pošk. P. z jejího investičního účtu u Raiffeisenbank na účet spol. Bokasion Trade Limited, bez vyplnění částek a data, avšak s podpisem pošk. P. (č. l. 122, příl. sv. 26). Je zde tedy připravena a podpisy pošk. P. opatřena celá sada dokumentů pro alternativní scénář, kdy by peníze poškozené P. nebyly vyvedeny na účet spol. HAUZ, ale na účet spol. Bokasion Trade Limited. K tomuto účtu byla nalezena smlouva o běžném účtu mezi J&T BANKA, a.s., a Bokasion Trade Limited, sídlem Kypr, za kterou jedná ředitel Andreas Aristidou, jedná se o výtisk smlouvy bez podpisů stran, dále graf vlastnické struktury a potvrzení o její registraci na Kypru dne 7. 5. 2014 (č. l. 138-147, příl. sv. 26, překlad č. l. 7358-7367).
307. Dále byla při PJPP BEZ H2O nalezena kopie některých listin z interní klientské složky pošk. P. u Raiffeisenbank (č. l. 148-149, 152-154, příl. sv. 26), a to dopis pošk. P. pro HSBC z 18. 2. 2015, dopisy od advokáta I. a dopisy P.a R.a z Raiffeisenbank zasílané advokátu I., jakož i dopisy obž. V. adresované pošk. P.. Zcela koncentrovaně se však veškeré tyto dokumenty nacházejí na č. l. 164-196, příl. sv. 26, kde je kompletní kopie bankovní klientské složky pošk. P. opatřená doprovodným dopisem bez označení pisatele (č. l. 164, příl. sv. 26), kterým však může dle obsahu a přiložených listin být jediné obž. V.. Dopis totiž zní: „Ahoj, prošel jsem a zkontroloval vše, co k ní u nás máme. K 30.6. jsme zavírali jak Investiční smlouvu ..., tak běžné účty Následně jsme připravili složku s ukončením smluv, prodeji cenných papírů a reporty o zůstatcích. Tu by mělo mít Compliance.“ Následuje výčet všech smluv mezi Raiffeisenbank a pošk. P., dopisů pošk. P., kopie jejího průkazu totožnosti a provedených platebních příkazů. Poté přehled plateb z jejích účtů a informace, kde v Raiffeisenbank se nacházejí podepsané originály platebních příkazů k těmto jednotlivým platbám. Dopis končí slovy: „Vše výše uvedené mám pro tebe okopírované.“ Přílohou je 55 stran kopií listin z klientské složky pošk. P., jak citovány výše.

308. Nad rámec těchto byla při PJPP BEZ H2O nalezena i kopie zahraničního platebního příkazu Raiffeisenbank k převodu 3.000.000 € z účtu pošk. P. na účet spol. HAUZ u ABC datovaný 31. 3. 2015, opatřený podpisem pošk. P. a razítkem Raiffeisenbank, ale bez podpisů jakýchkoli pracovníků banky (č. l. 150, příl. sv. 26), který zjevně nebyl zpracován, tato platba nebyla provedena a ve složce pošk. P., kterou soud poskytla Raiffeisenbank, se tento nenachází. Dále je zde email adresovaný S. R. u z 13. 2. 2015 s upřesněním bankovního spojení spol. CMS Consulting & Services Marketing Establishment u švýcarské Bank Alpinum AG, Vaduz (č. l. 151, příl. sv. 26), a emailová komunikace mezi obž. V. a sv. R. (č. l. 159, příl. sv. 26). Konečně originál poštovní obálky odeslané obyčejnou poštou z Lugana dne 2. 6. 2015 na adresu Raiffeisenbank, P. V., xxx, s razítkem podatelny Raiffeisenbank z 5. 6. 2015 (č. l. 197, příl. sv. 26).
309. Dále byl nalezen vytištěný dokument s nadpisem „Zpráva ke dni 07. 07. 2015“, bez označení pisatele (č. l. 78-79, příl. sv. 26), kde je část „zadání“, ve kterém je uvedeno „M. P., nar. xxx, Itálie – prověrka na „úřadu“ vzhledem k podání ze strany Raiffeisenbank ČR; v rámci možností eliminace dalších možných represivních kroků“. Následuje část „výsledek prověrky“, kde je popisována osobní a majetková situace pošk. P., převod jejích aktiv do Raiffeisenbank a následný příkaz k platbě ve výši několika milionů euro ve prospěch spol. HAUZ, jakož i zprávy advokáta I., kterými požaduje od Raiffeisenbank zaslání informací, z čehož lze mít důvodné pochybnosti o korektnosti celé finanční operace. Dle textu je tento dokument vyhotoven v roce 2015. „Závěr“ je, že „ze strany „úřadu“ byla dle zadání provedena všechna opatření a „úřad“ se nebude dále již o tuto kauzu zajímat. Dále bude „úřad“ provádět v budoucnu dohled nad jakýmkoliv oznámením, který by byl jemu adresován a o tomto neprodleně informuje. Následně i o jakýchkoliv krocích Raiffeisenbank oproti paní P.“
310. Následuje kopie dopisu od advokáta I. z 13. 5. 2015 adresovaného Raiffeisenbank k rukám obž. V., včetně kopie plné moci advokáta I. od pošk. P. z 24. 4. 2015 a kopie dopisu pošk. P. pro HSBC z 29. 9. 2014 a kopie emailu ze dne 13. 5. 2015 pro obž. V. od jeho kolegy z Raiffeisenbank Salvatore B., ve kterém mu tento překládá do angličtiny obsah dopisu od advokáta I. (č. l. 80-82, příl. sv. 26). Nadto byl nalezen originál mezinárodní „ružové“ doručky potvrzující doručení zásilky odesílatele P. V., Raiffeisenbank, Hvězdova 1716/2b, Praha 4 (vč. razítka banky) příjemci HSBC – Prisca D. D. dne 9. 10. 2014 (č. l. 162, příl. sv. 26), tedy dokladu, který pošta jednoznačně vrátila Raiffeisenbank jako odesílateli, a který měl být uložen ve složce pošk. P., kde není, a místo toho byl nalezen u sv. T.. Totéž platí o originálu poštovní obálky, jejímž odesílatelem byl D. R. a příjemcem P. V., Raiffeisenbank, Hvězdova 1716/2b, Praha 4 (č. l. 163, příl. sv. 26), která byla odeslána ze San Benedetto del Tronto dne 26. 9. 2014 a dle razítka podatelny Raiffeisenbank byla doručena dne 2. 10. 2014. Je tedy zjevné, že zdrojem těchto informací a listin může být jedině obž. V., který je takto odcizil ze složky pošk. P. v Raiffeisenbank a poskytl svým spolupachatelům.
311. Dále byla při PJPP BEZ H2O nalezena sada listin ve vztahu ke sv. Ch., a to především dvě originály vyhotovení komisionářské smlouvy mezi Grigorji Č. jako komitentem a Mgr. V. U. jako komisionářem na založení a vznik ready-made offshore společnosti s jurisdikcí v Hongkongu typu „private company limited by shares“ a založení bankovního účtu pro složení finančních prostředků komitenta, to vše za odměnu pro komisionáře ve výši 4.700 €, s ohledem na domicil komitenta bez DPH (č. l. 26-31, příl. sv. 26). Obě pare jsou podepsána oběma smluvními stranami, jedno navíc obsahuje otisk razítka advokátní kanceláře Xxx a na tomto je i vyplněno datum 12. 1. 2015. K této smlouvě se pak vztahují dva originály protokolu o předání spol. HAUZ mezi obž. U. jako advokátem a předávajícím a sv. Č. jako přebírajícím, dle které mu měl obž. U. na základě komisionářské smlouvy ze dne 12. 1. 2015 předat dokumentaci ke spol. HAUZ, zejména Nominee Shareholder Agreement ze dne 12. 2. 2015, Nominee Directorship Agreement ze dne 12. 2. 2015, Nominee Shareholder Declaration ze dne 12. 2. 2015, 1 akcii společnosti č. 1, Power of Attorney ze dne 15. 2. 2015, Resolution of the Company's Director ze dne 15. 2. 2015, Memorandum of Association a Articles of Association, a dále podklady k účtu společnosti HAUZ u ABC banky, zejména: information letter of ABC ze dne 16. 3. 2015, General Rules of ABC, přístupové jméno

- a heslo k přístupu na účet u ABC. Doplněna je klauzule: „Povinnosti Mgr. V. U., advokáta, z Komisionářské smlouvy ze dne 12. 1. 2015 považuji tímto za řádně splněné“. Listina je podepsána oběma stranami a v jednom vyhotovení opatřena i razítkem advokátní kanceláře Xxx, kdy na tomto paré je podobně jako u komisionářské smlouvy ručně vyplněno i datum podpisu v Praze dne 18. 7. 2015, druhé pare nemá datum vyplněno, i toto je však stranami podepsáno (č. l. 25, 32, příl. sv. 26). Při PJPP BEZ H2O byly však originály těchto údajně předaných listin nalezeny, jsou vyplněny na jméno obž. U. jako skutečného vlastníka společnosti a datovány 15. 2. 2015, a to Nominee Shareholder Agreement ze dne 12. 2. 2015 ve dvou originálech, Nominee Directorship Agreement ze dne 12. 2. 2015 ve dvou originálech, Nominee Shareholder Declaration ze dne 12. 2. 2015 s připojenou kopií 1 akcie společnosti č. 1, plná moc včetně apostily ve prospěch obž. U. - Power of Attorney ze dne 15. 2. 2015, Resolution of the Company's Director ze dne 15. 2. 2015 (č. l. 60-69, příl. sv. 26, překlad 7297-7335). Současně byly nalezeny kopie některých těchto listin, které jsou vyplněny na jméno Gjorgji C. jako skutečného vlastníka spol. HAUZ, a jsou datovány 15. 7. 2015. Na těchto je uvedeno číslo cestovního pasu Gjorgji C. č. xxx, vystaven 19. 1. 2007 (č. l. 48-54, příl. sv. 26).
312. Ve vztahu k Gjorgji Ch. byla dále nalezena kopie čestného prohlášení a kopie podpisového vzoru Gjorgji Č., jako jednatele Bendol, s.r.o. z 3. 9. 2010 a několik kopií cestovního pasu Gjorgji Č. č. xxx, včetně strany s vylepeným povolením k pobytu v ČR platnost do 27. 8. 2011 a adresami pobytu (*pozn.: jedná se o zcela shodnou kopii, jako předložil obž. U. ČAK*), výpis z evidence rejstříku trestů ČR na jméno Gjorgji Č. z 12. 7. 2010 a obdobné potvrzení o bezúhonnosti Republiky Makedonie s překladem z 2. 7. 2010, originál dvou smluv o převodu obchodního podílu ve spol. Bendol s.r.o. z dvou různých převodců na Gjorgji Č. ze dne 17. 12. 2010 s ověřeným podpisem (č. l. 381-392, 393-395, příl. sv. 27)
313. Vedle již opakovaně zmiňované listiny „Quietanza liberatoria“ bez data a podpisu, na oddělených listech doplněné prohlášeními „dichiara“ od pošk. P. a jejího zmocněnce D. R., bez data, která jsou na dalších listech doplněna ověřovací doložkou Městského úřadu v Grottammare z 23. 3. 2016 (ve verzi předložené v hlavním líčení obž. V. č. l. 6024, překlad č. l. 8929), byla při PJPP BEZ H2O nalezena i na toto obsahově navazující další listina, totiž vtištěný dopis bez uvedení adresáta či odesílatele a bez data, který začíná slovy: „mam tri otazky“. V první otázce autor uvádí: „osvobuzjici dopis ktery rika, ze pani chтела poslat peníze kam poslala policie k dispozici asi nemá (poslal jsem jen bez titulni stranky jako pdf do banky, ktera to zjevne nepradala, protoze se jeho pravosti nikdo nezabyva). na titulni strane uplne dole je poznamka, ze prostredky jsou k dispozici, proto jsem ho nikdy nikam nepradal (tak jste mi řekl). mame ho v nejaky moment pouzít?“. Dále pisatel uvádí: „otazka 2. prohlaseñi W., ze hleda člověka který pani podvedl také asi policie k dispozici nemá, original je u me. mame ho v nejaky moment pouzít?“. Následuje požadavek, aby adresát zaslal pisateli odpověď na výše uvedené dotazy SMS a pouze v podobě číslo otázky ano/ne, tedy zjevně konspirativně. Ve třetí otázce se pisatel ptá, zda je ok, když právníci z Itálie odpoví na dotaz PČR, že chtěli poslat peníze do uvedené firmy (jak už prohlásili v předchozích dokumentech), ale z uvedené firmy to někdo ukradl.
314. Na č. l. 215-240 příl. sv. 26 jsou pak originály listin ke spol. Spendless and Co Limited, sídlem Seychely, ve vztahu k jejímu založení 10. 3. 2015, kde je jako skutečný vlastník uveden obž. V., ředitelkou a pověřenou akcionářkou je opět Vanessa P. a registrátorem je AAA International Services Ltd.
315. Dále je zde na několika listech (č. l. 171-199, příl. sv. 27) vtištěno grafické znázornění souhrnů platebního styku za období 1/2015 – 1/2016 mezi mnoha účty různých obchodních korporací, mezi nimi i LSG, LSG SK, ASP, ASP SK, Doralia, REALITY COMPANY a dále obou účtů obž. B., včetně uvedení disponentů těchto účtů.
316. Rovněž pouze v kancelářích BEZ H2O, potažmo u sv. T., byla nalezena kopie průkazu totožnosti Dante R., která je opatřena jeho podpisem v originále (č. l. 136, příl. sv. 26). Tato listina nebyla

vyžádána cestou mezinárodní právní pomoci ani není obsažena v podkladech Raiffeisenbank. Plná moc udělená pošk. P. dne 15. 4. 2014 Dante R. byla nalezena při PJPP BEZ H2O (č. l. 155-156, příl. sv. 26) v originále, kdy se jedná o stejný notářský zápis, jako byl (avšak pouze v kopii) získán v rámci mezinárodní právní pomoci od italských orgánů. Složka pošk. P. u Raiffeisenbank tento dokument neobsahuje. Jediným zdrojem těchto listin tak mohl být opět obžalovaný V., který byl s poškozenu P. a jejím zmocněncem Dante R. jediný v osobním kontaktu a který tyto zjevně nepředal bance, nýbrž je v rámci plánování a konspirace celé akce sdílel se svými spolupachateli.

317. Při PJPP BEZ H2O byl nalezen i český překlad rozhodnutí nejvyššího státního zástupce republiky a kantonu Ticino ze dne 21. 11. 2016, kterým bylo rozhodováno o vyžádané mezinárodní právní pomoci v projednávané trestní věci a předána dokumentace k účtu spol. Red Sun Property Ltd. u švýcarské banky Morgan Stanley AG (č. l. 429-435, příl. sv. 26).
318. Dále byl při PJPP BEZ H2O nalezen vytištěný text dopisu adresovaného panu Boulle, podepsaný P., na kterém je však odtržena horní část (č. l. 396, příl. sv. 27; překlad č. l. 7503). Obž. V. k tomuto v hlavním líčení potvrdil, že je skutečně jeho pisatelem. V dopisu se obrací na pana Boulle s tím, že kontakt dostal od pana Víta H.. Popisuje, že byla zneužita jeho identita, že český právník (kterého nejmenuje) na začátku roku 2014 založil hongkongskou společnost (kterou nejmenuje) na ukradený pas makedonského občana (kterého nejmenuje) a později tuto pravděpodobně zaregistroval na jméno obž. V.. Společnost si otevřela účet na Mauriciu (ABC Bank), přes který převáděla peníze z Prahy do Dubaje, kde byly vybrány v hotovosti. Obžalovaný zatím nemá bližší informace, pouze z policejní zprávy zjistil, že Vanessa P., občanka Seychel, ředitelka a jmenovaná akcionářka společnosti HAUZ, jedná jeho jménem. Obžalovaný žádá o pomoc s vyhledáním paní P. a získání potřebných informací z Mauritiu a Hongkongu. V dopise dále zdůrazňuje, že vůbec nerozumí offshore společností, ale dle informací od svého advokáta potřebuje kontaktovat paní P. s tím, že buď tato písemně potvrdí, že obž. V. nikdy neviděla a žádné instrukce od něj nedostala, nebo bude tvrdit, že dostala od obž. V. instrukce (v daném případě by bylo potřeba zajistit jejich kopii pro soud, protože by se jednalo o podvrh) nebo uvede, že dostala instrukce od někoho jiného. Obdobně rozepisuje požadavky pro data k bankovnímu účtu z Mauritiu a ke společnosti z Hongkongu.
319. Ručně psaný list s osobními údaji Z. B., jeho rodným číslem a adresou trvalého bydliště (č. l. 57, příl. sv. 27) a originál úředního záznamu o podaném vysvětlení obž. B. v projednávané věci ze dne 10. 11. 2016, na zadní straně s ručně psanými poznámkami, vyjma jedné přeškrtnuté – mj.: „Dubai, hotel, Slovensko, Svat'a – návštěva“ a s vlepenou poznámkou „prosím jukněte na to a dozadu případně dopište další“ (č. l. 439, příl. sv. 27, č. l. 436-438, příl. sv. 26). Přiložena je prázdná obálka advokátní kanceláře Xxx (č. l. 440, příl. sv. 27), na níž je mimo jiné v hlavičce uvedeno tel. č. 270 005 700, které je uváděno v dokumentaci banky ABC jako kontaktní k zasílání komunikace, příkazů atd., a to i ve verzi vyplněné na jméno obž. V. jako UBO HAUZ. Dále bylo při PJPP BEZ H2O zajištěno usnesení o zahájení trestního stíhání obv. P.V., A. F. a Z. B. ze dne 11. 7. 2017 v projednávané věci, tedy pro podvod na poškozenu P. a následnou legalizaci výnosů z této trestné činnosti (č. l. 80-84, příl. sv. 27). Mezi další nalezené listiny patří shrnutí obsahu podání vysvětlení Alice K. ze dne 28. 2. 2018 (č. l. 17-18, příl. sv. 27), kdy z obsahu mobilního telefonu obž. T. bylo zjištěno, že tento text zaslal jako přílohu ve formátu .doc přes chat WhatsApp JUDr. S. obž. T. dne 28. 2. 2018 s dovětkem: „jen to prosím smažte, a to nikde nekoluje“.
320. Dále bylo nalezeno několik listin ke spol. ASP, a to smlouva o půjčce mezi obž. K. jako věřitelem a ASP jako dlužníkem na částku 1.410.000 Kč ze dne 1. 12. 2014 (č. l. 138, příl. sv. 27), výpis pohybů na účtu spol. ASP SK XXX (č. l. 306, příl. sv. 27), žádost spol. ASP o úvěr u GE Money Bank (č. l. 250-285, příl. sv. 27), kopie smlouvy o revolvingovém úvěru mezi Československou obchodní bankou, a.s. a ASP, zastoupenou obž. K. ze dne 29. 12. 2016 a další související listiny (č. l. 98-137, příl. sv. 27), smlouva o poskytnutí bankovní záruky mezi Českomoravskou záruční a rozvojovou bankou a.s. a ASP zastoupenou obž. K. ze dne 30. 12. 2016 a související listiny (č. l. 139-153, příl. sv. 27), potvrzení zdravotních pojišťoven a správce daně o bezdlužnosti spol. ASP

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

z počátku roku 2016 (č. l. 159-168, příl. sv. 27), faktury z roku 2015 vystavené spol. LSG odběrateli coraHB s.r.o. s přílohami (č. l. 286-302, 309-314, příl. sv. 27), faktury z roku 2015 vystavené M. T. odběrateli Náš Servis Praha s.r.o. (č. l. 307-308, příl. sv. 27),

Listiny zajištěné v bydlišti sv. M. T.

321. Soud k důkazu provedl i jednu z listin zajištěných dne 30. 7. 2018 při domovní prohlídce v bydlišti sv. M. T., na adrese xxx (k tomuto viz příkaz k domovní prohlídce, protokol o provedení domovní prohlídky, protokol o rozpečetování věcí – stopa č. 81/14, strana 151 - č. l. 8812-8830). Jedná se ověřenou o kopii občanského průkazu pošk. P., tedy shodnou listinu, jako je tato i součástí složky vedené ke klientce P. ze strany Raiffeisenbank (v kopii č. l. 686) a jaká byla nalezena **▲ při PJPB BEZ H2O (v kopii č. l. 4464).**

Listiny zajištěné v kancelářích Support Economic Services s.r.o.

322. Soud měl k dispozici i listiny zajištěné dne 31. 7. 2018 při prohlídce jiných prostor - kanceláří spol. Support Economic Services s.r.o., na adrese Pražská 810/16, Praha 10 – Hostivař, které užívala obž. T., jak byly tyto zajištěny PČR NCOZ Olomouc ve věci vedené proti obž. T., sv. T., odděleně stíhanému G., sv. U. a dalším obviněným pod č. j.: NCOZ-6866/TČ – 2018-417802, aktuálně u Městského soudu v Praze pod sp. zn.: 49 T 14/2021 (k tomuto viz příkaz k domovní prohlídce, protokol o provedení domovní prohlídky - zajištěna věc 69_107942 - počítač PC Lenovo 10110 ALL in One, znalecký posudek ke zjištění dat - č. l. 8831-8907). Jejich obsah je zkopírován na CD a zájmové zprávy jsou vytištěny na č. l. 8897-8907.
323. O skutečném postavení a vedoucí roli obž. T. ve společnosti LSG v projednávaném období roku 2015 vypovídá emailová zpráva ze dne 8. 10. 2015 s předmětem „K odeslání z datové schránky LSG.eml - o e-mail“, kterou dne 8. 10. 2015 zaslala obž. T. ze své emailové adresy S.xxx obž. K. do e-mailové schránky xxx, v níž je obsažen pokyn, aby obž. K. zaslala obsah příloh do datové schránky policie z datové schránky společnosti LSG, a to jménem Zdeňka U.. Zprávu podepsala obž. T. svým rodným příjmením a jako ekonomická ředitelka LSG: „Ing. S. D., Economic Director, Logistic Service Group“, včetně loga a údajů o sídle společnosti. Obsahem příloh je přípis Policii České republiky ve věci sp. zn. KRPA-58940-3/TČ-2015-001178-GWI, ve kterém má svědek U. policejnímu orgánu zaslat smlouvu o úvěru k automobilu RZ xxx, dále sděluje, že se požadovanou smlouvu o zapůjčení výše uvedeného automobilu nepodařilo dohledat a rovněž seznam škod, které zjistil technik mimo škody zjištěné pojišťovnou. Druhým dokumentem přiloženým v emailové zprávě je smlouva o úvěru se spol. ŠkoFin s.r.o.
324. Dále byla nalezena emailová komunikace mezi obž. T. a obž. B. k ukončení angažmá obž. B. ve spol. Lampada a Doralia Group s.r.o. Dne 24. 11. 2015 zasílá obž. T. své kamarádce obž. B. k podpisu ukončení dohod o provedení práce s žádostí o jejich podpis a zaslání zpět: „Ahojky Miládko. V příloze zasílám k podpisu ukončení dohod o provedení práce. Prosím podepiš je a pošli zpět. Peníze jsem dnes odeslala a děkuju za ověření podpisů – došlo v pořádku, dnes předám právníkovi. Doufám, že jste všichni zdraví a stále se Ti v nové práci líbí.“ V příloze jsou pak dva dokumenty, a to dvě dohody o ukončení dohody o provedení práce sjednané dne 1. 5. 2015 ke dni 30. 11. 2015, a to jedna mezi obž. B. a spol. Lampada, druhá mezi obž. B. a spol. DORALIA GROUP s.r.o., přičemž za obě strany má tuto podepsat obž. B. k 24. 11. 2015, a to jako jednatelka v Praze a jako zaměstnanec v Dolní Krupé. Na tuto zprávu navazuje odpověď obž. B. z 8. 12. 2015, kdy píše obž. T., že si všimla, že je ještě v Doralii. Ptá se, jak dlouho to ještě potrvá a dodává, že kdyby to bylo ještě další měsíc, vůbec by jí to nevadilo, protože peníze jsou potřeba. „Ahoj beru, promiň, ještě jsem to neposlala ... totálně jsem na to zapoměla ..., ach jo, nějak nestíhám, haha. koukala jsem, že jsem ještě v Doralii, jak to ještě dlouho potrvá? kdyby to bylo ještě tento měsíc, vůbec by mi to nevadilo, to víš, peníze jsou potřeba ...“. Obž. T. odpovídá 10. 12. 2015, že Doralie bude přepsaná každým dnem. Dne 4. 2. 2016 pak obžalované B. píše, že jí odešle doporučeně dokumenty a žádá o ověření podpisu, protože obž. B. zapomněli vypsát jako společníka: „Ahojky Miládko. Dnes Ti odešlu doporučeně dokumenty a prosím o ověření podpisu. Až budeš posílat zpět, přidej k tomu, prosím, podepsané ukončení dohod o provedení práce. Ze společnosti Tě zapomněli vypsát

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

jako společníka, tak aby to zmizelo všechno. Prosím poslat doporučeně na adresu: S. T., Logistic Service Group, SE, Obchodní 126, 251 01 Čestlice. ... Plánovaly jsme s Alicí někam na týden odjet za teplem, ale musíme to posunout až na květen ...“

325. Dne 26. a 28. 1. 2016 odeslala obž. T. ze své emailové adresy xxx žádost o zřízení oprávnění k přístupu do účetního systému Pohoda ve vztahu ke spol. Lampada a ke spol. Doralia Group pro R. K..

Obsah mobilních telefonů obž. T. a sv. T.

326. Soud měl k dispozici i obsah mobilního telefonu obž. T. a jeho bývalého manžela M. T. , které byly vydány jmenovanými a jejichž obsah byl následně zkoumán (k tomuto viz příkaz k domovní prohlídce v bydlišti obž. T., protokol o provedení domovní prohlídky - zajištěn i předmětný mobilní telefon iPhone, protokol o vydání mobilního telefonu iPhone M. T. č.l. 6711-6725, odborné vyjádření č. l. 6726-6737). Jejich obsah je zkopírován na externím disku, který je přílohou spisu.
327. Z obsahu těchto mobilních telefonů vyplývá, že mezi obž. T. a sv. T. probíhá dlouhodobě nejméně od roku 2012 až do zajištění jejich telefonů v roce 2018 častá komunikace nejen o soukromých věcech, kdy si posílají fotografie z dovolené apod., ale zejména o pracovních a obchodních věcech a o pohybu peněz mezi různými fyzickými a právními osobami. Zcela zjevně se jedná o ustálený model vzájemné spolupráce, založený na vysoké míře vzájemné důvěry. Z obsahu konverzace se podává, že role obou jmenovaných byly rozděleny tak, že sv. T. rozhodoval spíše o koncepčních otázkách obchodů a jednotlivé finanční operace schvaloval, zatímco obž. T. řešila jejich uvádění v praxi po účetní stránce, zadávala jednotlivé převody peněz a obž. T. o těchto informovala. Zcela v souladu s výpovědí obž. B. z uvedeného rovněž jednoznačně plyne, že sv. T. skrytě ovládal i subjekty, se kterými neměl mít zdánlivě nic společného, v těchto nebyl ani statutárem, ani společníkem ani zaměstnancem na pozici řídicího manažera či podobně. Ilustrativním příkladem může být komunikace z 23. 1. 2014, kdy obž. T. píše sv. T.: „*Bendol G. 173 tis. Kč, Alfí 397 tis. Kč, Kapa 36 tis. USD.*“ nebo dne 19. 2. 2014: „*Zítřejší je potřeba vybrat ze spořicí NSG 600 tis. v hotovosti. Máme nabídnout výběr?*“, což sv. T. schvaluje s tím, že pokud tam jsou, tak ano. Ve zprávě zmíněná spol. NSG je 2. 8. 2012 přejmenována na ASP. Kontrolu nad financemi, velmi nestandardní nakládání s prostředky společností i konspirativní charakter komunikace a hloubku spolupráce obou zmiňovaných pak dobře ilustruje zpráva z března 2014, kdy obž. T. píše: „*Máš email od Fr. na B.*“, a svědek T. odpovídá: „*Vim, to jsou větrné elektrárny. Ty potvory z úřadu jste nic, co?*“, na což obž. T. odepisuje: „*Právě přišlo ☺ točit?*“ a sv. T. potvrzuje: „*Dvakrát otočit a vybrat.*“ Tento způsob účelového nakládání s finančními prostředky přesně odpovídá zdokumentovaným finančním tokům v projednávané věci, kdy byl zastírán původ prostředků pošk. P. obdobnými převody mezi společnostmi ovládanými sv. T. a obž. T., spolu s dalšími obžalovanými. V uvedených konverzacích se pak často objevují zmínky o zapojení B. G. (kterému říkají „*Bobouš*“ či zkráceně „*B*“) v těchto finančních transakcích, který opět jedná na pokyn sv. T., je však úkolován zprostředkovaně přes obž. T., jako např. dne 13. 2. 2014, kdy píše sv. T. obž. T.: „*K boboušovi dnes přijde z rulibioru cca 2500000. At vybere a vloží na NSP a potom poslat na GE. A dnes by měla Lucka poslat cca 770 z ge na bobouse*“, obž. T. odpovídá „*OK*“, nebo naopak dne 25. 7. 2016 informuje obž. T. sv. T.: „*U B. je 941 tis.*“. V tomto období si sv. T. také stěžuje, že: „*Bobous nic nevybere*“, po obž. T. žádá jeho emailovou adresu apod. Hotovostní výběry se pak řeší např. dne 19. 12. 2016, kdy se sv. T. ptá: „*Budou u Bobouše dnes kačky k výběru?*“, načež obž. T. odpovídá, že nejspíš ne, protože nejde do 10:30 banka. V průběhu roku 2017 až 2018 posílá obž. T. B.u G. stovky emailů s předmětem „*úbrada*“, kdy pokaždé se tato vztahuje k jiné společnosti, jako např. PRECORP, BEZH2O, ZETAKOS nebo SPEEDGO, v příloze je pak vždy soubor s uvedením částky, data, výpočtu 1% z částky spolu s pokynem „*výběr*“.
328. Dne 9. 1. 2014 posílá sv. T. fotku s excelovou tabulkou, která obsahuje číslo účtu a finanční obnos a dává obž. T. pokyn k odeslání ze spol. Doralia (pozn.: jedinou jednatelkou a společnicí spol.

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

DORALIA GROUP s.r.o. byla v dané době obž. B.). Na toto mu obž. T. píše, že není zůstatek, na což sv. T. odepisuje, ať to tedy pošle z Alfí, pak tento pokyn bere zpět a sděluje, že něco už by mělo být u Bohouše, ale následně dodává: „*Ten blbej bobous nic nevložil.*“ Dne 28. 4. 2014 píše sv. T. obž. T.: „*Ma bobous už ten zbytek?*“ a obž. T. odpovídá, že: „*5 prišlo na LSG, zbytek má on nebo Šárka.*“ V tomto kontextu nutno zmínit emailovou komunikaci mezi obž. B. s obž. T., ze které vyplývá jejich osobní i pracovní kontakt, v němž obž. B. zcela zjevně plnila pokyny obž. T.. Např. na email s předmětem „*No jasné ☺*“ ze dne 26. 2. 2016 od obž. B. obž. T. odpovídá, že je obž. B. „*zlato*“ a prosí, jestli jí může poslat za SK. Tomu obž. B. nerozumí a ptá se, co tím myslí, načež obž. T. odpovídá: „*Jako každý měsíc za sk, hibi.*“

329. Ve dnech 2. až 3. 11. 2015 posílá sv. T. obž. T. fotky obrazovky, na nichž je zachyceno elektronické bankovníctví Slovenské sporiteľny, a.s., ve kterém jsou zobrazeny potvrzení o příkazech k úhradě z účtu obž. B., který je uveden i jako oprávněná osoba, která příkazy zadala. Jedná se o platby odeslané ze slovenského účtu obž. B. na účet spol. ASP SK, LSG SK a REALITY COMPANY. Konkrétně se jedná o platby ze dne 26. 10. 2015 a ze dne 3. 11. 2015, které zaslal obž. B. ze svého slovenského účtu na účet spol. ASP SK IBAN SK60833...6192 ve výši 43.000 € a 170.000 €. Další tři fotografie obsahují platební příkaz a detail obratu k platbám na účet spol. LSG SK IBAN SK28090...6109, a to nejprve 29. 10. 2015 ve výši 50.000 € a následně dne 2. 11. 2015 ve výši 150.000 €. Na detailu obratu je dále vidět platba ze dne 30. 10. 2015 na účet spol. REALITY COMPANY, IBAN CZ28030...1195 ve výši 150.000 €. Výše popsané platby jsou rovněž obsaženy jak ve výpisu slovenského účtu obž. B., tak ve výpisech účtů předmětných společností, kdy tyto platby jsou podrobněji popsány v následujících bodech rozsudku. Dne 22. 12. 2015 posílá obž. T. sv. T. v příloze zprávu fotku, ve které jsou vidět odchozí platby z účtu č. xxx/2010 u slovenské pobočky Fio banky, jehož majitelem je spol. LSG SK. Obhajobou tvrzené okrajové roli obž. T. zjevně neodpovídá ani zpráva ze dne 26. 8. 2015, kdy jí píše Lucie K. zprávu: „*Ahoj. Nechci to psát do mailu... na fio lsg posilam 705 tis. 505 úvěry, které zatím neplatime a tyto peníze tocime, sto MT místo obvyklých 200 a sto cora je dluh ze včera. Lucka.*“
330. Celá struktura propojených společností ovládaných sv. T. přitom fungovala konspirativně dlouhodobě, a to již před projednávanou trestnou činností, ale i po ní. Dokládá to mimo jiné konverzace mezi svědky T. a S. z června 2014, kdy se sv. T. ptá na spol. ASP a sv. S. odpovídá, že: „*S ASP je problém. ... Ještě před rokem za ne neco vyřizoval Martin... Musíme tato všechna data dostat ze systému pryč.... O tom co a jak bych se s Tebou chtěl pobavit... jde to totiž řešit.*“ Dne 16. 10. 2014 informuje sv. S. sv. T.: „*Zitra budeme ladit to navysení u LSG o 5mio... Jeste zitra tam musime neco dolacit...*“, na což sv. T. odpovídá: „*Tento tyden cca 4-5 mio.*“ Sv. S. dále sv. T. zasněcuje: „*V pondeli se to zada do systému a je tam potreba videt pohyb.. Pak jeste resime ty zaručky resp. ten depozit za zaručky...*“ a sv. T. ho ujišťuje: „*Pristi tyden cca 10 mio. Takze tech 24 dame.*“ Z července 2015, tedy pouhé 3 měsíce před obdobím, kdy docházelo k legalizaci prostředků získaných podvodem na pošk. P., lze z konverzace mezi uvedenými vyzdvihnout následující: „*Ahoj kamaráde. Nedaří se mi. ... :- (Sice ASP přes totální kotrmelce a tlak ze všech míst projde, ale zase nám obratove ujízdi LSG a generuje to Velké problémy, které jsou neresitelné....*“ Sv. T. ho uklidňuje zprávou: „*Ahoj kamarade. V utery se potkáme. Nastavil jsem obraty ale díky nedostatku \$ se trosku sekly toky.*“ Obdobná konverzace se objevuje i následně, o „*problémech*“ s LSG a průtahy s ASP informuje sv. S. sv. T. průběžně následující měsíce, kdy řeší problém nedostatku obrátů ve společnostech, peněz, jak budou tyto finance točit apod. Dne 25. 11. 2015 se sv. T. sv. S. ptá: „*Jde nějak udělat, abych mel swift kód a platbu neodeslal?*“
331. Výše popsaná činnost pokračovala i po projednávaném období, kdy např. v průběhu měsíců května až června 2016 spolu obž. T. a sv. T. řeší potřeby finančního zajištění fungování celé struktury i nutnost zapojení další společnosti, když obž. T. v květnu 2016 píše: „*K dnešku na GE 14 mil. Nemáš někde něco?*“, na což se sv. T. ptá, kolik je třeba, a obž. T. odpovídá, že 12 milionů, což sv. T. hodnotí jako „*pěkný*“, a obž. T. reaguje slovy: „*No ještě něco stihnu ale ne vše.*“ V červnu 2016 obž. T. píše: „*Ahojky, kalkulace nedorazila a zjistila jsem, že musím předělat celý rok 15 neb ho ta mrcha chce. Míla Ti dá papíry a to zabarvené musím změnit. Potřebuji další firmu, protože Alfí na to nestačí. Domluv se, prosím, s*

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

Martinem at' zavolá na FÚ, že účetní je pryč a dodá to později". Sv. T. pouze odpovídá: „Jasně domluvíme“. V září 2016 píše obž. T. sv. T.: „Přišlo 621, minus 9 DPP, minus 70 LSG. Odesláno 543“, sv. T. odpovídá: „Oké diké“. Obdobně zpráva: „Ahojky, Urb poslal 721. Chybí 32 neb jsem něco podělala.“ a sv. T. odepisuje: „Oké“. Další zpráva ze září 2016 hovoří o propojení sv. T. a obž. T. na spol. Lampada, když obž. T. zasílá sv. T. sdělení: „Na Lampadě je kontrola, budu potřebovat podklady od brňáka“. Společné řízení řady „krizových“ situací, které naprosto neodpovídá ani tvrzené roli obž. T. v pozici pouhé externí zpracovatelky daňových přiznání, ani standartnímu řízení legální obchodní činnosti, dobře ilustruje i konverzace mezi obž. T. a sv. T. z října 2016, ve které obž. T. sděluje: „Ahojky, příští týden se chtějí přijít podívat z GE do skladu a chtějí mluvit se Zdenkou“, což sv. T. hodnotí jako nedobrou zprávu a ani obž. T. neví, co s tím. Sv. T. pak obž. T. uklidňuje slovy: „Zítř se zkusím potkat s pepou s něco vymyslet. Do starého nemůžou a do nového taky ne“. Z obž. T. lze v následujících zprávách vycítit jistý neklid, kdy svědku T. píše: „A co bude Zdeněke vyprávět, když se ho budou ptát? To je prostě celý špatně“. Na toto sv. T. odepisuje: „Tak asi dlouhodobě nemocný.... Nervový kolaps“. Obž. T. má prý stejný nápad a sv. T. slibuje, že to probere s Pepou.

332. Finance řeší se sv. T. opakovaně i obž. K., např. dne 29. 6. 2015 sv. T. píše: „.... A prosím připrav faktury kam budete chtít čerpat. Pocítam, že LSG se splatnosti dnes.... Asi na celou částku 7mio. Dekuji“. Dne 4. 12. 2015 mu posílá zprávu: „Ahoj, u asp sk je predvolani na kontrolu v Bratislave na 11. 1.2012. Toto pekne pokračuje. Budou kontrolovat 4 až 8 mesic“. Dne 5. 1. 2016 mu píše: „Nechci by otrava, ale nemame zadne penize a na zbozi potrebujeme 8 tis. Euro. Nemohl bys něco vymyslet?“ a sv. T. jí odpovídá: „Stana ti to posle“. Dne 12. 7. 2016 obž. K. píše, že na LSG je od VZP exekuce ve výši cca 500 tisíc. V prosinci 2016 ho informuje: „Ahoj, nechci být za hysterku, ale je toho už nějak moc. Do csob se poslali chybné výkazy, takže jsem zvědavá co z toho bude. Martin mi vybrožuje, že se všechno vypne. Peníze pro něj opravdu nemám. P. chce navíc do pátku 5 tis eur, musím doplatit sociální na bezdluznost, lidí nemají vyplácení mzdu a chodí se stále ptát. A Nemluvim o tom, že Lsg již nemá volné účty. Všeckere úbrady jsou komplikované. Omlouvám se, ale je toho na mne nějak moc“. Sv. T. jí odepisuje, že o tom ví, mluvil se sv. S. a ten ČSOB vyřeší, i když to bude něco stát. Dne 10. 5. 2017 žádá obž. K. sv. T. přímo o peníze pro ASP: „Ahoj, včera přišlo do datovky Asp od socialky, že musíme do 8 dní zaplatit 220 tis, pokud ne, zastaví účet. Můžeš nám, prosím, aspoň půlku přispět“. Ten odpovídá: „Ahoj Alice. Budu vědět do konce týdne jestli uvolnej ten účet. Pokud ano tak ti dam kacky. Ted je to opravdu v pr....“. Obž. T. píše obž. K. dne 16. 10. 2017 zprávu: „Ard ubradilo, na Doralii jsem poslala celkem 185 764“. Dne 19. 2. 2018 se obž. K. obž. T. ptá, jak to vypadá s těmi podepsanými dokumenty, druhý den urguje, že je nutně potřebuje, neboť dostala předvolání.
333. Dne 23. 1. 2017 píše kontakt označen jako Zdenka (sv. Zdeněk U.) obž. T.: „Ahoj, bude dneska Boh.? Můžu někde u tebe najít razítko Lampada?“. Obž. T. píše dne 6. 2. 2017 tomuto zprávu: „Ahojky, psali z Národní, že je tam pošta pro Doralii. Můžeš, prosím, vyžvednout? Děkuji“. Dne 13. 7. 2018 uděluje obž. T. pokyn Pavlu M., aby jí dal vědět, kdyby chtěl platit něco na Lampadu, na což tento odpovídá, že se na to chystá a obž. T. odepisuje, že s Lampadou má ještě počkat.
334. Jak propojený je celý systém ovládaných společností a jak významnou roli v těchto vykonává nejen sv. T., ale i obž. T., dobře ilustruje situace ohledně zablokování peněz na účtu spol. LSG v říjnu 2016, kdy obž. T. přílehavě hovoří o „našich“ penězích, nikoli o penězích třetí osoby. Dne 31. 10. 2016 píše obž. T.: „Zablokovali nám 1200 tis. na Sber“, sv. T. zjišťuje, které z ovládaných společností se to týká: „Na ASP?“, na což mu obž. T. odpovídá: „Lsg. Pro T. Přijede Zdeněk, aby tam zavolal“. Sv. T. následně reaguje: „Hm paráda ... to už. Jede požívat, nejde. Nejde.“ Obž. T. později dodává: „Zdeněkovi řekli, že je tam exekuce To je v pr. Jestli je to SZ, je to 500 tis.....“ a sv. T. odepisuje: „Tak jsem to nemyslel. Nesmíme vůbec používat účty LSG!! Tak at' si to strbnou a ostatní pustej. Jak to dopadlo?“ a obž. T. odpovídá: „Zatím nijak, v bance nic nevědí. Zdeněk tam ráno dojde“. Následně obž. T. upřesňuje: „Exekuce je z Raifky na 3869010 s příslušenstvím. Tak to je v pr a nedostaneme ani ň“.
335. Sv. S. přeposílá dne 13. 12. 2016 obž. T. zprávu: „Ahoj pane. Jedna z těch firem na které se má čerpat je na Black listu. Takže je blbe čerpání a dela mi to problém se zárukou. ... Ještě že ti prověřuji než se to pošle. ... To by to hned padlo. Bych se posral.....“. Obž. T. odepisuje, že nechápe proč a ptá se, zda mohou použít jiné. Na to sv. S. odepisuje: „Udělejte čerpání na 2 faktury na jednu firmu. V celkové výši ty cca 3mio co včera.“

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

336. Propojení řady zdánlivě nezávislých subjektů ilustruje i emailová zpráva, kterou obž. T. posílá dne 28. 12. 2016 na advokátní kancelář obž. U., v kopii pak sv. U.: „28 poštu pro uvedené společnosti, prosím předávat panu U.. Předem děkuji. Car Parts Logistic Doralia Group Paradais Plus Precorp 3 Precorp 4 Precorp 5 (BEZ H2O) Precorp 6 Support Economic Services a další se jmény T.“.
337. Obž. T. a sv. T. ve své komunikaci zmiňují i obž. Alici K., které měl sv. T. slíbit peníze. Ve zprávách obž. T. informuje, že: „Příští týden by měl klapnout ten B, tak z toho jí něco dám“. Dne 22. 12. 2016 obž. T. píše: „Jinak Alice na schváleny úvěr! Smlouvy mam u sebe! Ladin tam není. Zajištěn to bude pouze 1 zárukou, zásobami a směnkou.... Vše jak jsem chtěl. ...“. Je tedy zjevné, že i obž. K. zastává jednu ze vzájemně úzce propojených pozic ve společnostech ve skutečnosti ovládaných obž. T..
338. V lednu 2017 se sv. T. obž. T. ptá, zda „Alici dorazili kacký“. Obž. T. odpovídá, že snad ano a že by měli jít do GE, načež následující den informuje: „Přišlo ještě 300“, na to sv. T. dává pokyn, že to má obž. T. vybrat. Obdobně lze zmínit konverzaci o DPH, kdy oba jmenovaní řeší, zda DPH již přišlo a přijde, a obž. T. píše: „Mělo by přijít k B. Slíbil, že se podívá a dá vědět.“ Sv. T. se ptá i na obž. Alici K., zda té něco nepřišlo.
339. V průběhu února a března 2017 obž. T. sv. T. několikrát informuje, že: „B stále nic, B nic, A B nic.“ Dne 7. 3. 2017 píše sv. T. obž. T.: „Přišlo něco od těch stavaru ze severu?“, ta odpovídá: „Jestli myslíme to samé, zítra je to u B“ a následující den dodává: „B přišlo celé.“ V dubnu 2017 v rámci obdobné informace o finančních tocích zmiňuje obž. T. i spol. BEZ H2O, u které byly následně při domovních prohlídkách zajištěny četné listiny s přímou vazbou na pošk. P. a mnohé další, ve které opět sv. T. formálně nefiguruje, ač i tuto zjevně ovládá. Obž. T. totiž píše: „Ahojky, přišel doplatek z SK na BEZ. Mohu ubravit náklady a co se zbytkem? Cca 1mil?“, na což sv. T. odpovídá: „Vybrat“. Provázanost skrytě ovládaných právnických osob potvrzuje i další konverzace, kdy si sv. T. libuje: „To je síla jak jim to běží a neustále roste obrat!! A to mají cca 15% marží“, na což obž. T. přitakává: „To teda. Hlavně, aby na nás nebyla kontrola kvůli jiným firmám...“, na což sv. T. píše: „Musíme to přestavit.“ Obž. T. reaguje, že se čeká jen na něj.
340. Dne 20. 4. 2017 se sv. T. ptá: „Chodej platby od Tenaoil ČR? Nebo to vážně?“, a obž. T. odpovídá, že: „Mohlo by to být rychlejší dnes přišlo 4 000 000“. Sv. T. slibuje, že s tím něco udělá a dává pokyn, aby obž. T. nechala 200 a ostatní vybrala. Toto pokračuje i v květnu 2017, kdy obž. T. sděluje, že: „Dnes úbrada od Teny, zbyvá dph 867 tis. Co s ním?“, na to sv. T. odpovídá, ať to vybere a cca 200 pošle na KB. V reakci na tento pokyn se obž. T. ptá, zda rychle nebo zda může protočit, svědek T. se ptá: „A neseberou to?“ a obž. T. reaguje: „Ne, na tu firmu to nepůjde.“ Sv. T. se doptává: „A kdy to půjde ven?“ a po odpovědi obž. T.: „Až příští týden. ČT nebo pá.“ její návrh na protáčení peněz zamítá a dává pokyn k výběru. Komunikace v tomto duchu pak pokračuje i v následujících měsících roku 2017. V září 2017 obž. T. píše: „Ahojky, připomínám SK 1144,80 eur“ a sv. T. se ptá, kde by měl účet být, na což mu obž. T. odpovídá, že u Sberbank SK. Svědka T. pak zajímá, zda jsou CZ s SK propojeny, obž. T. odpovídá: „To je u Fia, tady myslím ne?“.
341. Rovněž byla zachycena komunikace obž. T. s obž. U., resp. trojstranné komunikace mezi obž. U. na straně jedné a obž. T. a sv. T. na straně druhé. Z emailové zprávy obž. U. ze dne 10. 12. 2015 s předmětem „Změna jednatele Doralia, Lampada“, který zasílá Martině Z. (xxx) v kopii pak obž. T., lze vyčíst: „Martino, spojte se Staňou a vyjasněte stav. Pokud práce stála zcela, znamená to i převést obchodní podíly. Díky.“ Dne 10. 12. 2015 zasílá obž. U. email s předmětem „Koupě ready made společnosti – Teč“ sv. T. a obž. T., v němž píše: „Ahoj oběma. Prosím o odpovědi. Marek to pak žádá. Díky“. Dále pak emailová zpráva ze dne 11. 12. 2015: „FW: CLP: „Posílám sro k nákupu. Kdo je kupující? V.“. Obž. T. dne 22. 12. 2016 píše obž. U. vycítavou zprávu o tom, že zjišťuje, že obž. B. ani po roce nebyla stále vypsána z OR a prosí o nápravu. Obž. U. obž. T. dne 31. 12. 2016 odpovídá: „Ahoj Stáni, dle OR byla paní B. vypsaná i z Doralia Group i z Lampada task group ke dni 4. 12. 2015. Pokud chceš převést podíl paní B., posli mi k tomu info: nabyvatele podílu, cena podílu, nechám připravit smlouvu. Ještě se podívám, jestli není nutná dělat valnou hromadu. Děkuji mnohokrát, Vráť a.“ Na to mu obž. T. dne 3. 1. 2017 odepisuje: „Ahojky Vráť a, všechny ověřované dokumenty k Vám již byly doručeny v březnu 2016. Z Doralie

byla paní B. jako společník vymazána a na Lampadě zůstala. Samozřejmě je možné nechat podepsat znovu, jen si nejsem jistá, zda nebude požadovat finanční odměnu za období, kdy byla v OR zapsaná... Proto bych byla raději, aby se podařilo dokumenty dohledat. Jak je uvedeno v předchozí komunikaci, záměrem bylo podíly převést na Ing. V. smlouvou, která byla B. zaslána k podpisu.“ Obž. U. sděluje, že situaci prověřil a půjde to na soud. Obž. T. mu dne 3. 2. 2017 píše, že provedla kontrolu OR a nechce se jí tomu snad ani věřit, ale stále není zapsáno. (pozn.: uvedené koresponduje s listinami z rejstříkového spisu, jak shrnuty níže u spol. Lampada.)

342. Propojení mezi obž. T., obž. U., sv. T. a sv. K. dobře ilustruje konverzace z června 2016, kdy v emailu s předmětem „*Individula Car Race*“, píše obž. T. obž. U., že je jako jednatel stále uveden sv. K. a ptá se, koho má kontaktovat, aby se toto změnilo. Ten jí odpovídá až po měsíci, tedy v červenci 2016, zda pořád, načež ona píše, že stále a odmítli dát přístup k bankovnímu účtu panu L.. Obž. U. odpovídá, že to má všechno řešit s P. (sv. K.). Obž. T. odpovídá, že už to přehodila na sv. T., protože je to dle ní už doba, kdy mu to psala a na obž. U. si pak stěžuje v emailu obž. T., že jí nebyl celý měsíc schopen odpovědět. Dne 7. 3. 2018 si obž. T. znovu sv. T. stěžuje na obž. U. a současně opětovně potvrzuje napojení společností na obž. T., které je zastíráno jejich formálním držením různými dosazenými osobami na pozicích jednatelů i společníků, což obž. T. velice dobře ví a aktivně na tomto participuje: „*Tak si představ, že ten idiot Vráta nerypsal T. jako společníka z P4 a finančák se na tom teď točí, že je to propojená firma ...*“. Sv. T. se ptá, koho je to společnost, obž. T. odpovídá, že příbuzného sv. U.. Dle údajů z obchodního rejstříku spol. Precorp 4 s.r.o. založil obž. U. v roce 2015, kdy byl jediným jednatelem a společníkem do doby, než tuto převedl na T. K., což je osoba, která figuruje i v dalších společnostech s vazbou na obž. T., mimo jiné je jednatelem BEZ H2O s.r.o., kde byly zajištěny zásadní důkazy k projednávané věci pošk. P.. Na to sv. T. odpovídá: „*No parada takže opět blby vůči vodě*“. Obž. T. konstatuje, že se pořád divila, co melou o propojení, a on je tam T.. Pak utěšuje sv. T., že třeba půjde tvrdit, že se stala chyba.
343. Z obsahu mobilního telefonu sv. T. dále vyplývá mnohem bližší vztah k obž. U., než obž. U. připouští, a to zejména ve své první výpovědi v hlavním líčení, kdy soud ještě neměl k dispozici tyto důkazní prostředky z jiné trestní věci, kdy obž. U. tvrdil, že jsou se sv. T. pouze známí, nikoli přátelé, že to nebyl ani klient, jen snad občas pro něj něco dělali, ale právní věci sv. T. dělal jiný advokát. Ve světle obhajoby obž. U. a zajištěných důkazů je sice zřejmé, proč se obžalovaný snaží svůj vztah ke sv. T. zaměřit a bagatelizovat, ale komunikace mezi ním a sv. T. je takové četnosti a charakteru, že nenechává prostor pro pochybnosti. Vztah mezi obž. U. a sv. T. byl velmi blízký a přátelský, a to na osobní i pracovní úrovni. Soud zde nebude zabíhat do detailů, když s ohledem na podstatu projednávané věci postačí, když s odkazem na obsah této komunikace v textu i fotografiích a videích zachycený na externím disku, jež je přílohou spisu, shrnuje, že vzal za prokázané, že si vzájemně svěřují důvěrné informace o rodinném životě, navštěvují se v domácnosti, znají vzájemně své další rodinné příslušníky, chodí spolu na různé společenské akce, sdílejí spolu doporučení na různé luxusní zboží, sdělují si dojmy ze svých sexuálních zážitků a nových milenek, vůči kterým si vzájemně před svými stálými partnerkami poskytují i krytí. Tedy jedná se zjevně o vztah blízkých a důvěrných přátel, kteří si věří. Co se týče obchodního a pracovního styku, lze zmínit zprávu ze dne 27. 9. 2016, kdy se obž. U. sv. T. ptá, kdy má svědek schůzku se sv. K.. Dne 30. 9. 2016 pak zasílá sv. T. zprávu: „*Není uhrazen poplatek za reality company. Zaurguj to prosím*“, což sv. T. potvrzuje. Dne 3. 10. 2016 pak obž. U. píše: „*Čau, dnes je poslední den na reality company. Zítra nám to zastaví. Je to zaplacené?*“. Jejich spolupráci ilustruje i zpráva obž. U. ze dne 23. 1. 2017, kdy se ptá: „*Čau, mas nějakou formu, která by mi vymáhala pohledávky? Normálně ofiko. Ty větší pak my spolu, ale ty obyčejně*“. Na to mu sv. T. odpovídá, že má a obž. U. ho prosí o kontakt. Dne 19. 2. 2017 obž. U. žádá sv. T., aby mu sdělil, zda budou vymáhat pohledávky, že už jednu posílal před Vánoci a pořád mu o tom píšou, na to mu sv. T. dne 20. 2. 2017 odpovídá, že na pohledávkách se domluví s B. G..
344. V březnu 2017 se sv. T. ptá obž. U.: „*Co potřebuješ k tomu LSG?*“ a obž. U. odpovídá: „*Plnou moc. Mám to být ja nebo tam broží průšvih? Je tam odpovědnost za stav a obsah ucetnictví*.“ Sv. T. odpovídá, že tam

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

bude audit, ale není vše na sto procent v pořádku. Obž. U. na to slibuje, že to sv. T. podepíše, ale jen pokud nikoho nemá. Dodává, že by z toho neměl být „*průser*“, který by byl zbytečný. Sv. T. se obž. U. ptá, zda má tu plnou moc a že mu tam pošle Zdeňka, aby to podepsal. Obž. U. odpovídá: „*Nemám. Musím ji vyrobit. Zítra to budí mít. Na kterou firmu to bude?*“ Na což sv. T. odpovídá, že spol. LSG.

345. V mobilním telefonu obž. T. byla zachycena i komunikace s obž. B., z níž do projednávaného období spadá zpráva obž. B. ze dne 4. 11. 2015, že bude na slovenském čísle. Obž. U. se sv. T. rovněž řeší uvěznění obž. B., který byl k výkonu trestu odnětí svobody dodán do České republiky a umístěn ve Vazební věznici Praha Ruzyně dne 13. 7. 2016, a již následujícího dne 14. 7. 2016 obž. U. píše sv. T.: „*Čau, teď psal H. (bývalý právník Zb), že je Zb od 13.7 na Ruzyni. Zjišťujeme to.*“ Dle výpisu návštěv obž. B. ve Vazební věznici Praha Ruzyně jej přítom družka obž. U., advokátka Mgr. G., navštívila osobně ve věznici poprvé již 15. 7. 2016, a byla tak vůbec první osobou, která jej po jeho zatčení a vydání do ČR navštívila. Obžalovaný U. přítom ve svém výslechu uvedl, že se jeho kancelář, jejíž součástí je i jeho družka Mgr. G., trestním právem vůbec nezabývá. Tyto návštěvy vysvětloval obžalovaný U. tím, že po zatčení obžalovaného B. v Dominikánské republice zajišťovali na žádost jeho manželky jeho vrácení do ČR. Toto vysvětlení lze stěží přijmout jako přiléhavé, jednak proto, že obžalovaný B. z ČR sám uprchl a byl sem vrácen v rámci mezinárodní justiční spolupráce na základě příkazu k jeho dodání do výkonu trestu, a jednak to nevysvětluje, proč by jej Mgr. G. měla navštěvovat ještě deset měsíců po jeho dodání do věznice Praha Ruzyně. Naopak to dobře vysvětluje verze obžalovaného B.. Následně totiž obž. U. píše dne 19. 7. 2016 sv. T.: „*Teď jdu za právníkem ZB*“ nebo podobně 25. 7. 2016: „*Možná zítra nápisu, jdu za Zb advokátem.*“ Obž. U. si zjevně byl vědom nezákonnosti společné „obchodní“ činnosti, když se obává dekonspirace a dne 30. 7. 2016 nejprve navrhuje pořízení telefonů Tripleton enigma E2 s tím, že mají mít nejlepší šifrování a dne 4. 8. 2016 zasílá sv. T. zprávu: „*Jo a vzpomín si prosím na někoho, kdo kontroluje kancly na odposlechy. Můj a tvůj. Dík*“. Dne 1. 8. 2016 má obž. U. zjevně v tomto směru k obž. B. informace, které nechce řešit po telefonu a vyžaduje si proto osobní schůzku se sv. T.: „*Novinky od Zb. Bylo by dobře se potkat*“. Dle výpisu návštěv obž. B. ve Vazební věznici Praha Ruzyně jej dne 31. 7. 2016 navštívil advokát JUDr. Marek Dufek, o kterém obž. B. vypověděl, že mu jej zajistil obž. U., což koresponduje s výpisem návštěv, kdy po první návštěvě sv. G. z 15. 7. 2016 následuje druhá návštěva po pěti dnech, když jej 20. 7. 2016 navštěvuje advokát JUDr. Marek Dufek, který jej zastupoval i v projednávané věci.

3.10. Právnícké osoby

346. Soud si z obchodního rejstříku vedeného u Městského soudu v Praze vyžádal úplné výpisy a kopie částí soudních spisů zájmových společností, resp. u zahraničních subjektů vycházel z veřejných zdrojů a ve spise založených listin. K jednotlivým zájmovým společnostem tak z provedeného dokazování vyplývá následující:

ASP

347. Spol. Automotive Service Parts s.r.o. byla do obchodního rejstříku zapsána dne 30. 1. 2012 pod obchodní firmou NSG s.r.o., dne 2. 8. 2012 byla firma změněna na Automotive Service Parts s.r.o. Předmětem podnikání spol. ASP jsou výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona. Od května 2015 do března 2018 měla sídlo v Praze 10, Pražská 810/16. Jediným společníkem a jednatelem byl v době založení společnosti svědek Martin K., který následně svůj podíl ve společnosti i funkci statutára dne 22. 10. 2012 převedl na P. J za cenu 200.000 Kč, která odpovídá výši splaceného základního kapitálu společnosti. Dne 20. 10. 2014 se pak jedinou jednatelkou a společnicí stala obž. K., a to na základě rozhodnutí jediného společníka a smlouvy o převodu obchodního podílu z 29. 11. 2013 (č. l. 395, 396 příl. spisu OR), a to opět za kupní cenu 200.000 Kč odpovídající výši základního kapitálu společnosti, která byla dle textu smlouvy uhrazena před podpisem smlouvy. Obž. K. tyto funkce zastávala po celé projednávané

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

období, a to až do 13. 11. 2017, kdy je převedla na Pavla P., přičemž obchodní podíl opět za cenu odpovídající základnímu kapitálu. Jak obž. K., tak Pavla P. jako jednatele spol. ASP zastupoval advokát PhDr. Karel Smetana. Dne 27. 10. 2017 bylo poprvé k návrhu věřitele zahájeno insolvenční řízení, dne 18. 5. 2018 byla společnost vyzvána k založení účetních závěrek za kalendářní roky 2012 až 2016 do sbírky listin a dne 20. 9. 2018 bylo rozhodnuto o prohlášení konkursu na majetek ASP (č. l. 493 příl. spisu OR). Dne 4. 5. 2021 došlo k převodu jednateleství a 100 % podílu ve společnosti na slovenského státního občana Mikuláše Č. za 1.000 Kč.

ASP SK

348. Společnost ASP SK, byla do slovenského obchodního rejstříku zapsána dne 1. 2. 2012, avšak až od 1. 2. 2014 pod obchodní firmou Automotive Service Parts SK s.r.o. Výše základního kapitálu je 5.000 €. Jediným společníkem a jednatelem společnosti byla od 1. 2. 2014 do 30. 3. 2017 obž. K., tedy po celou dobu projednávaného období.

LSG

349. Spol. Logistic Service Group, SE byla do obchodního rejstříku zapsána jako evropská společnost dne 19. 5. 2011 se základním kapitálem 2.944.800 Kč (120.000 €). V srpnu 2011 se jediným členem představenstva stává Michal M., od července 2013 jej nahrazuje sv. Zdeněk U., který jím je až do listopadu 2017, kdy funkci přebírá Michal H.. Sídlo společnosti se opakovaně mění, v projednávané době je Dlouhá 730/35, Praha 1. V únoru 2015 došlo rozhodnutím jediného společníka sv. U. k navýšení základního kapitálu na 12.010.199 Kč, a to emisí 90 ks nových akcií na jméno v listinné podobě a jejich úpisem jedinému akcionáři Zdeňku U., a to nepeněžitým vkladem ve výši 9.065.399 Kč (skladový paletový, regálový a pochozí systém) k vnesení na adresu provozovny a do hlavního skladu společnosti LSG v Obchodní ulici 126, Čestlice. Jediným členem dozorčí rady byl od srpna 2011 do ledna 2015 Jaroslav M., následně až do 19. 8. 2015 sv. Ladislav K. (syn obž. K.). Sv. U. jako jediný akcionář LSG byl již od roku 2014 zastupován PhDr. Mgr. Karlem Smetanou, který měl rovněž generální plnou moc od LSG, kterou zastupoval ve všech úkonech ve věci obchodního rejstříku až do roku 2016. V červenci 2016 pak LSG zastoupená sv. U. udělila generální plnou moc advokátovi obž. U., který ji následně zastupoval ve věci podání návrhu na obchodní rejstřík.

LSG SK

350. Společnost **Logistic Service Group SK s.r.o.** byla do slovenského obchodního rejstříku zapsána dne 21. 5. 2013, obchodní firma byla změněna na Logistic Service Group SK s.r.o. dne 5. 10. 2013. Výše základního kapitálu je 5.000 €. Jediným společníkem a jednatelem společnosti byl v projednávaném období od října 2013 do června 2017 sv. U.

CPL

351. Spol. Car Parts Logistic s.r.o. byla zapsána do obchodního rejstříku dne 30. 7. 2014 pod obchodní firmou TRIGOVA s.r.o. na návrh obž. U., jenž byl jediným společníkem a jednatelem společnosti. Dne 26. 7. 2015 byla obchodní firma změněna na Car Parts Logistic s.r.o., a současně se jediným společníkem a jednatelem stal sv. Ladislav K. (syn obž. K.). Od července 2015 do května 2018 měla společnost sídlo v Praze 10, Pražská 810/16. Dne 3. 5. 2018 došlo ke změně obchodní firmy na LAKO MEDIA GROUP s.r.o. a navýšení základního kapitálu z 1.000 Kč na 200.000 Kč.

Lampada

352. Společnost Lampada task group s.r.o. byla do obchodního rejstříku zapsána v roce 2013, obž. B. byla jako její jediná společnice a jednatelka zapsána 24. 3. 2015. K převodu obchodního podílu společnosti došlo na základě smlouvy dne 5. 2. 2015 mezi slovenskou státní občankou L. K. jako prodávající a obž. B. jako kupující, kterou byl 100 % podíl ve spol. Lampada a tomu odpovídající vklad ve výši 200.000 Kč převeden za cenu 200.000 Kč, která byla uhrazena před podpisem smlouvy. Podpis prodávající byl ověřen v Nitře slovenským notářem 12. 2. 2015 a podpis

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

obžalované jako prodávající dne 13. 2. 2015 na Městském úřadě v Havlíčkově Brodě, stejně jako její podpis na dalších listinách, vč. návrhu na změnu zápisu do obchodního rejstříku, který byl dne 20. 2. 2015 doručen Městskému soudu v Praze pracoviště Slezská osobně, kolek 2.000 Kč vylepen. Dne 27. 11. 2015 byl k Městskému soudu v Praze podán návrh na změnu zápisu jednatele podaný obž. U., přiložena je plná moc udělená mu obž. B. jako jednatelkou Lampada dne 16. 11. 2015, podpis obžalované je opět ověřen na Městském úřadě v Havlíčkově Brodě. Je navrhován výmaz obž. B. jako jednatelky spol. Lampada a zápis nového jednatele Jana V.. Soud návrhu vyhověl, Mgr. U. se jménem navrhovatele vzdal práva odvolání do usnesení soudu. Dle výpisu z obchodního rejstříku zanikla obž. B. funkce jednatelky k 30. 11. 2015, výmaz proveden 4. 12. 2015. Dne 4. 5. 2016 je pak k Městskému soudu v Praze podán návrh na změnu zápisu společníka podaný opět obž. U., přiložena je plná moc udělená mu Janem V. jako jednatelem Lampada bez data, dle ověřovací doložky podpisu dne 12. 4. 2016. Ze smlouvy o převodu podílu ve spol. Lampada mezi obž. B. jako převodcem a Janem V. jako nabyvatelem vyplývá, že kupní cena za převod činí 20.000 Kč. Podpisy obou stran jsou na smlouvě umístěny tak, že na 4. straně smlouvy dole je místo a datum podpisu smlouvy, kdy u obou je uvedeno v Praze a ručně doplněno datum 25. 4. 2016, zatímco na 5. straně nahoře začíná text až podpisy stran (obž. B. a Jana V.), pod těmito je přeškrtnutá část nazvaná „Potvrzení Společnosti o převzetí smlouvy“ a vedle této je umístěna ověřovací doložka Městského úřadu Havlíčkův Brod, dle které byl podpis obž. B. ověřen dne 10. 2. 2016 (*tedy více než dva měsíce před podpisem samotné smlouvy, jak uvedeno na předešlé straně*). Podpis Jana V. je ověřen na poště v Praze dne 22. 2. 2016. Je navrhována změna zápisu společníka tak, že obž. B. je nadále společníkem pouze s 90 % obchodním podílem, zatímco 10 % podíl drží Jan V.. Toto neodpovídá textu přiložené smlouvy, která je sepsána velice nestandardně, nicméně dle čl. 1 (definice) je podílem 100 % podíl ve společnosti, který je dle čl. 2 převáděn. Přesto soud návrhu vyhověl a ke dni 27. 5. 2016 zapsal obž. B. jako 90 % společníka. Dne 16. 1. 2017 byl podán další návrh na změnu zápisu společníka podaný opět obž. U., přiložena je plná moc udělená mu obž. B. jako jednatelkou Lampada dne 16. 11. 2015 (shodně jako výše), jakož i smlouva o převodu podílu mezi obž. B. a Janem V. (shodně jako výše), v níž je však ručně opraven text v čl. 1 (definice), kde se „Podíl“ opravuje ze 100 % na 90 % a je dopsána částka 180 000 Kč u vkladu do základního kapitálu, ostatní ustanovení (vč. kupní ceny 20.000 Kč) beze změny, na 4. straně smlouvy dole není datum podpisu stran vyplněno vůbec, a 5. strana je pak identická s dříve založenou smlouvou, jedná se zjevně o její kopii (viz výše). Soud návrhu vyhověl, obž. B. byla z obchodního rejstříku jako společník Lampada vymazána 6. 2. 2017.

353. Od 3. 10. 2017 se pak jediným jednatelem a 100 % společníkem spol. Lampada stává sv. Zdeněk U.. Mezi svědkem U. a Ing. Janem V. byla dne 26. 9. 2017 uzavřena smlouva o převodu podílu spol. Lampada za cenu 200.000 Kč, odpovídající splacenému peněžitému vkladu. Za Lampada jedná v plné moci advokát PhDr. Karel Smetana. Dne 27. 11. 2019 byl Městským státním zastupitelstvím v Praze vydán podnět k zahájení řízení o zrušení obchodní korporace Lampada. Dne 29. 11. 2019 byla společnosti usnesením Městského soudu v Praze uložena povinnost k doložení výroční zprávy a účetní závěrky za roky 2013 až 2017, která nebyla splněna. Rozhodnutím Městského soudu v Praze č. j. 85 Cm 1756/2022-3 ze dne 12. 7. 2022 byla obchodní korporace zrušena s likvidací a jmenován likvidátor. Toto usnesení nabylo právní moci dne 9. 8. 2022.
354. Obž. B. již v přípravném řízení založila do spisu smlouvu o ekonomickém poradenství a vedení účetnictví mezi spol. Lampada, zastoupenou obž. B., a spol. Support Economic Services, s.r.o., zastoupenou obž. T., ze dne 1. 2. 2015 (č. l. 3102-3104), tedy uzavřené dříve, než byla obž. B. zapsána v obchodním rejstříku, resp. ještě dříve, než je datována smlouva o převodu obchodního podílu z 5. 2. 2015. Předmětem této je ekonomické, organizační a účetní poradenství, vedení účetnictví, zpracování mezd, vedení výkazů a evidencí pro účely veřejné správy, zpracování daňových příznání DPH a DPPO, obsluhování datové schránky a provádění platebního styku přes bankovní účty, přičemž odměna za tyto služby bude dle smlouvy stanovena dohodou vždy na konci

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

kalendářního roku, je však sjednán sankční úrok. Smlouva je sjednána na dobu neurčitou. K tomuto doložila i předávací protokol ze dne 5. 2. 2015 (č. l. 3105), dle kterého obž. B. jednající za spol. Lampada předala veškeré účetní doklady, výkazy a evidence, jakož i listiny o komunikaci se soudy, správními a jinými státními orgány, přístupové údaje do datové schránky a kompletní přístup k bankovnímu účtu obž. T., jednající za spol. Support Economic Services, s.r.o.

355. Dle údajů v obchodním rejstříku byla obž. B. od července 2013 do prosince 2015 jedinou jednatelkou a zároveň do května 2016 i jediným společníkem spol. DORALIA GROUP s.r.o., IČ: 018 36 722, sídlem Národní 973/41, Staré Město, 110 00 Praha 1. Dle smlouvy o převodu obchodního podílu obž. B. 100 % podíl ve společnosti i v tomto případě nabyla za 200.000 Kč, které uhradila před podpisem smlouvy. Její podpis je ověřen na Městském úřadě v Havlíčkově Brodě dne 4. 7. 2013. V prosinci 2015 byla v pozici jednatele a následně v květnu 2016 i společníka nahrazena stejně jako v případě spol. Lampada Ing. J. V..

REALITY COMPANY

356. Spol. REALITY COMPANY, spol. s.r.o., byla do obchodního rejstříku zapsána dne 13. 7. 1993. Obž. B. G. byl jejím jediným jednatelem od roku 2007 do roku 2021, kdy byl z obchodního rejstříku vymazán v souvislosti s uložením trestu zákazu činnosti z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 9 sp. zn. 43 T 41/2020. Obž. G. je od roku 2007 současně i 50 % společníkem, druhým je Vladimír G., nar. xxx. V roce 2018 byla společnost vyzvána usnesením Městského soudu v Praze k předložení účetních uzávěrek z let 2007 až 2016. Předmětem podnikání společnosti je dle obchodního rejstříku realitní činnost. Soudní exekutor JUDr. Jan Fendrych, Exekutorský úřad Praha 2, vydal dne 3. 12. 2021 pod č. j. 132 EX 464/21-27 exekuční příkaz k provedení exekuce postižením podílu povinného B. G. ve společnosti REALITY COMPANY.

ST vodní realizace

357. Jediným akcionářem spol. ST vodní realizace, a.s., IČ: 29286824, se sídlem Kaprova 42/14, Staré Město, 110 00 Praha 1 (dále také jen „ST vodní realizace“) je od 16. 7. 2014 zahraniční spol. ASIA TRADE AND INVESTMENT CORP, se sídlem v Republice Marshallovy ostrovy, která je zároveň jediným členem představenstva, přičemž k zastoupení této společnosti zplnomocnila její jednatelka G. M. sv. Václava B. Sv. B. byl rovněž dne 16. 7. 2014 zapsán jako člen dozorčí rady. O vymazání těchto údajů zažádal sv. B. dne 27. 4. 2018 s tím, že smlouva o zastupování vypršela již v roce 2015 a nebyla prodloužena. Sv. B. nebyl při tomto jednání s rejstříkovým soudem nikým zastoupen, zásilka s rozhodnutím soudu se z jeho doručovací adresy na návrhu uvedené vrátila zpět soudu jako nedoručená s tím, že adresát je na uvedené adrese neznámý a nemá zde schránku, přesto je dne 5. 6. 2018 osobně na podatelně Městského soudu v Praze pracoviště Slezská podáno vzdání se práva odvolání proti usnesení s žádostí o vyznačení doložky právní moci.

3.11.Převody finančních prostředků

358. Ze zahraničních platebních příkazů ze dne 17. 4. 2015 a 24. 6. 2015 ve spojení s výpisy z účtu poškozené bylo zjištěno, že na bankovní účet spol. HAUZ, IBAN XXX, vedený u banky ABC na Mauriciu, byly z bankovních účtů pošk. P. vedených u Raiffeisenbank odeslány celkem tři platby v celkové výši 3.178.303,16 €, a to z účtu č. xxx/5500 dvě platby, první dne 17. 4. 2015 ve výši 2.885.000 € (č. l. 794) a druhá dne 24. 6. 2015 ve výši 257.103,16 € (č. l. 792), a dále z účtu č. xxx/5500 dne 24. 6. 2015 platba ve výši 36.200 € (č. l. 793).
359. Z dokumentů získaných od Mauricijských orgánů k žádosti o právní pomoc v trestních věcech bylo zjištěno, že účet spol. HAUZ u banky ABC na Mauriciu byl založen dne 6. 3. 2015 obž. U. v pozici skutečného vlastníka společnosti, a že obž. U. byl od založení účtu po celé projednávané období, tedy ještě 7. 3. 2018, kdy je datována zpráva banky, jeho jediným disponentem (č. l. 2216 a násl.,

překlad č. l. 2246-2247). Mauricijskými orgány byl rovněž poskytnut výpis z výše uvedeného účtu spol. HAUZ (č. l. 2204-2207, překlad č. l. 2267 - 2271), a to od jeho založení až do 12. 2. 2018. Prvními pohyby na účtu jsou tři kreditní transakce, kdy jsou na účet HAUZ připsány prostředky z účtů pošk. P. u Raiffeisenbank, a to dne 6. 5. 2015 platbou ve výši 2.885.000 € a dne 26. 6. 2015 dvěma platbami ve výši 36.200 € a 257.103 €. Celkem tedy na účet přichází celá podvodně od poškozené P. získaná částka 3.178.303 €. Tato je následně z účtu téměř zcela vyvedena dne 27. 8. 2015, kdy na účtu z těchto prostředků zůstává (po odečtení několika menších částek za bankovní poplatky) pouhých 79.265 €, což odpovídá 2,5 % celkové částky. Menší částka 374.800 €, tedy cca 12 % podvodně získaných prostředků, je z účtu spol. HAUZ dne 27. 8. 2015 převedena na účet sv. Petera K. u téže banky ABC. Drtivá většina (86 %) prostředků pocházejících z podvodu na pošk. P. odchází téhož dne 27. 8. 2015 čtyřmi platbami v celkové výši 2.723.800 € (konkrétně platbami ve výši 549.000 €, 870.000 €, 930.000 € a 374.800 €) na účet spol. Inauri.

360. Po měsíci jsou poté na účet spol. HAUZ připsány další prostředky v celkové výši 689.884 €, a to ve dnech 22. a 24. 9. 2015 dvěma platbami z účtu spol. ST vodní realizace v celkové výši 660.000 € a dne 24. 9. 2015 z účtu spol. Nano Tech ve výši 29.884 €. Na účtu spol. HAUZ je tedy (dílem z prostředků pocházejících z účtu pošk. P. a dílem od výše uvedených dvou společností) ke dni 24. 9. 2015 celkem zůstatek 769.149 €. Následně z účtu i tyto prostředky během dvou měsíců téměř v plné výši odcházejí, a to platbami dne 2. 10. 2015 ve výši 370.000 € na účet sv. Eleny I., dne 20. 11. 2015 ve výši 120.000 € na účet spol. webvision.sk, s.r.o., dne 23. 11. 2015 ve výši 275.000 € na účet spol. NLB1 s.r.o. Zbývající částka 4.000 € je odčerpána dne 24. 5. 2016 interním převodem na účet sv. Petera K.. Na účtu tak po této poslední platbě zůstává pouhých 90 €. Poslední pohyb na účtu pak byl dne 26. 7. 2016, kdy na tento bylo připsáno 40 € z účtu spol. Black Stone Invest Inc. K této poslední transakci na účtu bylo ze sdělení České spořitelny, a.s. (č. l. 6366) zjištěno, že předmětný bankovní účet IBAN CZ5308...8223, z něhož byla platba na účet spol. HAUZ připsána, skutečně patří společnosti Black Stone Investment Inc., sídlem Dover, USA, tento byl založen dne 23. 12. 2014 a dispoziční oprávnění k němu má Vladimír Š., nar. xxx. Po této poslední bankovní operaci tak byl na účtu HAUZ zůstatek 129,75 €, a tak zůstal až do konce období, pro které byl výpis vyhotoven. Z výše uvedeného je patrné, že peníze z účtu odcházely několika cestami, které jsou popsány níže. Zde je na místě zdůraznit, že zejména u mezinárodních plateb často dochází k ponížení došlé částky o poplatky, tudíž se odeslaná částka zpravidla zcela neshoduje s částkou připsanou na účet příjemce.
361. Jak vyplývá z výše uvedeného, po připsání všech prostředků z účtu pošk. P. na účet spol. HAUZ odchází první platba dne 27. 8. 2015, a to **375.000 €** interním převodem v rámci ABC banky na účet sv. **Peteru K.**, který tuto v hlavním líčení vysvětlil tím, že se jednalo o výplatu pohledávky za společností HAUZ, kterou nabyl on jako soukromá osoba, blíže se k původu této pohledávky nedokázal vyjádřit, pouze uvedl, že tuto řešil s obž. U. a byla mu řádně uhrazena.

Inauri

362. Největší část (86 %) peněžních prostředků pocházejících původně z účtu pošk. P. v pražské Raiffeisenbank však z účtu spol. HAUZ odchází čtyřmi platbami v celkové výši **2.723.800 €** dne 27. 8. 2015 na účet společnosti **Inauri** vedený u banky Emirates NBD, Jumeira Lake Tower, Dubai, SAE. Sv. F. k těmto transakcím v přípravném řízení předložil kopie čtyř kupních smluv ze dne 18. 8. 2015 mezi společnostmi Inauri a HAUZ (č. l. 129-136; v originále byly tyto smlouvy nalezeny **▲ při PJPP BEZ H2O - č. l. 33-40, příl. sv. 26**), každou na obstarání nákupu jedné nemovitosti v SAE. Spol. HAUZ se zavazuje složit na bankovní účet společnosti Inauri kupní cenu nemovitosti a zaplatit jí odměnu za zprostředkování prodeje ve výši 2 %. Kupní cena nemovitosti, která je uvedena v čl. 3 každé této smlouvy, je přitom ve třech smlouvách stejná, tj. 730.000 €, ačkoli v čl. 19 těchto smluv jsou uvedeny různé nemovitosti s různou cenou za m² a různou celkovou kupní cenou v AED. Součet všech čtyř kupních cen dle čl. 19 každé smlouvy je 11.082.500 AED, součet kupních cen těchto nemovitostí uvedených v čl. 3 je 2.564.000 €, což v závislosti na konkrétním užitém kurzu AED/€ přibližně odpovídá. Rozpor je však nesporně jak mezi ustanoveními čl. 3 a

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

čl. 19 smluv o koupi nemovitosti, tak i mezi kupními cenami uvedenými v jednotlivých kupních smlouvách a platbami z účtu HAUZ na účet Inauri, kterými měly být tyto kupní ceny hrazeny.

363. Pouze ▲ *při PJPP BEZ H2O - č. l. 94-97, příl. sv. 27*, překlad č. l. 7506-7517) byly nalezeny čtyři nepodepsané koncepty odstoupení od výše zmíněných čtyř kupních smluv společností Inauri adresovaných spol. HAUZ bez vyplnění data, ve kterém se spol. Inauri odvolává na porušení smluvních povinností ze strany spol. HAUZ, zejména pozdní platby a neposkytnutí nutné součinnosti, a avizuje, že bude uplatňovat nárok na náhradu škody a sankčních úroků.
364. Z bankovních údajů a výpisu z účtu spol. Inauri, IBAN XXX, vedeného u Emirates NBD v měně EUR (č. l. 127, 496-499; shodně v kopii nalezeno ▲ *při PJPP BEZ H2O - č. l. 93, příl. sv. 27*), bylo zjištěno, že jeho disponentem je sv. Aleš F.. Na tento účet byly dne 11. 9. 2015 z bankovního účtu spol. HAUZ, vedeného u banky ABC na Mauriciu, IBAN MU03ABCK27028...801000, připsány čtyři platby v celkové výši 2.723.650 €. Platby ve výši 549.000 €, 929.950 € a 869.950 € jsou v poznámce označeny jako záloha na nemovitosti (byt č. 55, resp. 1203, resp. 74), zatímco platba ve výši 374.750 € je označena jako směnka vlastní. Nutno konstatovat, že v poznámce plateb uvedená čísla bytů nemají žádnou návaznost na text smluv na koupi nemovitostí předloženou k těmto sv. F.. Následně byla z tohoto účtu dne 7. 10. 2015 vybrána v hotovosti částka 2.655.550,12 €, která byla vyplacena v SAE dirhamech, tedy v částce 10.975.946,31 AED. Rozdíl mezi čtyřmi převody od spol. HAUZ přijatou částkou 2.723.650 € a následně v hotovosti vybranou částkou 2.655.550,12 €, je tak 68.100 €, což je přesně 2,5% původní částky, tedy tvrzené kupní ceny čtyř nemovitostí tak, jak tato byla zaslána na účet Inauri. Dne 17. 1. 2016 proběhl výběr z účtu ve formě šeku na částku 74 316 €.
365. Z listiny dokládající hotovostní vyrovnání mezi prodávajícím a zprostředkovatelem (č. l. 137, překlad č. l. 4544-4554 druhá strana) vyplývá, že dne 7. 10. 2015 v Dubaji převzal obž. B. za spol. HAUZ jako kupujícího od spol. Inauri jako prodávajícího a zprostředkovatele v měně AED ekvivalent částky 2.655.550 € v hotovosti. Z podpisové části vyplývá, že obž. B. se podepsal za společnost HAUZ, jakož zjevně omylem i za společnost Inauri, kde je jeho podpis neúplný a přeškrtnutý. Sv. F. rovněž v přípravném řízení předložil kopii českého cestovního pasu obž. B. číslo xxx (č. l. 128), kterou dle vlastních slov pořídil v souvislosti s podepisováním výše zmíněné listiny.
366. Znalce PhDr. Václava Musilová v oboru kriminalistika, specializace expertiza ručního písma byla přibrána za účelem zkoumání podpisů na výše citovaných listinách, a to na potvrzení o hotovostním vyrovnání a převzetí hotovosti (č. l. 137) a na čtyřech smlouvách o prodeji nemovitosti mezi spol. HAUZ a Inauri (č. l. 129-136). Předmětem zkoumání byla pravost podpisů obž. B., sv. F. a sv. P., přičemž znalkyně dospěla k závěru, že na dokladu o převzetí hotovosti na č. l. 137 patří podpis nad jménem Z. B. (za HAUZ) zcela určitě obž. B., přeškrtnutý podpis nad „Inauri Trading DMCC“ pravděpodobně také. V případě smluv o prodeji nemovitostí na č. l. 129-136 se k pisatelství nelze vyjádřit, ale podpisy za spol. HAUZ (tedy potenciálně Vanessy P.) byly vyhotoveny dle jednoho vzoru a podpisy za spol. Inauri (tedy potenciálně sv. F.) mají zcela jinou stavbu, než podpisy sv. F., které byly získány ze srovnávacího materiálu jednak z podpisu na podání vysvětlení, jednak z listin v dispozici orgánů veřejné správy (žádosti o vydání OP, CP, ŘP atd.). Zkoumáním těchto čtyř kupních smluv se pak dále zabýval následně přibráný znalec RNDr. Miloslav Musil, který dospěl k závěru, že podpisy za spol. HAUZ na těchto smlouvách nejsou vyhotoveny originálním způsobem, ale jsou to reprografické laserové kopie (stejně jako razítka). Podpisy Vanessy P. v podpisové rubrice HAUZ pochází z jedné předlohy, jsou to tedy technické padělky. U společnosti Inauri jsou podpisy odlišné, nejsou vyhotoveny dle jednoho vzoru, byly na každé listině vyhotoveny samostatně (stejně jako razítka). Samotné texty všech čtyř smluv pochází z jednoho textového souboru s drobnými úpravami. Uvedené závěry znalce, který v době zpracování znaleckého posudku neměl k dispozici originály listin, velice dobře korespondují s originály nalezenými ▲ *při PJPP BEZ H2O (č. l. 33-40, příl. sv. 26)*, které byly ke spisu v projednávané věci připojeny až v řízení před soudem.

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

Dubajský účet obž. B.

367. Obž. B. vypověděl, že poté, co 7. 10. 2015 obdržel v hotovosti v SAE dirhamech částku odpovídající 2.655.550 € v hotovosti od sv. F., vložil tuto na svůj účet IBAN XXX, vedený u Noor Bank Dubai (dále také „dubajský účet obž. B.“), který si za tímto účelem založil. Následně z tohoto účtu odesílal peníze dle instrukcí obž. U.. Z výpisu z účtu IBAN XXX (č. l. 2461-2481), vedeného u Slovenské sporiteľny (dále také „slovenský účet obž. B.“), jehož majitelem je rovněž obž. B., bylo v souladu s výpovědí obž. B. potvrzeno, že část prostředků nejprve ze svého dubajského účtu poslal na tento účet, odkud je pak posílal dalším subjektům. Obž. B. k tomu poskytl již v přípravném řízení rozpis provedených plateb ze svého slovenského i dubajského účtu, jakož i údaj o platbě obž. U. dne 4. 1. 2016 ve výši 250 000 € v hotovosti. K bezhotovostním platbám ze svého dubajského účtu založil příkaz na platbu 230 000 € na účet LSG u slovenské Fio Banky, dále příkaz na platbu 270 000 € na účet ASP SK u slovenské Fio Banky, a konečně příkaz na platbu 200 000 € na účet DATATECHNIK u slovenské Fio Banky, z nichž žádný nemá vyznačen záznam banky o jeho přijetí, avšak jejich provedení je potvrzeno výpisy z účtu příjemce, jak jsou založeny ve spisovém materiálu, dle kterých byly všechny tyto platby skutečně na účty příjemce připsány.
368. Další pohyb prostředků pošk. P., vybraných obž. B. v Dubaji původně v hotovosti, byl tak vysledován z výpisu se slovenského účtu obž. B. následovně:

účet IBAN XXX – „slovenský účet obž. B.“			
Datum	Pohyb (EUR)	IBAN protiúctu	Majitel protiúctu
19. 10. 2015	+4.975	XXX	Obž. B.
19. 10. 2015	+4.975	XXX	Obž. B.
19. 10. 2015	+5.975	XXX	Obž. B.
20. 10. 2015	+5.975	XXX	Obž. B.
21. 10. 2015	+5.975	XXX	Obž. B.
23. 10. 2015	+6.000	XXX	Obž. B.
26. 10. 2015	+6.000	XXX	Obž. B.
26. 10. 2015	+6.000	XXX	Obž. B.
26. 10. 2015	-43.000	XXX	ASP SK
26. 10. 2015	+6.000	XXX	Obž. B.
27. 10. 2015	+6.000	XXX	Obž. B.
28. 10. 2015	+6.000	XXX	Obž. B.
29. 10. 2015	+499.975	XXX	Obž. B.
29. 10. 2015	+6.000	XXX	Obž. B.
29. 10. 2015	-170.000	XXX	ASP SK
29. 10. 2015	-130.000	XXX	ASP SK
29. 10. 2015	-50.000	XXX	LSG SK
30. 10. 2015	-150.000	XXX	REALITY COMPANY
2. 11. 2015	+549.975	XXX	Obž. B.
2. 11. 2015	-150.000	XXX	LSG SK

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

3. 11. 2015	-170.000	XXX	ASP SK
4. 11. 2015	-80.000	XXX	Lampada
4. 11. 2015	-90.000	XXX	ASP
7. 11. 2015	-70.000	XXX	Lampada
14. 12. 2015	+6.000	XXX	Obž. B.
14. 12. 2015	+6.000	XXX	Obž. B.
14. 12. 2015	+6.000	XXX	Obž. B.
15. 12. 2015	+6000	XXX	Obž. B.
16. 12. 2015	+6.000	XXX	Obž. B.
17. 12. 2015	+6000	XXX	Obž. B.
4. 4. 2016	-48.000	XXX	Obž. B.
28. 4. 2016	+3.475	XXX	Obž. B.
4. 5. 2016	+1475	XXX	Obž. B.

369. Obž. B. tak na svůj slovenský účet ze svého dubajského účtu převedl celkem 1.160.775 €, z nichž 48.000 € převedl zpět na dubajský účet. Po odeslání výše uvedených částek tak na jeho slovenském účtu z původní částky 1.160.775 € zůstalo pouze 9.775 €, které byly spotřebovány blíže nezjištěným způsobem.

370. Z výpisu z účtu č. xxx/2010 vedeného u Fio Banky (č. l. 5600), jehož majitelem je společnost **DATATECHNIK s.r.o.**, bylo dále zjištěno, že na tento účet byla přímo z dubajského účtu obž. B. dne 16. 11. 2015 připsána částka 199.980 €. Z výpisu z účtu společnosti **ASP SK**, IBAN XXX (č. l. 2499 a násl.), bylo zjištěno, že na tento přišlo dne 16. 11. 2015 z dubajského účtu obž. B. 269.967,38 € a dne 7. 12. 2015 potom 399.980 €. Z výpisu z účtu společnosti **LSG SK**, IBAN XXX, vedeného u Fio Banky (č. l. 5600 na CD) bylo zjištěno, že na tento účet bylo z dubajského účtu obž. B. dne 16. 11. 2015 připsáno 229.980 €. Konečně bylo zjištěno z výpisu z účtu advokátní úschovy obž. **Mgr. V. U.** č. xxx/2700 vedeného u UniCredit Bank, že na tento bylo dne 4. 1. 2016 připsáno z dubajského účtu obž. B. 249.980 € (č. l. 5944, 5947). Z částky 10.975.946,31 AED, kterou obž. B. dle vlastní výpovědi vložil na svůj dubajský účet a následně na pokyn obž. U. tuto konvertoval v neznámém kurzu zpět na euro za poplatek cca 1,2 % z celkové konvertované částky, tak z dubajského účtu obž. B. následně výše popsanými platbami odešlo nejméně 2.510.775 €, z nichž se na dubajský účet obž. B. vrátilo se 48.000 €, další pohyb těchto nezjištěn, neboť se nepodařilo zajistit výpis z dubajského účtu obž. B. (a to ani k tomu vyzvanému obž. B. samotnému, ani soudu, když žádost o mezinárodní právní pomoc do SAE zůstala dosud bez reakce). Všechny takto rozeslané prostředky obž. B. mají svůj původ v penězích pošk. P., původně uložených na jejich účtech u Raiffeisenbank, následně zaslanych na účet spol. HAUZ a z tohoto na spol. Inauri, z něhož byly vybrány v hotovosti. Je třeba zdůraznit, že až do 25. 6. 2019, kdy obž. B. začal ve věci vypovídat a uvedl, jak s penězi, které od sv. F. v Dubaji v hotovosti obdržel, dále naložil, nebylo orgánům činným v trestním řízení nic o jejich dalším osudu známo, nebyla známa ani sama existence bankovního účtu obž. B. v Dubaji, kde se tyto následně opět objevují v bezhotovostní formě.

I.

371. K pohybu zbývajících 79.265 € z účtu spol. HAUZ, které na tento přišly přímo z účtu pošk. P. a nebyly převedeny na účet sv. K. ani na účet spol. Inauri, jak popsáno výše, bylo zjištěno následující: Na účet HAUZ byly k výše uvedenému zůstatku připsány dvěma platbami finanční prostředky ve

výši 285.000 € dne 22. 9. 2015 a 375.000 € dne 24. 9. 2015, tedy v celkové výši 660.000 € z bankovního účtu společnosti ST vodní realizace. Poté byla z účtu spol. HAUZ provedena dne 2. 10. 2015 platba ve výši 370.000 € na slovenský účet svědkyně Ing. Eleny I.. K tomuto převodu bylo současně zjištěno, že byl zastřen kupní smlouvou na prodej nemovitosti ze dne 21. 9. 2015 mezi svědkyní I. a společností BENDLITE LIMITED (č. l. 255-263). Je na místě dodat, že celá tato transakce vykazovala podezřelé rysy už od samotného počátku, když sv. I. údajně prodala byt neznámé offshorové spol. Bendlite Limited ze Seychel za 370.000 €, aniž by byla sjednána jakákoli standardně zajištěná forma úhrady kupní ceny, tedy úschova, záloha, apod. Dle smlouvy byla kupní cena v plné výši splatná do 10 dní od podpisu smlouvy na účet prodávající, přestože dle čl. V./5.3 smlouvy strany návrh na vklad do katastru nemovitostí podepisují přímo se smlouvou a tudíž kupujícímu nebrání nic v podání návrhu na vklad do katastru nemovitostí, aniž by měl prodávající uhrazenou byt i jen část kupní ceny. Rozhodující však je, že k převodu vlastnictví předmětného bytu dle této kupní smlouvy dle výpisu ze slovenského katastru nemovitostí ze dne 3. 7. 2017 (č. l. 1618), jakož i dle výpovědi svědka T. I. v hlavním líčení dne 29. 3. 2022, nikdy nedošlo, když předmětná nemovitost, tj. byt č. xxx na adrese xxx Mesto (zapsaná na LV xxx, katastrální území xxx, Bratislava), která byla předmětem kupní smlouvy, je i nadále ve vlastnictví sv. I.. Z kopie spisu Okresního úřadu Bratislava, katastrálního odboru (č. l. 1591-1630), vyplývá, že řízení o návrhu na vklad do katastru nemovitostí ze dne 23. 2. 2016 bylo přerušeno rozhodnutím ze dne 21. 3. 2016 (č. l. 1601-1602) a následně dne 19. 7. 2016 zastaveno (č. l. 1597-1598), protože účastníci sv. I. a spol. Bendlite Ltd., sídlem Seychely, zastoupená ředitelkou G. M., ve lhůtě neodstranili vytýkané vady podání, zejména že je v kupní smlouvě nedostatečně označen předmět koupě, že chybí podpis kupujícího na verzi smlouvy ve slovenštině (č. l. 1606), jakož i další vady příloh. Přesto nebyla kupní cena vrácena, manželé I. shodně vypověděli, že tuto spotřebovali pro vlastní potřebu, přestože byt nadále vlastní sv. I. a spravuje sv. I.. Součástí poskytnutých listin z katastrálního spisu jsou rovněž kopie listin osvědčujících založení společnosti BENDLITE LIMITED (č. l. 1610-1616 včetně překladu), která byla založena teprve dne 6. 5. 2015, tedy asi 4 měsíce před popsanou nemovitostní transakcí.

372. Z výpisu účtů a ze souvisejících bankovních informací k účtům sv. Ing. Eleny I. a jejího manžela sv. T. I. v Tatra Bance (přílohou zprávy Ministerstva vnitra SR CD na č.l. 1634) soud zjistil, že na účet T. I. č. IBAN XXX vedený v měně EUR, k němuž má od 17. 9. 2010 dispoziční právo pouze T. I., zaslala Ing. E. I. dne 2. 10. 2015 ze svého účtu č. IBAN XXX částky 18.000 € a 29.000 €, dne 7. 10. 2015 pak 14.000 €, dne 23. 10. 2015 částku 31.000 €, dne 26. 11. 2015 částku 185.000 €, a to vždy s označením „pozicka“ (půjčka). Takto byly v předmětném období označeny i mnohé další příchozí platby od jiných osob na účty T. I.. Sv. I. v hlavním líčení dne 29. 3. 2022 však uvedla, že se jednalo o peníze určené na chod domácnosti, nikoliv o půjčky. Proč je v poznámce k platbě napsáno, že jde o půjčku, nevysvětlila, manželovi peníze dle své výpovědi nepůjčovala. Dne 17. 12. 2015 byla ze stejného účtu svědkyně I. zaslána částka 71.000 € jako „pozicka“ na účet T. I. KVT č. 2624043294, jehož disponentem je opět jmenovaný.
373. Rovněž platba uskutečněná z účtu spol. HAUZ u ABC banky ze dne 23. 11. 2015 ve výši 275.000 € na účet společnosti NLB 1 s.r.o. má souvislost s manželou I., neboť právě svědek I. je dle slovenského obchodního rejstříku jejím společníkem a jednatelem. Z výše zmíněného účtu sv. I. (přílohou zprávy Ministerstva vnitra SR CD na č. l. 1634) pak bylo zjištěno, že dne 26. 11. 2015 mu byla z bankovního účtu této společnosti připsána částka ve výši 252.000 €.

Nano Tech - ST vodní realizace

374. Ze sdělení České spořitelny a.s. (č. l. 52-57) k účtu společnosti **Nano Tech Trade Limited** č. xxx/0800, jehož jediným disponentem je sv. P. K., a příloženého výpisu, je zřejmé, že na účet přichází dne 7. 9. 2015 částka 19.950 €, dne 14. 9. 2015 částka 3.786,15 € a částka 101.200 € a dne 22. 9. 2015 částka 193.000 €, vždy od společnosti ST vodní realizace z účtu č. xxx/0800 vedeného rovněž u České spořitelny. V mezidobí, tj. dne 16. 9. 2015, z účtu společnosti Nano Tech odchází platba ve výši 30.000 € na účet společnosti HAUZ do ABC banky na Mauriciu.

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

375. Ze sdělení České spořitelny (č. l. 58-62, 74, 80-81) k účtu společnosti **ST vodní realizace** č. xxx/0800 vyplývá, že jeho jediným disponentem je Václav B.. Z přiloženého výpisu z účtu kromě transakcí se spol. Nano Tech, jak popsány výše, vyplývají i platby na účet společnosti HAUZ v ABC bance na Mauriciu. Dne 16. 9. 2015 je z účtu ST vodní realizace odeslána částka 285.000 € a dne 21. 9. 2015 částka 375.000 €, u obou plateb je jako účel úhrady uveden v angličtině odkaz na fakturu SA2015-37 a kupní smlouvu 2/2015 („invoice SA2015-37; purchase agreement 2/2015“).
376. Sv. K. v rámci trestního řízení předložil listiny ke společnosti Nano Tech Trade Limited (č. l. 142-144, překlad č. l. 4576-4577 druhá strana, sv. 19), sídlem Gibraltar, z nichž vyplývá, že společnost byla založena dne 5. 8. 2014 a jejím jediným ředitelem je sv. Peter K., tajemníkem je spol. R.E. Services Limited, sídlem Gibraltar, a akcionářem spol. NorthEast European Invest Ltd. Sv. K. dále vydal kopii směnky v anglickém jazyce (č. l. 145, překlad č. l. 4578), vystavenou společností ST vodní realizace, zastoupenou jejím ředitelem V. B. (*pozn.: chybně uvedeno jméno, správně B.*) na řad společnosti Lowtax Consult Ltd., jímž se výstavce zavazuje vyplatit ve městě Victoria na ostrově Mahe v souostroví Seychely dne 10. 7. 2015 částku 220.000 €. Směnka byla převedena rubopisem dne 10. 8. 2015 ve prospěch Nano Tech. K této směnce se pak váže potvrzení o její úhradě (č. l. 146) podepsané v Praze dne 12. 10. 2015 sv. K. za společnost Nano Tech a V. B. za společnost ST vodní realizace. Dále sv. K. vydal kopie tří směnek (č. l. 147-149, překlad č. l. 4579 druhá strana-4582) vystavené vždy společností ST vodní realizace, zastoupené ředitelem V. B. (*pozn.: opět chybně uvedeno jméno*), vždy na řad společnosti VIARTEKS Trading Ltd., kterou se výstavce zavazuje za směnku ze dne 18. 12. 2014 zaplatit 22.000 €, za směnku ze dne 28. 12. 2014 zaplatit 5.500 € a za směnku ze dne 21. 1. 2015 zaplatit 121.000 €, kdy placeno má být vždy dne 15. 7. 2015 v Belize City. Všechny tyto směnky jsou pak rubopisované dne 12. 8. 2015 ve prospěch Nano Tech jakožto nového věřitele. K těmto třem směnkám se váže souhrnné potvrzení o jejich úhradě (č. l. 150) v souhrnné výši 148.500 €, podepsané v Praze dne 12. 10. 2015 sv. K. za společnost Nano Tech a V. B., ředitelem, za společnost ST vodní realizace.
377. Dále sv. K. předložil fakturu č. 1509200594 (č. l. 151, překlad č. l. 4583) vystavenou spol. HAUZ dne 21. 9. 2015, dle které jí má společnost Nano Limited Tech Trade Limited zaplatit částku 30.000 € za plnění popsané jako „prostředník skladu na pronájem ve Slovenské republice, adresa Bratislava, Na Pántoch 18“ a její „pro forma“ verzi ze dne 8. 9. 2015 na č. l. 152 (překlad č. l. 4584 druhá strana), na které je rukou dopsaná poznámka: „16.9.2015 úhrada!!“.
378. Cestou mezinárodní právní pomoci od Belize (č. l. 639-651, překlad na č. l. 4619-4632) byly získány údaje o společnosti VIARTEKS Trading Ltd. z Rejstříku mezinárodních obchodních společností a od zmocněnce společnosti, Jiřího W.. Společnost VIARTEKS Trading Ltd. byla založena dne 25. 4. 2013 registrací provedenou společností Northwestern Management Services (Belize) Limited. Údaje o zákonných či skutečných vlastnících společnosti nejsou v rejstříku evidovány. Dožádaný soud Belize tedy další informace ke společnosti VIARTEKS Trading Ltd. získal od jejího zmocněnce Jiřího W., který k výzvě soudu o těchto poskytl čestné prohlášení. V tomto potvrdil, že mu je spol. ST vodní realizace známá jako stavební společnost a že s touto dosud žádné obchody neuzavřel, avšak se zmocněncem od pana B. jednal asi 5-7krát v Dubaji. Dále je mu známá obchodní společnost Nano Tech, kterou zastupuje pan K. a jeho zmocněnec pan S. Potvrdil, že ST vodní realizace vystavila směnky na řad VIARTEKS Trading Ltd. z důvodu nedodržení slibů a hanobení společnosti VIARTEKS Trading Ltd. Pan W. tuto směnku následně rubopisem postoupil společnosti Nano Tech za účelem vymáhání. Platbu od Nano Tech dosud neobdržel, měla být zaplacená až po vymožení úhrady na základě směnky.
379. V tomto kontextu je na místě připomenout výpověď sv. B., kdy z výpisů evidence ČSSZ ke dni 20. 4. 2016 (č. l. 241-247) bylo potvrzeno, že svědek pracuje jako popelář, zaměstnancem Pražských služeb, a.s. je od 1. 4. 2011.

ASP SK

380. Z výpisu z účtu IBAN XXX vedeného u Fio Banky (č. l. 2499-2509) patřícího společnosti ASP SK, jehož jedinou disponentkou je dle sdělení banky (č. l. 2499) obž. K., bylo zjištěno, že prostředky přijaté z dubajského a slovenského účtu obž. B. byly z tohoto účtu spol. ASP SK vždy stejný den či nejdéle v řádu několika málo dní přeposlány dál, a to především dílem na účty spol. ASP, jejíž jednatelkou byla rovněž obž. K. (č. l. 2749, 5033), a dílem na účty spol. LSG, jak je vidět z přehledové tabulky zájmových pohybů na tomto účtu:

Účet IBAN XXX – ASP SK – Fio Banka na Slovensku			
Datum	Pohyb (EUR)	IBAN protiúctu	Majitel protiúctu
27. 10. 2015	+43.000	XXX	obž. B.
2. 11. 2015	-43.000	XXX	LSG SK
4. 11. 2015	+170.000	XXX	obž. B.
4. 11. 2015	-82.278,89	XXX	ASP
5. 11. 2015	-88.000	XXX	ASP
16. 11. 2015	+269.967,38	XXX	obž. B.
16. 11. 2015	-110.180,79	XXX	LSG
16. 11. 2015	-1.600	XXX	LSG
18. 11. 2015	-158.390	XXX	LSG
7. 12. 2015	+399.980	XXX	obž. B.
8. 12. 2015	-214.076,36	XXX	ASP
8. 12. 2015	-53.855,11	XXX	LSG SK
8. 12. 2015	-28.988	XXX	LSG
17. 12. 2015	-16.400	XXX	LSG
18. 12. 2015	-40.000	XXX	LSG SK
18. 12. 2015	-41.000	XXX	PM Project Development

381. Výše uvedené příchozí platby od obž. B. měly být zastřeny 6 smlouvami o půjčkách mezi obž. B. jako věřitelem a společnostmi ASP SK a ASP jako dlužníky, obě zastoupené obž. Alicou K. jako jednatelkou, jejichž kopie předložil obž. B. v přípravném řízení (č. l. 2401-2406). Jedná se o smlouvu o půjčce pro ASP SK z 26. 10. 2015 na 300 000 €, z téhož dne 26. 10. 2015 na 43 000 €, z 2. 11. 2015 na 170 000 €, z 13. 11. 2015 na 300 000 € a ze 4. 12. 2015 na 400 000 €, a dále o smlouvu o půjčce pro ASP z 2. 11. 2015 na 90 000 €.
382. Z výpisu z bankovního účtu spol. PM Project Development s.r.o. č. xxx/0600 vedeného u Moneta Money Bank (č. l. 8369 a násl.) jsou zřejmé dvě příchozí platby ze dne 21. 12. 2015, a to první ve výši 41.000 €, která přichází přímo z bankovního účtu spol. APS SK, IBAN SK60833...6192, jak uvedeno v tabulce výše, a druhá ve výši 40.000 €, která na účet PM Project Development přichází sice z bankovního účtu spol. LSG SK, IBAN SK91833...6233, avšak i tyto prostředky pochází z účtu spol. ASP SK, IBAN SK60833...6192, ze kterého byly na účet spol. LSG SK, IBAN SK91833...6233 připsány dne 18. 12. 2015 a následně z něj obratem do 8 minut odcházejí dále právě na účet PM Project Development. Ani na účtu PM Project Development však tyto prostředky nezůstávají, když odcházejí jednou časově navazující platbou v souhrnu jako 81.000 € dne 22. 12. 2015 na účet spol. LSG, IBAN XXX, vedený u Moneta Money Bank (č. l. 2491).

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

Z tohoto účtu jsou následně učiněny 3 platby neproověrovaným subjektům a zbytek prostředků ve výši 66.050 € je odeslán dne 28. 12. 2015 na účet spol. LSG, IBAN CZ XXX, vedený u Fio banky (č. l. 5853 a násl.). Z tohoto účtu je následně dne 6. 1. 2016 posláno 32.200 € na účet spol. LSG SK, IBAN SK91833...6233, ze kterého pak v rozmezí 7 minut odchází finanční prostředky ve výši 32.400 € dále na účet spol. ASP SK, IBAN SK60833...6192. Tento obnos je následně v týž samý den zaslán na účet spol. CPL, IBAN Xxx. Následně 13. 1. 2016 na bankovní účet spol. LSG, IBAN CZ68201...9067 přichází dalších 32.500 € z účtu spol. LSG, IBAN CZ04060...0210. Dne 20. 1. 2016 je pak z účtu spol. LSG, IBAN CZ68201...9067, učiněna platba ve výši 52.000 € zpět na účet spol. LSG SK, IBAN SK91833...6233, ze kterého 14 minut po přijetí této platby odchází částka ve výši 58.000 € na účet spol. PM Project Development s.r.o., č. xxx/0600 (č. l. 5600 na CD), ze kterého odchází dne 22. 1. 2016 ve stejné výši na účet spol. LSG, IBAN CZ04060...0210. Z účtu LSG IBAN CZ04060...0210 je pak dne 25. 1. 2016 přeposláno 49.600 € na jiný účet spol. LSG, a to IBAN CZ68201...9067, ze kterého jsou dne 1. 2. 2016 vráceny prostředky ve výši 41.300 € zpět na účet spol. LSG, IBAN CZ04060...0210. Následně je dne 3. 2. 2016 z účtu spol. LSG, IBAN CZ04060...0210, zasláno 6.000 € zpět na účet spol. LSG, IBAN CZ68201...9067, částka 13.391,81 € je spotřebována blíže nezjištěným způsobem a částka 21.800 € je zaslána dne 4. 2. 2016 na účet spol. REALITY COMPANY, IBAN XXX, vedený u ČSOB (č. l. 8384). Z tohoto účtu jsou v téměř plné výši 21.582 € zaslány dne 5. 2. 2016 (č. l. 8384a) na účet spol. DATATECHNIK s.r.o., č. xxx/2010, vedený u Fio banky. Z účtu spol. DATATECHNIK s.r.o. je pak dne 11. 2. 2016 částka 10.674,77 € zaslána společnosti coraHB s.r.o., IBAN XXX, a 11.025 € je zasláno na účet spol. E-jastra s.r.o., IBAN XXX, vedený u Moneta Money Bank. Z výpisu spol. E-jastra s.r.o. (č. l. 8202 a násl.) pak plyne, že prostředky byly 15. 2. 2016 v téměř plné výši 11.000 € zaslány na účet spol. PM Project Development s.r.o., č. xxx/0600.

383. Obž. T. ve své výpovědi uvedla, že platby posílané výše popsaným způsobem nejsou prázdné platby bez ekonomického plnění, ale platby hromadné, jejichž zasílání mělo hradit částečně nebo úplně pohledávky, které mezi sebou společnosti vzájemně měly. Toto tvrzení je však zjevně účelové a neodpovídá skutečnosti, neboť vedle dalších zjištěných okolností nelze pominout, že z výpisů z bankovních účtů poskytnutých jednotlivými bankami vyplývá, že tyto platby byly zpravidla odesílány v řádu jednoho dne, v některých případech i v rámci několika minut, jsou přeposílány z účtu jedné společnosti na účet jiné a dále, někdy se vrací platbami v kruhu, tedy tyto finanční prostředky jsou doslova „točeny jako horké zboží“, což odpovídá jejich prokázanému původu z trestné činnosti a spolu s dalšími zjištěnými skutečnostmi prokazuje, že si jejich charakteru byly osoby tyto transakce provádějící vědomy.
384. Z výpisu z účtu IBAN XXX vedeného u slovenské Fio Banky (č. l. 2484-2487) patřícího společnosti ASP SK, jehož jedinými disponentkami jsou obž. T. a obž. K. (č. l. 2460), bylo zjištěno, že na tento přichází ve čtvrtek dne 29. 10. 2015 dvěma platbami ve výši 130.000 € a 170.000 € zájmové finanční prostředky přímo ze slovenského účtu obž. B., přičemž tyto jsou obratem v průběhu následujícího týdne odčerpány na účty dalších do legalizačního řetězce zapojených společností, a to dne 2. 11. 2015 platbou ve výši 100.000 € na účet spol. LSG SK IBAN SK2809...6109, dne 3. 11. 2015 platbou ve výši 8.326 € na účet spol. CPL IBAN CZ08201...3309 a třemi platbami ve dnech 3. a 4. 11. 2015 v celkové výši 191.867,91 € na účet spol. ASP IBAN CZ13060...9931.

ASP

385. Z výpisu z bankovního účtu spol. ASP, IBAN XXX, vedeného u Fio banky (č. l. 5033), jehož disponentkou je obž. K., byla zjištěna příchozí platba ve výši 214.076,40 € dne 8. 12. 2015 z bankovního účtu spol. ASP SK, IBAN SK60833...6192, vedeného u Fio banky. Tyto prostředky odchází téhož dne platbou ve výši 214.050 € na jiný bankovní účet spol. ASP, a to IBAN XXX, vedený u Moneta Money Bank (č. l. 2784 a násl.), ze kterého dne 10. 12. 2015 v nezměněné výši putují dále na účet spol. LSG, IBAN CZ0406...0210 (č. l. 5036 CD). Na předmětném bankovním

úctu spol. ASP, IBAN CZ21201...9040 přitom v období od 8. 10. 2015 do 31. 12. 2015 neproběhly žádné jiné finanční operace.

386. Z výpisu slovenského bankovního účtu spol. ASP, IBAN XXX, vedeného u Slovenské sporiteľny, jehož disponentkami byly obž. T. a obž. K. (č. l. 2460), vyplývá, že na tento účet dne 4. 11. 2015 přichází ze slovenského účtu obž. B. částka 90.000 €, která v ten samý den odchází na účet spol. ASP, IBAN CZ1306...9931 (č. l. 2493).
387. Z výpisu z bankovního účtu spol. ASP, IBAN XXX, vedeného u Moneta Money Bank (č. l. 2784 a násl.), jehož jedinou disponentkou je obž. A. K. (č. l. 2749), bylo zjištěno, že poté, co byly na tento účet připsány finanční prostředky z výše zmíněného účtu téže spol. ASP, IBAN CZ21201...9040, vedeného u Fio banky, a dále z účtu spol. ASP SK, IBAN SK96090...8327, vedeného u Slovenské sporiteľny, z účtu spol. ASP, IBAN SK8409...3526, vedeného u Slovenské sporiteľny, a z účtu spol. ASP SK, IBAN SK60833...6192, vedeného u Fio banky, tedy prostředky v celkové výši 666.196,8 €, jak popsáno výše, byly tyto zde soustředěné prostředky následně zcela převedeny v několika platbách dále na účet spol. LSG, IBAN XXX, vedený u Moneta Money Bank (č. l. 2780), konkrétně platbami dne 6. 11. 2015 ve výši 72.000 €, 90.000 €, 50.000 € a 65.000 €, dne 9. 11. 2015 ve výši 174.500 € a konečně dne 10. 12. 2015 ve výši 214.050 € (č. l. 2779, 2785).

LSG SK

388. Z výpisu z účtu IBAN XXX spol. LSG SK, vedeného u Fio Banky (č. l. 5600 na CD), bylo zjištěno, že se jedná o další účet, kterým finanční prostředky pouze protékají. Dne 2. 11. 2015 na tento účet přichází z účtu spol. ASP SK IBAN SK60833...6192 vedeného u Fio Banky (č. l. 2499-2509) částka ve výši 43.000 €, z níž ještě téhož dne odchází na účet IBAN CZ68201...9067 spol. LSG 38.200 €. Poté je na tento účet dne 16. 11. 2015 připsána platba ve výši 229.980 € přímo z dubajského účtu obž. B., opět je však obratem ještě téhož dne v téměř plné výši, tj. 228.000 €, přeposlána na účet spol. LSG, IBAN CZ68201...9067, vedený u Fio Banky, (ze kterého je stejný den odeslána ve výši 194.000 € na účet společnosti LSG IBAN CZ0406...0210, vedený u Moneta Money Bank). Podobně dne 8. 12. 2015 přichází na účet IBAN SK918330...6233 spol. LSG SK částka 53.855,11 € z účtu spol. ASP SK IBAN SK60833...6192 a ještě téhož dne je z této 51.800 € přeposláno na účet IBAN CZ04060...0210 spol. LSG.
389. Stejně tak dne 18. 12. 2015 na účet IBAN SK918330...6233 spol. LSG SK přichází opět z účtu spol. ASP SK IBAN SK60833...6192 částka 40.000 €, která je ještě téhož dne přeposlána účet spol. PM Project Development s.r.o., IBAN XXX, (ze kterého je následně odeslána na účet spol. LSG, IBAN CZ04060...0210, jak popsáno níže). Dne 6. 1. 2016 na bankovní účet spol. LSG SK, IBAN SK918330...6233, přichází obnos ve výši 32.200 € z účtu spol. LSG, IBAN XXX, který je v týž samý den o 7 minut později odeslán na účet spol. ASP SK, IBAN SK60833...6192. Dne 21. 1. 2016 z účtu spol. LSG SK s.r.o., IBAN SK91833...6233, odchází na účet spol. PM Project Development s.r.o., platba ve výši 58.000 €, která je z tohoto účtu odeslána dne 22. 1. 2016 na účet spol. LSG, IBAN CZ04060...0210 (č. l. 2777, 5600 na CD).
390. Z výpisu z bankovního účtu spol. LSG SK, IBAN XXX, vedeného u Slovenské spořitelny (č. l. 2488 a násl.), jehož disponenty byl sv. U. a obž. T. (č. l. 2460), bylo zjištěno, že i tímto účtem peníze pocházející z projednávané trestné činnosti jen velice rychle protékají. Na tento účet byly peníze ze slovenského účtu obž. B. připsány dne 29. 10. 2015 platbou výši 50.000 €, přičemž dne 2. 11. 2015 přichází platba z účtu spol. ASP SK, IBAN XXX, vedeného u Slovenské spořitelny ve výši 100.000 € (která však rovněž pochází z prostředků z účtu obž. B., avšak dne 29. 10. 2015 byla nejprve zaslána na účet spol. ASP SK a z tohoto na účet LSG SK). Ještě dne 2. 11. 2015 jsou tyto prostředky odeslány na účet spol. LSG IBAN CZ04060...0210, a to dvěma platbami v celkové výši 148.000 €. Téhož dne přichází další platba ze slovenského účtu obž. B., tentokrát ve výši 150.000 €, kdy tyto prostředky jsou dne 3. 11. 2015 platbou ve výši 115.517,88 € a dne 4. 11. 2015 platbou ve výši 2.000 € opět odeslány na účet spol. LSG IBAN CZ04060...0210. Částka 31.699,41 € byla dne

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

3. 11. 2015 poukázána na účet spol. CPL IBAN CZ08201...3309, aby následně byla i tato spolu s dalšími prostředky převedena na účet spol. LSG IBAN CZ04060...0210, jak uvedeno níže.

391. Nadto je z výpisu z účtu patrná i platba 2.000 € ze dne 4. 11. 2015 na účet IBAN XXX, spol. LSG, vedený u Moneta Money Bank (č. l. 2492). Pokud se týče zbytkové částky, tedy 2.782,71 € (*po odečtení všech zájmových plateb*), byly tyto částečně spotřebovány jiným, blíže nezjištěným způsobem, a to zjevně i mimo období do 31. 12. 2015, vymezené obžalobou.

LSG

392. Společnost LSG je majitelkou několika účtů, na které postupně přicházely peníze pocházející z trestné činnosti na pošk. P.. Disponentem všech těchto účtů je sv. U., v případě účtu spol. LSG č. 212432737/0600 a účtu IBAN XXX vedených u Moneta Money Bank, je disponentem společně se sv. U. i obž. T. (č. l. 2746 a násl., 3038).
393. Z výpisů z účtů spol. LSG vedených u Moneta Money Bank (č. l. 5036 CD) bylo zjištěno, že se na účtu IBAN XXX postupně kumulují prostředky pocházející z trestné činnosti, které na tento však nepřicházejí ani v jednom případě přímo z účtů obž. B., ale výhradně prostřednictvím jedné či více transakcí přes účty společností ASP, ASP SK, CPL, LSG SK, jakož i z jiných účtů samotné spol. LSG (č. l. 5036 na CD).
394. Z účtu spol. LSG SK, IBAN SK28090...6109 takto přichází dne 2. 11. 2015 finanční prostředky ve výši 100.000 €, dne 3. 11. 2015 ve výši 48.000 €, dne 4. 11. 2015 ve výši 115.517,88 € a dne 5. 11. 2015 ve výši 2.000 €. Z dalšího účtu spol. LSG SK, IBAN SK91833...6233 pak dne 9. 12. 2015 přichází částka 51.800 €. Z účtu spol. ASP, IBAN CZ13060...9931 přichází prostředky rovněž několika platbami, a to dne 6. 11. 2015 ve výši 72.000 €, 90.000 €, 50.000 € a 65.000 €, a následně dne 9. 11. 2015 platba 174.500 € a dne 10. 12. 2015 platba ve výši 214.050 €. Dále byly na tento účet připsány prostředky z účtu spol. ASP SK, IBAN SK60833...6192, a to dne 18. 11. 2015 ve výši 110.180,79 € a dne 19. 11. 2015 ve výši 158.390 €. Dne 18. 11. 2015 přichází na tento účet platba 194.000 € z jiného bankovního účtu spol. LSG, a to IBAN CZ68201...9067, stejně jako dne 9. 12. 2015 ve výši 9.000 €. Dne 1. 12. 2015 přichází platba ve výši 26.160 € z účtu spol. PM Project Development s.r.o., č. xxx/0600.
395. Výše popsané prostředky však ani na tomto účtu nezůstávají, ale obratem v řádu hodin až jednotek dnů odcházejí dále na účty jedné z výše uvedených společností, ale zejména na účet spol. REALITY COMPANY, ovládané B. G.. Jedná se o platby uskutečněné na účet spol. REALITY COMPANY, IBAN CZ28030...1195 ve dnech 9. a 12. 11. 2015 ve výši 55.810 €, 158.600 €, 180.600 € a 138.100 €, dále dne 18. 11. 2015 ve výši 304.080 € a dne 20. 11. 2015 ve výši 158.100 €, dne 1. 12. 2015 ve výši 26.120 € a dne 10. 12. 2015 ve výši 274.880 €.

CPL

396. Z výpisu z bankovního účtu spol. Car Parts Logistic s.r.o., IBAN Xxx, vedeného u Fio banky (č. l. 2703 a násl.), jehož disponentkou byla obž. T. (č. l. 3217), bylo zjištěno, že poté, co byly na tento účet dne 3. 11. 2015 připsány finanční prostředky jednak z účtu spol. ASP SK, IBAN SK9609...8327, vedeného u Slovenské spořitelny, ve výši 8.326,39 € a z účtu spol. LSG SK, IBAN SK2809...6109, vedeného u Slovenské spořitelny, ve výši 31.699,41 €, tedy celkem 40.025,8 €, byly tyto hned následujícího dne 4. 11. 2015 převedeny souhrnně platbou ve výši 40.000 € na účet spol. LSG, IBAN CZ0406...0210, vedený u Moneta Money Bank (č. l. 2740, 5600 na CD).

Lampada

397. Ze sdělení spol. Sberbank, a.s. bylo zjištěno, že spol. Lampada task group s.r.o. měla u Sberbank vedeny 3 účty: účet č. xxx/6800 v CZK, účet č. xxx/6800 v EUR a účet č. xxxx/6800 v USD (č. l. 2828). Všechny tyto účty byly otevřeny dne 10. 4. 2015 a jedinou disponentkou byla obž. B., která také byla jedinou osobou s přístupem do internetového bankovníctví v všech těchto účtů a

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

jedinou držitelkou platební karty k účtu vedenému v CZK. Obž. B. byla rovněž uvedena jako jediná kontaktní osoba s uvedeným telefonním číslem xxx.

398. Z výpisu z účtu spol. Lampada, IBAN XXX, vedeného u Sberbank (č. l. 2828 a násl.) bylo zjištěno, že poté, co byly na tento účet připsány finanční prostředky ze slovenského účtu obž. B., IBAN SK0509...0138, v celkové výši 150.000 €, byly tyto následně převedeny ve výši 149.972,87€ dne 10. 11. 2015 na účet spol. REALITY COMPANY, IBAN XXX, vedený u ČSOB, přičemž připsána byla částka 149 910 € (č. l. 2848, 8377a).

DATATECHNIK

399. Z bankovních informací a výpisu z účtu spol. DATATECHNIK s.r.o., IBAN XXX, vedeného u Fio banky (č. l. 5600 na CD), jehož disponentkou je Lenka K., bylo zjištěno, že poté, co byly dne 16. 11. 2015 na tento účet připsány finanční prostředky z dubajského účtu obž. B., IBAN AE45052...0042, ve výši 199.980 €, byly tyto následně z většiny převedeny dvěma platbami dne 16. 11. 2015 ve výši 101.250 € a dne 18. 11. 2015 ve výši 39.512 € na účet spol. REALITY COMPANY, IBAN CZ2803...1195, vedený u ČSOB. Zbývající prostředky byly odeslány dne 16. 11. 2015 platbou ve výši 23.000 € na účet spol. coraHB, IBAN XXX, vedený u České spořitelny, a.s. (č. l. 5600 CD, 8172) a dne 18. 11. 2015 ve výši 36.218 €, na účet spol. E-jastra s.r.o., IBAN XXX (č. l. 5600 CD, 8196 a násl.), vedený u Moneta Money Bank, čímž byly zcela spotřebovány.

E-jastra

400. Z výpisu z účtu E-jastra s.r.o., IBAN XXX, vedeného u Moneta Money Bank a.s. (č. l. 8196 - 8204), jehož disponenty v předmětném období byli Jakub Straka a Miloslav Němec pak plyne, že na tento účet dne 19. 11. 2015 připsaná platba ve výši 36.218 € z účtu spol. DATATECHNIK, IBAN SK18833...6302 byla obratem následujícího dne odeslána ve výši 35.000 € na účet spol. PM Project Development, IBAN CZ48060...2242, dne 23. 11. 2015 pak byla doslána zbývající částka 1.000 €. Takovéto pohyby jsou přitom na tomto účtu zcela typické, resp. jediné, ke kterým dochází. Je zde patrný ustálený vzorec, kdy na účet opakovaně přichází prostředky vždy z účtu spol. DATATECHNIK a následně jsou obratem přeposlány vždy na účet spol. PM Project Development, jako v případě výše popsané platby, zatímco k žádným jiným finančním operacím na tomto účtu v období od října 2015 do prosince 2016 nedochází.

PM Project Development

401. Z výpisu z účtu spol. PM Project Development s.r.o., IBAN XXX vedeného u Moneta Money Bank (č. l. 8368 a násl.) jsou patrné dvě příchozí platby z účtu E-jastra s.r.o., IBAN CZ21060...1866 v celkové výši 36.000 € ve dnech 20. a 23. 11. 2015, následně dne 1. 12. 2015 odchozí platba ve výši 26.160 € na účet IBAN CZ0406...0210 spol. LSG (ze kterého pak částka 26.120 € odchází na účet spol. REALITY COMPANY č. xxx/0300). Následují dvě příchozí platby dne 21. 12. 2015 ve výši 41.000 € z účtu spol. ASP SK IBAN SK60833...6192 a 40.000 € z účtu spol. LSG SK IBAN SK91830...6233, kterou jsou následujícího dne jednou platbou ve výši 81.000 € odeslány rovněž na účet spol. LSG, IBAN CZ04060...0210 (č. l. 2491). Další platby pak probíhají v lednu 2016, tedy až po projednáváním období.

REALITY COMPANY

402. Na účet spol. REALITY COMPANY, IBAN CZ2803...1195, vedený u ČSOB (č. l. 8377 a násl.), jehož disponentem je obž. B. G. (č. l. 2885), bylo z prostředků pocházejících původně z účtu poškozené P. postupně připsáno celkem nejméně 1.944.611,87 €, které byly následně vybrány v hotovosti. První zájmová transakce probíhá dne 30. 10. 2015, kdy je na účet připsáno 150.000 € přímo ze slovenského účtu obž. B.. Rovněž z účtu spol. Lampada, IBAN CZ3668...6742, vedeného u Sberbank (č. l. 2845 a násl.), přichází na účet REALITY COMPANY jedna platba, a to poté, co byly na účet Lampada připsány finanční prostředky ze slovenského účtu obž. B.

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

v celkové výši 150.000 €, jak popsáno výše, byly tyto následně převedeny ve výši 149.972,87 € dne 10. 11. 2015 na účet spol. REALITY COMPANY, přičemž po zohlednění poplatků byla připsána částka ve výši 149.910 € (č. l. 2848, 8377a). Třetím zdrojem byl účet spol. DATATECHNIK s.r.o., č. xxx/2010 (č. l. 5600 na CD), na který byly nejprve dne 16. 11. 2015 připsány finanční prostředky z dubajského účtu. obž. B. ve výši 199.980 € (č. l. 5600 na CD), aby tyto byly následně obratem, byť nikoli v plné výši, ve dvou platbách ve výši 101.250 € a 39.512 € ještě dne 16. 11. 2015 a následně 18. 11. 2015 poukázány na účet spol. REALITY COMPANY, IBAN CZ2803...1195 (*pozn.: obžaloba tyto platby opomíjí*).

403. Hlavním účtem, ze kterého na účet IBAN CZ2803...1195 spol. REALITY COMPANY přichází zájmové prostředky pocházející z účtů obž. B., resp. původně z účtů pošk. P., je účet IBAN CZ04060...0210 spol. LSG, ze kterého jsou v období od 6. 11. 2015 do 21. 12. 2015 na účet REALITY COMPANY postupně platbami ve výši desítek tisíc až stovek tisíc euro připsány prostředky v celkové výši 1.503.877 €, a to platbami dne 6. 11. 2015 ve výši 50.000 € a 53.580 €, dne 9. 11. 2015 ve výši 55.012 €, 10. 11. 2015 ve výši 55.810 €, 11. 11. 2015 ve výši 158.600 €, 12. 11. 2015 ve výši 180.600 €, 13. 11. 2015 ve výši 138.100 €, dne 19. 11. 2015 ve výši 304.080 €, 23. 11. 2015 ve výši 158.100 €, 30. 11. 2015 ve výši 46.000 €, 2. 12. 2015 ve výši 26.120 €, 11. 12. 2015 ve výši 274.880 € a 21. 12. 2015 ve výši 2.995 €.
404. Z výpisu z účtu spol. REALITY COMPANY, IBAN CZ2803...1195, (č. l. 8377 a násl.) bylo zjištěno, že poté, co byly na tento účet připsány finanční prostředky z účtu spol. LSG, IBAN CZ0406...0210, spol. Lampada IBAN CZ3668...6742, spol. DATATECHNIK č. ú. xxx/2010 a ze slovenského účtu obž. B., v celkové výši 1.944.611,87 €, jak podrobně popsáno výše, byly tyto společně s dalšími finančními prostředky nezjištěného původu vybrány obž. G. v hotovosti, a to konkrétně v částkách 30.000 € dne 5. 11. 2015, 72.540 € dne 9. 11. 2015, 55.250 € dne 10. 11. 2015, 150.000 € dne 11. 11. 2015, 200.000 € dne 13. 11. 2015, 101.000 € dne 13. 11. 2015, 178.400 € dne 16. 11. 2015, 140.000 € dne 19. 11. 2015, 302.000 € dne 24. 11. 2015, 160.000 € dne 25. 11. 2015, 50.000 € dne 1. 12. 2015, 26.000 € dne 4. 12. 2015, 370.000 € dne 8. 12. 2015, 380.000 € dne 16. 12. 2015, 100.000 € dne 21. 12. 2015 a 125.000 € dne 29. 12. 2015 (č. l. 2897, 8377 a násl.).

Český účet společnosti HAUZ

405. Ze svědeckých výpovědí vyplynulo, že spol. HAUZ měla účet i v ČR, což bylo ověřeno u České spořitelny, a.s., která potvrdila (č. l. 8253-8366), že spol. HAUZ měla dva účty č. xxx/0800 a č. xxx/0800, které byly založeny na základě plné moci Armanem M., občanem Arménie, dne 22. 5. 2014. Jediným disponentem účtů byl až do jejich zrušení v květnu 2017 sv. M., který také za společnost s bankou jednal (č. l. 8366). Při založení účtu byly bance předloženy zejména: plná moc k zastupování spol. HAUZ udělená její ředitelkou Vanessou P. dne 23. 1. 2014 Armanu M., bytem xxx, s platností do 13. 1. 2015, a dále výpis z obchodního rejstříku Hongkongu z 13. 1. 2014 a související formulář. Banka rovněž disponuje kopií cestovního pasu Armana M.. Z přiložených výpisů z účtů vyplývá, že na účet č. xxx/0800 vedený v EUR (č. l. 8289-8326) je v den jeho založení 22. 5. 2014 vloženo 100 €. Následně v červnu 2014 na tento účet přichází třemi platbami z účtu spol. Šíp, Kadlec, Paikrová, advokátní kancelář, s.r.o. celkem 1.505.553 €, z nichž je 59.400 € vybráno v hotovosti a zbytek částky je konvertován do USD převodem druhý účet spol. HAUZ č. xxx/0800. Ke konci června 2014 je na účtu zůstatek 154,43 €, přičemž až do dubna 2017 zde neprobíhají žádné transakce vyjma strhávání poplatků za vedení účtu. Na účet č. xxx/0800 vedený v USD (č. l. 8327-8365) bylo dne 29. 5. 2014 vloženo 131 USD. K jediným pohybům na tomto účtu dochází rovněž v červnu 2014, kdy na účet přichází prostředky z eurového účtu spol., jak popsáno výše, a tyto jsou několika platbami v plné výši odeslány na účet spol. AVR GENERAL TRADING LLC jako platba za zboží. Ke konci června 2014 je tak i na tomto účtu mizivý zůstatek 149,23 USD, z něhož se až do zrušení účtu v dubnu 2017 pouze strhávají poplatky za vedení účtu.

3.12. Šetření k osobám

Obžalovaný V.

406. Obž. V. nemá v evidenci rejstříku trestů ani přestupků žádný záznam.
407. Dle výpisů z katastru nemovitostí je obž. P. V. vlastníkem nebo spoluvlastníkem několika lukrativních nemovitostí na území ČR, zejména pak hl. m. Prahy. Obžalovaný V. je vlastníkem činžovního domu na Smíchově - nemovitosti parc. č. xxx, k. ú. Praha Smíchov, okres Hl. m. Praha, zapsané na LV xxx o výměře 243 m², zastavěná plocha a nádvoří, stavební objekt č. p. xxx – bytový dům, Xxx xxx/8, parc. č. xxx, k. ú. Praha xxx, okres Hl. m. Praha, zapsané na LV xxx o výměře 92 m², zahrada. Dále je vlastníkem dvou vil na Xxx – nemovitosti parc. xxx, k. ú. Praha xxx, okres Hl. m. Praha, zapsané na LV xxx o výměře 174 m², zastavěná plocha a nádvoří, stavební objekt č. p. xxx, , parc. č. xxx, k. ú. Praha xxx, okres Hl. m. Praha, zapsané na LV xxx o výměře 332 m², zahrada, a dále nemovitosti parc. xxx, k. ú. Praha xxx, okres Hl. m. Praha, zapsané na LV xxx o výměře 289 m², zastavěná plocha a nádvoří, stavební objekt č. p. xxx a parc. č. xxx, k. ú. Praha xxx, okres Hl. m. Praha, zapsané na LV xxx o výměře 634 m², zahrada. Dále je vlastníkem podílu ve výši 49/50 na vile v xxx - nemovitosti parc. xxx, k. ú. Praha xxx, okres Hl. m. Praha, zapsaném na LV xxx o výměře 157 m², zastavěná plocha a nádvoří, stavební objekt č. p. xxx, xxx, a vlastnického podílu ve výši 49/50 na nemovitosti parc. xxx, k. ú. Praha xxx, okres Hl. m. Praha, zapsaném na LV xxx o výměře 595 m², zahrada. Dále je vlastníkem pozemků - podílu ve výši 15532/100000 na nemovitosti parc. č. xxx, k. ú. Xxx, okres Praha-Východ, zapsanému na LV xxx o výměře 157582 m², orná půda. Výše uvedené nemovitosti na území hl. m. Prahy (tedy vyjma pozemků v Xxx) jsou zatíženy zástavními právy Raiffeisenbank a.s., resp. Česká spořitelna, a.s.
408. Soud si k tomuto v průběhu hlavního líčení v rámci rozhodování o zajištění majetku obžalovaného vyžádal zprávy oprávněných bank k aktuální výši jejich zajištěných pohledávek za obžalovaným V., ze kterých zjistil, že na nemovitostech parc. xxx a xxx v k. ú. Praha xxx vážne zástavní právo Raiffeisenbank k zajištění úvěru s příslušenstvím, kdy výše nesplacené jistiny činila dle zprávy banky z 4. 8. 2021 celkem 8 478 633 Kč. Na vlastnickém podílu ve výši 49/50 na nemovitostech parc. xxx a xxx v k. ú. Praha xxx, vážne zástavní právo Raiffeisenbank k zajištění úvěru s příslušenstvím, kdy výše nesplacené jistiny činila dle zprávy banky z 4. 8. 2021 celkem 22 231 206 Kč. Na nemovitostech parc. xxx a xxx v k. ú. Praha xxx, je oprávněnou osobou ze smlouvy o zřízení zástavního práva Česká spořitelna k zajištění úvěru s příslušenstvím, kdy výše nesplacené jistiny činila dle zprávy banky z 12. 8. 2021 celkem 23 625 440 Kč.
409. Obžalovaný V. žije dlouhodobě ve Švýcarsku, kde je i daňovým rezidentem. Ke svému angažmá v Raiffeisenbank předložil kopii pracovní smlouvy zaměstnance na vedoucím místě – Executive Director, HO Administration od 1. 4. 2010 na pracovní dobu 25 hodin týdně a měsíční mzdou ve výši 50.000 Kč (č. l. 7032). V zájmovém období měl obž. V. u Raiffeisenbank i několik bankovních účtů (č. l. 847 a násl. příl. spisu). Z výpisů z účtu č. xxx/5500 (č. l. 926 a násl. příl. spisu) jsou patrné transakce se sv. F. a s F. T. v řádech milionů korun, dne 17. 11. 2015 přichází na účet obžalovaného částka od svědka F. ve výši 21.000.000 Kč, která je pojmenovaná jako *převod*, načež dne 18. 11. 2015 posílá obž. V. na účet spol. MAHINDRION REAL částku ve výši 23.500.000 Kč, přičemž tato platba je pojmenovaná jako *půjčka do firmy* (č. l. 940). Dne 8. 12. 2015 přichází na účet odstupné od Raiffeisenbank ve výši 5.840.318 Kč. Opakují se hotovostní výběry v řádech statisíců korun. Obž. V. je dále od 13.11.2015disponentem účtu č. 9020917001/5500, jehož majitelem je spol. MAHINDRION REAL a.s., IČ: 036 41 422, a dalšími disponenty jsou sv. Ing. Antonín F. a v období od 5. 11.2015 do 10. 5. 2017 jím byl i obž. U., který byl zároveň zakladatelem účtu.
410. K účasti obž. V. v obchodních korporacích s domicilem v ČR bylo zjištěno, že je 100% společníkem Swiss Life Select Česká republika s.r.o., IČ 634 80 191, výše základního jmění 1.000.000 Kč, a dále spol. ZRF s.r.o., IČ: 052 23 962, výše vkladu 10.000 Kč, spol. ZRF 1 s.r.o., IČ: 052 23 971, výše vkladu 10.000 Kč, spol. ZRF 3 s.r.o., IČ: 052 23 997, výše vkladu 10.000 Kč a spol. ZRF 4 s.r.o., IČ: 052 24 004, výše vkladu 10.000 Kč. K těmto společnostem obž. V. uvedl,

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

že mu bylo doporučeno tyto držet daňovým poradcem svědka F., panem F., kvůli daňové optimalizaci příjmů z pozemku v Xxx do budoucna, tyto nejsou nijak aktivní.

Obžalovaný U.

411. Obž. U. nemá v evidenci rejstříku trestů ani přestupků žádný záznam. Dne 7. 12. 2018 byl obž. U. policejním orgánem vyzván k prohlášení majetku a využil prostřednictvím obhájce svého práva odepřít toto prohlášení. Z daňových přiznání obž. U. k dani z příjmů fyzických osob za roky 2014 až 2017 (č. l. 205 a násl. příl. spisu) vyplývá, že vykázal v roce 2014 příjmy 504.737 Kč, daňová povinnost po zohlednění uplatněných výdajů a slev na dani 0 Kč, nárokován daňový bonus 13.378 Kč, obžalovanému tedy byly vráceny veškeré sražené zálohy na daň v průběhu roku zaplacené v celkové výši 90 450 Kč a nadto mu byl vyplacen daňový bonus v plné výši 13.378 Kč. V roce 2015 příjmy 372.213 Kč, daňová povinnost 6.027 Kč. V roce 2016 příjmy 360.000 Kč, daňová povinnost opět 0 Kč, daňový bonus 9.948 Kč. V roce 2017 příjmy 372.213 Kč, daňová povinnost opět 0 Kč, daňový bonus 5.943 Kč.
412. Z výpisu z běžného účtu č. xxx/2700 u UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., jehož majitelem a jediným disponentem je obž. U., (č. l. 401 příl. spisu), soud zjistil, že na tento účet byly obž. U. finančním úřadem vráceny přeplatky na dani z příjmů, a vedle dalších jednorázových příjmů mu na tento účet byla zejména pravidelně měsíčně zasílána mzda od zaměstnavatele. Z účtu jsou naopak hrazeny platby pojistného a různorodé výdaje osobního charakteru. V roce 2015 je na účtu zřejmý pravidelný měsíční příjem ze mzdy od spol. XXX, s.r.o. ve výši 20.670 Kč. Nadto byly v průběhu roku 2015 na účet obž. U. opakovaně připsány další prostředky z účtu spol. XXX, s.r.o., a to v únoru 250.000 Kč, v březnu 857.116 Kč, v dubnu 91.500 Kč, v červenci 460.000 Kč, v srpnu 250.000 Kč, v říjnu dvakrát platba 50.000 Kč, a od listopadu 2015 se pak ustaluje vedle mzdy každý měsíc platba 50.000 Kč, což pokračuje i v roce 2016. Z účtu jsou hrazeny pravidelné měsíční platby spojené s bydlením v celkové výši cca 10.000 Kč, platba PSSZ ve výši 5.709 Kč, životní a jiná pojištění v souhrnné výši cca 5.500 Kč, splátka hypotéky ve výši 37.763 Kč měsíčně, od srpna 2015 pak jen 29.500 Kč měsíčně, příspěvek do penzijního fondu 1.000 Kč, od druhé poloviny roku 2015 pak pravidelné investice ve výši 1.000 Kč měsíčně. Jako významnější jednorázové platby lze zmínit členské poplatky pro Comenius 17. listopadu 1989 za rok 2015 ve výši 12.500 Kč, platbu v obchodě za produkty značky Apple dne 7. 9. 2015 ve výši 99.578 Kč, platbu z října 2015 ve výši 75.000 Kč označenou jako půjčka společníka a 25.000 Kč na základní kapitál do XXX Tax and Accounting. Obraty na účtu jsou v rádech vyšších desítek tisíc až statisíců měsíčně, měsíční výdaje činí více než 100.000 Kč, nejvyšší jsou v září 2015, kdy činí 340.429 Kč, v říjnu pak 219.339 Kč, v listopadu 201.089 Kč, v prosinci 162.900 Kč. V roce 2016 je patrné méně časté placení kartou a častější výběry v hotovosti v řádu desítek tisíc korun, v září 2017 vybral obžalovaný z tohoto svého účtu v hotovosti 1.700.000 Kč. Z údajů o platbách platební kartou je zřejmé, že bylo provedeno několik plateb v Dubaji, a to nejméně dne 25. 11. 2014, 18. 4. 2015, 1. 5. 2015, 20. 12. 2015, 18. 12. 2016 a 9. 1. 2017, jedná se spíše o drobnější platby za zboží a jídlo, v některých případech navazují další den platby v jiném místě, v některých případech není karta několik okolních dní užita vůbec.
413. Obž. U. je dle výpisu z katastru nemovitostí vlastníkem bytové jednotky č. 2019/13, zapsané na LV xxx, k. ú. Xxx, okres Hl. m. Praha, nacházející se v budově č. p. xxx stojící na pozemku parc. č. xxx/1, zapsaném na LV č. xxx, k. ú. Xxx, okres Hl. m. Praha, vč. souvisejícího podílu na společných částech domu a pozemku; a dále vlastnického podílu ve výši 15211/214342 v jednotkách č. xxx/26 (ateliér), xxx/27 (ateliér), xxx/28 (jiný nebytový prostor) a xxx/29 (gaR.), vše zapsáno na LV č. xxx, k. ú. Xxx, okres Hl. m. Praha, nacházející se v budově č. p. 2019 stojící na pozemku parc. č. xxx/1 zapsaném na LV č. xxx, k. ú. Xxx, okres Hl. m. Praha, vč. souvisejících podílů na společných částech domu a pozemku. Na těchto nemovitostech vázne zástavní právo Hypoteční banky, a.s., ve vztahu k pohledávce z hypotečního úvěru ve výši 6.000.000 Kč s příslušenstvím a budoucí pohledávky do výše 7.200.000 Kč a jsou rovněž v projednáváné trestní věci dle § 47 odst. 1, odst. 2 tr. řádu zajištěny na nárok obou poškozených. Výše nesplacené

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

pohledávky úvěru poskytnutého Hypoteční bankou, a.s., v původní výši 6.000.000 Kč (č. l. 3664 a násl.), činila ke dni 2. 8. 2021 celkem 4.970.583,79 Kč. Smlouva o úvěru byla uzavřena ze dne 16. 6. 2014 (č. l. 3665 a násl.), kdy se jednalo o přefinancování úvěru u České spořitelny ve výši 6.080.000 Kč za účelem převodu členských práv a povinností spojených s členstvím v bytovém družstvu. (č. l. 187 a násl. příl. spisu), který byl dne 16. 6. 2016 doplacen (č. l. 835 příl. spisu). Přílohou zástavní smlouvy je pak odhad obvyklé ceny nemovitosti pro účely úvěrového řízení v Hypoteční bance, a.s., která je stanovena na 11.300.000 Kč. Jedná se o byt dispozice 6+1 na adrese xxx Xxx, v 3. NP, o ploše 168 m² ve výborném udržovaném stavu po celkové rekonstrukci v roce 2011.

414. Ze sdělení České spořitelny, a.s. (č. l. 620 a násl.) dále vyplývá vztah obž. U. k účtům spol. H1 Charters Ltd a spol. DOG INVESTMENTS LIMITED, jejichž disponentem byl obžalovaný U. po celou dobu jejich existence v období od 12. 12. 2014 do 3. 7. 2018.
415. Z výpisu z úschovného bankovního účtu AK XXX s. r. o., č. xxx/2700, vedeného u UniCredit Bank (č. l. 5944, 5947) bylo zjištěno, že dne 4. 1. 2016 byla na tento bankovní účet z dubajského účtu obž. B. připsána částka 249.980 €.

Obžalovaný B.

416. Obž. B. má v evidenci rejstříku trestů 7 záznamů, přičemž 6 z nich jsou odsouzení starší 20 let a pro zákonnou fikci neodsouzení k těmto soud nepřihlížel. V evidenci přestupků nemá obž. B. žádný záznam. Z rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 11. 9. 2015, č. j.: 50 T 5/2012-2617, který nabyl právní moci dne 3. 2. 2016 (č. l. 397-419) vyplývá, že obž. B. byl tímto odsouzen pro trestný čin zpronevěry dle § 206, odst. 1, odst. 5, písm. a) tr. zákoníku, kterého se dopustil stručně řečeno tím, že jako jednatel spol. ESUS SMEČNO s.r.o. (později FVE Litvínov s.r.o.) uzavřel dne 4. 8. 2010 se spol. PAIRAN s.r.o. smlouvu o dílo, na dodávku a montáž fotovoltaické elektrárny s výhradou vlastnictví dodávaných částí díla, na jejímž základě spol. PAIRAN s.r.o. dodala 96 ks fotovoltaických střídačů, které spol. FVE Litvínov převzala a uskladnila, avšak za tyto neuhradila fakturovanou kupní cenu ani tyto prodávající nevrátila, čímž způsobil škodu nejméně 8.363.520 Kč. Obž. B. následně s těmito střídači prováděl fiktivní obchody prostřednictvím řetězce spřízněných společností, a k zakrytí tohoto jednání uzavřel smlouvu o převodu obchodního podílu a jednatelství ve spol. FVE Litvínov na Dušana K., ač tuto nadále sám ovládal. Za tento zločin byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 5 let. V této věci byl následně vydán Evropský zatýkácí rozkaz (č. l. 420-422), na jehož základě byl obž. B. 24. 6. 2016 zadržen (č. l. 426) a následně dne 13. 7. 2016 předán z Francie do České republiky (č. l. 423). Dne 7. 11. 2018 bylo vydáno rozhodnutí Odvolacího soudu v Paříži (č. l. 2345-2361), kterým bylo rozhodnuto o rozšíření evropského zatýkácího rozkazu vydaného na obž. B. i na projednávaný skutek. Usnesením Okresního soudu Plzeň – město ze dne 25. 3. 2019, sp. zn.: 3 Pp 8/2019, byl obžalovaný B. podmíněně propuštěn z výkonu tohoto trestu odnětí svobody a byla mu stanovena zkušební doba s dohledem v trvání 5 let, tedy do 25. 3. 2024. Zbytek nevykonaného trestu činí 717 dní.
417. Z kopie některých stránek cestovního pasu obž. B. č. xxx (č. l. 429-430), který měl tento u sebe v době zadržení, je mimo jiné patrný údaj o vstupu do SAE dne 6. 10. 2015.
418. Z evidence návštěv Vězeňské služby ČR (č. l. 5281-5283) vyplývá, že za dobu pobytu obž. B. ve Vazební věznici Praha – Ruzyně v období od 7/2016 do 11/2017 jej celkem 6x navštívila advokátka Mgr. Adéla G., družka obž. U., a to ve dnech 15. 7. 2016, 5. 8. 2016, 28. 8. 2016, 11. 10. 2016, 11. 12. 2016 a 9. 5. 2017, přičemž při poslední návštěvě dne 9. 5. 2017 navštívila advokátka Mgr. G. obžalovaného B. společně s jeho obhájcem v projednávané věci JUDr. Markem Dufkem, který obžalovaného rovněž navštěvoval průběžně po celou dobu jeho uvěznění ve Vazební věznici Praha – Ruzyně.

Obžalovaná T.

419. Obž. T. má v rejstříku trestů jeden záznam, v evidenci přestupků bez záznamu. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 9 sp. zn. 43 T 41/2020 ze dne 15. 12. 2020 ve znění rozsudku Městského soudu v Praze sp. zn. 5 To 111/2021 ze dne 16. 6. 2021, byli Martin K., S. T. a B. G. odsouzeni pro spáchání trestného činu poškození věřitele podle § 222 odst. 1 písm. a), odst. 4) písm. a) tr. zákoníku, S. T. a B. G. ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku. S. T. byl uložen trest odnětí svobody ve výměře 3 let, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 4 let za současného vyslovení dohledu a povinnosti, aby během zkušební doby podle svých sil nahradila způsobenou škodu. Uvedeného trestného činu se dopustili tím, že v období od 12. 9. 2013 do 25. 2. 2014 Martin K. jako jednatel spol. Náš Servis Group, s.r.o., vědom si platných a neuhrazených faktur za nakoupené zboží a poskytnuté služby, a vědom si toho, že se spol. Náš Servis Group nacházela ve stavu úpadku z důvodu předlužení, s úmyslem vyvést ze společnosti zbylý majetek, který by jinak mohl sloužit k uspokojení věřitelů, sám, případně prostřednictvím S. T., která jako externí účetní společnosti si byla vědoma její ekonomické situace, nechal převést finanční prostředky z účtu Náš Servis Group, s.r.o. na účet REALITY COMPANY, spol. s.r.o. v celkové výši 65.008.759 Kč, kdy následně v období od 25. 10. 2013 do 19. 5. 2014 S. T. zaslala B.u G., jednatelem REALITY COMPANY, spol. s.r.o., prostřednictvím svého soukromého mailu pokyny, jak s těmito prostředky dále naložit, tedy na jaký účet spol. Náš Servis Praha a v jaké výši tyto prostředky vložit, a to přesto, že věděla, že tyto peněžní transakce nemají žádné reálné ekonomické opodstatnění. Následně tedy B. G. pod falešnou záminkou zprostředkování inkasních služeb, ačkoliv věděl, že o takové služby se svou povahou nejedná, takto převedené prostředky za úplatu ve výši 1 % z uskutečněných transakcí, v období od 12. 9. 2013 do 19. 5. 2014 sám, případně prostřednictvím svého syna Martina G., na základě pokynů zaslaných od S.y T., vybral z účtů společnosti REALITY COMPANY, spol. s r.o. v hotovosti a poté je vložil na účty patřící společnosti Náš servis Praha, s.r.o., jejímž jediným jednatelem byl v té době Martin K.. A takto postupovali, ačkoliv všichni věděli, že těmito platbám neodpovídá žádné reálné protiplnění, neboť tyto platby byly zastřeny jako transakce se slovenskými společnostmi Lukogroup, s.r.o. a KAPA Slovakia, s.r.o., které v rozhodné době nevykonávaly žádnou ekonomickou činnost, neposkytovaly žádné plnění ani společnosti Náš servis Praha, s.r.o. ani společnosti Náš servis Group, s.r.o., kdy jimi vystavené účetní doklady byly pouze fiktivní, a skutečným účelem těchto transakcí bylo zmařit uspokojení věřitelů společnosti Náš servis Group, s.r.o., kterým tak způsobili škodu v celkové výši 26.647.904 Kč (č. l. 5439 a násl.).

Obžalovaná K.

420. Obž. K. nemá v evidenci rejstříku trestů ani přestupků žádný záznam.

Obžalovaná B.

421. Obž. B. nemá v evidenci rejstříku trestů ani přestupků žádný záznam.

Oddělené stíhaný B. G.

422. Oddělené stíhaný B. G. má v rejstříku trestů 2 záznamy. Vedle již výše citovaného odsouzení rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 9 sp. zn. 43 T 41/2020 byl dále odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Hradci Králové sp. zn. 1 T 37/2017 ze dne 22. 6. 2018 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Hradci Králové sp. zn. 11 To 338/2018 ze dne 14. 12. 2018 (č. l. 8558 a násl.) pro spáchání trestného činu poškození věřitele podle § 222 odst. 2 písm. b), odst. 4) písm. a) tr. zákoníku ve formě spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, kterého se dopustil tím, že jako jednatel spol. e-pohledavky, s.r.o. v postavení věřitele s Lubošem Š. v postavení dlužníka po předchozí domluvě s úmyslem znemožnit věřitelům vymáhání jejich pohledávek za Lubošem Š., nejpozději ke dni 24. 7. 2012 vytvořil fiktivní pohledávku spol. e-pohledavky, s.r.o. vůči odsouzenému Luboši Š. v celkové výši 15.010.000 Kč, vzniklou na základě antidatované rámcové smlouvy o půjčce a postupném financování, kterou poté B. G. jako jednatel

spol. e-pohledavky, s.r.o. dne 10. 4. 2013 postoupil na spol. REALITY COMPANY, ačkoli oba věděli, že uzavřené smlouvy nemají pravé a reálné plnění, a následně dne 24. 7. 2012 zajistil B. G. jako jednatel e-pohledavky, s.r.o. tuto fiktivní pohledávku zástavními smlouvami na nemovitý majetek dlužníka – manželů Š., následně činil kroky k exekučnímu vymožení zastavených nemovitostí, čímž poškodili věřitele Luboše Š., jejichž pohledávky nemohly být uspokojeny, a způsobili tak škodu 15.010.000 Kč.

423. Rozsudkem Městského soudu v Praze sp. zn.: 4 T 5/2022 ze dne 16. 5. 2022 byl B. G. v době vyhlášení tohoto rozsudku dosud nepravomocně (pozn.: rozsudek nabyt právní moci ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 22. 11. 2022) uznán vinným zločinem podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku ve znění účinném v době vyhlášení rozsudku, ve stadiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, kterého se měl dopustit tím, že si v nezjištěné době a nezjištěným způsobem opatřil notářský zápis, který dne 9. 8. 2016 sepsal notářský kandidát Mgr. Martin Frouz, uvedený v omyl ohledně zplnomocnění osoby vystupující pod falešnou identitou Michael L. a o rozsahu oprávnění této osoby zastupovat společnosti RAVENTON HOLDING LTD., sídlem Spojené Království Velké Británie a Severního Irsku (dále jen RAVENTON), ve kterém Michael L. jako údajný zplnomocněný zástupce spol. RAVENTON v rozporu se skutečností prohlásil a uznal, že dne 4. 5. 2016 byla uzavřena "Smlouva o půjčce", na základě které spol. RAVENTON od společnosti FrMall ReaFin s.r.o. přijala půjčku ve výši 500. €, kterou se, spolu se smluvním úrokem zavázala splatit nejpozději do 4. 5. 2017 s tím, že pokud společnost RAVENTON půjčku včetně smluvního úroku nesplatí řádně a včas podle sjednaného splátkového kalendáře, je povinna ji splatit ihned, pro tento případ učinil notářský zápis ze dne 9. 8. 2016 titulem pro výkon rozhodnutí a exekučním titulem pro vymáhání celé jistiny 500.000 € včetně úroků. Vzdor tomu, že B. G. jako jediný jednatel společnosti FrMall ReaFin s.r.o. věděl, že tato společnost RAVENTON v minulosti žádnou půjčku neposkytla, použil notářský zápis jako exekuční titul pro zahájení exekuce na majetek povinného RAVENTON a zřízení exekutorského zástavního práva na nemovitostech povinné RAVENTON, čímž se B. G. pokusil způsobit společnosti RAVENTON škodu ve výši 500.000 €, tj. 13.522.500 Kč (č. l. 5513 a násl.).

Svědci

424. **Sv. Z. U.** má v opisu rejstříku trestů jeden záznam, a to z rozsudku Městského soudu v Praze sp. zn. 42 T 6/2020 ze dne 19. 10. 2020 (č. l. 5656 – 5662) ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze sp. zn. 9 To 2/2021 ze dne 24. 2. 2021 (č. l. 5663 – 5668), kterým byl odsouzen pro trestný čin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 6 písm. a) tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 6 let se zařazením do věznice s ostrahou, a k trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce člena statutárního orgánu v obchodních korporacích nebo výkon takové funkce na základě prokury po dobu 10 let (č. l. 5657 a násl.). Předmětného trestného činu se Zdeněk U. dopustil tím, že jako jediný člen představenstva oprávněný zastupovat spol. Logistic Service Group, SE, uzavřel dne 16. 2. 2016 se spol. Moneta Money Bank, a.s., dodatek ke smlouvě o revolvingovém úvěru, kterým došlo ze strany banky k navýšení maximální povolené částky pro opakované čerpání úvěru ve výši 32.000.000 Kč, přičemž již dne 26. 1. 2016 v žádosti o toto navýšení úvěru v rozporu se skutečností stvrdil bezdlužnost spol. LSG, která byla nezbytnou podmínkou k poskytnutí navýšení úvěrového limitu. Tento úvěrový limit pak B. U. za společnost LSG vyčerpal, ale bance již nesplatil, čímž způsobil spol. Moneta Money Bank, a.s., škodu ve výši 16.719.426,95 Kč.
425. **Sv. M. T.** má v opisu rejstříku trestů jeden záznam, a to pro trestný čin podílnictví z nedbalosti dle § 215 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 sp. zn.: 46 T 41/2017 z 6. 11. 2018, hledí se na něj však, jako by odsouzen nebyl. Z centrální evidence obyvatel (č. l. 3786) soud zjistil, že manželství obž. T., roz. D., a sv. M. T. bylo rozvedeno dne 12. 9. 2005, jejich společný syn M. T. se narodil v roce 1991.
426. **Sv. Ladislav K.** nemá v opisu rejstříku trestů žádný záznam.

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

427. **Sv. Peter K.** má v opisu rejstříku trestů ČR jeden záznam, a to pro trestný čin podvodu dle § 250 odst. 1, odst. 2 tr. zákona z rozsudku Okresního soudu Benešov sp. zn.: 3 T 202/2000 z 9. 4. 2001, hledí se na něj však, jako by odsouzen nebyl.

4. Skutková zjištění

428. Soud provedl v hlavním líčení rozsáhlé dokazování, které podstatně překročilo rozsah dokazování v přípravném řízení. Nevyhověl toliko dvěma návrhům na jeho další doplnění, když zamítl návrhy obhajoby na doplnění dokazování jednak trestním spisem Krajského soudu Ústí nad Labem sp. zn. 50 T 5/2012 ve vztahu k obžalovanému B., neboť tento byl ze strany obhajoby odůvodňován pouze tím, že je dán souběh a v projednávané věci by měl být ukládán souhrnný trest, čemuž nelze přisvědčit, neboť s ohledem na okamžik dokonání trestného činu v projednávané věci, který nastal po vyhlášení rozsudku ve věci Krajského soudu Ústí nad Labem, nejsou pro takový postup splněny zákonné podmínky § 43 odst. 2 tr. zákoníku, a dále vyžádáním bankovních informací k IP adresám ve vztahu k bankovním transakcím z účtu společnosti HAUZ od ABC Banking Corporation, Mauricius, neboť takovýto požadavek byl již součástí vyžádané mezinárodní právní pomoci z Mauriciu v přípravném řízení a k tomuto bylo dožádanou stranou jednoznačně sděleno, že tyto údaje nejsou k dispozici. K výslovnému dotazu soudu strany před skončením dokazování shodně sdělily, že po provedeném dokazování v hlavním líčení vyjma dvou výše uvedených dalších návrhů na jeho doplnění nemají.
429. Takto v rozsahu dle § 2 odst. 5 tr. řádu provedené důkazy soud hodnotil podle svého vnitřního přesvědčení, založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu, jednotlivě, v jejich vzájemných souvislostech, i jako celek ve smyslu § 2 odst. 6 tr. řádu, a dospěl ke skutkovým závěrům popsáním ve výrokové části tohoto rozsudku, o nichž nejsou důvodné pochybnosti. Před soudem provedené důkazy ve svém souhrnu naprosto jednoznačně, souladně a mimo jakoukoli důvodnou pochybnost jednání obžalovaných prokazují.
430. Jednání obžalovaných V. a U. popsané pod bodem 1) výroku tohoto rozsudku směřovalo vůči poškozené Mariassuntě P.. Poškozenou nebylo možno v trestním řízení pro její nepříznivý xxx xxx vyslechnout. O její výslech byly požádány italské justiční orgány již v rámci prověřování věci před zahájením trestního stíhání. V dané době 86 letá poškozená se dne 11. 4. 2016 dostavila před soudce pro předběžné vyšetřování v doprovodu své ošetřovatelky Teresy I. a advokáta Franco C., avšak soudce konstatoval, že poškozená nebyla schopna výslechu, neboť byla velmi zmatená, nepamatovala si ani základní údaje ke své osobě (datum svého narození, adresu bydliště), nebyla schopna pochopit, proč byla předvolána a k čemu by se měla vyjadřovat, nebylo možno ji řádně poučit. S ohledem na výsledky lékařského vyšetření bylo shledáno, že poškozená není schopna výslechu a že tento stav je s ohledem na věk a zdravotní stav poškozené trvalý. Proto nebyla v hlavním líčení vyslechnuta. Procesně použitelným způsobem se nepodařilo vyslechnout ani svědka Dante R., neboť i jeho zdravotní stav se rychle zhoršil a tento následně zemřel. Z osob z nejbližšího okolí poškozené tak byly klíčové výslechy jejího současného opatrovníka - svědka Luciano B., který poškozenou zná od roku 1974, neboť již od této doby působil jako správce zemědělských podniků poškozené a dříve i její matky, a dále výslech její ošetřovatelky Teresy I., která se o poškozenou každodenně starala od roku 2008 do října roku 2016, trávila s ní podstatnou část dne, pomáhala jí v osobních věcech, v domácnosti, doprovázela ji na vycházkách, při pochůzkách na úradech apod.
431. Výpověďmi svědků ve spojení s listinnými důkazy tak bylo prokázáno a je mezi stranami nesporné, že poškozená P. je movitá italská státní občanka vysokého věku, která prožila svůj život ve své domovině a její příjmy a bohatství pocházejí z rodinného majetku. Poškozená měla v projednávaném období příjmy především ze zemědělských podniků a z pronájmu nemovitostí, které na území Itálie vlastní. Poškozená je založením konzervativní, má pevné pouto k půdě, která je v rodinném vlastnictví, a na které hospodář, nerada cestuje. Jediný majetek mimo území Itálie, který v projednávané době vlastnila, byly finanční prostředky, z většiny ve formě cenných papírů,

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

uložené a spravované ve švýcarské bance HSBC, které poškozená nabyla v 80. letech dědictvím po svém strýci. Rozsah tohoto majetku vyplývá z listin ve vztahu k následně vedenému řízení o daňové amnestii v Itálii, kde poškozená na podzim 2015 doložila, že hodnota jejího majetku uloženého ve Švýcarsku v bance HSBC ke konci roku 2009 činila cca 4 miliony €, v následujících dvou letech se snižovala o cca 500 tisíc € ročně, ke konci roku 2013 činila necelé 3 miliony €. Poškozená nemluvila jinými jazyky než italsky, nevlastnila a ani nepoužívala počítač, email, ani jiné moderní komunikační technologie. V jednání a vyřizování administrativy byla opatrná a pečlivá, svědek B. popsal, jak se vždy nejprve podrobně seznámila s obsahem jakýchkoliv podepisovaných listin a jak tyto podepisovala vždy těsně pod textem. Mnohé se však měnilo, jak chátralo duševní zdraví poškozené.

432. Finanční a obchodní záležitosti pro poškozenou dlouhodobě jako správci jejího majetku zajišťovali Luciano B. a D. R., který se v roce 2014 stal jejím generálním zmocněncem s velice širokým oprávněním k jednání za poškozenou. D. R. byl původně správcem majetku strýce poškozené, a od jeho smrti v roce 1990 pracoval pro poškozenou P.. Je nepochybné, že mu poškozená důvěřovala. Samotné jeho jmenování generálním zmocněncem úzce souviselo se zhoršením xxx xxx poškozené, které podrobně popsal svědek B., a které vyplývá i z lékařských zpráv. V posledních deseti letech před projednáváním událostí došlo v životě poškozené k významným změnám, když od roku 2004 nebyla již schopna vést svým podnikům účetnictví, jak do té doby činila. V roce 2007 vykazovala již takové známky nervozity a změny chování, že jí svědek B. odvedl k lékaři. Poškozená je od té doby až dodnes v péči psychiatra, kterým byl v projednávaném období svědek Franco G.. Lékařskou dokumentaci ke zdravotnímu stavu poškozené P. v projednávané době se nepodařilo pro účely trestního řízení zajistit, neboť sv. G. odešel v únoru 2016 do důchodu a tuto nezachoval. Svědek byl ve svém výslechu v hlavním líčení schopen pouze uvést, že se poškozená u něj léčila xxx, stav její mysli byl ovlivněn jejím vysokým věkem, v obecné rovině toliko sdělil, že nebyla tak lucidní, jako mladý člověk. Její schopnost v projednávané době spravovat své majetkové záležitosti, porozumět psanému textu či sdělovaným skutečnostem ve vztahu k finančním transakcím a rozhodování o možnosti investic se svědek vůbec nedokázal vyjádřit, neboť tuto ani v době, kdy byl ošetřujícím lékařem poškozené, nezkoumal. Věděl, že takovéto věci poškozená neřeší, protože na to má dva správce, kterým plně důvěřuje. Řešil s poškozenou její xxx, nikoli xxx, při konzultacích se zaměřoval na její schopnost vykonávat běžné každodenní aktivity, se kterými měla s ohledem na svou diagnózu problém, a proto jí s těmito pomáhala její ošetřovatelka I.. Svědek s poškozenou v rámci terapie probíral, jak má trávit svůj běžný den, nikoli otázky správy jejího majetku. Celkový neklid poškozené ilustruje ve shodě s podrobnou výpovědí svědka B. právě i svědectví psychiatra G.ho, který popsal, jak D. R. poškozenou P. uklidňoval, když jí bral po konzultacích u psychiatra na oběd do pěkné restaurace, aby se nebála svého stavu. K lékařské zprávě ze dne 17. 3. 2014, ve které je v souladu s výpovědí svědka konstatována diagnóza, tedy že se pošk. P. léčí pro potíže xxxv typu, a dále je zde bez bližší specifikace uvedeno, že aktuálně je její stav kompenzován a její poznávací schopnosti - orientace, vědomí, pozornost, paměť, schopnosti vnímání, běh a obsahy myšlení jsou dostatečné a je schopna hodnotit svoji činnost a vyjádřit svoji vlastní vůli, svědek uvedl, že tuto vystavil na žádost poškozené P., aby mohla dát plnou moc panu R.. Z výpovědi sv. B. bylo zjištěno, že se tak stalo na popud Dante R., který už před tímto okamžikem za poškozenou P. činil zásadní majetková rozhodnutí. Obsah této lékařské zprávy tedy nelze přeceňovat a nelze z ní ve světle výše uvedeného dovozovat, že snad poškozená P. byla v březnu 2014 mentálně zcela v pořádku. Jedná se bohužel o osamocený a obsahově stručný dokument, který byl vystaven na žádost poškozené pro zcela konkrétní jednorázový účel, tedy aby mohla podepsat jednu plnou moc a tím správu svých majetkových záležitostí plně přenechat v rukou Dante R., kterému důvěřovala. Lékař G. oba jmenované a jejich vzájemné vztahy dlouhodobě znal, ostatně z výpovědi svědka B. bylo zjištěno, že to byl právě D. R., který rozhodl o tom, že se poškozená P. přesune od svého dřívějšího psychiatra do péče sv. G.. Není tudíž pochyb o tom, že v tomto smyslu neměl sv. G. jakékoli podezření na nekalé jednání v neprospěch své pacientky, a tak její žádosti vyhověl. Vystavil tomu odpovídající stručné formální potvrzení. O skutečném xxx xxx poškozené se však z této lékařské zprávy nezjistí uje v zásadě nic. Předně zde vůbec není zmínka o tom, že se poškozená již

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

roky léčí pro psychiatrické potíže, pro jaké, jak ji tyto v běžném životě či správě vlastních věcí ovlivňují apod. Zda či nikoli poškozená tedy byla schopna pochopit význam jednání obžalovaného V. na počátku roku 2015, z této zprávy ani z výpovědi svědka G. zjistit nelze. Druhé potvrzení vystavil sv. G. dne 21. 4. 2016 na žádost italských justičních orgánů, které vyřizovaly žádost českých orgánů činných v trestním řízení v projednávané věci. Stalo se tak již v době, kdy sv. G. nebyl ošetřujícím lékařem poškozené, neboť již byl v důchodu. Z této zprávy vyplývá, že poškozenou vyšetřil naposledy dne 27. 11. 2015, kdy shledal zhoršení jejího mentálního stavu - výpadky paměti, vnímání, logického myšlení, labilní pozornost a koncentrace. V hlavním líčení svědek G. nedokázal uvést, zda k popsanému zhoršení xxx xxx poškozené P., které on popsal při vyšetření v listopadu 2015, došlo postupně či skokově.

433. Dalším listinným důkazem v tomto směru je rozhodnutí opatrovnického soudu v Ascoli Piceno, který dne 17. 10. 2016 shledal, že se poškozená P. nachází ve stavu, kdy nemůže uplatňovat své zájmy a zejména spravovat svůj majetek, a proto jí byl ustanoven opatrovník - sv. Luciano B.. Je zřejmé, že datum rozhodnutí opatrovnického soudu nelze ztotožňovat s datem zhoršení zdravotního stavu poškozené, nejedná se o časový milník v tom smyslu, že by do tohoto data byla poškozená mentálně schopna své záležitosti spravovat. Jedná se toliko o právní akt, který je až následnou reakcí soudu na nastalý nepříznivý zdravotní stav poškozené, který byl soudem vydán k ochraně práv hendikepované poškozené až po zjištění jejího zdravotního stavu a procesním zpracování věci. Toto datum je tedy významné z právně formálního hlediska, nikoli po věcné stránce, která je předmětem přezkumu v projednávané věci. Ke zhoršení xxx xxx poškozené a poklesu jejích mentálních schopností do té míry, že nemohla plně pochopit a řádně vyhodnotit jednání obžalovaného V. a jeho dopady do vlastní majetkové sféry, došlo podstatně dříve.
434. Vyplývá to nejen z pokusu o výslech poškozené, ke kterému došlo již o půl roku dříve, tedy v dubnu 2016, při kterém italský soud jednoznačně konstatoval, že poškozená P. je naprosto dezorientovaná, není schopna sdělit ani své osobní údaje, natož pochopit smysl svého výslechu či kladené dotazy. Soud toto zjistil zejména z výpovědi svědka B. a svědkyně I.. Soud jejich výpověď hodnotil jako velice věrohodnou ve všech aspektech, a to jak co do obsahu a věrohodnosti tvrzených skutečností samostatně i v kontextu dalších důkazů, tak jejím podáním a vystupováním svědků před soudem. S ohledem na vysoký věk a rodinné poměry poškozené P. je zřejmé, že osob z jejího okolí, které by ji dlouhodobě znaly a dokázaly se k projednávané věci relevantně vyjádřit, není mnoho. Poškozené je nyní 93 let, žije sama, je bezdětná, nemá žádné příbuzné, s kterými by se stýkala. Mezi blízké osoby, se kterými se pravidelně v projednávané době vídala, patřil její vrstevník D. R., který již zemřel, a svědci Luciano B. a Teresa I., kteří byli v hlavním líčení vyslechnuti. Oba byli s poškozenou v dlouhodobém blízkém kontaktu, byť každý v jiné roli, která určovala i průběh a obsah jejich setkávání s poškozenou a tím i okruh informací, ke kterým se mohli relevantně vyjádřit. Svědek B. zná poškozenou téměř 50 let, pracoval již pro její matku jako správce jejích podniků. S poškozenou byl v projednávaném období v pracovním kontaktu. Tato skutečnost má pro posouzení věci nezastupitelnou hodnotu z toho důvodu, že svědek s poškozenou dlouhá léta řešil otázky řízení jejích zemědělských podniků a související finanční otázky. Projednával s ní tedy záležitosti, které se svou podstatou nejvíce blíží projednávané věci. Popsal, jak fungovala jejich spolupráce, že poškozené pravidelně vozil měsíční uzávěrky z podniku, této je prezentoval, ona je kontrolovala, zpracovávala účetnictví, poskytovala mu prostředky na výplatu zaměstnanců apod. Poškozená tedy byla zvyklá pracovat s čísly a ekonomickými veličinami, zpracovávala účetnictví, spravovala finance. Toto se změnilo v průběhu roku 2004, kdy poškozené bylo 75 let. Tehdy svědek zaznamenal, že poškozená již uvedeného nebyla v plném rozsahu schopna, a postupně se její stav zhoršoval natolik, že svědek v roce 2007, tedy 8 let před projednávanou událostí, usoudil, že je třeba vyhledat odbornou psychiatrickou pomoc. Dále svědek popsal další vývoj mentální kondice poškozené, která přestala vycházet z domu. Pro udržení kontaktu s realitou se jí svědek snažil pravidelně dvakrát týdně vozit na obhlídky jejích zemědělských podniků, kde s ní probíral běžné otázky jejich provozu. Její xxx xxx se však již od

roku 2007/2008 zhoršoval natolik, že postupně ztrácela schopnost se soustředit na hovor, v roce 2013 již byla silně zmatená, nedokázala sledovat, co jí svědek říkal, věcným hovorům se vyhýbala, chtěla se vracet domů. V té době nebyla již schopna řešit své finanční záležitosti, proto se o tyto již v roce 2008 začal starat D. R., kterému za tím účelem nakonec počátkem roku 2014 poškozená udělila generální plnou moc. Od té doby již veškeré finanční operace za poškozenou vyřizoval D. R., který se současně snažil svědka z blízkosti poškozené vytěsnit. Poškozená P. panu R. plně důvěřovala, umně si ji takřkajíc „omotal kolem prstu“. Poškozená bez dalšího podepsala cokoli, k čemu jí D. R. vyzval, protože mu věřila. Finanční situace poškozené P. v této době byla dle svědka velmi dobrá, měla v Itálii velký majetek - asi 350 ha pozemků, fungující zemědělské podniky, domy, vilu, 6 bytů v Římě, které pronajímala. Její majetek byl ziskový, nepotřebovala příliv dalších finančních prostředků pro sebe nebo pro své podniky. Přesto D. R. prodal některé její nemovitosti, ačkoli poškozená vždy chtěla rodinné majetky držet. Když svědek na konci roku 2015 zjistil tyto skutečnosti a mentální stav poškozené, pojal vážné podezření, že dochází k poškozování jejích zájmů a úkonům proti její vůli, a obrátil se na finanční policii. Následný vývoj událostí je dokumentován i listinami, D. R. byl spolu se svými dvěma dětmi až do své smrti trestně stíhán za majetkovou trestnou činnost páchanou ke škodě poškozené P., když měl zneužívat svého postavení a z jejího majetku odčerpávat finanční prostředky na účty své a svých dětí, což koresponduje i se zjištěními, ke kterým následně dospěl svědek B. při správě věcí poškozené v postavení jejího opatrovníka, kdy si na pomoc pro právní otázky přibral advokátku Michel Traini.

435. Že by byla poškozená v projednávaném období let 2014 až 2015 schopna pochopit koncept zahraniční investice nebo převodu finančních prostředků do offshorových společností, svědek naprosto vyloučil. Tou dobou už nebyla schopná ani najít jeho telefonní číslo, v průběhu hovoru se svědka ptala, jak se jmenuje, nebyla schopná sledovat myšlenku. Když soud svědkovi předložil listiny s podpisem poškozené P., které jsou specifikovány výše ve shrnující části tohoto rozsudku, byl svědek šokován. Uvedl, že to skutečně vypadá jako podpis poškozené, avšak způsob, jakým je podpis vyhotoven a umístěn na listině, odporuje jejímu jednání v době, kdy byla mentálně v pořádku. Svědek vyjádřil přesvědčení, že listinu v českém jazyce či prázdné listy nebo formuláře, jak mu byly předloženy, by poškozená v době, kdy byla psychicky v pořádku, rozhodně nepodepsala. Bývala velice opatrná, vše jí musel před podpisem vždy číst, vše pak podepisovala těsně pod textem, aby nemohl nikdo nic dopsat. Když se svědek stal opatrovníkem poškozené, byla jí diagnostikována xxx xxx xxx, a od té doby se její duševní stav dále zhoršuje.
436. Neméně důležité je svědectví ošetřovatelky poškozené Terezy I.. Svědkyně s poškozenou trávila od roku 2008 po dobu 8 let denně nejprve tři hodiny dopoledne a tři hodiny odpoledne, kdy jí pomáhala s péčí o domácnost, osobními věcmi i vyřizováním všech každodenních záležitostí či s občasnými návštěvami úřadů, pošty apod., a v době od výrazného zhoršení jejího stavu od konce února roku 2015 pak u ní byla 8 hodin denně a zajišťovala jí spolu s dalšími dvěma ošetřovatelkami nepřetržitě veškerou základní péči, které už poškozená nebyla schopna. Ze slyšených svědků s ní tedy svědkyně I. trávila nejvíce času, měla přehled o jejích aktivitách, kondici i kontaktech. Neměla však přehled o jejích majetkových poměrech, neboť finanční otázky s paní P. nikdy neřešila. Ví pouze, že tyto poškozená řešila s panem R., ale nikoli v přítomnosti svědkyně. Pokud tedy svědkyně popisuje významné zhoršení zdravotního stavu poškozené v průběhu roku 2015, nelze to vykládat tak, že poškozená byla až do druhé poloviny února 2015, kdy prodělala virózu s následným celkovým zhoršením zdravotního stavu po všech stranách, schopna řešit otázky správy svého majetku v zahraničí. Nic takového svědkyně I. neuvděla. Naopak, svědkyně popsala, že již dříve došlo ke změnám v životě poškozené, když např. přestala chodit do banky pro hotovost a o tuto se staral již jen D. R., což koresponduje s výpovědí svědka B., že v projednávané době už poškozená osobně žádné finanční otázky neřešila, a to ani tak banálního a rutinního rázu, jako výběr hotovosti v místní bance, vystavování šeku na výplatu zaměstnanců nebo jiné úkony, přestože je měla po léta zažité a dříve je vykonávala osobně. Zhoršení zdravotního stavu poškozené v roce 2015, které popisuje svědkyně I., je poněkud jiné úrovně. Svědkyně hovoří o stavu, kdy již

poškozená nebyla vůbec soběstačná a potřebovala nepřetržitou péči ve dne v noci, kterou zajišťovaly tři ošetřovatelky. Takovýto radikální propad jejího fyzického zdraví byl spojen i se zhoršením jejího xxx xxx a mentálních schopností, ale opět na zcela jiné stupnici, než je likvidace cenných papírů, zakládání offshorových struktur apod. Svědkyně I. neuvedla, že by poškozená P. ztratila schopnost řešit takovéto složitější či nové problémy, svědkyně vypověděla, že se zdravotní stav poškozené v roce 2015 po prodělané viróze na konci února zhoršil natolik, že už zcela ztrácela vztah s realitou, nepoznávala lidi, nepamatovala si věci apod. Nelze tedy dovozovat, a je hrubou dezinterpretací výpovědi svědkyně I., že by poškozená byla ještě do konce února 2015 schopna pochopit koncept projednávaných finančních operací a o těchto rozhodovat. Ostatně pro úplnost lze poukázat na výpověď svědkyně D. D., která uvedla, že už v HSBC, tedy před zahájením převodu jejího majetku na podzim 2014, měli ke klientce interní poznámku, že je zmatená. Nicméně banka měla s ohledem na věk klientky k dispozici lékařskou zprávu, dle které byla paní P. schopna činit rozhodnutí, a z této vycházela. Není rovněž pravdou, jak tvrdí obhajoba, že by svědkyně D. D. potvrdila dobrý zdravotní stav poškozené P.. Svědkyně se s poškozenou P. nesetkala, telefonovala s ní pouze dvakrát krátce v první polovině roku 2014, kdy ale pouze ověřila její osobní a kontaktní údaje, a následně jí sdělovala možné destinace, kam by své peníze z HSBC mohla převést. Svědkyně se ke zdravotnímu stavu poškozené ve své výpovědi nedokázala blíže vyjádřit, neměla k tomu bližší informace, zmínila pouze výše uvedenou poznámku v interní dokumentaci banky, lékařskou zprávu, na jejímž základě měla banka potvrzeno, že příkazy od klientky může provést, a dodala, že si při hovoru s ní ničeho zvláštního nevšimla. Je tedy zřejmé, že tato komunikace byla velmi omezená, svědkyně si na ni v podrobnostech nepamatuje, a toto kusé svědectví nikterak nevyvrací svědectví osob, které o zdravotním stavu poškozené měly skutečně relevantní informace, neboť se s ní osobně a pravidelně setkávaly, tedy svědectví Luciana B. a Teresy I..

437. Další bod, na který poukazuje obhajoba, je, že se v bezprostředním okolí poškozené P. pohyboval její důvěrník, správce majetku a generální zmocněnec D. R., který velice pravděpodobně zneužíval svého postavení a obohacoval se na její úkor, a to již v době před projednávanou událostí. S tímto se soud sice ztotožňuje, avšak ani pokud by toto bylo prokázáno, pak to ještě nevyklučuje, že se obžalovaní na poškozené dopustili podvodu, pro který jsou stíháni v projednávané věci. Bylo prokázáno, že poškozená v projednávané době již nečinila finanční rozhodnutí sama, ale spoléhala se na Dante R.. Toto ostatně nespornuje ani obžalovaný V., který na to naopak neustále poukazuje, byť současně tvrdí, že on pro klientku P. udělal maximum, když vše konfirmoval osobně s ní a nespokojil se pouze se stanoviskem Dante R.. Toto jeho tvrzení však odporuje zjištěným skutečnostem, zejména tedy zdravotnímu stavu poškozené, která již na počátku roku 2015 takovýchto jednání nebyla schopna, jak popsáno výše. Současně to odporuje i znění dopisu zaslaného poškozené P. obžalovaným dne 24. 9. 2014, v italštině, ve kterém se obžalovaný V. představuje jako zodpovědná osoba Private Banking Raiffeisenbank v ČR, a zasílá poškozené P. dokumentaci potřebnou k otevření účtu u Raiffeisenbank a současně pro uzavření účtu v HSBC a převedení prostředků z HSBC do Raiffeisenbank. Zde totiž obžalovaný vysloveně uvádí, že budou i nadále v písemném kontaktu prostřednictvím pana R., nikoli tedy přímo s poškozenou, a zjevně tak akceptuje jeho mandát. Pochybnosti budí i úroveň znalosti italštiny ze strany obžalovaného V.. Bylo prokázáno, že ani poškozená P. ani D. R. nemluvili cizími jazyky, mluvili pouze italsky, komunikace mezi nimi a obžalovaným probíhala a mohla probíhat výhradně v italštině. Obžalovaný V. sám hodnotí, že jeho italština nebyla tak dobrá, proto měl obavy, jak bude schopen poškozené a Dante R. komunikovat investiční nabídky. Současně ale uvedl, že s nimi detailně prošel každou listinu, kterou přivezl paní P. k podpisu, a vysvětlil její obsah, s paní P. osobně, s panem R. v druhém případě telefonicky. To však odporuje jeho sdělení při interním prověřování věci v bance v létě 2015, kde obžalovaný uvedl, že umí italsky jen málo a po telefonu si s panem R. skoro vůbec nerozuměl. Rovněž není jasné, proč kolega obžalovaného V. Salvatore B. zasílal obžalovanému shrnutí obsahu prvního dopisu od advokáta Ettore I. v angličtině, pokud obžalovaný rozuměl italsky a mohl si tedy originál přečíst sám. Stejně tak obžalovaný vypověděl, že se sepsáním dopisu

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

poškozené a Dante R. v italštině, které jim posílal již po svém propuštění z banky, mu pomáhal jeho učitel italštiny. Při interním šetření v Raiffeisenbank přitom obžalovaný ke komunikaci s klientkou uvedl, že mluvili italsky, obžalovaný „trochu umí“, a poškozená ani D. R. jiným jazykem nemluví. Pokud tedy obžalovaný V. s poškozenou hodlal probírat odborná ekonomická témata zahraničních vlastnických struktur a investičních možností, ve kterých si nebyl zcela jistý, a to jak po odborné, tak jazykové stránce, jak tvrdí, není zřejmé, proč si k tomuto jednání nepřibral další osobu, nejméně tedy tlumočníka. Jeho tvrzení, že s ním nikdo nechtěl jet, lze stěží přijmout jako adekvátní vysvětlení. S ohledem na své postavení v Raiffeisenbank to jednak mohl komukoli ze svých podřízených nařídít, jednak si mohl najmout externí odbornou pomoc, zejména když sám zdůrazňuje, kolik do věci zapojil lidí a jaké měl finanční možnosti s ohledem na potenciální finanční přínos klientky P. pro Raiffeisenbank. Dotčení pracovníci Raiffeisenbank, o nichž obžalovaný tvrdí, že je vyzýval, aby s ním za klientkou jeli, toto však všichni popřeli. Naopak je z jejich výpovědí zřejmé, že si obžalovaný péči o klientku P. a veškerou komunikaci s ní držel v rozporu s běžným postupem v takových případech stranou a zajišťoval ji z vlastního rozhodnutí výhradně osobně.

438. Svědek Ž., který měl poškozenou P. přidělenou jako její pečující privátní bankéř v době, kdy se její účty zakládaly a kdy se klientka měla předkládat ke schvalování, jednoznačně popřel, že by mu obžalovaný V. kdykoli nabídl nebo po něm požadoval, aby se účastnil cesty za klientkou, když současně potvrdil, že obžalovaný V. měl pravomoc mu cestu za klientkou i nakázat, ale nic takového se nestalo. Svědek Ž. postup obžalovaného V. ve věci klientky P. vnímal od počátku jako nestandardní, neboť jako její privátní bankéř s ní neměl naprosto žádný kontakt a vše zařizoval výhradně obžalovaný V., ač jako ředitel privátního bankovníctví nebyl pečujícím bankéřem u žádného jiného klienta a tento postup odporoval obvyklé praxi, že tuto práci s klientem měli vždy na starosti privátní bankéři, a to i v případě, že klienta do banky přivedl nadřízený. Tuto praxi ostatně potvrdil i obžalovaný V.. Jeho úkolem ve vztahu ke klientům bylo tyto pro banku získávat, nikoli o ně pečovat. Ačkoli informace k paní P. zpočátku vypadaly bezproblémově, zarazila svědka Ž. nestandardní větší zainteresovanost obžalovaného V., kterou svědek do té doby nezažil. Proto měl svědek obavy, proto se opakovaně dožadoval projednání klientky P. s oddělením Compliance, ke kterému dosud nedošlo, a proto usiloval o své vyloučení z péče o tuto klientku, kterého nakonec dosáhl. Poškozenou P. tedy jako privátní bankéř dostal přidělenou svědek R., který také vyloučil, že by mu obžalovaný navrhoval, aby se s klientkou P. osobně setkal. Naopak vypověděl, že obžalovaný V. vždy říkal, že to zařídí sám, že tam jezdí a že se s klientkou i domluví, když žádný z privátních bankéřů italsky nemluvil. Výslovně také uvedl, že pokud by mu obžalovaný řekl, aby za klientkou jel, tak by to učinil, ale nikdy se to nestalo. Svědek se s ohledem na tvrzení obžalovaného jako ředitele privátního bankovníctví a svého nadřízeného spokojil s tím, že veškerou komunikaci s klientkou zajišťuje obžalovaný a bankéři zajišťovali jen potřebnou administrativu.
439. Ze svědectví podřízených obžalovaného tedy jednoznačně vyplývá zcela nestandardní angažmá obžalovaného V. ve věci poškozené P., pro kterou osobně zajišťoval veškerý servis, tedy tuto pro banku nejen akvíroval, ale následně o ní i sám v postavení privátního bankéře pečoval, ověřoval její totožnost, nechával jí podepisovat veškeré potřebné listiny apod., ač to nebylo jeho úkolem, a ač sám připustil, že administrativní stránku věci ani neznal a podklady si nechal připravovat od privátních bankéřů Ž. a později R..
440. Z výpovědí obžalovaného V. i slyšených svědků nesporně vyplývá, že to byl obžalovaný, který poškozenou P. jako klientku do Raiffeisenbank přivedl poté, co se na něj díky předchozí známosti s touto nabídkou obrátila pracovnice HSBC svědkyně Prisca D. D.. Obžalovaný měl od svědka R., který byl v HSBC v Luganu bankovním poradcem poškozené P. a po svém odchodu z HSBC nezávislým správcem jejich aktiv, podstatné informace o poškozené P. i jejím majetku. Věděl, že poškozená byla sama vysokého věku, finanční otázky neřešila, jednal za ni jako generální zmocněnec její vrstevník D. R.. Věděl, že majetek paní P. nebyl řádně daňově deklarován v Itálii, že D. R. nechce využít daňové amnestie a daň z tohoto majetku v Itálii uhradit, a že tedy chce

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

držené cenné papíry zlikvidovat a prostředky převést do Itálie v hotovosti. Veškeré tyto informace obžalovanému sdělil nejméně svědek R., který měl zajišťovat právě konečnou fázi, tedy převod peněz do Itálie přes „specializované“ obchodní společnosti působící ve Švýcarsku (např. Solventa SA), na jejichž účet měl obžalovaný V. dle prvotních pokynů tyto prostředky z Raiffeisenbank postupně zasílat po částkách 300 – 400 tis. €. Tomu odpovídá i výpověď svědkyně I., která obsah komunikace mezi obžalovaným, poškozenou a Dante R. při první návštěvě obžalovaného neslyšela, zapamatovala si však, že jí poškozená následně říkala něco v tom smyslu, že jí obžalovaný má přinést peníze. To odpovídá výpovědi svědka R., že pokynem od Dante R. bylo uložení peněz na účtech v Raiffeisenbank a jejich postupné přepravování dle potřeby do Itálie, které však s ohledem na daňové otázky nemělo proběhnout přímo. Obžalovaný V. rovněž věděl, že nikdo z privátních bankéřů Raiffeisenbank nemluví italsky, poměrně snadno tedy ve spojení se svými pravidelnými cestami domů do Lugana, které je od bydliště poškozené v San Benedetto del Tronto vzdáleno cca 600 km, tedy o polovinu méně než Praha, vytvořil legendu, proč za poškozenou P. jezdí přímo on sám a proč zajišťuje i veškerou komunikaci s ní. A nutno říci, že na tomto setrval i za situace, kdy určený privátní bankéř Ž. výrazně protestoval. Obžalovaný mu nenabídl cestu za klientkou, aby s ní navázal standardně kontakt, ale z věci jej stáhnul a klientku přidělil svědku R., jehož přístup už byl výrazně jiný, neboť do kauzy nastoupil za situace, kdy už účty byly založeny, vyprodávaly se cenné papíry a následně se finanční prostředky poškozené převáděly z Raiffeisenbank do zahraničí. Na rozdíl od výpovědi obžalovaného svědek R. uvedl, že si není vědom žádného jednání o tom, jak finanční prostředky klientky P. v Raiffeisenbank udržet, že bylo jasné, že se budou převádět dále.

441. Na tomto místě nutno uvést, že výpověď svědka R., který popsal, že poškozená, resp. za ni jednající D. R., chtěli finanční prostředky poškozené po odprodeji cenných papírů postupně převést do Itálie, je ve světle dalších okolností logická. Poškozená byla 85 letá bezdětná movitá farmářka, která měla veškerý svůj jiný majetek v Itálii, kde žila. Neměla žádné vazby na zahraničí, natož na takové lokality jako Dubaj, Hongkong či Mauritius. Představa, že by se na sklonku svého života, zcela v rozporu se svým celoživotním konzervativním nastavením, rozhodla v těchto destinacích investovat, je absurdní, a vylučuje ji i její zdravotní stav v dané době, který jí znemožňoval takovou transakci vůbec pochopit. Bylo by zcela v rozporu s jejím konzervativním smýšlením, aby se vůbec do takovéto akce pouštěla, i kdyby na tom byla zdravotně ještě lépe. Nadto je třeba si uvědomit, že poškozená sama nepoužívala žádné moderní komunikační technologie, internet, nemluvila jinak než italsky, a obklopovala se lidmi s podobným nastavením. Ani poškozená ani nikdo jiný z jejího okolí nemohl mít logický zájem na tom, aby její peníze odešly někam mimo její dosah do offshorových struktur. Ani v případě, že by převod peněz ze švýcarské HSBC do Itálie přes pražskou Raiffeisenbank zajišťoval D. R. v nekalém úmyslu poškozenou o tyto peníze případně dílem okrást, což je nutno připustit, zejména když svědek B. vedle dalšího popisu nečestného jednání Dante R. vypověděl, že poškozená byla finančně saturována a její podniky ani ona sama akutně žádný přísun peněz z venčí nepotřebovaly, neměl by D. R. žádný zájem je odeslat kamsi na offshore. Situaci nepochybně komplikovala snaha vyhnout se zdanění těchto prostředků v Itálii, avšak to nebylo důvodem pro investici do společností v offshoru. Naopak, byl zvolen způsob, jak peníze nejprve likvidovat odprodejem cenných papírů a pak je převést ze Švýcarska, odkud byly vytěsněny, do České republiky, která byla zvolena právě díky profesním kontaktům obžalovaného V. mezi bankéři ve Švýcarsku. Pokud se měly prostředky dále někam přesouvat, tak jedině k paní P., a to způsobem, který by umožnil se vyhnout jejich zdanění, což měl zařadit svědek R. prostřednictvím právně poněkud pochybného převodu přes švýcarské společnosti, které se na to specializují. Toto také vysvětluje angažovanost svědka R., který byl jednak v přímém kontaktu s Dante R., se kterým byl schopen komunikovat italsky a následně pokyny předávat dle potřeby dále v angličtině obžalovanému, a jednak za patřičnou úplatu slíbil právě i zajištění transferu peněz do Itálie, na který však nedošlo, neboť prostředky odešly jiným směrem, zcela mimo dosah poškozené P. či jejího zmocněnce R., který se snažil neúspěšně kontaktovat obžalovaného V. přes sdělené telefonní číslo, následně přes svědka R., a konečně prostřednictvím najatého advokáta

Ettore I. Kdyby se transfery děly v souladu s vůlí poškozené a/nebo Dante R., tak by se tento nechoval takovýmto způsobem. D. R. se hlasitě ozýval a již od dubna 2015 sháněl obžalovaného přes svědka R. s tím, že požadoval převod první dílčí částky do Itálie. Ačkoli obžalovaný svědkovi R. potvrdil, že převody peněz poškozené z HSBC do Raiffeisenbank probíhají v pořádku a přislíbil, že kontaktuje Dante R., až do června se tak nestalo a obžalovaný se stal nekontaktním i pro svědka R.. Zjevně hrál o čas, který byl potřebný pro shromáždění všech prostředků poškozené v Raiffeisenbank a jejich následný převod na účet společnosti HAUZ, který mezitímne vyřizoval obžalovaný U.. Proto svědek R. nakonec Dante R. poradil, ať věc řeší přes právníka, a doporučil mu Ettore I., který se věci skutečně ujal. Hra o čas však pokračovala dále. D. R. od počátku proti tomuto brojil, naléhal na převod první části peněz plánovaným kanálem přes svědka R. v hotovosti do Itálie, dožadoval se informací o průběhu transferů prostředků poškozené P. z HSBC do Raiffeisenbank, a když následně v létě 2015 zjistil, že tyto prostředky byly odeslány na Mauritius, okamžitě právní cestou tyto transfery napadal a dožadoval se vrácení prostředků zpět do Raiffeisenbank. Převod prostředků poškozené P. z jejích účtů u Raiffeisenbank na účty hongkongské společnosti HAUZ do ABC banky na Mauritius byl tedy zjevně v rozporu s vůlí poškozené, resp. přesněji řečeno jejího zmocněnce Dante R., který měl hájit její zájmy jako správce jejího majetku. A to ať již ve verzi, že by tuto funkci vykonával řádně, nebo ve verzi, že by poškozenou okrádal, neboť tím se tyto prostředky dostaly zcela mimo kontrolu těchto osob. Na tomto místě je nutno zdůraznit, že jediný zdroj informace, že poškozená chtěla investovat v zahraničí, jsou obžalovaní V. a U.. Naopak všechny ostatní zdroje o ničem takovém buď vůbec nehovoří, nebo to přímo či nepřímo vyvracejí.

442. Důkazem o vůli poškozené investovat v zahraničí, a tedy potvrzením obhajoby obžalovaného V., že jednal v souladu s jejími pokyny, má být anglicky psaný dopis adresovaný obžalovanému V. dne 24. 9. 2014, ve kterém pošk. P. sděluje obžalovanému V. jako svému privátnímu bankéři, že se rozhodla investovat část peněz do několika nemovitostních projektů v zahraničí. Zvažuje údajně nabídku na projekty v různých zemích, avšak stále se nerozhodla, které jí budou nejlépe vyhovovat. Žádá, aby byly připraveny finanční prostředky k odeslání s tím, že jejich výši brzy upřesní. Soud shledal, že i tento dopis je falzem, které nevyjadřuje pravou vůli poškozené, nemohl být sepsán poškozenou, nemohl být vyhotoven dne 24. 9. 2014, jak je na něm uvedeno, a pokud jej poškozená podepsala, tak ve stavu, kdy už si nemohla být vědoma jeho obsahu. Předně nutno říci, že originál tohoto dopisu se nikde nenašel, zejména ho nemá Raiffeisenbank, a o tom, jak se do složky poškozené P. v Raiffeisenbank dostala jeho kopie, není nikde žádný záznam, neexistuje k němu obálka, razítko podatelny, nic co by dokládalo jeho původ. Shodná kopie se však našla při PJPP BEZ H2O u spolupracovníka obžalovaného U., svědka T.. Samotný text této listiny však prokazuje, že není pravou. Je totiž datována stejného dne, kdy se v bance procesují doklady k akvizici klientky P., které jí mají být následně odeslány k podpisu poštou. Stejného dne totiž teprve obž. V. zasílá svědku Ž. emailem osobní údaje potenciální klientky - poškozené P. s pokynem, aby připravil pro klientku veškeré listiny k otevření účtů a převodu jejích prostředků z HSBC a tyto jí k podpisu poslal prostřednictvím DHL na adresu Dante R., a to vše spolu s dopisem, který obžalovaný rovněž přiložil, přičemž se jedná o doprovodný dopis k uvedeným listinám od obž. V. pro pošk. P. v italštině, ve kterém se jí obžalovaný V. teprve představuje jako zodpovědná osoba privátního bankovníctví Raiffeisenbank v ČR, sděluje kontaktní údaje na Raiffeisenbank a přikládá pro zpětnou zásilku obálku s adresou pražské centrály Raiffeisenbank. Dle datace dopisu by tedy poškozená udělovala obžalovanému V. pokyny dříve, než se vůbec stala klientkou banky a než se dozvěděla, že se má obracet na obžalovaného V.. Nadto nemohla poškozená ani D. R. napsat tento dopis, protože ani jeden z nich nemluví anglicky, a dle výpovědi svědka B. by poškozená v době, kdy byla schopna své jednání ještě posoudit, takovou listinu nepodepsala. Ve verzi předkládané soudu obžalovaným V. je také jen stěží vysvětlitelné, proč by obžalovaný při tvrzené úzkostné ochraně zájmů poškozené P. neřešil, kde se tento text vzal a kdo je jeho autorem, když věděl, že ani poškozená ani D. R. anglicky neumí.

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

443. Verzi obžalovaných, že transfer peněz poškozené na Mauritius byl v souladu s její vůlí a pokynem, má dokládat především investiční smlouva mezi poškozenou P. a společností HAUZ, zastoupenou ředitelkou Vanessou P.. Tato listina však nebyla předložena či nalezena nikde tam, kde by to bylo logické v případě, že by se jednalo o pravou listinu, vyjadřující skutečnou vůli v této uvedených smluvních stran. Zejména tedy nebyla předložena Raiffeisenbank, kde by sloužila jako optimální podklad k odůvodnění transferu prostředků na Mauritius. Nebyla nalezena u poškozené či Dante R., nepředložila ji svědkyně P., ředitelka a jednatelka společnosti HAUZ. Nebyla ani součástí listin předložených ABC bance při zakládání účtu společnosti. Opak tvrdil obžalovaný U. ve své výpovědi zjevně jen proto, aby odůvodnil, proč tuto listinu měl v držení, když už ji obžalovaný B. do spisu založil. Jediným zdrojem této listiny jsou obžalovaní. Kopii této smlouvy datované 19. 1. 2015 založil do spisu v přípravném řízení obž. B. poté, co začal ve věci vypovídat a výrazným způsobem přispěl k objasnění následné legalizace poškozené P. zcizených finančních prostředků. Obžalovaný B. uvedl, že tuto smlouvu obdržel od obžalovaného U., což koresponduje s tím, že originál této smlouvy (lze-li to tak nazvat, viz níže), byl nalezen u svědka T., osoby s těsnou vazbou na obžalovaného U. a dalšího z pachatelů trestné činnosti v projednávané věci, který však pro tuto není trestně stíhán, jak bude rozvedeno dále. K samotnému obsahu této investiční smlouvy mezi spol. HAUZ a pošk. P. soud upozorňuje na skutečnost, že v době údajného uzavření této smlouvy by poškozené bylo 85,5 roku a pokud by vůbec měla naději na nějaký výnos z této investiční akce v SAE, pak dle smluvních podmínek nejdříve po konci prvního investičního období, tedy nejdříve až v lednu 2029, kdy by poškozené bylo 99,5 roku! Přičemž za svou nemalou investici neměla možnost jakékoli kontroly nad činností spol. HAUZ, k této jí nebyly poskytnuty žádné garance. Je skutečně naprosto absurdní, že by pošk. P. takovouto smlouvu uzavřela. Hrubě nevýhodná jsou i další ujednání, kdy byl pro případ prodlení pošk. P. s úhradou kterékoli částky sjednán sankční úrok z prodlení ve výši 0,5 % denně (tj. 180 % ročně) z celkové částky investice, která činí 8.000.000 €, což představuje úrok z prodlení ve výši 40.000 € denně, bez ohledu na výši částky, se kterou by byla poškozená v prodlení. Nadto je zřejmé, že poškozená takovouto likvidní částkou nedisponovala, ze Švýcarska převedla majetek ve výši cca 3,2 mil. €. Smlouva je tedy koncipována tak, že by se v prodlení ocitla a sjednaný úrok z prodlení by celou její investovanou částku 3 mil. € takřkajíc zkonsumoval za pouhých 75 dní. Naopak spol. HAUZ by v případě prodlení s vyplacením zisku hradila nesrovnatelně nižší sankční úrok pouhých 5% ročně a pouze z dlužné částky! Toto v kombinaci s ujednáním v čl. 8.3 smlouvy, dle kterého může spol. HAUZ od smlouvy odstoupit neprodleně jakmile pošk. P. poruší jakýkoliv svůj závazek z této smlouvy, a v tomto případě jí náleží odstupné ve výši 3.000.000 €, zaručují, že by se pošk. P. fakticky nikdy nemohla domáhat ničeho, přišla by o své peníze a ještě by se stala dlužníkem spol. HAUZ. Tomuto scénáři odpovídají i originály dopisů poškozené P. datované 15. 1. 2015, 15. 4. 2015 a 20. 7. 2015, všechny psané v angličtině, kde sděluje nepojmenovaným osobám svou neschopnost dostat smluvním závazkům, neboť není schopna uhradit druhou splátku. Tyto dopisy byly nalezeny na jediném místě, a to při PJPP BEZ H2O. S odvoláním na vše výše uvedené, zejména zdravotní stav poškozené v době údajného vyhotovení těchto dopisů, jakož i neznalost angličtiny, soud shledal, že i tyto dopisy jsou účelově vyhotovenými důkazy pro krytí trestné činnosti obžalovaných, jejichž alibi a možné únikové scénáře byly rozpracovány v několika směrech. I proto je listina dílem tak nekonkrétní, v dopise není uveden žádný konkrétní adresát.
444. V podpisové doložce investiční smlouvy nejsou uvedena data a místa podpisu, jsou zde však podpisy obou stran. Nutno však dodat, že podpisové doložky jsou na zvláštním listu papíru samostatně, odděleny od jakéhokoli textu smlouvy, a zatímco předcházející strany 1 až 5 textu smlouvy jsou číslovány, na straně s podpisovými doložkami dole žádné číslo stránky uvedeno není. Listy nejsou nijak spojené a jeví se tak býti pravděpodobné, že list s podpisovou doložkou byl ke smlouvě přidán následně, aniž by byla součástí smlouvy, tedy aniž by byl dokument v této podobě podepsán, resp. aniž by podpisující věděl, co podepisuje. Výše uvedené pak vede k jedinému logickému závěru, tedy že pošk. P. tuto smlouvu nikdy neuzavřela. Jedná se o součást sofistikovaného plánu obžalovaných a jeden ze způsobů krytí jejich trestné činnosti, což plně

koresponduje i s tím, že tato smlouva nebyla nalezena nikde jinde, než právě u nich. Podpis poškozené se objevuje i na řadě dalších listin nalezených při PJPP BEZ H2O, které zjevně neměla žádný důvod podepsat, a to ani o vlastní vůli, ani na pokyn svého zmocněnce R.. Jediný, kdo měl zájem na tom, aby poškozená takovéto listiny podepsala, byli pachatelé podvodu na poškozené, u nichž pak tyto byly nalezeny (blanko směnky, osvobozující prohlášení ve vztahu k obžalovanému V. atd.) nebo jimiž byly tyto předloženy a uplatněny (příkazy k zahraničním platbám z účtu poškozené na účet společnosti HAUZ). Jedinou osobou, která měla přístup k poškozené a která jí prokazatelně nechala při druhé schůzce bez přítomnosti dalších osob podepsat blíže nezjištěné listiny, mezi nimi právě i nevyplněné příkazy k zahraničním platbám, byl obžalovaný V.. V tomto směru je podstatné i svědectví ošetřovatelky poškozené Teresy I., která s ní trávila většinu jejího aktivního dne, pomáhala jí připravovat se na návštěvy, oblékat se apod. Protože návštěv k poškozené chodilo velmi málo, zapamatovala si svědkyně I. bez problémů neznámé cizince, kteří poškozenou v několika málo případech navštívili. Vypověděla, že u ní byl dvakrát obžalovaný V. a jednou pár italsky hovořících osob, kterými zjevně byli svědkem Z. popisovaní pracovníci společnosti Financial Vision z Ticina. Nikdo jiný poškozenou nenavštívil.

445. Při PJPP BEZ H2O byly nalezeny i další 2 listiny s prázdnou univerzální podpisovou doložkou, shodnou, jako byla užita u této smlouvy, vyplněnou toliko podpisem poškozené P., obě v originále. Je to v zásadě libovolně využitelná listina s podpisem poškozené P., o které se zmiňovali obžalovaný U. a svědek T. jako možném řešení problému, pokud by mělo prověřování věci směřovat k obžalovanému U., jak vypověděl obžalovaný B..
446. K údajnému investičnímu záměru poškozené se vztahuje ještě dopis poškozené P. adresovaný obžalovanému V. dne 29. 1. 2015, opět v angličtině, ve kterém pošk. P. uvádí, že již dříve avizovala své rozhodnutí investovat nějaké peníze do realitních projektů v zahraničí. Učinila tedy rozhodnutí a vybrala několik nemovitostních projektů ve Spojených arabských emirátech, kde hodlá přes mezinárodní investiční společnost investovat celkem 8 000 000 €, z toho 3 000 000 € do konce února 2015, další 2 500 000 € do konce března 2015 a poslední 2 500 000 € do konce dubna 2015 s tím, že přesná data budou specifikována v investiční smlouvě, která je v jednání. Necht' jsou tedy prostředky paní P. připraveny k odeslání dle schématu výše. Originál tohoto dopisu se nenašel, kopie se neznámým způsobem ocitla ve složce poškozené P. v Raiffeisenbank a shodná kopie byla nalezena při PJPP BEZ H2O. Nelze přehlédnout nesoulad v datech, kdy v tomto dopise obžalovaná uvádí, že investiční smlouva je v jednání, přitom tato je datována již 19. 1. 2015. Obsah, vyhotovení v angličtině i tvrzené datum opět prokazují, že se nejedná o pravý dopis vyhotovený poškozenou, nýbrž o součást účelově vytvářených podkladů pro alibi obžalovaných.
447. Tvrzení obžalovaného U., že měl vztah mezi HAUZ a poškozenou P. smluvně doložen právě předmětnou investiční smlouvou, tudíž nemohl tušit nic nezákonného, nadto tuto smlouvu shledala jako dostatečnou i ABC banka, a účet na jejím základě otevřela, je naprosto liché a je jedním z mnoha případů manipulace a účelové desinterpretace důkazů, na kterých oba obžalovaní U. i V. zakládají svou obhajobu. ABC banka tuto listinu k dispozici dle výsledku právní pomoci vůbec neměla, a sám obžalovaný U. jako úspěšný advokát, za kterého se označuje, nemohl s ohledem na obsah i formu této listiny ani omylem dospět k závěru, že na této smlouvě není nic podezřelého, co by jej mělo varovat. Tolik k vyvrácení jeho obhajoby v tomto bodě. Podstata věci však leží jinde, a obžalovaný se svým tvrzením toliko snaží od této pozornost odvést. Celý děj se totiž odehrál jinak, a to způsobem podrobně popsáním v tomto rozsudku, kde vztahy mezi obžalovanými byly nastaveny jako vztahy spolupachatelů, obžalovaný U. v této věci neposkytoval obžalovanému V. právní pomoc ve smyslu výkonu advokacie, a obžalovaný V. neposkytoval poškozené P. finanční služby za svého zaměstnavatele, Raiffeisenbank, ale oba společně se zapojením či využitím dalších osob realizovali sofistikovaný plán podvodu na poškozené P., oba zneužili svých odborných znalostí, kontaktů a postavení daných svým povoláním, a páchali

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

společně pod rouškou jejich výkonu závažnou trestnou činnost, vedenou snahou se na úkor poškozené neoprávněně obohatit.

448. Obžalovaný V. poškozenou navštívil dvakrát. Poprvé se návštěva odehrála v přítomnosti jejího zmocněnce Dante R. a dala obžalovanému možnost osobně poznat poměry poškozené. Na druhou schůzku, která následovala po třech týdnech, však obžalovaný přišel k poškozené domů dříve, než bylo sjednáno, čímž si zajistil, že se s poškozenou sejde o samotě. Jeho obhajobu, že přišel přesně ve stanovený čas a že se D. R. k jeho nevoli schůzky neúčastnil, protože ho na poslední chvíli omluvil sv. R. pro nemoc, vyvrací jak výpověď sv. R., který to jednoznačně popřel, tak výpověď svědkyně I.. Tato s jistotou vypověděla, že jí pan R. o druhé návštěvě obžalovaného u poškozené P. předem informoval a požádal ji, aby ráno před schůzkou paní P. oblékla a zajistila, aby se nasnídala a na schůzku se připravila. Svědkyně tedy přišla k poškozené domů tak, aby uvedené ještě před příchodem hosta s poškozenou stihla, avšak potkala se s obžalovaným ve dveřích, on již byl na odchodu. Obžalovaný tedy ze schůzky odcházel ještě nejméně půl hodiny před tím, než měla schůzka vůbec začít. Navíc na odchodu zjevně spěchal, na pozvání svědkyně na kávu reagoval neadekvátně, řekl jen „OK, OK“ a odešel. Svědkyni to okamžitě zneklidnilo, když zjistila, že před poškozenou na stole žádné listiny neleží, hned se jí ptala, zda obžalovanému něco podepsala. Poškozená to potvrdila. Svědkyně o situaci obratem informovala Dante R. a uvedla, že i on byl překvapen. Svědkyně v hlavním líčení vypověděla, že si je naprosto jistá, že po této schůzce obžalovaný u poškozené žádné listiny nezanechal. Je tak vyvrácen styčný bod obhajoby obžalovaného i v tom smyslu, že by poškozené na místě zanechal veškeré materiály, které s ní podepsal (včetně příkazů k převodu, které se následně staly podkladem pro zcizení jejích peněz), aby si je mohla v klidu zkontrolovat a doplnit s Dante R., a že mu tato následně formuláře s údaji o bankovním účtu společnosti HAUZ zaslala poštou. Svědkyně I. toto vyvrátila s naprostou jistotou, když uvedla, že obžalovaný na druhé schůzce žádné listiny poškozené nepředal, žádné nezanechal. Navíc nelze přehlédnout následné chování obžalovaného a radikální obraty v jeho tvrzení, že mu poškozená listiny po kontrole posílala poštou. V rozhovorech v rámci interního šetření v Raiffeisenbank totiž napřed tvrdil, že příkazy k převodu z účtů poškozené v Raiffeisenbank na účet spol. HAUZ na Mauritiu s poškozenou osobně vyplnil při druhé schůzce. Až poté, co byl pracovníky banky konfrontován s tím, že to není možné, neboť v době jeho schůzky s poškozenou ještě účet společnosti HAUZ vůbec neexistoval, přišel s verzí o zasílání poštou, a to poté, co si vzal týden na rozmyšlenou. Pak se zázračně rozpomněl, že mu vlastně přišly pokyny k platbě na papírku od poškozené poštou na jeho soukromou adresu, on je vyplnil do nového formuláře příkazu k zahraniční platbě a poslal poškozené poštou k podpisu. Pak se mu platební příkazy vrátily opět obyčejnou poštou na jeho soukromou adresu, nedokáže si však vybavit, jestli všechny najednou nebo jestli chodily postupně několika dopisy. V hlavním líčení pak uplatnil další verzi, když vypověděl, že název společnosti HAUZ do platebních příkazů vyplnil se svědkem R. v předvečer druhé schůzky s poškozenou, přičemž číslo účtu příjemce a další údaje o platbě měl následně doplnit s poškozenou při jejich schůzce, což se ale nestalo, protože poškozená nebyla bez Dante R. schopna tyto údaje dohledat. Proto s ní obžalovaný příkazy k platbám toliko podepsal, aby mohl potvrdit její podpis a nemusel do Itálie jezdit znovu, a nechal je poškozené ke kontrole a doplnění údajů o účtu společnosti HAUZ a dalších na místě s tím, že mu je poté poškozená pošle poštou. To se stalo, ale poškozená poslala příkaz, do kterého nic nedoplnila, jen přiložila papír s údaji o účtu společnosti HAUZ. Obžalovaný však již v hlavním líčení netvrdil, že tyto obdržel na svou domácí adresu, naopak vypověděl, že je našel na svém stole v Raiffeisenbank asi 30. 3. 2015. Obžalovaný tyto informace tedy sám dovyplnil do tří platebních příkazů na společnost HAUZ, které paní P. již dříve podepsala, a poslal je paní P. poštou přes podatelnu Raiffeisenbank zpět do Itálie ke kontrole, aby se pak opět vrátily poštou a obžalovaný je znovu našel v bance na svém stole v týdnu od 7. 4. 2015, a předal je sv. R. ke zpracování. Obžalovaný tedy své verze stále mění v návaznosti na aktuální důkazní situaci. Důvěryhodnost jeho tvrzení je tak nulová.

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

449. K tvrzené čilé korespondenci mezi obžalovaným a poškozenou je na místě dodat, že jediné dvě zásilky, které Raiffeisenbank ve věci poškozené P. dohledala, jsou jednak odchozí zásilka ze dne 24. 9. 2014 doručovaná přes DHL, jejímž odesílatelem byl za Raiffeisenbank obž. V. a adresátem D. R., přičemž se zjevně jedná o dokumentaci k otevření účtu v Raiffeisenbank a převodu prostředků z HSBC, včetně doprovodného dopisu obžalovaného V., a dále jedna příchozí doporučená zásilka ze dne 2. 10. 2014 doručená poštou, jejímž odesílatelem byl D. R. a příjemcem P. V., tedy zásilka, kterou se podepsané dokumenty vracely do banky. Žádná jiná komunikace mezi bankou a poškozenou či jejím zmocněncem evidována není, přičemž banka eviduje všechny doporučené zásilky a poštu zasílanou do zahraničí kurýrní službou. Rovněž svědkyně I. si pamatuje jen na tuto jednu zásilku, kterou jí dal D. R. k odeslání. Je prokázáno, že obě strany komunikovaly tímto průkazným způsobem, tedy kurýrní službou či doporučeně. Proč by u ostatních zásilek najednou volili obyčejnou poštu, není zřejmé, motiv nebyl ani na jedné straně finanční, přičemž měly být doručovány poměrně zásadní listiny, zejména v případě podepsaných platebních příkazů, které byly vyplněny jen dílem, a pokud by se dostaly do nepravých rukou, mohly poškozené způsobit škodu. Bylo by logické i s ohledem na dřívější postup stran, aby tyto zaslaly doporučeně či kurýrem. Žádnou takovou zásilku však Raiffeisenbank nepřijala ani neodeslala.
450. V hlavním líčení tedy obžalovaný V. již tvrdil, že veškerá komunikace ve věci poškozené P. chodila do banky, zatímco na soukromou adresu obžalovaného přišly jen tři dopisy. První měl být dopis adresovaný HSBC podepsaný paní P. s pokynem k převodu prostředků z HSBC do Raiffeisenbank, který obžalovaný sám připravoval a který mu na jeho adresu do Lugana údajně poté poslal sv. R.. Druhý měl být omluvný dopis od poškozené P. a Dante R., s notářsky ověřeným prohlášením o zproštění adresovaným obžalovanému, a k němu průvodčí dopis adresovaný Raiffeisenbank, opět ve smyslu, že ani obžalovaný ani banka nepochybili a že peníze jsou k dispozici. Třetí dopis údajně přišel obžalovanému až v roce 2017. Obžalovaný ho soudu předložil, ale současně zdůraznil, že mu nechce přikládat jakoukoli váhu, neboť od konce roku 2015 byla poškozená P. mentálně nezpůsobilá. Chce tím jen dokázat, že mu chodila korespondence na jeho soukromou adresu do Lugana, neboť k tomuto dopisu dohledal i poštovní obálku. K tomuto je však nutno podotknout, že tento dopis neprokazuje ve prospěch obžalovaného vůbec nic. Opět se jedná o falzum neznámého původu, autorem tohoto dopisu nemohla být ani poškozená ani nikdo jiný jednající v její prospěch, jedná se zjevně o podvrh vyhotovený účelově pro potřeby obhajoby obžalovaného V., který byl poprvé ve věci vyslýchán již 10. 5. 2016 a v době údajného obdržení tohoto dopisu již účelově vytvářel fikci pro svou obhajobu. Jedná se o prostou obyčejnou zásilku, jejíž odesílatel je neověřitelný a mohl jím být jak obžalovaný sám, tak kterákoli jiná osoba jednající vědomě či nevědomě v jeho prospěch a na jeho pokyn.
451. Ke komunikaci s klientkou obyčejnou poštou na soukromou domácí adresu obžalovaného se vyjadřovali i svědci R. či M., takový postup označili za neobvyklý i v privátním bankovníctví. Objektivně navíc nemohl nic usnadnit, neboť se z pohledu poškozené stále jednalo o zásilku do zahraničí. A především, tvrzení obžalovaného V., že poškozená měla jeho soukromou adresu, je osamocené a vyvrácené dalším během událostí. Je totiž zřejmé, že když se D. R. nedokázal s obžalovaným spojit, aby ověřil, že převody peněz poškozené P. z HSBC proběhly v pořádku, a aby domluvil první platbu za účelem převodu několika set euro z účtu poškozené v Raiffeisenbank do Itálie, snažil se obžalovaného zastihnout přes svědka R. a následně přes advokáta I., který zkoušel všechny dostupné kontakty. Psal do pražské Raiffeisenbank k rukám obžalovaného, k rukám Salvatore B. (na kterého kontakt získal v zásadě náhodou, když do banky volal a byl na něj spojen proto, že mluvil italsky) a později k rukám generálního ředitele I. V., emailem i poštou, na veřejně dostupné emailové adresy xxx a xxx, kontaktoval i centrálu Raiffeisenbank ve Vídni, ale nikdy se nepokusil kontaktovat obžalovaného jinak, než na jeho pracovní adrese. Je zřejmé, že se advokát I. vytrvale snažil dosáhnout komunikace s obžalovaným V. a s bankou. Kdyby poškozená, resp. D. R. měli i kontakt na soukromou adresu obžalovaného V. ve Švýcarsku, jistě by ho někdo ze jmenovaných využil, zejména svědci R. či I., kteří oba působili ve Švýcarsku v Luganu, ale nic

takového se nestalo. Svědek I. k tomuto výslovně uvedl, že poškozená a D. R. měli na obžalovaného kontakt pouze na mobilní telefon, pracovní email a adresu do banky. V souladu s tím jsou v záhlaví jejich dopisů uvedené vždy jen oficiální kontaktní údaje Raiffeisenbank. Kde obžalovaný bydlí, tito zjevně nevěděli.

452. Především ale verze obžalovaného postrádá smysl v tom směru, že by svým podpisem stvrzoval pravost podpisu poškozené, který byl vyhotoven na formulářích zahraničních platebních příkazů, na kterých v té době ještě nebyla vyplněna ta nejpodstatnější data, tedy účet příjemce, převáděná částka ani datum. Ověření podpisu na listině, kde poškozená neuvádí, co je její vůlí a co tedy podepisuje, naprosto postrádá logiku a jde proti smyslu věci. Ověřením pravosti podpisu za pomoci ověření totožnosti jeho pisatele a shody podpisu s podpisovým vzorem banka standardně ověřuje, že konkrétní pokyn zadává k tomuto oprávněná osoba. Pokud na listině nebyl vyplněn pokyn, nemohlo být ověřováno, kdo tento uděluje. Naopak je takovým postupem klient vystavován nebezpečí, že bude nad jeho podpis, bankéřem již ověřený, vyplněn pokyn, který jeho vůlí odporuje. Takový postup je za normálních okolností nepochybně nerozvážeností především klienta, kterou by však měl bankéř ohlídat a takovýto pokyn svým podpisem neverifikovat, avšak s ohledem na další prokázané okolnosti je v dané věci podstatné právě a pouze to, jak postupoval obžalovaný V.. Tedy že klientku P. nechránil, jak tvrdí, ale že ji naopak podvedl, když na ní vylákal podpisy na blanko dokumentech, využívaje jejího vysokého věku, špatného xxx xxx stavu a skutečnosti, že poškozená nemohla porozumět obsahu podepisovaných listin, které byly všechny pouze v českém jazyce. V tomto stavu tedy obžalovaný nechal poškozené podepsat listiny, s jejichž obsahem ona nebyla a ani nemohla být seznámena, a nezanechal jí z těchto na místě ani kopie, natož originály. Veškerou dokumentaci si odvezl. Schůzka se odehrála beze svědků a jediná relevantní informace k jejímu průběhu je od svědkyně I., která uvedla, že jí poškozená bezprostředně po odchodu obžalovaného potvrdila, že mu něco podepisovala. Svědek I. ve své výpovědi uvedl, že měl od pana R. stejnou informaci, tedy že paní P. dokumentaci z banky ze schůzek s obžalovaným nemá, což mělo být zdůvodněno tím, že tato nebyla podepsána od pracovníků banky, proto obžalovaný V. na osobní schůzce řekl, že si ji odveze a pak klientce listiny pošle, což se nestalo. Odpovídá to i tomu, že jediné dokumenty k účtům poškozené u Raiffeisenbank, které se v Itálii u poškozené následně našly a byly užity v tamních řízeních, jsou ty k otevření účtu, tedy ze září 2014, když byly řešeny korespondenčně.
453. Konečně je na místě zmínit výše podrobně rozebrané záznamy v interním systému banky IMDB o průběhu interního šetření v Raiffeisenbank, které zachycují i ty detaily, které si svědci s odstupem času již ve svých výpovědích nevybavovali. Svědci N., Ž. a S. v hlavním líčení shodně vypověděli, že případ poškozené P. byl od počátku nestandardní tím, že obžalovaný V. jako ředitel privátního bankovníctví sám plnil úkoly pečujícího privátního bankéře, tedy osobně zajišťoval styk s klientkou P., kterou i sám do banky přivedl, což se dle vědomí svědků u žádných jiných klientů nestalo. Svědek N. upřesnil, že jakkoli byla v privátním bankovníctví kvůli vysoké rizikovitosti nastavena procedura schvalování nových klientů oddělením Compliance, které vedl, klientka P. tímto schválena nebyla. Zpočátku se jevila jako standardní, neriziková, protože to byla 80 letá Italka, která měla svoje peníze 30 let uložené ve švýcarské bance a chtěla je převést a dlouhodobě uložit v Raiffeisenbank v ČR, přičemž se jednalo o zdroje prověřené ve Švýcarsku. V její složce chyběly ale některé věci, proto se její schvalování za strany Compliance protáhlo a v mezích už přišly na její účty peníze, což se do jejího schválení stát nemělo, ale svědek to zjistil až následně. Svědek Ž. nadto uvedl, že jako přidělený privátní bankéř o proces schválení klientky P. obžalovaného V. výslovně žádal, ale ten ho odmítl s tím, že se to projedná následně, což zvyšovalo obavy svědka vyvolané nestandardním průběhem zpracovávání této klientky a postojem obžalovaného V. a vedlo ho k tomu, že opakovaně žádal, aby byla klientka přidělena jinému privátnímu bankéři, což se nakonec z rozhodnutí obžalovaného V. i stalo, ale to už byly převody jejích prostředků v běhu. Svědek R. rovněž tvrzení obžalovaného V. o tom, že poškozená P. přišla do Raiffeisenbank standardním procesem, včetně toho, že prošla schválením compliance, které mělo dokonce

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

proběhnout bez účasti obžalovaného mezi bankéřem R. a vedoucím compliance N., popřel. Všichni svědci z řad pracovníků Raiffeisenbank, kteří se na věci podíleli, naopak hovoří o tom, že tato kauza probíhala nestandardně. Dopisy advokáta I. budily v bance zpočátku nedůvěru, a to zejména s ohledem na silné postavení obžalovaného V. v bance, který byl ředitelem privátního bankovníctví, klíčovým manažerem banky odpovědným přímo představenstvu, tedy a priori důvěryhodnou osobou, a proto nebyl zprvu důvod zpochybňovat jeho integritu. Následně však vyplývaly najevo nesrovnalosti, proto se spustilo interní šetření, v rámci něhož byl opakovaně dotazován obžalovaný V., jehož tvrzení se měnila a ukázalo se, že některá byla nepravdivá, zejména ohledně platebních příkazů a zdravotního stavu klientky, u níž vyvstaly pochybnosti, zda byla svéprávná. Výsledky interního šetření vedly k podání oznámení podezřelého obchodu na FAÚ.

454. Ze záznamů o pohovorech pracovníků oddělení Compliance a Fraud and Risk Management s obžalovaným V. vyplývá, že obžalovaný V. při akvizici klientky P. Raiffeisenbank nesdělil, že jsou její prostředky ze švýcarské HSBC vytěsňovány proto, že nejsou řádně zdaněny v Itálii, ačkoli to sám velice dobře věděl. Toto ve své výpovědi v hlavním líčení potvrdil i sv. R., který dále popsal, že mu v době, kdy už se věc řešila přes právníka I. volal D. R. s tím, že ho doma v Itálii nečekaně v brzkých ranních hodinách navštívil obžalovaný V. a varoval ho, ať si dává pozor, protože peníze paní P. nebyly deklarovány a že by mohl mít problémy s finančním úřadem v Itálii. Tuto schůzku přiznal i obžalovaný V. a v dané době byla řešena i ze strany banky jako nevhodný postup, který odporoval pokynu ředitele V. se kontaktu s poškozenou zdržet. Svědek R. o návštěvě obžalovaného V. u Dante R. informoval advokáta I., který doporučil využít daňové amnestie, aby se předešlo vydírání ze strany obžalovaného V., což se následně také stalo, a následně tak mohlo dojít i k podání trestního oznámení na obžalovaného V. v Itálii.
455. Dále byl obžalovaný v rámci pohovoru s pracovníky banky dotazován na adresu klientky v ČR, která byla uvedena v dokladech k otevření jejích účtů, a která se následně ukázala být smyšlenou. Obžalovaný tuto vysvětloval tím, že mu ji sdělil sv. R.. Sv. R. to však ve své výpovědi jednoznačně popřel, naopak uvedl, že o žádných vazbách poškozené na ČR neví. Obžalovaný svá tvrzení ničím nedoložil, žádnou dokumentaci k akvizici klientky údajně nemá, protože veškerá jeho komunikace se sv. R. probíhala telefonicky a přes SMS, nikoli emailem. Rozporuplné informace uváděl obžalovaný i k zamýšlenému dalšímu osudu peněz poškozené P., když sv. R. mu měl tvrdit, že zůstanou v bance, zatímco klientka měla vlastně od počátku sdělovat, že peníze bude chtít převést pryč, ale obžalovaný si to prý uvědomil až později. Za důvěryhodné označil stanovisko klientky, protože bylo vždy konzistentní. Sv. N. však jako zásadní kritérium, ze kterého byla zpočátku vyvozována nízká rizikovost klientky, uvedl mimo jiné i záměr prostředky v Raiffeisenbank uložit dlouhodobě. Oddělení Compliance tedy zjevně nebyla informace o údajném investičním záměru poškozené ze strany obžalovaného žádným způsobem komunikována a její údajný dopis z 24. 9. 2014 nemohl být součástí předložených podkladů v rámci tohoto interního schvalovacího procesu, který nikdy nebyl ani dokončen.
456. K popisu první schůzky s poškozenou P. dne 29. 1. 2015 obžalovaný při interním šetření uvedl, že s sebou vzal prázdné platební příkazy, do kterých nejprve vyplnil číslo účtu a banku příjemce na schůzce se sv. R. (který to však ve svém výsledku v hlavním líčení popřel), a následně tyto ověřoval s pošk. P. a Dante R.. Dále podepisovali „spoustu papírů“, na což si měla stěžovat i poškozená. Obžalovaný však nedokázal uvést, o jaké listiny se mělo jednat, zejména poté, co byl pracovníky banky konfrontován s tím, že uváděné listiny byly podepsány korespondenčně již v září 2014. Dokázal tedy pouze sdělit, že mezi nimi byly platební příkazy, které následně obžalovaný na pokyn sv. R., potvrzený Dante R., skartoval (svědek R. však toto ve svém výsledku v hlavním líčení vyloučil). Na druhou schůzku s poškozenou P. dne 18. 2. 2015 měl obžalovaný opět s sebou přivést platební příkazy, které opět vyplnili se sv. R. v předvečer v Luganu společně, přičemž na rozdíl od své výpovědi v hlavním líčení zde neuvedl jako problém, že by tyto nebyly zcela vyplněny, protože sv. R. neměl potřebné údaje o čísle účtu příjemce, které měla dodat poškozená, ale tvrdil, že tyto všechny sice s R. vyplnil, ale problém spočíval v tom, že poškozená neměla údaje k platbě nikde

napsané, D. R. na schůzce nebyl, proto nemohla vyplněné platební příkazy zkontrolovat, ale pouze tyto příkazy k převodu podepsala spolu s příkazy k uzavření účtu a dalšími pokyny. Obžalovaný pak tyto plně vyplněné nechal na místě u poškozené doma, aby si je tedy mohla poškozená s Dante R. zkontrolovat později. Když byl však obžalovaný pracovníky banky dotazován na rozpor v časových údajích, neboť tvrdil, že platební příkazy k převodu prostředků poškozené P. na účet společnosti HAUZ vyplnil se svědkem R. dne 17. 2. 2015 a podepsal s poškozenou následujícího dne, tedy v době, kdy tento účet na Mauritiu ještě neexistoval, neboť byl založen až 16. 3. 2015, tak nedokázal odpovědět, zmínil jen možnou chybu v datech evidovaných bankou, a požádal o týden na odpověď s tím, že to vysvětlí dodatečně. Při dalším pohovoru po týdnu pak uvedl, že si vzpomněl, že údaje o společnosti HAUZ nevyplňoval se svědkem R., ale že mu platební příkazy k převodům na společnost HAUZ přišly vlastně poštou, ale neuvedl to, protože si na to vůbec nevzpomněl. V rozporu se svou výpovědí v hlavním líčení uvedl, že příkazy, které podepisoval na osobních schůzkách s klientkou, byly na jiné firmy, a tyto se nepoužily. Předmětné příkazy k převodu prostředků poškozené P. na účet spol. HAUZ na Mauritiu tedy údajně vznikly tak, že obžalovaný na svou soukromou adresu dostal od poškozené P. papír, na kterém byly údaje o společnosti HAUZ, číslo účtu, adresa, atd., kam se měly její prostředky převést. Obžalovaný při rozhovoru s pracovníky banky přislíbil, že se tento pokyn od klientky pokusí doma dohledat, avšak tento nikdy Raiffeisenbank nepředal, v dalších pohovorech se o něm nezmínil, a když na něj byl dotazován při posledním interním pohovoru o několik týdnů později, tak uvedl, že ho ani nehledal. Lze jen stěží uvěřit, že by obžalovaný pod tlakem svého vyšetřování v rámci banky zapomněl tři týdny na to, že má hledat takovýto stěžejní doklad na svou obhajobu. V této verzi tedy obžalovaný V. v interním šetření po týdenním rozmyšlení nově tvrdil, že na základě písemných instrukcí došlých na jeho soukromou adresu vyplnil do nových formulářů platebních příkazů údaje o společnosti HAUZ dle zaslaných instrukcí, a poslal je obyčejnou poštou pošk. P., která mu je pak obyčejnou poštou zaslala podepsané na jeho soukromou adresu zpět, přičemž si obžalovaný nechal prostor pro další manévrování tím, že k dotazu uvedl, že si nepamatuje, zda mu přišly všechny tři podepsané platební příkazy zpět od klientky nejednou, nebo zda chodily postupně.

457. Při třetím rozhovoru s pracovníky banky v rámci interního šetření dále obžalovaný V. sdělil, že vše vykonstruoval sv. R., který řídí i advokáta I., přestože pošk. P. ani D. R. nic nehledají. Ke sv. R. pak obžalovaný uvedl několik nelichotivých informací, včetně tvrzení, že vydírá obž. V., aby z banky ukradl dokumentaci ke klientce P., žádný důkaz k těmto tvrzením však nepředložil a nedodal ani jinou dokumentaci, o kterou byl žádán, a která měla jeho tvrzení dokládat. Tvrzení o tom, že poškozená ani R. nic nehledají, byť zjevně nepravdivé, se pak objevuje i v listině opakovaně zmiňované jejím italským názvem „Quietanza Liberatoria“, v překladu „potvrzení o zproštění“, které obžalovaný V. zaslal bance emailem až o rok později v srpnu 2016, jak je rozvedeno níže. K dotazu na spojení mezi poškozenou P. a obžalovaným U., vlastníkem společnosti HAUZ, na účet které prostředky poškozené P. sporovanými převody odešly, obžalovaný pracovníkům banky sdělil, že je to dobrý právník a zřejmě se k ní mohl dostat poté, co jej obžalovaný doporučoval mimo jiné i nezávislému finančnímu poradci z Lugana panu B.. Jakou vazbu by měl mít pan B. na poškozenou, již nevysvětlil. Po konfrontaci s dopisy od advokáta I. obžalovaný tvrdil, že mu tento ukazoval již sv. R., který jej současně varoval, že má advokát I. slíbenou odměnu 30 % za to, aby z Raiffeisenbank dostal peníze, bude tedy banku vydírat. Obžalovaný se vyjadřoval nelichotivě na adresu sv. I. a nově i Dante R., o němž tvrdil, že sv. I. proti bance poštvál, a jako možný motiv uvedl, že třeba „měl dědit?, nedědil?“. Obžalovaný se dále ohrazoval proti způsobu vedení interního šetření v bance, cítil se být pod tlakem a toto demonstroval historkou o tom, jak údajně fyzicky napadl svědka R. a poté mu platil čištění zakrváceného koberce. Ani tento incident však svědek R. ve svém výslechu nepotvrdil. Naopak popsal podobně jako pracovníci Raiffeisenbank provádějící interní šetření, že se stanovisko obžalovaného V. stále měnilo, jednou říkal, že je ochoten peníze poškozené vrátit, a jindy zase tvrdil, že peníze nevzal on, ale jeho kamarád – advokát, a že se musí obrátit na něj. Jakkoli se obžalovaný V. proti výpovědi svědka R. ostře vymezuje a označuje ji lživou, soud neshledal žádný důvod, proč by měl mít svědek R. zájem

obžalovanému V. škodit. Obžalovaný V. poukazuje na skutečnost, že sv. R. konal kroky ve věci poškozené P. ještě v době, kdy už nebyl jejím bankovním poradcem. Svědek toto ale přiléhavě vysvětlil. Jeho jednání bylo logické, měl zájem na tom, aby se podílel na převozu nezdaněných peněz paní P. ze Švýcarska do Itálie prostřednictvím společností provozujících sice právně krajně pochybný byznys, což svědek ani nepopíral, avšak sloužící cíli, za který měl svědek příslibu odměnu od Dante R. ve výši 1 až 2 % z převezené částky. Že se tedy ve věci i nadále angažoval, dává v jeho případě smysl.

458. Obžalovaný V. byl v Raiffeisenbank zaměstnán v době, kdy se systém schvalování klientů privátního bankovníctví zaváděl. Znal tedy velice dobře jeho pravidla a kritéria posouzení klientů, věděl, že poškozená P. nebude budít žádné pochybnosti s ohledem na její osobu a věk i původ jejích prostředků, které se převáděly ze Švýcarska, kde byly uloženy dlouhodobě, nadto převáženě ve formě cenných papírů. Věděl, že nikdo z privátních bankéřů nemluví italsky. Byl si rovněž vědom, že jeho tvrzení nebude nikdo zpochybňovat. Když se mu do cesty stavěl svědek Ž., z titulu své pozice ho nejprve ignoroval a pak vyměnil. Obžalovaný V. byl jediný, kdo měl ke kauze komplexní informace, zajišťoval totiž osobně veškerá jednání jak s klientkou, tak znal i průběh jednání se švýcarskou bankou HSBC, odkud se prostředky převáděly. Ostatní pracovníci banky, včetně vedoucího oddělení Compliance svědka N., měli informace toliko zprostředkovaně od obžalovaného V.. Pokud obžalovaný poukazuje na skutečnost, že předmětné zahraniční platební příkazy podepsala řada jiných pracovníků banky, kdy dokonce on ten první vůbec nepodepsal, pak ani toto nemá ten význam, který se obžalovaný snaží navodit. Předně bylo výsledky pracovníků prokázáno, jak a proč se na papírovém platebním příkazu podpisy jednotlivých pracovníků banky objevují, tedy že první jej podepíše ten, kdo příkaz připraví, poté se privátní bankéř sejde s klientem a dá mu příkaz podepsat, jeho podpis stvrdí svým podpisem a dodatečně pak požádá někoho z kolegů, aby se v rámci nastavené kontroly čtyř očí na příkaz připodepsal a tento mohl být předán ke zpracování. Fakticky tedy údaje na platebním příkazu a pravost podpisu klienta, kterými tyto stvrzuje, kontroluje jen privátní bankéř. V dané věci tak činil obžalovaný V., který pak dával podřízeným pracovníkům pokyny k jejich zpracování. V případě první platby, kterou odešla první částka, se obžalovaný skutečně na tento zahraniční platební příkaz nepodepsal, což však opět odporuje jeho verzi, že všechny tři platební příkazy podepsal osobně s poškozenou P. u ní doma v San Benedetto del Tronto při druhé návštěvě, přestože nebyly v podstatných částech vyplněné, což odůvodnil tím, že chtěl ověřit autenticitu podpisu klientky, a proto s ní tyto podepsal, aby nemusel za klientkou jet znovu. Protože se domluvili, že mu tyto poškozená následně po doplnění zbytku údajů zašle poštou, vyplňoval tyto příkazy obžalovaný vlastnoručně, aby poznal, že se mu vrátily stejné. Ve verzi obžalovaného by tedy nemohla nastat uvedená situace, kdy sice byl tento příkaz bankou zpracován na jeho pokyn, ale bez jeho podpisu.
459. Obžalovaný V. měl tedy jako ředitel privátního bankovníctví Raiffeisenbank informace, příležitost i pracovní postavení k tomu, aby na poškozené vylákal podpisy na příkazech k převodu finančních prostředků a tyto následně předložil ke zpracování s pokynem, aby veškeré peníze poškozené P. uložené na jejích účtech u Raiffeisenbank byly převedeny na účet jeho spolupachatelem mezitímně zřízeného účtu společnosti HAUZ na Mauritiu, čímž byly odejmuty z moci poškozené, a byla jí tím způsobena škoda v celkové výši 3.178.303,16 €, což přepočteno dle kurzu ČNB k 24. 6. 2015 při 27,205 Kč/€ odpovídá částce 86.465.737 Kč.
460. Obžalovaný U. se v rámci své advokátní praxe věnoval zakládání obchodních korporací a převodům obchodních podílů, a to i v offshorových strukturách, na kterých dlouhodobě spolupracoval se svědkem P. K.. V případě společnosti HAUZ nešlo o její založení, ale o převod hongkongské společnosti s roční historií, který obžalovaný U. zajistil přes svědka K.. Argument obžalovaného V., že v době založení společnosti HAUZ ještě obžalovaného U. neznal, je naprosto irrelevantní. V době, kdy došlo k projednávaným událostem, k převodu společnosti HAUZ na obžalovaného V. a následně U., jakož i k založení účtu společnosti HAUZ u ABC banky na Mauritiu, se již oba prokazatelně znali. Svědek B. ve shodě s oběma obžalovanými vypověděl, že

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

se seznámili nejpozději na v létě 2014. Dle předloženého vyúčtování právních služeb a tvrzení obžalovaného V. v rámci interního šetření v bance poskytoval obžalovaný U. právní služby obžalovanému V. nejpozději od podzimu 2014, po úspěšném ukončení jeho nemovitostní transakce si měli od ledna 2015 začít tykat. Obžalovaný V. zcela popírá, že by měl se společností HAUZ cokoli společného, a tvrdí, že ho do této kauzy zatáhl obžalovaný U. Istí, když na něm narychlo vylákal podpisy při vyřizování kauzy Xxx. Obžalovaný V. údajně neví, co tehdy podepsal, zpětně dedukuje, že to byly listiny ke spol. HAUZ. V zásadě se hájí tím, že mu obžalovaný U. provedl to, pro co je on sám stíhán vůči poškozené P.. Obžalovaný U. naopak tvrdí, že společnost HAUZ zakládal jako advokát na pokyn obžalovaného V. jako svého klienta, a že o žádné trestné činnosti nic neví. Obě tato tvrzení jsou nepravdivá, ryze účelová, vedená snahou vyhnout se trestní odpovědnosti, a obě byla vyvrácena provedenými důkazy.

461. Obžalovaný U. v podstatě přiznává to, co je nepopíratelné, tedy že byl skutečným vlastníkem (ve výpovědích většinou označován zkratkou anglického označení ultimate beneficial owner, tedy ÚBO) společnosti HAUZ a že založil její účet u ABC banky na Mauritiu a měl k tomuto dispoziční oprávnění. V zájmu svého vyvinění však tyto skutečnosti doplňuje nepravdivými tvrzením, které lze stručně shrnout tak, že společnost HAUZ založil jako advokát pro svého klienta stejně, jako mnoho jiných společností předtím i potom, přičemž v této figuroval jen dočasně, než klient dodá osobu, na kterou se společnost převede a která ji bude držet klientovým jménem. Jako službu pro klienta zprostředkoval i založení účtu společnosti, se kterým fakticky nikdy nedisponoval a veškerou dokumentaci a přístupové údaje k němu obratem předal klientovi - obžalovanému V. s tím, že on si to již zařídí. Dále se o věc nezajímal. Bohužel pro svá tvrzení nemá žádnou advokátní dokumentaci, ani vyúčtování těchto služeb klientovi, ani předávací protokol, nic.
462. Na úvod lze říci, že vysvětlení obžalovaného U., že obžalovaný V. byl vážený klient a proto předávací protokoly nevystavovali, a vyúčtování neexistuje, protože si obžalovaný V. nepřál být se společností HAUZ jakkoli spojován, nelze akceptovat. Tento postup totiž odporuje postupu obžalovaného v jiných právních věcech, a to jak vůči jiným klientům, tak tam, kde zastupoval obžalovaného V.. Obžalovaný U. sám vypověděl, že ke společností H1 Charters a Dog West, které rovněž zakládal pro klienta, má předávací protokol. Ke všem jiným kauzám obžalovaného V. existuje podrobné položkové vyúčtování poskytnutých právních služeb, faktura a předané písemnosti jsou zdokumentovány v seznamu pořízených kopií předávaných dokumentů k jednotlivým kauzám (Ladronka, Hanspaulka, Xxx, MAHIDRION REAL a.s., Red Sun Property Ltd.). Ke kauze HAUZ neexistuje nic. Dokonce ani ve vztahu ke svědku Ch., kterého obžalovaný U. v řízení před orgány ČAK dle AML nepravdivě deklaroval jako svého klienta, pro kterého společnost HAUZ zakládal. Obžalovaný U. tvrdí, že se se svědkem Ch. jednou osobně setkal, aby s ním projednal převod společnosti HAUZ na jeho osobu. O této schůzce neexistuje žádný záznam, přestože obžalovaný byl v jiných případech schopen přesně doložit, co který den a v kterou hodinu v roce 2015 dělal, o všech schůzkách s klienty měl záznamy ve firemním kalendáři a interním softwarovém systému advokátní kanceláře. Svědkyně T., v dané době advokátní koncipientka obžalovaného U., potvrdila, že k evidenci poskytnutých právních služeb se v AK Xxx užíval elektronický systém Single Case, kam se zapisovaly všechny uskutečněné schůzky a práce na dané kauze. Ve vztahu ke svědku Ch. žádný takový zápis neexistuje, obžalovaný U. bližší informaci neposkytl ani orgánům ČAK, když byl na své angažmá ve společnosti HAUZ dotazován v rámci šetření dle zákona č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu (dále jen „AML“), a to ani v prosinci 2015, ani následně v listopadu 2016, kdy byl dotazován opakovaně, a to již i přímo na datum schůzky s Gjorgji Ch.. Ve zprávě ČAK není řešena skutečnost, zda má obžalovaný k dané kauze archivován advokátní spis a jaké skutečnosti k tomuto může doložit. Je zde pouze uvedeno, že obžalovaný nebyl schopen bližší údaje ke schůzce s Gjorgji Ch. uvést pro téměř dvouletý odstup, na okolnosti uzavření smlouvy s klientem Gjorgji Ch. si advokát U. nevzpomíná a datum schůzky nedohledal. Pro úplnost lze dodat, že i zde si obžalovaný odporuje. Pokud orgánům ČAK v listopadu 2016 sdělil, že od schůzky

s klientem Ch. uplynuly téměř dva roky, tak tvrdil, že schůzka proběhla někdy na přelomu léta a podzimu 2014. Ve své výpovědi v hlavním líčení však tvrdí, že společnost HAUZ se měla původně kupovat na obžalovaného V., který pak přišel s tím, že tam kvůli konfliktu zájmů figurovat nemůže, a tak se obžalovaný U. uvolil, že společnost dočasně napíše na sebe, než obžalovaný V. dodá osobu, která pro něj bude společnost HAUZ držet. Dle této verze mohla tedy schůzka obžalovaného U. se svědkem Ch. proběhnout nejdříve na jaře 2015, neboť sám obžalovaný U. se stal vlastníkem HAUZ až od 12. 2. 2015, ale spíše až v létě 2015, neboť po dodání této osoby měl obžalovaný U. převod HAUZ přes společnost Parker & Hill svědka K. realizovat, a svědek Ch. se stal vlastníkem HAUZ až 15. 7. 2015. Nadto nelze pominout, že předmětná komisionářská smlouva mezi advokátem V. a svědkem Ch. se našla u svědka T., takže ani v tomto směru není obhajoba obžalovaného konzistentní, nýbrž tvrdí vždy to, co v dané chvíli a situaci považuje za nejvýhodnější, ale s ohledem na posun důkazní situace je nucen svou verzí měnit.

463. Obžalovaný U. v hlavním líčení sice nejprve vyhýbavě tvrdil, že k dotazu ČAK odpověděl pravdivě, protože byl dotazován, kdo je vlastníkem HAUZ, přičemž v dané době věřil, že to je pan Ch.. Domníval se údajně, že se jedná o interní šetření Raiffeisenbank a snažil se pana V. chránit před pracovně-právním nebo jiným postihem. Toto vysvětlení však nemůže obstát už jen proto, že kdyby tomu tak bylo, nemohl by obžalovaný U. vůbec žádné informace poskytnout, neboť by byl vázán povinností mlčenlivosti. Jediná situace, kdy mohl být k údajům klienta dotazován a měl povinnost tyto poskytnout, bylo právě v řízení dle AML zákona, které vedl FAÚ. Takové řízení nemůže vést zaměstnavatel v rámci interního šetření vztahu zaměstnance s klientem banky, jak se snažil tvrdit obžalovaný U., a on toto jako advokát velice dobře věděl. Obžalovaný U. orgánům ČAK v rámci šetření dle AML uváděl vědomě a cíleně nepravdivé skutečnosti, a to proto, aby kryl trestnou činnost, kterou páchal spolu s obžalovaným V., svědkem T., obžalovaným B. a dalšími osobami. Po konfrontování se skutečností, že ze zprávy ČAK výslovně vyplývá, že obžalovaný označil Gjorgji Ch. jako osobu, pro kterou jako advokát společnost HAUZ zakládal, a nikoli pouze jako osobu, která byla vlastníkem společnosti HAUZ v době šetření ČAK, obžalovaný U. v hlavním líčení připustil, že ČAK „nevedl zcela pravdivé informace“. Pojmenováno věcně, bylo prokázáno, že obžalovaný ČAK uváděl vědomě a cíleně nepravdivé informace k zakrytí vlastní trestné činnosti.
464. Svědek Ch. byl v hlavním líčení vyslechnut a jednoznačně popřel, že by s kýmkoli kdykoli jednal o převodu společnosti HAUZ na svou osobu. Svědek Ch. je padesátiletý makedonský dělník, který se vedle své mateřštiny domluví jen srbsky, a celý život se živí manuální prací, což vedle jeho výpovědi dokládají i listinné důkazy poskytnuté v rámci mezinárodní právní pomoci od Makedonie, jakož i Českou zprávou sociálního zabezpečení a Úřadem práce hl. m. Prahy. Gjorgji Ch. pracoval v letech 2012 až 2016 v Makedonii jako nekvalifikovaná pracovní síla – hlídač či údržbář pláže apod., čemuž odpovídají i transakce na jeho bankovním účtu, kde neproběhly žádné platby, u kterých by byla zjevná jakákoli souvislost s projednávanou věcí, jinou než popsanou výdělečnou činností, zejména s jakoukoliv podnikatelskou či obchodní činností v Makedonii či mimo ni. V České republice pobýval svědek Ch. před tímto obdobím, a to v letech 2007 až 2011, když zde pracoval jako dělník na stavbě. I toto je potvrzeno listinnými důkazy, zejména zprávami cizinecké policie a osobními doklady svědka, které potvrzují jeho přechodný pobyt na území ČR v tomto období, jakož i rozhodnutím Úřadu práce hl. m. Prahy ze dne 13. 3. 2007, kterým bylo sv. Ch. povoleno zaměstnání u J + H stavební firma s.r.o. na pozici zedníka. Rovněž byla doložena pracovní neschopnost svědka v roce 2009, po které již nebyl schopen vykonávat fyzicky náročnou práci na stavbě a nemohl dále pracovat v J + H stavební firma s.r.o., jak popsal, což koresponduje se zprávou České správy sociálního zabezpečení, dle které byly Gjorgji Ch. vypláceny dávky nemocenského pojištění za období 27. 1. – 31. 3. 2009 a jako zaměstnanec u J+H stavební firma s.r.o. byl evidován od 7. 4. 2008 do 7. 5. 2009. Bývalý zaměstnavatel mu vyšel vstříc ohledně povolení k pobytu, než si sám zajistí další, k čemuž svědek dle své výpovědi následně využil právě služeb advokáta U., zprostředkované svědkem M. T.. Poslední povolení k pobytu na území ČR

bylo svědku Ch. vystaveno 27. 10. 2010 s platností do 27. 8. 2011. Svědkem Ch. uváděné okolnosti tak korespondují s listinnými důkazy, vyjma časového údaje, kdy je zjevné, že se svědek o rok spletl, neboť jeho posledního povolení k pobytu na území ČR skončilo v srpnu 2011, nikoli 2012, a svědek tedy opustil ČR o rok dříve, než ve své výpovědi uvedl, což je však z jím předložených dokladů zřejmé.

465. Pokud obhajoba poukazuje na angažmá svědka v českých obchodních společnostech, tak soud konstatuje, že toto nikterak nezpochybnuje výše uvedené. Soud nemá nejmenších pochyb o tom, že svědek je dělník, hovořící makedonsky, který nemá znalost českého jazyka v mluvené ani psané formě, píše a čte cyrilicí, nikoli latinkou. Pokud mu byly k podpisu předloženy listiny, jak popsal, není důvod pochybovat o tom, že jejich obsah neznal a nevěděl, co podepisuje, a že nikdy neměl úmysl se stát statutárem či společníkem žádné obchodní společnosti. Jeho podpisů bylo zjevně využito proto, aby někomu sloužil jako tzv. bílý kůň. Povahu svědkova angažmá poměrně dobře ilustruje výpis z obchodního rejstříku společnosti BERU COMPANY s.r.o. a listiny založené ve sbírce listin, dle kterých je sice svědek Ch. jednatelem této společnosti od 3. 8. 2009 dodnes, ale spolu s dalšími 12 Ukrajinci, kteří všichni byli jako jednatele společnosti zapsáni téhož dne 3. 8. 2009, všichni jednatele podepsali podpisové vzory dne 29. 7. 2009 na témže místě, a za společnost je těchto 13 jednatelů oprávněno jednat společně. Jako společníci byli téhož dne zapsáni další dva Ukrajinci. Svědkovo angažmá ve společnosti Bendol, s.r.o. rovněž nevyznívá ve prospěch obhajoby obžalovaného U.. Listiny k této společnosti místem svého nálezu odpovídají na otázku, komu svědek Ch. jako bílý kůň posloužil. Svědek Ch. byl jako jediný jednatel Bendol, s.r.o. zapsán 5. 10. 2010 a jako jediný společník dne 26. 1. 2011. Text smluv opět budí důvodné pochybnosti o jejím vztahu k realitě, když je zde uvedeno, že Gjorgji Č. nabyl podíl dvěma smlouvami od dvou původních společníků, přičemž od P.a Dolínka měl koupit 40 % podíl ve společnosti odpovídající vkladu 80.000 Kč, který je však splacen jen z 50 %, a to za cenu 40.000 Kč, kterou jako nabyvatel složil před podpisem smlouvy do rukou převodce. Obdobně měl nabýt zbývající 60 % podíl, a to od Libora Bendy, tedy 60 % podíl ve společnosti odpovídající vkladu 120.000 Kč, který je rovněž splacen jen z 50 %, měl koupit za cenu 60.000 Kč, kterou jako nabyvatel složil před podpisem smlouvy do rukou převodce. V obchodním rejstříku je tak vyznačena povinnost společníků splatit zbývající část vkladů do základního kapitálu v celkové výši 100.000 Kč do pěti let od vzniku společnosti. Z jakých prostředků tedy nutný makedonský dělník, který do ČR přijel za prací, hradil v době, kdy navíc po úrazu již nemohl vykonávat fyzicky náročnou práci a přišel tak v ČR o své poměrně stabilní zaměstnání, částku 100.000 Kč za převod podílů a dalších 100.000 Kč do základního kapitálu společnosti, není jasné, stejně jako potenciální motiv, proč by toto dělal. Originály dvou smluv o převodu obchodního podílu na Gjorgji Č., kopie čestného prohlášení i kopie podpisového vzoru Gjorgji Č. jako jednatele Bendol, s.r.o. byly nalezeny při PJPP BEZ H2O u svědka T., a to spolu s dalšími listinami ve vztahu ke svědku Ch., především kopií několika stran jeho cestovního pasu č. xxx, tedy hlavní strany s fotografií a osobními údaji svědka, a stran s vylepeným povolením k pobytu na území ČR. Nutno na tomto místě zmínit, že kopií stran tohoto cestovního pasu bylo u svědka T. nalezeno vícero, v jedné verzi se přitom jedná o zcela identickou kopii dvou dvoustran cestovního pasu svědka Ch. na jedné A4, kterou ve zcela shodné podobě předložil obžalovaný U. k prokázání svých nepravdivých tvrzení ČAK. Dále byla při PJPP BEZ H2O u svědka T. nalezena kopie výpisu z rejstříku trestů ČR i Makedonie sv. Ch. z července 2010. Veškeré uvedené skutečnosti tedy potvrzují, že svědek Ch. byl v druhé polovině roku 2010 v kontaktu se svědkem M. T., který mu měl zprostředkovávat povolení k pobytu přes advokáta U., a kterému svědek Ch. podepsal vícero listin, jejichž obsah neznal. Svědek Ch. byl k věci vyslýchán opakovaně, procesně použitelnou formou však až v hlavním líčení, a konzistentně uvádí stejné skutečnosti, včetně uvedení jmen advokáta U. a M. T., které nemohl jinak znát, ve verzi obhajoby by neměl jakékoli napojení na M. T. a současně by neexistovala žádná spojnice mezi angažmá svědka Ch. v obchodních společnostech v ČR a svědkem T. a obžalovaným U., která však byla výše uvedenými listinami, místem jejich nálezu a výpovědí svědka Ch. jednoznačně prokázána. Zda si svědek správně pamatuje ceduli advokátní kanceláře obžalovaného U. či nikoli,

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

je s ohledem na časový odstup a jazykovou bariéru nepodstatné a nemůže to na skutkových zjištěních soudu nic změnit. Naopak zásadní je fakt, že obžalovaný U. tvrdí, že se s Gjorgji Ch. setkal jedinkrát neznámého dne v roce 2015, kdy na něj na žádost obžalovaného V. převáděl společnost HAUZ a za tím účelem si od něj vyžádal a obdržel potřebné podpisy a doklady, mimo jiné i kopii makedonského cestovního pasu č. xxx vystaveného Gjorgji Ch. v roce 2007 s platností do roku 2017, kterou obžalovaný U. rovněž předložil ČAK v rámci AML procedury. Tento osobní doklad však svědek Ch. nemohl v roce 2015 obžalovanému předložit, protože tento cestovní pas ztratil v době svého dočasného pobytu v ČR již v roce 2010, což řádně dne 4. 10. 2010 nahlásil na policii, a po vycestování na náhradní doklad mu byl v Makedonii vystaven nový cestovní pas. Obžalovaný tedy musel kopií předmětného cestovního pasu svědka Ch. disponovat z doby dřívější, konkrétně od roku 2010, což koresponduje s důkazy zajištěnými při PJPP BEZ H2O u svědka T.. Není pravdou, že by mu tyto svědek Ch. předal na schůzce v roce 2015, ke které ve skutečnosti nedošlo, a proto o ní v rozporu s běžnou praxí advokáta U. a zavedenými mechanismy elektronické evidence jednotlivých úkonů služeb poskytovaných klientům a schůzek s nimi neexistuje žádný záznam, proto k ní obžalovaný nedokázal a ani nechtěl uvádět nic v hlavním líčení ani dříve v řízení před ČAK. Svědek Ch. jednoznačně uvedl, že se s obžalovaným U. nikdy nesetkal, přestože mu měl zajišťovat povolení k pobytu, ale vždy jednal přes prostředníky, konspirativně, a uvedené se odehrálo v roce 2010, kdy svědku Ch. opatřil jeho poslední povolení k pobytu v ČR, po jehož vypršení svědek ČR opustil. Svědek vyloučil, že by se v roce 2015 na území ČR nacházel, od roku 2012 neopustil Makedonii. Identita svědka Ch. byla obžalovaným U. prvoplánově zneužita, neboť měl k dispozici kopie jeho dokladů a potřebné osobní údaje, a předpokládal, že s ohledem na jeho národnost a nuzný původ bude osobou pro státní orgány nedohledatelnou, nevyslechnutelnou, nespojitelnou s osobami obžalovaného U., svědka T., spolupachatele V. či dalších v dané kauze zapojených osob. Takto to také výslovně sděloval v hovorech se svědkem T., k jejichž obsahu vypovídal obžalovaný B.

466. K zastření trestné činnosti a krytí obžalovaných v rámci vytvořené legendy o Gjorgji Ch. byly vyhotoveny listiny, které měly dokládat smluvní vztah mezi klientem Ch. a advokátem U., jakož i následný převod a předání společnosti HAUZ advokátem U. klientu Ch.. Kdyby obžalovaný U. tyto předložil ČAK, mohl přesně specifikovat dobu, kdy s klientem jednal. Neučinil to, protože tyto neodpovídaly skutečnosti, pokud v dané době již vůbec existovaly. Je totiž zřejmé, že tyto jsou antedatované a neodrážejí skutečný stav věcí. Tyto listiny byly nalezeny při PJPP BEZ H2O u svědka T., a to v originále! U svědka T. byla takto nalezena komisionářská smlouva mezi advokátem U. a klientem Č., dle textu sjednaná za účelem založení ready made offshore společnosti s jurisdikcí v Hongkongu, včetně založení bankovního účtu společnosti, to vše za odměnu 4.700 €. Tato smlouva je zde přitom ve dvou vyhotoveních. Na jednom je ručně vyplněno datum podpisu 12. 1. 2015, smlouva je podepsána stranami, a u podpisu obžalovaného U. je připojeno i razítko jeho advokátní kanceláře. Na druhém vyhotovení není vyplněno datum a u podpisu obžalovaného U. není razítko jeho kanceláře. Je zjevné, že je absurdní již sama skutečnost, že by si dělník Ch. objednával zřízení další společnosti za dalších více než 100.000 Kč. Elementární problém spočívá ale zejména v tom, že ke dni 12. 1. 2015 byl vlastníkem společnosti HAUZ ještě její první vlastník, svědek Grigor D., který ji dále nevyužíval a proto požádal svědka K., aby její činnost ukončil. Svědek K. svědka D. a skutečně společnosti HAUZ „zbavil“, ale nikoli jejím zrušením, ale jejím převodem na obžalovaného V., který byl vlastníkem HAUZ od 13. 1. 2015 do 12. 2. 2015. Obžalovaný U. tedy nemohl v lednu 2015 společnost HAUZ na nikoho převádět, protože se sám jejím vlastníkem stal až 12. 2. 2015. Odporuje to i jeho vlastní verzi, jak ji uplatnil v rámci své obhajoby v hlavním líčení, totiž že HAUZ založil nejprve pro obžalovaného V., který jej následně požádal, zda by si společnost dočasně převedl na sebe, než zajistí osobu, na kterou bude společnost kvůli kolizi zájmů v bance napsána místo obžalovaného V.. Tím měl být následně Gjorgji Ch.. Časově k tomu mělo ale dojít nikoli v lednu 2015, ale až po angažmá obžalovaného V. a následně obžalovaného U. v HAUZ, tedy o půl roku později. Při PJPP BEZ H2O byl zajištěn i originál protokolu o předání společnosti HAUZ advokátem U. klientu Č., a to stejně jako samotná smlouva

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

opět ve dvou vyhotoveních, jednou s ručně doplněným datem 18. 7. 2015, podpisy stran a razítkem advokátní kanceláře obžalovaného, jednou pouze s podpisy stran, bez uvedení data podpisu. I zde je rozpor s doklady ke společnosti HAUZ získanými v rámci právní pomoci ze Seychel, neboť dle těchto na svědka Ch. nepřeváděl společnost HAUZ obžalovaný U., ale již jiný bílý kůň, svědkyně K.. I zde však bylo bez ohledu na tento rozpor prokázáno, že obsah těchto listin neodpovídá skutečnosti, neboť obžalovaný U. dokumentaci ke společnosti HAUZ výslovně položkově uvedenou v předávacím protokolu nepředal ani svědku Ch., ani svědkyni K., ani nikomu jinému. Tato byla totiž nalezena při PJPP BEZ H2O rovněž v originále. Jedná se o smluvní dokumentaci z února 2015, ve které je jako skutečný vlastník společnosti HAUZ uveden obžalovaný U., a jako takový sjednává s Vanessou P. smlouvy o nominálním zastoupení, na základě nichž Vanessa P. (stejně jako dosud pro dřívější vlastníky HAUZ) vykonává funkci pověřeného akcionáře a ředitelky společnosti, a obžalovanému U. současně uděluje plnou moc k jednání za společnost HAUZ v plném rozsahu, která je pro mezinárodní užití opatřena i apostilou. Kopie některých těchto listin byly nalezeny ještě v jiné verzi, kdy jsou vyplněny na jméno Gjorgji C. v postavení skutečného vlastníka společnosti HAUZ, a jsou datovány 15. 7. 2015. Na těchto je však stejná chyba, jako v jiných falzech vyhotovených ke krytí trestné činnosti obžalovaným U., totiž je zde uvedeno číslo cestovního pasu Gjorgji C. č. xxx, což je cestovní pas, který svědek Ch. nahlásil jako odcizený již dne 4. 10. 2010 a nemohl se jím tedy prokazovat při uzavírání smluv jménem společnosti HAUZ s Vanessou P. v roce 2015, prokazoval se jím však ve věci řízení o prodloužení povolení k pobytu v roce 2010, kdy jednal se svědkem T. jako prostředníkem obžalovaného U..

467. Jelikož řada klíčových důkazů byla nalezena při PJPP BEZ H2O u svědka T., je zásadní zmínit i prokázaný vztah obžalovaného U. a svědka T.. Svědek T., ačkoli není v projednávané věci trestně stíhán, hrál v této významnou a nezastupitelnou roli. Zatímco obžalovaný V. měl přímý osobní kontakt s poškozenou P., kterou byl schopen manipulovat a podsunout jí k podpisu potřebné listiny, a dále měl přístup k bankovním informacím v Raiffeisenbank, které svým spolupachatelům vynášel, měl obžalovaný U. ve spojení se svědkem T. prostředky a kontakty k zajištění struktur, přes které se peníze zcizené poškozené P. vyvedou do zahraničí a zde se „vyperou“ či ztratí z dohledu jakýchkoli orgánů, přičemž tyto zajišťoval obžalovaný U. za pomoci zejména svědka K. a poté svědka T., který seznámil obžalovaného U. s obžalovaným B. a současně poskytl strukturu osob a obchodních korporací, přes kterou se tyto následně sérií účelových transakcí k zastření jejich původu vrátily zpět do ČR k obžalovaným.
468. Propojení obžalovaného U. na svědka T. bylo pro objasnění skutku pod bodem 2) výroku tohoto rozsudku klíčové, a toto jako první orgánům činným v trestním řízení rozkryl obžalovaný B. ve své výpovědi v přípravném řízení, a následně to bylo potvrzeno řadou dalších důkazů. Ve věcech svědka T. uložených v kancelářích BEZ H2O byly nalezeny materiály, které mohli mít k dispozici jen pachatelé trestné činnosti, a to od interních materiálů Raiffeisenbank ke klientce P. až po smluvní dokumentaci společnosti HAUZ a tabulek o dělení zisku z této trestné činnosti, jak podrobně popsáno výše. Než byly tyto materiály vyžádány z jiné trestní věci, tak se obžalovaný U. od svědka T. distancoval, ve své první výpovědi v hlavním líčení připouštěl povrchní známost. Následně však otočil, zejména ve světle zjištění, že si soud vyžádal i obsahy mobilního telefonu svědka T., ve kterém je zachycena jejich obsáhlá vzájemná komunikace, dokládající jejich mimořádně blízký vztah na soukromé i pracovní úrovni. Není nejmenších pochyb o tom, že se nejedná o komunikaci advokáta s klientem, natož pak „se známým, nikoli však kamarádem ani klientem, pro kterého občas něco dělali“, jak to soudu ve své výpovědi na úvod hlavního líčení podal obžalovaný U.. Oba spolu řeší nejen volnočasové aktivity, koupí luxusního zboží, záležitosti intimního rázu, tedy své milenky a utajení těchto vztahů před svými partnerkami, poskytování si v tomto směru krytí apod., ale i jiné „obchodní“ záležitosti, o nichž se baví konspirativně, řeší problémy případně nasazeného odposlechu i ve svých kancelářích, kterého se obává zejména obžalovaný U. a žádá po svědku T. zajištění kontroly jejich kanceláří právě na případně nasazený prostorový odposlech apod. To vše přesně odpovídá tomu, jak jednání obžalovaného U. a jeho

preventivní opatření před dekonspirací popsal obžalovaný B.. Obžalovaný U. jako advokát zneužil povahy tohoto specifického povolání a institutu povinnosti mlčenlivosti k tomu, aby osobně vykonal ty úkony, kde bylo potřeba mít přímou kontrolu nad zcizenými prostředky poškozené P., ale bylo riskantní se zde osobně angažovat pro hrozbu případného odhalení a povolání k trestní odpovědnosti. On jediný totiž mohl tvrdit, a tvrdil, že vše, co mu bylo prokázáno, dělal jako advokát pro klienta, že plnil pokyny klienta a blíže o těchto záležitostech nic neví. A to navíc jen za situace, že se ho na to vůbec někdo může ptát, neboť důvodně předpokládal, že jej pokryje povinnost mlčenlivosti, neboť se nepodaří dohledat svědka Ch. a nehrozí, že by tento mohl k věci vypovídat či jej povinnosti mlčenlivosti zprostit (nebo odhalit, že taková nikdy neexistovala, neboť v této věci svědek Ch. klientem obžalovaného U. nebyl). Až do důkazního posunu ve věci tedy prostě a jednoduše obžalovaný U. tvrdil, že se k tomuto jako advokát nemůže vyjadřovat. Takto přesně věc řešil, když byl ještě před svým obviněním v postavení svědka předvoláván k podání vysvětlení. Konkrétní musel být v rámci AML procedury před ČAK a zde uplatnil předem připravenou nepravdivou verzi o klientu Ch., k němuž disponoval potřebnými osobními údaji, podpisy a kopiemi osobních dokladů z roku 2010, a u něhož předpokládal, že ho nikdy nikdo nenajde, tudíž se nikdy neprokáže, že se jednalo o fikci.

469. Ve vztahu ke společnosti HAUZ se důkazní situace vyvíjela postupně, jak docházely odpovědi na žádosti o mezinárodní právní pomoc a současně v souvislosti s nalezením zájmových listin při PJPP BEZ H2O u svědka T.. Obhajoba sice hlasitě deklarovala, jaký má zájem na rozkrytí věci a vyřízení mezinárodní právní pomoci, ale opak byl pravdou. Jedním ze stavebních kamenů sofistikovaného plánu obžalovaných totiž bylo i zapojení mezinárodního prvku, kdy užíli hongkongskou společnost, která byla pověřenou akcionářkou a ředitelkou spravována na Seychelách, jejíž účet založili na Mauritiu, a prostředky na tento účet z účtu poškozené došle obratem převedly v rámci předstírané investice do Dubaje v SAE. Jako další možný scénář byl připraven nejméně převod prostředků z Mauritiu na účet společnosti Red Sun Property Ltd. sídlem na Marshallových ostrovech, který byl zřízen v domovině obžalovaného V., ve Švýcarsku. Tato cesta však nebyla využita, obžalovaní zvolili právě cestu ve výroku popsaného převodu peněz z Mauritiu do SAE a zde jejich výběr v hotovosti, čímž tyto prostředky efektivně naprosto zmizely z dosahu orgánů činných v trestním řízení, a nebýt výpovědi obžalovaného B., nebyl by jejich další osud zjištěn. Obžalovaní správně předpokládali, že takovýto rozsah různorodého mezinárodního prvku zásadně ztíží jejich odhalení, což se i stalo a mělo to vliv na délku řízení, které nebylo objektivně možno dříve skončit.

470. Ke společnosti Red Sun Property Ltd. a jejímu vztahu k projednávané věci soud odkazuje na listiny získané v rámci mezinárodní právní pomoci ze Švýcarska, ze kterých bylo zjištěno, že bankovní účet Red Sun Property Ltd. (sídlem na Marshallových ostrovech) byl u švýcarské banky Morgan Stanley AG založen dne 11. 6. 2015 na základě žádosti podané obž. U. jako jediným akcionářem a skutečným vlastníkem, který společnost zastupuje na základě plné moci udělené mu 3. 3. 2015 ředitelkou společnosti G. M., občankou Seychel. Žádost o zřízení účtu je datovaná 30. 3. 2015 (tedy v době, kdy účet společnosti HAUZ u ABC banky na Mauritiu již existoval), a bance byla doručena 27. 4. 2015. Odhadovaná výše prostředků k investování je 3.000.000 €, které mají být na účet Red Sun Property Ltd. vedený u Morgan Stanley AG poukázány bankovním převodem z banky ABC Banking Corporation LTD na Mauritiu. Nemělo se tedy jednat o prostředky z nemovitostní transakce v ČR (projede pozemků v Xxx), jak tvrdili obžalovaní a blízká spolupracovnice sv. F. a obž. U., sv. Z., ale o alternativní scénář převodu peněz poškozené P.. Ostatně jako zdroj prostředků, které měly být na účet Red Sun Property poukázány, není uveden prodej nemovitostí, ale investiční činnost obž. U., jeho nemovitosti a příjmy z právní praxe. Souvislost Red Sun Property s projednávanou kauzou poškozené P. dokládá i skutečnost, že český překlad rozhodnutí nejvyššího státního zástupce republiky a kantonu Ticino ze dne 21. 11. 2016, kterým bylo rozhodováno o vyžádané mezinárodní právní pomoci v projednávané trestní věci a předána výše popsaná dokumentace k účtu spol. Red Sun Property u banky Morgan Stanley AG, byl nalezen při

PJPP BEZ H2O u svědka T., který s tímto projektem neměl mít ve verzi obhajoby nic společného. Ostatně nelze pominout, že předmětné pozemky v Xxx nebyly prodány, ale skončily v majetku rodičů obžalovaného V., který k tomu uvedl, že tyto zakoupil on, úvěr na jejich pořízení splatil svědku F.. Že se jejich vlastníkem staly jeho rodiče a nikoli on osobně, odůvodnil tím, že je to v rodině.

471. Zásadní důkazy ke společnosti HAUZ přišly cestou mezinárodní právní pomoci ze Seychelské republiky až na sklonku dokazování v hlavním líčení. Jedná se o dokumentaci k činnosti společnosti HAUZ a jejích vlastníků, jak tuto vedla její ředitelka a pověřená akcionářka Vanessa P. (nyní B.) za celou dobu činnosti společnosti. Tyto důkazy ve spojení s již dříve opatřenými podklady ve vztahu k účtu společnosti u ABC banky na Mauritiu, výpisy z obchodního rejstříku Hongkongu a listinami zajištěnými při PJPP BEZ H2O poskytly ucelený obraz o účasti obžalovaných a dalších osob ve společnosti HAUZ, a vyvrátily i obě vzájemně protichůdná tvrzení obhajoby obžalovaných V. a U.. Společnost HAUZ byla založena již 13. 1. 2014, avšak nikoli obžalovanými, kteří se v této angažovali až o rok později. Jediným zakládajícím členem společnosti byla seychelská občanka Vanessa P., která byla současně její jedinou ředitelkou a jednatelkou po celé projednávané období (až do 14. 1. 2017, kdy na funkci rezignovala), přičemž tajemníkem společnosti HAUZ byla ve stejném období spol. Northwestern Management Services Limited, sídlem Hongkong. Společnost HAUZ byla zrušena ke dni 24. 8. 2018.
472. Účet společnosti HAUZ v ABC bance na Mauritiu byl založen o rok později, než společnost sama, neboť souvisel až s činností obžalovaných a byl zřízen až jimi, nikoli předchozími vlastníky společnosti, kteří pro účely krátkého fungování společnosti v době svého angažmá v roce 2014 používali účet vedený v České spořitelny a.s. v ČR. Účet společnosti HAUZ u ABC banky na Mauritiu byl založen dne 16. 3. 2015 obžalovaným U., který byl po celou dobu jeho existence, tedy nejméně ještě ke dni poskytnutí těchto údajů bankou dne 7. 3. 2018, jediným disponentem tohoto účtu, k němuž mu byla vydána i platební karta a přístup k internetovému bankovníctví. Nikdo jiný neměl nikdy k tomuto účtu žádná podpisová či přístupová práva. Obžalovaný U. se přitom jako zakladatel účtu zavázal oznámit bance jakékoli případné změny ve vedení či vlastnictví společnosti, což po celou dobu neučinil, a současně byl povinen zajistit, že účet nebude užíván třetí stranou. Pokud by tedy jednal jako advokát pro klienta, nemohl v souladu se smlouvou, kterou uzavřel s bankou, ani se zdravým rozumem, postupovat způsobem, který popsal, tedy že by bez dalšího, bez jakékoli stvrzenky či záruky toho, že bude skutečně z postavení disponenta účtu vyvázán, vše předal třetí osobě s tím, že tato si další zařídí. Že to skutečně neudělal, nýbrž účet sám ovládal i v době, kdy již nebyl zcela cíleně evidován jako vlastník HAUZ, protože společnost již byla převedena na bílé koně, dokládá svědectví obžalovaného B., kterému obžalovaný U. ukazoval stav konta společnosti HAUZ v internetovém bankovníctví v době, kdy se finalizovali pokyny pro obstarání investic v Dubaji, tedy v období července až srpna 2015. Obžalovaný U. byl přitom jako vlastník společnosti HAUZ evidován toliko do 22. 5. 2015, následně byla společnost převedena na svědkyni Stefani K., a od 15. 7. 2015 na svědka Gjorgji Č., který zůstal jejím vlastníkem až do zrušení společnosti. Totéž prokazuje i skutečnost, že uvedené materiály k účtu HAUZ se našly u jeho přítele, spolupracovníka, spojence a trestně pro toto jednání nestíhaného spolupachatele, svědka M. T. , ač měly být ve verzi uplatněné obžalovaným U. v hlavním líčení údajně předané obžalovanému V., a ve verzi uplatněné obžalovaným U. v řízení před ČAK svědku Ch.. Obžalovaný U. si tedy kontrolu nad účtem společnosti ponechal, aby mohl provádět transakce, které následovaly. Na formuláři k založení účtu ze dne 6. 3. 2015 a všech souvisejících dokumentech je uveden a podepsán obžalovaný U. jako UBO, tedy skutečný vlastník spol. HAUZ. Kromě obžalovaného U. nemá dispoziční oprávnění k účtu nikdo jiný, tedy ani Vanessa P., jak obžalovaný U. v hlavním líčení nepravdivě tvrdí. Obžalovaný U. tedy mohl být jako jediný tím, kdo zadával platby z účtu společnosti HAUZ, čemuž svědčí i okruh příjemců těchto plateb, u nichž je vazba na obžalovaného U. buď přímá, nebo zprostředkovaná přes svědka T., což vyvrací tvrzení obžalovaného U. v hlavním líčení, že s účtem společnosti HAUZ nikterak nemanipuloval a o

transakcích na účtu mu není nic známo. Tato obhajoba ostatně odporuje i jeho stanovisku pro ČAK, kde uvedl, že byl klientem Ch. informován o první transakci na tomto účtu, spojené se vztahem mezi společností HAUZ a poškozenou P., pro kterou měla HAUZ zajistit nákup nemovitostí a poškozená P. se zavázala za tyto nemovitosti zaplatit. Toto tvrzení v řízení před ČAK dále odporuje textu investiční smlouvy, kterou obžalovaný U. argumentuje, dle které totiž neměla spol. HAUZ zajišťovat pro poškozenou žádný nákup, nýbrž poškozená měla investovat své peníze do spol. HAUZ a případně po skončení desetiletého investičního období, které se navíc mělo začít počítat až několik let po investování peněz poškozenou do spol. HAUZ, mohla mít nárok na podíl na případném zisku z investic provedených spol. HAUZ, pokud by takový byl vůbec dosažen.

473. Z dokumentace poskytnuté ABC bankou v rámci mezinárodní právní pomoci je přitom zřejmé, že s bankou bylo komunikováno ještě v letech následujících, avšak pouze ze strany pověřené ředitelky Vanessy P., která bance dokládala změnu svého příjmení a kopii nového dokladu totožnosti s ověřovací doložkou ze dne 12. 4. 2017. Veškeré tyto doklady banka archivuje a soudy poskytla. Žádná změna v osobě skutečného vlastníka společnosti či disponenta účtu bance nikdy nahlášena nebyla. Důvod je zřejmý – kontrolu nad účtem společnosti bylo třeba si zachovat, proto jeho jediným disponentem zůstal obž. U.
474. Zatímco tedy obžalovaný U. zakrýval vlastní trestnou činnost legendou o prostém výkonu advokacie, klientu Ch. apod., řešil obžalovaný V. své vyvinění ve vztahu k zadaným příkazům k převodům prostředků poškozené z Raiffeisenbank na účet spol. HAUZ na Mauritius, se kterým byl logicky přímo spojován. Mezi významné důkazy, které za tímto účelem různými cestami získával a uplatňoval, patřily i přílohy emailu, který obžalovaný V. zaslal dne 1. 8. 2016 do Raiffeisenbank, ve kterém se ohrazuje proti postupu banky proti své osobě a hrozí žalobou na náhradu škody pro poškození svého dobrého jména. Podstatné je na tomto místě uvést, že všechny tyto dokumenty, které mají být sepsány poškozenou ve prospěch obžalovaného V., se objevují jen touto cestou, tedy ve formě naskenovaných příloh emailu, který do banky zaslal obžalovaný V.. Ověřené kopie pak byly nalezeny při PJPP BEZ H2O u svědka T.. Raiffeisenbank tyto postoupila orgánům činným v trestním řízení spolu se svým vyjádřením, že tyto obdržela pouze emailovou zprávou od obž. V. z 1. 8. 2016, nikoli dříve, nikoli od pošk. P. a nikoli poštou, přestože dle textu je dopis paní P. datován již 22. 3. 2016 a je adresován bance do jejího sídla (nikoli obžalovanému, natož pak na jeho soukromou adresu). Přílohou tohoto emailu od obžalovaného je kopie dopisu datovaného v San Benedetto del Tronto dne 22. 3. 2016, ve kterém poškozená P. sděluje bance, že si v mezidobí znovu přezkoumala rozhodné skutečnosti v „případu V.“ a že po pochopení podstaty případu již nemá žádných námitek. Vše vzešlo z přílišné horlivosti jejího bývalého právního zástupce. Omlouvá se tedy za způsobené potíže a prohlašuje, že převody byly provedeny v souladu se zadanými příkazy, pan V. a Raiffeisenbank jednali vždy korektně a v souladu s vydanými pokyny, poškozené nevznikla žádná škoda, kterou by mohli pan V. nebo Raiffeisenbank způsobit. Další dvě přílohy jsou prohlášení jednak poškozené P. a jednak Dante R., ve shodném znění, tedy že „P.V., narozeného dne xxx, trvale bytem v Praze, Česká republika“ (příčemž není jasné, jak by se poškozená či D. R. dozvěděli osobní údaje obžalovaného, zejména datum jeho narození, a proč by uváděli obecný údaj o jeho trvalém bydlišti v Praze, když měli údajně znát přesnou adresu jeho skutečného bydliště ve Švýcarsku, zatímco není žádný důvod k tomu, aby věděli, kde je přihlášen k trvalému pobytu), zbavuje jakékoli civilní a trestní odpovědnosti „za shora uvedené skutečnosti“ (shora však není uvedeno nic, text začíná až tímto prohlášením). Text pokračuje omluvou s tím, že odvolala jakékoli pověření právního zástupce pro podnikání civilních a trestních kroků proti uvedené osobě a pražské Raiffeisenbank. Na následující straně je pak vždy formulář „Prohlášení nahrazující obecně známou skutečnost“, kterým měli dle vyplněných údajů níže podepsaná M. P., resp. v druhém případě D. R. prohlásit, že připojili svůj podpis na druhé straně dokladu. Datováno v Grottammare, 23. 3. 2016. Tyto ověřovací doložky jsou podvrh, jak bylo prokázáno nejen jejich obsahem samotným, ale i výslechem svědkyň F. a R... Na první pohled je i bez bližší znalosti procesu ověřování podpisů dle italského práva zřejmé, že u slova „prohlašovatel“ ani jinde na této listině není podpis poškozené P., resp. Dante R., který měl být ověřován. Je tedy ověřován

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

neexistující podpis a listina zjevně není pravá. To potvrzují další zjištění. Ověření podpisu měla totiž provést úřednice Městského úřadu v Grottammare Saula R.. dne 23. 3. 2016, z jejíhož výsledku v hlavním líčení vyplývá, že na Městském úřadu v Grottammare nikdy nepracovala, podpis na listině není její podpis a předložený formulář vůbec neslouží k ověřování podpisu. Svědkyně proceduru zná, protože do listopadu 2015 pracovala na Městském úřadu v San Benedetto del Tronto. Je vyloučeno, aby se úředník na listinu podepsal, pokud tato není podepsána prohlášovatelem. Listina vykazuje i jiné nezvyklé rysy, na jedné není vylepen kolek vůbec, na druhé je vylepen na nesprávném místě, navíc je z pozdější doby, než je tvrzené datum ověření, což se v praxi nemůže stát, neboť kolek na listinu vylepuje úředník při ověření. Totéž potvrdila svědkyně F.lla F., ředitelka oddělení matriky Městského úřadu v Grottammare, která doplnila, že předmětný formulář je volně dostupný na internetu.

475. Ke zjištěním o padělání ověřovacích doložek obžalovaný V. uvedl, že prohlášení připravila advokátka C., což tato kategoricky popřela. Naopak sv. Z. uvedl, že tyto připravil, což odpovídá i sv. C. předložené emailové komunikaci. Obž. V. dále tvrdil, že podpisy těchto prohlášení zařizoval pan R. (což z ničeho nevyplývá), který falšoval i jiné dokumenty, mj. závět' paní P. (což rovněž nebylo tvrzeno ani nikterak dokazováno). Dále obžalovaný zdůraznil, že toto prohlášení vzniklo dříve, než byl paní P. dne 17. 10. 2016 ustanoven opatrovník (což ale není okamžik rozhodný pro zjištění jejího mentálního stavu, ale jedná se o rozhodnutí soudu a post, k ochraně jejích práv).
476. Předně ale těmto listinám zjevně chybí podstatná část, tedy to, co vlastně poškozená P. a D. R. prohlašují, co jsou tedy ony „shora uvedené skutečnosti“. Byť je zřejmé, že celý tento dokument je podvrh, je důležité se jím dále zabývat proto, že svědčí o skutečné roli a jednání obžalovaného V.. Jeho tvrzení o tom, že poškozená ani R. žádné peníze nehledají, protože byly odeslány přesně dle jejich pokynů, a kroky jejich právníka I. jsou samoučelné, vedené snahou připravit banku o peníze, které obžalovaný V. uplatnil již v rámci pohovorů s pracovníky banky při interním prověřování celé kauzy, se objevuje i v listině opakovaně zmiňované jejím italským názvem „Quietanza Liberatoria“, v překladu „Potvrzení o zproštění“ - P. V., Praha. Tato listina obsahuje vytištěný text, který má být jakousi formou čestného prohlášení, kterým D. R. a poškozená P. zproští obžalovaného V. a Raiffeisenbank jakékoli odpovědnosti a vychvalují jeho postup, který byl údajně vždy v souladu s jejich pokyny a nikterak je nepoškodil, peníze jsou k dispozici. Zař. jící je, že je zde výslovně uveden jediný konkrétní údaj, a to že se prohlášení vztahuje k účtu poškozené P. č. xxx v Raiffeisenbank v Praze, což je účet, ze kterého odešly dvě větší platby, tedy 2.885.000 € a 257.103,16 €. Není zde však zmíněn účet č. xxx, ze kterého na účet HAUZ odešla částka 36.200 €. Není žádný důvod pro to, aby poškozená tuto transakci ze svého prohlášení vyjmula, protože se tím stává neúplně a nelogické. Obdobné platí o označení platby, kterou má poškozená tímto prohlášením verifikovat, resp. označení pokynů, které měl obžalovaný V. řádně splnit. Toto zde totiž zcela chybí. Není zde uvedena ani částka, ani datum či doba jednání, ke kterému se poškozená údajně vyjadřuje, ani účet příjemce. Prohlášení je obecné, univerzálně použitelné. Zdůrazňuje se v něm, že účet (není uvedeno který) byl zrušen na základě instrukcí poškozené udělených bankovnímu poradci P.u V. v San Benedetto del Tronto (neuveďeno kdy), aby byly uložené prostředky (v nespecifikované výši) převedeny na zahraniční účet (nespecifikovaný), přičemž tyto instrukce byly částečně zaslány přímo klientkou jako odesílatelem poštou obžalovanému (není uvedeno kdy, kam, ani co mělo být obsahem). Následný postup proti obžalovanému V., kdy byly požadovány po bance příslušné podklady a dokumentace, je omlouván nedostatkem zkušeností a neprofesionálními radami bývalého právního poradce poškozené (neuveďeno), a požadavek na vrácení peněz pak byl údajně vznesen pouze v důsledku nereagování banky, kdy vzniklo podezření, že došlo k neoprávněnému jednání, a proto se poškozená obrátila na právníka (neuveďeno), aby podal trestní oznámení. Vše se mělo vysvětlit poté, co poškozená kontaktovala obžalovaného V.. K takovému kontaktu však nedošlo, dle shodného vyjádření nejen všech svědků, ale i samotného obžalovaného V., tento po druhé schůzce u poškozené P. nebyl, a poškozená už nebyla zdravotně schopna jakékoli vysvětlení pochopit.

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

477. Pozoruhodná je i formulace závěru tohoto prohlášení, tedy že poškozená neutrpěla žádnou škodu, a to ani ze strany obžalovaného V., ani Raiffeisenbank, „a peníze jsou k dispozici“. Co má znamenat, že peníze jsou k dispozici, se lze jen dohadovat. A to je právě zjevně i účel. Netvrdí se zde nic konkrétního, nic, co by se nedalo napasovat na různé scénáře obhajoby. Tato listina je přitom pouze tištěným textem bez uvedení data a bez podpisu či podpisové doložky. Tato listina nepochází od poškozené a nevyjadřuje její vůli, tato listina je falzem, které pochází ze stejného zdroje, jako další takové důkazy – od obžalovaného V., který disponuje originálem této listiny, jak jej v hlavním líčení prezentoval. Jen on tedy mohl nechat vyhotovit ověřenou kopii celé sady těchto listin, která se našla u svědka T.. Nikde jinde se tato kompletní sada zprošťujících dokladů – tedy potvrzení o zproštění spolu s kopií prohlášení poškozené P. a Dante R. s padělanými ověřovacími doložkami - nenašla. Obžalovaný V. jejich část poslal do Raiffeisenbank v srpnu 2018, avšak po zralé úvaze bez úvodní strany, tedy bez samotného potvrzení o zproštění, místo něhož přiložil dopis poškozené datovaný 22. 3. 2016. Jediným zdrojem této listiny je tedy obžalovaný V., tato listina nebyla poškozenou či jejími zástupci zaslána Raiffeisenbank, orgánům činným v trestním řízení ani nikomu jinému. Objevuje se u obžalovaného V., který ji dle vlastního tvrzení údajně obdržel na svoji soukromou adresu v Luganu v polovině dubna 2016 od Dante R.. Obžalovaný pak tento dokument o čtyři měsíce později předložil bance, dle svého tvrzení v dobré víře, že je pravý.
478. Obžalovaný ale v dobré víře nejednal. Při PJPP BEZ H2O byl totiž nalezen i dopis bez uvedení data, adresáta či odesílatele, jehož autorem je dle jeho obsahu však jednoznačně obžalovaný V., a který obsahuje tři otázky, na které má adresát obžalovanému odpovědět konspirativním způsobem, tedy pouze zasláním SMS s číslem otázky a odpovědí ano/ne. Jejich obsah dokládá manipulaci obžalovaného s důkazy a vytváření verze obhajoby, která neodpovídá skutečnosti. Ostatně sám v rozporu s tvrzenou dobrou vírou v tomto dopisu uvádí problém s pravostí těchto listin, je si ho velice dobře vědom. První dotaz obžalovaného se totiž vztahuje právě k výše zmíněnému potvrzení o zproštění, když obžalovaný sděluje, že „osvobozující dopis který říká, že pani chtěla poslat peníze kam poslala policie k dispozici asi nemá (poslal jsem jen bez titulní stránky jako pdf do banky, která to zjevně nepradala, protože se jeho pravostí nikdo nezabývá). na titulní straně úplně dole je poznámka, že prostředky jsou k dispozici, proto jsem ho nikdy nikam nepradal (tak jste mi řekl)“ a ptá se adresáta, zda mají tento dokument v nějaký moment použít. Z uvedeného vyplývá, že autorem textu je obž. V., neboť to byl právě on, kdo zmiňovaný „osvobozující dopis“ bez první stránky „Quietanza liberatoria“ poslal do Raiffeisenbank, a to dne 1. 8. 2016. Jelikož obž. V. byl na podání vysvětlení, po kterém měl být dle vlastního tvrzení unesen a vydírán obž. U. a sv. T. už dne 10. 5. 2016, je vyloučeno, aby se tento dokument ke sv. T. dostal tak, jak tvrdí obž. V., tedy aby mu ho jeho únosci ukradli z jeho tašky, kterou měl mít toho dne u sebe s dokumenty k podání vysvětlení, neboť tento dopis je zjevně vyhotoven až následně, nejdříve 1. 8. 2016. Jelikož byl tedy tento dokument nalezen u svědka T., prokazuje naopak stejně jako četné další listiny spolupráci obžalovaných U. a V. na celé projednávané věci. Obž. V. zde současně řeší zjevně neudržitelné prohlášení, že peníze jsou k dispozici, které následně v hlavním líčení vysvětloval tím, že poškozená P. peníze zjevně neměla, proto si text dopisu (nutno říci že účelově a zcela nepřiléhavě) vykládá tak, že paní P. sděluje, že nebyla poškozená obžalovaným. Dále obžalovaný V. v předmětném dopise jako druhou otázku uvádí: „prohlášení W., ze hleda člověka který pani podvedl také asi policie k dispozici nemá, original je u me. mame ho v nejaky moment pouziti?“. Zde obžalovaný V. zjevně hovoří o dopisu od svědka Z. z 22. 7. 2016, který skutečně Raiffeisenbank nikdy neobdržela, do spisového materiálu tento založil v kopii pouze obž. V., a tento byl v ověřené kopii nalezen rovněž při PJPP BEZ H2O. Z uvedeného textu je tak prokázáno, kdo držel originál tohoto dopisu a kdo z něj tedy mohl nechat pořádit ověřenou kopii, která byla nelezena u sv. T. – jediné obž. V.. Je taky zřejmé, že svědek Z. nehájil zájmy poškozené P., ale obžalovaného V., jak vyplývá i z řady dalších skutečností a bude rozvedeno níže. Ve třetí otázce se obžalovaný V. ptá, zda je ok, když právníci z Itálie odpoví na dotaz PČR, že chtěli poslat peníze do uvedené firmy, ale z uvedené firmy to někdo ukradl. Z obsahu položených otázek a v nich konstatovaných skutečností je

nepochybné, že obž. V. v uvedeném dopise s adresátem konspirativně řeší kauzu P., že manipuluje s důkazy, vytváří verzi své obhajoby a úzce spolupracuje se sv. Z. a dalšími na svém vyvinění. O obdobném jednání a ovlivňování rozkrývání věci ze strany obžalovaných svědčí i dokument s nadpisem „Zpráva ke dni 07. 07. 2015“, který byl rovněž nalezen při PJPP BEZ H2O.

479. Obžalovaný V. se hájí tím, že dokument „Quietanza Liberatoria“, tedy „Potvrzení o zproštění“ připravoval svědek Z.. Skutečnost je však taková, že svědek Z. sice potvrdil, že na takovém prohlášení pracoval, ale nedokázal soudu přesvědčivě vysvětlit, proč tak činil, kdo mu k tomu dal mandát, a zejména, proč současně s advokátkou C. komunikoval o podání trestního oznámení na obžalovaného a o dalších krocích proti němu (které však fakticky nikdy nepodnikl), když měla poškozená dle jeho tvrzení takto radikálně změnit svůj postoj a cílem tohoto prohlášení měla být její ochrana před případnými odvetnými kroky proti ní ze strany obž. V.. Pokud by se poškozená obávala kroků obž. V. pro křivé nařčení, pokud by shodně s Dante R. oba tvrdili, že jí obž. V. jakkoli nepoškodil, asi stěží by současně dávaly pokyn najatým advokátům k podání trestního oznámení. Sv. Z. tvrdil, že podpis těchto listin měla zajistit advokátka C., která to však naprosto vyloučila. Závěrečné tvrzení obhajoby, že prohlášení „dichiaria“ prokazatelně připravovala sv. C. se sv. Z., tedy nemá oporu v provedeném dokazování. Sv. C. toto jednoznačně popřela, a uvedla, si nepamatuje, jestli něco takového připravoval advokát Z., pouze od Dante R. věděla, že se advokát Z. chce domluvit s obž. V.. Ostatně i sv. Z. tvrdí, že to byl on sám, kdo toto připravil. Jeho kroky však nevedly k ochraně práv poškozené, nýbrž byly činěny v zájmu vyvinění obžalovaného V.. Jejich vztah prokazuje i skutečnost, že se kopie plné moci od pošk. P. pro advokáta Z. našla při PJPP BEZ H2O, ač Raiffeisenbank tuto obdržela jako přílohu emailu od sv. Z. až dne 22. 2. 2016, tedy v době, kdy už obžalovaný V. v Raiffeisenbank nepracoval a musel ji tedy mít přímo od sv. Z..
480. Výrazný zvrat v obhajobě obžalovaného V. přinesly listinné důkazy ze soudního řízení vedeného v Itálii u Obecného soudu v Ascoli Piceno, kde Luciano B. jako opatrovník M. P. žaloval W. Z. o vrácení poškozenou P. mu dne 19. 5. 2016 uhrazené odměny ve výši 25.000 € s odůvodněním, že poškozená P. nikdy neudělila advokátu Z. plnou moc ke svému zastupování. Nalézací soud svým rozsudkem ze dne 7. 2. 2022 žalobě přisvědčil, když na základě znaleckého posudku z oboru písmoznalectví a svědectví mimo jiné i Teresy I. dospěl k závěru, že poškozená plnou moc ze dne 27. 7. 2015 advokátu Z. nepodepsala, přičemž s ohledem na svůj zdravotní stav nebyla v uvedené době ani schopna porozumět obsahu takových dokumentů či rozpoznat osoby, které pro ni pracovaly. Nebyla si ani vědoma podvodu, který byl spáchán v souvislosti s částkami zpronevěřenými z jejího účtu, ani pokusu svého zmocněnce R. o jejich vymáhání. Dále vzal italský soud za prokázané, že advokát Z. ve prospěch poškozené ani žádné právní úkony nevykonával, poškozená P. neměla žádný prospěch z jeho činnosti (včetně zohlednění sjednaného práva koupě na nemovitost obžalovaného V. v Luganu, ze kterého neměla poškozená žádný prospěch), a proto částku 25.000 € získal neoprávněně. Do doby, než byly tyto listiny založeny zmocněnkyní poškozené do spisového materiálu, byl totiž zatím nevyslechnutý svědek Z. jakýmsi trumfem obhajoby obžalovaného V., který soudu rozsáhle popisoval, jak on jediný, byť původně stejně jako ostatní advokáti najatý a proti obžalovanému štvaný Dante R. a sv. R., skutečně do věci pronikl, neboť komunikoval přímo s poškozenou P. a s touto se jako jediný i osobně setkal, a tudíž prohlédl komplot R. – R. – I., a na rozdíl od nich hájil skutečné zájmy poškozené P. a pochopil, že se obžalovaný V. choval čestně a s tímto spolupracoval na rozklíčování celé věci. Za tímto účelem obhájce obžalovaného V. opakovaně svědka v přípravném řízení kontaktoval a od tohoto získal v nastíněném směru obhajoby písemná prohlášení. Poté, co vyšly najevo výše uvedené skutečnosti, se obhajoba obžalovaného V. od svědka Z. počala distancovat, až jeho následnou výpověď v hlavním líčení sama vyhodnotila jako nevěrohodnou.
481. V posledním uvedeném bodě se soud se stanoviskem obhajoby ztotožňuje. Svědectví W. Z. je přesto, že se jedná o švýcarského advokáta a notáře, zcela nevěrohodné a soud se z řady důvodů ztotožňuje s tím, co vyřkl italský civilní soud. Tedy že svědek Z. jako advokát nikdy zájmy

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

poškozené P. nehájl. Je příznačné, že zatímco svědek I. ke svému výslechu v projednávané věci přišel s advokátním spisem ve věci klientky P., do kterého v případě potřeby nahlížel, aby mohl zodpovědět konkrétní dotazy a případně soudu k podpoře svých tvrzení doložit relevantní dostupné listiny, svědek Z. uvedl, že žádnou dokumentaci nemá k dispozici, nemá advokátní spis ani vyúčtování úkonů právní pomoci, a nedokázal tyto specifikovat ani dodatečně. Zcela zásadní je skutečnost, že svědek dne 28. 7. 2015 ověřil podpis poškozené P. na plné moci udělené advokátu I., a současně si nechal sám pro sebe vystavit plnou moc, aniž by se s poškozenou P. osobně shledal, a to v době ověření jejího podpisu či kdykoli jindy. Verze svědka Z. je taková, že ho na jaře 2015 kontaktoval sv. R. s žádostí, aby od advokáta I. převzal zastoupení poškozené P. a šel proti Raiffeisenbank a obžalovanému V. a aby našel advokáta, který by podal trestní oznámení v ČR. Následovalo několik telefonátů s Dante R. a rozhovorů se sv. R.. Plnou moc ke svému zastoupení měla poškozená svědkovi Z. udělit až v červenci 2015, a to tak, že jí plnou moc poslal po vlastních svěřenecké společnosti z Ticina, kteří se o poškozenou dle informací od sv. R. údajně zajímali jako o potenciální klientku pro správu majetku a investic, a proto jí v rámci své dovolené v Itálii navštívili. Již v tomto bodě se začínají kupit nesrovnalosti a rozpory ve výpovědi svědka Z., se kterými byl konfrontován, avšak nedokázal je přesvědčivě (nebo vůbec) vysvětlit. Například tedy nevysvětlil, jaké peníze měla poškozená potenciálně investovat přes švýcarskou společnost Financial Vision, když svědek současně tvrdí, že všechny své peníze pocházející z HSBC chtěla poškozená převést v hotovosti do Itálie, a to tak, aby se vyhnula jejich zdanění. Ještě víc zař. jící než to, že advokát Z. poslal plnou moc své nové 86 leté zahraniční klientce k podpisu po jemu do té doby neznámých osobách, je skutečnost, že tímto způsobem ověřil jako notář i její podpis na plné moci pro advokáta I., po kterém Raiffeisenbank požadovala ověřenou plnou moc s apostilou, jinak s ním odmítala jednat. Svědek Z. měl jako advokát převzít právní zastoupení poškozené P. od advokáta I., a věděl tedy, že pro jednání s bankou bude potřebovat minimálně požadovanou plnou moc s ověřeným podpisem a apostilou. Přesto si nechal na dálku bez kontaktu s klientkou podepsat toliko prostou plnou moc, o které věděl, že tuto Raiffeisenbank neuzná. Následně vypověděl, že o měsíc později na přelomu srpna a září 2015 jel osobně za poškozenou P. do San Benedetto del Tronto, a to právě proto, že od ní potřeboval podepsat speciální plnou moc, aby mohl v projednávané věci podat trestní oznámení. K dotazu soudu však uvedl, že mezitímně za dobu cca měsíce do své návštěvy u poškozené nečinil žádné úkony, ke kterým by první plnou moc poškozené P. potřeboval. Není tedy jasné, proč by postupoval takto dvojmo a nevyřídil vše řádně a osobně najednou. Ještě podstatnější je však rozpor v tom, že svědek Z. v rozporu s výše uvedeným dále vypověděl, že žádnou jinou než „prostou“ plnou moc od poškozené P. neměl. Napřed tedy vyslal spojku, aby mu přivezla plnou moc od poškozené P., o které předem věděl, že je nedostačující, tuto ani mezitímně neuplatnil, a asi měsíc nato jel osobně za klientkou do Itálie pro „speciální“ plnou moc, kterou si však nepřivezl? A tudíž neměl podklady potřebné k tomu, aby mohl ve věci klientky P. postupovat, jak sám tvrdí? Navíc přesto, že od advokáta I. věděl, že Raiffeisenbank požaduje apostilovanou plnou moc s ověřeným podpisem poškozené, jinak s ním nebude jednat, této bance jako nový právní zástupce poškozené zaslal prostou plnou moc, a to až 22. 2. 2016, tedy půl roku poté, co převzal dle vlastního tvrzení zastoupení poškozené s mandátem „jít proti obžalovanému V. a Raiffeisenbank“. Proti označeným osobám přitom v rozporu s uděleným mandátem žádné kroky nečinil, nýbrž až dne 22. 2. 2016 zaslal Raiffeisenbank emailem pouze vyrozumění o tom, že poškozenou zastupuje, což doložil onou zjevně nedostatečnou plnou mocí, a jediným jeho sdělením vůči bance bylo, že nemůže kontaktovat obžalovaného V.. Logiku tohoto tvrzení nelze dále rozebírat, protože žádnou nemá. Logický závěr soudu je takový, že se svědek Z. s poškozenou P. nikdy nesetkal, což vyplývá i z výpovědi svědků B. a I. a prokázaného špatného zdravotního stavu poškozené v této době, který současně vylučoval, aby poškozená byla schopna vést se svědkem Z. v druhé polovině roku 2015 hovory o svých financích, údajných zamýšlených převodech prostředků přes pana C. ze Švýcarska přes Českou republiku do daňového ráje na Mauritius a pak v hotovosti do Itálie apod., jak svědek soudu vylíčil. Svědek zjevně nevyprávěl pravdivě a stejně zjevně nezastupoval zájmy poškozené, nejednal v souladu s jejími

pokyny, ale jednal v zájmu obžalovaného V., přestože byl tento dle pokynů klientky osobou, proti které měl směřovat právní kroky. O tomto svědčí jak jeho vlastní vyjádření, dle kterého měl listiny svěřené mu klientkou sdílet s obžalovaným, proti kterému měl však činit právní kroky, nikoli s tímto spolupracovat, ale i řada listinných důkazů. Již zmiňované ověření podpisu poškozené P. svědek obhajoval tím, že švýcarský zákon umožňuje notáři ověřit podpis po telefonu. K dotazu, zda je to možné i u osoby, kterou jako notář nikdy neviděl, svědek v rozporu se svým dřívějším vyjádřením uvedl, že se s paní P. v květnu či červnu 2015, tedy asi měsíc až dva před ověřením plné moci, spojil přes video hovor, o jehož zajištění požádal Dante R.. Vedle technických problémů takového postupu s ohledem na technickou zdatnost a vybavenost jmenovaných soud poukazuje na skutečnost, že taková mimořádná událost by jen stěží unikla pozornosti ošetřovatelky I., když v tu dobu byla poškozená již v nepřetržité péči ošetřovatelek. Na věrohodnosti mu nedodává ani způsob, jakým o tomto údajném kontaktu s poškozenou svědek vypověděl, kdy tento údajný kontakt zmínil až k dotazu soudu v situaci, kdy mu docházely argumenty, tudíž přišel s touto dosud nezmiňovanou akcí. Pro vyhodnocení věrohodnosti svědka Z. je však vedle již výše zmíněného klíčové i zjištění, že zcela nepravdivé je i jeho tvrzení, že totožnost poškozené P. ověřil dle kopie jejího osobního dokladu, kterou obdržel prostřednictvím Dante R.. V ověřovací doložce na plné moci poškozené P. pro advokáta I., kterou vystavil notář Z. v Luganu dne 28. 7. 2015 k ověření pravosti podpisu M. P., která tento dle textu doložky prohlásila za vlastní, je totiž uvedeno, že její totožnost byla ověřena občanským průkazem Italské republiky číslo xxx, což je dle dalších listinných důkazů číslo občanského průkazu svědkyně I., nikoli poškozené P..

482. Pokud k těmto zjištěním obhajoba obžalovaného V. poukazuje na fakt, že jestli je falzem plná moc udělená poškozenou advokátu Z., pak je falzem i ověření jejího podpisu na plné moci advokátu I., pak nelze než konstatovat, že toto zjištění je bez vlivu na projednávanou věc. I kdyby byla ověřovací doložka vyhotovená svědkem Z. z důvodu nedostatku ověření totožnosti pisatele shledána dle švýcarského práva neplatnou, neznamená to, že svědek I. nejednal v dobré víře, že je zmocněn poškozenou, a že tento svůj mandát nevykonával řádně. Jednání svědka I. tak, jak bylo v hlavním líčení prokázáno, bylo totiž na rozdíl od jednání advokáta Z. nesporně v zájmu poškozené P.. Advokát I. po celou dobu vytrvale a neodbytně usiloval o to, aby byla jeho mandantka informována o stavu svých prostředků na účtech u Raiffeisenbank, a když toho po několika urgencích dosáhl, ihned sporoval provedené převody z účtu své mandantky, požadoval jejich vrácení atd. Nikdy nebyl ostatně sporován podpis poškozené P. na jemu udělené prosté plné moci ze dne 24. 4. 2015, kterou zaslal přílohou svého prvního dopisu do Raiffeisenbank. Jakkoli se podává, že v této době již poškozená podepisovala listiny pravděpodobně výhradně na pokyn správce svého majetku a zmocněnce Dante R., je současně zřejmé, že v tomto ohledu byl zájem poškozené P. a Dante R. shodný. I kdyby tedy D. R. poškozenou P. okrádal, neměl rozhodně zájem na tom, aby ji místo něj okradl někdo jiný. Tvrzení obhajoby obžalovaného V., že byl D. R. spolčen s obžalovaným U., stejně jako jeho tvrzení, že převody z účtů poškozené P. u Raiffeisenbank na účty spol. HAUZ na Mauritiu proběhly v souladu s vůlí poškozené P., byla vyvrácena. Tvrzení obžalovaného V., že to byl on, který udělal vše pro ochranu práv poškozené P., a že to je on, kdo je jednáním poškozené P. poškozen, nikoli naopak, bylo provedenými důkazy vyvráceno.
483. Dalším tvrzeným úkonem právní pomoci advokáta Z. mělo být sjednání práva koupě na byt obžalovaného v Luganu, které mělo dle obhajoby obžalovaného V. a tvrzení svědka Z. přispět k ochraně práv poškozené P., když jím mělo být zabráněno obžalovanému V., aby svůj lukrativní byt prodal, a současně byl takto údajně byt zajištěn pro náhradu škody poškozené P.. Obžalovaný tvrdí, že to chápal jako zástavu, kterou dobrovolně sjednal na dva roky pro případ, že by vyšlo najevo nějaké jeho profesní pochybení ve věci paní P.. Právní formu údajně nechal na svědku Z.. Z notářského zápisu sepsaného v Luganu notářem W. Z. dne 30. 6. 2016, tedy téměř rok poté, co dle vlastních slov převzal zastoupení poškozené, soud zjistil, že obžalovaný V. uzavřel se sekretářkou svědka Z. Elisou C. smlouvu o založení práva koupě ke své bytové jednotce v Luganu, na základě které si od obžalovaného Elisa C. kupuje kupní právo na byt obžalovaného za cenu

1.100.000 CHF, z níž 5.000 CHF uhradila obžalovanému V. již před podpisem této smlouvy. Právo koupě jí náleží do 30. 12. 2018. V případě realizace práva koupě by Elisa C. musela obžalovanému doplatit kupní cenu, tedy zbývajících 1.095.000 CHF, a dále splatit hypoteční úvěr. Náklady celé této akce přitom nese Elisa C., která dle textu zaplatila obžalovanému V. před podpisem smlouvy 5.000 CHF, které mu případnou bez ohledu na výsledek, neboť pokud Elisa C. kupní právo dle této smlouvy neuplatní, případně oněch 5.000 CHF obžalovanému V. jako smluvní pokuta. Rovněž náklady vyhotovení této smlouvy a jejího zápisu do katastru nemovitostí, ke kterému strany pověřují notáře Z., jakož i jiné s tím spojené náklady, jdou k tíži Elisy C.. Z uvedeného je zřejmé, že tato smlouva nikterak nezvýhodnila poškozenou P., nebyla způsobilá ochránit její zájmy či zvýšit její naději na vymožení náhrady škody po obžalovaném V.. Jediný, kdo z této smlouvy fakticky profitoval, byl obžalovaný V., který za její sepsání obdržel 5.000 CHF. Náklady této akce pak svědek Z. naučtoval poškozené P., ač od ní neměl k takovému kroku mandát, ač jí o tomto neinformoval, a zejména – ač toto bylo v rozporu s jejími zájmy. Tento krok advokáta Z. jednoznačně prokazuje, že nehájil zájmy poškozené P., jak uzavřel i italský soud, nýbrž zájmy obžalovaného V.. Sám svědek Z. k dotazu soudu, proč nebylo předkupní právo sjednáno ve prospěch paní P., uvedl, že v té době už bylo obtížné s paní P. mluvit po telefonu a toto bylo uděláno „potenciálně v jejím zájmu“, avšak nedokázal vysvětlit, jak byl tímto zájem poškozené P. chráněn, když naopak uvedl, že nebyla sjednána ani žádná navazující smlouva mezi svědkem, resp. jeho sekretářkou na straně jedné a paní P. na straně druhé, která by alespoň zprostředkovaně nějaká práva poškozené zakotvila. K dotazu, od koho svědek dostal pokyn ke sjednání kupního práva, svědek uvedl, že od obž. V.

484. Stejně povahy je i další tvrzený úkon právní pomoci svědka Z., tedy „přijetí peněžních prostředků uložených jako záruka ze strany obžalovaného V.“. K těmto totiž sv. Z. předložil toliko oznámení o dvou příchozích platbách na účet své advokátní a notářské kanceláře z účtu spol. GALBISIO AG v celkové výši 400.000 CHF z března 2017. Tyto následně soudu švýcarskými justičními orgány postoupené listiny vyvrací tvrzení svědka, který v hlavním líčení vypověděl, že tyto prostředky spontánně složil obžalovaný V. do advokátní úschovy svědka po zřízení kupního práva ještě v roce 2016, rovněž jako záruku na případné škody. Z předložených listin totiž vyplývá, že se tak stalo až v roce 2017, kdy svědek Z. poškozenou P. již ani dle vlastního tvrzení nezastupoval, poškozená měla již od října 2016 ustanoveného opatrovníka B., který si na právní otázky přibral advokátku Traini, se kterou naopak následně činili kroky proto advokátu Z., na kterého podaly jménem poškozené P. výše popsanou žalobu. I kdyby nebylo tohoto rozporu, je zde stejný problém jako u výše zmíněného práva koupě k bytu obžalovaného, tedy že ani tento postup nemohl poškozenou P. jakkoli zvýhodnit. Svědek totiž sám k dotazu soudu potvrdil, že nebyly sjednány žádné podmínky výplaty peněz z této úschovy a že tudíž svědek nemohl s těmito nakládat jinak, než je vrátit složitelům, kterým navíc nebyl obžalovaný V., ale švýcarská obchodní společnost Galbisio AG. I tato advokátní úschova nadto měla být zahrnuta do úkonů právní pomoci účtované poškozené P., nikoli obžalovanému V., když svědek uvedl, že tento úkon považoval za zahrnutý v mandátu od poškozené P.. K dotazu, zda o složení této částky informoval svědek svou klientku P., svědek uvedl, že ano, ale následně to sám popřel, když k dotazu upřesnil, že se tak mělo stát telefonicky přibližně v červnu 2016, ale nebylo už s ní možno mluvit, nebyla schopná mluvit. Ve skutečnosti však k tomuto mohlo dojít nejdříve v březnu 2017, neboť až tehdy došlo ke složení této záruky, což je z řady výše rozebraných důvodů vyloučeno.
485. Svědek Z. měl být také zdrojem, od kterého měl obžalovaný V. získat kopii cestovního pasu sv. Ch. s fotografií obžalovaného U.. Sv. Z. tvrdil, že ji získal od poškozené P. při osobní schůzce v září 2015, kdy mu měla podrobně líčit svá jednání s tímto mužem (dle vzhladu U., dle jména v předloženém cestovním pasu Ch.), kterého jednou nazývá sv. Z. advokátem a jednou finančním poradcem, což je sice zásadní rozdíl, který svědek jako advokát sám dobře zná, ale ve svém výslechu v tom rozpor neviděl. Že by tato listina pocházela od poškozené P., vylučuje skutečnost, že bylo prokázáno, že se svědek Z. s poškozenou nikdy osobně nesetkal, natož aby mu byla ve stavu

pokročilé dezorientace popsané svědkyní I. a svědkem B. schopna v září 2015 popisovat struktury převodu peněz přes offshore, jak tvrdil. Obžalovaný V. dále tvrdil, že svědek Z. v roce 2016 posílal tuto kopii cestovního pasu svědka Ch. s fotografií obž. U. různým (blíže nespecifikovaným) institucím, ale toto nevyplývá z provedeného dokazování, když zejména Raiffeisenbank takovouto listinu nikdy žádnou cestou neobdržela, což jednoznačně vyvrací tvrzení svědka Z., že poslal bance svůj dopis z 22. 7. 2016, jehož přílohou měla kopie tohoto cestovního pasu být. Svědek také nevysvětlil, proč se za situace, kdy měl informace o zapojení českého advokáta do páchání trestné činnosti na své klientce, neobrátil na policejní orgány, ČAK či jiné instituce. Uvedený dopis ani jeho přílohu totiž ve skutečnosti ani Raiffeisenbank ani police či jiná relevantní instituce nikdy neobdržela, do spisového materiálu tento založil v kopii pouze obž. V., a to až 9. 11. 2017 po svém výslechu v postavení obviněného, a tento byl v ověřené kopii nalezen rovněž při PJPP BEZ H2O. Původ tohoto falza cestovního pasu svědka Ch. je tedy stejný, opět pochází výhradně od obžalovaného V. a z jeho spolupráce se sv. Z.m, se kterým vytvářeli nepravdivé důkazy ve prospěch obžalovaného, které měl pak sv. Z. zaštitit svou autoritou notáře a advokáta a lživou výpovědí o jejich původu.

486. Je zřejmé, kam tímto obžalovaný V. míří – je to snaha prokázat přímé spojení poškozené na osoby, které měly dle jeho výpovědi poškozenou o její peníze obrát (U., T.), ale bez zapojení jeho samého, neboť jinak se nemůže z uceleného řetězce jednotlivých kroků, které byly ke spáchání této sofistikované trestné činnosti nezbytné, vyvázat. Témuz účelu má sloužit i další tvrzení obžalovaného V., že svědek R. označil obžalovaného U. za advokáta, který věc P. řeší. Mělo k tomu dojít poté, co obžalovaný nemohl svědkovi R. kvůli bankovnímu tajemství říct, že peníze už přišly ze Švýcarska a že už byly odeslány na účet spol. HAUZ, což svědka R. rozčílilo a obžalovanému měl říct, že je banka neschopná, ať to všechno předají panu U., což je jejich právník a že už to budou řešit právní cestou (ale toto tvrzení je v příkrém rozporu s výpovědí svědka R., který toto vyvrací). Navíc obžalovaný sám tvrdí, že se poté svědek R. našel a najal na obžalovaného právníka I. (věc tedy neřešil přes údajného „jejich právníka“ U.). Není především jasné, jak by měla banka předat věc (převody finančních prostředků) advokátovi. Je zřejmé, že se jejich agendy a oprávnění nepřekrývají.
487. Obdobně osamocené a účelové je tvrzení obžalovaného V., že mu sv. R. nabízel prázdné papíry podepsané poškozenou P. za peníze z prodeje jeho bytu v Luganu, začal jej vydírat, chtěl peníze, protože údajně od pana U. nedostal slíbenou provizi pro sebe a pro pana I.. Toto mělo částečně proběhnout i před svědkem Z.. Ani jeden z uvedených to nepotvrdil. Zatímco u sv. R. nelze předpokládat, že by se k vydírání přiznával, i kdyby to snad byla pravda, svědek Z. vypovídal a po celou dobu svého angažmá jednal ve prospěch obžalovaného V.. Ani ten to však nepotvrdil. Navíc obžalovaný svou verzi opět změnil, v rámci interního vyšetřování v bance sice také tvrdil, že ho svědek R. vydírá, ale to po něm měl chtít, aby odcizil příkazy k platbám z banky, že pak na bance vysoudí peníze.
488. Přes uvedené pokusy o vykreslení zcela jiných struktur bylo nade vše pochybnost prokázáno, že obžalovaný V. byl tím jediným z obžalovaných, který byl v kontaktu s poškozenou, a který jí k podpisu podstrčil všechny listiny, které následně byly nebo v alternativních scénářích měly mít užity ke spáchání projednávané trestné činnosti, jakož i k jejímu zakrytí. A na této trestné činnosti spolupracoval s obžalovaným U., jejich předem promyšlené kroky se vzájemně doplňovaly a navazovaly na sebe. Oba společně po předchozí vzájemné dohodě poškozenou P. podvedli a připravili o majetek způsobem popsaným ve výroku tohoto rozsudku.
489. Obžalovaní V. i U. přitom v rámci své obhajoby opakovaně uplatňují tvrzení, která jsou nepravdivá, či uvádí věci v zavádějících souvislostech. Mnohé z nich byly vypořádány výše, nebo byl popsán skutkový stav tak, jak byl prokázán na základě řádného hodnocení důkazů soudem, který tyto vyvrací. Pro úplnost k výše uvedenému pak soud dodává, že neobstojí ani mnohokrát opakované tvrzení obžalovaného V., že se sv. R. a sv. I. nemohli dozvědět o stavu účtu poškozené P. v Raiffeisenbank, a tedy o převodu jejích prostředků na Mauritius, z výpisu, který obžalovaný

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

poslal poškozené P., neboť tento byl vystaven až 25. 6. 2015. Obžalovaný bez jakéhokoli věcného podkladu tvrdí, že svědek R. lhal, což obžalovaný odůvodňuje svou ničím nepodloženou fikcí, že sv. R. nechťel přiznat, že o převodech peněz poškozené P. na účet spol. HAUZ věděl od svých spolupachatelů Dante R. či obžalovaného U., a proto si vymyslel legendu, že se o těchto dozvěděl z dopisů od obžalovaného, datovaných 20. 5. 2015 a 16. 6. 2015, a že výpis z účtu byl jejich přílohou. Obžalovaný pak poukazuje na to, že v té době předmětný výpis z účtu poškozené u Raiffeisenbank neexistoval, z čehož obžalovaný dovozuje přímé spojení osob R. a R. na obžalovaného U., a tudíž vymýšlí konstrukci, jak se mohlo vše odehrát bez jeho účasti. Nutno říci, že se opět jedná o překrucování svědeckých výpovědí. Svědci neuvedli, že byl výpis přílohou určitého konkrétního dopisu obžalovaného V., tedy zejména ne jeho dopisů z 21. 5. 2016 nebo z 16. 6. 2015, ke kterým obžalovaný tyto bezdůvodně vztahuje. Svědci I. a R. toliko shodně uvedli, že po opakovaných urgencích ze strany advokáta I. konečně na adresu poškozené přišel výpis z jejího účtu, který byl v češtině, D. R. se v něm neorientoval, proto ho přeposlal svědku R., který z tohoto okamžitě zjistil, že všechna aktiva byla převedena na offshorovou společnost na Mauritius. Tento výpis je v souladu se svědectvím obou jmenovaných poprvé zmiňován až v dopise sv. I. z 28. 7. 2015, kdy tento výpis již existoval a nic nevyvrací tvrzení svědka R., že byl na adresu poškozené zaslán a že se z tohoto dozvěděli o zcizení peněz poškozené P.. Skutečnost, že dopis sv. I. z 28. 7. 2015 má dvě přílohy, přičemž jednou je dopis od obž. V. pro pošk. P. z 21. 5. 2015 a druhou je kopie výpisu účtu pošk. P. č. xxx/5500 vystaveného dne 25. 6. 2015, ještě neznamená, že tyto dvě listiny byly poškozené doručeny současně, a nikdo to ani netvrdí. Naopak, lze očekávat, že výpis byl doručován standardní samostatnou obyčejnou bankovní zásilkou, jak je obvyklé. Otázkou spíš je, proč obžalovaný V., který velice dobře věděl, že ani poškozená ani její zmocněnec R. nemluví anglicky, zaslal poškozené oba dva dopisy v reakci na požadavky advokáta I. v angličtině, a proč tyto nereagovaly věcně na dotazy advokáta I.. Kdyby totiž obžalovaný V. měl pochybnosti o vůli poškozené P. nechat se advokátem I. zastupovat, mohl věc řešit přímo s ní, tedy mohl přímo jí zaslat výpisy z účtu ihned, což bylo nepochybně na místě, s ohledem na významné pohyby na jejích účtech. Kdyby skutečně chtěl chránit její zájmy, jak soudu stále zdůrazňoval, tak by jí odpověděl italsky a věcně. Tím žádnou povinnost mlčenlivosti porušit nemohl. Místo toho jí posílal bezobsažné dopisy v angličtině, kterými hrál toliko o čas.

490. Argumentace obžalovaného V., že kdyby chtěl klientku podvést, šlo to udělat naprosto diskrétně, většina peněz by se dala převést během jednoho týdne, a nedávalo by smysl to dělat v měsíce trvajícím procesu, navíc s expertem na rozkrývání offshorových struktur N. v zádech, je další manipulací a odporuje prokázaným a ostatně i obžalovaným V. tvrzeným skutečnostem, že urychlit převody peněz poškozené P. do Raiffeisenbank nebylo možné, protože většina majetku poškozené byla ve Švýcarsku v cenných papírech, které se likvidovaly postupně a některé delší dobu. Struktura k odcizení jejích prostředků sloužila k tomu, aby mohla být podvedena rychlým bezhotovostním převodem, jak navrhuje obžalovaný, při současném krytí skutečných pachatelů a vyvedení odcizených prostředků mimo dosah orgánů činných v trestním řízení.
491. Svědek K. potvrdil, že o zprostředkování koupě společnosti HAUZ ho požádal obžalovaný U., a to nejprve pro obžalovaného V., který se stal vlastníkem HAUZ, následně svědek na žádost obžalovaného U. zařizoval převod společnosti přímo na něj. Tyto služby uhradil obžalovaný U. na účet svědkovi společnosti Parker & Hill dne 30. 1. 2015 z účtu advokátní kanceláře. Toto odpovídá dalším listinným důkazům získaným ke společnosti HAUZ v rámci mezinárodní právní pomoci od ředitelky společnosti HAUZ Vanessy P. ze Seychel, z nichž vyplývají shodné časové údaje, tedy že se nejednalo o založení společnosti, ale její převod, ke kterému došlo v lednu 2015, a to nejprve na obžalovaného V., následně na obžalovaného U., a poté krátce na svědkyni K. a konečně a trvale na „ideálního nedohledatelného bílého koně“, svědka Ch.. Svědek K. potvrdil, že po převodu spol. HAUZ na obžalovaného U. na jeho žádost vyřizoval ještě další převod, ale blíže už si k tomuto nic nevzpomíná. Doložil však k tomuto fakturu vystavenou spol. Parker & Hill dne 22. 5. 2015 odběrateli Xxx, advokátní kancelář, i doklad o její úhradě. Časově tato faktura tedy

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

přesně odpovídá převodu společnosti z obžalovaného U. na svědkyni K., a dokládá tedy, že i tento převod zajišťoval a hradil obžalovaný U., byť to tento popírá. Svědek K. dále uvedl, že bankovní účet společnosti HAUZ nezakládal, a vysvětlil, že toto standardně funguje tak, že si bankovní účet zakládá skutečný vlastník společnosti, neboť s nikým jiným by banka nejednala. Tomuto tvrzení svědka odpovídá smluvní dokumentace k založení účtu, která je podepsána výhradně obžalovaným U., z níž současně plyne klíčové zjištění, že se obžalovaný U. stal jedinou osobou s dispozičními právy a veškerými přístupy k účtu spol. HAUZ, což se dle následného sdělení ABC banky po celou projednávanou dobu, ani následně, nezměnilo.

492. Svědek K. dále vypověděl, že ve všech věcech ohledně společnosti HAUZ vždy jednal výhradně s obžalovaným U., obžalovaného V. ani ostatní obžalované svědek nezná. S obžalovaným U. svědek řešil i veškeré finanční otázky, tedy včetně vypořádání závazků společnosti HAUZ. Svědek uvedl, že jako fyzická osoba koupil pohledávku za společností HAUZ v řádech stovek tisíců euro, o jejímž vypořádání jednal s obžalovaným U. a tato mu byla společností HAUZ uhrazena převodem částky 374.800 € na svědkův soukromý účet. K platbě 4.000 € z účtu společnosti HAUZ ze dne 24. 5. 2016 na svůj účet se nedokázal vyjádřit. V přípravném řízení svědek K. založil do spisu fakturu vystavenou společností HAUZ pro společnost Nano Tech, které byl v dané době ředitelem, za zprostředkování pronájmu skladů na Slovensku, ke které v hlavním líčení dokázal uvést pouze tolik, že se zřejmě vztahuje k platbě ve výši 29.884,62 €, která byla na účet společnosti HAUZ připsána dne 24. 9. 2015 z účtu společnosti Nano Tech, ale žádné bližší okolnosti si nepamatuje. Je tedy zřejmé, že ať by byly svědkem uváděné právní důvody plateb mezi spol. HAUZ a jeho účtem, popř. účty jím ovládaných právnických osob, skutečné, nebo ať by tyto byly účelově vytvořenou fiktivní dokumentací ke krytí jiného účelu, včetně případné výplaty podílu na projednávané trestné činnosti nebo pomoci při legalizaci těchto prostředků, tak je nepochybné, že se jedná o transakce uskutečňované mezi obžalovaným U. a svědkem K., a že tedy obžalovaný U. s prostředky pocházejícími z trestné činnosti na poškozené P. tímto způsobem nakládal.
493. K dalšímu vývoji událostí se podrobně vyjádřil obžalovaný B., přičemž jeho výpověď byla soudem zvláště pečlivě zkoumána co do pravdivosti tvrzených skutečností, s ohledem na jeho statut spolupracujícího obviněného. Jeho výpověď soud shledal věrohodnou, a to jak jejím podáním a obsahem tvrzených skutečností, tak zejména při jejím porovnání s dalšími provedenými důkazy, které jeho tvrzení podporují. Obžalovaný B. popsal, že ho jeho známý, svědek M. T., v létě 2015 seznámil s obžalovaným U., který svědkovi sdělil, že potřebuje v Dubaji rychle proinvestovat 3 mil. € do nákupu nemovitostí, přičemž jediným jeho požadavkem byla rychlost. Toto tvrzení obžalovaného plně odpovídá skutečnosti, že v dané době již v Raiffeisenbank probíhalo interní šetření a převod prostředků poškozené P. na účet společnosti HAUZ byl nahlášen jako podezřelý obchod na FAÚ. Proto hrozilo, že budou peníze na účtu spol. HAUZ zablokovány a musely být rychle přesunuty. Obžalovaný B. tedy využil svých kontaktů v Dubaji a přes svědka F. obchod zajistil, což plně koresponduje s výpovědí svědka F. i listinnými důkazy o následně uzavřeném obchodu. Obžalovaný B. postoupil nabídku od svědka F. (resp. jeho společnosti Inauri) obž. U., který mu naopak předložil výpisy společnosti HAUZ, ke které sdělil, že je to offshorová struktura sídlem v Hongkongu, kterou zakládal přes zprostředkovatele, který do společnosti dodal nominee ředitelku Vanessu P., ale de facto společnost ovládá výhradně obžalovaný U., který je i jediným příjemcem jejích výnosů. Toto opět plně koresponduje s listinnými důkazy, které soud v poslední fázi nalézacího řízení před soudem získal mezinárodní právní pomocí ze Seychel od ředitelky společnosti HAUZ Vanessy P. k vlastníkům této společnosti, v kombinaci s výpovědí osob v postavení bílých koní (sv. K. a sv. Ch.), kteří sice byli registrováni jako skuteční vlastníci společnosti HAUZ, ale o tomto neměli žádné povědomí a za společnost nejednali ani tuto neovládali, fakticky tuto i v době jejich formálního angažmá nadále ovládal obžalovaný U.. Zkreslení v tom smyslu, že obžalovaný společnost nezakládal, ale kupoval existující, pochází od obžalovaného U., takto to tvrdil nejen obžalovanému B., byť i z důkazů, které předložil sám obžalovaný U., vyplývá, že to věděl (viz stanovky spol. HAUZ s datem podání 13. 1. 2014, které

obž. U. dle vlastního tvrzení obdržel emailem od sv. K. již při jednání o obstarání této společnosti dne 13. 1. 2015). Svou solventnost pak obžalovaný U. prokázal tím, že se na notebooku v internetovém bankovníctví ABC bank Mauritius přihlásil k účtu společnosti HAUZ a ukázal obžalovanému B. zůstatek účtu přes 3.100.000 €. Cestou mezinárodní právní pomoci opatřené bankovní údaje od ABC banky z Mauritiu přitom potvrdily, že obžalovaný U. byl po celou dobu jediným disponentem tohoto účtu, i že měl zřízeno internetové bankovníctví. Obžalovanému B. pak Mgr. U. současně se všemi potřebnými doklady a listinami společnosti HAUZ předal i plnou moc pro obžalovaného B. na zastupování společnosti HAUZ podepsanou její nominální ředitelkou paní Vanessou P., kterou obžalovaný následně použil při převzetí peněz od svědka F., který toto rovněž jednoznačně potvrdil. Ze znaleckého zkoumání následně vyplynulo, že obžalovaný U. k vyhotovování podpisů Vanessy P. užíval technických padělků, tudíž není pochyb o tom, že tuto plnou moc bez problémů vystavil, jako řadu dalších listin, které ke spáchání a krytí této trestné činnosti sloužily či byly určeny. Již v přípravném řízení obžalovaný B. založil do spisu kopii investiční smlouvy mezi společnostmi HAUZ a poškozenou P. z 19. 1. 2015, ke které uvedl, že tuto obdržel od obžalovaného U., což opět koresponduje s tím, že tato byla následně nalezena při PJPP BEZ H2O u svědka T.. Uvedené logicky do celé věci zapadá, jak ve světle zapojení sv. T. do projednávané věci, tak ve světle vysoké opatrnosti obžalovaného U. a obav před dekonspirací, kterou popisuje nejen obžalovaný B., ale ostatně i obžalovaný V., byť tomu v zájmu svého vyvinění dává poněkud jiný kontext, ale především tuto autenticky dokumentuje zajištěná komunikace mezi obžalovaným U. a svědkem T., kde to je právě obžalovaný, kdo navrhuje nákup nových lépe zabezpečených šifrovaných telefonů, kdo urguje kontrolu kanceláří na prostorové odposlechy apod. Je tedy logické, že listiny k projednávané trestné věci u sebe neměl obžalovaný U., ale uchovával je svědek T., a to nikoli přímo u sebe, ale ve svém trezoru v prostorách kanceláře společnosti BEZ H2O, se kterou formálně neměl nic společného, a která v dané věci nebyla zapojena. Pravděpodobnost, že by zde v případě vyšetřování věci byly tyto listiny nalezeny, tak byla mizivá a došlo k tomu skutečně jen shodou náhod díky následně zahájenému trestnímu stíhání svědka T. pro rozsáhlou daňovou trestnou činnost se zapojením řady obchodních společností, které svědek T. skrytě ovládal, mezi nimi i těch, které figurují v projednávané věci pod bodem 2) výroku tohoto rozsudku.

494. Kupní smlouvy na předmětné nemovitosti dodal svědek F., obžalovaný B. je předal obžalovanému U. v elektronické podobě spolu s údaji k platbám. Následně již vtištěné a oběma stranami podepsané kupní smlouvy na nemovitosti předal svědek F. opět přes obžalovaného B., který tak mohl potvrdit, že byly skutečně uzavřeny, což bylo prokázáno i výpovědí svědka F. a samotnými smlouvami, které byly následně nalezeny při PJPP BEZ H2O u svědka T.. K obhajobě obžalovaného U., že tyto smlouvy nepodepsal, soud odkazuje na text těchto smluv, z nichž se podává, že za společnosti HAUZ měla jednat její ředitelka Vanessa P., která tyto měla i podepsat. Znaleckým zkoumáním těchto podpisů však bylo zjištěno, že se nejedná o originály podpisů žádné osoby, ale že jsou to technické padělky, čtyři identické reprografické laserové kopie (stejně jako razítka společnosti HAUZ), zatímco podpisy svědka F. za společnost Inauri i razítka této společnosti jsou autentické. Za společnost HAUZ tedy byly v rámci konspirace podpisy na uvedených listinách pachatelů padělány, tyto tedy skutečně „podepsal“ pravděpodobně obžalovaný U., případně jiná osoba jednající s ním ve shodě či na jeho pokyn.
495. Ve shodě s listinnými důkazy a výpovědí svědka F. pak obžalovaný B. dále popsal, že 100% kupní ceny nemovitostí se muselo složit předem, což obžalovanému U. vyhovovalo, protože potřeboval, aby peníze z účtu společnosti HAUZ odešly co nejdříve, což opět logicky koresponduje s výše uvedeným, obžalovaní byli pod časovým tlakem. Obžalovaný U. však následně pověřil obžalovaného B., aby zprostředkoval odstoupení od kupních smluv a aby uhrazenou kupní cenu převzal zpět v hotovosti. Tento postup a následné předání peněz řešili oba obžalovaní se svědkem T. v jeho kanceláři, kterou měl v jím skrytě ovládaných společnostech ASP a LSG v Průhonicích, což potvrzuje výpověď svědka K.. Účelem tohoto postupu bylo jednoznačně zakrytí původu

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

prostředků poškozené P., neboť hotovost, zejména pak v takovéto destinaci, je pro orgány činné v trestním řízení jen stěží dohledatelná. Časový tlak tedy v tuto chvíli odpadl, nehrozilo zajištění prostředků na účtu u banky, a pokud by nevypovídal obžalovaný B., tak ani vysledování dalšího pohybu těchto finančních prostředků, což se v projednávané věci potvrdilo.

496. Samotný výběr hotovosti dne 7. 10. 2015 je doložen výpovědí obžalovaného B. ve shodě s výpovědí svědka F. a listinnými důkazy, a to jak výpisem z účtu společnosti Inauri, tak i dokladem o převzetí peněz v hotovosti obžalovaným B.. Takto byla i přesně zjištěna částka, která byla vybrána, neboť v tomto okamžiku došlo ke konverzi prostředků z euro na emirátské dirhamy, a vyplacena byla kupní cena ponížená o smluvní penalizaci ve výši 2,5 % za odstoupení od smlouvy. Další náklady vznikaly při vložení peněz na dubajský účet obžalovaného B. a jejich opětovné konverzi na euro. Všechny tyto transakce a s nimi spojené náklady schvaloval obžalovaný U., který rovněž obžalovanému B. vyplatil zálohu na režijní náklady. K doplacení slíbené odměny ve výši 2,5 % z celkové investované částky však nedošlo, obžalovaný B. uprchl před výkonem trestu v jiné trestní věci do Dominikánské republiky a následně byl zatčen a uvězněn. Že obžalovaný U. skutečně celou transakci kontroloval a řídil, opět odpovídá několika listinám zajištěným při PJPP BEZ H2O u svědka T., který s věcí dle verze obhajoby neměl mít nic společného, na nichž je položkově rozpočítána kalkulace těchto nákladů na konverzi EUR – AED a následně zpět AED – EUR, hotovostní výběr, vklad na účet, poplatky a provize, každý v desetinách či nižších jednotkách procent z výchozí částky 2.723.650 €, tedy přesně odpovídající původně z účtu společnosti HAUZ na účet společnosti Inauri převedené částce. Evidentně se tedy jedná o evidenci nákladů legalizace odcizených prostředků, sledování jednotlivých převáděných částek, výpočty odměn pro osoby do trestné činnosti zapojené atd.
497. K předmětným smlouvám o koupi nemovitostí v Dubaji, které již v přípravném řízení předložil policejnímu orgánu v kopii svědek F. a které byly následně v originále nalezeny rovněž při PJPP BEZ H2O, soud dodává, že v textu jsou zásadní rozpory mezi kupní cenou uvedenou v euro a udanou cenou za m2 ve spojení s jejich výměrou a cenou uvedenou v AED v jiné části smlouvy, jak podrobně rozvedeno výše. Textu těchto smluv pak neodpovídají ani jednotlivé částky zasílané z bankovního účtu spol. HAUZ na účet spol. Inauri, ani jejich označení, když tři platby jsou v poznámce sice označeny jako záloha na nemovitosti, ale jejich specifikace nekoresponduje s textem kupních smluv, a čtvrtá platba je označena jako směnka vlastní. Je tedy zřejmé, že tyto kupní smlouvy byly od počátku uzavírány pouze účelově, bez záměru tyto naplnit, ale pouze proto, aby bylo poskytnuto formální krytí pro převod prostředků odcizených poškozené P. do hotovosti. Pokud by mělo být na základě těchto smluv skutečně plněno, byly by tyto rozpory pro advokáta U. stěží přehlednutelné či akceptovatelné. Při PJPP BEZ H2O byly nalezeny nejen originály těchto čtyř smluv, ale i koncepty odstoupení od těchto kupních smluv společností Inauri adresovaných spol. HAUZ bez vyplnění data, ve kterém se spol. Inauri odvolává na porušení smluvních povinností ze strany spol. HAUZ, zejména pozdní platby a neposkytnutí nutné součinnosti, a avizuje, že bude uplatňovat nárok na náhradu škody a sankčních úroků. Nelogický je již samotný fakt, že koncept těchto listin má u sebe ta smluvní strana, která má být jejich adresátem, nikoli autorem. Skutečnost, že se samotné kupní smlouvy, dokonce v originále, našly u svědka T., zcela v souladu s mnoha dalšími důkazy potvrzuje pravdivost výpovědi obžalovaného B. o vzájemném propojení obžalovaných U. a T. a jejich roli v projednávané věci, a tím současně i vinu obžalovaného U., který celý proces legalizace výnosů trestné činnosti spáchané jím a obžalovaným V. na poškozené P. řídil. Nikdo jiný, než právě obžalovaný U., totiž tyto listiny neměl k dispozici, neboť to byl pouze a výhradně obžalovaný U., který společnost HAUZ ovládal, a současně to byl obžalovaný U., který byl spojnicí mezi obžalovaným V. (a tím poškozenou P.) a strukturou osob a společností, přes které se tyto prostředky následně legalizovaly, tedy svědkem T. a dalšími obžalovanými. Tyto listiny neodpovídají skutečnosti, jako v dalších případech se jedná o alternativní krytí prováděných transakcí, ke kterým byly obžalovanými ve všech fázích jejich podvodného jednání účelově vytvářené formální doklady, které měly činnost obžalovaných zastírat

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

a kryt, poskytovat jim důkazy pro různé možné verze jejich případné obhajoby. Obžalovaný B. dále popsal, že obžalovaný U. byl extrémně paranoidní, jednal konspirativně jak při osobním setkání, která probíhala tak, aby byla minimalizována hrozba odposlechu, tak i při telekomunikačním spojení, kdy zprávy zasílal přes messengery s automatickým mazáním zpráv, užíval anonymní emailovou adresu apod. Bylo zřejmé, že na počátku svědek T. o věci mnoho nevěděl, s informacemi přišel obžalovaný U., neboť tyto měl od obžalovaného V., ale následně na tomto obchodu oba spolupracovali jako společníci. Nebyl to jejich jediný společný obchod, obžalovaný U. byl dle informací obžalovaného B. jednak advokátem svědka T. a jednak spolu fungovali jako společníci v řadě jiných obchodů v rádech desítek milionů, což v obecných rysech koresponduje s zajištěnou komunikací mezi nimi z telefonu svědka T., nikoli však s obhajobou obžalovaného U..

498. Na konci roku 2015 a počátku roku 2016 byl obžalovaný B. svědkem hovorů mezi obžalovaným U. a svědkem T., kteří se spolu bavili o projednávané věci, kdy mimo jiné říkali, že finanční prostředky byly převedeny z Itálie, kde se teď obžalovaný U. snažil dohodnout narovnání s italskou stranou, které by se vyplatilo zhruba 1 mil. € za to, aby italská strana nedávala trestní oznámení. Bylo přitom explicitně řešeno, že si buď vezmou milion anebo nedostanou nic. Na jedné z posledních schůzek obžalovaný U. řekl, že Italové na návrh nepřistoupili. Toto koresponduje s výpovědí svědka I., který uvedl, že mu pan R. řekl, že mu obžalovaný V. nabídl 1 mil. €, když přestane žádat informace po bance a vytvářet problémy, v opačném případě že vše udá na italský finanční úřad. Totéž uvedl i při svém rozhovoru s pracovníky Raiffeisenbank v září 2015. O obdobném výhrůžném jednání obžalovaného V. vůči Dante R. vypověděli i svědci R. a C., kteří se o tom měli dozvědět přímo od Dante R., avšak částku 1 mil. € tyto výslovně nezminili.
499. Na těchto schůzkách obžalovaných U., B. a svědka T. bylo rovněž řečeno, že předmětné peníze se nacházejí už téměř všechny v dispozici obžalovaného U., mělo chybět už jen cca 400 000 €. Dále bylo řečeno, že obžalovaný U. nebo svědek T. disponují blanco papíry podepsanými italskou stranou, a pokud by vznikl nějaký problém, a vyšetřování se ubíralo směrem k obžalovanému U., měli v plánu napsat potvrzení, že od nich celou částku převzal svědek Ch., jehož doklady disponovali, a který byl dle vyjádření svědka T. nedohledatelný. Tato a další tvrzení obžalovaného B. potvrdili následně vyžádané stopy zajištěné při PJPP BEZ H2O, kde měli obžalovaní uloženou rozsáhlou dokumentaci k této kauze, přičemž jednotlivé zajištěné listiny byly podrobně popsány výše. Důkazně významný je však i jejich celkový rozsah a záběr, proto jsou níže stručně shrnuty tematicky. Svědek T., který dle tvrzení obžalovaného U. nemá s věcí nic společného, měl u sebe listiny, které k němu mohli ukrýt jedině obžalovaní, neboť nikdo jiný k nim nemohl mít přístup. Přičemž dílem tyto pocházejí od obžalovaného V., dílem od obžalovaného U., neboť nikdo jiný než právě jeden či druhý z obžalovaných k těmto neměl přístup, resp. nemohl zajistit podpis poškozené. Jedná se o listiny ve vztahu k poškozené P. (kopie dopisů poškozené s pokynem pro HSBC k převodu jejich prostředků do Raiffeisenbank z 29. 9. 2014 a 18. 2. 2015, v prvním případě i včetně razítka o přijetí tohoto dopisu podatelnou v HSBC; originál investiční smlouvy z 19. 1. 2015 mezi poškozenou P. a spol. HAUZ, jakož i další 2 listiny s prázdnou univerzálně použitelnou podpisovou doložkou, a to zcela shodnou, jako byla užita u této smlouvy, vyplněnou toliko podpisem poškozené P.; originály dopisů poškozené P. z 15. 1. 2015, 15. 4. 2015 a 20. 7. 2015 v angličtině, kde nepojmenovaným adresátům sděluje svou neschopnost dostat smluvním závazkům z investiční smlouvy; pět originálů blanko směnky vlastní vystavené poškozenou P. bez vyplnění jakýchkoliv údajů vyjma jejího podpisu; kopie notářského zápisu – plné moci udělené poškozenou P. Dante R. z 16. 4. 2014; kopie občanského průkazu Italské republiky na jméno D. R.; kopie plné moci vystavené poškozenou P. advokátu Z.; kopie dopisů poškozené P. adresované obžalovanému V. s pokyny ohledně zamýšlených investic datované 24. 9. 2014 a 29. 1. 2015), dále interní dokumenty a listiny Raiffeisenbank k poškozené P., dílem v kopii, a to včetně souhrnné kopie celého obsahu její klientské složky, dílem listiny v originále, odcizené ze složky poškozené P. v Raiffeisenbank (kompletní kopie dokumentace poškozené P. u Raiffeisenbank spolu s průvodním dopisem, kterým obžalovaný V. sděluje svým

spolupachatelům, co všechno má Raiffeisenbank k poškozené P. a jaký je stav věci; konsolidovaný přehled aktiv poškozené P. u Raiffeisenbank vypracovaný 30. 3. 2015 svědkem R.; ověřené kopie dopisů poškozené P. adresované bance; ověřená kopie „prohlášení o zproštění“ a související prohlášení poškozené P. a Dante R. s padělanými doložkami k ověření jejich podpisů; kopie dopisů a emailů advokáta I. včetně přiložené plné moci od poškozené P. z 24. 4. 2015; kopie emailu od Salvatore B. obžalovanému V. z 13. 5. 2015; originály pokynů poškozené k odprodeji cenných papírů či zrušení jejích investičních účtů v Raiffeisenbank bez vyplnění všech údajů a bez data, ale s podpisem poškozené; originál dohody o zrušení účtu u Raiffeisenbank s podpisem pošk. P. a razítkem Raiffeisenbank; dva originály zahraničních platebních příkazů Raiffeisenbank na převod z investičního účtu poškozené P. na účet spol. BOKASION TRADE LIMITED, v J&T BANKA, a.s., bez vyplnění částky, data splatnosti, či vystavení, ale s podpisem poškozené P.; nepodepsaná smlouva o běžném účtu u J&T BANKA, a.s. a související listiny; potvrzení o založení společnosti BOKASION TRADE LIMITED a jejím zápisu v obchodním rejstříku Kyperské republiky z 8. 5. 2014; dopisy obžalovaného V. adresované poškozené P. z 21. 5. 2015 a 16. 6. 2015; kopie zahraničního platebního příkazu datovaného 30. 3. 2015 na částku 3.000.000 € z účtu poškozené na účet spol. HAUZ, který sice nese nejen podpis poškozené P., ale i razítko Raiffeisenbank z 31. 3. 2015, ale přesto nebyl zjevně zpracován a ve složce Raiffeisenbank se nenachází; odpověď P. R. za Raiffeisenbank advokátu I. z 31. 7. 2015; dopisy obžalovaného V. adresované poškozené P. dne 21. 5. 2015 a 16. 6. 2015; tři originály poštovních dokladů, a to obálka dopisu zasláného Dante R. dne 26. 9. 2014 na adresu Raiffeisenbank k rukám obžalovaného včetně razítka podatelny Raiffeisenbank o jejím přijetí, dále mezinárodní doručenka k zásilce adresátu HSBC od odesílatele Raiffeisenbank z 9. 10. 2014, a konečně obálka odeslaná z Lugana a přijatá podatelnou Raiffeisenbank 5. 6. 2015), ke společnosti HAUZ (originál dokumentace k převodu společnosti HAUZ na obžalovaného U. z 15. 2. 2015, včetně apostily; prázdné formuláře ABC banky k založení účtu; kopie dokumentace k založení účtu spol. HAUZ u ABC banky z ledna 2015, kde je jako vlastník spol. HAUZ uveden obžalovaný V., který je zde i podepsán – shodné kopie přitom založil do trestního spisu v projednávané věci ještě v postavení svědka obž. U. v březnu 2018; dopis ABC banky z 16. 3. 2015 adresovaný řediteli spol. HAUZ, kterým banka potvrzuje otevření účtu; výpis z účtu spol. HAUZ vytištěný dne 29. 2. 2016 z internetového bankovníctví; platební karta ABC banky k účtu společnosti HAUZ vystavená na jméno obžalovaného U. s platností od 5/2015 včetně průvodních dopisů a originál obálky, kterým byl doručen PIN na adresu bydliště obžalovaného U.; tabulky obsahující vyúčtování jednotlivých transakcí peněz pocházejících z účtů spol. HAUZ, nákladů a zisků z projednávané trestné činnosti; údaje k bankovnímu účtu spol. HAUZ u ABC banky; hesla k emailovému účtu společnosti HAUZ; vytištěný email z emailové schránky P. V. <xxx> z července 2015 s přílohou, kterou je avízo od ABC banky o stavu účtu k 30. 6. 2015, udávající zůstatek ve výši 3.178.092,27 €; originály kupních smluv mezi HAUZ a Inauri; kopie výpisu z účtu Inauri u Emirates NBD; výpisy ze slovenského účtu obžalovaného B. za období 10-11/2015), k obžalovanému V. (výpis z jeho bankovního účtu u Raiffeisenbank; kopie jeho občanského průkazu, kopie faktury od PRE z 6. 1. 2015, a doprovodné dobrozdání obžalovaného U., že tyto kopie odpovídají originálům – obě s daty 15. 1. 2014, přičemž se zjevně jedná o běžný překlep na počátku nového roku, správně má být 15. 1. 2015, jak vyplývá z dalších listin; vytištěná emailová zpráva od sv. R. pro obž. V. z 30. 6. 2015; vytištěná emailová zpráva z 13. 2. 2015 pro svědka R. s bankovními informacemi; vytištěný dopis obžalovaného V. adresovaný panu Boule; originál zakládacích listin ke společnosti Spendless and Co Limited z 10. 3. 2015, jejímž skutečným vlastníkem je obžalovaný V. a ředitelkou Vanessa P.; ověřená kopie dopisu od svědka Z. z 22. 7. 2016), ke svědku Ch. (kopie několika stran jeho cestovního pasu; výpis z evidence rejstříku trestů ČR a Makedonie; originál komisionářské smlouvy mezi advokátem U. a klientem Ch. z 12. 1. 2015; originály listin dokládajících předání společnosti HAUZ dne 18. 7. 2015 obžalovaným U. svědku Ch. a smlouvy mezi spol. HAUZ zastoupenou sv. Ch. a Vanessou P. z 15. 7. 2015; originály listin ve vztahu ke společnosti Bendol, kde vystupuje jako společník a jednatel Gjorgji Č.), dokumentace ke společností, v nichž svědek T. formálně nevystupuje, ale

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

fakticky tyto ovládá, a to ve vztahu k ASP (smluvní dokumentaci k úvěru ASP, zastoupenou obžalovanou K. jako jednatelkou, u GE Money Bank z října 2014; smlouvu o půjčce mezi obžalovanou K. jako věřitelem a ASP jako dlužníkem na částku 1.410.000 Kč z 1. 12. 2014; originály potvrzení zdravotních pojišťoven a finančního úřadu o bezdlužnosti ASP z února 2016; úvěrová smlouva mezi ASP, zastoupenou obžalovanou K. jako jednatelkou, a ČSOB a.s. z prosince 2016 s přílohami a související smluvní dokumentací), ve vztahu k LSG (originál vystavené faktury ze září 2015 na coraHB s.r.o. s přílohami), ve vztahu k Lampada (výpis z účtu u Sberbank vytištěný z internetového bankovníctví dne 10. 2. 2016), ve vztahu k Náš Servis Praha s.r.o. (originál faktury vystavené v srpnu 2015 svědkem T. za poradenské služby ve výši 100.000 Kč), ve vztahu k DATATECHNIK s.r.o. (výpis z účtu u Fio Banky vytištěný z internetového bankovníctví dne 10. 2. 2016), jakož i grafy jejich vzájemných vztahů, personálních propojení a zejména plateb mezi těmito osobami a společnostmi (ASP, ASP SK, LSG, LSG SK, CPL, Lampada, Doralia Group s.r.o., REALITY COMPANY, coraHB s.r.o., Náš Servis Praha s.r.o., dubajským i slovenským účtem obžalovaného B., obžalovaným G., obžalovanou T. a řadou dalších), které zahrnují i zájmové období roku 2015, jakož i ručně psané kalkulace zahrnující společnosti ASP, ASP SK, LSG SK, Lampada, REALITY COMPANY a DATATECHNIK s.r.o., a dále listiny společnosti REALITY COMPANY (smlouvy o postoupení pohledávek). Konečně byly u svědka T. nalezeny i listiny z trestního spisu v projednávané trestní věci a související (český překlad vyřízení mezinárodní právní pomoci k účtu spol. Red Sun Property Ltd. u Morgan Stanley AG; úřední záznam o podaném vysvětlení svědkem Z. B. z 10. 11. 2016; usnesení o zahájení trestního stíhání obviněných V., B. a F. z 11. 7. 2017) a shrnutí podání vysvětlení svědkyně Alici K. ze dne 28. 2. 2018, které bylo nalezeno i v telefonu obžalované T., a tak bylo zjištěno, že toto zaslal JUDr. S. obž. T. dne 28. 2. 2018 s dovětkem: „jen to prosím smažte, a to nikde nekoluje“. Je tedy zřejmé, že původci těchto listin byli obžalovaní V., U., B., T., K., B. a G., a že tyto měl u sebe svědek T. proto, že byl do jejich činnosti přímo zapojen a tyto v rámci konspirace ukrýval.

500. Že o těchto listinách obžalovaný U. dobře věděl a chtěl je nastíněným způsobem použít, dokládá i jeho následný postup vůči obžalovanému B. po jeho zatčení v Dominikánské republice a dodání do výkonu trestu do ČR. K tomu totiž došlo až po zahájení úkonů trestního řízení v projednávané věci a prvotních úkonech, neboť již na jaře 2015 byli jak obžalovaný V., tak i obžalovaný U. vyzváni k podání vysvětlení, a tudíž věděli, že kauzu poškozené P. prověřuje policie. Obžalovaný U. řešil následné uvěznění obžalovaného B. v druhé polovině roku 2016 se svědkem T., jak vyplývá z komunikace zajištěné v telefonu svědka T.. Tato komunikace rovněž potvrzuje, že obžalovaný U. byl v kontaktu s tehdejšími obhájci obžalovaného B., což ve své výpovědi uvedl i obžalovaný B. s tím, že tyto advokáty mu přímo obžalovaný U. zajišťoval. Obžalovaný B. v této době odmítal v projednávané trestní věci vypovídat, čímž fakticky kryl celou následnou legalizaci a roli obžalovaného U. v ní, neboť bez jeho výpovědi vyšetřování uvázlo v bodě, kdy prostředky poškozené P. zmizely po jejich vybrání z účtu Inauri v Dubaji. Úřední záznam o podaném vysvětlení svědkem Z. B. ze dne 10. 11. 2016 byl ostatně nalezen při PJPP BEZ H2O v originále. Obžalovaný B. vypovídal až po svém propuštění z výkonu trestu a změně obhájce. Z výpisu návštěv obžalovaného B. ve Vazební věznici Praha Ruzyně, který si soud k prověření věrohodnosti jeho výpovědi vyžádal, zjistil, že jej ve výkonu trestu skutečně opakovaně navštívila družka obžalovaného U., advokátka Mgr. G., a to poprvé již 15. 7. 2016, a byla tak vůbec první osobou, která jej po jeho zatčení a vydání do ČR navštívila. V následujícím období obžalovaný U. svědka T. opakovaně informuje o svých schůzkách s obhájcem obžalovaného B., přičemž v rámci konspirace neuvádí v zasílaných zprávách jejich obsah, ale vyzývá sv. T. k osobnímu setkání, aby věc probrali. Pokračují rovněž návštěvy advokátky Mgr. G. ve věznici, k jejichž obsahu obžalovaný B. věrohodně uvedl, že mu přes svou družku obžalovaný U. vzkazoval, že má k dispozici blanco papíry podepsané italskou stranou, které chtěl použít k vystavení potvrzení, že obžalovaný B. v Dubaji převzal peníze v hotovosti a následně tyto předal poškozené P. či jejímu zástupci, a že tedy došlo k narovnání. Obžalovaný B. to však pokaždé odmítl, protože by tím bral vinu na sebe, což nebyla pravda, peníze neměl on, ale obžalovaný U.. Tvrzení obžalovaného U., že po zatčení

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

obž. B. pouze kolegové obžalovaného pomáhali na objednávku jeho ženy Šárky B. jej lokalizovat a poskytovali mu první právní pomoc, nicméně následně to přebíral nějaký advokát, rovněž nekoresponduje s provedenými důkazy. Mgr. G., nejen kolegyně, ale i družka obžalovaného U., totiž navštěvovala obž. B. ve věznici od jeho dodání do věznice v červenci 2016 až do května roku 2017, tedy po dobu 10 měsíců, navštívila ho takto celkem 6x, ačkoli jeho obhajobu nevykonávala a dle tvrzení obžalovaného U. se jeho advokátní kancelář trestním právem nezabývá. O jejím angažmá v projednávané trestní věci svědčí i fakt, že při poslední návštěvě obž. B. ve věznici Ruzyně dne 9. 5. 2017 jej navštívila společně s jeho tehdejším obhájcem v projednávané trestní věci, JUDr. Markem Dufkem, což je skutečnost, která velice dobře koresponduje s tvrzením obžalovaného B. o účelu a náplni těchto návštěv ze strany družky jeho spolupachatele, a naopak to vyvrací verzi obžalovaného U.. Faktem je, že obžalovaný pouze využil skutečnosti, že jeho družka je advokátka, tudíž může za klientem na návštěvy do věznice bez omezení a může se s ním radit bez přítomnosti třetích osob, a že se jejím prostřednictvím tudíž může poměrně napřímo pokusit ovlivnit jeho následné kroky a výpověď v projednávané trestní věci ve svůj prospěch.

501. Obžalovaný v plném rozsahu zprostil povinnosti mlčenlivosti advokátku Mgr. G., ale tato s odkazem na svůj vztah k obžalovanému U. odmítla vypovídat. Rovněž svědek T. využil práva nevypovídat z důvodu možného způsobení trestního stíhání sobě samému. Ve všech těchto ohledech tedy tvrzení obžalovaného B. obstálo a další provedené důkazy jeho věrohodnost potvrdily.
502. Ve stejný den 27. 8. 2015, kdy z účtu spol. HAUZ odešlo čtyřmi platbami celkem 2.723.800 € na účet společnosti Inauri, tedy 86 % peněžních prostředků pocházejících původně z účtu pošk. P. v pražské Raiffeisenbank, převedl obžalovaný U. jako jediný disponent účtu spol. HAUZ částku 375.000 € (tedy cca 12 % podvodně získaných prostředků) na účet svého blízkého spolupracovníka sv. Petera K. (se kterým od října 2015 mj. i společně podnikali v Xxx - Tax and Accounting s.r.o.) vedený rovněž u ABC banky. Sv. K. tuto platbu v hlavním líčení vysvětlil tím, že se jednalo o výplatu pohledávky za společností HAUZ, kterou řešil s obž. U. a která mu byla řádně uhrazena. Svědek K. má vazbu i na další dvě společnosti, a to Nano Tech a ST vodní realizace, které následně na účet spol. HAUZ zaslaly finanční prostředky, které se smísily s prostředky pocházejícími z projednávané trestné činnosti na pošk. P., a byly následně odeslány dále. Sv. K. k první ze jmenovaných doložil i faktury od spol. HAUZ ze dne 8. 9. 2015 a 21. 9. 2015, na jejichž základě spol. Nano Tech částku 30.000 € za údajné zprostředkování skladu k pronájmu v Bratislavě společnosti HAUZ zaplatila. Jelikož jediným disponentem účtu spol. Nano Tech byl sv. K. a jediným disponentem účtu spol. HAUZ byl obž. U., je i ve spojení s jejich prokázanými dlouhodobými blízkými vztahy zjevné, že i v tomto případě je jediné personální propojení, které vysvětluje tuto platbu, vazba sv. K. – obž. U., což svědek K. výslovně potvrdil, když řekl, že všechny finanční věci a platby ve vztahu ke spol. HAUZ řešil výhradně s obž. U., a to ať již se jednalo o úhrady svědkovi jako fyzické osobě, nebo vztahy s některou jeho společností.
503. Jediným členem představenstva ST vodní realizace byla v projednávané době spol. Asia Trade and Investment Corp., sídlem na Marshallových ostrovech, za niž měl na základě plné moci od její jednatelky, občanky Seychel G. M., jednat svědek Václav B.. Sv. B. byl dalším ve věci figurujícím bílým koněm, který byl využit k zastření skutečných osob tuto společnost ovládajících. Bylo prokázáno, že se jedná o osobu, která nepodniká a v obchodních společnostech se nikterak neangažuje, je zanedbaného vzhledu a živí se výhradně manuální prací, již 10 let pracuje jako popelář. Jeho angažmá v jakékoli obchodní korporaci je čistě formální. Svědek ve svém výslechu uvedl, že o společnosti ST vodní realizace nic neví, nezná ani společnosti HAUZ či Nano Tech. Formálnímu postavení svědka ve společnosti ST vodní realizace odpovídá i postup ve věci jeho výmazu z obchodního rejstříku, ve které nebyl svědek nikým zastoupen, zásilka s rozhodnutím soudu se z jeho doručovací adresy na návrhu podaném jeho jménem uvedené vrátila zpět soudu jako nedoručená s tím, že adresát je na uvedené adrese neznámý a nemá zde schránku, a přesto bylo na podatelně rejstříkového soudu podáno vzdání se práva odvolání proti usnesení o

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

vyznačení doložky právní moci. Svědek věrohodně vyloučil, že by ve věci spol. ST vodní realizace činil jakékoli úkony. Jedinou osobou figurující v projednávané věci, kterou svědek zná, je svědek Peter K., se kterým se setkal, když měla svědkova přítelkyně za slíbenou odměnu podepsat směnky na 30 mil. Kč, což se později řešilo u soudu. Dle obsahu listin předložených sv. K., který je však zjevně v rozporu s realitou, vystavil Václav B. (jméno uvedeno chybně) za spol. ST Vodní realizace na řad společnosti Lowtax Consult Ltd., jejíž ředitelkou je opět G. M., směnku na 220.000 €, splatnou na Seychelách dne 10. 7. 2015, která měla být následně převedena ve prospěch spol. Nano Tech svědka K. a k její úhradě mělo dojít v Praze dne 12. 10. 2015, kdy měl celou částku 220.000 € uhradit sv. B. k rukám sv. K.. S ohledem na prokázané osobní poměry svědka B. je zřejmé, že tyto listiny jsou účelovým krytím hotovostních transakcí za zneužití směnečného práva, s předstíranými závazky. Totéž platí o dalších směnkách předložených rovněž svědkem K., které měl vystavit opět sv. B. za spol. ST Vodní realizace, tentokrát na řad společnosti VIARTEKS Trading Ltd., na dalších 148.500 € splatných dne 15. 7. 2015, tentokrát pro změnu v Belize City. I tyto jsou shodou náhod rubropisované o dva dny později než první směnka, opět ve prospěch spol. Nano Tech, a i za tyto měl svědek B. zaplatit sv. K. v Praze dne 12. 10. 2015 plnou směnečnou částku.

504. Jakékoli platby mezi spol. HAUZ a ST vodní realizace tedy zjevně neměly reálný ekonomický podklad, ale byly účelovým převodem finančních prostředků. Je však nesporné, že poté, co byly tyto připsány na účet spol. HAUZ u ABC banky na Mauritiu, s těmito nakládal obžalovaný U. jako jediný disponent účtu. Svědek K. je rovněž přes sv. Michala V. spojnicí mezi obžalovaným U. a sv. K., na kterou byla spol. HAUZ v létě 2015 dočasně převedena z obžalovaného U., než došlo k jejímu převodu na sv. Ch., u něhož je přímá návaznost na obžalovaného U. a svědka T..
505. Typickým případem manipulace ze strany obž. U. je opakované poukazování na skutečnost, že v době, kdy je mu obžalobou kladeno za vinu, že zadal v Bratislavě platby z účtu spol. HAUZ, nebyl v Bratislavě, čímž prokazuje, že účet spol. HAUZ neovládal on, ale někdo jiný. Toto tvrzení je naprosto mimo rámec jakýchkoli provedených důkazů, které hrubě překrucuje, a to vytrvale i přes opakované upozornění v hlavním líčení, že nic takového z provedených důkazů nevyplývá a není tvrzeno. Odkud byly zadávány platby odcházející z účtu spol. HAUZ, nebylo nikdy zjištěno, protože ABC banka sdělila, že nearchivuje údaje o IP adresách, ze kterých byly pokyny přes internetové bankovníctví zadávány. Nikdy nebylo tvrzeno, že by měl obž. U. zadávat platby z účtu společnosti HAUZ z Bratislavy, a to ani v obžalobě, jak zcela nepravdivě a účelově opakovaně tvrdí obžalovaný U., osoba s právnickým vzděláním, praktikující advokát, který se nepochybně v listinách bez problémů orientuje.
506. V hotovosti obdrženou částku cca 11,5 milionů dirhamů následně obžalovaný B. vložil na svůj dubajský účet a z tohoto je pak dle pokynů obžalovaného U. dílem přímo a dílem přes svůj slovenský účet postupně bezhotovostně převedl na bankovní účty obchodních společností LSG SK, ASP, ASP SK, DATATECHNIK, Lampada a REALITY COMPANY, vedené u bank v České republice a ve Slovenské republice, ovládané obžalovanými K., T., B. a G.. Výpis z dubajského účtu obžalovaného B. se nepodařilo získat ani obžalovanému B. ani soudu, když vyžádaná právní pomoc zůstala dosud bez odpovědi, nicméně obžalovaným B. tvrzené transakce jsou prokazovány z výpisů z bankovních účtů příjemců těchto plateb, které měl soud k dispozici. Obžalovaný B. uvedl, že krycí dokumentace k těmto převodům se nevyhotovovala, peníze se prostě převedly a počítalo se s tím, že pokud by banka nějakou zablokovala, vytvořily by se k těmto dodatečně faktury nebo smlouvy o půjčkách, ale nebylo to potřeba. Prostředky se právě proto cíleně převáděly v menších částkách a z většiny jako převod mezi vlastními účty, tedy přes slovenský účet obžalovaného B., aby je banka v Dubaji nezablokovala. Fiktivní smlouvy o půjčkách se vystavovaly až dodatečně na žádost obžalovaného U. kvůli údajné kontrole finančního úřadu ve společnostech, na jejichž účty byly tyto prostředky z účtů obžalovaného B. převedeny. Tyto smlouvy obžalovaný B. podepsal v advokátní kanceláři obžalovaného U. na konci roku 2015, protistranou již byly v tu dobu podepsané. Tyto smlouvy byly rovněž nalezeny při PJPP BEZ H2O, stejně jako vyúčtování všech

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

výše uvedených transakcí, což dokládá těsnou spoluprací obžalovaného U. a svědka T. v projednávané věci.

507. Dále obžalovaný B. ze svého dubajského účtu odeslal na úschovní účet AK Mgr. U. částku 250.000 €, čímž prostředky dílem užil pro věc, která s projednávanou trestnou činností nespojuje, jednalo se o úschovu ve věci RAVETON HOLDING LTD, ve které figurovala manželka obžalovaného, které ve stejné době, kdy obžalovaný B. páchal projednávanou trestnou činností s obžalovaným U., poskytoval obžalovaný U. jako advokát právní služby. I toto obžalovaný doložil předmětnou smlouvou a soud si to ověřil výpisem z tohoto účtu advokátní úschovy obžalovaného U.. K vyrovnání této částky tedy předal obžalovaný B. následně 250.000 € obžalovanému U. ještě na podzim 2015 v hotovosti. K této částce žádný doklad neexistuje a soud zde vycházel z výpovědi obž. B., o jejíž pravdivosti není s ohledem na ostatní důkazy důvod pochybovat. Po konečném vyúčtování nákladů, konverze, provize a částek převedených bezhotovostně vyplatil obžalovaný B. zbývající částku v hotovosti v eurech obžalovanému U. v jeho kanceláři. K tomuto již bylo vyhotoveno celkové vyúčtování, které však obžalovaný B. s ohledem na svůj následný útěk před výkonem uloženého trestu do Dominikánské republiky, zatčení v rámci realizace mezinárodního zatykače a dodání do výkonu několikaletého trestu nemá k dispozici. Při PJPP BEZ H2O byly však u svědka T. nalezeny listiny, které dokladují částku pocházející z účtu poškozené P., která byla následně z účtu společnosti HAUZ převedena na účet Inauri, poté vybrána v hotovosti a následně přes účty obžalovaného B. převáděna na účty obchodních společností v České a Slovenské republice zpět do České republiky, kde byla vybrána obžalovaným G. v hotovosti. Jsou zde vypočteny jak jednotlivé náklady, tak všechny platby přes účty obžalovaného B.. Je tedy zřejmé, že autor této tabulky nerozlišoval, na účet jaké společnosti tyto prostředky přišly, všechny jsou bez jakéhokoli oddělování sečteny. Tato tabulka tak potvrzuje vázanost veškerých těchto transakcí na projednávanou trestní věc, jednotné centrální řízení těchto převodů obžalovaným U. ve spolupráci se svědkem T., a tím současně i vyvrací tvrzení obžalované T., že se jednalo o platby za skutečné dodávky zboží mezi jednotlivými subjekty. Je zřejmé, že předmětná tabulka je kalkulací a kontrolou prostředků z trestné činnosti pocházejících, je v ní výpočet všech nákladů a následná dělba zisků z této trestné činnosti mezi její pachatele a výplata zapojených osob. Vedle tabulky je takto výslovně uvedena poznámka „vyúčtovat P.“ a „10% I.“, což je zjevně odkaz na obžalovaného V. a na svědka I., na jehož účtech skončila část prostředků pocházejících z projednávané trestné činnosti, a to jednak prostřednictvím fingované koupě nemovitosti v Bratislavě, která je pospána výše, a následně byly další prostředky z účtu spol. HAUZ zaslány na účet spol. NLB 1, s.r.o., která rovněž patřila svědku I.. Z tabulky se podává, že sv. I. měl za svůj podíl na věci obdržet 10 % odměnu, neboť byl dalším článkem legalizačního řetězce.
508. Jednotlivé následné bezhotovostní transakce prováděné mezi účty společností ovládaných v uvedeném rozsahu obžalovanými jsou popsány ve výroku pod bodem 2) tohoto rozsudku a podrobně rozvedeny v odstavcích 367 až 404. Byly s jistotou zjištěny z výpisů z bankovních účtů zapojených právnických osob, tedy LSG, LSG SK, ASP, ASP SK, CPL, DATATECHNIK, Lampada, PM Project Development s.r.o. a REALITY COMPANY. Z bankovních informací a postavení jednotlivých obžalovaných v těchto právnických osobách pak vyplývá, že to byly obžalované T., K. a B., které jako disponentky účtů zapojených obchodních společností pak tyto z trestné činnosti pocházející finanční prostředky, přijaté z bankovních účtů obžalovaného Z. B. v celkové výši nejméně 1,9 mil. € (tedy přes 51 mil. Kč), v úmyslu zastřít jejich původ, dále bezhotovostně převáděly či nechaly převádět na další subjekty, aniž by těmto platbám odpovídalo jakékoli reálné protiplnění vyplývající z ekonomické činnosti těchto obchodních společností. Od samého počátku se totiž jednalo o peníze, které na účty těchto obchodních společností přišly ze soukromých účtů fyzické osoby – Z. B., a nespojujely tedy jakkoli s jejich obchodní činností. Přesto byly následně opakovaně přes tyto personálně propojené subjekty, ovládané obžalovanými, několika rychlými operacemi převáděny, a to z většiny přes účty sloužící i k jiným transakcím, čímž měla být dále ztížena možnost odhalení jejich původu, přičemž na konci tohoto procesu se většina

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

prostředků soustředila na účtu obžalovaným G. ovládané spol. REALITY COMPANY, aby byla opět vybrána a byla pachatelům k dispozici v hotovosti.

509. Zde je na místě stručně zmínit okolnosti vzájemné kooperace obžalovaných a dalších osob na činnosti těchto obchodních společností. K původu celé této struktury se vyjádřil její zakladatel, sv. K., který popsal svou spolupráci s obžalovanou T. od roku 2010. Vše začalo ve svědkových společnostech Náš servis Group s.r.o. a Náš servis Praha s.r.o., ve kterých byla obž. T. hlavní účetní a sv. G. s těmito spolupracoval zprvu externě. Obž. T. přivedla i obž. K., která se na její doporučení následně stala jednatelkou v provázané společnosti ASP, aby byly jednotlivé společnosti kvůli možnostem financování formálně personálně odděleny. ASP byla dále těsně provázána s LSG, které obě svědek zakládal, a které pak měly i své slovenské verze ASP SK a LSG SK. V roce 2013 převzal kontrolu nad všemi těmito propojenými subjekty sv. M. T. a z jeho rozhodnutí se stal novým předsedou představenstva LSG sv. U., který však byl fakticky pouze osobním řidičem sv. T., o chodu LSG samostatně nerozhodoval, pouze plnil pokyny sv. T.. Obž. T. nadále řídila účetní oddělení, o jehož chod se starala obž. K.. Účetní oddělení fungovalo pro všechny společnosti dohromady, využívaly i jednotný účetní systém, který byl navzájem provázaný. Obž. T. tedy do tohoto měla rovněž přístup a řídila celé toto účetní oddělení, kontrolovala měsíční výkazy, dávala pokyny k platbám a tyto schvalovala, a to i v případech, kdy nebyla sama disponentem účtu, kontrolovala celý tok financí ve všech propojených společnostech.
510. Sv. M., která jako pracovnice Moneta Money Bank jednala se zástupci spol. LSG o úvěru na počátku roku 2016, potvrdila dominantní roli obž. T., kterou popsala jako finanční ředitelku LSG, která se za společnost vyjadřovala, zatímco jednatele U. popsala jako osobu, která na jednání nemluvila, byla tam přivedena „jako medvěd“. Sv. U., který byl za sjednání uvedeného úvěru jako statutár LSG následně odsouzen pro spáchání zločinu úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 6 písm. a) tr. zákoníku, byl ke svému angažmá v LSG a LSG SK vyslechnut i v projednávané věci. Z jeho výsledku vyplynulo, že o organizační ani vlastnické struktuře společnosti, jejím personálním obsazení, majetkových poměrech, hospodářském výsledku ani jiných zásadních otázkách nic neví. Vyloučil, že by do společnosti LSG investoval přes 12 mil. Kč k navýšení základního kapitálu, jak vyplývá z údajů v obchodním rejstříku, neboť žádný majetek nemá a nikdy neměl. Své angažmá popsal pouze jako roli řadového zaměstnance, jehož úkolem bylo shánění odběratelů. Měl plat 17 tis. Kč a k dispozici služební vozidlo a telefon. Objížděl autoservisy, v sídle společnosti vůbec nepracoval. Rovněž popřel, že by měl přístup k bankovním účtům společnosti nebo že by jakkoli s finančními prostředky společnosti nakládal. Připustil pouze, že mohl mít někdy za úkol přenést nějaké peníze. Pamatuje si, že několikrát nesl obž. U. do jeho advokátní kanceláře poštu, ale od koho tuto k doručení dostal, si již nepamatuje. Dále uvedl, že za spol. LSG určitě „něco podepisoval“, ale neví co, asi tomu nerozuměl, k podpisu to dostal asi v účtárně. K dotazu na své nadřízené svědek zmínil sv. K. a sv. T.. I výslech sv. U. tedy potvrdil výpovědi sv. K. a M.. Konečně i zcela shodně vyznívá obsah zajištěné komunikace v mobilním telefonu sv. T. a obž. T.. Je zřejmé, že mu oba zadávají dílčí úkoly k doručování zásilek, vybírání peněz, popř. že na jejich výzvu tento podepisuje listiny či vyřizuje konkrétní komunikaci. Je tedy zjevné, že sv. U. byl aktivním článkem celé skupiny, ale rozhodně neměl řídicí roli, naopak jednal na pokyn obou výše uvedených bývalých manželů T., kteří společně fakticky řídili i spol. LSG, resp. LSG SK, ačkoli v těchto ani v jiných k páčání trestné činnosti využívaných společnostech formálně jako odpovědné osoby nefigurovali. Konečně se k fungování těchto společností vyjadřoval i sv. S., který však zjevně nepravdivě líčil zejména okolnosti ve vztahu ke sv. T., neboť v rozporu s čtenou zajištěnou komunikací mezi nimi z telefonu sv. T. tvrdil, že se se sv. T. v těchto společnostech neseťkal. Byl však prokázán opak, sv. S. byl ve věci těchto společností činný právě pro sv. T., se kterým často komunikoval zejména o zajišťování financování těchto společností od bank. Sv. S. však potvrdil, že ekonomickou ředitelkou a hlavní účetní, která i disponovala účtem společnosti, byla obž. T.. Tuto však stejně jako svědek K. znal pod jménem S. D., její pravé jméno se dozvěděl až následně. Obž. T. sice popírá, že by účelově vystupovala pod svým rodným příjmením, ale svědci

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

v tomto vypovídali zcela jednotně a potvrzují to opět i listinné důkazy, znění její emailové adresy apod. Obž. K. označil sv. S. za jednatelku a majitelku ASP, která tuto společnost po obchodní stránce i řídila.

511. Z obsahu mobilních telefonů obž. T. a jejího bývalého manžela sv. T. byla k projednávané věci zjištěna řada relevantních poznatků, které jsou podrobně shrnuty výše v odst. 326 až 345. Tyto korespondují s tvrzeními obžalovaného B. ve vztahu k propojení obž. U. a sv. T., a současně potvrzují klíčovou roli sv. T. ve společnostech zapojených do legalizačního řetězce, které obdobně popsal i sv. K.. Tyto důkazy i přes zjevnou opatrnost účastníků těchto konverzací a konspirativnost užívaných vyjádření souladně a v kombinaci s dalšími důkazy jasně vyvracejí obhajobu obžalovaných U., T., K. i B., a prokazují jejich vinu.
512. Obž. T. se ke svému bývalému muži nehlásí, tvrdí, že se od roku 2002 nestýkali, že si ani nepamatuje jaké má vzdělání či kde pracoval. A to přestože byli leta manželé až do roku 2005 a v roce 1991 se jim narodil syn. Z obsahu mobilních telefonů obž. T. a sv. T. však vyplývá, že spolu ve skutečnosti pravidelně a často komunikovali po celé projednávané období, a to nejen o soukromých věcech, ale zejména o pracovních a obchodních záležitostech, řešili spolu platby a účelové přesuny peněz mezi různými fyzickými a právními osobami, jakož i nastavení samotného systému propojených právnických osob, jejich personální obsazení, financování, změny apod. Je zřejmý vysoký stupeň vzájemné důvěry, obž. T. plnila pokyny svědka T. ve vztahu ke společností, které tento skrytě ovládal, řešila uvádění jeho záměrů do praxe, zejména po účetní a finanční stránce, úkolovala další osoby a obž. T. o těchto krocích zpětně informovala. Byly zachyceny zprávy, kde mezi sebou řeší, že se prostředky na účtech mají nejprve několikrát „točit“, potom vybrat, přesně jako tomu v projednávaném případě i bylo. Že takto postupovali společně i v projednávané trestní věci, dokládá jejich konverzace z listopadu 2015, kdy si posílají doklady o platbách z účtu obž. B. na účty spol. ASP SK, LSG SK a REALITY COMPANY, a následně pak v prosinci 2015 o odchozích platbách z účtu spol. LSG SK. Oba spolu řeší platby i celé řady dalších společností, které ve výroku přímo nefigurují, některé z nich jsou přesto zájmové, mezi nimi např. i spol. BEZH2O, v jejichž kancelářích měl sv. T. svůj trezor s listinami k projednávané trestní věci. Oba rozhodují rovněž o otázkách spol. Doralia, jejíž jedinou jednatelkou a společnicí byla v dané době, stejně jako v případě spol. Lampada, obž. B.. Skutečnou roli obž. B. dokládá např. její komunikace s obž. T. z února 2016, kdy jí obž. T. instruuje, ať provede převody jako každý měsíc. Obž. B. zcela nepochybně za finanční odměnu figurovala v obchodních společnostech Lampada a Doralia jako společník a statutár, aniž by měla jakýkoli reálný úmysl se jejich činnosti věnovat, a dle potřeby plnila pokyny obž. T.. Byl zajištěn email, ve kterém dal obž. U. v prosinci 2015 pokyn pracovníci své kanceláře, aby s obž. T. vyjasnila postup při změně jednatele ve spol. Doralia a Lampada, v nichž však formálně figurovala pouze obž. B.. S uvedeným souvisí i komunikace mezi obž. T. a obž. B., které spolu zjevně komunikují na dálku přes email, případně si listiny k podpisu zasílají poštou. Obž. B. totiž na počátku prosince 2015 píše obž. T., že si všimla, že je v obchodním rejstříku ještě zapsána ve spol. Doralia, což jí nevádí, protože peníze potřebuje. Věc poté řeší v únoru 2016, kdy obž. T. zasílá obž. B. k podpisu a jeho ověření listiny k převodu spol. Doralia, aby i z této byla vymazána jako společník. Zjevně se tak nestalo, a proto obž. T. psala ještě v prosinci 2016 obž. U. vyčítavou zprávu kvůli tomu, že obž. B. nebyla ani po roce vypsána z angažmá ve spol. Lampada, a že hrozí, že tedy bude obž. B. chtít odměnu za celé období, kdy tam byla angažována, ačkoli měla být dle dohody již dávno z obchodního rejstříku vymazána. Proto doufá, že nebude třeba obžalovanou B. v této věci znovu kontaktovat a zasílat jí k podpisu další listiny, a že výmaz bude tedy proveden na základě listin, které již obž. B. dříve podepsala. Obž. U. vysvětluje situaci a požaduje po obž. T. údaje o novém společníkovi a ceně převáděného podílu s tím, že vše zařídí. Obž. T. pak v době následující komunikovala i s jednatelem a společníkem další společnosti figurující ve výroku, tedy spol. PM Project Development, Pavlem M., a to ohledně plateb na spol. Lampada, a dávala mu k těmto instrukce. Je tedy zřejmé, že i po převodu společnosti Lampada na jinou osobu zůstala situace nezměněna, i nadále tuto společnost a její účty ovládal sv. T. s obž. T.. Stejně tak do jejich

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

vlivu spadá i spol. PM Project Development, která byla v rámci legalizace prostředků získaných trestnou činností na pošk. P. rovněž využita.

513. Rovněž obž. K. nejen s obž. T., ale i přímo se sv. T. opakovaně řešila finanční otázky zájmových společností, na kterou společnost dává určité platby nebo jak postupovat při kontrole finančního úřadu, rovněž po něm požadovala dodání finančních prostředků do jednotlivých společností na financování jejich činnosti nebo naopak uvalené exekuce apod. Je tak nepochybně její aktivní zapojení do každodenního fungování těchto společností, zejména finančních operací, zaúčtování plateb, likvidity, i její přímé vazby na obž. T. i sv. T.. Dominantní role sv. T. je však nepochybná, tento kontroluje toky a peníze na všech účtech, vyžaduje si k tomu informace od obžalovaných napříč těmito společnostmi, když se např. obž. T. ptá, zda přišly peníze do ASP (v níž je však jednatelkou obž. K.) a po kladné odpovědi dává pokyn k jejich výběru. Rok po konci projednávaného období, tedy v prosinci 2016, si obž. K. stěžuje sv. T., že toho na ni začíná být moc, nemá peníze na výplaty, odvody státu, do toho už LSG nemá volné účty, proto jsou veškeré úhrady problematické. V květnu 2017 jej žádá o peníze do spol. ASP na úhradu dlužných plateb na sociální pojištění. Je tedy zřejmé, že její zdravotní stav v době spáchání skutku ani další rok a půl po něm nebyl takový, aby jí bránil se na činnosti těchto společností aktivně podílet, což i činila. Rovněž je zřejmé, že všichni jmenovaní mezi sebou své kroky koordinují, domlouvají se, jak budou vypovídat před orgány státní správy, předávají si k tomu podklady. Obž. T. udržuje s obž. B. i K. i blízké kamarádké vztahy, konkrétně s obž. K. plánuje společnou zahraniční dovolenou ještě v květnu 2016.
514. Propojení zájmových a dalších subjektů na obžalované i pokračující spolupráci obž. T. s obž. U. ilustruje zpráva, kterou obž. T. posílá v prosinci 2016 do advokátní kanceláře obž. U., v kopii pak sv. U.. V této žádá, aby sv. U. předávali poštu pro osm vyjmenovaných společností (mezi nimi i CPL, Doralia, BEZ H2O) a jakékoli další zásilky se jmény T.. Prvním jednatelem a společníkem CPL byl obž. U., který tuto společnost v červenci 2015 převedl na sv. Ladislava K., syna obž. K., sídlo společnosti však zůstalo totožné se sídlem advokátní kanceláře obž. U., kam proto také chodila pošta. Disponentkou bankovního účtu spol. CPL IBAN CZ08201...3309 u Fio banky však byla obž. T.. Na tento účet byly v průběhu celé transakce připsány prostředky z účtů spol. ASP SK a spol. LSG SK v celkové výši 40 tis. €, které pak obž. T. hned následujícího dne převedla na účet spol. LSG, IBAN CZ0406...0210 u Moneta Money Bank, jehož byla rovněž disponentkou. Ve vztahu k BEZ H2O se obž. T. ptá sv. T., co má dělat s penězi, které přišly na účet, a sv. T. dává pokyn k jejich výběru. Je to tedy sv. T., který s plným vědomím a za aktivní blízké součinnosti obž. T. účelově ovládá větší množství obchodních korporací, v nichž zdánlivě nefiguruje ani on ani obž. T., resp. obž. T. případně pouze jako externí účetní, avšak ve skutečnosti tyto společně řídí a jejich strukturu průběžně konspirativně upravují dle potřeb k minimalizaci rizika odhalení. Nelze pominout, že obž. T. v rámci konspirace své role účelově užívá různá jména, když ve společnostech ovládaných svědkem T. (ASP, LSG a další), vystupuje jako S. D. a představuje se jako finanční či ekonomická ředitelka, k čemuž má i emailovou adresu, logo atd., zatímco v roli externí účetní poradkyně vystupuje jako S. T. za spol. Support Economic Services s druhou emailovou adresou. O tomto svědčí řada důkazů, např. výpověď sv. K., sv. M. a emailová zpráva, kterou obž. T. zasílá instrukce obž. K. ve věci LSG z emailové adresy S. xxx a podepisuje se jako Ing. S. D., ekonomická ředitelka LSG.
515. Byla zachycena i komunikace, kde si obž. Teč a obž. T. libují, jak obchody dobře běží, obž. T. však vznáší obavu, že by jim to mohla překazit kontrola kvůli jiným firmám. Obž. Teč přitakává, že se musí struktura přestavit, což potvrzuje obž. T. s tím, že se čeká jen na něj. O účelovosti plateb mezi zapojenými subjekty, které neodpovídají platbám za skutečně poskytnutá zdanitelná plnění, jasně vypovídá i komunikace, ve které se obž. T. ptá, zda má peníze vybrat rychle nebo zda je má protočit, a sv. T. se ujišťuje, zda tyto peníze při dalších převodech nebudou zajištěny, na což ho obž. T. ujišťuje, že to přes nejmenovanou rizikovou společnost nepůjde. Jindy spolu řeší, že obž. U. nezařídil včas výmaz T. K. z jedné z ovládaných společností (Precorp 4 s.r.o.), a finanční úřad proto

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

zjistil, že se jedná o propojenou společnost. Přitom nelze pominout, že prvním jednatelem a společníkem této společnosti byl obž. U., který tuto pak převedl právě na T. K., což je osoba, která figuruje i v dalších společnostech s vazbou na obž. T., mimo jiné je jednatelem BEZ H2O s.r.o., kde byly zajištěny zásadní důkazy k projednávané věci pošk. P.. Z obsahu zachycené komunikace sv. T. je přitom zřejmé, že i tuto osobu ovládá a že T. K. pracuje pro sv. T.. Rovněž byla zachycena komunikace obž. T. s obž. U., resp. trojstranné komunikace mezi obž. U. na straně jedné a obž. T. a sv. T. na straně druhé, jakož i zprávy dokládající propojení jmenovaných na sv. K.. Z těchto je mimo jiné zjevné, že obž. U. nefiguroval ve společnostech ovládaných sv. T. pouze jako advokát při jejich založení, tedy v rámci poskytování tzv. ready made společností pro své klienty, jak tvrdí. V březnu 2017 totiž například obž. U. se sv. T. řeší zastoupení ve věci LSG, kde se čeká audit a současně tam není vše v pořádku. Sv. T. vysílá sv. U., aby „to“ obž. U. podepsal.

516. Z údajů v obchodním rejstříku a sdělení bank vyplývá, že obžalovaná K. byla po celé projednávané období jedinou jednatelkou a společnicí jak ve spol. ASP, tak ve spol. ASP SK. Jako jediná disponentka účtu IBAN SK60833...6192 spol. ASP SK u slovenské Fio Banky převedla obžalovaná K. na tento účet došlé prostředky z dubajského a slovenského účtu obž. B. v celkovém objemu 883 tis. € na účty dalších do legalizačního řetězce zapojených společností, a to zejména spol. ASP, LSG a LSG SK. K přeposlání prostředků pocházejících od obžalovaného B. přitom došlo buď obratem ve stejný den či nejdéle v řádu několika málo dní. Obdobně bylo naloženo s prostředky došlými na druhý účet téže společnosti ASP SK u slovenské Fio Banky IBAN SK96090... 8327, jehož jedinými disponentkami byly společně obžalované T. a K., na který přišlo v jeden den dalších 300 tis. € ze slovenského účtu obž. B.. I tyto prostředky byly hned následujícího dne převedeny na účty společností LSG SK, CPL a ASP. Na účet spol. ASP IBAN SK84090...3526, vedený u Slovenské sporiteľny, jehož disponentkami byly společně opět obžalované T. a K., byla ze slovenského účtu obž. B. připsána platba 90 tis. €, která byla obratem téhož dne převedena na jiný účet téže spol. ASP, avšak vedený v ČR.
517. Takto se prostředky pocházející z účtů obžalovaného B. dostaly i na další bankovní účty spol. ASP, a to na účet IBAN CZ13060...9931 u Moneta Money Bank, a na účet IBAN CZ21201...9040 u Fio banky, jejichž disponentkou byla v obou případech opět obž. K.. Odtud pak putovaly dále. Na účtu IBAN CZ21201...9040 u Fio banky se přitom jednalo o jedinou transakci téměř v celém čtvrtém čtvrtletí roku 2015. Na účet byla připsána platba ve výši 214 tis. € dne 8. 12. 2015 z účtu spol. ASP SK, aby byla ještě téhož dne v plné výši převedena na jiný bankovní účet spol. ASP, a to IBAN CZ13060...9931 u Moneta Money Bank, ze kterého byla dne 10. 12. 2015 opět v nezměněné výši odeslána dále na účet spol. LSG, IBAN CZ0406...0210. Naopak přes účet spol. ASP IBAN CZ13060...9931 u Moneta Money Bank prošlo více plateb, když se na tomto soustředily finanční prostředky v celkové výši 666 tis. €, a to přijatými platbami z výše zmíněného jednorázově užitého účtu téže spol. ASP IBAN CZ21201...9040, a dále z účtu spol. ASP SK, IBAN SK96090...8327 u Slovenské sporiteľny, z účtu spol. ASP IBAN SK8409...3526 u Slovenské sporiteľny a z účtu spol. ASP SK IBAN SK60833...6192 u Fio banky. V plné výši však byly tyto následně převedeny několika platbami dále na účet spol. LSG, IBAN CZ0406...0210 u Moneta Money Bank, který byl jakýmsi sběrným místem, na kterém se většina těchto prostředků soustředila, než byla obž. T. odeslána na účet REALITY COMPANY. Podstatné je, že všemi výše uvedenými účty disponovaly buď obžalovaná K. nebo tato společně i s obžalovanou T., přičemž z výše uvedeného je zřejmé, že o platbách rozhodovaly koordinovaně, společně, v souladu s celkovou strategií skupiny zastřešované sv. T..
518. K zastření těchto transakcí, které neměly reálný ekonomický podklad, bylo ryze formálně a v rozporu se skutečností sepsáno celkem šest smluv o půjčce na celkovou částku 1.303.000 €, z toho pět smluv mezi obžalovaným Z. B. a spol. ASP SK a jedna smlouva mezi obžalovaným Z. B. a spol. ASP, přičemž v obou případech za tyto jednala jejich jednatelka obžalovaná K.. K jejich skutečné povaze se vyjádřil již obžalovaný B., kterému je k podpisu předložil obžalovaný U. pro účely prokázání právního důvodu těchto plateb, jak popsáno výše. Skutečnost, že obžalovaná K.

sporuje, že tyto listiny podepsala, může ve světle výše uvedeného stěžít změnit skutkové závěry soudu. Není pochyb o tom, že obžalovaná K. byla v projednávané době v těchto obchodních společnostech aktivně činná, že byla jejich statutárem, zpracovávala jejich účetnictví a disponovala všemi účty jí ovládaných společností. Je proto vyloučeno, aby nevěděla o předmětných smlouvách o půjčkách, o jejich zaúčtování a zejména pak o jejich plnění. Na účty jí ovládaných společností ASP a ASP SK přišlo od obžalovaného B. celkem 1.273.000 €, tedy pro osobu na pozici účetní společnosti, která řídila práci fakturantek, jak sama uvedla, jen stěžít přehlednutelná částka, nemluvě pak o skutečnosti, že jako statutár byla obžalovaná odpovědná i za vedení účetnictví a podávání daňových příznání finanční správě, k čemuž měla ostatně i odbornou kvalifikaci, protože práci účetní fakticky i vykonávala, tudíž o těchto transakcích i jejich formálním krytí musela vědět, stejně jako musela s ohledem na jejich celkový objem a způsob nakládání s nimi a celkové okolnosti jednání ostatních v řetězci zapojených osob vědět, že se jedná o prostředky pocházející z trestné činnosti, k zastření jejichž původu tímto sama jako jeden z článků systému celé organizované skupiny přispívá.

519. Další část peněz pocházejících z trestné činnosti byla obžalovaným B. zaslána na účty spol. LSG SK, a to celkem 430 tis. €. Z toho přišlo nejprve 230 tis. € přímo z dubajského účtu obžalovaného B. na účet spol. LSG SK u Fio banky IBAN SK91833...6233, jehož disponentem byl sv. Ugrád, a dvěma platbami dalších celkem 200 tis. € na účet shodné společnosti IBAN SK28090...6109 u Slovenské sporiteľny, jehož disponenty byli sv. U. a obž. T.. I těmito účty však tyto prostředky jen protekly, stejně jako další z trestné činnosti pocházející prostředky, které na účty LSG SK nepřišly přímo z účtů obž. B., ale oklikou přes účty ASP SK, LSG. Všechny tyto prostředky byly rychle převedeny na účty dalších zájmových společností v rámci legalizačního řetězce, a to na zejména na účty spol. LSG (přímo nebo další oklikou přes účet spol. PM Project Development s.r.o.), ale dílem i ASP SK. Jediným členem představenstva spol. LSG, jakož i jediným jednatelem a společníkem spol. LSG SK byl po celé projednávané období svědek Zdeněk U., který zde však figuroval v pozici statutára zcela formálně a fakticky tuto neřídil, nýbrž plnil v rámci celé organizované skupiny dílčí a podřízenou roli. Mimo jiné např. mailová zpráva z 8. 10. 2015 dokládá, že skutečnou ovládající osobou LSG nebyl sv. U., nýbrž stejně jako v dalších zájmových společnostech opět skupina osob, ve které rozhodoval sv. T. a jehož pokyny uváděla do praxe a osobně prováděla či na další osoby delegovala obž. T., dle jejichž pokynů postupovaly i obžalované K. a B.. V uvedené zprávě obž. T. přímo instruuje obž. K., aby jménem Zdenka U. zaslala z datové schránky LSG do datové schránky Policie ČR přípis, jehož text jí současně zasílá. Bylo tedy jednáno z pokynu obž. T., která za LSG připravila odpověď policii, a jejím odesláním pověřila spoluobžalovanou K., která zdánlivě neměla mít se spol. LSG nic společného, přesto však zjevně měla přístup do její datové schránky a plnila pokyny obž. T., která vůbec neměla být v postavení řídicí osoby. Navíc zprávu odeslala jménem jednatele U., tudíž věděla i o jeho formálním jednání, které neodpovídalo jeho skutečnému vlivu. Nicméně formální a skutečný stav byly v zájmových společnostech dvě naprosto odlišné věci. O tomtéž svědčí situace ohledně zablokování peněz na účtu spol. LSG v říjnu 2016, kterou řeší obž. T. se sv. T.. Sv. U. však na jejich pokyn zařizuje z pozice statutára komunikaci s bankou, zjišťuje informace. Sv. T. poté dává pokyn, aby se účty LSG vůbec nepoužívaly. Na těchto účtech tedy zjevně neprobíhá běžný platební styk vyvolaný řádnou obchodní činností těchto společností, ale tyto slouží jako součást uceleného a centrálně řízeného systému, který byl využit právě i při páčání trestné činnosti v projednávané věci. Proto jsou jednotlivé články zapojovány nebo naopak vyřazovány čistě dle potřeby konspirace, bez jakékoli návaznosti na reálné toky zboží. O totožném svědčí vyjádření obž. T. v situaci, kdy jí sv. S. sděluje, že jedna ze společností je na černé listině. Obž. T. navrhuje, aby se tedy použily jiné společnosti, a sv. S. jí radí, jak to tedy udělat, jaké vystavit faktury, na jakou částku atd. Zjevné je propojení i přes osoby právních zástupců. Advokát PhDr. Mgr. Karel Smetana zastupoval jak obž. K., tak později Pavla P., oba jako jednatele spol. ASP, stejně jako zastupoval i sv. U. jako jediného akcionáře LSG. Současně to byl on, kdo posílal obž. T. shrnutí výpovědi obž.

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

K. v trestním řízení. V červenci 2016 pak spol. LSG zastoupená sv. U. udělila generální plnou moc obž. U..

520. Obž. T. ve své obhajobě, přednesené v hlavním líčení před skončením dokazování, tvrdila, že platby posílané výše popsáním způsobem nejsou prázdné platby bez ekonomického plnění, ale platby hromadné, jejichž zasílání mělo hradit částečně nebo úplně pohledávky, které mezi sebou společností vzájemně měly. Z výše uvedeného je však očividné, že struktura finančních vztahů mezi výše uvedenými společnostmi LSG, LSG SK, PM Project Development, ASP, ASP SK, CPL, Lampada, REALITY COMPANY, DATATECHNIK a E-jastra, a pohybů mezi jejich bankovními účty, je velmi komplexní. Vzhledem k tomu, že platby probíhají cyklicky a peníze jsou přeposílány v řádu jednotek dní (někdy však i jednotek minut!), je zřejmé, že tyto finanční přesuny neslouží žádnému konkrétnímu ekonomickému účelu. Nadto je třeba dodat, že ve sledovaném období některé z výše jmenovaných společností na dotčených bankovních účtech (např. ASP, E-jastra, DATATECHNIK nebo PM Project Development) nevykazují žádnou další hospodářskou aktivitu a nedisponují téměř žádnými dalšími finančními prostředky nad rámec přeposílaných částek. Pokud dle výpisu z účtu spol. ASP, IBAN CZ21201...9040, za období od 8. 10. 2015 do 31. 12. 2016 neproběhly žádné jiné finanční operace než přijetí finančních prostředků ve výši 214.076,4 € a jejich následné odeslání na jiný účet téže spol. ASP, IBAN CZ13060...9931, na který byly odeslány v rámci necelé hodiny, pak nelze logicky dospět k závěru, který soudu předestírá obž. T., že se jedná o hrazení pohledávek z řádného obchodního styku, ale z výpisů z účtů a všech dalších výše popsanych provedených důkazů jednoznačně vyplývá účelovost odesílaných plateb z jednotlivých účtů tak, aby tak byl zastřen skutečný původ těchto peněz. Nelze ani akceptovat závěry obž. T., že provedený povinný audit společnosti LSG, v roce 2015, který dle jejích slov shledal všechny podklady týkající se účetnictví a hospodaření v pořádku a jehož výrok zněl „Bez výhrad“, prokazuje, že provedené transakce byly v souladu se zákonem, a to proto, že se jedná o audit pouze jedné společnosti z uvedeného řetězce, a jednotlivé platby byly formálně párovány s konkrétní fakturou, což ostatně ve své obhajobě uvádí i obž. T., čímž nemusely být zastírané platby a absence jejich ekonomické podstaty nikterak odhaleny. Všemi provedenými důkazy je v jejich souhrnu tedy vyvracena obhajoba obž. T., že se má jednat o běžné platby v obchodním styku, platby hromadné apod., stejně jako to, že ona jako externí účetní, která zpracovávala pouze daňová přiznání na základě účetnictví, které si vedly společnosti samy, nemohla skutečnou podstatu těchto plateb odhalit. Finanční prostředky pocházející z trestné činnosti se do oběhu mezi společnostmi ovládanými svědkem T., obžalovanými a dalšími osobami dostávají bez jakéhokoli ekonomického důvodu z účtů fyzické osoby – obžalovaného B., a následně jsou přeposílány z účtu jedné společnosti na účet jiné a odtud dále, někdy se vrací platbami v kruhu. Jediný účel těchto transakcí je ztížení odhalení jejich původu, které je zakončeno jejich výběrem v hotovosti přes obžalovaného G.. Uvedený způsob nakládání s těmito finančními prostředky odpovídá jejich charakteru ve smyslu výroku tohoto rozsudku, nikoli však verzi obhajoby. Je nepochybné, že si osoby o těchto transakcích rozhodující, osoby tyto platby z účtů jimi ovládaných společností provádějící, osoby řídící uvedené společnosti, osoby odpovědné za zpracovávání účetních dokladů, vedení účetnictví a podání daňových přiznání, všechny byly jejich povahy a důvodu vědomy. Obž. T. svou roli cíleně bagatelizuje, avšak ve skutečnosti byla její pozice klíčová, dominantní, přímo napojená na hlavní ovládající osobu, na sv. T.. Obžalovaná T. do páchaní trestné činnosti zapojila i obž. K. a B., které následně i řídila.
521. Ohledně finančních prostředků ve výši 149.972,87 € odeslaných z bankovního účtu spol. Lampada, jehož jedinou disponentkou byla obž. B., obž. T. vypověděla v hlavním líčení dne 15. 8. 2022, že vzhledem k dlouhodobě xxx xxx xxxx disponentky účtu obž. B., zadala dne 10. 11. 2015 platbu na účet společnosti REALITY COMPANY sama bez vědomí a bez konzultace s obž. B.. K této transakci dále uvedla, že se v době zadání platby domnívala, že společnost Lampada provádí úhrady svým dodavatelům stejně jako ostatní společnosti, tedy že společnost Lampada měla se spol. REALITY COMPANY stejnou smlouvu o inkasu jako společnosti LSG SK, LSG, ASP SK a ASP.

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

Jakým způsobem tuto platbu obž. T. zadala bez vědomí obž. B., když sama neměla v tomto případě přístup do internetového bankovníctví společnosti Lampada, obž. T. neupřesnila. Obž. B. byla jedinou jednatelkou a společnicí spol. Lampada, a současně i jedinou disponentkou účtů této společnosti u Sberbank. Na účet spol. Lampada IBAN CZ36680...6742 u Sberbank byly připsány finanční prostředky ze slovenského účtu obž. B. v celkové výši 150 tis. €, které byly následně v plné výši převedeny přímo na účet spol. REALITY COMPANY. Obž. B. se hájí tím, že o těchto převodech nic neví. Vylíčila soudu svou vyhrocenou rodinnou situaci, kdy se ocitla sama s dvěma malými dětmi a pro finanční zajištění rodiny se rozhodla podnikat, a proto si po mateřské dovolené koupila spol. Lampada. Jakkoli se tedy mělo jednat o zcela zásadní počín v životě obžalované, kterým hodlala zachraňovat rodinu, nedokázala obžalovaná ke spol. Lampada uvést žádné údaje, nevzpomněla si na její název, nedokázala k její činnosti říci naprosto nic. Verze obžalované B. je naprosto nevěrohodná, avšak obžalovaná na této trvala a zjevně před zmírněním následků vlastní trestné činnosti preferuje zájmy obž. T., které zachovává naprostou loajalitu. Je nepochybné, že obž. T. do celé věci přivedla obě spoluobžalované, které byly její bývalé kolegyně a kamarádky. Zatímco obž. K. spolupracovala s obž. T., sv. T., U. a dalšími členy skupiny dlouhodobě a velice úzce, obž. B. se zapojila spíše okrajově tím, že se nechala najmout jako bílý kůň do spol. Lampada a Doralia Group. Obž. B. při konstrukci své obhajoby poněkud opomněla, že v době, kdy si pořizovala spol. Lampada, tedy v březnu 2015, byla již téměř dva roky jediným společníkem a jednatelem spol. Doralia Group s.r.o., za kterou dle smlouvy o převodu obchodního podílu uhradila částku 200 tis. Kč. Není tedy zřejmé, proč nevyužila pro realizaci své náhlé podnikatelské touhy v roce 2015 tuto spol., nýbrž proč si v totální finanční nouzi za dalších 200 tis. Kč pořídila další korporaci, tedy spol. Lampada, kterou opět nevyužila, jen nasmlouvala externí právní, ekonomické a fakturační služby u společností obž. T. a obž. G., a o rok později ji převedla na nového společníka za pouhých 20 tis. Kč. Není zjevně náhodou, že novým společníkem v obou těchto společnostech se stal Jan V.. Za kolik přitom obž. B. prodala spol. Doralia, se nepodařilo zjistit, neboť smlouva o převodu obchodního podílu není založena ve sbírce listin obchodního rejstříku. Obž. B. za finanční odměnu tedy převzala veškeré závazky spojené s funkcí společníka a jednatele spol. Lampada, aniž by těmto hodlala dostat, nýbrž plnou kontrolu nad touto společností předala do rukou obž. T., jejíž pokyny plnila, a to včetně uzavření inkasní smlouvy se spol. REALITY COMPANY obž. G., kterou poskytla formální krytí pro převod prostředků podvodně vylákaných na pošk. P. přes účet spol. Lampada na účet spol. REALITY COMPANY, kde byly vybrány v hotovosti. I u ní bylo prokázáno, že si s ohledem na veškeré okolnosti byla vědoma účelu této fiktivní konstrukce, tedy jejího využití pro legalizaci výnosů z trestné činnosti, nebylo však prokázáno, že by znala přesnou částku, která byla přes účet této společnosti „proprána“, ani že by platbu přímo sama zadala, když obž. T. i obž. B. shodně vypověděly, že tuto platbu zadala obž. T., a není jednoznačně prokázáno, zda jí k tomuto zasílala ověřovací kód obž. B., nebo zda obž. T. předala i telefon, na který ověřovací sms s kódem pro potvrzení transakce chodily. Proto bylo postupováno v pochybnostech ve prospěch obž. B. a nebylo jí přičteno k tíži, o jaký finanční obnos se v daném případě jednalo.

522. Z trestné činnosti na poškozené P. pocházející prostředky tak obžalovaní ve spolupráci se svědkem T. a dalšími v organizované skupině zapojenými osobami postupně cíleně soustředili na účtu spol. REALITY COMPANY, jejímž jediným jednatelem a 50 % společníkem byl po celé projednávané období obž. G., který tyto následně po dohodě s nimi a za příslušnou odměnu vybral v hotovosti. Tyto pak soustředil obžalovaný U., který u sebe všechny tyto trestnou činností získané a následně legalizované peníze držel v hotovosti, jak vyplývá ze svědectví obž. B. ve spojení s prokázaným systémem legalizace těchto prostředků pod společným vedením obž. U. a sv. T., a následně řešil jejich rozdělení mezi jednotlivé pachatele, a to včetně spoluobžalovaného V., který je výslovně na listině s vyúčtováním výnosů této trestné činnosti uveden a současně je zřejmé, že motiv jednání obou pachatelů zvláště závažného podvodu na pošk. P. byl a z logiky věci mohl být jedině finanční, tedy jejich vlastní obohacení. Soudní praxe opakovaně ukazuje, že skutečnost, že je někdo finančně zajištěn, ještě neznamená, že nemá důvod dopouštět se majetkové trestné činnosti. Proto je

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

argument obhajoby, že to obžalovaní neměli zapotřebí, za současného důkazního stavu bez jakékoli relevance.

523. Obžalovaní B., T. a K. se tedy jednáním popsaným pod bodem 2) výroku tohoto rozsudku dopustili typického „praní špinavých peněz“, tedy jednání, kterým úmyslně zastírali původ peněz, které byly výnosem z podvodu na pošk. P., a to za pomoci jejich opakovaných hotovostních a bezhotovostních převodů, které byly z většiny navázány na fiktivní účetní operace. Obžalovaní se snažili těmito transakcemi navodit dojem, že se jedná o finanční prostředky zapojených právnických osob pocházející z jejich podnikatelské činnosti získané v souladu se zákonem, ač věděli, že tomu tak není. Tohoto jednání se dopustili jako členové organizované skupiny, v níž měl každý z pachatelů přidělen svůj dílčí úkol, který byl předem naplánován a současně koordinován s činností ostatních pachatelů. Tato skupina se neomezovala pouze na obžalované, ale zahrnovala i další osoby, zejména obž. U., sv. T. a sv. U., kteří však nejsou pro tuto činnost v dané věci trestně stíháni. Obž. B. jim pak umožnila toto jednání spáchat tím, že jim k těmto účelům poskytla spol. Lampada, ve které byla jediným společníkem a jednatelem, avšak na své zákonné povinnosti úmyslně zcela rezignovala a společnost poskytla plně do dispozice obžalované T., včetně přístupu k účtu společnosti, čímž jí umožnila tuto zapojit do legalizačního řetězce, za což pobírala finanční odměnu, ač bylo z okolností zřejmé, že jediným důvodem takového postupu je nelegální činnost v podobě legalizace výnosů trestné činnosti, kterou pomáhala formálně zakrýt právě i uzavřením inkasní smlouvy s obž. U.. Nelze odhlédnout ani od skutečnosti, že obž. B. byla takto napojená na skupinu obžalovaných pod dobu více než dvou let, když již dříve figurovala jako bílý kůň ve spol. Doralia Group, a následně současně i ve spol. Lampada. Všichni obžalovaní přitom znali okolnosti, za kterých se k nim, resp. jimi ovládaným obchodním společností, peníze dostaly, tedy z účtu soukromé osoby bez jakéhokoli právního důvodu, nadto dílem z účtu v Dubaji, a byli tak o hledem na všechny konkrétní okolnosti a své postavení srozuměni s tím, že se jedná o peníze, které pochází z trestné činnosti.
524. K tvrzenému nezákonnému jednání obž. U. a sv. T. vůči obž. V. soud pro úplnost podotýká, že toto nebylo předmětem tohoto trestního řízení a objasnění těchto okolností, které měly nastat následně po spáchání projednávaných skutků, nebylo v souladu s obžalovací zásadou vedeno ani dokazování. Je nepochybně s podivem, že obž. V. nikdy nepodal na žádnou osobu trestní oznámení pro své údajné napadení, vydírání apod., nicméně pro objasnění této věci to není podstatné. Následné vztahy spolupachatelů, jak se vyvinuly od května 2016 dále, nejsou pro rozhodnutí věci vymezené obžalobou určující. Zda se jedná o taktiku obhajoby či skutečný rozkol mezi bývalými blízkými spolupracovníky a spolupachateli, soud nezkoumal. Podstatné v tomto ohledu bylo výhradně vypořádání obhajoby obž. V., kdy tvrzeným incidentem z 10. 5. 2016 vysvětloval, jak se měly určité listiny dostat do dispozice obž. U., resp. sv. T.. Jak popsáno výše, bylo vyloučeno, že by se tak mohlo stát, neboť některé listiny jednoznačně pocházející od obž. V., které byly u sv. T. nalezeny, pocházejí z doby pozdější. Bez jakýchkoli důvodných pochybností bylo prokázáno, že obž. V. a U. spáchali skutek pod bodem 1) výroku tohoto rozsudku společným jednáním, po předchozí dohodě, s rozdělením rolí přesně odpovídajícím jejich postavení, pracovnímu zařazení a s těmito souvisejícími možnostmi a informacemi. Jeden bez druhého se jednání vůči pošk. P. tak, jak bylo prokázáno, nemohli dopustit. Obž. U. má pravdu v tom, že jediný obž. V. se znal s pošk. P. a s Dante R., jedině on s ní byl v kontaktu, jedině jemu mohla podepsat dokumenty. Zbývá však dodat, že obž. U. byl skutečným vlastníkem spol. HAUZ, který založil její bankovní účet, a i přes následný účelový převod akcií spol. HAUZ na bílé koně zůstal po celou dobu jediným disponentem účtu spol. HAUZ u ABC banky na Mauriciu, na který byly prostředky pošk. P. převedeny a z tohoto dále rozeslány do legalizačního řetězce, kontrolovaného obž. U. a sv. T.. Jediný obž. U. tedy měl k těmto penězům poté, co byly odejmuty z dispozice poškozené, přístup. Rovněž to byl obž. U., a nikoli obž. V., kdo měl kontakt na sv. T. a dokázal zapojit jeho existující strukturu právnických a fyzických osob do praní těchto peněz a následně je touto cestou získat pro obžalované v hotovosti zpět do ČR.

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

525. Lze tedy shrnout, že provedeným rozsáhlým dokazováním byla vina všech obžalovaných v intencích žalovaných skutků tak, jak byly tyto precizovány ve výroku tohoto rozsudku, jednoznačně prokázána.

5. Právní posouzení skutku

526. K právní kvalifikaci jednání obžalovaných soud uvádí, že po takto provedeném dokazování dospěl k závěru, že obžalovaní V. a U. se společným jednáním popsáním pod bodem 1) výroku tohoto rozsudku obohatili tím, že uvedli v omyl pošk. P. a způsobili tak na jejím majetku škodu 86.465.737 Kč, tedy škodu mnohonásobně převyšující hranici velkého rozsahu, čímž naplnili všechny znaky zákonné skutkové podstaty zvláště závažného zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, ve znění účinném od 1. 10. 2020, ve spolupachatelství podle § 23 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, ve znění účinném od 1. 10. 2020. Bylo prokázáno, že obžalovaní V. i U. jednali v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Dle § 2 odst. 1 trestního zákoníku soud trestnost posoudil dle zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, ve znění účinném od 1. 10. 2020, neboť tento je pro obžalované jako celek s ohledem na změnu ust. § 138 odst. 1 trestního zákoníku provedenou novelou č. 333/2020 Sb. příznivější, než znění účinné v době spáchání činu.
527. K určení osoby poškozené jednáním popsáním pod bodem 1) výroku rozsudku soud dodává, že bylo prokázáno, že obžalovaný V. jednal primárně vůči poškozené P., když využil jejího vysokého věku, nepříznivého zdravotního stavu i neznalosti cizích jazyků, tedy toho, že si nebyla vědoma, co podepisuje, a podvodně na ní vylákal podpisy mimo jiné i na příkazech k zahraničním převodům jejích prostředků uložených na účtech u Raiffeisenbank, které následně předložil bance ke zpracování, a na jejichž základě byly veškeré její peněžní částky převedeny na účet spol. HAUZ, tedy do dispozice spolupachatele U.. Obž. V. tedy uvedl v omyl poškozenou P., přičemž v důsledku jejího omylu, resp. v návaznosti na něj, další osoby (příslušní pracovníci Raiffeisenbank) provedly majetkové dispozice, kterými odčerpaly prostředky poškozené ve prospěch zahraniční společnosti HAUZ ovládané obž. U., čímž se majetek poškozené fakticky dostal z její dispozice. Jednání obžalovaných mělo tedy negativní dopad do majetkové sféry poškozené P., která je proto poškozenou osobou, neboť jí (a nikoli bance) byla primárně způsobena majetková škoda. Na uvedeném nic nemění ani ustálený právní názor, že peněžní prostředky na účtu vedeném peněžním ústavem na základě smlouvy o běžném účtu nesporně nejsou v majetku majitele účtu, v jehož prospěch byl tento účet zřízen, ale v majetku peněžního ústavu (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 8. 2013, sp. zn. 4 Tdo 812/2013, publikované pod č. 27/2014 Sb. rozh. tr.). V daném případě totiž nebyla podvedena banka, když k předmětným převodům nedošlo na základě padělaných příkazů k úhradě, které by byly vyhotoveny zcela mimo ingerenci poškozené P. jako majitelky předmětných účtů, nýbrž sofistikovaným podvodným jednáním vůči poškozené, na které byly tyto podpisy vylákány a která je udělila v omylu. Na základě těchto poškozenou podepsaných příkazů k úhradě, které se jevíly formálně jako řádné, navíc předložené samotným ředitelem privátního bankovníctví, banka provedla dispozici s majetkem poškozené. Banka tedy jednala na základě pokynu oprávněné majitelky účtů. Na straně Raiffeisenbank tak jednáním obžalovaných primárně škoda nevznikla, neboť banka postupovala dle pokynů autorizovaných oprávněnou osobou, pošk. P., která byla majitelkou dotčených účtů, tedy nikoli neoprávněně, ale naopak povinně (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24. 3. 2021, sp. zn. 7 Tdo 219/2021).
528. Obžalovaní B., T. a K. svým společným jednáním popsáním pod bodem 2) výroku tohoto rozsudku úmyslně zastírali původ peněz, které byly získány zvláště závažným zločinem podvodu na poškozené P. popsáním pod bodem 1) výroku tohoto rozsudku, přičemž postupovali mezi sebou a spolu s dalšími osobami koordinovaně, s rozdělením úkolů a dle předem stanoveného plánu, a hodnota jimi takto „praných špinavých peněz“ mnohonásobně přesáhla hranici velkého rozsahu, čímž naplnili všechny znaky skutkové podstaty zločinu legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1 alinea 1 písm. a), odst. 3 písm. a), b), odst. 4 písm. c) zákona č. 40/2009 Sb., trestního

zákoníku, ve znění účinném do 31. 1. 2019, ve spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku. Bylo prokázáno, že obžalované T. jednala v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, obžalované K. a B. pak nejméně v úmyslu nepřímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku. V případě obžalované B. pak soud v souladu se zásadou in dubio pro reo posoudil její jednání dle mírnější právní kvalifikace, když v jejím případě bylo prokázáno, že spoluobžalovaným úmyslně umožnila, aby zastírali původ peněz, které byly získány trestným činem podvodu na poškozené P. popsáním pod bodem 1) výroku tohoto rozsudku, čímž naplnila všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1 písm. a) alinea 2 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, ve znění účinném do 31. 1. 2019, ve spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku. Dle § 2 odst. 1 trestního zákoníku soud trestnost u všech těchto obžalovaných posoudil dle zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, ve znění účinném do 31. 1. 2019, neboť tento je pro obžalované jako celek s ohledem na následnou zpřisňující novelizaci ust. § 216 trestního zákoníku provedenou novelou č. 287/2018 Sb. příznivější, než pozdější právní úprava.

529. Pro úplnost soud dodává, že jakkoli z provedeného dokazování vyplývá, že se trestného činu legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 trestního zákoníku dopustil i obžalovaný U., který byl spolu se sv. T. dalším z členů organizované skupiny, která peníze získané podvodem na pošk. P. legalizovala, nebyl tento pro toto jednání trestně stíhán, a proto pro ně nemohl být ani odsouzen. Popis skutku v usnesení dle § 160 odst. 1, odst. 5 trestního řádu, kterým bylo dne 6. 6. 2018 zahájeno trestní stíhání obžalovaného U., totiž nezahrnuje tuto část jeho jednání, která tvoří samostatný skutek, neboť tato vyšla najevo až později, když ve věci začal vypovídat obž. B.. Nicméně policejní orgán následně po výpovědi obž. B. zahájil trestní stíhání obž. T., K., G. a B. a rozšířil trestní stíhání obž. B. o jednání popsané pod bodem 2) výroku tohoto rozsudku, ale na rozšíření trestního stíhání obž. U. na tento skutek rezignoval, ačkoli pachatelem trestného činu legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 trestního zákoníku může být i sám pachatel základního trestného činu, v daném případě tedy trestného činu podvodu dle § 209 trestního zákoníku, kterým byly získány peníze, jejichž původ byl následně zastírán. Proto soud uznal obž. U. vinným pouze jednáním pod bodem 1) výroku tohoto rozsudku, neboť pro druhý skutek proti němu nebylo zahájeno trestní stíhání ani podána obžaloba. Jelikož se však jedná o dva skutky, nevytváří toto rozhodnutí o spáchání podvodu překážku věci rozhodnuté ve vztahu k legalizaci výnosů trestné činnosti u obžalovaného U..
530. Soud dále připomíná, že institut spolupachatelství jako způsob součinnosti povolává všechny spolupachatele trestné činnosti ke stejné odpovědnosti, a to i v případech, kdy jejich konkrétní podíl na společném jednání není stejný, avšak toto směřuje ke stejnému cíli, tedy následku. Spolupachatelství je tedy činnost, při níž nemusí všichni spolupachatelé jednat stejně. K naplnění pojmu spolupachatelství není třeba, aby se všichni spolupachatelé zúčastnili na trestné činnosti stejnou měrou. Stačí i částečné přispění, třeba i v podřízené roli, jen když je vedeno stejným úmyslem jako činnost ostatních pachatelů, a je tak objektivně i subjektivně složkou děje, tvořícího ve svém celku trestné jednání. Z uvedené definice je zřejmé, že není podmínkou při kvalifikaci trestného činu spáchaného ve spolupachatelství, aby se každý ze spolupachatelů účastnil na každé složce popsaného jednání, postačuje konkludentní postup spolupachatelů vedený společným záměrem a cílem, k němuž každý z nich přispěje svým dílem.
531. Jednání každého z obžalovaných je ve smyslu § 12 odst. 2 tr. zákoníku natolik společensky škodlivé, že na jeho posouzení, i při respektování zásady subsidiarity trestní represe, nepostačuje uplatnění odpovědnosti dle jiných právních předpisů než práva trestního, a to jak v případě spáchaného podvodu, tak v případě následné legalizace jeho výnosů, k jehož trestnímu stíhání Českou republiku zavazuje i Evropská úmluva o praní, vyhledávání, zadržování a konfiskaci výnosů ze zločinu č. 33/1997 Sb.

6. Rozhodnutí o trestu

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.

532. Za takto shledané viny pak soud při úvaze o druhu a výměře trestu vycházel z ustanovení § 38 a § 39 trestního zákoníku, pečlivě vážil veškeré prokázané okolnosti jednání každého z obžalovaných, jejich osobu, poměry i trestní minulost a přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, všem shledaným polehčujícím a přitěžujícím okolnostem, k době, která uplynula od spáchaní činu, k případné mezitímní změně situace a k délce trestního řízení. S ohledem na složitost dokazování v této trestní věci, která byla dána především rozsahem zahraničního prvku, který zejména obžalovaní U. a V. cíleně zvolili jako prostředek ztížení odhalení jejich trestné činnosti, soud dobu dosavadního trvání trestního řízení hodnotí jako nikoli nepřiměřeně dlouhou, když od zahájení trestního stíhání do vyhlášení rozsudku v případě obžalovaných V. a B. uplynulo 5 let, v případě obžalovaného U. 4 roky a v případě obžalovaných T., K. a B. dva roky. V rámci individualizace trestu soud vážil i podíl každého ze spoluobžalovaných jako spolupachatele a přihlédl k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro jejich budoucí život, jakož i jejich současným poměrům osobní, zdravotní či majetkové povahy, pokud mohou ovlivnit druh a výměru trestu. U obžalovaného B. soud přihlédl též k jeho postoji v trestním řízení, kdy tento se nejen jako jediný ke spáchaní trestné činnosti doznal, ale svou výpovědí i zásadním způsobem přispěl k odhalení a prokázání trestné činnosti ostatních obžalovaných, kteří se s ním na legalizaci výnosů této trestné činnosti podíleli. Při posuzování povahy a závažnosti trestného činu soud vycházel zejména z významu chráněného zájmu, který byl trestným činem dotčen, dále ze způsobu provedení činu a jeho následku, z okolností, za kterých byl čin spáchán, osoby pachatele, míry jeho zavinění a jeho pohnutky či záměru.
533. Obžalovanému V. soud ukládal trest v zákonné trestní sazbě podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku, který při zohlednění zásady subsidiarity a přiměřenosti uloženého trestu a doby 7 let, která uběhla od jeho spáchaní, vyměřil v trvání 6 roků. Pro výkon tohoto trestu jej v souladu s § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařadil do věznice s ostrahou, když neshledal důvody pro jeho zařazení do věznice s přísnějším režimem. Jako významné přitěžující okolnosti soud hodnotil, že obžalovaný V. zneužil svého zaměstnání v bankovníctví a postavení elitního bankéře na pozici ředitele privátního bankovníctví Raiffeisenbank, svých odborných znalostí a kontaktů, dále že páchal trestný čin po předchozím společném uvážení se spoluobžalovaným U., a to vůči své klientce, osobě vysokého věku, které tím způsobil vyšší škodu, více než 8x převyšující hranici škody velkého rozsahu dle ust. § 138 odst. 1 písm. e) trestního zákoníku. Jako polehčující okolnost soud hodnotil toliko dosavadní bezúhonnost obžalovaného, jiných polehčujících okolností neshledal. Přes výše uvedené zásadní přitěžující okolnosti soud uložil obžalovanému trest vyměřený ve spodní čtvrtině zákonné trestní sazby dle § 209 odst. 5 trestního zákoníku, protože s ohledem na způsob spáchaní činu a jeho majetkový motiv považuje pro dosažení účelu trestního řízení za vhodné tento kombinovat s vedlejšími tresty, které obžalovaného postihnou na majetku a současně mu znemožní vykonávat činnost, která mu umožnila tento čin spáchat. Obžalovaný se trestné činnosti dopouštěl za účelem získání finančního prospěchu. Pokud má být trestání smysluplné, tak musí být pachatelům dáno jasně najevo, že se trestná činnost nevyplácí, a to ani finančně. Proto byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v kombinaci s citelným peněžitým trestem a s trestem zákazu činnosti. Peněžitý trest byl obžalovanému V. vyměřen jako 625 denních sazeb, když denní sazba činí 40.000 Kč, tedy celkem 25 mil. Kč. Počet denních sazeb odráží závažnost a povahu jednání obžalovaného a současně ukládaný jen velmi mírný nepodmíněný trest, jak podrobně rozebrány výše, zatímco výše denní sazby odpovídá kvalifikovanému odhadu soudu ohledně majetkových poměrů obžalovaného, jak vyplývají z provedeného dokazování. Obžalovaný je zdravý muž v produktivním věku, s vysokoškolským vzděláním, mluví několika jazyky, má stálý příjem z pracovní činnosti ve Švýcarsku jako konzultant a head hunter lidí na manažerské pozice bank a pojišťoven, jakož i z výnosů svého majetku. Vlastní několik lukrativních nemovitostí na území České republiky i v zahraničí, jejichž hodnotu sám odhadl na 225 mil. Kč. Deklaruje aktuální příjem asi 360 tis. Kč čistého měsíčně z pracovní činnosti a dalších 200 tis. Kč z pronájmu svých nemovitostí, které jsou dílem zatíženy hypotékami. V době páchaní trestné činnosti měl dle vlastního tvrzení dosahovat příjmu 1,6 mil. Kč měsíčně. Dále bylo prokázáno, že z vlastních

prostředků pořídil další majetek, zejména pozemky v Xxx, jejichž prodejní hodnotu v roce 2015 odhadoval na 3 mil. €, jejichž vlastníkem se však stali jeho rodiče, nikoli obžalovaný (s odůvodněním, že to je v rodině). V bankovních výpisech ze zájmového období jsou pouze z účtů vedených u českých bankovních ústavů (přestože obžalovaný dlouhodobě žije ve Švýcarsku) patrné transakce v řádech milionů korun, hotovostní výběry v řádech stotisíců korun apod. Proto za odpovídající soud považuje denní sazbu peněžitého trestu ve výši 40.000 Kč. Nepřiměřenou či likvidační neshledal ani celkovou výslednou částku peněžitého trestu, tedy 25 mil. Kč. Dále byl obžalovanému V. uložen trest zákazu činnosti spočívající ve výkonu povolání v bankovníctví na dobu 10 let, neboť se trestné činnosti dopustil právě v přímé souvislosti se svým povoláním bankéře, zneužívaje své autority špičkového manažera banky. Soud v této souvislosti znovu poukazuje na výše uvedené přitěžující okolnosti, kdy právě důvěra v bankovní instituce a jejich zaměstnance, kteří banku ve vztahu ke klientům reprezentují, je jedním ze stěžejních stavebních prvků celého finančního systému moderní společnosti.

534. Soud nevyhověl návrhu státní zástupkyně na uložení trestu propadnutí majetku, neboť tento považuje s ohledem na všechny rozhodné okolnosti za nepřiměřeně přísný. Je nepochybné, že je na místě obžalovaného V. citelně postihnout na majetku, avšak není důvod neumožnit obžalovanému, aby sám rozhodl o tom, jakou část svého majetku k úhradě svých závazků z této trestní věci plynoucích využije. Proto soud zvolil peněžitý trest, v kombinaci s dalšími druhy trestu, jak uvedeno výše.
535. Pro úplnost soud dodává, že skutečnost, že obžalovaným V. a U. byla vedle peněžitého trestu uložena i povinnost uhradit poškozeným způsobenou škodu ve smyslu § 228 odst. 1 trestního řádu, nehraje při stanovení druhu a výše trestu žádnou zásadní roli. Tato jim byla uložena v rámci adhezního řízení, které má za úkol již v trestním řízení uložit obviněnému povinnost nahradit škodu, kterou trestným činem způsobil, pokud je tato dostatečným způsobem prokázána, a nezatěžovat tak nadbytečně soudy vedoucí řízení v občanskoprávních věcech, kde by poškozený musel následně obviněného o tuto náhradu škody žalovat. Jedná se tak o zcela jiný druh rozhodnutí a není možno, aby výše náhrady škody, kterou má obviněný uhradit k rukám poškozených, nějakým kategorickým způsobem ovlivňovala úvahy ohledně uložení konkrétního druhu či výše trestu. S ohledem na možnost poškozeného žádat o uspokojení nároku na náhradu škody ze zvláštního účtu zřízeného Ministerstvem spravedlnosti podle zákona č. 59/2017 Sb., o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení, v platném znění, tedy z uloženého peněžitého trestu, nemůže být tímto ani ohroženo právo poškozených na náhradu škody. V projednávané věci je navíc pro účely výkonu peněžitého trestu i pro účely nároku poškozeného na náhradu škody zajištěn majetek obžalovaných.
536. Jelikož soud roli obou obžalovaných, kteří se dopustili podvodu na pošk. P., hodnotí jako vyváženou, platí obdobně v případě obžalovaného U.. I obžalovanému U. soud ukládal trest v zákonné trestní sazbě podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku, který vyměřil v trvání 6 roků a pro jeho výkon jej v souladu s § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařadil do věznice s ostrahou, když neshledal důvody pro jeho zařazení do věznice s přísnějším režimem. Jako významně přitěžující okolnosti soud hodnotil, že obžalovaný zneužil svého povolání advokáta a prestiže tohoto stavu, svých odborných znalostí a kontaktů, dále že páchal trestný čin po společném předchozím uvážení se spoluobžalovaným V., a to vůči osobě vysokého věku, které tím způsobil vyšší škodu, více než 8x převyšující hranici škody velkého rozsahu dle ust. § 138 odst. 1 písm. e) trestního zákoníku. Jako polehčující okolnost soud hodnotil toliko dosavadní bezúhonnost obžalovaného. Přes výše uvedené zásadní přitěžující okolnosti pak soud uložil i obžalovanému U. trest vyměřený ve spodní čtvrtině zákonné trestní sazby dle § 209 odst. 5 trestního zákoníku, protože s ohledem na způsob spáchání činu a jeho majetkový motiv považuje za vhodné tento pro dosažení účelu trestního řízení kombinovat s vedlejšími tresty, které obžalovaného postihnou na majetku a současně mu znemožní vykonávat činnost, která mu umožnila tento čin spáchat. Rovněž obžalovaný U. se trestné činnosti dopouštěl za účelem získání finančního prospěchu a pro dosažení

účelu trestního řízení tedy musí i v jeho případě platit, že se trestná činnost nevyplácí. Proto mu byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v kombinaci s citelným peněžitým trestem a s trestem zákazu činnosti. Peněžitý trest byl obž. U. vyměřen ve stejném počtu denních sazeb jako obž. V., neboť jak výše uvedeno, jejich roli vnímá jako rovnocennou a i obž. U. byl s ohledem na výměru současně ukládaného peněžitého trestu a dobu, která od spáchání činu uplynula, uložen nepodmíněný trest odnětí svobody jen při dolní hranici zákonné trestní sazby. Byl tedy vyměřen peněžitý trest v počtu 625 denních sazeb, avšak s ohledem na majetkové poměry obž. U. denní sazba činí 16.000 Kč, tedy peněžitý trest je v souladu se zásadami jeho stanovení a individualizace rozdílný u každého z obou spolupachatelů, a v případě obžalovaného U. činí celkem 10 mil Kč. Obžalovaný odmítl učinit prohlášení o majetku. Z dokazování vyplynulo, že je zdravý muž v produktivním věku, s vysokoškolským vzděláním, jazykově vybaven, má stálý příjem z advokacie, kdy je dle vlastního prohlášení partnerem vlastní úspěšné advokátní kanceláře, ve které je činná a stejně úspěšná i jeho družka, sv. G., se kterou má dvě děti. Jakkoli sám uvedl, že se mu finančně daří dobře, z jeho daňových přiznání k dani z příjmů fyzických osob za roky 2014 až 2017 to poznat není, neboť daně v daném období neplatil. Přesto měl ve stejném období na svém soukromém bankovním účtu obraty v řádech vyšších desítek tisíc až statisíců měsíčně, jeho měsíční výdaje činili přes 100 tis. Kč, nejvyšší byly ze sledovaného období právě v době páchání trestné činnosti na podzim 2015, kdy v září 2015 činily 340 tis. Kč měsíčně. Obžalovaný vlastní lukrativní nemovitost v Praze, a to byt na pražských Vinohradech o rozloze 168 m² ve výborném stavu. Výše nesplacené pohledávky hypotečního úvěru byla v polovině roku 2021 necelých 5 mil. Kč. Dle zachycené komunikace obž. U. se svědkem T. v projednávaném období i následně až do roku 2018 je zjevné, že si obž. U. kupuje luxusní zboží, jezdí na zahraniční dovolené s rodinou i s milenkou, holduje alkoholu, tabákovým výrobkům a jiným zbytným statkům. Zjevně tedy vede život, který neodpovídá jeho příjmům deklarovaným v daňových přiznáních. Soud tedy vycházel z kvalifikovaného odhadu jeho majetkových poměrů na základě výše uvedených zjištění a vyměřil výši denní sazby částkou 16.000 Kč. Celková výše peněžitého trestu pak není nepřiměřená jeho poměrům. Dále byl obžalovanému U. uložen trest zákazu činnosti spočívající ve výkonu advokacie na dobu 10 let, neboť se trestné činnosti dopustil právě v přímé souvislosti s tímto povoláním, zneužívaje jeho vážnosti a institutu povinnosti mlčenlivosti, který nemá sloužit ochraně advokáta při páchání trestné činnosti, ale k ochraně klientů advokáta při výkonu advokacie. Soud v této souvislosti znovu poukazuje na výše uvedené přítěžující okolnosti, kdy právě důvěra v advokátní stav je jedním ze stěžejních stavebních prvků právního státu, a proto nesmí být zneužívána k protiprávní činnosti.

537. V případě obžalovaného **B.** soud hodnotil jako přítěžující okolnost, že spolu se svými spolupachateli legalizoval výnos trestné činnosti dosahující částky přes 70. mil. Kč, tedy více než 14x převyšující hranici velkého rozsahu dle § 138 odst. 1 písm. e) trestního zákoníku, ve znění účinném do 31. 1. 2019. Dále soud v neprospěch obžalovaného hodnotil, že se trestné činnosti v projednávané věci dopouštěl i poté, co byl rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 11. 9. 2015, č. j.: 50 T 5/2012-2617, byť nepravomocně, odsouzen pro trestný čin zpronevěry dle § 206 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, za který mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 5 let. Jedná se tedy o vztah tzv. nepravé recidivy, nikoli o souběh, a proto nebyly splněny zákonné podmínky pro ukládání souhrnného trestu (viz Usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 8 Tdo 888/2020 ze dne 9. 12. 2020). K jeho starším odsouzením, která jsou z doby před 20 a více lety a u nichž se uplatní zákonná fikce neodsouzení, soud naopak nepřihlížel. Na druhou stranu je však významným hlediskem pro rozhodování o trestu v projednávané věci, který vyznívá ve prospěch obžalovaného, mezitímní výkon tohoto nepodmíněného trestu odnětí svobody, z něhož byl obžalovaný B. po třech letech podmíněně propuštěn dne 25. 3. 2019, a byla mu stanovena zkušební doba s dohledem v trvání 5 let, tedy do 25. 3. 2024. Obžalovanému tak v případě porušení stanovených podmínek propuštění z výkonu trestu hrozí výkon zbytku trestu ve výměře zbývajících dvou roků. Je tedy zjevné, že v době od spáchání projednávaného trestného činu bylo již na obžalovaného B. působeno výkonem nepodmíněného trestu odnětí svobody, kdy

byl ve výkonu hodnocen kladně, a proto i následně podmíněně propuštěn. Rovněž jeho postoj v projednávané věci dokládá posun v jeho uvažování a reálně dosaženou nápravu. Významnými polehčujícími okolnostmi jsou doznání obžalovaného a současně projevená účinná lítost, když obžalovaný B. významným způsobem přispěl k rozkrytí, prokázání a odsouzení trestné činnosti svých spolupachatelů. Obžalovaný B. podal jak v přípravném řízení, tak v řízení před soudem úplnou a pravdivou výpověď o skutečnostech, které významně přispěly k objasnění zločinu podle § 216 trestního zákoníku, spáchaného jeho spoluobžalovanými jako členy organizované skupiny. Proto soud využil ust. § 58 odst. 4 trestního zákoníku ve znění účinném do 31. 1. 2019, a obžalovanému B. jako spolupracujícímu obviněnému za splnění podmínek § 178a odst. 1 trestního řádu snížil trest odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby podle § 216 odst. 4 trestního zákoníku, ve znění účinném do 31. 1. 2019. Byl mu tedy uložen trest odnětí svobody ve výměře 2 roků, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 4 roků. Fakticky se tedy bude první část běhu zkušební doby krýt s během zkušební doby podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, kde nad ním byl vysloven i dohled, a bude mu tedy v případě porušení podmínky vedení řádného života hrozit výkon jak zbytku dříve vykonávaného trestu v trvání 2 roků, tak i výkon nyní tímto rozsudkem uloženého trestu ve výměře dalších dvou roků. Případným bezproblémovým uplynutím zkušební doby z podmíněného propuštění k 25. 3. 2024 pak odpadne povinnost podrobovat se dohledu probačního úředníka, avšak nadále se bude obžalovaný po dobu dalších cca 3 roků nacházet ve zkušební době podmíněného odsouzení v projednávané věci. Tato opatření se i s ohledem na rodinné zázemí obžalovaného, dobu 7 let, která od spáchání trestné činnosti uplynula, a dosavadní bezproblémový běh zkušební doby, jeví býti dostatečnými, plně vyhovujícími jejich zamýšlenému účelu.

538. Obžalované **T.** byl v souladu s ust. § 43 odst. 2 trestního zákoníku ukládán souhrnný trest za projednávaný trestný čin legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1 alinea 1 písm. a), odst. 3 písm. a), b), odst. 4 písm. c) trestního zákoníku, ve znění účinném do 31. 1. 2019, ve spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku, a za sbíhající se trestný čin poškození věřitele dle § 222 odst. 1 písm. a), odst. 4 písm. a) trestního zákoníku ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku, neboť se obžalovaná jednání v projednávané věci dopustila dříve, než byl Obvodním soudem pro Prahu 9 dne 15. 12. 2020 vyhlášen odsuzující rozsudek ve věci vedené pod sp. zn. 43 T 41/2020. Soud je vázán tím, že souhrnný trest nemůže být mírnější než trest uložený rozhodnutím dřívějším, přičemž trest ukládal v rámci nejprísnejšího ustanovení trestního zákoníku ze všech posuzovaných, tedy dle § 222 odst. 4 trestního zákoníku, ve znění účinném do 31. 1. 2019. Současně byl zrušen výrok o trestu z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 15. 12. 2020, sp. zn. 43 T 41/2020, který nabyl právní moci ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze sp. zn. 5 To 111/2021 dne 16. 6. 2021, kterým byl obžalované uložen trest odnětí svobody ve výměře 3 let, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 4 let za současného vyslovení dohledu a povinnosti, aby během zkušební doby podle svých sil nahradila způsobenou škodu. Při rozhodování o druhu a výši souhrnného trestu soud hodnotil jako významně přitěžující okolnosti, že spáchala více trestných činů, ke spáchání činu zneužila povolání a svých dlouholetých zkušeností účetní, v páchaní trestné činnosti pokračovala po delší jednoho roku (od září 2013 do května 2014 a poté v listopadu až prosinci 2015), ke spáchání trestného činu svedla obžalované K. a B., a dále že spolu se svými spolupachateli legalizovala výnos trestné činnosti dosahující částky přes 50. mil. Kč, tedy více než 10x převyšující hranici velkého rozsahu dle § 138 odst. 1 písm. e) trestního zákoníku, ve znění účinném do 31. 1. 2019. Jako polehčující okolnost soud hodnotil pouze její dosavadní bezúhonnost. Soud dospěl k závěru, že resocializaci poškozené komplikuje i její postojová uzavřenost. S ohledem na výše uvedené soud dospěl k závěru, že účelu trestního řízení nelze dosáhnout uložením jiného druhu trestu, než trestu odnětí svobody nepodmíněně. Přes výše uvedené zásadní přitěžující okolnosti soud uložil obžalované za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku souhrnný trest vyměřený ve spodní čtvrtině zákonné trestní sazby dle § 222 odst. 4 trestního zákoníku, ve znění účinném do 31. 1. 2019, tedy v trvání čtyř roků, pro jehož výkon byla podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazena do věznic

s ostrahou, když soud neshledal důvody pro její zařazení do věznice s přísnějším režimem. Jako vedlejší trest byl obžalované uložen trest zákazu činnosti spočívající ve výkonu povolání účetní na dobu 6 let, neboť se trestné činnosti dopouštěla právě v přímé souvislosti se svým povoláním účetní, zneužívaje svých odborných znalostí a dlouholeté praxe. Je proto na místě jí v rámci preventivních opatření ve výkonu této činnosti po přiměřenou dobu zabránit.

539. V případě obžalované **K.** soud hodnotil jako přitěžující okolnost, že ke spáchání činu zneužila funkce jednatele obchodní společnosti a povolání účetní, v páčání trestné činnosti pokračovala po delší dobu a spolu se svými spolupachateli legalizovala výnos trestné činnosti dosahující částky přes 50. mil. Kč, tedy více než 10x převyšující hranici velkého rozsahu dle § 138 odst. 1 písm. e) trestního zákoníku, ve znění účinném do 31. 1. 2019. Jako polehčující okolnost naopak hodnotil její dosavadní bezúhonnost. Soud dospěl k závěru, že resocializaci poškozené komplikuje její postojová uzavřenost, avšak i s ohledem k jejímu věku, rodinnému zázemí a zdravotnímu stavu postačí uložení důraznějšího výchovného trestu odnětí svobody v trvání 3 roků, tedy vyměřeného na samé spodní hranici zákonné trestní sazby podle § 216 odst. 4 trestního zákoníku, ve znění účinném do 31. 1. 2019, jehož výkon současně podmíněně odložil na maximální zkušební dobu v trvání 5 roků. Jako vedlejší trest pak byl s ohledem na způsob spáchání činu uložen trest zákazu činnosti spočívající ve výkonu činnosti statutárního orgánu nebo člena statutárního orgánu obchodní společnosti či družstva, kontrolního orgánu nebo člena kontrolního orgánu obchodní společnosti či družstva, funkce prokuristy včetně jejich zastupování na základě zvláštní plné moci, a to na dobu 6 roků. Obžalované je tak dána šance následně vedeným řádným způsobem života osvědčit, že se je připravena za toto své jednání nést odpovědnost a vyvarovat se v budoucnu protiprávního jednání, aniž by k její nápravě bylo třeba výkonu uloženého trestu odnětí svobody.
540. V případě obžalované **B.** soud hodnotil jako přitěžující okolnost, že ke spáchání činu zneužila funkce jednatele obchodní společnosti, jako polehčující okolnost naopak hodnotil její dosavadní bezúhonnost. Soud dospěl k závěru, že i přes její postojovou uzavřenost je možnost resocializace obž. B. spíše dobrá, a že tedy s ohledem na všechna výše citovaná hlediska ukládání trestu a zásadu subsidiarity trestní represe postačí uložení výchovného trestu odnětí svobody v trvání 1 roku, tedy vyměřeného ve čtvrtině zákonné trestní sazby § 216 odst. 1 trestního zákoníku, ve znění účinném do 31. 1. 2019, jehož výkon současně podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 2 roků. Jako vedlejší trest pak byl s ohledem na způsob spáchání činu uložen trest zákazu činnosti spočívající ve výkonu činnosti statutárního orgánu nebo člena statutárního orgánu obchodní společnosti či družstva, kontrolního orgánu nebo člena kontrolního orgánu obchodní společnosti či družstva, funkce prokuristy včetně jejich zastupování na základě zvláštní plné moci, a to na dobu 3 roků. Obžalovaná ve věci vystupovala v postavení bílého koně, když za úplaty na sebe převedla společnost, aniž by vyvíjela podnikatelskou činnost, sama sebe uvedla do pozice statutára, tedy osoby odpovědné za činnost, resp. nečinnost právnických osob, a nečinila žádné kroky k tomu, aby po právní stránce legálním způsobem svým povinnostem dostála. Tento způsob výdělečné činnosti obžalované je nezákonný a soud právě proto, aby zamezil zneužívání postavení obžalované jako jednatele právnických osob a tím vytváření podmínek pro páčání trestné činnosti, uložil i tento trest. Obžalované je tak dána šance následně vedeným řádným způsobem života osvědčit, že se jednalo o mimořádný excés ze způsobu života, který jinak vede, že je připravena za toto své jednání nést odpovědnost a vyvarovat se v budoucnu protiprávního jednání, aniž by k její nápravě bylo třeba výkonu uloženého trestu odnětí svobody.

7. Adhezní řízení

541. K trestnímu řízení se řádně a včas s nárokem na náhradu škody ve vztahu k jednání obžalovaných V. a U. popsanému výše pod bodem 1) ve výroku tohoto rozsudku připojili jak poškozená M. P., tak i Raiffeisenbank.
542. **Poškozená Raiffeisenbank** navrhla, aby soud v odsuzujícím rozsudku uložil obžalovaným P. u V. a V. u U. povinnost nahradit jí na náhradě majetkové škody částku 2 034 114 € spolu se

zákoným úrokem z prodlení ve výši 8,5 % p. a. od 1. 3. 2018 do zaplacení, přičemž v rozsahu plnění jednoho z nich zaniká povinnost druhého plnit. Svůj návrh odůvodnila tím, že vedla pro M. P. běžný účet a investiční účty. Podle právní úpravy smlouvy o vedení účtu i ustálené soudní praxe jsou peněžní prostředky ve vlastnictví banky, která účet vede. Podvodným jednáním proto bylo zasaženo do absolutního vlastnického práva Raiffeisenbank a byla jí způsobena škoda, protože její majetek se v důsledku jednání P.V. a V. U. zmenšil. Naproti tomu majitelce účtu jednáním obviněných škoda nevznikla. Poškozená konkrétně poukázala na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 4 Tdo 812/2013, dle kterého „peněžní prostředky na účtu vedeném peněžním ústavem na základě smlouvy o běžném účtu nejsou v majetku majitele účtu, v jehož prospěch byl tento účet zřízen, ale v majetku peněžního ústavu. Pokud tedy pachatel neoprávněně odčerpal peněžní prostředky z účtu, škoda vznikla peněžnímu ústavu, nikoli majiteli účtu. Poškozeným je proto peněžní ústav.“ Předmětem trestního řízení v citované věci byl přítom skutek spočívající v podvodném vylákání převodu peněžních prostředků pomocí zfalšovaného platebního příkazu na účet pachatele. Skutek byl hodnocen jako trestný čin neoprávněné opatření, paděláná a pozměnění platebního prostředku spáchaný v jednočinném souběhu s trestným činem podvodu. Obdobně poškozená odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího soudu ve věci sp. zn. 3 Tdo 529/2017, ve které byli stíháni otec majitele účtu a zaměstnankyně banky za zfalšování příkazu skutečného majitele účtu a jeho následné autorizování jako pravého v rozporu se skutečnou vůlí majitele účtu, čímž vylákali výplatu peněžních prostředků z účtu stavebního spoření na účet obviněného. Podle skutkové věty rozhodnutí odvolacího soudu byl trestný čin podvodu spáchan ke škodě majitele účtu. Nejvyšší soud rozhodnutí odvolacího soudu zrušil a přikázal mu skutkovou větu upravit tak, aby respektovala právní názor Nejvyššího soudu o poškozeném subjektu s tím, že „při řešení otázky, komu v daném případě vznikla škoda, je nutné vycházet z toho, že peněžní ústav zřizuje účet pro majitele zpravidla na základě smlouvy o běžném účtu (viz § 2662 až 2668 zákona č. 89/2012, občanského zákoníku). Vklady na těchto účtech přecházejí do majetku banky, která s nimi může volně nakládat a využít je ke svému podnikání. Mezi vkladatelem a bankou vzniká závazkový právní vztah, na jehož základě má vkladatel vůči bance pohledávku, která je součástí jeho majetku (viz rozhodnutí č. 14/2006 Sb. rozh. tr.).“ Shodně vyznívá i judikatura civilních soudů, dle které jsou peněžní prostředky na účtu vlastnictvím toho, kdo účet vede. Peněžní prostředky jsou zastupitelné věci ve smyslu § 499 občanského zákoníku a při jejich složení na bankovní účet tak přechází vlastnické právo k nim. Současně nevzniká pohledávka na vydání stejných bankovek a mincí, které byly složeny, nýbrž pohledávka na vrácení ekvivalentní hodnoty. V rozsudku sp. zn. 22 Cdo 1036/2020 Nejvyšší soud v souladu s dřívější judikaturou zopakoval, že „peněžní prostředky na účtu vedeném peněžním ústavem na základě smlouvy o běžném účtu nebo na základě smlouvy o vkladovém účtu nejsou v majetku majitele účtu, v jehož prospěch byl tento účet zřízen, nýbrž v majetku peněžního ústavu. Oprávnění majitele účtu, jakož i osob majících k účtu dispoziční oprávnění, spočívající v tom, aby na základě jeho příkazu byly vyplaceny peněžní prostředky z účtu u peněžního ústavu, představuje proto pouze pohledávku z účtu u peněžního ústavu. Od těchto právních závěrů není důvod se odchýlit ani za účinnosti zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, tedy od 1. 1. 2014.“ Poškozená Raiffeisenbank tak má za to, že se tato judikatura uplatní i v projednávané věci, a že je tedy jedinou osobou, která může proti obviněným v trestním řízení ve smyslu § 43 odst. 3 tr. řádu uplatňovat právo na náhradu škody způsobené trestným činem. Do vlastnického práva M. P. naopak nebylo trestným činem zasaženo, a proto by dle názoru Raiffeisenbank neměla být dle ustanovení § 206 odst. 4 tr. řádu a analogického užití § 44 odst. 4 tr. řádu s příslušným nárokem na náhradu peněžních prostředků odčerpaných z běžného investičního a spořicího účtu připuštěna do hlavního líčení. Ze smluvního závazku s Raiffeisenbank má paní P. za Raiffeisenbank pohledávku ze smluv o spořicího účtu a běžném investičním účtu, o kterých uzavřeli níže specifikovanou dohodu o narovnání (č. l. 3592-3594), na základě kterého Raiffeisenbank vyplatila paní P. částku ve výši 2 034 114 €.

543. Po převodu peněžních prostředků z účtů M. P. u Raiffeisenbank na účet společnosti HAUZ a zahájení trestního stíhání P.V. dne 11. 7. 2017 se na Raiffeisenbank obrátila v druhé polovině roku 2017 právní zástupkyně M. P. s údadním nárokem na náhradu jí způsobené škody (č. l. 5760-5773). Dne 16. 10. 2017 Raiffeisenbank údadný nárok M. P. odmítla jako neopodstatněný, načež právní zástupkyně M. P. zaslala dne 25. 1. 2018 Raiffeisenbank předžalobní výzvu k náhradě škody ve výši 3 178 303,16 €. Tato částka odpovídala výši peněžních prostředků převedených z účtů vedených pro M. P. na zahraniční účty společnosti HAUZ. Povinnost Raiffeisenbank k náhradě škody spatřovala M. P. v porušení zákonných i smluvních povinností banky. Raiffeisenbank předžalobní výzvou vznesený nárok M. P. neuznala, resp. nadále neuznává co do důvodu ani výše zejména proto, že převod peněžních prostředků byl podle interního šetření banky důsledkem excesu tehdejšího zaměstnance P.V., vůči kterému bylo již zahájeno trestní stíhání. M. P. zároveň hrozilo promlčení tvrzeného nároku vůči Raiffeisenbank. Peněžní prostředky byly z účtů Raiffeisenbank převedeny v dubnu a červnu 2015 a M. P. se o převezech následně dozvěděla. S nárokem se však na Raiffeisenbank obrátila předžalobní výzvou teprve v lednu 2018 a tvrzený nárok do této doby vůči Raiffeisenbank účinně neuplatnila v soudním a ani jiném řízení. V rámci jednání o řešení věci případnou mimosoudní cestou právní zástupkyně M. P. zmínila možnost, že celá věc resp. situace její klientky bude medializována. Raiffeisenbank neměla zájem na jakémkoliv medializaci celé věci, ani zájem vést občanskoprávní soudní spor se svou klientkou M. P., který by bez ohledu na výsledek mohl poškodit dobré jméno banky. M. P. měla současně zájem na okamžitém plnění bez nutnosti vést soudní řízení, resp. čekat na výsledek trestního řízení a úspěšné vymožení nároku Raiffeisenbank či přímo M. P. od obviněných. Obě strany proto po zaslání předžalobní výzvy začaly jednat o možnostech narovnání. S ohledem na to, že nárok uplatňovaný M. P. byl mezi stranami ve smyslu ustanovení § 1903 odst. 1 občanského zákoníku sporný a pochybný, dohodly se obě strany na nahrazení vzájemných práv a povinností tak, že Raiffeisenbank uhradí M. P. částku ve výši 2 034 114 € a M. P. se účinností dohody vzdá svých tvrzených nároků na náhradu škody a jiných nároků vůči Raiffeisenbank. Dohoda o narovnání byla podepsána dne 22. 10. 2018. Raiffeisenbank následně vyplatila paní M. P. celou částku bankovním převodem, tedy jednou platbou ve sjednané lhůtě 14 dní po uzavření dohody. M. P. se tím do budoucna vzdala jakýchkoliv nároků, které by v souvislosti s převody peněžních prostředků mohla vůči Raiffeisenbank uplatňovat. Ačkoliv soukromoprávní vztah Raiffeisenbank a M. P. byl uzavřením dohody narovnán, musely strany dohodu zohlednit, že v době sjednávání dohody již bylo vedeno trestní řízení proti P.u V. a dalším osobám, přičemž otázka poškozené osoby jako oprávněného procesního subjektu nebyla v trestním řízení v danou dobu vyřešena, resp. ani nemohla být vyřešena až do případného rozhodnutí soudu podle § 206 odst. 3 trestního řádu. I přes uzavření dohody o narovnání nebyly strany v úplné shodě o tom, které z nich by mělo být postavení poškozené osoby přiznáno, přičemž z procesní opatrnosti se ani jedna ze stran nechtěla postavení poškozené

osoby v trestním řízení vzdát. Jelikož Raiffeisenbank bez ohledu na výsledek trestního řízení vyplatila na základě uzavřené dohody M. P. částku 2 034 114 €, sjednaly strany dohody v jejím čl. 2.6 povinnost M. P. vyplatit Raiffeisenbank jakoukoliv částku z titulu náhrady škody, kterou by případně od obviněných v trestním řízení vymohla, až do výše částky, kterou M. P. obdržela od Raiffeisenbank v rámci narovnáni (případně sníženou o částku, kterou by od obviněných vymohla sama Raiffeisenbank). Úmyslem stran vyjádřeným čl. 2.6 dohody bylo tedy zajistit Raiffeisenbank náhradu plnění poskytnutého na základě dohody pro případ, že by nebyla se svým nárokem na náhradu škody do trestního řízení vůbec připuštěna. Článkem 2.6 dohody naopak strany nechtěly sjednat zástupčí či jiné oprávnění k vymáhání nároku v trestním řízení za Raiffeisenbank. Pro opačný případ, tedy že Raiffeisenbank částku vyplacenou na základě dohody v trestním či jiném řízení vůči obviněným vymůže sama, povinnost M. P. nahrazovat Raiffeisenbank plnění podle čl. 2.6 dohody zaniká. Jelikož rozdíl mezi částkou 3 178 303,16 € a 2 034 114 € se M. P. vůči Raiffeisenbank (z titulu jakéhokoliv nároku na náhradu škody údajně způsobené Raiffeisenbank) účinností dohody vzdala, je i předmětem čl. 2.6 dohody pouze skutečně vyplacená částka paní M. P.. Tato částka činí 64 % z částky, která byla odčerpána z účtů M. P. u Raiffeisenbank, přičemž tato procentuální výše byla kompromisem dosaženým v průběhu obchodního jednání obou stran.

544. *Soukromoprávní ujednání mezi Raiffeisenbank jako bankou a M. P. jako majitelkou účtu obecně nemají význam pro případnou povinnost k náhradě škody způsobené trestným činem obviněných. Jelikož však Raiffeisenbank a M. P. dohodou o narovnáni nahradily veškerá vzájemná práva a povinnosti, není Raiffeisenbank povinna ani v případě vymožení nároku na náhradu škody v trestním řízení paní M. P. ničeho plnit či zaevidovat peněžní prostředky znovu na bankovních účtech M. P., které byly v mezidobí zrušeny. Tím se tak dokonáný trestný čin v konečném důsledku projevil i v majetku M. P., protože její dispoziční oprávnění k peněžním prostředkům na účtu se již neobnoví a jiné než již poskytnuté plnění není M. P. na Raiffeisenbank oprávněna požadovat. Proto vzala Raiffeisenbank částečně zpět svůj původní návrh na uložení povinnosti k náhradě škody ve výši 3 178 303,16 €, a to co do částky 1 144 189,16 €, a navrhuje příznání povinnosti k náhradě škody toliko ve výši 2 034 114 €, neboť škoda byla způsobena v cizí měně, protože účty, na kterých byly peněžní prostředky uloženy, byly vedeny v měně euro.*
545. **Poškozená M. P.** navrhla, aby soud v odsuzujícím rozsudku uložil obžalovaným P. V. a V. U. povinnost nahradit jí společně a nerozdílně na náhradě škody částku 3 178 303,16 € spolu se zákonným úrokem z prodlení, který činí za období od 1. 9. 2018 do 31. 8. 2022 celkem 422 492,30 Kč při aplikaci 9 % zákonné úrokové sazby, a dále s 9 % zákonným úrokem z prodlení z dlužné částky počínaje dnem 1. 9. 2022 až do zaplacení. K uzavřené dohodě o narovnáni s Raiffeisenbank přitom uvedla, že se v rámci snahy o účinné zajištění a vymožení svých práv a oprávněných zájmů navazujících na zjištění, že jí z účtů vedených u Raiffeisenbank zmizela v období měsíců dubna až června 2015 bez jejího vědomí a souhlasu částka v celkové výši 3 178 303,16 €, obrátila dne 2. 6. 2017 na Raiffeisenbank s výzvou o náhradu škody v téže výši, stejně jako výzvou ze dne 16. 8. 2017 a ze dne 12. 10. 2017. Tyto výzvy byly opodstatněny přesvědčením poškozené, že ke zcizení jejích finančních prostředků deponovaných na účtech u Raiffeisenbank došlo možná trestněprávním jednáním obžalovaného V., případně obžalovaného U., ale nepochybně též v důsledku série pochybení Raiffeisenbank při správě finančních prostředků poškozené M. P.. Raiffeisenbank reagovala až na třetí výzvu, a to dopisem ze dne 16. 10. 2017, kterým uplatňovaný nárok poškozené označila za neopodstatněný.
546. Na toto stanovisko banky reagovala poškozená předžalobní výzvou ze dne 25. 1. 2018, na základě které teprve Raiffeisenbank vyjádřila ochotu s poškozenou ohledně požadovaného nároku komunikovat. S ohledem na riziko promlčení nároku uzavřela poškozená s Raiffeisenbank dne 6. 4. 2018 dohodu o mimosoudním jednání, kterou došlo k prolongaci promlčecí doby a následně dne 22. 10. 2018 v Praze dohodu o narovnáni. Poškozená přistoupila v rámci mimosoudního řešení na snížení jejího nároku na částku 2 034 114 € (cca 64 %), a to zejména proto, že vedení civilněprávního soudního sporu s Raiffeisenbank by pro ni znamenalo vynaložení vysokých finančních nákladů s dlouhotrvající nejistotou ohledně úspěšnosti výsledku sporu. V rámci probíhající negociace však byla poškozená nucena přijmout bankou požadované znění čl. 2.6., podle kterého by poškozená měla vracet případně vydobytou náhradu škody od obžalovaných v trestní věci primárně Raiffeisenbank až do výše vyplacené úhrady, tj. až do výše částky 2 034 114 €.
547. Dohoda o narovnáni vůbec neřeší otázku postupu pro případ, že by částku ve výši 3 178 303,16 € (anebo částku nižší) obdržela od obžalovaných Raiffeisenbank, protože účastníci dohody o narovnáni možnost, že by tuto částku měla vymáhat banka, vůbec nepřipouštěli. Dohoda o narovnáni tedy neřeší ani scénář, že by Raiffeisenbank měla poškozené případně dopláct rozdíl ve způsobené škodě 1 144 189,19 €, a neexistuje žádný právní důvod, proč by si tuto částku měla banka ponechat, když šlo o finanční prostředky poškozené, o které přišla v době, kdy byly spravovány bankou. Poškozená poukazuje na zjištěný skutkový stav, ze kterého jednoznačně

vyplývá, že trestněprávní jednání obžalovaných směřovalo výlučně vůči poškozené P., nikoli vůči Raiffeisenbank, a v tomto kontextu současně odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího soudu ve věci se sp. zn. 7 Tdo 219/2021 ze dne 24. 3. 2021, které se vztahovalo k obdobnému skutkovému stavu jako v projednávané trestní věci, dle kterého nelze na daný skutkový stav aplikovat předcházející judikaturu (rozhodnutí Nejvyššího soudu ve věci se sp. zn. 4 Tdo 812/2013 a 3 Tdo 529/2017) vztahující se k otázce, kdo je majitelem finančních prostředků složených na účtu u banky.

548. **Soud v adhezním řízení** přezkoumal, jaké nároky byly každou z poškozených uplatněny a v jaké výši, a shledal, že byly uplatněny včas a řádně a že v době rozhodování soudu tyto nároky trvají a jejich přiznání nebrání zákonná překážka ve smyslu § 228 odst. 1 věty za středníkem tr. řádu. Soud tak při rozhodování o nárocích poškozených postupoval dle § 2894 odst. 1 o. z., dle kterého povinnost nahradit jinému újmu vždy zahrnuje povinnost k náhradě újmy na jmění (škody). Podle ust. § 2951 odst. 1 o. z. se škoda nahrazuje uvedením do předešlého stavu. Není-li to dobře možné, anebo žádá-li to poškozený, hradí se škoda v penězích. Podle ust. § 2952 o. z. se hradí skutečná škoda a to, co poškozenému ušlo (ušlý zisk). Náhradu nelze snížit, byla-li škoda způsobena úmyslně, nebo pokud škodu způsobil ten, kdo se hlásil k odbornému výkonu jako příslušník určitého stavu nebo povolání, porušením odborné péče. Aby mohl institut náhrady škody plnit svou funkci, musí být spojen i s nárokem poškozených na úroky z prodlení. V opačném případě by bylo obžalovaným umožněno, aby se úspěšně, bez jakékoli sankce, vyhýbali plnění svých povinností. Výše zákonného úroku z prodlení se řídí nařízením vlády č. 351/2013 Sb., ze dne 16. 10. 2013, dle kterého odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou pro první den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o 8 procentních bodů.
549. Soud po seznámení s vyjádřeními obou poškozených a již dříve předloženou dohodou o narovnání mezi oběma poškozenými, jakož i s ohledem na důkazní stav, jak popsán výše, dospěl k následujícím závěrům ohledně postavení obou poškozených: Primárně poškozenou jednáním obžalovaných P.V. a Mgr. V. U., jak toto popsáno pod bodem 1) výroku tohoto rozsudku, byla M. P., nikoli Raiffeisenbank. S ohledem na skutkový stav věci je v tomto smyslu přílehlavé rozhodnutí Nejvyššího soudu ve věci se sp. zn. 7 Tdo 219/2021 ze dne 24. 3. 2021. Soud nijak nezpochybnuje starší judikaturu Nejvyššího soudu (např. sp. zn. 3 Tdo 529/2017), která řeší otázku, kdo je majitelem finančních prostředků uložených na účtu u banky. Soud nemá pochyb, že majitelem prostředků uložených na bankovním účtu je dotčená banka, avšak tato otázka není v dané věci pro určení osoby poškozené rozhodující, neboť jednání obžalovaných směřovalo přímo proti poškozené Mariassuntě P.. Z předložené dohody o narovnání a potvrzení obou poškozených je však prokázáno, že Raiffeisenbank uhradila poškozené P. na náhradě škody částku 2 034 114 €. V tomto rozsahu je tedy poškozenou i Raiffeisenbank, přičemž poškozené P. za této situace nelze nárok na náhradu škody přiznat v celé nárokované výši 3 178 303,16 €, nýbrž jen ve zbývající části 1 144 189,19 €.
550. Pokud se týká mezi poškozenými sporného čl. 2.6 dohody o narovnání, resp. jeho výkladu, a to i v kontextu celé dohody, jakož i ve světle vyjádření stran k okolnostem a důvodům jejího sjednání, je zřejmé, že se jednalo o kompromisní ujednání s ústupky na obou stranách, což je ostatně typickým znakem dohod o narovnání. Soudu nepřisluší hodnotit výhodnost sjednané dohody pro jednu či druhou stranu. Z vyjádření zmocněnkyně poškozené P. plyne, že není spokojena s dopadem čl. 2.6 dohody a de facto se domáhá, aby trestní soud svým rozhodnutím v adhezním řízení dopady tohoto ujednání na poškozenou P. eliminoval či přinejmenším mírnil. K tomuto však není žádný zákonný důvod. Čl. 2.6 dohody neupírá ani jedné z poškozených právo se domáhat nároku na náhradu škody po třetích stranách, tedy ani po škůdci v adhezním řízení. Poškozené P. byla jednáním popsáním pod bodem 1) výroku tohoto rozsudku způsobena škoda ve výši 3 178 303,16 €, ze které jí 1 144 189,19 € nebylo dosud nikým uhrazeno. Raiffeisenbank, která na základě sjednaného narovnání 64% původně způsobené škody poškozené P. uhradila, se s vyplacenou částkou 2 034 114 € v projednávané věci dostává do postavení poškozené.

551. Pokud jde o úroky z prodlení, jedná se o nárok, u něhož nebylo stranami ujednáno, kdy má dlužník dluh splnit, a dlužník je tedy povinen plnit bez zbytečného odkladu poté, co věřitel plnění požadoval dle § 1958 odst. 2 o. z. S tímto požadavkem byli oba obžalovaní seznámeni dne 1. 9. 2021 v prvním jednacím dni hlavního líčení v projednávané věci. Vzhledem k tomu, že obžalovaní o tom, že jim takový dluh vznikl, věděli již předtím, a jsou nadto řádně a kvalifikovaně zastoupeni, nepochybně mohli plnit již následující den. Soud proto shledal, že v prodlení s hrazením dluhu vzniklého z titulu nároku na náhradu škody způsobené trestným činem jsou obžalovaní od 3. 9. 2021, přičemž pakliže poškozené požadují přiznání úroku z prodlení už od dřívější doby, neposkytly k tomuto žádnou argumentaci a důvodnost tohoto nároku neprokázaly, přičemž tento nevyplývá ani ze spisového materiálu, když se obě poškozené řádně připojily se svými nároky v adhezním řízení až v řízení před soudem a obžalovaní s těmito tedy byly prokazatelně seznámeni až soudem v hlavním líčení. Výše zákonného úroku z prodlení odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou k 1. 7. 2021, zvýšené o 8 procentních bodů, a činí tedy 8,5 % ročně.
552. Se zbytkem uplatněného nároku na náhradu škody, tedy v případě poškozené P. s nárokem na náhradu škody v částce 2.034.114 € a s úrokem z prodlení za období od 1. 9. 2018 do 2. 9. 2021, a v případě poškozené Raiffeisenbank s úrokem od 1. 3. 2018 do 2. 9. 2021, pak nezbylo, než poškozené odkázat na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku může jej napadnout také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce. Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně podle ustanovení § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy. Odvolání podané včas a osobou oprávněnou má odkladný účinek. Právo odvolání nemají osoby, které se jej výslovně vzdaly.

Po právní moci rozsudku může poškozený žádat o uspokojení nároku na náhradu škody ze zvláštního účtu zřízeného Ministerstvem spravedlnosti podle zákona č. 59/2017 Sb., o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení, v platném znění, tedy z uloženého peněžitého trestu, a to v rozsahu, v jakém mu byl tento nárok přiznán v odsuzujícím rozsudku, a v jakém mu případně bude přiznán rozhodnutím občanskoprávního soudu v části, se kterou byl odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních a v jakém o jeho

majetkovém nároku pravomocně rozhodl soud v řízení ve věcech občanskoprávních (pokud v trestním řízení o trestném činu, v důsledku jehož spáchání mu tento nárok vznikl, byla uložena majetková trestní sankce). Rozsah uspokojení nároku závisí na tom, kolik poškozených požádá o uspokojení svého nároku a kolik peněžních prostředků se podaří získat výkonem uloženého trestu. Žádost je nutno podat Ministerstvo spravedlnosti do 60 dnů od nabytí právní moci tohoto rozsudku, jinak právo na uspokojení tohoto nároku ze zvláštního účtu zaniká. V žádosti je třeba kromě obecných náležitostí stanovených správním řádem uvést náležitosti uvedené v § 8 zákona č. 59/2017 Sb. a připojit k ní přílohy uvedené v § 8 zákona č. 59/2017 Sb. Žadatel je povinen neprodleně vyrozumět ministerstvo o skutečnostech, které mohou mít vliv na posouzení žádosti o uspokojení jeho majetkového nároku, zejména o skutečnosti, že uplatněný majetkový nárok byl zcela nebo zčásti uspokojen jiným způsobem, a o rozsahu, v jakém se tak stalo. Nárok žádat o uspokojení ohledně nároku či jeho části, se kterým byl poškozený odkázán na občanskoprávní řízení, ze zvláštního účtu podle zákona č. 59/2017 Sb. má poškozený, pokud ohledně tohoto majetkového nároku podá návrh na zahájení občanskoprávního řízení do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí a nejpozději do 5 pracovních dnů po uplynutí této lhůty Ministerstvu spravedlnosti doložit, že takový návrh podal, jinak jeho právo na uspokojení nároku ze zvláštního účtu podle zákona č. 59/2017 Sb. zaniká. Po právní moci rozhodnutí vydaného soudem v řízení ve věcech občanskoprávních, kterým byl poškozenému přiznán jeho majetkový nárok, je nutno podat žádost o uspokojení tohoto nároku ze zvláštního účtu zřízeného Ministerstvem spravedlnosti podle zákona č. 59/2017 Sb., a to žádostí na Ministerstvo spravedlnosti do 60 dnů od nabytí právní moci, jinak právo na uspokojení majetkového nároku ze zvláštního účtu zaniká. V žádosti je třeba kromě obecných náležitostí stanovených správním řádem uvést náležitosti uvedené v § 8 zákona č. 59/2017 Sb. a připojit k ní přílohy uvedené v § 8 zákona č. 59/2017 Sb. Žadatel je povinen neprodleně vyrozumět ministerstvo o skutečnostech, které mohou mít vliv na posouzení žádosti o uspokojení jeho majetkového nároku, zejména o skutečnosti, že uplatněný majetkový nárok byl zcela nebo zčásti uspokojen jiným způsobem, a o rozsahu, v jakém se tak stalo.

Podle § 228 odst. 4 tr. řádu, byl-li obžalovaný odsouzen za zločin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a byl-li současně poškozenému přiznán alespoň z části nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Tuto žádost poškozený soudu, který rozhodoval v prvním stupni, tedy Městskému soudu v Praze.

Podle § 178a odst. 4 tr. řádu pokud trestní stíhání spolupracujícího obviněného skončí dříve než trestní stíhání ostatních osob za zločin, k jehož objasnění se zavázal, vztahují se jeho povinnosti setrvat na svém doznání a dodržet své závazky uvedené v § 178a odst. 1 tr. řádu i na další průběh trestního řízení proti takovým osobám; porušení tohoto závazku může být důvodem pro povolení obnovy řízení v neprospěch spolupracujícího obviněného.

Praha, 30. září 2022

Mgr. Ing. Kateřina Hayes v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Sartoriusová.